കുടുംബവിജ്ഞാനീയം

എഡിറ്റർ - ഫാ: ജോസ് അലഞ്ചേരി
M.A; M.Ed.

ALOH

St. Antony's Monastery, Libra
Aluaye

കുടുംബവിജ്ഞാനീയം

എഡിറ്റർ

ഫാ. ജോസ് ആലഞ്ചേരി എം. എ., എം. എഡ്.

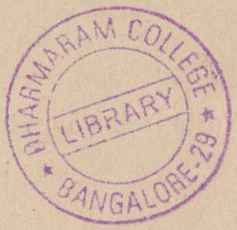

കുടുംബജ്യോതിസ്സ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്
ചങ്ങനാശ്ശേരി – 686 101
ആഗസ്റ്റ് 15, 1983

Dharmaram College Library
Acc. No. 96795
Call. No. H15/AL28

Malayalam

KUDUMBA VINJANEEYAM
(Book on Marriage & Family)

Editor:

Fr. Jose Alencherry M. A., M. Ed.
Director, Family Apostolate, Changanacherry

First Published–August 15, 1983

Copies 3000

M/265.5
ALE

Printed at:
Mar Mathews Press, Muvattupuzha

Price: Rs. 30.00

Copyright: Editor

Published by:
Kudumbajyothis Publications
Family Life Centre
Archbishop's House
Changanacherry 686 101
Kerala

Pages: 412

Cover: "Change the World from your Home"

Artist: Siby

Nihil Obstat:

Rev Dr. Thomas Srampickal
Rector, St. Thomas Minor Seminary
Kurichi

Imprimatur:

† **Antony Padiyara**
Archbishop of Changanacherry
July 15, 1983

ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ആൻറണി പടിയറ തിരുമേനിയുടെ ആശംസ

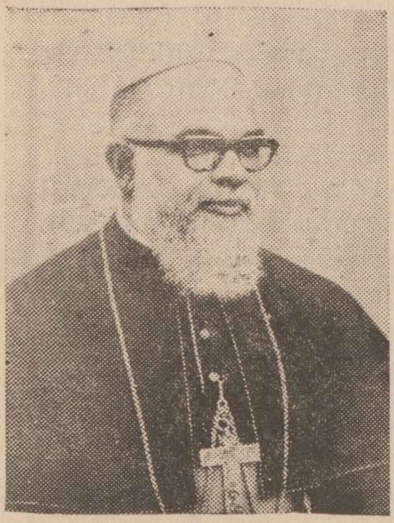

നമ്മുടെ അതിരൂപതയിലെ ഫാമിലി അപ്പോസ്റ്റലേറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ദശവത്സരപൂർത്തിയോടൊത്ത് 'കുടുംബവിജ്ഞാനീയം' എന്ന പേരിൽ വിവാഹത്തെയും കുടുംബജീവിതത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

സഭയുടെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ആണിക്കല്ലുകളായ കുടുംബങ്ങൾ അതിനു് ഭദ്രമേല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളെയും ചുമതലകളെയുംകുറിച്ച് ബോധവൽക്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. പ്രശ്നസങ്കുലമായ സമൂഹത്തിനുള്ള പ്രതിവിധി കുടുംബങ്ങൾ വേണ്ടംവിധം ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ആരംഭിക്കുന്നു എന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. കുടുംബത്തിന്റെയും അതിന്റെ ഘടകങ്ങളായ മാതാവ്, പിതാവ്, സന്താനങ്ങൾ എന്നിവരുടെയും ധർമ്മങ്ങൾ യഥാവിധി നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നതിനു് അവർക്കു് കാലാകാലങ്ങളിൽ ഉപദേശം നല്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയസഭ തിരുവെഴുത്തുകളിലൂടെയും പഠനങ്ങളിലൂടെയും ആ കർത്തവ്യം നിർവഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പറയാവുന്നതാണു്.

സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങളെ സാധാരണക്കാരനിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക കുടുംബസേവാപ്രവർത്തനത്തിൽ മുഖ്യപ്രധാനമായ കാര്യമാണു്. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പറയുന്നതുപോലെ, ''കുടുംബസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളിൽ വേണ്ട

പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വൈദികരുടെ കടമയാണ്‌ ദമ്പതികളുടെ വിളിയെ ദൈവവചനപ്രസംഗം, ദൈവാരാധന, ഇതര ആദ്ധ്യാത്മികസഹായങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഇടയനടത്ത വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങൾവഴി ദാമ്പത്യത്തിലും കുടുംബജീവിതത്തിലും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയെന്നതു്'' (സഭ ആധുനികയുഗത്തിൽ, No. 52).

അതുപോലെതന്നെ മനുഷ്യന്റെ ആരോഗ്യപരവും സാമ്പത്തികവുമൊക്കെയായ മണ്ഡലങ്ങളിലും അറിവ്‌ പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ടു്. ഇമ്മാതിരി ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കത്തക്കതരത്തിലാണു് 'കുടുംബവിജ്ഞാനീയം' എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്.

ഇതിന്റെ രചനയിലും പ്രസാധനത്തിലും സഹകരിച്ച എല്ലാവരെയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നതോടൊപ്പം, സഭാസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും ധാർമ്മികജീവിതത്തിനുമൊത്തവിധം നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങൾ കരുപ്പിടിപ്പിക്കാൻ ഇതു് ഒരു മാർഗ്ഗദീപമാകട്ടെ എന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(ഒപ്പു്)

മാർ ആൻറണി പടിയറ

ചങ്ങനാശ്ശേരി,
15-8-1983.

അവതാരിക

I

'കുടുംബം—അതൊരു ലോകമാണു്'. ('La famille, c'est tout un monde'). പ്രതിഭാസ വിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ ഈ ശൈലിയുപയോഗിച്ചതു്, കുടുംബത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ പ്രസിദ്ധമായൊരു ഗ്രന്ഥത്തിനു്, ലൂയിസ് ഡൂസി ആമുഖം കുറിക്കുന്നതു്. ഭാര്യ, ഭർത്താവു്, കുട്ടികൾ, വീടു് എന്നിങ്ങനെ മൂന്നോ നാലോ അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങളുടെ ലളിതമായ ഒരു സമവായം മാത്രമായി കുടുംബത്തെ അഭിവീക്ഷിക്കുന്നവർ, കുടുംബമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അത്ഥസമ്പന്നങ്ങളായ സങ്കീർണ്ണഭാവങ്ങളിൽനിന്നു് എത്രയോ അകലെയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ, നമ്മുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ഈ ബൃഹദ്ഗ്രന്ഥം നിശ്ചയമായും സഹായിക്കും. എന്നാൽ നാനൂറിലേറെ പുറങ്ങളുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെപോലും സമ്യക്കായോ സൂചനാരൂപത്തിൽ പോലുമോ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടാൻ സാധിക്കാതെപോയ നിരവധി വശങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും കുടുംബമെന്ന പ്രതിഭാസത്തിലന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്ന വസ്തുത അനുസ്മരിക്കുമ്പോഴാണു് ഈ വിഷയത്തിന്റെ വൈപുല്യവും സങ്കീർണ്ണതയും ശരിക്കും നമുക്കു ബോധ്യമാകുന്നതു്.

മലയാളത്തിൽ കുടുംബജീവിതത്തെയും വിവാഹത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കുറെയൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ പലതും ഈ വിഷയങ്ങളുടെ ചില വശങ്ങൾ മാത്രമാണു് ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കുടുംബവിജ്ഞാനീയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇത്രയും സമഗ്രവും ആധികാരികവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇതിനുമുമ്പു് നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ വെളിച്ചം കണ്ടിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ല.

ഇത്തരമൊരു സമഗ്രഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കുവാൻ ഒന്നോ രണ്ടോ വ്യക്തികൾമാത്രം ശ്രമിച്ചതുകൊണ്ടു് ഫലമില്ലതന്നെ. കുടുംബവിജ്ഞാനീയമെന്നതു് ഇന്നു് ഒരു 'ഇൻറർ ഡിഷിപ്ളിനറി' സമീപനം ആവശ്യമുള്ള വിഷയമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണു്. ചരിത്രം, ജീവശാസ്ത്രം, മനഃശാസ്ത്രം, നരവംശവി

ജ്ഞാനീയം, സാമൂഹികശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം, നിയമം, രാഷ്ട്രവിജ്ഞാനീയം, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, ദർശനം, ഈശ്വരവിജ്ഞാനീയം, സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയവയുടെ വിവിധങ്ങളായ സംഭാവനകളും കണക്കിലെടുക്കാതെ സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു കുടുംബവിജ്ഞാനീയം കെട്ടിപ്പടുക്കുക സാധ്യമല്ല. നമ്മുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഈ വിജ്ഞാനശാഖകളെയെല്ലാം സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുക വയ്യെങ്കിലും പ്രായോഗികദൃഷ്ട്യാ നോക്കുമ്പോൾ കേരളീയരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ കുടുംബജീവിതത്തിലെ വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാനും പരിഹാരങ്ങളും കണ്ടെത്തുവാനും ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം അങ്ങേയറ്റം ഉപകരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

II

കുടുംബത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആധുനികങ്ങളായ ദാർശനിക വിചിന്തനങ്ങളുടെ ഒരു രൂപരേഖപോലും ഇവിടെ നല്കുവാൻ ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. സ്നേഹാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ബന്ധമാണു് ദാമ്പത്യമെന്നു പറയുന്നതു് ഭാഗികമായി മാത്രമേ ശരിയാവുകയുള്ളൂ. സ്നേഹവും പ്രേമവും ദാമ്പത്യബന്ധത്തിനു വെളിയിലും കാണാവുന്നതാണല്ലോ. ഇന്നത്തെ കത്തോലിക്കരായ ചിന്തകന്മാർ 'സ്ഥാപിതമായ സ്നേഹ' (instituted love) ത്തിന്റെ മേഖലയായിട്ടാണു് വിവാഹത്തെയും കുടുംബത്തെയും നോക്കിക്കാണുന്നതു്. സ്വതന്ത്രവും ദാമ്പത്യബാഹ്യവുമായ സ്നേഹത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ 'നീയും ഞാനും' മാത്രമായി തുടരുകയാണു്. സ്ഥാപിതസ്നേഹത്തിന്റെ മേഖലയിലാകട്ടെ രണ്ടു വിഭിന്നവ്യക്തിത്വങ്ങളും ഏകീഭവിച്ചു് 'നാം' ആയി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള സ്ഥാപിതവും വ്യവസ്ഥിതവുമായ സ്നേഹത്തിലൂടെ രൂപംകൊള്ളുന്ന കുടുംബം പൂർണ്ണമായ പരസ്പരവിശ്വാസത്തിന്റെയും കേന്ദ്രമാണു്. മറ്റു യാതൊരു സാമൂഹികസ്ഥാപനത്തിലും മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇത്രയേറെ നേടിഷ്ഠവും ആത്മാർത്ഥവുമായിരിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതാണു് കുടുംബമെന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ അർത്ഥം, (ജർമ്മൻ ദാർശനികരുടെ ഭാഷയിൽ Sinn). അർത്ഥമുള്ളതെല്ലാം സങ്കുചിതാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോജനമുള്ളതായിരിക്കണമെന്നില്ല. കുടുംബത്തിന്റെ പ്രയോജനവും ഉപയോഗിതയും അതിവേഗത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും ആ സ്ഥാപനം സമീപഭാവിയിൽ ഭൂമുഖത്തുനിന്നും അപ്രത്യക്ഷമാകുമെന്നും പ്രവചിച്ച സാമൂഹ്യശാ

സ്രഷ്ടനായ ദൂർക്കെയിമിനുള്ള മറുപടിയും ഇതുതന്നെയാണു്. കുടുംബത്തിന്റെ അത്ഥം സ്ഥാപിതമായ സ്നേഹബന്ധമാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ലക്ഷ്യ (ജർമ്മൻ ദാർശനികരുടെ Zweek) മെന്തെന്നുള്ള പ്രശ്നം അത്രയേറെ നമ്മെ വിഷമിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. കുടുംബത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെയും അതിന്റെ ഉപയോഗത്തെയും അതിന്റെ അത്ഥം, മൂല്യം എന്നിവയിൽനിന്നും വേർപെടുത്തിയല്ല നാം ദർശിക്കേണ്ടതു്. വിവാഹത്തിലൂടെ രണ്ടു വ്യക്തിത്വങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സത്തകളെ നിരന്തരമായി പരസ്പരം വെളിപ്പെടുത്തുകയും അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അനുസ്യൂതമായ ഈ പ്രക്രിയയിൽനിന്നു് ആവിർഭവിക്കുന്ന നൂതന പ്രതിഭാസമാണു് കുടുംബസത്ത (Familial being). ഈ പരസ്പര സ്നേഹവും അർപ്പണവും പൂർണ്ണതയിലെത്താൻവേണ്ടി രണ്ടു വ്യക്തികളും തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പരിശ്രമിക്കുകയെന്നതിൽ യാതൊരപാകതയുമില്ലെന്നാണു് പ്രസിദ്ധ ചിന്തകനായ ആഗസ്റ്റു് കോംറ്റു് പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്. പരസ്പരമുള്ള ഈ അർപ്പണത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സ്ഥൂലരൂപത്തിലുള്ള സാക്ഷാത്ക്കാരമാണു് സന്താനങ്ങൾ. ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന്റെ യാഥാത്ഥ്യമാണു് ശിശുവെന്നുള്ള ഹെഗലിന്റെ നിരീക്ഷണവും ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മരിക്കുക.

സന്താനോത്പാദനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണു് വിവാഹമെന്നു പറയുന്നതു്. തന്നിമിത്തം ദാശ്നികദൃഷ്ടിയിൽ ശരിയായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ പരസ്പര സ്നേഹത്തിലും അർപ്പണത്തിലും സന്താനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അഭിവാഞ്ഛ സ്വാഭാവികമായി അന്തർഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ അഭിവാഞ്ഛ തികച്ചും ബോധപൂർവ്വകവും യുക്തിയുടെ പ്രേരണക്കു വിധേയവുമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. മാനുഷികമായ ഐക്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉത്തുംഗമായ കോടിയാണു് ദാമ്പത്യബന്ധമെന്നും മാനുഷകത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച ഘടകം വ്യക്തികളെന്നതിനേക്കാൾ ദമ്പതികളാണെന്നുംവരെ പറയുന്ന ചിന്തകന്മാരുണ്ടു്. മനുഷ്യവ്യക്തി സ്വയംപര്യാപ്തതയുള്ള ഒരു സാകല്യ (a self-sufficient totality) മല്ലെന്നും സത്തയുടെ വളർച്ച ബന്ധങ്ങളിലൂടെയാണെന്നും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന മഹത്തായൊരു സ്ഥാപനവും പ്രതിഭാസവുമാണു് കുടുംബം.

III

അവതാരികാകാരൻ ഒരു നിരൂപകനായിക്കൂടി മാറുന്നതു് എപ്പോഴും അഭിലഷണീയമൊ ആശാസ്യമൊ ആയിരിക്കുക

യില്ലതന്നെ. തന്മൂലം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വിവിധലേഖനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ചർച്ചയ്ക്കോ പഠനത്തിനോ തല്ക്കാലം ഇവിടെ ഉദ്യമിക്കുന്നില്ല. എഡിറ്റർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതു നിസ്തർക്കമാണ്. കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവരായ കുടുംബജീവിതക്കാർക്ക് കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രായോഗികങ്ങളും സ്ഥൂലങ്ങളും കുറെയൊക്കെ ശാസ്ത്രീയങ്ങളുമായ അറിവുകൾ പകർന്നുകൊടുക്കുവാൻ മാത്രമെ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായതു്.

പത്തുമുപ്പതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നമ്മുടെ ചില കുടുംബങ്ങളിൽ 'കുടുംബക്രമം' എന്നൊരു പുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചിലരെങ്കിലും ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അതിനു ശേഷം സഭയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിലും വിചിന്തനങ്ങളിലും വന്നിട്ടുള്ള വ്യതിയാനങ്ങളും വൈജ്ഞാനിക രംഗത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതിയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഇതുപോലുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങുന്നതു്. 'കുടുംബവിജ്ഞാനീയം' എന്നാണീഗ്രന്ഥത്തിനു പേരിട്ടിരിക്കുന്നതുതന്നെ. ഈശ്വരവിജ്ഞാനീയം, മനോവിജ്ഞാനീയം, സദ്വിജ്ഞാനീയം തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങൾ ആ വിജ്ഞാനശാഖകളുടെ ദാർശനികങ്ങളായ മാനങ്ങളിലേക്കുകൂടി വിരൽചൂണ്ടുന്നവയാണല്ലോ. കുടുംബത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ശാസ്ത്രീയങ്ങളോ പ്രായോഗികങ്ങളോ ആയ അറിവുകൾ സമഗ്രമായ, യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു കുടുംബവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ ആദ്യപടികൾ മാത്രമെ ആകുന്നുള്ളൂ. 'എന്താണു കുടുംബം?' എന്നു് ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു സമീപനംകൂടി ഇന്നു് ക്രൈസ്തവരും അക്രൈസ്തവരുമായ ചിന്തകന്മാരുടെയിടയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ അവതാരികയുടെ ആദ്യഭാഗത്തു ഞാനുദ്ധരിച്ച ഡൂസി അത്തരത്തിലുള്ള ക്രൈസ്തവനായ ഒരു ദാർശനിക ചിന്തകനത്രെ. കുടുംബസത്ത (Familial being) യുടെ പ്രത്യേകതകളെയും സവിശേഷതകളെയുംപറ്റി സദാത്മക (ontological)മായി ചിന്തിക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കത്തോലിക്കരായ ചിന്തകരിൽ പ്രമുഖരാണു് ഡൂസി, വിയലറൊ, ലക്രൊ, മാർസൽ, ഗിറേറാൺ. നെഡോൺസെൽ, ലെസ്റ്റാപിസ് തുടങ്ങിയവർ. ഹെഗൽ, മാർക്സ്, കോംറ്റ്, ദൂക്കെയിം

തുടങ്ങിയ അക്രൈസ്തവരായ ദാർശനികരുടെയും സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും വിചിന്തനങ്ങളും നാം കണക്കിലെടുത്തേ മതിയാവൂ.

IV

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവചിന്തയും പഠനങ്ങളും കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ അഗാധതരങ്ങളായ മേഖലകളിലേക്കുകൂടി ക്രമേണ എത്തിനോക്കുവാൻ തുടങ്ങുമെന്നാണെന്റെ പ്രതീക്ഷ. കുടുംബപരമായ പ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ രംഗത്തേയ്ക്ക് നമ്മുടെ അധികാരികളും ഇടയന്മാരും ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഒരു പതിറ്റാണ്ടിലേറെ കാലമായിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ ഫലമായി കുടുംബമെന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയും മഹത്വത്തെയും പറ്റി നവീനവും വർദ്ധമാനവുമായ ഒരു ബോധം നമ്മുടെയാളുകളുടെയിടയിൽ സംജാതമായിട്ടുണ്ട്. ആദ്യമൊക്കെ കൃത്രിമജനനനിയന്ത്രണത്തിനെതിരായ ഒരു പടയോട്ടമായി ആരംഭിച്ച ഈ പ്രസ്ഥാനം കുടുംബക്ഷേമമെന്ന വിപുലമായ ആശയത്തെയും ലക്ഷ്യത്തെയും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാണ് ഇന്നു മുന്നോട്ടുനീങ്ങുന്നതു്. ഈ ഉദ്യമങ്ങളിലും മുന്നേറ്റങ്ങളിലും ക്രൈസ്തവരായ ദമ്പതിമാക്കു് ഇന്നുള്ളതിനേക്കാൾ 'റോൾ'കളും 'ഇനീഷ്യേറ്റീവും' നല്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ അധികാരികൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുകൊള്ളാമെന്നും ഈ ലേഖകനഭിപ്രായമുണ്ട്. വിവാഹിതർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കൗൺസിലിംഗ് ക്ലിനിക്കുകളും സെമിനാറുകളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും ഏതായാലും നല്ല ലക്ഷണമാണു്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംവിധാനത്തിലൂടെയും പ്രസാധനത്തിലൂടെയും കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവരായ ദമ്പതികൾക്കു് മഹത്തും മഹാർഹവുമായ ഒരു സേവനം കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന ഫാ. ജോസ് ആലഞ്ചേരിയേയും സഹപ്രവർത്തകരേയും ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി അഭിനന്ദിക്കുകയും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനും ഇവർ നയിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിനും എല്ലാവിധ ഭാവുകങ്ങളും ആത്മാർത്ഥമായി ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

പ്രൊഫ. പി. ടി. ചാക്കോ

മൂവാറ്റുപുഴ,
30-6-1983.

വിഷയവിവരം

പേജ്

ആശംസ — മാർ ആൻറണി പടിയറ, ച. അ. ശ്രേ. മെത്രാപ്പോലീത്ത — v

അവതാരിക — പ്രൊഫ. പി. ടി. ചാക്കോ — 1

ഉപോദ്ഘാതം — ഫാ. ജോസ് ആലഞ്ചേരി — 9

ഒന്നാം ഭാഗം

1 പ്രക്ഷുബ്ധമായ കുടുംബാന്തരീക്ഷം — 17
— പ്രൊഫ. ജോസഫ് അഞ്ചനാട്ട്

2 ''ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതു് മനുഷ്യൻ വേർപെടുത്തരുതു്'' — വിവാഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം — 28
— ഫാ. ഫെലിക്സ് പൊടിമറ്റം

3 ജീവിതപങ്കാളിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ — 60
— പ്രൊഫ. സ്സിറിയാ സക്കറിയാ

4 സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ മാനസിക ഘടന — 69
— ഫാ. ജോസ് ആലഞ്ചേരി

5 ജനനേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ — ഘടനയും, പ്രവർത്തനങ്ങളും — 79
— ഡോ. കെ. ജെ. ജോൺ

6 കുടുംബജീവിതത്തിൽ സെക്സ് — 97
— ഡോ. കെ. ജെ. ജോൺ

7 ലൈംഗികജീവിതത്തിലെ ധർമ്മാധർമ്മങ്ങൾ — 113
— ഫാ. തോമസ് മറ്റപ്പള്ളി

8 കുടുംബസംവിധാനം — 129
സി. ആൽമ കിഴക്കേക്കര R.N.R.M.

രണ്ടാം ഭാഗം

9 കുടുംബം – ദൈവാലയം – ഫാ. തോമസ് വള്ളിയാനിപ്പുറം 154

10 ഭർത്താവുതന്നെ പ്രതീക്ഷാകേന്ദ്രം –ശ്രീമതി കെ. വി. ക്ഷാരമ്മ 165

11 പിതാവെന്ന പദവി – ശ്രീ. റെവി. എം. നമ്പിമഠം 173

12 ''വീടായാൽ നാഥൻ വേണം'' – ശ്രീ. എ. റെവി. ഫിലിപ്പ് 180

13 'ഇണയും, സഖിയും, സഹായിയും' – പ്രൊഫ. എം. എസ്. മുതുകാടൻ 192

14 സ്ത്രീത്വം മകുടം ചൂടുന്നതു മാതാവിൽ – പ്രൊഫ. റോസിലിൻ ചെറിയാൻ 205

15 സ്ത്രീ–കുടുംബത്തിന്റെ സംവിധായിക – ശ്രീ. ഫിലിപ്പ് കുന്നത്തു 219

16 കുടുംബം–ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ വേദി – റവ. ഡോ. ആൻറണി മണ്ണാർകുളം 230

മൂന്നാം ഭാഗം

17 ഗർഭം, പ്രസവം, ശിശു പരിപാലനം—അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ – സി. കൺസീലിയ R. N. R. M. 253

18 മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ വളർച്ച മാതൃഗർഭംമുതൽ – ഫാ. ജോസ് ആലഞ്ചേരി 275

19 ബാലികാബാലന്മാരുടെ മാനസികവളർച്ച – ഫാ. ജോസ് ആലഞ്ചേരി 282

20 ധാർമ്മികവളർച്ച കുടുംബത്തിൽ – റവ. ഡോ. തോമസ് സ്രാമ്പിക്കൽ

21 ശിശുരോഗങ്ങൾ—അവ എങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കാം? – ഡോ. എം. എൽ. തോമസ് 319

22 യുവാക്കളെക്കൊണ്ടു പൊറുതിമുട്ടുമ്പോൾ – ഫാ. ജോസ് ആലഞ്ചേരി 343

നാലാം ഭാഗം

23 കുടുംബ ബജറ്റ് – കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ക്രമീകരണത്തിന് ഒരു രൂപരേഖ – പ്രൊഫ. ഏലീശാ ആൻറണി 354

24 സന്തുഷ്ടകുടുംബത്തിനു ഒരു ആരോഗ്യ പരിപാടി – ഡോ. റ്റി. പി. തങ്കപ്പൻ 378

25 സമീകൃതാഹാരം കഴിക്കുക– കുടുംബജീവിതം സുഖകരമാക്കുക – സി. ളയീസ് മേരി R. N. R. M. 390

26 ഉപസംഹാരം 398

27 രചയിതാക്കൾ 400

28 ഗ്രന്ഥസൂചി 403

ACHARYA PALACKAL JEEVASS KENDRAM
LIBRARY
16169

ഉപോദ്ഘാതം

മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശക്തമായവയിൽ ഒന്നാണല്ലോ കുടുംബബന്ധം. ഏറെപ്പേർ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ജീവിതാന്തസ്സ് കുടുംബാവസ്ഥയാണ്. എങ്കിലും വളരെ കുറച്ചുമാത്രം പരിശീലനം നടക്കുന്നതും അറിവ് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും കുടുംബജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ.

അറിവും പ്രായോഗിക പരിശീലനവും ആവശ്യമില്ലാത്ത മേഖലയാണു കുടുംബജീവിതമെന്നു് ആരും കരുതുന്നുണ്ടാവില്ല. കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ അഭാവമൊ, പരിശീലനം കൊടുക്കേണ്ട രീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസമൊ ആയിരിക്കാം പലരും അറച്ചുനില്ക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം. എല്ലാം അറിയാം എന്ന മനോഭാവവും കുറെപ്പേർക്കൊക്കെ കണ്ടേക്കാം.

ക്രൈസ്തവസഭയും കുടുംബവും

ക്രൈസ്തവസഭ ആരംഭംമുതൽതന്നെ കുടുംബത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെയും സഭയുടെതന്നെയും അടിസ്ഥാനഘടകമായ കുടുംബത്തിന്റെ ആരോഗ്യം സ്വന്തം ആരോഗ്യമാണെന്നു സഭ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ പ്രഥമ പരിശീലനകേന്ദ്രമായ കുടുംബത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന വിവേകം സഭയ്ക്കു ആദ്യംമുതൽ തന്നെ ഉണ്ടായി: കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിൽ സാധിക്കേണ്ട ദമ്പതികളുടെ മാനസിക വളർച്ചയ്ക്കും വൈകാരിക സംതൃപ്തിക്കും അനുപേക്ഷണീയമായ പരിതോവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് അവൾ ബോധവതിയായിരുന്നു.

ഇവയെക്കാളേറെ, ദൈവസ്ഥാപിതമായ കുടുംബത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ച് സഭയ്ക്കു സംശയമില്ലായിരുന്നു. ഈ പരിശുദ്ധിയെപ്പറ്റി ഊന്നിപ്പറയാൻ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. തന്റെതന്നെ ജനനത്താലും സാന്നിധ്യത്താലും കുടുംബാന്തരീ

ക്ഷത്തെ ക്രിസ്തു ദൈവാലയതുല്യം ആക്കിത്തീർത്തു എന്നു് സഭ യ്ക്കു ബോധ്യമുണ്ടായി. കുടുംബത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്ന വിവാഹത്തെ കേവലഉടമ്പടിയുടെ തലത്തിൽ നിന്നു് ദൈവപ്രസാദം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന കൂദാശയാക്കി മാറ്റിയെന്നു് അവകാശപ്പെടാവുന്നതാണു്. കൂദാശയായ വിവാഹമാണു് കുടുംബത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിക്കു നിദാനമെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന സഭ അതു സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട യോഗ്യതകളും ആന്തരിക മനോഭാവവും എടുത്തുകാട്ടി.

വിവിധ മതങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ക്രൈസ്തവ സഭയാണു് വിവാഹത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ഇത്ര മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. ബഹുഭാര്യാത്വം, ബഹുഭർത്തൃത്വം, ശിശുവിവാഹം, സതീസമ്പ്രദായം, വിവാഹമോചനം തുടങ്ങി വിവാഹത്തിന്റെ പവിത്രതയും കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ കെട്ടുറപ്പും മാനിക്കാത്ത ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും വേരുന്നിയിരുന്ന കാലത്താണു് സഭ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതു്. മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും സഭ അഭിമുഖീകരിച്ച പ്രധാനപ്പെട്ട സാമൂഹ്യ അനാചാരങ്ങളും ഇവയൊക്കെതന്നെ. സഭാസ്ഥാപകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ കാല്പാടുകളെ പിഞ്ചെന്നുകൊണ്ടു് കുടുംബഭദ്രതയെ തകർക്കുന്ന അനാചാരങ്ങളെ സഭ സധൈര്യം ചെറുത്തു. കാനൻ നിയമങ്ങളിലൂടെ വിവാഹാർത്ഥികളുടെ യോഗ്യതകളും നിജപ്പെടുത്തി; വിവാഹസംബന്ധമായി അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ക്രമവിധികളും പാലിക്കേണ്ട കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. ക്രൈസ്തവസഭയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണു് കുടുംബത്തിന്റെ വേരുറച്ചതു് എന്നു പറയാവുന്നതാണു്.

ഇതെല്ലാമാണെങ്കിലും വൈവാഹികബന്ധത്തിനാധാരമായ ലൈംഗികതയെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ നിലപാടു് പലപ്പോഴും തെറ്റിദ്ധാരണാപരമായിരുന്നു എന്നു പറയാതിരിക്കുകവയ്യ. ലൈംഗികതയോടും ലൈംഗികബന്ധത്തോടും നിവർത്തനപരമായിരുന്ന (negative) സഭയുടെ കാഴ്ചപ്പാടു്. അപകടമായ ഈ ലൈംഗികവീക്ഷണത്തെ തിരുത്തിക്കുറിക്കുന്നതിനുപകരം അതിന്റെ പിടിയിൽ സഭ ഒതുങ്ങിപ്പോയി എന്ന ആരോപണം സഭയ്ക്കെതിരായി ഉന്നയിക്കപ്പെടാം. എങ്കിലും വിവാഹത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പിനും കുടുംബത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുമായി സഭ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈടുറ്റ സംഭാവനകളുടെ മുമ്പിൽ ഈ ആരോപണം നിഷ്പ്രഭമാവുകതന്നെ ചെയ്യും.

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻകൗൺസിലും അതിനുശേഷവും

രണ്ടാംവത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനുശേഷം കുടുംബത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന് കാതലായ വളർച്ച സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചും വൈവാഹികബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഒരുൾക്കാഴ്ച കൈവന്നിരിക്കുന്നു. അന്തസ്സുററതും ദൈവസ്ഥാപിതവുമായ കുടുംബജീവിതം വരിക്കുന്നവർ ദൈവാഹ്വാനത്തിനാണ് പ്രത്യുത്തരം നൽകുന്നതെന്നും ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിൽ വളരാനും ലയിക്കാനും അനുപേക്ഷണീയമായ ലൈംഗികബന്ധങ്ങൾ ജീവിതവിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കുതന്നെ നയിക്കേണ്ടതാണെന്നും ആനുകാലിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഏറെക്കാണും. സുവിശേഷവത്ക്കരണപ്രക്രിയയിൽ കുടുംബങ്ങളുടെ ഉന്നതമായ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധമാണ് ഏറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത്. സുവിശേഷവത്ക്കരണത്തിന്റെ കർമ്മമെന്ന നിലയിൽമാത്രം (the evangelized) പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കുടുംബം ഇന്ന് സുവിശേഷവത്ക്കരണത്തിന്റെ കർത്താവു (family the evangelizer) കൂടിയാണെന്ന് സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. (Familiaris Consortio: No. 52).

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻസൂനഹദോസുവരെ കുടുംബത്തെയും വിവാഹത്തെയും നിയമദൃഷ്ട്യാ വീക്ഷിച്ചിരുന്ന സഭയുടെ കാഴ്ചപ്പാട് മാറുന്നത് പ്രസ്തുത കൗൺസിലോടുകൂടിയാണ്. അജപാലനധർമ്മത്തിനു മുൻതൂക്കംകൊടുക്കുന്ന കൗൺസിൽഡിക്രികളെല്ലാംതന്നെ കുടുംബത്തെയും അജപാലനവീക്ഷണത്തിലാണു സമീപിക്കുക. കുടുംബപ്രേഷിതത്വം (Family Apostolate) എന്ന സംജ്ഞതന്നെ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻകൗൺസിലിന്റേതാണ്. തുടർന്ന് 1980 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ കുടുംബദൈവശാസ്ത്രവും അജപാലനരീതികളും വളരെ വളർന്നു. ഈ വളർച്ചയിലെ രണ്ടാം ഘട്ടമെന്നനിലയിൽ വേണം 1980 ഒക്ടോബറിൽ റോമിൽ കൂടിയ സിനഡിനെ വീക്ഷിക്കാൻ. അവിടെ ഉരിത്തിരിഞ്ഞ ആശയങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ച് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ ''കുടുംബം ഒരു കൂട്ടായ്മ'' (Familiaris Consortio) എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഈ ശ്ലൈഹികോപദേശം വിവാഹത്തെയും കുടുംബത്തെയും സംബന്ധിച്ച മാഗ്നാകാർട്ടായാണ് എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ തെററില്ല.

'കുടുംബം ഒരു കൂട്ടായ്മ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കുടുംബത്തെ സംബന്ധിച്ച് സഭയുടെ ഇന്നത്തെ കാഴ്ചപ്പാട് വ്യക്തമാക്കി

യിട്ടുണ്ട്. കുടുംബമേഖലയിൽ ചെയ്യേണ്ട അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യാവുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളേവയെല്ലാമെന്നു് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മറെറാരു പ്രധാന സവിശേഷത ആധുനിക ശാസ്ത്രീയനേട്ടങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും അവ കുടുംബക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യണം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണു്. ഭൗതികശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും മനഃശാസ്ത്രത്തിന്റെയും കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ കുടുംബസേവാരംഗത്തു് ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചു് സഭ ഇന്നു ബോധവതിയാണു്. ചുരുക്കത്തിൽ, വെറും ധാർമ്മികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ ദൈവശാസ്ത്രപരവുമായ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ മാത്രം കുടുംബത്തെയും കുടുംബസേവാപ്രവർത്തനങ്ങളെയും കാണുന്നതു് ഇന്നു് സഭയുടെ നയമല്ല. ആധുനികശാസ്ത്രശാഖകളെല്ലാം കടന്നുവരുന്ന, കടന്നുവരേണ്ട രംഗമാണു് കുടുംബം. (Family is an inter-disciplinary being).

കുടുംബം എന്ന വ്യക്തി

മനുഷ്യജീവിതം ബഹുമുഖമണ്ഡലങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്നു. അവന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനു് ശാരീരികം, മാനസികം, ബൗദ്ധികം, ആദ്ധ്യാത്മികം, ധാർമ്മികം, സാമൂഹികം, സാമ്പത്തികം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അനേകം മാനങ്ങളുണ്ടു്. ഇത്തരത്തിലുള്ള വിവിധ മാനങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന രണ്ടു വ്യക്തികൾ ചേർന്നാണല്ലോ കുടുംബം രൂപമെടുക്കുക. അവരിരുവരുംകൂടാതെ വേറെയും വ്യക്തികൾ അവിടെക്കാണും. ചുരുക്കത്തിൽ വിവിധ വ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ മേളനരംഗമാണു് കുടുംബം. വ്യക്തിബന്ധങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാണു് കുടുംബം (Familiaris Consortio No. 15). ആധുനിക കുടുംബമനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ''കുടുംബ ഈഗോ'' (Family Ego), കുടുംബവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അബോധതലം (Family Unconscious) കുടുംബത്തിന്റെ സന്തുലിതാവസ്ഥ (Family Homeostasis) എന്നിവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

''കുടുംബം ഒരു കൂട്ടായ്മ''യുടെയും ആധുനികകുടുംബമനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും ഈ സമ്യക്കായ കാഴ്ചപ്പാടാണു് ഈ ഗ്രന്ഥരചനയിൽ ആധാരമായി ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുമ്പോഴും അതിന്റെ ബഹുമുഖവ്യക്തിത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശാരീരികം, മാനസികം തുടങ്ങി എല്ലാ മേഖലകളെയുംകുറിച്ചു് ചർച്ചചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യക്തികളുടെ കൂട്ടായ്മയായ കുടുംബത്തിലെ വ്യക്തി

ബന്ധങ്ങളും ചർച്ചചെയ്യപ്പെടണം. ഈ പ്രതിപാദനത്തിൽ ആധുനികശാസ്ത്രസങ്കേതങ്ങളാണ് ആധാരമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുക.

ഗ്രന്ഥഘടന

പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണമായ കുടുംബമേഖലയെ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന പ്രൊഫ. ജോസഫ് അഞ്ചനാടിന്റെ മുഖലേഖനത്തോടെയാണ് ഗ്രന്ഥം ആരംഭിക്കുക. വിവാഹത്തിലൂടെ ആരംഭിക്കുന്ന ദൈവമനുഷ്യസമാഗമത്തിലൂടെയും ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധത്തിലൂടെയും പുരോഗമിച്ച് പുഷ്ടിക്കുന്ന കുടുംബം കുട്ടികളുടെ ജനനത്തിലും അവരുടെ പരിചരണത്തിലും ശ്രദ്ധിച്ച് പടിപടിയായി വികസിച്ച് കൂട്ടായ്മയിൽ സാഫല്യമടയുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണെന്ന ചിന്താധാരയാണ് തുടർന്നുള്ള ലേഖനങ്ങളെ നിരത്തുന്നതിൽ ഞാൻ സ്വീകരിച്ച മാനദണ്ഡം.

കുടുംബവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക, ധാർമ്മിക വശങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളാണ് ഫാ. ഫെലിക്സ് പൊടിമറ്റം, ഫാ. തോമ്മസ് വള്ളിയാനിപ്പുറം, ഫാ. ആന്റണി മണ്ണാർകുളം, ഫാ. തോമ്മസ് മറ്റപ്പള്ളി എന്നിവരുടേതു്. എന്റെ നാലു ലേഖനങ്ങളും, ഫാ. തോമ്മസ് സ്രാമ്പിക്കലിന്റെ ലേഖനവും മനഃശാസ്ത്രവശം വിവരിക്കാനാണു ശ്രമിക്കുക. ശാരീരികവും ആരോഗ്യപരവുമായ മേഖലകളെ വിവരിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളാണ് ഡോ. കെ. ജെ. ജോൺ, സി. കൺസീലിയ, സി. ആൽമ, സി. ലൂയീസ് മേരി, ഡോ. എം. എൽ. തോമ്മസ്, ഡോ. റവി. പി. തങ്കപ്പൻ എന്നിവരുടേതു്. പ്രൊ. ഏലീശ്വാ ആന്റണിയുടെ ലേഖനം സാമ്പത്തികവശത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പ്രൊ. സ്സിറിയ സക്കറിയ, പ്രൊ. എം. എസ്. മുതുകാടൻ, പ്രൊ. റോസലിൻ ചെറിയാൻ, ശ്രീമാന്മാരായ ഫിലിപ്പ് കുന്നത്തു്, ഏ. റവി. ഫിലിപ്പ്, റവി. എം. നമ്പിമഠം, ശ്രീമതി കെ. വി. ക്ഷാരമ്മ എന്നിവരുടെ ലേഖനങ്ങളും കുടുംബത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവശത്തെ പുരസ്കരിച്ചുള്ളവയാണ്.

കുടുംബത്തിലെ വ്യക്തികളെ തരംതിരിച്ചാൽ, പത്തു ലേഖനങ്ങളും ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരെ നേരിട്ടു സംബന്ധിക്കുന്നവയാണെന്നു കാണാം. നാലെണ്ണം കുട്ടികളെക്കുറിച്ചും മൂന്നെണ്ണം യുവതീയുവാക്കന്മാരെ സംബന്ധിക്കുന്നവയുമാണ്. ബാക്കിയുള്ള എട്ടു ലേഖനങ്ങളും കുടുംബത്തെ പൊതുവായി പരാമർശി

ക്കുന്നു. പരിശീലനപരമായോ അനുഭവപരമായോ വൈദഗ്ധ്യം നേടിയവരാണു് ഓരോ മേഖലയും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പശ്ചാത്തലം

കുടുംബസേവാരംഗത്തെ പ്രത്യേകിച്ചും കൗൺസിലിംഗ് രംഗത്തെ നീണ്ട അനുഭവമാണു് ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനു് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. വ്യക്തിബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും, കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ഇതരവശങ്ങളെക്കുറിച്ചും, എല്ലാത്തിലുമുപരി തങ്ങളുടെ ജീവിതാന്തസ്സിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചും, കടമകളും, അവകാശങ്ങളും മുതലായവയെക്കുറിച്ചും വളരെ ദമ്പതികളും അജ്ഞരാണെന്നും ഈ അജ്ഞതയാണു് പലപ്പോഴും കുടുംബപ്രശ്നങ്ങളുടെ ഉറവിടമെന്നും എനിക്കിന്നു ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്. ഈ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനു് കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടായാൽ കുറെ സഹായിക്കും എന്ന ചിന്തയാണു് എന്നെ ഇതിലേയ്ക്കു നയിച്ചതു്. മലയാളികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രായോഗികമായി ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമായിരിക്കണം എന്ന നിബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദാർശനിക ചിന്തകളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മറു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു ഫാമിലി ഗൈഡ് എന്ന രീതിയിൽ ഏവർക്കും ഉപകരിക്കണം എന്ന ആഗ്രഹമാണെനിക്കുള്ളതു്.

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻകൗൺസിലോടുകൂടി ആവിർഭവിച്ച അജപാലനസമ്പ്രദായമാണല്ലോ കുടുംബസേവാപ്രസ്ഥാനം. കുടുംബസ്ഥർക്കും, കുടുംബാത്മികർക്കും ബോധവൽക്കരണം നടത്തുക കുടുംബസേവാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണു്. രോഗശുശ്രൂഷയേക്കാളും രോഗപ്രതിരോധമാണു് മെച്ചമെന്നു് ആർക്കാണറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു്? തന്നെയുമല്ല മറു ജീവിതാവസ്ഥകളിലേയ്ക്കു പോകുന്നവർക്കായി ക്രമവൃദ്ധമായ പരിശീലനം നൽകുന്ന സഭയ്ക്കു് കുടുംബാത്മികളെയും ഒരുക്കാനുള്ള ചുമതലയുമുണ്ടു്. ഈ ബോധവൽക്കരണത്തിനും ഒരുക്കലിനും ഉതകുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും മലയാളഭാഷയിൽ വളരെ വിരളമാണു്. ഈ കുറവു പരിഹരിക്കുന്നതിനു് പലരും ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു ഞാൻ നടത്തിയ ശ്രമഫലമാണു് ഈ കുടുംബവിജ്ഞാനീയം.

ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയിൽ കുടുംബസേവാപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചതു് 1973 ലാണു്. കേരളത്തിലെന്നല്ല ഭാരതത്തിൽതന്നെ ഇത്തരംപ്രഥമമായി നടത്തിയ ഈ കാൽവയ്പിന്റെ ദശവത്സരസ്മാരകമായി ഈ ഗ്രന്ഥം ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഈ സ്മാരകഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടെ ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാ പാസ്റ്റോറൽ കൗൺസിലിന്റെ മുൻതീരുമാനങ്ങളിലൊന്നു് നടപ്പാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു സന്തോഷപൂർവ്വം സ്മരിക്കട്ടെ.

കടപ്പാടു്

ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതിയിലും പ്രസാധനത്തിലും സഹകരിച്ച നിരവധിയാളുകളുണ്ടു്. നല്ലൊരു അവതാരികയെഴുതി ഇതിനു തിലകക്കുറി ചാർത്തിയ പ്രൊഫ. പി. റ്റി. ചാക്കോയെ കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ലേഖനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ ഇതിന്റെ രചയിതാക്കളാണു് എന്റെ കൃതജ്ഞത ഏറെ അർഹിക്കുന്നതു്. വളരെ തിരക്കേറിയ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണത്തിനിടയിലും പ്രൗഢമായ ലേഖനങ്ങൾ സമയത്തുതന്നെ എഴുതിത്തന്ന അവർക്കോരോരുത്തർക്കും എന്റെ അകൈതവമായ കൃതജ്ഞത. കൈയെഴുത്തുപ്രതി വായിച്ചു് ആവശ്യമായ മിനുക്കുപണികൾ ചെയ്യുകയും നിർദ്ദേശങ്ങൾ തരുകയും ചെയ്ത പ്രൊഫ. എൻ. എസ്. സെബാസ്റ്റ്യൻസാറിനെ എന്റെ നിസ്സീമമായ നന്ദി അറിയിക്കട്ടെ. അതുപോലെതന്നെ കൈയെഴുത്തുപ്രതിയുടെ പരിഷ്കരണത്തിൽ സഹായിച്ച ശ്രീ കൃഷ്ണൻ വെമ്പേനി, ഡോ. കെ. ജെ. ജോൺ, പ്രൊഫ. ജോസഫ് അഞ്ചനാട്ടു്, സി. ജിയോ മരിയ എഫ്. സി. സി. എന്നിവരെയും നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. കൈയെഴുത്തുപ്രതിയുടെ കോപ്പിയെടുക്കുന്നതിലും മറ്റും സഹായിച്ച ഓഫീസ് സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങളെയും മറ്റുള്ളവരെയും എന്റെ കൃതജ്ഞത അറിയിക്കട്ടെ. ഇതിന്റെ അച്ചടി ഭംഗിയായി സമയത്തുതന്നെ നിർവ്വഹിച്ചുതന്ന മൂവാറ്റുപുഴ മാർ മാത്യൂസ് പ്രസ്സ് അധികൃതർക്കും അവിടത്തെ ജോലിക്കാർക്കും എന്റെ നന്ദി. എല്ലാറ്റിലുമുപരി എന്റെ ഈ എളിയ സംരംഭത്തെ ആശീർവ്വദിച്ചനുഗ്രഹിക്കുകയും ആശംസകൾ നേരുകയും ചെയ്ത അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ആൻറണി പടിയറ തിരുമേനിയോടു് എനിക്കുള്ള നിസ്സീമമായ കൃതജ്ഞത അറിയിക്കട്ടെ.

ഉപസംഹാരം

ദൈവമനുഷ്യസമാഗമത്തിന്റെ 1950–ാം വാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ ജൂബിലിവഷ്ത്തിൽ സ്ത്രീ പുരുഷസമാഗമത്തിനും മെച്ചപ്പെട്ട കുടുംബബന്ധങ്ങൾക്കും ഉതകുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ എനിക്കു് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ടു്. മെച്ചപ്പെട്ട മനുഷ്യബന്ധങ്ങളും ദൈവത്തോടു മനുഷ്യനെ അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഉതകുമല്ലോ.

സമൂഹനിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രധാന ശില്പികളായ കുടുംബനാഥന്മാരുടെയും കുടുംബിനികളുടെയും പാവനസ്മരണയ്ക്കു് ഈ ഗ്രന്ഥം സമർപ്പിക്കുന്നു. കുടുംബസേവാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകിച്ചു് ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിൽ സഹായിച്ചവർക്കും ദൈവാനുഗ്രഹം സമൃദ്ധമായി ലഭിക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു്,

ഫാമിലി ലൈഫ് സെൻറർ
ആർച്ച് ബിഷപ്സ് ഹൗസ്
ചങ്ങനാശ്ശേരി – 686 101
ആഗസ്റ്റു് 15, 1983.

ഫാ. ജോസ് ആലഞ്ചേരി
(എഡിറ്റർ)

ഒന്നാം ഭാഗം

1

'പ്രക്ഷുബ്ധമായ കുടുംബാന്തരീക്ഷം'

വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഒരു ഭാര്യയും ഭർത്താവും ആ മംഗളമുഹൂർത്തത്തിൽ തങ്ങളെ അനുമോദിക്കുവാൻ എത്തിയ സുഹൃത്തുക്കളോടു പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ ഇരുപത്തിയഞ്ചുവർഷത്തെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും ഒരു പ്രശ്നമോ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല'. കേട്ടവരിൽ പലർക്കും അതു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ഒരാൾമാത്രം ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: 'ഒന്നുകിൽ നിങ്ങൾ അമാനുഷികരാണു്. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചായിരിക്കുകയില്ല കഴിഞ്ഞതു്'. ഇവിടെ രണ്ടുകൂട്ടരും പറഞ്ഞതു ശരിയാണു് ഒരു പ്രശ്നവുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ദമ്പതികൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഹൃദയൈക്യത്തേയും പരസ്പരപ്രണയത്തേയും ഉലയ്ക്കുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നേ അവർ വിവക്ഷിച്ചുകാണൂ. ആ പ്രസ്താവത്തെ ഫലിതരസത്തിൽ ചോദ്യംചെയ്തു സുഹൃത്തു് മറെറാരു വസ്തുത ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയായിരുന്നു: രണ്ടു വ്യക്തികൾ ഇരുപത്തിയഞ്ചുവർഷക്കാലം ഒരേ ജഡമെന്ന മട്ടിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ അവക്കിടയിൽ ഒരിക്കലും ഒരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസവും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു് തീർത്തും ഒരു അമിത പ്രസ്താവമാണു്.

പ്രശ്നങ്ങളില്ലാതെ ജീവിതമില്ല. എങ്കിൽ പ്രശ്നങ്ങളില്ലാതെ വിവാഹജീവിതവുമില്ല. പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കു

ന്നതിലല്ല, ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഉടനുടൻ പരിഹരിച്ച് പരസ്പരബന്ധത്തെ ഉലച്ചിലുണ്ടാകാതെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഇരുഭാഗവും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സൂക്ഷിക്കുന്നതിലാണ് വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ വിജയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വിവാഹത്തിൽ രണ്ട് വ്യക്തികളോടൊപ്പം രണ്ട് വ്യക്തിത്വങ്ങളും ആജീവനാന്തം ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. ആ രണ്ട് വ്യക്തികൾക്ക് സ്ത്രീയും പുരുഷനുമെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ വർഗ്ഗപരമായ സ്വഭാവാന്തരങ്ങൾ ഉള്ളതുപോലെ തന്നെ വ്യക്തിപരമായ വൈഭിന്ന്യങ്ങളുമുണ്ടാകും. ഒരു വ്യക്തിയോട് എല്ലാ അംശങ്ങളിലും തുല്യത പുലർത്തുന്ന മറെറാരു വ്യക്തിയെ സമസ്ത ലോകങ്ങളിലും അന്വേഷിച്ചാലും കണ്ടുകിട്ടിയെന്നു വരില്ല. ഒരു മനുഷ്യവ്യക്തി മറെറല്ലാ വ്യക്തികളിൽനിന്നും വ്യതിരിക്തത പുലർത്തുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്രസത്തയാണ്. ഉൽക്കഷ്ബോധം (Superiority Complex) , അപകഷ് ബോധം (Inferiority Complex) എന്നിവപോലെതന്നെ തുല്യതാബോധം (Equality Complex) എന്നൊരു ഘടകത്തെക്കുറിച്ച് മന:ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയാറുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ തികച്ചും മറെറാരാൾക്ക് തുല്യനാണെന്ന മിഥ്യാധാരണയ്ക്കാണ് equality complex എന്നു പറയുന്നത്. അങ്ങനെ ഇതരേതര വ്യതിരിക്തങ്ങളായ രണ്ട് സ്വതന്ത്രവ്യക്തിത്വങ്ങളാണ് വിവാഹത്തിലൂടെ ഒന്നിച്ച് ചേരുകയെന്നതുകൊണ്ട് അവിടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. വിവാഹത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനുള്ള സാദ്ധ്യതയെ അംഗീകരിക്കുന്ന തുറന്ന ഒരു മനോഭാവം പുലർത്തുകയെന്നത് പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനു വളരെയേറെ സഹായകമാണ്.

പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനുള്ള സാദ്ധ്യതയെ അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ ഒരു അവബോധം വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടതും ആവശ്യകമത്രേ. വിവാഹത്തോടും കുടുംബജീവിതത്തോടും അനുബന്ധിച്ച് ഉടലെടുക്കാവുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ ആന്തരികം, ബാഹ്യം എന്നു പൊതുവേ രണ്ടായിത്തിരിക്കാം. ആന്തരികപ്രശ്നങ്ങൾ പ്രധാനമായും വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്ന ഇരുവ്യക്തികളുടെയും വ്യക്ത്യന്തരബന്ധത്തെ സ്പർശിക്കുന്നവയാണ്. ബാഹ്യപ്രശ്നങ്ങളാകട്ടെ വിവാഹത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവശത്തോട് കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശാരീരികം, വൈകാരികം, ലൈംഗികം, സാംസ്കാരികം, സാമ്പത്തികം എന്നിത്യാദി വിവിധ ജീവിതമേഖലകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങൾ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ ഉട

ലെടുത്തുവെന്നു വരാം. ചില പ്രശ്നങ്ങളുടെ വേരുകൾ ഇപ്പറഞ്ഞ വിവിധ മേഖലകളിലേയ്ക്ക് ചൂഴ്ന്നിറങ്ങിനില്ക്കുന്നതുമുണ്ടാവാം. പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് തരതമഭാവവും ആനുപാതികപ്രാധാന്യവും ഉണ്ടെന്നുമിരിക്കും. ചില ആന്തരികപ്രശ്നങ്ങൾ ബാഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെയും, മറിച്ചും, സ്വാധീനിക്കാറുമുണ്ട്. എങ്കിലും ദമ്പതികളുടെ വ്യക്ത്യന്തര ബന്ധത്തിന്റെ മേഖലയാണ് സവ്വപ്രധാനം. പരസ്പര പ്രേമവും പരസ്പര സമർപ്പണവുംവഴി ഉറച്ച വ്യക്ത്യന്തര ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞവർക്ക് ഇതര മേഖലകളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയെന്നതു് താരതമ്യേന എളുപ്പമായിരിക്കും.

കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾക്കു വഴിതെളിക്കുന്ന പ്രധാന ഘടകങ്ങളിലൊന്ന് അജ്ഞതയാണ്. ജീവിതത്തിലെ മറ്റു പല മേഖലകളിലും ഇടപെട്ട വിജയം വരിക്കുവാൻ പരിശീലനവും തയ്യാറെടുക്കലും അനുപേക്ഷണീയമാണെന്നിരിക്കെ വിവാഹം കഴിച്ച് ഒരു കുടുംബം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്ന പരമപ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽമാത്രം ഒരു പരിശീലനവും ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ളതാണ് പലരുടെയും ഭാവം. ഡോക്ടർ, അദ്ധ്യാപകൻ, എൻജിനീയർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള തൊഴിൽമേഖലകളിൽ ഇടപെടണമെങ്കിൽ ദീർഘമായ പഠനവും പരിശീലനവും ആവശ്യമാണ്. വൈദിക സന്യാസജീവിതംപോലുള്ള ജീവിതാവസ്ഥകളുടെ കാര്യത്തിലും ഇതു് അനവദ്യംതന്നെ. എന്നാൽ വിവാഹം എന്ന ജീവിതാവസ്ഥയുടെ കാര്യത്തിൽമാത്രം ഇതു് ഒന്നും ആവശ്യമില്ല എന്നുള്ളതാണ് പൊതുവിൽ സമൂഹത്തിന്റെ നിലപാട്. പണ്ടൊക്കെ പല തലമുറകൾ, ഒരേ കുടുംബത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പ്രശ്നം കുറേക്കൂടി ലഘുവായിരുന്നു. മുതിർന്ന തലമുറ ഇളം തലമുറക്കാർക്ക് ഒട്ടൊക്കെ മാർഗ്ഗദർശനവും പരോക്ഷപ്രബോധനവും നല്കിപ്പോന്നു. ഇന്നു സാമൂഹ്യസ്ഥിതികളിൽ മാറ്റം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവാഹിതരാകുന്നതോടെ കുടുംബത്തിൽനിന്നു മാറി സ്വന്തമായൊരു പുതിയ ജീവിതം പടുത്തുയർത്താനാണ് നവമിഥുനങ്ങളുടെ തത്രപ്പാട്. തൊഴിൽപരമായും മറ്റുമുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ പഴയ കുടുംബജീവിതശൈലിക്ക് ഗണ്യമായ പരിവർത്തനം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന വസ്തുതയും ഓർമ്മിക്കണം. പുറംരാജ്യങ്ങളിലും ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും തൊഴിലുകളിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാർ, വിവാഹംകഴിച്ച് ജോലിസ്ഥലത്തെത്തുന്നതോടെ സാമൂഹ്യമായും സാംസ്കാരികമായും തങ്ങളുടേതിൽ

നിന്നു തികച്ചും വിഭിന്നമായ ഒരു പരിതോവസ്ഥയിൽ ഒരു പുതിയ കുടുംബജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു. വിവാഹത്തെയും കുടുംബജീവിതത്തെയുംകുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ അറിവിന്റെ അഭാവം ഇത്തരക്കാരുടെ കുടുംബജീവിതത്തിലൊക്കെ ചില പ്രശ്നങ്ങൾക്കു വിത്തുപാകിയെന്നു വരും.

വിവാഹത്തിനേറെയും കുടുംബത്തിനേറെയും നേർക്കു് ഇളംതലമുറയുടെ സമീപനത്തിലും വ്യക്തമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒട്ടുമിക്ക സമൂഹങ്ങളുടെയുമിടയിൽ വിവാഹത്തെ ചൂഴ്ന്നുനിന്ന മതപരമായ പരിവേഷത്തിനു് ഇന്നു മങ്ങൽ ഭവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നു. എല്ലാം മതവിശ്വാസങ്ങളും വിവാഹത്തെ ഒരു പൂജ്യമായ ചടങ്ങായിട്ടാണു് വീക്ഷിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. ക്രൈസ്തവരുടെ കാര്യത്തിലാണെങ്കിൽ വിവാഹം പരിശുദ്ധമായ ഒരു കൂദാശയാണു്. എന്നാൽ ഭൗതികമാത്രചിന്തയും ലോകായതികതാവും വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളെ ഗ്രസിച്ചുതുടങ്ങിയതോടെ, വിവാഹം രണ്ടു വ്യക്തികളും തമ്മിലുള്ള ഒരു താല്ക്കാലിക ധാരണയെന്ന നിലയിലേക്കു തരംതാണുപോയിട്ടുണ്ടു്. വിവാഹം ആജീവനാന്തം നിലനില്ക്കുന്ന ഒരുടമ്പടിയാണെന്ന ധാരണതന്നെ ഇന്നു പല രാജ്യങ്ങളിലും ശിഥിലമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചില പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളിൽ $33\frac{1}{3}\%$ വിവാഹങ്ങളും വിവാഹമോചനത്തിലൂടെ തകർന്നുപോകുന്നുവെന്നാണു് സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളും സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. ആധുനികമനുഷ്യന്റെ ഉച്ചരൃംഖലമായ സുഖാന്വേഷണതാരയാണു് വിവാഹത്തിന്റെ ഈ ഭൗതികവൽക്കരണത്തിന്റെ പിന്നിലെ പ്രേരകശക്തിയെന്നു കാണാം. പലരും വിവാഹത്തെ, സൗകര്യത്തെ പുരസ്കരിച്ചുള്ള ഒരു ക്രമീകരണമായേ (an adjustment for the sake of convenience) കാണുന്നുള്ളൂ.

ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യസമ്പർക്കമാധ്യമങ്ങളും വിവാഹത്തിനും കുടുംബത്തിനുമെതിരെ ഉയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളികളും ഗൗരവാവഹമാണു്. പ്രത്യേകിച്ചു് സാഹിത്യം, സിനിമ, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും, റേഡിയോ എന്നിവയെല്ലാം വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭൗതികമാത്രവും അക്രൈസ്തവവുമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം. വിവാഹജീവിതത്തിലെ ലൈംഗികതകൾ മാത്രമാണു് പലപ്പോഴും അവ ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നതു്. മാത്രമല്ല വിവാഹം ബാഹ്യമായ

ലൈംഗികവേഴ്ചകൊ സ്വാഭാവികവും സാധാരണവുമെന്നമ ട്ടിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആധുനികനോവല കളിൽ പലതിലും മുഖ്യ കഥാപാത്രങ്ങളും വെറും ലൈംഗിക ഭ്രാന്തന്മാരാണു്. ലൈംഗികതയെയും സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തെ യുംകുറിച്ചുള്ള ഇത്തരം തലതിരിഞ്ഞ കാഴ്ചപ്പാടുകളും ഇളംതല മുറകളിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം അവഗണിക്കാവുന്നതല്ല. വിവാഹത്തെയും കുടുംബബന്ധത്തെയുംകുറിച്ചുള്ള വികലമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളും കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ഭദ്രതയ്ക്കെതിരെ ഭീഷ ണികളും ഉയർത്തിയെന്നു വരും.

പരിപൂർണ്ണമായ സ്ത്രീപുരുഷസമത്വത്തിനും സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യ ത്തിനുംവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന വനിതാവിമോചനപ്രസ്ഥാനം പോലുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ആധുനികമായൊരു സാമൂഹ്യപ്രതി ഭാസമാണു്. സ്ത്രീക്കു് കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലുമുള്ള സ്ഥാ നത്തെക്കുറിച്ചു് അത്തരം പ്രസ്ഥാനക്കാർ പല പുനഃചിന്തന ങ്ങളുംക്കും വഴിയൊരുക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഒരു കാലത്തു് സ്ത്രീക്കു് ന്യായമായ സ്വാതന്ത്ര്യംപോലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു വെന്ന വസ്തുതയ്ക്കു് ഒരു തിരിച്ചടിയായിട്ടാവാം ഇന്നു ചില സ്ഥലങ്ങളിലെങ്കിലും അമിതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി സ്ത്രീ കളും ശബ്ദമുയർത്തുന്നതു്. സ്ത്രീയ്ക്കും പുരുഷനും തുല്യ പ്രാധാന്യമു ണ്ടെന്നുള്ളതാണു യാഥാർത്ഥ്യം. വ്യക്തിയെന്ന നിലയിലുള്ള അന്തസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്ത്രീപുരുഷന്മാക്കു് തരത മഭാവമില്ല. എന്നാൽ വ്യക്തികളെന്ന നിലയിലുള്ള ഈ തുല്യത ധർമ്മങ്ങളിലും (functions) വൈകാരികഘടനയിലുമുള്ള വൈഭിന്ന്യത്തെ നിഷേധിയ്ക്കുന്നില്ല. ശാരീരികവും മാനസി കവും വൈകാരികവുമായ മേഖലകളിൽ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടു്. ഈ വൈജാത്യങ്ങളും പരസ്പരപൂരകങ്ങള ല്ലാതെ പരസ്പര നിഷേധകങ്ങളല്ല. സ്ത്രീയും പുരുഷനും വിഭിന്ന ധർമ്മങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു് ആത്മസാക്ഷാൽക്കാരത്തിലെ ത്തണമെന്നതാണു് സ്രഷ്ടാവിന്റെ പ്ലാൻ. സ്ത്രീപുരുഷവ്യക്തി ത്വങ്ങളും പരസ്പരം മാറിവയ്ക്കാനോ പറിച്ചുനടാനോ സാദ്ധ്യ മല്ലല്ലോ. സ്ത്രീപുരുഷസമത്വമെന്നപോലെതന്നെ സ്ത്രീപുരുഷ വൈജാത്യവും ഒരു വസ്തുതയാണു്. ഈ വസ്തുത യഥാർഹം ഗ്രഹിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത ഒരു സമൂഹത്തിൽ കുടുംബപ്രശ്നങ്ങളുംക്കു് കൂടുതൽ സാദ്ധ്യതയുണ്ടു്.

വിവാഹത്തിലെ സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു് ആധുനി കമനുഷ്യനുള്ള പുതിയ ചില അവബോധങ്ങളും കണക്കിലെടു

ക്കണം. ഇന്നു വിവാഹജീവിതത്തിൽനിന്നു ഇരു കക്ഷികളും തീവ്രമായി അഭിലഷിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം പരസ്പരസഖിത്വത്തിൽ (Companionship) നിന്നുരുത്തിരിയുന്ന വൈകാരികസംതൃപ്തിയാണു്. ഇതു് വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമൂല്യങ്ങളിലൊന്നത്രേ. മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നു കണ്ടു് അവനു് ഇണയും തുണയുമായി സ്ത്രീയെ നല്കിയതിലൂടെ ദൈവം ഈ പരസ്പരസഖിത്വത്തിന്റെ ആവശ്യകത അംഗീകരിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ. ലോകത്തിൽ രണ്ടു വ്യക്തികൾ തമ്മിലുണ്ടാകാവുന്നതിൽ വച്ചു് ഏറ്റവും ഗാഢവും വ്യക്തിപരവുമായ ബന്ധമാണു് ദാമ്പത്യബന്ധം. ഇതു് അടിസ്ഥാനപരമായും ഒരു വ്യക്ത്യന്തരബന്ധമാണു് (interpersonal relation). ഒരു വ്യക്തി മറെറാരു വ്യക്തിയെ തന്നിലേക്കു സ്വീകരിക്കുകയും ആ വ്യക്തിക്കായി തന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി നൽകുകയുമാണു്. ആദാനപ്രദാനങ്ങൾ ഒപ്പം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയാണിതു്. പരിപൂർണ്ണമായ സ്ത്രീപുരുഷസല്ലയനമാണു് അതിന്റെ ഫലം. എന്നാൽ ചില വ്യക്തികൾ വ്യക്ത്യന്തരബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടെന്നു വരാം. അടിസ്ഥാനപരമായ ചില വ്യക്തിത്വവൈകല്യങ്ങളായിരിക്കാം അതിനു കാരണം. അത്തരക്കാർ സ്വയം കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു മനോഭാവം കൈക്കൊണ്ടു് സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തിന്റെ മാളങ്ങളിലേയ്ക്കു് ഉൾവലിഞ്ഞു കഴിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണു്. മറെറാരാളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിലേയ്ക്കു് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ അവർക്കു് കഴിഞ്ഞെന്നു വരില്ല. വ്യക്തിത്വവികസനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിലുണ്ടായ ചില ആഘാതങ്ങളായിരിക്കാം ഇമ്മാതിരി വ്യക്തിത്വവൈകൃതം സൃഷ്ടിക്കാൻ കാരണമായതു്. അതിന്റെ അടിവേരുകൾ അവരുടെ ശൈശവമേഖലയിലേക്കു് തന്നെ ഇറങ്ങിച്ചെന്നിട്ടുണ്ടാവാം. ഇത്തരം വ്യക്തികളുടെ വിവാഹബന്ധത്തിൽ മനഃശാസ്ത്രപരമായ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ തലയുയർത്തുവാനിടയുണ്ടു്.

വിവാഹം പ്രധാനമായും രണ്ടു വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള ഒരു ടമ്പടിയാണെങ്കിലും അതിനു സാമൂഹികമായ ഒരു മാനംകൂടിയുണ്ടു്. അതു രണ്ടു വ്യക്തികളെയെന്നപോലെ രണ്ടു കുടുംബങ്ങളെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ വ്യക്തിക്കുമെന്നപോലെ ഓരോ കുടുംബത്തിനും സ്വന്തമായൊരു പശ്ചാത്തലമുണ്ടു്. ശാരീരികം, വിദ്യാഭ്യാസപരം, സാംസ്കാരികം, മതാത്മകം, സാമ്പത്തികം എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടനവധി ഘടകങ്ങൾ ഈ പശ്ചാത്തല

നിമ്മിതിയിൽ അലിഞ്ഞുചേന്നിരിക്കുന്നു. തുല്യപശ്ചാത്തലമുള്ള വ്യക്തികളും കുടുംബങ്ങളുമാണു് വിവാഹത്തിലൂടെ സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അത്തരം ബന്ധങ്ങൾക്കു ഹൃദ്യതകൂടും. സന്മനസ്സും വിട്ടുവീഴ്ചയും പരസ്പരധാരണയും ഉണ്ടെങ്കിൽ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചില അഴിച്ചുപണികളൊക്കെ നടത്തി ഒരു പുന:ക്രമീകരണം സാധിക്കുക അസാദ്ധ്യമോ ദുഷ്കരമോ അല്ല. പക്ഷേ തികച്ചും വിഭിന്നങ്ങളായ പശ്ചാത്തലങ്ങളാണെങ്കിൽ അവിടെ അനുരഞ്ജനത്തിനെന്നതിലേറെ സംഘർഷത്തിനായിരിക്കും കൂടുതൽ സാദ്ധ്യത. അടിസ്ഥാനപരമായ ജീവിതവീക്ഷണങ്ങളെയും സമീപനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു കൂടുതൽ യഥാർത്ഥമാണു്. ഉദാഹരണത്തിനു് വിഭിന്ന മതവിശ്വാസങ്ങളും ജീവിതവീക്ഷണങ്ങളും പുലർത്തുന്ന വ്യക്തികളും കുടുംബങ്ങളും വൈവാഹികബന്ധത്തിലേർപ്പെടുമ്പോൾ അവിടെ അഴിച്ചു പണികൾക്കുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ വിരളമായിത്തീരുന്നു. ഇത്തരം താത്ത്വിക വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന തീവ്ര സംഘർഷങ്ങൾക്കു് വിത്തു പാകുകയാണിട. പ്രേമവിവാഹത്തിൽ താത്ത്വികമായി തെറ്റൊന്നുമില്ലെങ്കിലും പലപ്പോഴും ബന്ധത്തിലിടപെടുന്ന വ്യക്തികൾ വ്യക്തിപരവും കുടുംബപരവുമായ പശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റി വിവേകപൂർവ്വം പരിഗണിക്കാനുള്ള സമചിത്തതയോ വിവേകമോ കാണിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടാറുണ്ടു്. ഇതു് പ്രേമവിവാഹത്തിനെതിരെ ഉന്നയിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു പ്രായോഗികവാദമാണു്.

മുൻപു സൂചിപ്പിച്ച പശ്ചാത്തലഘടകങ്ങളിലൊന്നായ സാമ്പത്തികവശത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ ഒന്നാലോചിയ്ക്കുക. സാമ്പത്തികമായി വമ്പിച്ച വ്യത്യാസമുള്ള രണ്ടു വ്യക്തികളും അവരിലൂടെ രണ്ടു കുടുംബങ്ങളും വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. അവക്കു സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള സമീപനത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. സമ്പന്നമായ സാഹചര്യത്തിൽ പിറന്നു വളർന്ന വ്യക്തിക്കു്–അതു സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ – പണത്തോടുള്ള മനോഭാവമായിരിക്കില്ല താരതമ്യേന ദരിദ്രമായ പരിത:സ്ഥിതികളിൽ പരിചയിച്ചു കഴിഞ്ഞ വ്യക്തിയുടേതു്. തൻനിമിത്തം സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽതന്നെ മുഖത്തോടുമുഖം കാണാൻ അവക്കു കഴിയാതെപോകുന്നു. പ്രേമത്തിനുമുമ്പിൽ പണം പുല്ലാണു് എന്ന അഭിപ്രായം അതിരുവിട്ട ആദർശവൽക്കരണത്വരയുടെ ഫലമാണു്. പ്രേമം പല പ്രശ്നങ്ങളെയും പരിഹരിക്കുമെന്നതു ശരി.

പക്ഷേ പ്രേമം ജീവിക്കുന്നതു് അന്നദിനജീവിതത്തിന്റെ മൂത്ത സാഹചര്യങ്ങളിലാണെന്നോക്കണം. സമ്പത്തിന്റെ നേക്കു് എല്ലാവക്കും നിർവികാരമായ ഒരേ നിസ്സംഗമനോഭാവമാണുള്ളതെങ്കിൽ സ്ത്രീധനംപോലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരിക്കലും മുളയെടുക്കുകയില്ലല്ലോ. പറഞ്ഞുറപ്പിച്ച സ്ത്രീധനം യഥാസമയം ലഭിക്കായ്കമൂലം തകർന്നടിഞ്ഞുപോയ എത്രയോ വിവാഹബന്ധങ്ങളുണ്ടു്. വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെടുന്ന യുവതീയുവാക്കളുടെ സാമ്പത്തികപശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബുദ്ധിപൂർവ്വകവും പ്രായോഗികവുമായ ഒരു വീക്ഷണം ഒട്ടുവളരെ കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ സഹായമായേക്കും.

ദമ്പതികൾക്കു പരസ്പരമുള്ള വ്യക്തിബന്ധമാണു് വിവാഹജീവിതത്തിലെ സർവ്വപ്രധാനമായ ഘടകം. അതോടൊപ്പം വിവാഹത്തിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന മക്കളും മാതാപിതാക്കളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളും സുപ്രധാനമാണു്. ഈ ബന്ധങ്ങളെ ഉലയ്ക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ വിവാഹജീവിതത്തിലെ ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങളെന്നു മുൻപു വിളിച്ചല്ലോ. ദമ്പതികളും മാതാപിതാക്കളും മക്കളും തമ്മിലുള്ള വൈകാരികബന്ധത്തെ ഉലക്കുന്ന ഒരു ആഭ്യന്തര പ്രശ്നമാണു് ദീർഘകാലത്തേക്കുള്ള വേർപിരിയൽ. ദമ്പതികളും തമ്മിലും, മാതാപിതാക്കളും മക്കളും തമ്മിലും ദീർഘകാലത്തേക്കുണ്ടാകുന്ന വേർപിരിയൽ മാനസികവും വൈകാരികവുമായ ഒട്ടേറെ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചെന്നുവരാം. ഉദ്യോഗസംബന്ധമോ തൊഴിൽ പരമോ മറേറാ ആയ കാരണങ്ങളുടെ പേരിൽ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ പേറേണ്ടിവരുന്ന വേർപിരിയലുകളാവാം ഇവ. കാരണമെന്തുതന്നെ ആയാലും ശാരീരികമായി ദീർഘകാലത്തേക്കു് അകന്നിരിക്കേണ്ടിവരുമ്പോഴും അതു പ്രായേണ മാനസികവും വൈകാരികവുമായ അകൽച്ചക്കു വഴി തെളിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ കുടുംബശൈഥില്യത്തിനുള്ള പ്രധാന കാരണങ്ങളിൽ ഒന്നു് ഈ ദീർഘവിരഹമാണെന്നു് തിയഡോർ ലിഡ്സ്, സ്റ്റീഫൻ ഫ്ളെക്കു് എന്നീ അമേരിക്കൻ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽ ദമ്പതികളുടെ ശാരീരികസാമിപ്യം (Physical Proximity) പ്രധാനപ്പെട്ടൊരു കാര്യമാണു്. ആ ബന്ധത്തിന്റെ പ്രത്യേക സ്വഭാവംതന്നെ ആവശ്യപ്പെടുന്നൊരു ഘടകമാണതു്. ദീർഘ വിരഹത്തിനടിമപ്പെട്ട കഴിയുന്ന ദമ്പതികൾക്കിടയിൽ ക്രമേണ വൈകാരികവും മാനസികവുമായ ഒരു

തരം അപരിചിതത്വം തലയുയർത്തിയെന്നു വരാം. പരസ്പരമുള്ള പരിപൂർണ്ണസല്ലയനത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയാണിതു്. ദീർഘകാലത്തേക്കുള്ള വേർപിരിയൽ മാതാപിതാക്കളെയും മക്കളെയും പരസ്പരം അപരിചിതരാക്കിത്തീർക്കാം. ഇന്നത്തെ സമൂഹഘടനയിൽ ഇത്തരം ദീർഘവിരഹങ്ങൾ ഒഴിച്ചുവയ്ക്കാൻ വ്യക്തികൾക്കു കഴിഞ്ഞെന്നു വരില്ല. എന്നാൽ അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അപകടസാദ്ധ്യതകൾ മനസ്സിലാക്കി അടുത്തടുത്തുള്ള പുനഃസമാഗമങ്ങളിലൂടെ വേർപിരിയലിന്റെ ദൈർഘ്യം കഴിവതും കുറയ്ക്കാൻ ബന്ധപ്പെട്ടവർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്.

വൈവാഹിക കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾക്കു വഴിയൊരുക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രശ്നമാണു് മദ്യപാനം. മദ്യപാനം ഒരു സാമൂഹ്യപ്രശ്നമാണെങ്കിൽ അതിലുപരി അതു് ഒരു വ്യക്തിപ്രശ്നം കൂടിയാണു്. എന്തെന്നാൽ അതിന്റെ ബലിയാടുകൾ പ്രധാനമായും കുടുംബത്തിനുള്ളിലെ വ്യക്തികളാണു്. മദ്യപാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകളിൽ പലരും മുൻതൂക്കം നല്കുന്നതു് ആ തിന്മ കുടുംബത്തിനേല്പിക്കുന്ന സാമ്പത്തികാഘാതത്തിനാണു്. സാമ്പത്തികാഘാതം പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുതതന്നെ. പക്ഷേ മദ്യപാനം കുടുംബത്തിനു പൊതുവിലും തന്റെ ജീവിതപങ്കാളിക്കു പ്രത്യേകമായും ഏല്പിക്കുന്ന വൈകാരികാഘാതത്തിനാണു് കൂടുതൽ മാരകസ്വഭാവമുള്ളതു്. ഒരു സ്ഥിരം കുടിയന്റെ വ്യക്തിത്വം വികലവും ജീർണ്ണവുമായിത്തീരുന്നു. ഇതു സാധാരണഭാവത്തിൽനിന്നും (normalcy) ഏറിയോ കുറഞ്ഞോ നില്ക്കും. അത്തരമൊരു വ്യക്തിത്വത്തിനു് കുടുംബത്തിലെ ഇതരാംഗങ്ങളുമായി ആരോഗ്യപരമായ വ്യക്തിബന്ധം പുലർത്തുകയെന്നതു് നന്നേ അശക്യമായിത്തീരും. മദ്യപൻ കുടുംബനാഥൻകൂടിയാണെങ്കിൽ മദ്യപാനം അയാളുടെ ആരോഗ്യത്തിനേൽപിക്കുന്ന ആഘാതം കൂടുതൽ ഗൗരവസ്വഭാവമുള്ളതായിത്തീരുന്നു. കുടുംബനാഥന്റെ ആരോഗ്യത്തിനു് കേവലം വ്യക്തിപരമായ പ്രാധാന്യം മാത്രമല്ലുള്ളതു്. അതു് കുടുംബത്തിന്റെ ഭാവിയുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. സ്വന്തം ആരോഗ്യം മദ്യപാനത്തിലൂടെ ബോധപൂർവ്വം നശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഗൃഹനാഥൻ തന്റെ കുടുംബത്തിനെതിരെ ഒരു സാമൂഹ്യപാപംകൂടിയാണു് ചെയ്തുകൂട്ടുന്നതു്. മദ്യപാനം കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക—വൈകാരിക ഭദ്രതയുടെ നേർക്കു് ഉയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളികൾ നിരവധിയാണെന്നു ചുരുക്കിപ്പറയാം.

വ്യക്തിത്വവികസനത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ ചില വ്യക്തികൾക്കനുഭവപ്പെടേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള വൈകാരികാഘാതങ്ങൾ അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ചിരസ്ഥായിയായ ചില മുദ്രകൾ പതിച്ചെന്നുവരാം. ഇത്തരം അനുഭവങ്ങൾ അവരുടെ ഉപബോധമനസ്സിലേയ്ക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി അവിടെ പല പ്പോഴും അനാരോഗ്യകരങ്ങളായ ചലനങ്ങളും അസ്വസ്ഥതകളും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് വിവാഹജീവിതത്തിനു മുമ്പ് സേച്ഛയായോ ഇച്ഛാവിരുദ്ധമായോ ചില ലൈംഗികാനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയിട്ടുള്ള വ്യക്തികളുടെ കാര്യമെടുക്കുക. വിവാഹത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ നിരന്തരമായ ഒരു കുറ്റബോധം അവരെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതു കൂടുതൽ അനുഭവഭേദ്യമാണ്. ഈ കുറ്റബോധം അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ചില വൈകല്യങ്ങൾ വരുത്തിവയ്ക്കുകയും ഭർത്താവുമായി ആരോഗ്യകരമായ വ്യക്ത്യന്തരബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു തടസ്സമായി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കുറ്റബോധംപോലെതന്നെ, വിവാഹത്തിലെ വ്യക്ത്യന്തരബന്ധത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റൊരു ഘടകമാണ് ലൈംഗികതയെക്കുറിച്ചു നേരത്തെതന്നെ നേടിവച്ചിരിക്കുന്ന വികലവും വികൃതവുമായ ചില കാഴ്ചപ്പാടുകൾ. വിവാഹജീവിതത്തിനുള്ളിൽപോലും ലൈംഗികതയെ, ഉപേക്ഷിക്കാൻ വയ്യാത്ത ഒരു തിന്മ (a necessary evil) യായി കാണുന്ന വീക്ഷണം ഒരു വശത്തു; വിവാഹജീവിതത്തെയൊന്നാകെ ലൈംഗികതയെന്ന ഏക ബിന്ദുവിൽ തളച്ചിടുന്ന ചിന്താഗതി മറുവശത്തു. ഇത്തരം വീക്ഷണവൈകല്യങ്ങൾ വിവാഹജീവിതപങ്കാളികളിൽ വൈകാരികവൈരുദ്ധ്യങ്ങളും സംഘർഷങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചേക്കാം. അതു പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും വഴിതെളിക്കുന്നു. വിവാഹജീവിതത്തിനുമുമ്പുള്ള ലൈംഗികാപഭ്രംശങ്ങളുടെ നേർക്ക് സാന്മാർഗ്ഗികമായൊരു വീക്ഷണം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ യുവജനങ്ങളെ സഹായിക്കുക, അതിനനുസൃതമായ ശിക്ഷണവും പരിശീലനവും നല്കുക എന്നിവ രക്ഷിതാക്കളുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും അടിയന്തര കർത്തവ്യങ്ങളാണ്. അതുപോലെതന്നെ ലൈംഗികതയെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ മാനുഷികവും ക്രൈസ്തവവുമായ ഒരു വീക്ഷണകോടിയിലൂടെ നോക്കിക്കാണാനും അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വിവാഹം, കുടുംബജീവിതം എന്നീ രംഗങ്ങളിലനുഭവപ്പെടാവുന്ന ചില പ്രശ്നങ്ങളെയും അവയുടെ കാരണങ്ങളെയും

കുറിച്ചാണു് മുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ചതു്. അതിനുള്ള നിവാരണ മാർഗ്ഗങ്ങം നിർദ്ദേശിക്കുക അയത്നലളിതമായ കാര്യമല്ല. പല പ്രശ്നങ്ങളും ഫാമിലി കൗൺസലിങ്പോലുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേക പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചവർക്കുമാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുംവിധം സങ്കീർണ്ണവും ഗൗരവയുക്തവുമാണു്. എങ്കിലും പൊതുവേ ഒരു കാര്യം പറയാം. ചികിത്സിച്ചു ഭേദ മാക്കുന്നതിനേക്കാം രോഗം പിടിപെടാതെ സൂക്ഷിക്കുകയാ ണു് ബുദ്ധിപൂർവ്വകമെന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. വിവാഹ കുടുംബ പ്രശ്നങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഇതു് അനവദ്യമാണു്. വിവാഹ ത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും നേർക്കു് മാനുഷികവും ക്രൈ സ്തവവുമായ ഒരു മനോഭാവവും സമീപനവും ഉറപ്പുവരുത്തുക യാണു് സർവ്വപ്രധാനമായ കാര്യം. ഈ അടിസ്ഥാനവ്യവസ്ഥ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ മറ്റു പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം പരിഹാ ര്യങ്ങളായിത്തീരും. ഈ വ്യവസ്ഥ ലംഘിക്കപ്പെട്ടാലോ, ഇതരശ്രമങ്ങളൊക്കെ ചുമരില്ലാതെ ചിത്രമെഴുതുകയാവും. വി വാഹവും സെക്സും കുടുംബവുമൊക്കെ ആദരപൂർവ്വം നാം സമീ പിക്കേണ്ട മാനുഷികയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണു്. ചില സ്വഭാവാ തീത മാനങ്ങംകൂടി കൈവരിച്ചു് ഒരർത്ഥത്തിൽ ഈ മാനുഷിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങം മനുഷ്യാതീതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെപോലും തലത്തിൽനിന്നു താഴ്ന്നീ മൃഗീയമായൊരു തലത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഇന്നു പലരും വിവാഹത്തെയും സെക്സിനെയും മറ്റും സമീപിക്കുക. ഈ സമീപനസമ്പ്രദായം വിവാഹത്തെയും കുടുംബത്തെയും തക ച്ചുയുടെ വക്കത്തെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവാഹം, ലൈംഗികത, കുടുംബം എന്നീ അടിസ്ഥാന വസ്തുതകളുടെ നേർക്കു് ക്രൈസ്തവ മായൊരു മനോഭാവം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്നതാണു് പ്രസ്തുത രംഗ ങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കാനുള്ള സുനി ശ്ചിതമായ ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗം.

2

"ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതു് മനുഷ്യൻ വേർപെടുത്തരുതു്"—വിവാഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം

വിവാഹം ദൈവവിളി

വൈവാഹിക ദൈവവിജ്ഞാനീയം പ്രതിബന്ധങ്ങളിലൂടെയാണു മുന്നേറിയിട്ടുള്ളതു്. സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും, കാനോൻപണ്ഡിതന്മാരുടെയും എതിർപ്പുകളെ ഇതിനു നേരിടേണ്ടി വന്നു. ഇതിന്റെ രക്ഷാധികാരികളായ സൈദ്ധാന്തിക ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥമുഖം അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ നിരവധി പ്രതിസന്ധികളെ തരണംചെയ്തുവരാണു്. ശരീരത്തിനു പ്രാധാന്യം നല്കാത്ത വീക്ഷണം, അധ:പതിച്ച മനുഷ്യന്റെ ഭോഗാസക്തിയും ലൈംഗികവികാരങ്ങളോടുള്ള അമിത താല്പര്യവും, ചില ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ വിവാഹത്തേക്കാൾ ഉപരിയായി കന്യാത്വത്തിനു നല്കുന്ന അതിശയോക്തിപരമായ വൈശിഷ്ട്യം തുടങ്ങിയവയും, ഇവയോടു സമാനത പുലർത്തുന്ന നിരവധി കാര്യങ്ങളും വിവാഹത്തിനു രക്ഷാകരപദ്ധതിയിലുള്ള പ്രാധാന്യം കുറച്ചു കളയുവാൻ കാരണമായി.

എന്നെത്തേക്കാൾ ഏറെ ഇന്നു വിവാഹത്തിന്റെ കൗദാശികവും രക്ഷാകരവുമായ അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. വിവാഹത്തെ ഒരു രണ്ടാംകിട പദ്ധതിയായി ആരും വീക്ഷിക്കുന്നില്ല.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരവൃത്തിയുടെ വിജയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരടയാളമാണിതു്. ഇതിന്റെ രക്ഷാകരസ്വാധീനം വിവാഹിതരെ മാത്രമല്ല മനുഷ്യരാശിയെ ഒന്നാകെ ബാധിക്കുന്നതാണു്. സ്നേഹത്തിലൂടെ ലൈംഗികതയെ മനുഷ്യോചിതമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ദൈവവിളിയാണു വിവാഹം. വിവാഹം ലൈംഗികതയ്ക്കു ദൈവത്വം പകരുകയും പവിത്രീകരിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്.

ഓരോ മനുഷ്യനും നിത്യരക്ഷയിലേയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന ക്രിസ്തീയതയുടെ അടിസ്ഥാനതത്വത്തിലാണു് വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഏതൊരു ക്രൈസ്തവപരാമർശവും ആരംഭിക്കുന്നതു്. നാം ചെയ്യുന്ന എല്ലാറ്റിനും, നമുക്കു സംഭവിക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനും അർത്ഥം കൈവരുന്നതു് ഇതിൽ നിന്നാണു്. ഇതിനോടു ബന്ധപ്പെടുത്തുമ്പോഴാണു് എല്ലാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളും, എല്ലാ ലക്ഷ്യങ്ങളും അർത്ഥവത്തായിത്തീരുന്നു. ദൈവവിളിയെക്കുറിച്ചുള്ള പൊതുവായ ധാരണയും ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് ഈ സത്യത്തിലാണു്. നിത്യജീവനിലേക്കു തന്നെ ഏറ്റം സുരക്ഷിതമായി നയിക്കുമെന്നു ഓരോ വ്യക്തിയും പരിഗണിക്കുന്ന ജീവിതരീതി — അതാണു് അയാളുടെ ദൈവവിളി. നാം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ജീവിതരീതി ഏതായിരുന്നാലും നിത്യജീവനിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗമായിട്ടാണു് അതിനെ പരിഗണിക്കേണ്ടതു്. വൈദികാന്തസ്സിനെയോ, സന്യാസവൃത്തിയെയോ പോലെതന്നെ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഇതു വാസ്തവമാണു്. വിവാഹാന്തസ്സിലേയ്ക്കുള്ള ദൈവവിളി സ്വീകരിക്കുന്നവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിത്യജീവിതത്തിലേയ്ക്കുള്ള പാത അതായതു കൊണ്ടാണു്.

മനുഷ്യജീവിതത്തെ പവിത്രീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാധ്യമമാണു് വിവാഹം. ഇതൊരു ദൈവവിളിയാണു്. അനേകം പേർ വിവാഹത്തെ ഒരു ദൈവവിളിയായി കരുതിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണു്. വൈദികനോ, സന്യാസിയോ ആകാനുള്ള ക്ഷണം മാത്രമേ അവർ ദൈവവിളിയായി കരുതുന്നുള്ളൂ. ഈ വിളിയിൽനിന്നു പിന്മാറി വിവാഹജീവിതം നയിക്കാൻ ഇടയായാൽ അവർക്കു ദൈവവിളി നഷ്ടപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും വൈദികാന്തസ്സിലോ, സന്യാസവൃത്തിയിലോ, ഉള്ള വിളിയേ

ക്കാം ഒട്ടും വിലകുറഞ്ഞ ഒന്നല്ല വിവാഹജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ദൈവവിളി എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം.

വിവാഹം ജീവിതപരിപൂർണ്ണതയ്ക്ക്

വിവാഹിതനായ ഒരു പുരുഷനെ ദൈവം ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ദൗത്യം തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കും സന്താനങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയെന്നതാണ്. ദൈവതിരുമനസ്സ് അപ്രകാരമായതുകൊണ്ട് അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ വിളിയും അതുതന്നെ. അതിനാൽ വിവാഹം രണ്ടാംതരം ജീവിതവൃത്തിയായി കണക്കാക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല. ദൈവമാണു നമ്മെ വിവാഹാന്തസ്സിലേക്കു വിളിക്കുന്നത്.

ക്രൈസ്തവദമ്പതിമാർ ദൈവത്തിൽ പരസ്പരം സമർപ്പിക്കുന്നു, ഭർത്താവു ഭാര്യയിലൂടെയും ഭാര്യ ഭർത്താവിലൂടെയും. അവർ ഒരുമിച്ചു തങ്ങളുടെ കൗദാശികജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ ബോധപൂർവ്വമായിട്ടല്ലെങ്കിലും നിരന്തരമായി ദൈവാരാധന നടത്തുകയാണ്. കുടുംബത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അദ്ധ്വാനമാകട്ടെ, കുട്ടികളുടെ പരിചരണമാകട്ടെ, സ്നേഹത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രകടനമാകട്ടെ എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും അവരുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ആരാധനക്രമത്തിന്റെ ആവർത്തനമാണ്. കാരണം ഒരു കൂദാശയുടെ പൂർത്തീകരണത്തിലാണവർ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ അന്യോന്യം പ്രസാദവരത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകരായി ഭവിക്കുന്നു. വിവാഹമെന്ന കൂദാശയുടെ നിത്യകാമ്മികരാണവർ. വിവാഹവാഗ്ദാനങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിലൂടെ അവർ പരസ്പരവും, കുടുംബത്തിനും, സമൂഹത്തിനു മുഴുവനും ക്രിസ്തുവിനെ പ്രദാനം ചെയ്യുകയാണ്. നമ്മുടെ പ്രബോധനങ്ങളിലും സമീപനങ്ങളിലും വിവാഹത്തിന്റെ ഈ വസ്തുത വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. അതു വിസ്മരിക്കുന്നപക്ഷം അടിസ്ഥാനപരമായ മൂല്യത്തെ അവഗണിക്കുകയും അനേകം പ്രശ്നങ്ങളെ തെറ്റായ വീക്ഷണകോണത്തിലൂടെ നോക്കിക്കാണുക എന്ന അപകടം വരുത്തിവയ്ക്കുകയുമായിരിക്കും ചെയ്യുക. അപ്പോൾ നമ്മുടെ വൈവാഹികദൈവശാസ്ത്രത്തിനു ഒരു വശം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ശരിയായ അവബോധം പുലർത്തുന്ന പക്ഷം വിവാഹിതൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന നിരവധിയായ പ്രശ്നങ്ങളെ കൂടുതൽ പൂർണ്ണവും വിശാലവുമായ വിധത്തിൽ വീക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കും. വിവാഹംമൂലമുള്ള സന്താനലാഭം ദമ്പതികളുടെ വ്യക്തിപരമായ പൂർണ്ണതയുടെ ഭാഗമായിട്ടാണ്

ഇപ്പോഴും കരുതപ്പെടുന്നതു്. ദമ്പതികളും തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളേക്കുറിച്ചു ഓരോ തീരുമാനവും എടുക്കുന്നതു് ആ പൂർണ്ണതയുടെ ആവശ്യങ്ങളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടുവേണം.

വൈവാഹികപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുമ്പോഴും ദമ്പതികളുടെ സ്വാഭാവികമായ ആദ്ധ്യാത്മികവശങ്ങളും അവഗണിച്ചുകൂടാ. വ്യക്തിപരമായ പരിശുദ്ധി വ്യക്തിപരമായ ധാർമ്മികതയുടെ വികസിതരൂപമാണു്. വൈവാഹിക ധാർമ്മികത സന്താനങ്ങളുടെ മാത്രം പൂർണ്ണതയല്ല. അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരുടെയും പൂർണ്ണതയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണു് വിവാഹം ആസൂത്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അവയൊക്കെ വ്യത്യസ്തരംഗങ്ങളാണെന്നുള്ള ധാരണയോടെയാണു നാം പലപ്പോഴും അവയെ വീക്ഷിക്കുന്നതു്. വിവാഹം ഒരു ദൈവവിളിയാണെന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഇത്ര പൂർണ്ണമായ കാഴ്ചപ്പാടുംക്കൊള്ളുന്ന കൃത്യമായ പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചതു് ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ 11–ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പയാണു്. ''ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ ഈ പരസ്പര ആന്തരികരൂപീകരണം അഥവാ അന്യോന്യം പരിപൂർണ്ണരാകുവാനുള്ള മന:പൂർവ്വമായ ശ്രമംതന്നെ വിവാഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥകാരണവും ഉദ്ദേശ്യവുമായി കണക്കാക്കപ്പെടാം. സന്താനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനവും വിദ്യാഭ്യാസവുമെന്ന പരിമിതമായ ലക്ഷ്യത്തിലൊതുക്കിനിർത്താതെ, പരസ്പര കൈമാറ്റത്തിലൂടെയും പങ്കുവയ്ക്കലിലൂടെയും ജീവിതത്തിന്റെ സാകല്യമുള്ള പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുക.''

സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ വ്യക്തിതപൂർണ്ണതയിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഒരു ദൈവവിളിയായി, ജീവിതവൃത്തിയായി വിവാഹത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന മനോഹരമായ ഒരു വിവരണം ചുരുങ്ങിയ വാചകങ്ങളിൽ ഇവിടെ നാം കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടാണോ നാം സ്വീകരിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്? അതോ, സങ്കുചിതമായ ധാരണകൾകൊണ്ടു് നാം തൃപ്തിപ്പെടുകയായിരുന്നോ? കൂടുതൽ പൂർണ്ണമായ സിദ്ധാന്തത്തിനു പകരം ഭാഗികമായ ഒന്നല്ലേ നാം സ്വീകരിച്ചു പോന്നിട്ടുള്ളതു്?

വിവാഹം ഒരു കൂദാശ

വിവാഹം ഒരു ദൈവവിളി എന്ന വശവുമായി അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തുന്നതാണു് അതിന്റെ സ്വഭാവം. എന്നാൽ

ഇതു് ഉചിതമായി പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതാണു് വാസ്തവം. കൗദാശികദൈവവിജ്ഞാനീയം അപൂർണ്ണമായി കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് ഇതിനൊരു കാരണമാണു്. വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ കൗദാശിക സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പൊതുവായ ധാരണ ഒട്ടും ചലനാത്മകമല്ലായിരുന്നു. മാത്രമല്ല കൂദാശകൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷിച്ചിരുന്നതു വിവാഹകർമ്മത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ചടങ്ങുകളും മാത്രമായിരുന്നു. അതിൽനിന്നുദ്ഭൂതമാകുന്ന കൗദാശികയാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിരുന്നേയില്ല.

കൂദാശകളെപ്പറ്റി വ്യാപകമായി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നാം ചോദിക്കാറുണ്ടു്; ജീവിതത്തിൽ എവിടെയാണു നാം ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടുക? അവിടുന്നു നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു? എന്നൊക്കെ. സ്വയം വിശുദ്ധീകരണത്തിനും ദൈവാരാധനയ്ക്കും ആയി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിയതമായ ഏഴു കൂദാശകൾക്കു മാത്രമല്ല ഇന്നു 'കൂദാശ' എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നതു്. വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ ദൈവമനുഷ്യസമാഗമം നടക്കുന്ന, ദൈവത്തെ മനുഷ്യൻ അനുഭവിച്ചറിയുന്ന, ഏതൊരു സംഭവമോ പ്രവൃത്തിയോ, ഇതുവഴി സൂചിപ്പിക്കപ്പെടാം. ബൈബിളിൽ പറയുന്നതുപോലെ ആരും ഒരിക്കലും ദർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത, ദർശിക്കുവാൻ സാധ്യതയില്ലാത്തവനായ ദൈവത്തെ മനുഷ്യൻ അങ്ങനെ ജീവിതമദ്ധ്യത്തിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്നു. അപ്രാപ്യനായ ദൈവം പെട്ടെന്നു സമീപസ്ഥനാകുന്നു, അപ്രാപ്യനായ അവിടുത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അദൃശ്യനായ അവിടുന്നു ദൃശ്യനായിത്തീരുന്നു.

ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തിനു മുമ്പുതന്നെ വിവാഹം മേൽവിവരിച്ച വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള കൂദാശയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. പഴയനിയമകാലത്തെ ഇസ്രയേൽക്കാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹം പവിത്രമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കളും ബുദ്ധമതക്കാരും എല്ലാം വിവാഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ അത്ഭുതകരമായ പ്രത്യുൽപ്പാദനശക്തിയും മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി സ്വയം നല്കാനുള്ള മനഃസ്ഥിതിയും അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നു. ദമ്പതികളും ദൈവത്തിന്റെതന്നെ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ പങ്കു പറ്റുന്നു എന്നുള്ള ആശയം ലോകത്തിലെ

എല്ലാ മതങ്ങളും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ വിവാഹത്തിലെ സ്ത്രീപുരുഷസമാഗമത്തെ അമാന്യമായി കാണാത്തത്.

വിവാഹത്തെപ്പററി ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ

Piet Schoonenberg–ന്റെ അഭിപ്രായം ക്രൂദാശയെ നിർവ്വചിക്കുമ്പോഠം ക്രിസ്തുവിനാൽ സ്ഥാപിതമായതും അതിനാൽ പ്രസാദവരം പ്രദാനംചെയ്യുന്നതുമായ ബാഹ്യമായ അടയാളം എന്ന ആശയത്തിനു് അമിതമായ പ്രാധാന്യം നല്കേണ്ടതില്ല എന്നാണു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരമായ സഭയിലുള്ള ഏതൊരു സമപ്പണവും, അല്ലെങ്കിൽ ഐക്യം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന അടയാളവും ദൈവമനുഷ്യബന്ധത്തെ അഥവാ പ്രസാദവരജീവനെ സൂചിപ്പിക്കുകയും നല്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ക്രൂദാശകഠം നിഷ്കൃഷ്ടാർത്ഥത്തിൽ പ്രസാദവരം പ്രദാനംചെയ്യുന്ന അടയാളങ്ങളാണു്. കാമ്മികനെറയും സ്വീകർത്താവിന്റെറയും പരസ്പര പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ സഭയുടെമേലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരവൃത്തിയുടെ നിക്ഷേപം ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുകയാണു് ഈ ക്രൂദാശയിൽ. അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട നിമിഷങ്ങളിലാണ ക്രൂദാശ പരികമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു്. ക്രൂദാശകഠം ഇപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കപ്പെടുമെങ്കിൽ വിവാഹത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന പുതിയനിയമഭാഗം വിവാഹത്തിന്റെ കൗദാശികതയെ ശക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നുവെന്നാണു് ഷൂണൻബഗ്ഗിന്റെ മതം (Piet Schoonenberg, *Gods World in the 1965* pp. 141–142).

എഫേസ്യക്കുള്ള ലേഖനം അനുസരിച്ചു് ദമ്പതിമാർ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലൂടനീളം ക്രിസ്തുവിനെയും സഭയെയുമാണു് അന്യോന്യം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ആ ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്ന പ്രതിരൂപാത്മകമായ പ്രവൃത്തിയിൽതന്നെ അവയെ തീർച്ചയായും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. മററു വാക്കിൽ പ്പറഞ്ഞാൽ, അവർ പരസ്പരം ഒരു ക്രൂദാശയുടെ കാമ്മികരും സ്വീകർത്താക്കളും ആയിത്തീരുകയാണു്.

വിവാഹത്തിന്റെ ലൗകികമായ അടിസ്ഥാനം വിശുദ്ധവും രക്ഷാകരവുമായ ഒരു ശക്തിയായി പരിണമിക്കപ്പെടുന്നു. പുറമേനിന്നു ഒന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതില്ല. വിവാഹത്തിലൂടെ

ദമ്പതിമാർ പരസ്പരവും ഉത്തമ ക്രിസ്തീയജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും സമർപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരദൗത്യം സഭയിൽ പങ്കുവയ്ക്കുകയാണു്. പരിമിതികളോടുകൂടിയെങ്കിലും ദൈവശാസ്ത്രം ഇതു പണ്ടേതന്നെ പറഞ്ഞുവച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. ക്രൈസ്തവദമ്പതിമാർ തമ്മിലുള്ള ഓരോ വിവാഹ ഉടമ്പടിയും ഓരോ കൂദാശയാണു്.

സഭയെപ്പോലെതന്നെ ഇതും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യേകമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ഫലമായി ജന്മമെടുത്തതാണു്. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ദൈവംതന്നെയാണു ദമ്പതികളിലൂടെ ഉടമ്പടി ഉറപ്പിക്കുന്നതു്. വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ പുരോഹിതന്റെയും വിശ്വാസികളുടെയും പൗരോഹിത്യം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെതന്നെ ദമ്പതികളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന പൗരോഹിത്യവും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയാണു വിവാഹത്തിൽ.

തൽഫലമായി വിവാഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഒന്നാകെ മാറുകയാണു്, നവീകരിക്കപ്പെടുകയാണു്. ഇപ്പോഴും അതു രക്ഷാകരവൃത്തിയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായിത്തീരുന്നു. ഓരോ ക്രിസ്തീയ വിവാഹത്തിലൂടെയും വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെയും ആരാധനയുടേതുമായ തന്റെ പ്രവർത്തനം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുവരികയാണു്. ഓരോ കുർബാനയും കാൽവരിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ, ഓരോ വിവാഹവും സഭയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുകയാണു്.

വിവാഹം – ഒരു ദൈവികരഹസ്യം

മതപരമായ അനുഭവം മാനുഷികാനുഭവത്തിൽനിന്നു വിഭിന്നമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ മാനുഷികാനുഭവങ്ങളംതന്നെയാണു് ദൈവബന്ധിയായി കാണപ്പെടുന്നതു്. അവയെ ദൈവം അതിസ്വാഭാവികശക്തിയുടെ ചാലുകളാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാനവും രഹസ്യാവഹവുമായ ചില ഘട്ടങ്ങളെയും സംഭവങ്ങളെയും കേന്ദ്രീകരിച്ചാണു് അവ നിലകൊള്ളുന്നതു്. ജനനം, വിവാഹം, പാപമോചനം, മരണം തുടങ്ങിയ അവസരങ്ങളും വിശുദ്ധങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്നവയാണു്. ദൈവസാന്നിദ്ധ്യവും അവിടുത്തെ ശക്തിയും രഹസ്യവും ഇവയിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായി

രുന്നുകൊള്ളാമെന്നുള്ള വാശ്ചാനത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ദൈവികസാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും മതപരമായ ആവിഷ്ക്കരണമാണു വിവാഹമെന്ന കൂദാശ. 11–ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ സാമൂഹ്യാചാരമനുസരിച്ചുള്ള സിവിൽ കമ്മങ്ങളും മാത്രമേ ക്രിസ്തീയവിവാഹത്തിനും ആവശ്യമായിരുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുത നാം പലപ്പോഴും മറന്നുകളയുന്നു. 4–ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ മതപരമായ വിവാഹം രൂപംകൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും 11–ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭ സിവിൽ വിവാഹക്രമത്തെ ഏറ്റെടുത്തപ്പോഴും മാത്രമേ അതു പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നൊള്ളൂ. മറ്റൊരു വസ്തുത വിവാഹം ഒരു കൂദാശയാണെന്നു ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനു ക്രിസ്തീയസഭ 1100 വർഷങ്ങളും എടുത്തു എന്നുള്ളതാണു്. ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാകുന്നതു് വിവാഹമാകുന്ന മാനുഷികസംഭവത്തിന്റെയും അനുഭവത്തിന്റെയും ഉള്ളിൽ ദൈവമാകുന്ന രഹസ്യത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന ഒരു ദൈവികരഹസ്യത്തിന്റെ പവിത്രമായ മേഖല കൂടികൊള്ളുന്നു എന്നാണു്.

ലൈംഗികതയുടെ രഹസ്യം

സ്നേഹത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ ദൈവത്തോടു സഹകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവദത്തമായ ശക്തിയാണു ലൈംഗികതയുടെ രഹസ്യം. ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനല്ല പ്രത്യുത അപൂർണ്ണമായതിനെ സ്നേഹത്തിലൂടെ പൂർണ്ണതയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയിലുള്ള ഒരു പങ്കുപറ്റലാണു് വിവാഹം.

സൃഷ്ടിയുടെ നിമിഷത്തിൽ പ്രദാനംചെയ്യപ്പെട്ട ഈ സ്വാഭാവികദാനം രക്ഷാകരസംഭവത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട അനുഗ്രഹമായി ഉയർത്തപ്പെട്ടപ്പോഴും സഹസൃഷ്ടികർമ്മത്തിന്റെ നവ്യമായ ശക്തി അതിനു കൈവന്നു. വിവാഹം ഒരു കൂദാശയായിത്തീരുന്നു. ശരീരതലത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്ന സഹസൃഷ്ടികർമ്മത്തിന്റെ അച്ചാരമായി മാത്രമല്ല ദമ്പതിമാരുടെ ഐക്യം ആശീർവ്വദിക്കപ്പെടുന്നതു്. മനുഷ്യജീവന്റെ സഹസൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ മാത്രമല്ല ദമ്പതികളും പങ്കാളികളാവുക. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസാദവരത്തിൽ അവർ പങ്കാളികളാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെതന്നെ അനുഗ്രഹദായകമായ ശക്തിയിൽ അവർ പങ്കുപറ്റുന്നു. അതിസ്വാഭാവികജീവന്റെ മാധ്യമമായിത്തീരുന്നു മാനുഷികജീവൻ.

സഹസൃഷ്ടികർമ്മത്തിന്റെ നവ്യശക്തിയെന്നു പറയുന്നതു് ഒരു ശക്തിയെ കൂടുതൽ ഉയർന്ന ശക്തിയായി മാറുകയല്ല, തികച്ചും പുതിയ രൂപംതന്നെ അതു സ്വീകരിക്കുകയാണു്. ക്രിസ്തു സ്നേഹിച്ചതുപോലെ സ്നേഹിക്കാനുള്ള കഴിവാണു് ഈ നവ്യശക്തി. അഗാപ്പേ എന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ പ്രകാശിതമായ സഹസൃഷ്ടികർമ്മശക്തിയാണിതു്. ക്രിസ്തുവിനു സഭയോടും സഭയ്ക്കു ക്രിസ്തുവിനോടും ഉള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ.

തന്റെ ദത്തുപുത്രന്മാരുടെ വൈവാഹിക ഐക്യം അവിടുത്തെ പ്രസാദവരത്തിലൂടെയുള്ള ഐക്യമായിരിക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം നിശ്ചയിച്ചു. പ്രത്യേകമായ ഒരു പവിത്രീകരണം (Consecration) ആവശ്യമാകത്തക്കവണ്ണം അതി ഗൗരവാവഹമായ ഒരു സ്ഥാനമാണു് മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സ്നേഹത്തിനുള്ളതു്. നന്മയ്ക്കും തിന്മയ്ക്കും അതിനുള്ള കഴിവു വളരെ വലുതാണു്. അതിനാൽ ഒരു പവിത്രീകരണ പ്രക്രിയയുടെ സംരക്ഷണം അതിനുകൂടിയേ കഴിയൂ. ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിനു സഭ വളരെ വില കല്പിക്കുന്നു, കാരണം അതാണു ഭാവിയിൽ സഭയ്ക്കു അംഗങ്ങളെ നല്കുന്നതു്.

മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ സ്വാഭാവികൈക്യത്തെ വിവാഹം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും മനുഷ്യന്റെ ആദർശപരമായ ഐക്യം പൂർണ്ണമായും നിറവേറുകയാണു്. വ്യത്യസ്തവും അതി സ്വാഭാവികവുമായവിധത്തിൽ ക്രിസ്തുവിൽ ഈ ഐക്യം നിറവേറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. ക്രിസ്തു സഭയിൽ ജീവിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു ഏറ്റം മഹത്തായ സത്യം. പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യവർഗ്ഗം വരപ്രസാദത്തിലൂടെ ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതു് ഈ രഹസ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യവുമാണു്. അതിനാൽ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ വിവാഹം ക്രിസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല രക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൗത്യത്തെ വിവാഹം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ക്രിസ്തു തന്നിൽ ഏകീകരിക്കുകയും ഇന്നും സഭയിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിവാഹത്തിന്റെ കൗദാശികഫലങ്ങൾ

വിവാഹത്തിന്റെ കൗദാശികഫലങ്ങളും താഴെപ്പറയുന്നവയാണു്. ആദ്യമായിതന്നെ ഒരു മാനുഷിക സ്ഥാപനമെന്ന

നിലയിൽ വിവാഹം പുരുഷനേയും സ്ത്രീയേയും കുടുംബപശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒന്നിച്ചുചേർക്കുന്നു. അതുവഴി അവർ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ എന്ന നിലയിലും മാതാപിതാക്കന്മാർ എന്ന നിലയിലുമുള്ള പൂർണ്ണത സ്നേഹത്തിലൂടെ കൈവരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ വിവാഹത്തിൽ വദ്ധിച്ച രക്ഷാകര ശക്തിയോടുകൂടിയ ഘടകങ്ങളും ഒന്നിച്ചുചേരുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയിലാണതു് ഉന്നം വയ്ക്കുക. ദമ്പതികളുടെ വൈവാഹികവും പൈതൃകവുമായ എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും ക്രിസ്തു ഏറ്റെടുക്കുകയും വിവാഹത്തിലൂടെ അവയെ പവിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദമ്പതികളുടെ ഐക്യം

രണ്ടാമതായി, ഈ കൂദാശയിൽ ഭർത്താവും ഭാര്യയും കർത്താവിനോടെന്നപോലെ പരസ്പരം ഐക്യപ്പെടുന്നു. അവരുടെ ഐക്യത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്തുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളും, ക്രിസ്തുവിന്റെ മൃദുലത ഒരു മനുഷ്യപങ്കാളിയിലൂടെ പ്രകടമാക്കുന്നതുപോലെ, ആർജ്ജവത്വം തുളുമ്പിനിൽക്കുന്നവയാകണം. ഇതിനു് അനുദിനമുള്ള സ്നേഹജീവിതത്തിൽ ആത്മദാനം കൂടിയേ തീരൂ. ലൈംഗികതയുടെ വിശുദ്ധീകരണവും ആവശ്യമാണു്. ഈ കൗദാശിക ജീവിതത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള സഹനങ്ങളും നമ്മിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹനങ്ങളാണു്. അഥവാ അവിടുത്തെ സഹനത്തിലുള്ള നമ്മുടെ പങ്കുപറ്റലാണു്. അതുപോലെതന്നെ ഇതിന്റെ സന്തോഷങ്ങളും – ആത്മീയവും, വൈകാരികവും, ശാരീരികവുമായ തലത്തിലുള്ളവ—മരണാനന്തര സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ മുന്നാസ്വാദനങ്ങളുമാണു്. ദൈവീകമായ സ്വർഗ്ഗീയ സന്തോഷത്തിലുള്ള വിശ്വാസികളുടെ പങ്കുപറ്റലുമാണു്.

മൂന്നാമതായി, കൗദാശിക സ്വഭാവമുള്ളതുകൊണ്ടു് വിവാഹത്തിന്റെ എല്ലാവശങ്ങളും അതിസ്വാഭാവികമായ ഒരു പരിവേഷം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണു്. ക്രിസ്തുവിനു സഭയിലും ലോകത്തിലും നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ദൗത്യത്തിന്റെ വിജയത്തിനായി സ്ത്രീയും പുരുഷനും വിവാഹ ഉടമ്പടിയിലൂടെ തങ്ങളെതന്നെ സമർപ്പിക്കുകയാണു്. ദാമ്പത്യസ്നേഹം ക്രിസ്തീയസ്നേഹമായി രൂപംകൊള്ളുന്നു. ലൈംഗികസ്നേഹം അതിന്റെ സ്വഭാവത്തിനു മാറ്റം വരാതെതന്നെ ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃത

മായ സ്നേഹമായി മാറുന്നു. വിവാഹം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ ദൈവസംരക്ഷണയിൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെടുന്നു. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ഓരോ പ്രകടനവും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ മറ്റൊരാളിലേയ്ക്കു പകരാനുള്ള സന്നദ്ധതയുടെ പ്രകടനമാണു്. അതേസമയം, അതിന്റെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള പങ്കുവയ്ക്കലുമാണു്. ശാരീരികവും പദാർത്ഥപരവുമായ അടയാളങ്ങളിലൂടെ സ്നേഹം ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നു. ആത്മീയതലം തുടങ്ങി ഭൗതികതലംവരെ എല്ലാവശങ്ങളിലും ഉള്ള ക്രൈസ്തവന്റെ വൈവാഹികസ്നേഹം ഒരു വിശുദ്ധീകരണ ശക്തിയാണു്. സ്നേഹത്തിന്റെയും വാത്സല്യത്തിന്റെയും പ്രകടനം, പരിഗണന, പരിത്യാഗം, സഹനത്തിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെയും ഏറ്റെടുക്കൽ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള വിവാഹജീവിതത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണു്. രക്ഷകന്റെ അർപ്പിതവും ത്യാഗനിർഭരവുമായ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങളാണിവ. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവയാണു് ദമ്പതികളുടെ പ്രസാദവര ജീവിതത്തെ ആഴപ്പെടുത്തുന്നതും.

ലൈംഗികതതന്നെ രക്ഷാകരകർമ്മത്തിന്റെ മേഖലയിൽ ഉൾച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ദമ്പതികളുടെ ലൈംഗികജീവിതവും സ്നേഹത്തിന്റെ കൗദാശികകൈമാറ്റത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുന്നു. ലൈംഗികവികാരം പ്രസാദവരത്തിന്റെ ശ്രുശ്രൂഷയ്ക്കായി അർപ്പിക്കപ്പെടണം. അപ്പോൾ ലൈംഗികത സ്നേഹത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തും.

നാലാമതായി, വിശ്വാസത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേതുമായ സമൂഹം പടുത്തുയർത്തുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ചുമതല വഹിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരത്തിന്റെ ഭാഗമെന്ന നിലയിലാണു്, ഒരു ക്രൈസ്തവകുടുംബം വരപ്രസാദത്തിന്റെ പരിവേഷം അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. രക്ഷാകരമായ കഴിവു് സ്വഭാവത്താൽതന്നെ ഇതിനുണ്ടു്. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥന, ക്ഷമാശകളുടെ സ്വീകരണം, സന്മാർഗ്ഗജീവിതം തുടങ്ങിയവകൊണ്ടു ഇതിന്റെ രക്ഷാകരമായ കഴിവിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തണം. അതിനാൽ ക്രൈസ്തവ ദമ്പതികളും തങ്ങളുടെതന്നെയും ലോകത്തിന്റെ മുഴവനും ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഭാഗധേയത്തിനു രൂപംകൊടുക്കേണ്ടതു വിവാഹത്തിലൂടെതന്നെയായിരിക്കണം.

വൈവാഹിക പ്രസാദവരം

അഞ്ചാമതായി, കടമകളും കർത്തവ്യങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ദൈവസഹായം മാത്രമല്ല വൈവാഹിക പ്രസാദവരം; പ്രത്യുത, അതൊരു ദാനവും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തിയേറിയ സാന്നിദ്ധ്യവുമാണ്. ദൈവം രണ്ടു മനുഷ്യവ്യക്തികളെ പരസ്പരമുള്ള സ്നേഹദാനത്തിലേയ്ക്കായി വിളിക്കുന്നതും, ആത്മാർത്ഥമായി പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവാനും, വർദ്ധമാനമായ പക്വതയോടുകൂടി മാതാപിതാക്കന്മാരെന്ന നിലയിൽ ഉയർന്ന ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ നിറവേറ്റാനും അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതും വൈവാഹിക പ്രസാദവരത്തിലൂടെയത്രെ. പ്രസാദവരം ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു ദാനമാകയാൽ യാഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിലേയ്ക്കുള്ള വിളിയാണത്. ദമ്പതികളിൽ ഒരാൾ അപരന്റെ സ്നേഹത്തിനു് ആത്മാർത്ഥമായ പ്രതിസ്നേഹം നല്കുകയും അങ്ങനെ കൂടുതലായ സ്നേഹത്തിലേയ്ക്കും വിശ്വസ്തതയിലേയ്ക്കും നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ തോതനുസരിച്ചുമാത്രമേ ഈ വിളി പ്രായോഗികവും ഫലപ്രദവുമായിത്തീരുകയുള്ളൂ. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ വിളിക്കു ശരിക്കു പ്രത്യുത്തരം നൽകാത്തതുനിമിത്തം പരസ്പരസ്നേഹത്തിൽ വളരുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയും അങ്ങനെ അവരുടെ വൈവാഹിക വരപ്രസാദം തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കൂദാശയുടെ അർത്ഥം ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാകരമായ സാന്നിദ്ധ്യവും ആരോഗ്യദായകമായ സ്നേഹവുമാകുന്നു. അന്യോന്യമുള്ളതും നിരന്തരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥത ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയേറിയ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ അളവനുസരിച്ചാണ് ഈ രക്ഷാകരസാന്നിദ്ധ്യം അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നതു്.

ദാമ്പത്യസ്നേഹം ദൈവസ്നേഹത്തിനു വഴിതുറക്കുന്നു

ആറാമതായി, ദമ്പതികളും പരസ്പര സ്നേഹത്തിലൂടെ കൂടുതൽ അർത്ഥവത്തും ശക്തിമത്തും ആയ ദൈവസ്നേഹത്തിനും ആഴമേറിയ സഹോദരസ്നേഹത്തിനുമായി തങ്ങളെ സജ്ജീകരിക്കുകയെന്നതു വിവാഹമെന്ന കൂദാശയിൽനിന്നുരുത്തിരിയുന്ന പ്രത്യേകമായ വരപ്രസാദത്തിന്റെയും ദൗത്യബോധത്തിന്റെയും ഫലമായിട്ടാണ്. ആഴമേറിയതും സുസ്ഥിരവുമായ സ്നേഹ

ത്തിലേക്കാണ് ദമ്പതികളെ വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. അതിലൂടെ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും വളർത്തുന്നതിനും അവർ കഴിവുറ്റവരാകുന്നു.

ദൈവസ്നേഹം മഹത്തരവും പ്രതിസമ്മാനാർഹവുമായ ഒന്നാണെന്നു മനുഷ്യൻ ഗ്രഹിക്കുകയും സ്നേഹത്തിൽ ആ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യണം. ദൈവസ്നേഹം അനന്തമായി ക്ഷമിക്കുന്നതാണ്. തന്മൂലം ഒരു പരിധിവരെ ക്ഷമിക്കുവാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും, വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുവാനും നമുക്കു സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തിനു തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളോടുള്ള അളവറ്റ സ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്വം ദമ്പതികൾ മനസ്സിലാക്കുകയും തങ്ങളുടെ പരസ്പര സ്നേഹത്തിന്റേതായ അനുഭവത്തിനു് ആഴം കൂട്ടുവാൻ അവർ നിരന്തരം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസാദവരം അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഫലദായകമായിത്തീരുന്നു.

വിവാഹം കേവലം ഒരു പള്ളിച്ചടങ്ങല്ല

ഏഴാമതായി, വിവാഹമെന്ന ക്രമീകരണം പള്ളിച്ചടങ്ങിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഒന്നല്ല. ആ ചടങ്ങിൽവച്ചു പ്രസാദവരം പരസ്പരം കൈമാറുകയും ദമ്പതികൾക്കു പ്രത്യേക പദവി നല്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ എല്ലാം അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയാണു വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ വിവാഹത്തിന്റെ സാദൃശ്യമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്. ദൈവവിളി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റു ക്രമീകരണങ്ങളെപ്പോലെ ഇതിന്റെയും ചൈതന്യം ജീവിതാവസാനത്തോളം നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു. ദമ്പതികളുടെ സ്നേഹത്തിനു രൂപംകൊടുക്കുകയും അതു് അവരുടെ അനുദിന ജീവിത ബന്ധങ്ങളിലൂടെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോവുകയുമാണു് വിവാഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക ധർമ്മം.

വിവാഹം സഭയും ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതിരൂപം

സഭയും ക്രിസ്തുവും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായിട്ടാണു് എഫേസ്യർക്കുള്ള ലേഖനം 5-ാം അദ്ധ്യായം വിവാഹത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു്. സഭയും ക്രിസ്തുവുമായുള്ള സുദൃഢമായ ഐക്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു വിവാഹത്തിലെ

വ്യക്തിബന്ധത്തെക്കാൾ ഉചിതമായ ഒരു സമാനബന്ധം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സെന്റ് പോളിനു കഴിഞ്ഞില്ല. എഫേ. 5:31–33 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ദ്വിവിധ ഉപമാനം കാണുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള സ്നേഹൈക്യമാണു ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നാണ് ആദ്യത്തേതുകൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്നതു്. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥം മിശിഹായും സഭയുമായുള്ള അത്ഭുതകരമായ ഐക്യത്തെക്കുറിച്ചു് എന്തെങ്കിലും മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ ഭാര്യാ–ഭർത്താക്കന്മാർ അതു തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുകയും പരസ്പരബന്ധത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

1. പുതിയനിയമം ക്രിസ്തുവിനു സഭയോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകടമാക്കുന്നുണ്ടു്. ക്രൂശാരോഹണത്തിൽ ആ സ്നേഹം അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ അനുദിനജീവിതത്തിൽ ആ സ്നേഹത്തിന്റെ സമൃദ്ധമായ പ്രതിഫലം കാണണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തീയവിവാഹജീവിതത്തെ നിരീക്ഷിക്കാനാണു സെന്റ് പോൾ പറയുന്നതു്.

2. തനിക്കും സന്താനങ്ങൾക്കും ഉപകാരപ്രദമാകുന്ന ദൃശ്യ, ശ്രാവ്യ, പ്രതിരൂപമാണു വിവാഹം. നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാക്ക് പരസ്പരമുള്ള സ്നേഹം കാണുമ്പോൾ അതു നമ്മിലേയ്ക്കു പ്രതിഫലിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നാമും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം മനസ്സിലാക്കുകയാണു്. നിലനില്ക്കുന്നതും, സുഖമാക്കുന്നതും, സ്വീകരിക്കുന്നതുമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടായ്മയിലൂടെ പ്രകടമാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ നേരെയും സഭയുടെ നേരെയുമുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം നമുക്കു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുകയാണു്. നാം വെറും നിരീക്ഷകരായി നിലകൊള്ളുകയല്ല, മറിച്ചു് നാം സ്നേഹത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും അതിനാൽ സ്പർശിക്കപ്പെടുകയും അതിൽ പങ്കുപറ്റുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്.

ക്രൈസ്തവ ദമ്പതിമാരുടെ മാതൃക ക്രിസ്തുസഭതന്നെ

ക്രൈസ്തവദമ്പതിമാർ സഭയ്ക്കുമുഴുവനും ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിനൊന്നാകെയും മാതൃകയായിരിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാണു്. സഭയിൽനിന്നു വിശ്വാസവും കൂദാശയും സ്വീകരിക്കുന്ന അവർ

സഭയ്ക്കും ലോകത്തിനും വളരെയേറെ തിരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്. അവർ ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നതു് വ്യക്തികളെന്നനിലയ്ക്കുമല്ല പിന്നെയോ ദമ്പതികളായിട്ടാണ്. വിവാഹം വൈയക്തികതലത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ വിവാഹങ്ങൾക്കും അവയുടേതായ പങ്കു സമൂഹത്തിൽ വഹിക്കുവാനുണ്ടു്. മാനവരാശിയെ പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനു്, സമൂഹമാകുന്ന മാവിനെ പുളിപ്പിക്കുന്നതിനു്, അതുവഴി മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു് അങ്ങനെ ദൈവം കൂടുതൽ അറിയപ്പെടുകയും, സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും, ആരാധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു നമ്മുടെ കർത്താവു ലോകത്തിലേക്കു വന്നതു്. സഭയിലൂടെ വേണം ക്രിസ്തുവിന്റെ മാനവപുനരുദ്ധാരണദൗത്യം ലോകത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാകാൻ. അതിനു വിശ്വാസം പ്രസംഗിക്കപ്പെടണം, കൂദാശാപരമായ ജീവിതം നയിക്കപ്പെടണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ അഭീഷ്ടം ജീവിതതലത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കപ്പെടുകയും സമൂഹത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിയിൽ അവിടത്തേയ്ക്കുള്ള താല്പര്യം വ്യക്തമാകുന്ന യഥാർത്ഥ അനുയായികരും ഉണ്ടാവുകയും വേണം.

ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധം ആവിഷ്കരിക്കുകയാണു ദമ്പതികളുടെ പ്രധാന ദൗത്യം. ക്രിസ്തുവിനു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതു് വിവാഹിതരിലൂടെയാണ്. ക്രൈസ്തവദമ്പതികളുടെ വൈവാഹികബന്ധത്തിലൂടെ പ്രകടമാകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ അത്ഭുതകരമായ സ്നേഹം കണ്ടിട്ടാണ്, ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിനു പുറത്തുള്ളവരിൽ ഈ സമൂഹത്തിൽ ചേരുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ഒരളവുവരെ സംജാതമാകേണ്ടതു്. ''കണ്ടാലും അവർ എപ്രകാരം സ്നേഹിക്കുന്നു'' എന്നു് ക്രൈസ്തവദമ്പതികളെക്കുറിച്ചു പറയാൻ ഇടയായാൽ അത്തരത്തിലുള്ള വിവാഹബന്ധം മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. അവരുടെ കുടുംബം ഒരു സ്വകാര്യസങ്കേതമോ, അവരുടെ കുട്ടികളുടെ ഭവനമോ മാത്രം ആയിരിക്കുകയില്ല. പ്രത്യുത, സഭയുടെ മുഴുവനും, ലോകത്തിനു ഒന്നാകെയും പ്രകാശം നൽകുന്ന ഒരു ദീപസ്തംഭംതന്നെയായിരിക്കും. വിവാഹം കേവലം വിവാഹിതരാകുന്ന ദമ്പതിമാക്കു വേണ്ടി മാത്രമുള്ള ഒരു കൂദാശയല്ല പിന്നെയൊ, ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണു്. സഭയൊന്നാകെ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂദാശയാണെങ്കിൽ ദമ്പതികരും ആ രഹസ്യത്തിൽ കേന്ദ്രസ്ഥാനമാണുള്ളതു്.

4. ഭാര്യയ്ക്ക ഭർത്താവിനോടുള്ള സ്നേഹം സഭയ്ക്ക ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും, ഭർത്താവിന ഭാര്യയോടുള്ള സ്നേഹം ക്രിസ്തുവിന സഭയോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതിരൂപമാണെന്ന പറയാം. ഭാര്യയെ സന്തുഷ്ടയാക്കാനും അവളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാനും കടപ്പെട്ടവനാണ ഭർത്താവ്. ഇവിടെ ദൈവം നിഷ്പക്ഷനല്ല. മനുഷ്യരുടെ സന്തോഷം എടുത്ത കളയുവാനല്ല, പ്രത്യുത അതു നല്കുവാനാണ കർത്താവ ആഗതനായതു. അവരുടെ ഭൗതിക നന്മയിൽപോലും അവിടുന്ന സദാ ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്ന. നിരാശയുടെയും ദുരിതത്തിന്റെയും പിടിയിലമർന്നിരിക്കുന്നവർക്ക തങ്ങളെതന്നെ ദൈവത്തിന സമർപ്പിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന അവിടുന്ന മനസ്സിലാക്കുന്നു. തന്റെ അനുയായികളും ലൗകികാവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച ആകുലരാകേണ്ടതില്ലെന്ന അവിടുന്ന തറപ്പിച്ച പറഞ്ഞു എന്നതു ശരിതന്നെ. എന്നാൽ അതു അവയൊക്കെ നിസ്സാരങ്ങളെന്ന അവിടുന്ന കരുതിയതുകൊണ്ടല്ല, പിന്നെയൊ, അവയെ ദൈവപരിപാലനയിൽപ്പെട്ടതായി മനുഷ്യൻ കാണണമെന്ന അവിടുന്ന ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടാണ. തീർച്ചയായും ഭൗതിക നന്മകളം മാത്രം മനുഷ്യന നൽകണമെന്ന നമ്മുടെ കർത്താവ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അവിടുത്തെ സമ്പൂർണ്ണദാനങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗമായി മാത്രം ഇവയെ നൽകണമെന്നായിരുന്ന അവിടുത്തെ അഭിലാഷം. ആരോഗ്യം, സുരക്ഷിതത്വം, സമാധാനം, സന്തോഷം മുതലായവ ദൈവം നമുക്ക നൽകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദാനങ്ങളിൽ ചിലതാണ. ഒരു പുരുഷൻ വിവാഹം കഴിച്ച തന്റെ ഭാര്യയുടെ സന്തോഷത്തിനും നന്മയ്ക്കുംവേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിക്കുമ്പോഴം, ക്രിസ്തുതന്നെ അവരംക്ക നല്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതാണയാളം നൽകുന്നതു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശ്രദ്ധയുടെ പരിഗണനയുടെ ഒരു ഭാഗമാണ, അയാളിലൂടെ നിവൃത്തിയാക്കപ്പെടുന്നതു. ക്രൈസ്തവഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരും സന്താനങ്ങളും സഭയുടെ ഭാഗമാണ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഒരു പുരുഷൻ (ഭർത്താവു) ഭാര്യയുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയും അതു ക്രിസ്തുവിന്റെതന്നെ ആഗ്രഹത്തിനനുസൃതമാണെന്ന മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴം അയാളം ക്രിസ്തുവിന സഭയോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ പങ്കുപറ്റുകയാണ. അതുപോലെതന്നെ തന്റെ നന്മയിലുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ താല്പര്യം, അതേ പ്രകാരത്തിൽ തന്റെ ഭർത്താവിലൂടെ പ്രാവർത്തികമാകുകയാണ ഓരോ കാര്യത്തിലും എന്ന വിചാരിക്കുന്ന ഭാര്യ ദൈവപരിപാലനയോടുള്ള

സഭയുടെ പ്രതികരണത്തിന്റെ അരൂപിയാണു സംവഹിക്കുന്നതു്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം:

മാതാപിതാക്കന്മാർ കൈമാറേണ്ടതു് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹമാണു്

ഈ പ്രക്രിയ ക്രമാനുഗതമാണു്. സ്നേഹം ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നില്ല. ദമ്പതികൾക്കു ഈ വക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ബോധ്യം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ അവയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കണം. ഒരു ഭർത്താവിനെ എങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിനു സഭയോടുള്ള അതേ സ്നേഹംകൊണ്ടും, ഭാര്യയെ സഭയ്ക്കു ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടും നിറയ്ക്കുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കണം. ഒരിക്കൽ ബോധ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ക്രമാശയുടെ പ്രവർത്തനരീതി നമുക്കു വ്യക്തമാകുന്നു. ക്രിസ്തു എങ്ങനെ സ്നേഹിക്കുമോ അതുപോലെ ഭാര്യയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കുന്നവരും തന്റെ വൈവാഹികജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ അവളുടെ നേരെയുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹവും, വാത്സല്യവും രുചിച്ചറിയുന്നു. സഭയോടൊത്തു് ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനു് ഇരുവർക്കും പ്രചോദനം നൽകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ആദർശപരമായ ക്രിസ്തീയജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരുവളുടെ ഭർത്താവിനു ക്രിസ്തു എന്തുകൊണ്ടും സഭയുടെ സന്തോഷം അഭിലഷിക്കുന്നുവെന്നു എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനോഭാവത്തിൽ പങ്കുപറ്റുന്നതിനു് ഇതു് അയാളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇത്തരത്തിലുള്ള വിചിന്തനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഏതാനും പ്രായോഗികതീരുമാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയും. ഒന്നാമതായി എഫേസ്യർക്കുള്ള ലേഖനം 5-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രതിരൂപത്തിൽ ഭർത്താവു ക്രിസ്തുവിനെയൊ ഭാര്യ സഭയെയൊ നേരിട്ടു പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു എന്നു കരുതാനാവില്ല. ഒരേ ശരീരത്തിലുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ഐക്യമാണതു സൂചിപ്പിക്കുക. ക്രിസ്തു ശിരസ്സും സഭ വിധേയത്വമുള്ള മണവാട്ടിയും എന്ന നിലയിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ സവിശേഷത അതേ അർത്ഥത്തിൽ ദമ്പതികളുടെ ഐക്യത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ഐക്യമാണു് ഭാര്യഭർത്തൃബന്ധത്തിന്റെ അടിത്തറ.

രണ്ടാമതായി, ദമ്പതികളിൽ ഓരോരുത്തരും എത്രമാത്രം നിസ്സ്വാർത്ഥരായിരിക്കുമോ അതനുസരിച്ച് അപരനും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിലും ധാരണയിലും വളരുവാൻ സാധിക്കും. പരിഗണനയും സ്നേഹവുംവഴി ഒരു ഭർത്താവു ഭാര്യയുടെ കർത്തവ്യങ്ങളും സന്തോഷപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു് അവളെ പ്രാപ്തയാക്കുന്നു. സന്മനസ്സോടെ ഭർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകവഴി കൂടുതൽ സ്നേഹവും ഔദാര്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ഭാര്യ അവനെ സഹായിക്കുകയാണു്. ഇപ്രകാരം ഓരോരുത്തനും അപരന്റെ കൗദാശികജീവിതം ഫലപ്രദമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരും കൗദാശികവരപ്രസാദത്തിന്റെ നിത്യകാർമ്മികനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്നെ സ്നേഹിക്കുവാൻ ഭർത്താവിനെ സഹായിക്കുന്ന ഭാര്യ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം തനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അവനെ സഹായിക്കുകയാണു്. ഇതു ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുന്നതിനും സഭയ്ക്കു അവിടത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ പങ്കുപറ്റുന്നതിനും അവളെ സഹായിക്കുന്നു. സ്നേഹപൂർവ്വം തനിക്കു വിധേയയായിരിക്കാൻ ഭാര്യയെ സഹായിക്കുന്ന ഭർത്താവു് ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സമാനതയിൽ വളരുകയാണു്.

ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ തനതായ കടമകൾ

ക്രിസ്തു സഭയ്ക്കു പ്രദാനംചെയ്യുന്നതുപോലുള്ള രക്ഷ ഭർത്താവു ഭാര്യക്കു നല്കുന്നില്ല. ആ ദാനം അവൾ മാമ്മോദീസായിൽ തന്നെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദൈവപ്രസാദവരത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ ഭർത്താവു ഭാര്യയ്ക്കു നവജീവൻ നൽകുന്നു എന്നു സമ്മതിച്ചാൽതന്നെ അവൻ അപൂർണ്ണനാകയാൽ അതു നൽകുന്നതിനു് അവളുടെ സ്നേഹവും സഹായവും കൂടിയേ തീരൂ. കൂടാതെ വിവാഹിതയാകുന്നതുവരെ ഒരു സ്ത്രീക്കു് സഭയിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവും ഇല്ലെന്നു കരുതുവാൻ പാടില്ല. അതുപോലെതന്നെ വിവാഹത്തോടുകൂടി അവൾക്കു സഭയിലുള്ള സ്വപ്നപങ്കും ഭർത്താവിന്റെ ദൈവവിളിയിൽ ലയിച്ചുചേരുന്നുമില്ല.

വൈവാഹികദൈവവിളി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവൻ ക്രിസ്തുവും തന്റെ ജനങ്ങളുമായുള്ള വൈവാഹികബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു ആഴമായി ചിന്തിക്കണം. സഭയിലും മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലുമുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യം പ്രകടമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുപാധിയായി തന്റെ വിവാഹത്തെ അവൻ വീക്ഷിക്കണം.

ലോകത്തിന്റെ മുൻപിൽ കൗദാശികമായ ഒരടയാളമായിതീരത്തക്ക ഒരു വൈവാഹികജീവിതം നയിക്കുവാനാണ് അവൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

വിവാഹം സ്നേഹത്തിന്റെ ഉടമ്പടി

കഴിഞ്ഞ ആറു നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ട് ക്രൈസ്തവവിവാഹം ഒരു കരാറായിട്ടാണ് പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. സഭാചരിത്രത്തിലെ ആദ്യസഹസ്രാബ്ദത്തിൽ ക്രൈസ്തവവും ക്രൈസ്തവേതരവുമായ വിവാഹങ്ങൾ ഉടമ്പടിയായിട്ടാണ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

1) രണ്ടാം വത്തിക്കാൻകൗൺസിലിന്റെ പഠനം

സഭ ആധുനികയുഗത്തിൽ എന്ന പ്രമാണരേഖയിലെ ഏറ്റം പ്രധാനപ്പെട്ട ഖണ്ഡികയിൽ (നമ്പർ 48) വിവാഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പുതിയ സമീപനം അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ക്രൈസ്തവവിവാഹം അലംഘനീയവും വ്യക്തിപരവുമായ ഉഭയസമ്മതം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ദാമ്പത്യഉടമ്പടിയിൽ ആണ് അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനെ സഭയുമായി ബന്ധിക്കുന്ന ആ സ്നേഹഉടമ്പടിയുടെ പ്രതിഫലനവും അതിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വവുമാണത്. പണ്ട് ദൈവം തന്റെ ജനതയ്ക്ക് അവിടത്തെ സാന്നിധ്യം നല്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചെയ്ത സ്നേഹത്തിന്റേയും വിശ്വസ്തതയുടേതുമായ ഉടമ്പടിക്കു സമാനമാണത്. പാരമ്പര്യാധിഷ്ഠിതദൈവശാസ്ത്രപ്രകാരം വിവാഹം അവകാശങ്ങളോടും, കടമകളോടുംകൂടിയ നിയമപരമായ ഒരു കരാറായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇന്ന് അത് തികച്ചും വ്യക്ത്യാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ബന്ധമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും പങ്കുവയ്ക്കലാണത്. ദമ്പതികൾ പരസ്പരം സമർപ്പിക്കുന്ന മാനുഷികപ്രവൃത്തിയാണ് ഈ പങ്കുവയ്ക്കൽ. ഇന്നും വിവാഹം അതിന്റെ നിയമപരമായ ചട്ടക്കൂട് നിലനിർത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ സ്ഥിരതയോ അനന്യതയോ ഈ ചട്ടക്കൂടിനെ ആധാരമാക്കിയുള്ളതല്ല. പൂർണ്ണവും ആഴമേറിയതുമായ വ്യക്തിസമർപ്പണമാണ് വൈവാഹിക ഉടമ്പടിയുടെ അലംഘനീയതയ്ക്ക് ആധാരമായി നിലകൊള്ളുന്നത്.

പ്രാചീനരീതിയിലുള്ള നിയമപരമായ വിട്ടുവീഴ്ചയൊക്കെ കൗൺസിൽരേഖ ഒഴിവാക്കുകയാണു്. വിവാഹ ഉടമ്പടി എന്ന പഴയ പ്രയോഗംതന്നെ ഇതിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. അതിനുപകരം ദാമ്പത്യ ഉടമ്പടി എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഇതു വ്യക്തിപരമായ ഐക്യത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതാണു്. വളരെയേറെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നിട്ടും കോൺട്രാക്ടു് അഥവാ കരാർ എന്ന പഴയ പ്രയോഗം കൗൺസിൽരേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയില്ല. വ്യക്തിയിൽനിന്നു വ്യതിരിക്തമായി നിൽക്കുന്നു എന്നു തോന്നാവുന്ന കുറെ കടമകളിലും അവകാശങ്ങളിലും ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഒന്നായി വൈവാഹിക ബന്ധത്തെ തരംതാഴ്ത്തരുതെന്നു കൗൺസിലിനു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. പങ്കാളിയുടെ ശരീരത്തിന്മേലുള്ള അവകാശമെന്ന പഴയ ധാരണയും പുറന്തള്ളപ്പെട്ടു. പരസ്പര സ്നേഹത്തിനു ഊന്നൽകൊടുത്തുകൊണ്ടു് വിവാഹസംബന്ധമായതെല്ലാം വ്യക്ത്യധിഷ്ഠിതമാക്കിയിരിക്കുകയാണു്.

ദാമ്പത്യസ്നേഹം ജീവിതമേഖലമുഴുവൻ

വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രൈസ്തവവീക്ഷണം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗത്തു് വ്യക്ത്യധിഷ്ഠിതമായ ധാരണയ്ക്കു മിഴിവു നല്കിയിട്ടുണ്ടു് (48 f). സ്വഭാവത്താൽതന്നെ വിവാഹത്തിന്റെ ഉറവിടം ദൈവസ്നേഹമാണു്. യേശുക്രിസ്തു വിവാഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഒരു മാറ്റവും വരുത്തിയിട്ടില്ല. മറിച്ചു്, ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ സമ്പന്നതയെയും, അഭേദ്യതയെയും, സുഖദായകവും സൃഷ്ടിപരവുമായ രഹസ്യത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ധാരണയ്ക്കു് ആഴം കൂട്ടുകയത്രെ ചെയ്തതു്. ക്രിസ്തുവിലൂടെ മനുഷ്യനേറ്റതായ ലോകത്തിൽ ദൈവസ്നേഹം പ്രത്യക്ഷമാംവണ്ണം അനുഭവവേദ്യമായിട്ടുണ്ടു്. ദൈവസ്നേഹത്തിൽനിന്നു രൂപംകൊണ്ടിട്ടുള്ള വിവാഹം ക്രിസ്തുവിനു സഭയോടുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ മാതൃകയിലാണു് വാർത്തെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ആധികാരികമായ ദാമ്പത്യസ്നേഹം ദൈവസ്നേഹത്തോടു ഉൾച്ചേർന്നിട്ടു് ക്രിസ്തുവിന്റെ വിമോചകശക്തിയാലും സഭയുടെ രക്ഷാകരപ്രവൃത്തിയാലും നയിക്കപ്പെടുകയും സമ്പന്നമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിശകലനത്തിൽ വിവാഹം സ്നേഹത്തിന്റെ ഉടമ്പടിയാകുന്നു എന്ന ആശ

യത്തെ കൂടുതൽ വികസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൗൺസിൽരേഖ സന്താനോത്പാദനത്തേക്കാൾ മുൻപായി ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തെപ്പറ്റിയാണ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ദാമ്പത്യസ്നേഹം ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളേയും സ്വാധീനിച്ചിരിക്കുന്നു. വ്യക്തിയുടെ നന്മയെ മുഴുവനായി അതു് ആശ്ലേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ചൈതന്യം ദമ്പതികളുടെ ജീവിതംമുഴുവനിലേക്കും വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്നേഹം അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ പ്രകാശം കണ്ടെത്തുന്നതു് ദമ്പതികളുടെ ലൈംഗികവേഴ്ചയിലാണു്. അതു് ആത്മദാനത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും സന്തോഷത്തിലും നന്ദിയിലും ദമ്പതികളെ സമ്പന്നരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ക്രിസ്തീയ വിവാഹം സ്നേഹത്തിന്റെ ഉടമ്പടി

ക്രൈസ്തവവിവാഹം ക്രിസ്തീയസ്നേഹത്തിന്റെയും വിശ്വസ്തതയുടെയും ഒരുടമ്പടിയാണെന്നുപറഞ്ഞാൽ മതിയാവുകയില്ല. അവിശ്വാസികളായ റോമാക്കാരുടെ ഇടയിൽപ്പോലും വിവാഹം സ്നേഹത്തിന്റെയും വിശ്വസ്തതയുടെയും ഉടമ്പടിയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള ഉടമ്പടിയുടെ പ്രതീകമാണു് ക്രിസ്തീയവിവാഹം എന്നു പറയുന്നതു്. പൗലോസ്ശ്ലീഹാ ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ പ്രതീകമെന്നനിലയിലാണല്ലോ വിവാഹബന്ധത്തെ വീക്ഷിക്കുന്നതു്.

ക്രൈസ്തവവിവാഹം ക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ ഉടമ്പടിയുടെ ഒരു പ്രതിഫലനമെന്നു മാത്രമല്ല അതിലുള്ള പങ്കുചേരലുമാണു്. ക്രിസ്തുവിൽ വിവാഹിതരാകുന്നവർ ക്രിസ്തുവിനെ സഭയുമായി ബന്ധിക്കുന്ന ഉടമ്പടിയുടെ പ്രസാദവരത്തിൽ പങ്കുപറ്റുന്നു. സ്വാഭാവികസ്നേഹത്തെ പൂർണ്ണമാക്കുന്നതും അവിഭാജ്യമായ ഐക്യത്തിനു് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതും, ദമ്പതികളെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും ഉടമ്പടിയിൽ കേന്ദ്രീകൃതവുമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ വരപ്രസാദം എന്നാണു് ത്രെന്തോസ് സൂനഹദോസ് ഇതിനെ വിവരിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉടമ്പടിയിൽ പങ്കുപറ്റുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ മാമ്മോദീസായിലുള്ള ആ ഉടമ്പടിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും വിവാഹമെന്ന കൂദാശയിലൂടെ ആ ഭാഗഭാഗിത്വം പൂർണ്ണമാകുകയും ചെയ്യുക എന്നാണർത്ഥം.

ലൈംഗികബന്ധത്തിനു വിവാഹം ഒരു മാദ്ധ്യമം

സ്ത്രീയും പുരുഷനുമെന്ന നിലയിലുള്ള മനുഷ്യാസ്തിത്വമാണ് വിവാഹത്തിനടിസ്ഥാനം. വ്യക്തിയെ രണ്ടു വീക്ഷണകോണങ്ങളിലൂടെ കാണാം. ഒരർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യൻ സ്വയം പര്യാപ്തനും സ്വതന്ത്രനും പൂർണ്ണനുമാണ്. സ്വന്തം പ്രയത്നത്തിലൂടെ തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ അവനു കഴിവുണ്ട്. മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ അവൻ ആശ്രിതനും അപൂർണ്ണനുമാണ്. സ്വന്തം വികാസത്തിനു മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായം അവനു കൂടിയേ കഴിയൂ. അടിസ്ഥാനപരമായി അവൻ ഒരു സാമൂഹ്യജീവിയാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടിമാത്രം നേടുവാൻ കഴിയുന്ന നിരവധി ആവശ്യങ്ങളും അവനെ മറ്റുള്ളവരുമായി ബന്ധിക്കുന്നു. ഈ അപൂർണ്ണതയും ആശ്രയഭാവവും ഏറെ പ്രകടമായിട്ടുള്ളതു് സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ പരസ്പരപൂരകങ്ങളായ ലൈംഗികബന്ധത്തിലാണ്. സ്ത്രീയുടെ അസ്തിത്വം പുരുഷനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും പുരുഷന്റേതു സ്ത്രീയിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായിരിക്കുന്നു. ഇരുവരിലും മനുഷ്യസ്വഭാവം കുടികൊള്ളുന്നുവെങ്കിലും ആക്കം അതു പൂർണ്ണമായി ലഭിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യസ്വഭാവം അതിന്റെ ബഹുമുഖമായ പൂർണ്ണതയിലെത്തുന്നതു് ദമ്പതികളിലാണ്. ഇതാണു വിവാഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും ഉത്തരദക്ഷിണധ്രുവപ്രകൃതിയാണ് വിവാഹത്തിനു ആധാരമായിട്ടുള്ളതു്. സ്ത്രീയിലൂടെയും, പുരുഷനിലൂടെയും പ്രകടമാകുന്ന മനുഷ്യസ്വഭാവം വിഭിന്നമാണ്. സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ പലവിധത്തിലുള്ള വൈജാത്യമുണ്ടെങ്കിലും അവർ പരസ്പരപൂരകങ്ങളായി വർത്തിക്കുന്നു. പുരുഷന്റെ വ്യക്തിത്വവികാസത്തിനു് സ്ത്രീയുടെ വ്യക്തിത്വവുമായുള്ള ഇടപഴകൽ ആവശ്യമാണ്. നേരെമറിച്ചും. തൃപ്തികരമായിട്ടുള്ള പരസ്പരപൂരണം സാധിക്കണമെങ്കിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ സ്ഥായിയായ സ്നേഹവും ഐക്യവും ആവശ്യമാണ്. സ്ത്രീക്കു പുരുഷനോടും പുരുഷനു സ്ത്രീയോടും ഉള്ള ആകർഷണത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ആവശ്യങ്ങളൊക്കെയും പൂർണ്ണമായി നിറവേറ്റപ്പെടുന്നതു് വിവാഹത്തിലാണ്; അവർ തമ്മിലുള്ള സ്ഥിരസമ്മതത്തിലൂടെയാണ്. ഈ സമാഗമത്തെയാണു വിവാഹം എന്നു വിളിക്കുന്നതു്.

നാം മനുഷ്യരാണു്, സ്ത്രീയും പുരുഷനുമാണു് എന്ന അടിസ്ഥാനയാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണു് സ്ത്രീയും പുരുഷനുമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ എങ്ങനെ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കണമെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പ്രായോഗികവശമാണു് വിവാഹം എന്ന കൂദാശയിലൂടെ പ്രകടമാകുന്നതു്.

സ്ത്രീയും പുരുഷനുമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം, ലൈംഗികധ്രുവീകരണം, ലൈംഗികാസക്തി, പ്രത്യുല്പാദനശേഷി, അമ്മയ്ക്കും, കുഞ്ഞിനും സുരക്ഷിതത്വം നല്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത സ്ത്രീ, പുരുഷൻ, കുഞ്ഞു് എന്നിവക്കുള്ള സാമൂഹ്യമാനങ്ങളും തുടങ്ങിയ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെല്ലാം ഓരോന്നിനും യോജിച്ച ജന്മവാസനകളാൽ പൂർണ്ണമായി ക്രമീകരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ പ്രസ്തുത ക്രമീകരണത്തിനാവശ്യമായ സംസ്ക്കാരം നമുക്കാവശ്യമായിവരുന്നു. മാനുഷികമായ രീതിയിലൂടെ ഈ ക്രമീകരണം വന്നതെങ്ങനെയെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം.

മാനസികമായും, ധാർമ്മികമായും മേല്പറഞ്ഞ ക്രമീകരണം എങ്ങനെ വരുത്താമെന്നുള്ള പ്രശ്നത്തെ ആശ്രയിച്ചാണു് വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച സകല പ്രശ്നങ്ങളും നിലകൊള്ളുന്നതു്. സ്ത്രീയും പുരുഷനുമായുള്ള മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ എല്ലാ വശങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യവല്ക്കരിക്കുന്നതിനുള്ള മാനുഷികമായ ഉപാധിയാണു വിവാഹം.

വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു മേല്പറഞ്ഞ വിവരണത്തിനു ബലവത്തായ അടിത്തറ ബൈബിളിൽതന്നെയുണ്ടു്. ആദിമനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം ദൈവം അരുൾചെയ്തു, ''മനുഷ്യൻ തനിച്ചായിരിക്കുന്നതു നല്ലതല്ല. അവനു ചേർന്ന ഒരു സഖിയെ ഞാൻ നൽകും''. അതിനുശേഷം ദൈവം ആദത്തെ ഗാഢനിദ്രയിലാഴ്ത്തി. അവന്റെയൊരു വാരിയെല്ലൂരിയെടുക്കുകയും അതിൽ മാംസം നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ആദം പറഞ്ഞു ''ഇവൾ എന്റെ അസ്ഥിയുടെ അസ്ഥിയും മാംസത്തിന്റെ മാംസവുമാകുന്നു''. ഇക്കാരണത്താൽ ആണു് (മനുഷ്യൻ) പുരുഷൻ മാതാപിതാക്കന്മാരെ വിട്ടു് ഭാര്യയോടു ചേരുകയും അവർ രണ്ടും ഒരു മാംസമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. ആദ്യസ്ത്രീയുടെ സൃഷ്ടി വളരെ ലളിതമായി തോന്നുമെങ്കിലും വിവാഹത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതു വളരെ ആഴമുള്ളതാണെന്നു കാണാം.

പുരുഷന്റെ സൗഭാഗ്യംകൊണ്ട് ചുറുചുറുക്കുള്ളവനായിരുന്നെങ്കിലും ആദിമമനുഷ്യൻ സംതൃപ്തനായിരുന്നില്ല. ഭംഗിയുള്ള മൃഗങ്ങളും അവന്റെ ചുറുചുറുക്കിനും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവയ്ക്കൊന്നിനും അവനെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവനും സമാനമായ ഒന്നും അവയുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ ആശയങ്ങളും ചിന്തകളും, വികാരങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളും യാതൊന്നുമായും പങ്കുവയ്ക്കാൻ അവനു സാധിച്ചില്ല.

ആദത്തിനൊരു സഹചാരിയെ നൽകാൻ രണ്ടാമതൊരു മനുഷ്യനെ മണ്ണിൽനിന്നു ദൈവം ഉരുവാക്കിയില്ല. അവിടുന്ന് അവന്റെ വാരിയെല്ലെടുത്തു് അവളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തതു്. പുരുഷന്റെ മാംസത്തിൽനിന്നും രക്തത്തിൽനിന്നും ആദ്യ സ്ത്രീയെ അവിടുന്നു സൃഷ്ടിച്ചു. സമാനവും അതേസമയം വ്യത്യസ്തവുമായ ഈ അസ്തിത്വങ്ങളുടെ ആഴമേറിയ ആന്തരിക ബന്ധം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണു് പ്രസ്തുത ബൈബിൾഭാഗം. ഇരുവരെയും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന അഭേദ്യമായ ബന്ധവും സ്നേഹവും ഇതു പ്രകടമാക്കുന്നു. വിവാഹത്തിന്റെ രഹസ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ ആശയങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടു്.

സങ്കല്പിക്കാൻ സാധിക്കാവുന്നതിൽവച്ചു് ഏറ്റം അടുത്ത സ്ത്രീ പുരുഷബന്ധമാണു് വിവാഹം. ''അവർ രണ്ടും ഒരു ശരീരമായിത്തീരും''. ചിന്തയിലും, വിശ്വാസത്തിലും, പ്രതീക്ഷയിലും, സ്നേഹത്തിലും, സന്തോഷത്തിലും, സന്താപത്തിലുമെല്ലാം രണ്ടു വ്യക്തികളും ഒന്നായിച്ചേരുന്നു. ഒരു സ്നേഹബന്ധവും ഇത്ര ആഴമേറിയതല്ല. ഒരു സൗഹൃദവും ഇത്ര അടുത്തതല്ല, വിവാഹിതരായ രണ്ടു വ്യക്തികളുടെ ജീവിതബന്ധത്തിലേതുപോലെ. ആശയാദർശങ്ങളും ഇത്ര ചലനാത്മകവും അനന്യവുമായ മറ്റുബന്ധങ്ങളും വേറെയില്ല.

ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ രണ്ടു അർദ്ധങ്ങൾപോലെ ഓരോരുത്തനും അപരനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരാളെക്കൂടാതെ അപരൻ അപൂർണ്ണനായിരിക്കും. വിവാഹത്തിൽ അവർ പരസ്പരപൂരകങ്ങളായി വർത്തിക്കുന്നു. വിവാഹം മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ അതിന്റെ തനിമയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനരൂപമാണു വിവാഹം. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ കാതലായ ഭാഗവും അതുതന്നെ.

വിവാഹം — സ്നേഹിക്കുവാനുള്ള ദൈവവിളി

ക്രിസ്തീയ ദൈവവിളി സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളും അനുവർത്തിക്കുവാനാണ്. ഇതേക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം അധികമാളുകളും വൈവാഹിക ജീവിതം ആശ്ലേഷിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചോദ്യത്തിനുത്തരം കണ്ടുപിടിക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കും. ''ശരീരത്തിന്റെ ദുർബലത്യം'' നിമിത്തമോ ''മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി'' മാത്രമുള്ളതോ അല്ല വിവാഹം. വിവാഹാനന്തരം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരു ജഡമായിത്തീർന്ന് പരസ്പരം പങ്കാളികളായിത്തീരുന്നതോടുകൂടി ബഹുമുഖ സാധ്യതകളും അവരുടെ മുൻപിൽ തുറക്കപ്പെടുന്നു. സ്വന്തജീവിതത്തിന്റെ ഏകാന്തതയെ ഭേദിച്ച് അവർ പുറത്തേയ്ക്കു കടക്കുന്നു. ലൈംഗികശക്തിയുള്ള വ്യക്തികളും എന്ന നിലയ്ക്ക് അവർ ആത്മശരീരങ്ങളോടുകൂടിയുള്ള സ്നേഹജീവിതത്തിന്റെ ചലനാത്മകത ആസ്വദിക്കുന്നു. ലൈംഗികതയെ സ്നേഹത്തിന്റെ ശ്രുശ്രൂഷയ്ക്കായി അവർ അപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ ശരീരങ്ങളെ ആത്മദാനത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അവർ അന്യോന്യവും സ്വന്ത സന്താനങ്ങൾക്കും സമൂഹത്തിനു തന്നെയും ജീവൻ പകരുന്നു.

സ്നേഹിക്കപ്പെടാനുള്ള അവകാശമോ, സ്നേഹം സ്വീകരിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയോ, സ്നേഹിക്കുമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനമോ വിവാഹ ഉടമ്പടിയുടെ അവിഭാജ്യഘടകമായി കരുതപ്പെടാമോ? സ്നേഹത്തെ നിർവ്വചിക്കുക എളുപ്പമല്ല. അതിന്റെ സാന്നിധ്യം തിട്ടപ്പെടുത്തുവാനും ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. മാതാപിതാക്കന്മാരും കുടുംബാംഗങ്ങളും ചേർന്ന് മക്കളുടെ വിവാഹനിശ്ചയം നടത്തുകയും, വധൂവരന്മാർ അംഗീകാരയിൽവച്ചുമാത്രം കണ്ടുമുട്ടി സമ്മതം കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് പല നാടുകളിലുമുണ്ട്. അവരുടെ മാനുഷികസ്നേഹം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ നിർവാഹമില്ല. മാനുഷികസ്നേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽതന്നെ സ്നേഹിക്കാനുള്ള അവകാശത്തെക്കുറിച്ചും സ്നേഹം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയെക്കുറിച്ചും സ്നേഹഉടമ്പടിയേക്കുറിച്ചുമൊക്കെ സംസാരിക്കാനും, പരസ്പരം അവിഭക്തമായ സ്നേഹം ആഗ്രഹിക്കാനും അവകാശം സാധിക്കും. സ്നേഹവാഗ്ദാനംകൂടാതെ പരസ്പര വിശ്വസ്തതയെപ്പറ്റി സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുവാൻ ദമ്പതിമാരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ശരിയല്ല. സ്നേഹം ഇല്ലാതിരിക്കുകയും, അതു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയും

ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ സ്നേഹത്തെ പൂർണ്ണമാക്കുകയും വിവാഹബന്ധത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും അവിഭാജ്യമായി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസാദവരത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുതന്നെ ഒരുവിധത്തിൽ അയഥാർത്ഥമാണ്. സ്ഥിരതയും അനന്യതയുമാണ് ഉടമ്പടിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളെങ്കിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ സാരാംശം അന്വേഷിക്കാതെ അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെ ആരായുന്നതു മനഃശാസ്ത്രപരമായി തെറ്റാണ്. അതിനാൽ വിവാഹത്തിന്റെ ഏതൊരു നിർവ്വചനത്തിലും സ്നേഹിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും സ്നേഹത്തിന്റെ വാഗ്ദാനവും, അവിഭക്തമായ സ്നേഹവും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള ഉടമ്പടി ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി ചെയ്യാത്തപക്ഷം അവിടെ ഉടമ്പടിയോ, കൂദാശയോ, വിവാഹമോ ഇല്ല. ഇതിനു പല കാരണങ്ങളുമുണ്ട്.

1) ക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള ഐക്യം സ്നേഹത്തിന്റെ ഒന്നിപ്പാണെന്നു നമുക്കറിയാം. അതിനാൽതന്നെ വിവാഹത്തിന്റെ പ്രധാന മൂലം സ്നേഹമാണ്. ദമ്പതികൾക്കു പരസ്പരമുള്ള സ്നേഹത്തിലും വിധേയത്വത്തിലുമാണ് അവരുടെ ഐക്യത്തിന്റെ കൗദാശികമൂല്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു സെൻറ് പോൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ പരസ്പര സ്നേഹമാണ് ക്രിസ്തുവും അവിടുത്തെ ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ഐക്യം വിശ്വാസികൾക്കു വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. ഐക്യം ദൈവത്തെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല ലോകത്തോടു സംസാരിക്കുക പ്രത്യുത ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുകൂടിയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം ലോകത്തിനറിയുവാൻ ഇടയാകുന്നതു് ദമ്പതികളുടെ പരസ്പരസ്നേഹത്തിലൂടെയാണ്. ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തിന്റെ അന്തസ്സത്ത പ്രകടമാക്കുവാനും അതുവഴി ആളുകളെ ക്രിസ്തുവിനോടടുപ്പിക്കുവാനുമുള്ള ചുമതലയാണ് ദമ്പതിമാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതു്. ദൈവത്തെയും തമ്മിൽത്തമ്മിലും സ്നേഹിച്ച ജീവിതത്തെ പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതു്. ജീവിതപൂർണ്ണതയുടെ മാതൃകയും ഉറവിടവും അവ്യക്തമായിട്ടാണെങ്കിൽത്തന്നെയും വിവാഹം എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലായിടത്തും ഈ വിളിയുടെ അടയാളമായും സ്നേഹത്തിലൂടെ അതിന്റെ നിർവ്വഹണോപാധിയായും വർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2) ക്രൈസ്തവരായ വധൂവരന്മാർ സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും ഒരുമിച്ചു പങ്കുചേരുമെന്നു പരസ്പരം സമ്മതം നല്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസനീയമായ സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം തങ്ങളുടെ വൈവാഹികജീവിതം നയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയാണു്. മാനവചരിത്രത്തിന്റെ അവസ്ഥാഭേദങ്ങളിലും പരാജയങ്ങളിലും എന്നപോലെ നേട്ടങ്ങളിലും, പുരോഗതിയിലുംകൂടെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജീവിതപൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു നയിക്കുകയാണു ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ക്രിസ്തീയ വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ഇതായിരിക്കണം. ക്രൈസ്തവവിവാഹം അടിസ്ഥാനപരമായി സ്നേഹത്തിലേയ്ക്കുള്ള വിളിയാണു് എന്ന ആശയം പരമ്പരാഗതമായ ക്രൈസ്തവ പ്രബോധനത്തെ വ്യക്തമാക്കുകയും പ്രകാശമാനമാക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളവരൊക്കെ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ഈ വീക്ഷണം ബോധപൂർവ്വകമായും ഗൗരവതരമായും കാത്തു പോന്നിട്ടുള്ളതാണു്. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രബോധനങ്ങളിൽനിന്നു നിയമബന്ധിയായ കാര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞാൽ പേഗൺ മൂല്യങ്ങളുടെ നഴഞ്ഞുകയറ്റത്തിനു അതുവഴി തെളിക്കുമെന്ന ഭീതി ചിലർ പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. എന്നാൽ സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങളിലും നടപടികളിലും വിവാഹത്തിലെ ദൈവവിളി എന്ന ആശയം കൂടുതൽ പൂർണ്ണമായും ഭദ്രമായും അംഗീകരിച്ചു ശക്തിപ്പെടുത്തിയാൽ ഈ ഭീതി താനേ തിരോഭവിച്ചുകൊള്ളും.

വിവാഹത്തിൽ കാതലായ അംശം ദാമ്പത്യ സ്നേഹം

'സഭ ആധുനികലോകത്തിൽ' എന്ന പ്രമാണരേഖ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ ''സൃഷ്ടാവു സ്ഥാപിച്ചതും, അവിടുത്തെ നിയമങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതവുമായ വൈവാഹിക ജീവിതത്തിന്റെയും, സ്നേഹത്തിന്റെയും പരസ്പര ഐക്യം അലംഘനീയവും വ്യക്തിപരവുമായ സമ്മതത്തിൽ അഥവാ ഉടമ്പടിയിൽ സ്ഥിരീകൃതമാണു്'' (No. 118).

1970 ഒക്ടോബർ 30 ലെ റോട്ടൻ തീരുമാനത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ''ദാമ്പത്യസ്നേഹം ഇല്ലാത്തിടത്തു സ്വതന്ത്രമായ വിവാഹസമ്മതം ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നോ

അതു ആന്തരികമല്ലായിരുന്നുവെന്നോ, സാധുവായ വിവാഹത്തിനു ആവശ്യംവേണ്ട കാര്യങ്ങളും അവഗണിച്ചുവെന്നോ വേണം അനുമാനിക്കാൻ''. കൗൺസിൽ പ്രമാണരേഖയോട്ട് ഏറെറം അടുത്തുനില്ക്കുന്ന നിയമപരമായ ആ വകുപ്പ് ഇങ്ങനെയാണവസാനിക്കുന്നതു്. ''വൈവാഹിക സ്നേഹത്തിന്റെ അഭാവം സമ്മതത്തിന്റെ തന്നെ അഭാവമാണു്''.

ഇതിൽനിന്നു ചില പ്രായോഗികാനുമാനങ്ങളും ഉരുത്തിരിയുന്നു:

വിവാഹം പ്രദാനംചെയ്യുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ആനുകൂല്യങ്ങളും പൂർണ്ണമായി ആസ്വദിക്കുന്ന ദമ്പതികളും ഇല്ല. അധികംപേർ അവയെ മനസ്സിലാക്കുന്നുപോലുമില്ല. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ, ചിലപ്പോഴും അവരിലൊരാളും, സ്വാർത്ഥതയുടെ തോടു പൊട്ടിച്ചു അപരനുവേണ്ടി സ്വയം ദാനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നു വരാം. ഒരാളും അപരനിൽനിന്നു വേർപെട്ടു തന്നിൽത്തന്നെ ചുരുങ്ങിക്കഴിയുന്ന അനുഭവങ്ങളും ഏറെയുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ ലൈംഗിക സമാഗമം അവരുടെ സമഗ്ര ജീവിതവ്യവഹാരങ്ങളിൽ വഹിക്കുന്ന പങ്കിനെപ്പറ്റിയും അതു സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയും ചിലർ അജ്ഞരാണു്. സന്താനോല്പാദനത്തിനു പുറമെയുള്ള വിവാഹത്തിന്റെ ജീവദായകമായ വശത്തെപ്പറ്റി ചിലക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. സ്നേഹത്തിൽ വളരുന്നതിനും, സന്താനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിവുള്ള വ്യക്തികളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും പരസ്പരം സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിനേക്കുറിച്ചും ചിലർ തീർത്തും അജ്ഞരാണു്. വ്യക്തികളെന്ന നിലയിലും ദമ്പതികളെന്നനിലയിലും സമൂഹത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ ഭാഗഭാഗിത്വത്തേക്കുറിച്ചു് പലർക്കും അവബോധമില്ല.

സ്നേഹത്തേക്കുറിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ ധാരണ എത്ര അപൂർണ്ണമാണെങ്കിലും വിവാഹത്തെ ഗൗരവതരമായ ഒരു സമർപ്പണമായി വീക്ഷിക്കുന്നവർ പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണു അതിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തീയദൈവവിളിയുടെ സ്വഭാവവും വിവാഹിതരാകുന്നവരുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യവും പ്രതിഫലിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രബോധനങ്ങളിൽ അതിന്റെ കാതലായ അംശം ദാമ്പത്യസ്നേഹമാണെന്നും ശാരീരികവും മനഃ

ശാസ്ത്രപരവും സാമ്പത്തികവുമായ മറ്റു കാര്യങ്ങളും ആ സ്നേഹത്തിനു വിധേയമായി വർത്തിക്കുന്നതുമാത്രമാണെന്നും ഊന്നിപ്പറയേണ്ടതാണു്.

വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം

വൈവാഹികജീവിതത്തിന്റെ അതുല്യതനിമിത്തമാണു് മാനവവ്യക്തികൾക്കു ഏറ്റവും യോജിച്ച പ്രവേസ്ഥാനവും, പിള്ളത്തൊട്ടിലും വിവാഹമായിരിക്കുന്നതു്. വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തേക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപാദനത്തിൽ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻകൗൺസിൽ സന്താനോല്പാദനത്തിനു പ്രാമുഖ്യം കല്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം സന്താനങ്ങളെ മാനുഷികവും ക്രൈസ്തവോചിതമായ പക്വതയിലേയ്ക്കു് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരിക എന്ന ലക്ഷ്യത്തിനും ഊന്നൽകൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സ്നേഹത്തിനു എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നു് അവരെ പഠിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ വ്യാപൃതരാകണം.

കാനോൻ നിയമപ്രകാരമുള്ള ആധുനിക നിർവ്വചനത്തിനു രൂപംകൊടുക്കുന്നതിനുമുൻപു് ഏറെക്കാലത്തേയ്ക്കു് സ്നേഹത്തിലുള്ള ദൈവവിളിയാണു് വിവാഹം എന്ന ചിന്താഗതി പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. അനേകം കർത്താലിക്കരും, കാനോൻ നിയമപണ്ഡിതരുംതന്നെ ഈ നിർവ്വചനങ്ങളുടെ സാധുതയെ ചോദ്യംചെയ്യുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. വിവാഹം സ്നേഹത്തിലേയ്ക്കുള്ള വിളിയാണെങ്കിൽ അതു ശരീരത്തിന്മേലുള്ള ശാശ്വതമായ അവകാശത്തിനെന്നതിനേക്കാൾ സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിക്കുമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനത്തിനു മുൻതൂക്കം കൊടുക്കുന്നതാണു്. വാസ്തവത്തിൽ ശരീരത്തിന്മേലുള്ള അവകാശത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിക്കുവാനുള്ള വിളിയായി വിവാഹത്തെ ജനങ്ങൾ കരുതിയിരുന്നു.

വിവാഹം അടിസ്ഥാനപരമായി സ്നേഹത്തിനുള്ള വിളിയാണെങ്കിൽ വൈവാഹിക കരാറിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ധാരണകളൊക്കെ തിരുത്തിക്കുറിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിവാഹജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ത്രീയും പുരുഷനും അനന്യമായ സൗഹൃദത്തിൽ ഒന്നിച്ചുജീവിക്കുന്നതിനും ഒരാൾ അപരനുവേണ്ടി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നതിനും തീരുമാനമെടുക്കണം.

കുടുംബം — തിരുസ്സഭയുടെ പതിപ്പ്

ആഴമേറിയ സഭാതാല്പര്യം മുൻനിർത്തി സഭയുടെ ചെറിയ പതിപ്പ് എന്നാണ് പാരമ്പര്യം കുടുംബത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനാൽ സഭയുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ സ്വാംശീകരിക്കുന്നതിനു ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം ദമ്പതികളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാകണം. സഭ അവരുടെ മുൻപിൽ മാതൃകയായി നിലകൊള്ളുന്നു. ആ മാതൃകയുടെ സ്വതം സാർവ്വത്രികസഭയുടെ ലക്ഷണങ്ങളായ ഐക്യത്തിലും വിശുദ്ധിയിലും കാതോലികത്വത്തിലും അപ്പസ്തോലികത്വത്തിലും ഗാർഹികസഭയെ അവർ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരണം.

വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ക്രൈസ്തവ കുടുംബത്തെ ഗാർഹികസഭയെന്നാണ് പ്രഖ്യാപിച്ചതു. അതു വെറുമൊരലങ്കാരപ്രയോഗമായിരുന്നില്ല. ആ പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ തിരുസ്സഭയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ചെറിയ തോതിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ചെറിയൊരു രക്ഷാകര സമൂഹമായിരിക്കണം കുടുംബമെന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ ആശയം അവതരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു കൗൺസിൽ. ഗാർഹിക സമൂഹം സഭയുടെ പൗരോഹിത്യപരവും, പ്രവചനപരവും രാജകീയവുമായ പദവികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായി കൗൺസിൽ എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്. തിരുസ്സഭയുടെ പഠനങ്ങൾക്കു ഏറെ പ്രാധാന്യംകൊടുക്കുന്ന ഈ തിരുസ്സഭായുഗത്തിൽ സഭാ സംബന്ധമായ പഠനങ്ങളും ഗവേഷണങ്ങളുംവഴി ബൃഹത്തായ സഭാശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗാർഹിക സഭാശാസ്ത്രത്തിനു ആഴവും പരപ്പും വർദ്ധിപ്പിച്ചെന്നുവരാം.

സ്ത്രീപുരുഷൈക്യത്തിന്റെ രഹസ്യത്തെ സഭ സ്വാംശീകരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കൗദാശികത്വം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കൂദാശയായി പരിണമിക്കുന്നു. വിവാഹമെന്ന കൂദാശയിലൂടെ സഭയുടെ മാതൃകയിലുള്ള ഒരു രൂപാന്തരീകരണം സ്ത്രീപുരുഷൈക്യത്തിനും സംഭവിക്കുന്നു. അതു വഴിയായി പ. ത്രിത്വത്തിന്റെ ആലയവും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷഭാവവും ഉൾക്കൊള്ളാൻ തക്കവിധം ഗാർഹിക സഭയെ വാർത്തെടുക്കുവാൻ ദമ്പതികൾക്കു കഴിയുന്നു.

ദാമ്പത്യജീവിതത്തെ ഒരു സഭയായി വിഭാവനം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ച സ്വായത്തമാകണമെങ്കിൽ ഇനി

യും പണി പൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു സൗധമായി ഇപ്പോഴും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും സ്ഥലകാലങ്ങളിലൂടെ വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നായി ക്രിസ്തുസഭയെ നാം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വലിയ സഭയുടെ സവിശേഷഗുണങ്ങളെ ചെറിയ സഭ (കുടുംബം) സ്വാംശീകരിക്കുക എന്നതു് സുദീർഘവും സ്ഥിര പരിശ്രമംവേണ്ടിവരുന്നതും ആദർശപരവും, ദുഷ്കരവും ആയ ഒരു പദ്ധതി ആയിരിക്കും. സഭയുടെ സ്വഭാവം ദമ്പതികളുടേയും വിവാഹത്തിന്റേയും കുടുംബത്തിന്റേയും ഭാവിവളർച്ചയിലൂടെ നമുക്കു ദൃശ്യമായിത്തീരണം.

ദാമ്പത്യൈക്യം

ഐക്യം ആയിരിക്കണം ദമ്പതികളുടെ പ്രഥമ ശ്രദ്ധാവിഷയം. അതു ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലും പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാളുകളും തമ്മിലും ഉള്ള ആഴമേറിയ ഐക്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണം. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്രമാണു് ഏക ഭാര്യത്വം, വിവാഹത്തിന്റെ അഭേദ്യത എന്നീ വിശ്വാസസത്യങ്ങളും അവയുടെ സ്ഥാനം കണ്ടെത്തുക. ദമ്പതികളുടെ പരിശുദ്ധിയും അഥവാ പരിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കുള്ള വിളിയും പരിശുദ്ധ ത്രിത്വവുമായുള്ള ഐക്യവും ദൈവത്തോടൊന്നിക്കുവാൻ വേണ്ടി സ്ത്രീയെയും പുരുഷനെയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുതയും അവിടത്തെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നില്ലേ?

ദാമ്പത്യ കാതോലികത്വവും അപ്പസ്തോലികത്വവും

അടുത്തതായി ദമ്പതികളുടെ കാതോലികത്വത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാം. ഇതു് എന്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു? ക്രിസ്തു അവരുടെ മദ്ധ്യേ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് (സഭോപിതാക്കന്മാർ മത്താ. 28: 20 നു നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ചു്) അവരുടെ ഐക്യം സഭാപരമാണു്. ദമ്പതികൾക്കു തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും അതേസമയം സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും അനുഭവിക്കാൻ കഴിയും.

ചെറിയ സഭയുടെ അപ്പസ്തോലികത്വത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണു്? അപ്പസ്തോലന്മാർ വിളിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ദമ്പതി

കളും പ്രേഷിതരാകാൻവേണ്ടിയാണു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ മറ്റുള്ളവരുടെ പക്കൽ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുണം. ദൈവത്തിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ വരം പ്രവൃത്തിയ്ക്കുമുഖമാക്കാനുള്ള വഴിയാണിതു്. ഈ വരം സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ ക്ഷേത്രമായി മാറ്റുന്നു. ദമ്പതികളുടെ സ്നേഹത്തെ ദൈവത്തിനു മനുഷ്യനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതീകമാക്കി ഉയർത്തുന്നു. ദമ്പതികളും പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുവഴി സ്നേഹത്തിൽ അവർ യഥാർത്ഥവും സജീവവുമായ രൂപംനൽകുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

ദമ്പതികളും തങ്ങളുടെ സ്നേഹജീവിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ പരസ്പരം വ്യക്ത്യന്തരമായ ആകർഷണത്തിനു വിധേയരായി തങ്ങളിലേയ്ക്കുതന്നെ തിരിയുകയും തങ്ങളുടെ ഐക്യത്തിന്റെ ശക്തിവിശേഷങ്ങളും കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീടൊരു നിമിഷത്തിൽ അവർ തങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ പുറത്തേയ്ക്കു തിരിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടികളും ദൈവത്തിന്റേയും സന്താനങ്ങളുടേയും മറ്റു മനുഷ്യരുടേയും നേർക്കു തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3

ജീവിതപങ്കാളിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ

സ്വപ്നങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള കാലമാണ് യൗവനം. ശരീരവും മനസ്സും ഉന്മേഷപൂർണ്ണമാകുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഇണയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതുകൊണ്ട് വിവാഹജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ പൂത്തുലയുന്ന യൗവനകാലത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽതന്നെ വിവേകപൂർവ്വം വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഭാവിഭാര്യയുടെ, അല്ലെങ്കിൽ ഭർത്താവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരിക്കണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചു തൊട്ടുമുമ്പേപോയ തലമുറക്കാർക്കു ധാരണകൾ ലഭിച്ചിരുന്നതു മതകല്പനകളിൽനിന്നും സ്വകുടുംബങ്ങളിൽനിന്നുമാണ്. ഇന്നാകട്ടെ, വൈവിധ്യമാർന്ന വിവാഹസങ്കല്പങ്ങളും മൂല്യങ്ങളും നമ്മെ സ്വാധീനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുതുമകൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അലസതഭാവിച്ച് 'എന്തെങ്കിലും ആവട്ടെ' എന്നു പറഞ്ഞു ചിന്തിക്കാനും തീരുമാനിക്കാനുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നവരാണ് ഏറെയുള്ളതു്. ഇതു് അഭികാമ്യമായ നയമല്ല; 'എങ്ങനെ ചിന്തിക്കണം? എവിടെയാണു മാതൃകകൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടതു്?'—ഒന്നാന്തരം ചോദ്യങ്ങൾതന്നെ. എവിടെ മാതൃകകൾ കണ്ടെത്തരുതെന്നു് ആദ്യമേതന്നെ പറഞ്ഞേക്കാം. സിനിമയിലും നീണ്ട കഥയിലും നോവലിലും ചെറുകഥയിലും നാടകത്തിലും കാണുന്നതു പരീക്ഷിച്ചുകളയാം, എന്ന മിഥ്യാധാരണമാത്രം അരുതു്. കലയും സാഹിത്യവും മറ്റും ഒരു കാലത്തും

ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമായിരുന്നിട്ടില്ല. മോഹങ്ങളും, സിനിമയിൽ കണ്ടതും സാഹിത്യകൃതികളും വായിച്ചതും മാത്രം മനസ്സിൽ കരുതി വിവാഹജീവിതത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കാതിരിക്കാൻ ജാഗ്രതകാട്ടുക. കലയും സാഹിത്യവുമൊക്കെ വെറും വിനോദോപാധിയോ — ഒരു പടിക്കൂടി കടന്നു നേരമ്പോക്കു മാത്രമോ—കച്ചവടമോ ആയി അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു നമ്മുടെ വിവാഹസങ്കല്പം മെനഞ്ഞെടുക്കാൻ അവ അല്പം പോലും ഉപകരിക്കില്ല.

സ്വാതന്ത്ര്യം എത്രത്തോളം?

ഇനി, ഇണയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ യുവതീയുവാക്കന്മാർക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചാലോചിക്കാം. സംശയമില്ല, ഇക്കാര്യത്തിൽ യുവതീയുവാക്കന്മാർ സമ്പൂർണ്ണസ്വതന്ത്രരായിരിക്കണം. പക്ഷേ, ഒന്നാലോചിക്കാനുണ്ട്. സത്യത്തിൽ വിവാഹകാര്യത്തിൽ നാം പരിപൂർണ്ണസ്വതന്ത്രരാണോ? സാഹചര്യങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന പലതരം സന്ദർഭങ്ങളുടെ ഫലമായി ഇക്കാര്യത്തിൽ പരിമിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമേ ഇന്നു യുവതീയുവാക്കൾ അനുഭവിക്കുന്നുള്ളൂ. വിവാഹം മാനസികാഭിമുഖ്യത്തിന്റെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തിയെടുക്കാവുന്ന ഒരു നാടല്ല നമ്മുടേതു്. ഒരു സഖിയെ കണ്ടെത്താനുള്ള ഏർപ്പാടായി മാത്രം വിവാഹത്തെ ഇന്നു പരിഗണിച്ചുകൂടാ. സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ നിരവധിവശങ്ങളുണ്ടു് വിവാഹത്തിനു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ. ദാരിദ്ര്യമോ സാമ്പത്തികാരക്ഷിതാവസ്ഥയോ നേരിടുന്നവർക്കു് സാമ്പത്തികരംഗം ഭദ്രതരമാക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്നതായിരിക്കണം വിവാഹം. മറു ചിലക്കു് ഒരു തൊഴിൽ നേടാൻ അല്ലെങ്കിൽ വിദേശത്തു പോകാൻ ഉപകരിക്കുന്നതായിരിക്കണം വിവാഹം. സ്വകാര്യസ്വത്തു് സുപ്രധാനമായ ഒരു സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽ ജീവിക്കുന്ന നമ്മുടെ സമൂഹം ധനാർജ്ജനത്തിനുള്ള ഉപാധിയായി വിവാഹത്തെ ഗണിക്കുകയാണു്. വരനോ, വധുവോ മനസ്സിനിണങ്ങിയില്ലെങ്കിലും സാമ്പത്തികനേട്ടമുണ്ടെങ്കിൽ,സാമ്പത്തികസുരക്ഷിതത്വം ലഭിക്കുമെങ്കിൽ, വിവാഹബന്ധം സ്ഥാപിച്ചുകളയാം എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നവർ സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും ഭൂരിപക്ഷമാണു്. ഇത്തരം വിവാഹങ്ങൾക്കു് സ്വസന്താനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ മാത്രമല്ല നിർബ്ബന്ധിക്കാനും മാതാപിതാക്കളും ബന്ധുക്കളും മുതിരാറുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ നിർബന്ധം ചെലുത്തുന്നവരുടെ

ആത്മാത്ഥതയെ ചോദ്യം ചെയ്യാനും നിവൃത്തിയില്ല. സ്വമനസ്സാലെതന്നെ, സാമ്പത്തികകാര്യം മാത്രം പരിഗണിച്ചു വിവാഹതീരുമാനം കൈക്കൊള്ളുന്ന യുവതീയുവാക്കന്മാരെയും കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൂടാ. ഇവരെല്ലാം നിലവിലിരിക്കുന്ന ഒരു ദൂഷിത വലയത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക സൃഷ്ടികളാണു്. സാമ്പത്തികാടിമത്തം എന്നു് നമുക്കു് ഈ ഗതികേടിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

ഇണയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വ്യക്തികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റൊരുകാര്യം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വിവാഹം രണ്ടുവ്യക്തികളും തമ്മിൽ മാത്രമല്ല രണ്ടു കുടുംബങ്ങളും തമ്മിൽ കൂടിയാണു് എന്നതത്രെ. ചുരുക്കം ചിലരൊഴികെ മറ്റെല്ലാവരും കുടുംബത്തെ ആശ്രയിച്ചും കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിച്ചും ജീവിക്കുന്നവരാണു്. ജീവിക്കേണ്ടവരാണു്. ഒറ്റക്കുതിപ്പിനു പ്രേമവ്യാപാരത്തിലേക്കു ചാടിവീഴുന്നവർ ഇക്കാര്യം ഓർമ്മിക്കാനിടയില്ല. മാതാപിതാക്കളും തികഞ്ഞ സമചിത്തതയോടെ ബാല്യത്തിലും കൗമാരത്തിലും പാലിച്ചുപോന്നിരുന്ന യുവാവിനു് വിവാഹത്തോടെ സ്വകാര്യം നോക്കിപിൻവാങ്ങാൻ സാധ്യമല്ല. മാത്രമല്ല മക്കൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാം ചെലവഴിച്ചുതീർത്ത മാതാപിതാക്കളെ നിരാലംബരായി ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നതു ശരിയുമല്ല. കുടുംബബന്ധങ്ങളും തികച്ചും സുദൃഢമായ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഈ ബാധ്യത മാതാപിതാക്കളോടു മാത്രമല്ല; അതിനുമപ്പുറത്തുള്ള ബന്ധുക്കളിലേക്കും വ്യാപിച്ചെന്നുവരാം. വരന്റെ കുടുംബത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കാൻ വ്യഗ്രതപ്പെടുന്ന വധുവിനു കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല നാട്ടുകാരുടെയും ശാപം ഏൽക്കേണ്ടിവരും. വധുവിന്റെ കുടുംബബന്ധങ്ങളും പരിമിതമായ അളവിൽ വിവാഹജീവിതത്തിൽ പ്രസക്തമാകും. ഇതിനെല്ലാം പുറമേ, നമ്മുടെ നാട്ടുനടപ്പു് വിവാഹക്കാര്യം മാതാപിതാക്കളുടെ അധികാരം അല്ലെങ്കിൽ അവകാശം അതുമല്ലെങ്കിൽ ചുമതല എന്നതാണു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ മാതാപിതാക്കളും വഹിക്കുന്ന പങ്കു കുടുംബത്തിന്റെ വിശാലതാല്പര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ചുള്ളതുമായിരിക്കും. ഇവിടെയും യുവതീയുവാക്കന്മാർ ഇണയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കിട്ടാണു് അനുഭവിക്കുക. ഇതിനു ചില നല്ല വശങ്ങളുണ്ടു്—വിവാഹക്കാര്യത്തിൽ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ സമഗ്രതയും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുടെ ഉപദേശം പലപ്പോഴും കൂടിയേ തീരൂ. എങ്കിലും മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രേരണയുമാത്രം വഴിപ്പെട്ടു്, മാനസികാഭിമുഖ്യ

മില്ലാതെ ഇണയെ സ്വീകരിക്കുന്നതു് തികച്ചും അപകടകരമാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന യുവതീയുവാക്കൾ ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. മറ്റുള്ളവരോടു് ഉത്തമ വിശ്വാസമുള്ളവരോടു്, സ്വന്തം ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചു തുറന്നു സംസാരിക്കാനും അവരുടെ പ്രതികരണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ സ്വാഭിപ്രായം മാറേറണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ മാറാനും വിവേകമുള്ളവർ പരിശ്രമിക്കും. സമ്മർദ്ദത്തിനു വഴങ്ങി വിവാഹം ചെയ്തശേഷം ഇണയോടു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പക പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. വിവാഹകാര്യത്തിൽ യുവതീയുവാക്കന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഘടകമാണു് കുടുംബം എന്നതേ നാം പറഞ്ഞുവന്നതു്.

കുടുംബംപോലെതന്നെ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഘടകമാണു് സമൂഹം. ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണം മതമാണു്. വിവാഹപങ്കാളിയെക്കുറിച്ചു ഓരോ മതസമൂഹവും ചില മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. യഥാർത്ഥമത വിശ്വാസിക്കു അവ ലംഘിക്കാവുന്നതല്ല. മനുഷ്യന്റെ സമസ്ത വ്യാപാരങ്ങളും അവന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള മതസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചാണു് വിവാഹക്കാര്യത്തിൽ മതസമൂഹങ്ങൾ ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് യുക്തിസഹംതന്നെ. രാഷ്ട്രം, പ്രാദേശികസമൂഹം എന്നിങ്ങനെ പല ഘടകങ്ങളും ഇണയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നിയന്ത്രണം ചെലുത്തുന്നുണ്ടു്. ഈ വസ്തുത യുവതീയുവാക്കന്മാർ വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. സമ്പത്തു്, കുടുംബം, മതം എന്നിങ്ങനെ പല ബാഹ്യഘടകങ്ങളും വ്യക്തികളുടെ തീരുമാനത്തെ സ്വാധീനിക്കും എന്ന ആശയമാണു് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതു്. ഇത്തരം നിയന്ത്രണങ്ങൾ പാടേ അവഗണിക്കുന്ന ഒറ്റയാന്മാർ ഉണ്ടാകാം. പക്ഷേ, അതു വല്ലാത്ത സാഹസമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഒറ്റ വീർപ്പിനു സാഹസികത കാട്ടിക്കൂട്ടാൻ പലർക്കും കഴിഞ്ഞേക്കും. എന്നാൽ പ്രാതികൂല്യങ്ങൾ കൺമുമ്പിലെത്തുമ്പോൾ പഴയ എടുത്തു ചാട്ടത്തിന്റെ പേരിൽ ആത്മനിന്ദയും ഇണയോടു് അകാരണമായ പകയും പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ അസാമാന്യമായ കരുത്തുവേണം. പ്രേമവിവാഹക്കാരും, മിശ്രവിവാഹക്കാരും ഇക്കാര്യം മനസ്സിൽ കരുതേണ്ടതുണ്ടു്. പ്രേമവിവാഹവും മിശ്രവിവാഹവും അരുതെന്നു വിലക്കാനല്ല, മറിച്ചു് അതു ഏറെ സാഹ

സികതയും മനക്കരുത്തും ത്യാഗബുദ്ധിയും ഉള്ളവക്കേ വിജയപ്രദമാക്കാൻ കഴിയൂ എന്നു വ്യക്തമാക്കാനാണു് ഇക്കാര്യങ്ങളും വിസ്തരിച്ചതു്.

മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ

ഇണയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടു്. ആ നിലയ്ക്കു പൊതുവായ ചില മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും—അവപോലും എല്ലാവക്കും സ്വീകാര്യമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല — അവതരിപ്പിക്കാൻ മാത്രമേ കഴിയൂ.

ഒന്നു്: മനസ്സിനിണങ്ങുന്നവരെ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയ്യാവൂ. പലക്കും ചിലയാളുകളെ പ്രഥമദർശനത്തിൽതന്നെ വെറുക്കാൻ കഴിവുണ്ടു്. അകാരണമായ ഈ വെറുപ്പു് ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ മാറിവന്നെന്നുവരാമെങ്കിലും ഇത്തരം മുൻവിധികൊണ്ടിരയാകുന്ന വ്യക്തികളെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കയാണു് ഉത്തമം. മറ്റു വ്യക്തികളോടു പ്രഥമദർശനത്തിൽതന്നെ ശക്തമായ മാനസികപ്രതികരണങ്ങളൊന്നും തോന്നാത്തവരാണു് ഭാഗ്യവാന്മാർ. അത്തരക്കാർക്കു് ഇണയെ അറിഞ്ഞറിഞ്ഞുവരുമ്പോഴും സ്നേഹിച്ചു മുന്നേറാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മാതാപിതാക്കളും ക്രമീകരിക്കുന്ന വിവാഹബന്ധങ്ങളാണല്ലോ ഏറെയുള്ളതു്. വിവാഹത്തിനു മുൻപു് പരിമിതമായ അറിവേ അവർ തമ്മിലുള്ളൂ. വിവാഹശേഷം അവർ പരസ്പരം അറിയുന്നു; സ്നേഹബന്ധം വളരുന്നു. തുറന്ന മനസ്സോടെ, ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തോടെ വിവാഹബന്ധത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഇക്കൂട്ടരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും സ്നേഹപൂർണ്ണമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരാണു്. അല്പം മുൻപു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, നീണ്ട കഥയിൽ നിന്നോ, സിനിമയിൽനിന്നോ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും ഇണയെക്കുറിച്ചും ധാരണകളും സ്വരൂപിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളവർ മനസ്സിലിരുപ്പനുസരിച്ചുള്ള ഇണയെ കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ അന്വേഷണം തുടരുക. അവസാനം യാഥാർത്ഥ്യബോധമുണ്ടാകുമ്പോഴും തുറന്ന മനസ്സോടെ വിവാഹജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക. 'സ്വപ്നം ചിലർക്കു ചില കാലമൊത്തിടും' എന്നൊരു പഴമൊഴിയുണ്ടല്ലോ. കാത്തിരുന്നു കാണുക; കുറേയങ്ങു കഴിയുമ്പോഴും, 'സ്വപ്നം' ഫലിക്കില്ലെന്നു ഉറപ്പാകുമ്പോഴും—ഇക്കാര്യം നന്നായി ഉറപ്പുവരുത്തുക—പൂർണ്ണമനസ്സോടെ ഒരു ഇണയെ കണ്ടെത്തുക. നിരാശയുള്ളവർ ഇണയെ സ്വീകരിച്ചാൽ നിർദ്ദോഷിയായ

ഇണയോട് ആയിരിക്കും പക വീട്ടുക. ഇത്തരം സാഡിസ്റ്റു കൾ (മറ്റുള്ളവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്ന വർ) നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ വിരളമല്ല; വിശേഷിച്ചു വിദ്യാ ഭ്യാസം ലഭിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ.

ഈ പ്രകരണത്തിൽ മറെറാരു കാര്യംകൂടി സൂചിപ്പിക്കേ ണ്ടതുണ്ട്. പരിമിതമായ പരിചയം മാത്രമുള്ളവർ മുമ്പ് അട ത്തറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവർ ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ വിവാഹജീവിത ത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചാൽ സ്നേഹപൂർണ്ണമായ ജീവിതം പട്ട ത്തുയത്താൻ കഴിയുമോ എന്നു ചില ആദർശവാദികളും ചോദി ക്കാറുണ്ട്. നമ്മുടെ അനുഭവസീമയിലുള്ള നൂറുകണക്കിനു് ഉദാ ഹരണങ്ങളും ഈ സംശയം ശരിയല്ലെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. വിവാഹത്തിനുശേഷം ജീവിതച്ചൂടിലാണു് പലരും സ്നേഹ ബന്ധം വളത്തിയെടുക്കുന്നതു്. ഏതു വ്യക്തിയിലും ചില നന്മ കളും കാണും. ഇണയിലെ നന്മകളും കാണാനും തിന്മകളും മറ ക്കാനും വിവാഹജീവിതത്തിൽ പലർക്കും കഴിയുന്നു. ഒന്നിച്ചു കുടുംബജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ, പരസ്പര പൂരകങ്ങളായി വർത്തിക്കുമ്പോൾ, പരസ്പരാശ്രയത്തിൽ മുന്നേറുമ്പോൾ, സ്നേ ഹബന്ധം ഉറച്ചുറച്ചുവരും എന്നതാണു് പൊതുവെയുള്ള അനു ഭവം. അതിരുകടന്ന അഹംബുദ്ധിയും സ്വാർത്ഥതയും ഒഴിവാ ക്കാൻ കഴിയുന്നിടത്തെല്ലാം ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധം സ്നേഹാധി ഷ്ഠിതമായി പുരോഗമിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. വിവാഹത്തിനു മുമ്പുള്ള അടുത്ത പരിചയം ഇക്കാര്യത്തിനു കൂടിയേ തീരൂ എന്നു വാദിക്കാനാവില്ല.

രണ്ട്: സാമ്പത്തികഭദ്രത ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതായിരിക്കണം വിവാഹം. ധാരാളം സ്ത്രീധനപ്പണം വാങ്ങണമെന്നല്ല പറയാൻ പോകുന്നതു്. വധു വരനു് നല്ല ധനമായിരിക്കണം. അതുപോലെ തന്നെ വധുവിനു വരനും. സമ്പത്തു് മുഖ്യമായും അദ്ധ്വാനശേ ഷിയാണു്; നോട്ടുകെട്ടുകളല്ല. ഒരു കർഷകത്തൊഴിലാളിയുടെ ഭാര്യ ഭർത്താവിനോടൊപ്പം അധ്വാനിക്കാൻ മനസ്സും ആരോ ഗ്യവും ഉള്ളവളായിരിക്കണം. വ്യവസായിയുടെ ഭാര്യ കുറഞ്ഞ പക്ഷം കുത്യാന്തര ബാഹുല്യമായ ഭർത്താവിനെ കുടുംബഭരണത്തി ലെങ്കിലും സഹായിക്കാൻ പ്രാപ്തയായിരിക്കണം. ഭാര്യ സഹകാര്യസചിവത്തിന്റെ ഭാഗമായി വീട്ടിനുള്ളിൽ കൗതുകവസ്തു വായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയാൽ മതി എന്ന ധാരണയ്ക്കു് ഇളക്കം സംഭ വിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന വർഗ്ഗങ്ങളും ഈ ധാരണ ഒരി

ക്കല്യം അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ജന്മിവർഗ്ഗങ്ങംപോലും ആ മനോഭാവം ഇന്ന കൈവെടിഞ്ഞുവരുന്ന. ആ നിലയ്ക്ക സാമ്പത്തികജീവിതത്തിൽ തന്നെ സഹായിക്കാൻ പ്രാപ്തയായിരിക്കണം ഭാര്യ എന്ന ഭർത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്ന. ഓരോരുത്തരുടെ ജീവിതസാഹചര്യവും ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും അനുസരിച്ച് ഏതു തരത്തിലുള്ള പ്രാപ്തിയാണ വേണ്ടതെന്ന തീരുമാനിക്കുക; അത്തരക്കാരെ അന്വേഷിക്കുക. 'ഭാര്യയും കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തികസുസ്ഥിതിയും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ല, അതൊക്കെ ഞാൻ കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊള്ളാം' എന്ന യജമാനമനോഭാവം അരുത്.

ഇനി, സ്ത്രീയുടെ പക്ഷത്തുനിന്നും ആലോചിക്കാം. ഭർത്താവു സവ്ഗുണസമ്പന്നനാണെങ്കിലും കുടുംബത്തെ തീറ്റിപ്പോറ്റാൻ കഴിയാത്തവനാണെങ്കിൽ ആകെ കുഴഞ്ഞതുതന്നെ. 'അപ്പം കൊണ്ടുമാത്രമല്ല മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നതു്' എന്നതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ 'അപ്പം' കൂടിയേതീരൂ. അധ്വാനശേഷിയുള്ള ഭർത്താവിനെയാണ ഭാര്യക്കുവേണ്ടതു്. ഭർത്താവിനു നന്നായി ചിരിക്കാനറിയാം എന്നതുകൊണ്ടു ഭാര്യയുടെ വിശപ്പടങ്ങുകയില്ലല്ലോ. മാത്രമല്ല, ഭർത്താവിന്റെ സാമ്പത്തികദൗർബ്ബല്യം ഭാര്യയെ മാത്രമല്ല ബാധിക്കുന്നതു്; ജനിക്കാനിരിക്കുന്ന കുട്ടികളെയും അതു ബാധിക്കും. സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ അച്ചടക്കമുള്ള—ലുബ്ധനല്ല—പുരുഷനെയാണു് സ്ത്രീക്കാവശ്യം. അധ്വാനശേഷിയാണു് സമ്പത്തിൽ മുഖ്യഘടകം എന്നകാര്യം ആവർത്തിച്ചു പറയട്ടെ. അമിതവ്യയം ശീലമാക്കിയിട്ടുള്ള കുടുംബത്തിൽനിന്നു് ഇണയെ സ്വീകരിക്കുന്നവർ സാമ്പത്തികമായ അച്ചടക്കം പാലിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തണം. സാരിവാങ്ങാനോ, ആഭരണംമാറ്റിപണിയിക്കാനോ കുടുംബത്തിന്റെ വരുമാനത്തിൽ സിംഹഭാഗവും ചെലവഴിച്ചിട്ട ലക്ഷം ലഗാനമില്ലാതെ കടംവാങ്ങി തുലയുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടു്. 'വരവറിഞ്ഞു ചെലവു ചെയ്യാൻ' പ്രാപ്തരായിരിക്കണം ഇണകളും. സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തിൽ ഭർത്താവിനു ഭാരമായിട്ടല്ല, കൈത്താങ്ങായിട്ടാണ ഭാര്യവർത്തിക്കേണ്ടതു്. സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാൻ ഒരുനിമിഷംപോലും ചെലവഴിക്കാത്തവളായിരിക്കരുതു് ഭാര്യ. ചിലപ്പോൾ സ്നേഹപൂർവ്വമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും കൊണ്ടും മറുചിലപ്പോൾ കൂട്ടുചേർന്നുള്ള പ്രവർത്തനംകൊണ്ടും ഭർത്താവിനെ സാമ്പത്തികജീവിതത്തിൽ സഹായിക്കാൻ പ്രാപ്തയായിരിക്കണം അവൾ.

മൂന്ന്: ആരോഗ്യം, സൗന്ദര്യം:

വധൂവരന്മാർക്ക് കൂടിയേ തീരൂ എന്ന നിഷ്കർഷിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങളാണിവ. ആരോഗ്യകാര്യങ്ങളിൽ വിശേഷിച്ച് ശുചിത്വത്തിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കണം ഇണകൾ. ആരോഗ്യം നശിച്ചവരുമായി വിവാഹബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നവർ ആരോഗ്യമില്ലാത്ത ഒരു പുത്തൻ തലമുറയ്ക്കാണ് ജന്മം നല്കുന്നത്. ഇണയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയിൽ ആരോഗ്യകാര്യം യുവതീയുവാക്കന്മാരും ഗൗരവപൂർവ്വം കണക്കിലെടുക്കണം. ഇനി, സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രശ്നം. സൗന്ദര്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിയതമായ മാനദണ്ഡങ്ങളൊന്നും കല്പിക്കാനാവില്ല. പലർക്കും അസുന്ദരമെന്നു തോന്നുന്നത് ഒരാൾക്കു തികച്ചും സുന്ദരമെന്നു തോന്നും. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വന്തം മനസ്സാണ് മാനദണ്ഡം. തങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കഴിയേണ്ടവരാണെന്ന ബോധ്യത്തോടുകൂടി സൗന്ദര്യസംബന്ധമായ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി ഇണയെ സ്വീകരിക്കുക. ഒരു കാര്യം മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുക. വിവാഹത്തിനു ശേഷം ഭർത്താവിനു സൗന്ദര്യം പോരെന്നോ, ഭാര്യക്കു സൗന്ദര്യം പോരെന്നോ ചിന്തിക്കുന്നത് അപകടകരമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭാര്യയുടെ നിന്ദ ഭർത്താവിനോ, ഭർത്താവിന്റെ നിന്ദ ഭാര്യയ്ക്കോ സഹിക്കാനാവില്ല. വധുവിന്റെയോ, വരന്റെയോ, നിറമോ ആകൃതിയോ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇഷ്ടം തോന്നുവോളം വിവാഹത്തിനു മുതിരരുത്. വിവാഹത്തിനു സമ്മതിച്ചാലോ, പിന്നീടൊരിക്കലും ചിന്തിക്കയുമരുത്. വിവാഹശേഷമുണ്ടാകുന്ന ശാരീരികവേഴ്ചയും മാനസികസൗഹൃദവും ഇണയുടെ അഴകു് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെരുപ്പിക്കുമെന്നതാണ് പ്രസക്തമായ ഒരു സത്യം. എന്നാൽ ഒരിക്കലും തനിക്കു ഹിതകരമാകാത്തതാണ് ആ രൂപമെന്നു തോന്നുന്നെങ്കിൽ വിവേകപൂർവ്വം ആ വ്യക്തിയുമായുള്ള ബന്ധത്തിനു സമ്മതം മൂളാതിരിക്കുക. സമ്മതം മൂളിയാൽ പിന്നെ സ്വതും മറന്നു ഇണയിൽ സമസ്ത സൗന്ദര്യവും ദർശിക്കുക. ഇതു വിവാഹവിജയത്തിനു ആവശ്യമാണ്.

നാല്: ധാർമ്മികബോധം

ഈശ്വരവിശ്വാസമെന്നോ, മതവിശ്വാസമെന്നോ സാന്മാർഗ്ഗികബോധമെന്നോ ഇതിനെ വിളിക്കാം. നന്മയും, തിന്മയും തമ്മിലും, ശരിയും, തെറ്റും തമ്മിലും വേർതിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവാണ് മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കുന്നത്. ഈ ഗുണവിശേ

ഷം—മനുഷ്യത്വം, ക്ഷയിച്ച ചില മനുഷ്യരുണ്ട്. അവർ എന്തും ചെയ്യും. വികാരങ്ങളുടെ പിന്നാലെ പറന്നുനടക്കുന്നവരാണവർ; മൃഗതുല്യർ. മറെറന്തെല്ലാം ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും—സമ്പത്തും ആരോഗ്യവും സൗന്ദര്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും എല്ലാം ഉള്ളവരാണെങ്കിലും—ഇക്കൂട്ടർ ഇണകളാകാൻ പററാത്തവരാണ്. ജീവിതപ്രമാണങ്ങളില്ലാത്ത ഇവർ സ്വന്തം വികാരങ്ങളുടെ അടിമകളാണ്. ഒരു നിമിഷം കരയും; അടുത്ത നിമിഷം ചിരിക്കും; അതിനടുത്ത നിമിഷം ക്ഷോഭിക്കും—ഇങ്ങനെ നിമിഷങ്ങളിലൂടെ മാത്രം ജീവിക്കുന്ന, സ്ഥായിയായ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളില്ലാത്ത ഇണകൾ അപകടകാരികളാണ്. സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ഒരുപോലെ ബാധകമായ സിദ്ധാന്തമാണിതു്. മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രചോദനം സ്വീകരിച്ച് ഉത്തമബോധ്യമനുസരിച്ച ജീവിക്കുന്നവരാണ് ഏററവും അഭികാമ്യർ. ഇത്തരക്കാർ ഏറെയുണ്ടാവില്ല. എന്നാൽ സന്മാർഗ്ഗനിയമങ്ങൾ അന്ധമായി അനുസരിച്ചുകഴിയുന്നവരാണ് ധാരാളം. ഇവർക്കു സന്മാർഗ്ഗം വെടിയാൻ ധൈര്യം ഉണ്ടാവില്ല. കുറഞ്ഞപക്ഷം ഇത്തരക്കാർ എങ്കിലും ആയിരിക്കണം ഇണകൾ. ലക്ഷ്യം ലഗാനുമില്ലാതെ തോന്ന്യാസം കാട്ടുന്ന ഇണ മനുഷ്യനു ലഭിക്കാവുന്ന ഏററവും വലിയ ശാപമാണ്.

ഇതുയെല്ലാം വിസ്തരിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ചോദ്യം കുതിച്ചുയർന്നിരിക്കും. ''ഇപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങളെല്ലാം ശരിതന്നെ-പക്ഷേ, ഭാവിവധുവിലോ വരനിലോ ഈ ഗുണവിശേഷങ്ങളുണ്ടോ എന്നറിയാൻ എന്താണു മാർഗ്ഗം? നമ്മുടെ സമൂഹ സാഹചര്യങ്ങളും വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങളും മറന്നുകൊണ്ടല്ലേ ഈ ചിന്തകൾ?'' ഈ ആക്ഷേപം ന്യായയുക്തമാണ്. എന്നാൽ അമ്പതു വർഷക്കാലത്തിനിടയിൽ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലുണ്ടായ മാററങ്ങൾ മറക്കരുതു്. ഇന്നു്, പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ, പുരുഷനു സാരമായ തോതിലും സ്ത്രീക്കു നാമമാത്രമായിട്ടെങ്കിലും വിവാഹകാര്യത്തിൽ സ്വാഭിപ്രായപ്രകടനത്തിനു അവസരമുണ്ട്. അമ്പതുവർഷംമുമ്പു് ഇതുത്തോളം സ്വാതന്ത്ര്യം ചുരുക്കം ചില ഭാഗ്യശാലികൾക്കു മാത്രമേ ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ആ നിലയ്ക്കു് ഇന്നു ലഭിക്കുന്ന പരിമിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവസരങ്ങളും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിനിയോഗിക്കുക. നാട്ടുനടപ്പുലംഘിച്ചു സ്വാഭീഷ്ടം അനുസരിച്ചു വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടുന്നവരുടെ എണ്ണം ഇന്നു പെരുകിവരുകയുമാണ്. അത്തരക്കാർക്കും ഈ മാർഗ്ഗരേഖ ചിലപ്പോൾ പ്രയോജനപ്പെട്ടേക്കാം.

4

സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ മാനസിക ഘടന

മനുഷ്യപ്രകൃതി സാർവ്വത്രികമായി ഒന്നുതന്നെയെങ്കിലും സ്ഥലകാല സാഹചര്യങ്ങൾക്കു് അനുസൃതമായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. വിവാഹത്തിലൂടെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ ഒന്നായിത്തീരേണ്ട പുരുഷനും സ്ത്രീയും മനുഷ്യപ്രകൃതിയെന്ന പൊതുസ്വത്തിന്റെ ഉടമകളെങ്കിലും വൈയക്തികതയ്ക്കു ഒട്ടേറെ വിധേയരാണു്. ഉത്തരദക്ഷിണധ്രുവങ്ങൾപോലെയുള്ള അകലം, സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുണ്ടെന്നുള്ളതാണു വാസ്തവം. ശാരീരികഘടനയിൽ കാണുന്ന പ്രകടമായ അന്തരംപോലെ മാനസികവും വ്യക്തിത്വപരവുമായ മേഖലകളിലും അവർക്കു വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഈ വ്യത്യാസം അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിലും കാഴ്ചപ്പാടുകളിലും പ്രതിഫലിക്കാതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അപ്പോഴും ''ഒന്നാകൽ'' നടക്കേണ്ട കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കു കാലുകുത്തുന്ന ദമ്പതികൾ തങ്ങളുടെ സാമ്യവ്യത്യാസങ്ങൾ നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയേ പറ്റൂ.

പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും മാനസിക ഘടനയിൽ പ്രകടമായികാണുന്ന അന്തരം ഇരുകൂട്ടരുടേയും ''ഈഗോ'' തന്നെയാണു്. വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ആധാരമായ ''ഈഗോ'' പുരുഷനിൽ കൂടുതൽ ശക്തവും ദൃഢവുമെങ്കിൽ സ്ത്രീകളിൽ അത്രതന്നെ ശക്തമല്ല. ബോധപൂർവകമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയെല്ലാം ഇരിപ്പിടമായ ബോധമനസ്സിന്റെ ഈ പ്രത്യേകത കാരണം, പുരു

ഷനും, സ്ത്രീയും തമ്മിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിട ത്തോളം പ്രകടമായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. 'ഈഗോ'യുടെ പശ്ചാ ത്തലത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ സ്വഭാവത്തേയും പ്രകൃത ത്തേയും ആശയാദർശങ്ങളേയും വിലയിരുത്തി സന്തുഷ്ടകുടുംബ ജീവിതത്തിനായി ഇരുകൂട്ടരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ സൂചി പ്പിക്കുകയാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഒരു വലിയ ''ഈഗോ''യുടെ ഉടമയായ പുരുഷന്റെ പ്രകൃ തത്തിലെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യം അവന്റെ ആധിപത്യ രീതി (aggressiveness) തന്നെ. പുരുഷൻ ആക്രമണസ്വഭാവമുള്ള വനാണ്. ആധിപത്യഭാവം എന്നു പറയുമ്പോൾ അവനു് അനു ഭവപ്പെടുന്ന താൻപോരിമയെയാണു ഉദ്ദേശിക്കുക. താരതമ്യേന പുരുഷനു് വലിയ ആത്മവിശ്വാസം കാണും. 'വലിയവൻ' എന്ന തോന്നലും അതിനനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനവും സാധാര ണയാണ്. നേതാവാകാനും തലപ്പത്തു നില്ക്കാനുമുള്ള വെമ്പൽ സ്വാഭാവികമാണ്, പുരുഷനു്. ഇതിനുവേണ്ടിയുള്ള നെട്ടോട്ട ത്തിൽ പരാജയപ്പെടുന്ന പുരുഷനു് വൈഷമ്യം വളരെയേറെ യുണ്ട്. പുരുഷപ്രകൃതത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രകടമായ സവിശേഷ തകളിലൊന്നാണ് ഔന്നത്യമനോഭാവം (Superiority Complex). തത്ഫലമായി മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിക്കുന്നതു് അവനു ദുസ്സഹ മാണ്. 'കീഴിയുക' അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിഷി ദ്ധംതന്നെ. കല്പിക്കുക അവനു രസവും അനുസരിക്കുക വിരസ വുമാണ്.

സ്ത്രീപ്രകൃതം ഇതിനു വിപരീതമാണ്. അടിമത്തഭാവ മാണ് അവളുടെ പ്രകൃതത്തിന്റെ പ്രകടമായ ലക്ഷണം. അധ: സ്ഥിതമനോഭാവം (Inferiority Complex) സ്ത്രീയുടെ പ്രവർത്തന ങ്ങളിലെല്ലാം നിഴലിട്ടു നില്ക്കും. ആശ്രയബോധം ഏറെയുണ്ട വർക്കു്. എന്നെക്കൊണ്ടാവുമോ, എന്നോ എന്നെക്കൊണ്ടാ വില്ല എന്നോ അവർ പലപ്പോഴും മനസ്സുകൊണ്ടെങ്കിലും പറ യാതിരിക്കുകയില്ല. സ്ഥാനമാനങ്ങളിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറാ നുള്ള പ്രവണതയുണ്ടു മുൻതൂക്കം. അനുസരിക്കാൻ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടു് സ്ത്രീകൾക്കു് അനുഭവപ്പെടാറില്ല. കൽപിക്കുന്ന പ്രകൃതം താരതമ്യേന കുറവാണുതാനും. സംശയവും സന്ദേഹവും ചഞ്ചലതയും ഭയവും അവളുടെ പ്രകൃതത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർ ന്നിരിക്കുന്നു.

ഇരുപ്പിലും നടപ്പിലും സംസാരത്തിലുമെല്ലാം ഈ വ്യത്യസ്തപ്രകൃതം സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും പ്രകടിപ്പിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം സ്ത്രീ പൊതുവെ ''അടക്കവും ഒതുക്കവും'' കാണിക്കുമ്പോൾ പുരുഷൻ കൂടുതലും ''ഇളക്കവും ബഹളവു''മാണ് കാണിക്കാറുള്ളത്.

പ്രകൃതത്തിൽ കാണുന്ന ഈ വ്യത്യാസം കാരണം വിവാഹാന്തസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും ഒരേ ലക്ഷ്യമല്ല സാധിക്കാനുള്ളത്. ഒരാൾ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കിട്ടാൻ വിവാഹിതനാകുമ്പോൾ മറേറയാൾ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടിയാണ് വിവാഹസന്നദ്ധയാവുക. പുരുഷൻ ഇണയെ തേടുമ്പോൾ സ്ത്രീ തുണയെ നോക്കുന്നു. ഭർത്താവിൻെറ ശാരീരികമാനസികാവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ ഭാര്യ ഇണയായിത്തീരുന്നു; സഖിയായി വർത്തിക്കുന്നു; സഹായി ആയി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ബൈബിളിൽ ഭാര്യയെ സഹായിയും സഖിയും (helpmate) എന്നാണല്ലോ പറയുന്നതു്. ലൈംഗികവേഴ്ച, ആഹാരം, മറേറ ശാരീരികശുശ്രൂഷ ഇക്കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ഭാര്യ ഭർത്താവിനു സഹായിയാണ്. ശുശ്രൂഷ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പുരുഷനു് ഭാര്യയിൽ നിന്നും ഇത്തരം ശാരീരിക ശുശ്രൂഷകൾ ലഭിക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ കുടുംബജീവിതം പരാജയമടയാനാണ് സാധ്യത. ആധിപത്യപ്രകൃതി അഭിലഷിക്കുന്ന ബഹുമാനവും അനുസരണവും അംഗീകാരവും അയാൾക്കു ഭാര്യയിൽനിന്നു ലഭിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. പുരുക്കത്തിൽ, ഒരു ഭാര്യ ഇണ അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതസഖി എന്ന പദവിക്കു് അർഹയാകണമെങ്കിൽ അവൾ തൻെറ ഭർത്താവിനു് ശാരീരികമാനസികശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുന്നവളായിരിക്കണം. ഭർത്താവിൻെറ വിജയത്തിനും തദ്വാരാ കുടുംബജീവിതത്തിൻെറ ഭദ്രതയ്ക്കുമായി ഏതവസരത്തിലും സ്ത്രീ ഇണയെപ്പോലെ വർത്തിക്കേണ്ടവളാണെങ്കിലും ആരംഭകാലത്തു് അവൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ആരംഭകാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾക്കു് പ്രത്യേക അനുഭൂതിയും പ്രാധാന്യവും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് ഇതിനു കാരണം.

സ്ത്രീ വിവാഹാന്തസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു് സംരക്ഷണം ആഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ശൈശവത്തിലും ബാല്യത്തിലും കൗമാരത്തിലും അവൾക്കു മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു് അതു ലഭിക്കുമായിരുന്നു. തുടർന്നു സംരക്ഷണം നൽകാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് മാതാപിതാക്കൻമാർ,

മകൾക്കു് വിവാഹാലോചന നടത്തുന്നു. അതവളുടെ നിലനില്പിന്റെതന്നെ പ്രശ്നമായതുകൊണ്ടു് അവളതിനു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചു് ഒരു സംഗതി വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഇതു് ശാരീരിക സംരക്ഷണമെന്നുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ മാനസികമെന്നുള്ളതാണു യാഥാർത്ഥ്യം. അതുകൊണ്ടാണു് ജീവിതസന്ധാരണത്തിനു വഴികളുള്ള സ്ത്രീകളും വിവാഹത്തിനു സമ്മതിക്കുന്നതു്. മറിച്ചു്, മാനസികസംരക്ഷണം ആവശ്യമില്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ മനസ്സുകൊണ്ടു് വിവാഹത്തിലൂടെ ഒരാളുമായി ''ബന്ധിക്ക''പ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

കുടുംബജീവിതവിജയത്തിനു് ഭർത്താവു് എന്നും ഭാര്യയുടെ സംരക്ഷകനായി വർത്തിച്ചേ മതിയാവൂ. അയാൾ അവളുടെ കോട്ടയും തുണമാണു്. ''എന്റെ പുരുഷൻ'' (My Man) എന്നു് അയാളെപ്പറ്റി ഓർക്കുമ്പോഴൊക്കെ മനസ്സിൽ വരത്തക്കവിധം ഭർത്താവു് ഭാര്യയുടെ ശക്തിയാകണം. അയാളുടെ സാമീപ്യം അവളിൽ ആശ്വാസവും, കരവലയങ്ങൾ സുരക്ഷിതബോധവും ഉണർത്തണം. ഈ സംരക്ഷണവലയത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുന്ന സ്ത്രീ സംതൃപ്തയായിരിക്കും; സുരക്ഷിതബോധമുള്ളവളായിരിക്കും. അവൾക്കു് ആധിയും, ആകുലതയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അവൾ ശാരീരികവും മാനസികവുമായി ആരോഗ്യവതിയുമായിരിക്കും.

വിവാഹത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തു് പുരുഷൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒന്നു രണ്ടു കാര്യങ്ങളുണ്ടു്. ഭാര്യയായ 'അന്യസ്ത്രീ'യെ സ്വന്തമാക്കാനാണു് അയാൾ ആദ്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. വിവാഹത്തിന്റെ അന്നും തുടർന്നുള്ള ഏതാനും ദിവസങ്ങളിലും സ്ത്രീ ശാരീരികമായും മാനസികമായും വളരെ തളർന്നവളാകാനാണു സാദ്ധ്യത. സ്വന്തപ്പെട്ടവരോടു വിട പറഞ്ഞതിന്റെ ദുഃഖവും ഭാവിയെ ചുറ്റിപ്പറ്റി ജനിക്കുന്ന ഉത്കണ്ഠയും അവളെ അവശയാക്കിയിരിക്കും. കുറേപേരിലെങ്കിലും ലൈംഗികബന്ധത്തെയും ഗർഭധാരണത്തെയും സംബന്ധിച്ച ഭയവും അബദ്ധധാരണകളും കണ്ടേക്കും. ആഹാരം കുറച്ചുമാത്രം കഴിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ശാരീരികക്ഷീണവും അനുഭവപ്പെടാം. ഈ സ്ഥിതിവിശേഷമുള്ള 'അന്യയായ ഒരു സ്ത്രീയും' 'അന്യനായ ഒരു പുരുഷനും' ഒരുമിച്ചു വരുന്ന ആദ്യ ദിവസങ്ങളിൽ പരസ്പരം പരിചയപ്പെടാനാണു് ഇരുകൂട്ടരും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. ''ഞാൻ നിന്റേതു്'' എന്ന തരത്തിലുള്ള

അടിസ്ഥാനബോധ്യം (basic trust) അവളിൽ ജനിപ്പിക്കുവാൻ ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ നവവരനു് കഴിയണം. ശാരീരികമായി ''ഒന്നാകുന്ന''തിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം ഹൃദയതലത്തിൽ ഒന്നാകുന്നതാണു്. ഹൃദയങ്ങൾ ഒന്നായി സ്നേഹത്തിൽ ഉറയ്ക്കുന്ന പശ്ചാത്തലത്തിലാണു് 'അകലങ്ങളിലും' ഭാര്യ അഭയം കാണുന്നതും, അനുഭവിക്കുന്നതും.

തുണ ആയിരിക്കുക എന്നതിനെക്കുറിച്ചു് കൂടി വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യാം. ഭർത്താവു് ഭാര്യയെ അവഗണിക്കുന്നതു് അവൾക്കൊരിക്കലും സഹിക്കാനാവില്ല. അവഗണന സഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു സ്ത്രീക്കും ഏറെനാൾ ആരോഗ്യവതിയായി കുടുംബത്തിൽ കഴിയുക എളുപ്പമല്ല. അവഗണിക്കാതിരിക്കുന്നതിലല്ല; പ്രത്യുത പരിഗണന നല്കിക്കൊണ്ടു് ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലാണു് ഭർത്താവു ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതു്. ഭാര്യയുടെ പ്രവൃത്തികളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ഭർത്താവു് പരിഗണിക്കുകതന്നെ വേണം.

അവൾ കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ കാര്യങ്ങൾ താൻ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടെന്നു് ഭർത്താവിൽനിന്നു ഭാര്യ ഗ്രഹിക്കണം. ഒരു സ്ത്രീയും ഭാര്യയുമായ അവളെ അതേ നിലയിൽതന്നെ ഭർത്താവു് അംഗീകരിക്കണം. ആടയാഭരണങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഭ്രമം കാണിക്കാനിടയുള്ള സ്ത്രീയുടെ പ്രത്യേകത മനസ്സിലാക്കി സാമ്പത്തികശേഷിയനുസരിച്ചു് ഭാര്യക്കു് ഇത്തരം വസ്തുക്കൾ ഭർത്താക്കന്മാർ വാങ്ങിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. മാതാവാകുമ്പോൾ ആ നിലയിലും അവളെ അംഗീകരിക്കാൻ ഭർത്താവു് മടികാട്ടരുതു്. മക്കളുടെ മുൻപിൽ അവൾക്കു് മതിപ്പു കുറയാൻ ഇടയുള്ള പരാമർശങ്ങളോ പെരുമാറ്റങ്ങളോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അത്തരം അനുഭവങ്ങൾ ഭർത്താവിൽനിന്നു കിട്ടുമ്പോൾ ഭാര്യയ്ക്കുണ്ടാവുന്ന മനോവേദന ഊഹാതീതമാണു്.

സ്ത്രീപുരുഷ പ്രകൃതിയുടെ ഒരു പ്രധാന പ്രത്യേകതയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുടുംബബന്ധത്തെ വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ ഇതുവരെ. ഇനിയും അടുത്ത പ്രത്യേകത ചിന്തിക്കാം. പുരുഷൻ, പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ, ബുദ്ധിജീവിയാണു്. സ്ത്രീ വികാരജീവിയും. ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു്, ചിന്തിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കാൻ പുരുഷൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീയെ ഭരിക്കുന്നതു കൂടുതലും വികാരങ്ങളാണു്. കണുത്തിനു മേലോട്ടുള്ള ഭാഗമാണു് പുരുഷനിൽ കൂടുതൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഹൃദയ

മാണ്‌ സ്ത്രീയിൽ കൂടുതൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതു്. ഒരു പ്രശ്നത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുതയുടെ കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങളെയും പ്രായോഗികതയെയും ഉപയോഗത്തെയും ഒക്കെക്കുറിച്ചായിരിക്കും പുരുഷന്റെ ചിന്ത. അവന്റെ ബന്ധങ്ങളും കൂടുതൽ ബുദ്ധിപരമാണു്; അടുപ്പം ഉപരിപ്ലവവും. വ്യക്തിപരവും ആഴമേറിയതുമായ ബന്ധങ്ങളിൽ അവനു് താത്പര്യം കുറവാണു്. സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാൽ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കുന്നതു് ഹൃദ്യമാണു്; ആഴമേറിയ ബന്ധത്തിനുപറ്റിയവയും. സ്ത്രീയുടെ ബന്ധം വികാരാധിഷ്ഠിതമാണു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതു കൂടുതൽ വ്യക്തിപരമായിരിക്കും. ആഴമേറിയതും. ഈ ബന്ധത്തിലുണ്ടാവുന്ന വിള്ളലുകളും എളുപ്പത്തിൽ അനുഭവപ്പെടും; അവയേല്പിക്കുന്ന ആഘാതം വലുതുമായിരിക്കും. പുരുഷൻ ഒരു വസ്തുവിന്റെ ഉപയോഗം, ബലം, വില മുതലായവയിൽ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ, സ്ത്രീ അതിന്റെ നിറം, ഡിസൈൻ തുടങ്ങി വികാരങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്കു് ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നു.

ഈ പ്രത്യേകതകളും കുടുംബജീവിതത്തിൽ പല രീതികളിൽ പ്രതിഫലിക്കാറുണ്ടു്. പുരുഷൻ പലപ്പോഴും വസ്തുനിഷ്ഠതയുള്ള ആളായിരിക്കും. അത്യാവശ്യത്തിനുമാത്രം സംസാരിക്കുക, മറ്റുള്ളവരുടെ ആലോചന സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുക; ഇന്ദ്രിയപരമായ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളിൽ അമിത താത്പര്യം കാണിക്കാതിരിക്കുക; ഇവയൊക്കെ പുരുഷപ്രകൃതത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണു്. സ്ത്രീകളും ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ നേരെമറിച്ചുള്ള പ്രകൃതക്കാരാണു്. സംസാരിക്കുക എന്നതിനു വളരെ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നു. സ്ത്രീകളിൽ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും വളരെ ശക്തമാണു്. അവളുടെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കാനുള്ള വഴി പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുംതന്നെ. നോട്ടത്തിലൂടെയും സ്പർശനത്തിലൂടെയും വിളിയിലൂടെയും സ്ത്രീഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാനംപിടിച്ചുപറ്റാനാണു് ഭർത്താവു ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. ഹൃദയംകൊണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്ന തരത്തിൽ ''കുടുകുടെ'' ഭാര്യയെ ചിരിപ്പിക്കാൻ ഭർത്താവിനു കഴിയണം. തന്റേതായ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽനിന്നും താഴേയ്ക്കിറങ്ങി അവിടെ വിഹരിക്കുന്ന സ്ത്രീയെ മനസ്സിലാക്കാൻ പുരുഷൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്; അവളോടു് അവളുടെ തലത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു ബന്ധപ്പെടണം. സ്ത്രീയുടെ ഹൃദയത്തെ ഇളക്കാൻ കഴിവുള്ളവനാണു് ഉത്തമ ഭർത്താവു്.

ജീവിതത്തിൽ പുരുഷൻ പരക്കെ പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ള ബുദ്ധിപരത ഭാര്യമാർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണു്. 'വലിയ' കാര്യങ്ങളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഭർത്താവിന്റെ അടുത്തു് 'കൊച്ചു' കാര്യങ്ങളും വിലപ്പോവില്ല. പുരുഷൻ വീട്ടിലെ പല കാര്യങ്ങളും അന്വേഷിക്കാൻ മറന്നുപോകാം. അതൊക്കെ ഭംഗിയായി ''നടന്നോളും'' എന്ന സങ്കല്പലോകത്തിൽ ബാഹ്യകാര്യങ്ങളിൽ അവൻ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അപ്പോഴും തന്നെക്കുറിച്ചോ കുട്ടികളെക്കുറിച്ചോ കുടുംബകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുപോലുമോ അന്വേഷണം നടത്താത്ത ഭർത്താവിനെ കുറെയെല്ലാമെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വം ശ്രമിക്കേണ്ടതു് ഭാര്യയുടെ ചുമതലയാണു്.

പുരുഷന്റെ വേറൊരു പ്രത്യേകതയാണു് അവൻ എടുത്തുചാട്ടപ്രകൃതിക്കാരൻ ആണെന്നുള്ളതു്. വികാരം പെട്ടെന്നുണ്ടാവുകയും, വീണ്ടുവിചാരമില്ലാത്തതുപോലെ പെട്ടെന്നു് തദനുസൃതം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക പുരുഷന്റെ രീതിയാണു്. വികാരത്തള്ളലിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്താൽതന്നെ അതിനുശേഷം പെട്ടെന്നു് പുരുഷൻ വികാരാവേശത്തിൽനിന്നു മോചിതനാകുന്നു. പുരുഷനെ മണൽത്തീരത്തോടു് ഉപമിക്കാവുന്നതാണു്. പെട്ടെന്നു് ചൂടാകുകയും തണുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മണൽത്തിട്ടപോലെ പുരുഷനിലും പെട്ടെന്നു് വികാരങ്ങൾ മൂർച്ഛിക്കുകയും ശമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീ വികാരങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വളരെ സാവകാശപ്രകൃതക്കാരിയാണു്. വികാരങ്ങൾ മൂർച്ഛിക്കാനും വികാരനിർവൃതിക്കുശേഷം പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലെത്താനും സ്ത്രീകൾക്കു് ഏറെ സമയം വേണം. സ്ത്രീകളെ ജലാശയത്തോടു് ഉപമിക്കാറുണ്ടു്. ചൂടാകാനും ചൂടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ തണുക്കാനും വളരെനേരം എടുക്കുന്ന ജലാശയത്തെപ്പോലെ സ്ത്രീകളിലും വികാരങ്ങൾ സാവകാശത്തിലാണു പ്രവർത്തിക്കുക.

സ്ത്രീപുരുഷപ്രകൃതികളുടെ ഈ പ്രത്യേകത ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണു്. ആവശ്യങ്ങൾ, ആവലാതികൾ, ദുഃഖങ്ങൾ മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ഭർത്താവിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുവാൻ ഭാര്യ തക്കസമയം തെരഞ്ഞെടുക്കുകതന്നെ വേണം. അയാൾ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും വിശന്നിരിക്കുമ്പോഴും ശരീരം ചൂടായിരിക്കുമ്പോഴും ഇത്തരം വസ്തുതകൾ പറയുന്നതു തീരെ യുക്തമല്ല. കുളിയും അത്താഴവും ഒക്കെ കഴിഞ്ഞുള്ള സമയം ഇമ്മാതിരി കാര്യങ്ങൾ പറയാൻ

ഭാര്യ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുകൊള്ളാം. അലക്ഷ്യമായ വസ്ത്രധാരണവും പ്രത്യേകതയുള്ള ചിരിയും കടാക്ഷവിക്ഷേപങ്ങളും വാക്കുകളും ഒക്കെ പുരുഷനിൽ വികാരങ്ങളും ജനിപ്പിക്കാൻ പോരുന്നവയായതുകൊണ്ട് സ്ത്രീകളും അന്യപുരുഷന്മാരുടെ സവിധത്തിൽ ശാലീനതയോടെയും വിവേകത്തോടെയും പെരുമാറേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീകളിൽ വികാരങ്ങളും സാവധാനത്തിലാണു ജനിക്കുകയും അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. സ്ത്രീകളുടെ വ്രണപ്പെട്ട വികാരങ്ങളും (പെട്ടെന്ന് അവരും വ്രണിതഹൃദയ ആവുകയില്ല) കരിയണമെങ്കിൽ ഏറെനാളും എടുക്കും. സ്ത്രീകളെ പിണക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് അഭികാമ്യം. അടുത്താൽ അകലാനും അകന്നാൽ അടുക്കാനും അവരുക്കു വളരെ പ്രയാസമാണ്. അടുത്താൽ നക്കി തിന്നുന്ന സ്ത്രീ അകന്നാൽ കൊത്തിപ്പറിക്കാതിരിക്കില്ല. വൈരാഗ്യബുദ്ധി സ്ത്രീകളിലാണു കൂടുതൽ. ക്ഷമിക്കാനും പൊറുക്കാനും അവരുക്കു വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി ഭർത്താവ് ഭാര്യയോട് വളരെ നയപരമായി പെരുമാറുകയാണു ആശാസ്യം.

ലൈംഗികവികാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഭിന്ന രീതിക്കാരാണ്. വികാരഭരിതനാകാനും, വികാരമൂർച്ഛയിലെത്താനും, വികാരനിർവൃതിയടയാനും പുരുഷനു് അനായാസേന സാധിക്കുന്നു. തന്റെ സഹധർമ്മിണി വ്യത്യസ്ത പ്രകൃതക്കാരിയാണെന്നു് ഗ്രഹിച്ചു് വളരെ സംയമനം പാലിക്കാനും, അവളെ ദാമ്പത്യധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിനു ഒരുക്കിയെടുക്കാനും ഭർത്താവു് കരുത്തുള്ളവനായിരിക്കണം.

തീരുമാനം എടുക്കാനും, എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങളും പ്രാവർത്തികമാക്കാനും പുരുഷനു് കൂടുതൽ എളുപ്പമാണ്. വളരെ ചിന്തിച്ചു് ഒരു പ്രശ്നത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും നല്ലവണ്ണം വിലയിരുത്തി തീരുമാനം എടുക്കാൻ മാത്രം ക്ഷമയും സാവകാശമനോഭാവവും പുരുഷൻ കാട്ടിയെന്നുവരില്ല. ഇവിടെയും ഒരു എടുത്തുചാട്ടപ്രകൃതമായിരിക്കും പുരുഷന്റേതു്. സ്ത്രീയാകട്ടെ, തീരുമാനങ്ങളും സ്വീകരിക്കാൻ വളരെ ക്ലേശിക്കും. തീരുമാനങ്ങളും എടുക്കുന്നതിനു് കൂടുതൽ സമയമെങ്കിലും അവർക്കാവശ്യമുണ്ട്. അതിനാൽ ഒരു പ്രശ്നത്തിന്റെ കൂടുതൽ വശങ്ങളും അവളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടാൻ എളുപ്പമാണ്. കുടുംബനാഥന്മാർ തങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളും മറ്റും ഭാര്യമാരോടു് ആലോചിക്കുന്നതും അഭിലഷണീയമായിരിക്കും. ഇതു് അവളിൽ ആത്മവിശ്വാസം

വർദ്ധിക്കാൻ സഹായിക്കും. സാഹസപ്രകൃതിക്കാരനായ പുരുഷനു് വീണ്ടുവിചാരത്തിനു് ഇടനൽകാനും ഈ ആലോചന ഉപകരിക്കാതിരിക്കില്ല. ഭാര്യക്കു ഭർത്താവിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ ആകാൻ കഴിയുമെന്നു ചുരുക്കം.

ധീരനായ ഭർത്താവു് ഭീരുവായ ഭാര്യക്കു ശരിയായ തുണയായിതീരണം. എടുത്ത തീരുമാനത്തിന്റെ ന്യായാന്യായങ്ങളെ സംശയിക്കുന്ന സ്ത്രീയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ഭർത്താവുതന്നെയാണു്. യുവഭർത്താക്കന്മാർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു പ്രധാനസംഗതിയാണിതു്. വിവാഹത്തിന്റെ ആരംഭദിവസങ്ങളിൽ എടുത്ത തീരുമാനത്തെക്കുറിച്ചും നടത്തിയ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചും സന്ദേഹിക്കാനിടയുള്ള ഒരു സ്ത്രീയാണു് തന്റെ ഭാര്യയെന്നു് അയാൾക്കു ബോധ്യംവേണം. അവളിൽ അടിസ്ഥാനബോധ്യം ജനിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചു് മുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ ബോധ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണു് തന്റെ പ്രാഥമിക തീരുമാനത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കാൻ അവൾക്കു സാധിക്കുന്നതു്. ഈ രണ്ടാം തീരുമാനമാണു് (second decision) സന്തോഷകരമായ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശില.

സഹിക്കാനും വേദന അനുഭവിക്കാനും സ്ത്രീക്കുള്ള കഴിവാണു് എടുത്തുപറയേണ്ട മറെറാരു സവിശേഷത. വേദനകളിലും കുറവുകളിലും (deprivation) പുരുഷന്മാർ താളംതെറ്റി പ്രവർത്തിക്കാനിടയുണ്ടു്. ചെറിയ വേദനകളുണ്ടാകുമ്പോഴും പുരുഷൻ വലിയ അസഹിഷ്ണത കാട്ടിയെന്നുവരും. പരാജയങ്ങളിൽ അവൻ പെട്ടെന്നു നിരാശനുമാകും. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം സ്ത്രീ കൂടുതൽ ഉറച്ചുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കും. അവൾക്കുണ്ടാകാവുന്ന ചെറിയരോഗങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർ അറിയാനിടയാക്കുകയില്ല. വേദന കടിച്ചമർത്തി രോഗവുംപേറി നടക്കുകയായിരിക്കും അവൾ പലപ്പോഴും. അസഹ്യമായ രീതിയിൽ രോഗം മൂർച്ഛിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അവൾ ഡോക്ടറെ സമീപിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുകയുള്ളൂ. സ്ത്രീകളുടെ രോഗത്തിന്റെ ഗൗരവവും സ്വഭാവവും കണ്ടുപിടിക്കുക പലപ്പോഴും ദുഷ്കരമാണു്. കാരണം അവൾ പലപ്പോഴും ഉള്ള രോഗവിവരം തുറന്നു വെളിപ്പെടുത്താൻ മടിക്കും. സാക്ഷാൽ അനുഭവിക്കുന്ന വേദന കാണിക്കുകയുമില്ല. വേദനകളിലും ദുഃഖങ്ങളിലും പരാജയങ്ങളിലും നിരാശനാകുന്ന പുരുഷനും, ഇളകാതെ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയും പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

സാമ്പത്തികമായോ മറ്റു രീതികളിലോ നട്ടംതിരിയുന്ന ഭർത്താവിനു്, ഭാര്യ വലിയൊരത്താണിയാണു്. പലപ്പോഴും അവളുടെ ധീരമായ നിലപാടു് ഭർത്താവിനു ആശ്വാസദായകമായിരിക്കും. പുരുഷന്റെ ആവനാഴിയിലെ എല്ലാ അമ്പുകളും തീർന്നാലും സ്ത്രീയുടേതു് തീരുകയില്ല. അതൊരു അക്ഷയപാത്രമാണു്. വിപൽഘട്ടങ്ങളിൽ ഭർത്താവിനെ കൈകൊടുത്തുയർത്തുവാൻ ഭാര്യക്കുള്ള അന്യാദൃശമായ കഴിവിനെക്കുറിച്ചു് അവൾ ബോധവതിയായിരുന്നെങ്കിൽ!

സ്ത്രീപുരുഷ മനഃശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കുടുംബജീവിതം നയിക്കുന്നവർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളും അവലംബിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളും വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്നു. സ്ത്രീയും പുരുഷനും പരസ്പരം പൂരകങ്ങളാണു്. അവരുടെ പ്രകൃതങ്ങൾ ഭിന്നങ്ങളെന്നും വിപരീതങ്ങളെന്നും പറയുന്നതിനെക്കാൾ, ഒന്നു മറ്റേതിനെ പൂർത്തീകരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതാവും കൂടുതൽ ശരി. അവർ രണ്ടും ഒന്നുചേരുമ്പോൾ ഒന്നിന്റെ കുറവു് മറ്റേതു പരിഹരിക്കുന്നു. ഈ ഒന്നാകൽ ഹൃദയത്തിന്റെ തലത്തിൽ നടക്കേണ്ടതാണു്. ആന്തരികമായ ഈ ഏകീഭാവം സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അകലങ്ങളിലും അടുപ്പം അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. ശാരീരികമായ അകൽച്ചയിലും, അതു മരണത്തിലൂടെ സംഭവിച്ചാൽപോലും, തങ്ങൾ ഒന്നാണെന്ന ബോധ്യം അവശേഷിക്കും. ''അവരിരുവരും ഒന്നായിത്തീരും'' എന്നു് ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മറ്റൊന്നായിരിക്കുകയില്ല.

5

ജനനേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഘടനയും പ്രവർത്തനങ്ങളും

സൃഷ്ടികർത്താവ് ജീവജാലങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള സൗജന്യങ്ങളിൽ പരമപ്രധാനം വംശവർദ്ധനയ്ക്കുള്ള സിദ്ധിയാണെന്നു സന്ന്യായം പറയാം. പ്രതിച്ഛായയിലും സ്വഭാവഗുണങ്ങളിലും തനിക്കൊത്ത സന്താനങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്ന ഓരോ ജീവിയും ഒരു സ്രഷ്ടാവായി മാറുന്നതും ഈ അത്ഭുതപ്രക്രിയയിലൂടെയാണ്. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവൻ സാമൂഹ്യ ജീവിയായതുകൊണ്ട്, വംശവർദ്ധന എന്ന സിദ്ധി കേവലം ശരീരധർമ്മത്തിനപ്പുറം, ഇതര ജീവികൾക്കില്ലാത്ത തരത്തിൽ, ചില സാമൂഹ്യോത്തരവാദിത്വങ്ങൾ അവനു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടിയ ജനകത്വം മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹ്യധർമ്മങ്ങളിൽ പ്രധാനമാണെന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രവും രാഷ്ട്രനീതിയുമൊക്കെ ഇതിനെ കേവലം ശാരീരികധർമ്മമെന്ന പരിമിതപ്പെടുത്താതെ, ചില നീതിനിഷ്കർഷകളിൽ ഒതുക്കി നിർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ശ്വസനം, പയനം, വിസർജ്ജനം, രക്തചംക്രമണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ശരീരവ്യാപാരങ്ങൾക്കെന്നപോലെ സന്തനോല്പാദനത്തിനും അവയവവ്യൂഹം (system) പ്രകൃതി ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ സാമൂഹ്യജീവിയായിത്തുടങ്ങിയ കാലത്തുതന്നെയാണ് സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിനും അസാധാരണത്വവും, ഒരളവോളം ഗോപ്യതയും കല്പിച്ചു തുടങ്ങിയതും. ഉല്പാദനേന്ദ്രിയങ്ങളും, അവയുടെ വ്യാപാരങ്ങളും തുടങ്ങിയവ പരസ്യപഠനങ്ങൾക്കോ

ചച്ചുകയ്ക്കോ വിഷയമാക്കുന്നതു് നിഷിദ്ധമാണെന്നു് സദാചാരബോധം വിധിയെഴുതി. എങ്കിലും, മനുഷ്യജിജ്ഞാസ അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുള്ളാനാണാഗ്രഹിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിനെ പ്രതിപാദിക്കാൻ, ഒളിവിലും മറവിലും, ഒട്ടുംതന്നെ യോഗ്യതയില്ലാത്തവർപോലും കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങി. ഫലമോ, സുപ്രധാനമായ ഈ ശരീരധർമ്മത്തെപ്പറ്റി, ഭീമമായ അജ്ഞതയേക്കാൾ ഗഹ്നീയമായ അബദ്ധജ്ഞാനം പ്രചുരമാകുന്നു. ഉൽപാദനാവയവങ്ങളെപ്പറ്റി, ഭീകരവും ബീഭത്സവുമായ ധാരണകൾ സാധാരണയായി; അനാവശ്യസംശയങ്ങൾ, നൈരാശ്യം, മോഹഭംഗം എന്നിങ്ങനെ പല അവസ്ഥകൾ സ്വന്തം ശരീരധർമ്മമായ പ്രത്യുൽപാദനത്തെ സംബന്ധിച്ചു് മനുഷ്യനുണ്ടായി എന്നതൊരു സത്യമാണു്. തത്സംബന്ധമായി പക്വമായ അറിവുകൊടുക്കാൻ അമാന്തം വന്നപ്പോൾ, അബദ്ധജ്ഞാനം കൂടുതലായി താണ്ഡവമാടി.

ഇവിടെയാണു് ലൈംഗികവിദ്യാഭ്യാസം എന്ന ആശയത്തിനു പ്രസക്തി ഉണ്ടായതു്. ലൈംഗികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അറിവുവേണ്ടതില്ല എന്നു് ആരും കരുതുന്നുണ്ടാവില്ല. പക്ഷെ, അതിന്റെ പ്രായോഗികതയെപ്പറ്റി, ഏതു പ്രായത്തിൽ, ആരു്, എങ്ങനെ ഈ വിഷയം പഠിപ്പിക്കും തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു് സ്വാഭാവികമാണു്. ഇന്നു് സ്കൂളുകളിലും, സന്മാഗ്രപഠനക്ലാസ്സുകളിലും ഈ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ശരീരവ്യാപാരങ്ങളിൽവച്ചേറ്റം അത്ഥവത്തും അമൂല്യവുമായ ഒന്നെന്ന തരത്തിൽ ഈ വിജ്ഞാനശാഖയെ സമീപിക്കാൻ യുവജനങ്ങളെ പ്രാപ്തരാക്കേണ്ടതാവശ്യമാണു്. അനേകം വികലധാരണകളെ തിരുത്തിയെടുക്കാനും, ലൈംഗികകാര്യങ്ങളിൽ ആരോഗ്യകരമായ മനോഭാവം പുലർത്താനും ഇതു് അനുപേക്ഷണീയമായിരിക്കുന്നു.

പ്രത്യുൽപാദനകർമ്മത്തിലെ പങ്കാളികളായ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും അവയവഘടനയിൽ വ്യത്യസ്തതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതുതന്നെ, പ്രസ്തുതകർമ്മത്തിൽ അവരുടെ ഭാഗഭാഗിത്വത്തിനനുസരിച്ചാണു്. എന്നു വച്ചാൽ, ലൈംഗികകർമ്മത്തിനുള്ള ഉപാധിഭേദമാണു് സ്ത്രീ പുരുഷവ്യത്യസ്തത.

ജനനേന്ദ്രിയഘടന — പുരുഷനിൽ

പുരുഷജനനേന്ദ്രിയമെന്നു വ്യവഹരിക്കുന്നതു് ശിശ്നം (Penis) വൃഷണസഞ്ചി (Scrotum) എന്നീ ബാഹ്യാവയവസഞ്ചയത്തെയാണു്. എന്നാൽ ആന്തരികാവയവങ്ങളായ വൃഷണം, അധിവൃഷണം, ബീജവാഹിനിക്കുഴൽ, ശുക്ളവിക്ഷേപി, ശുക്ളപുടിക എന്നിവയുംകൂടി ഇതിന്റെ ഭാഗമാണു്.

ചിത്രം 1

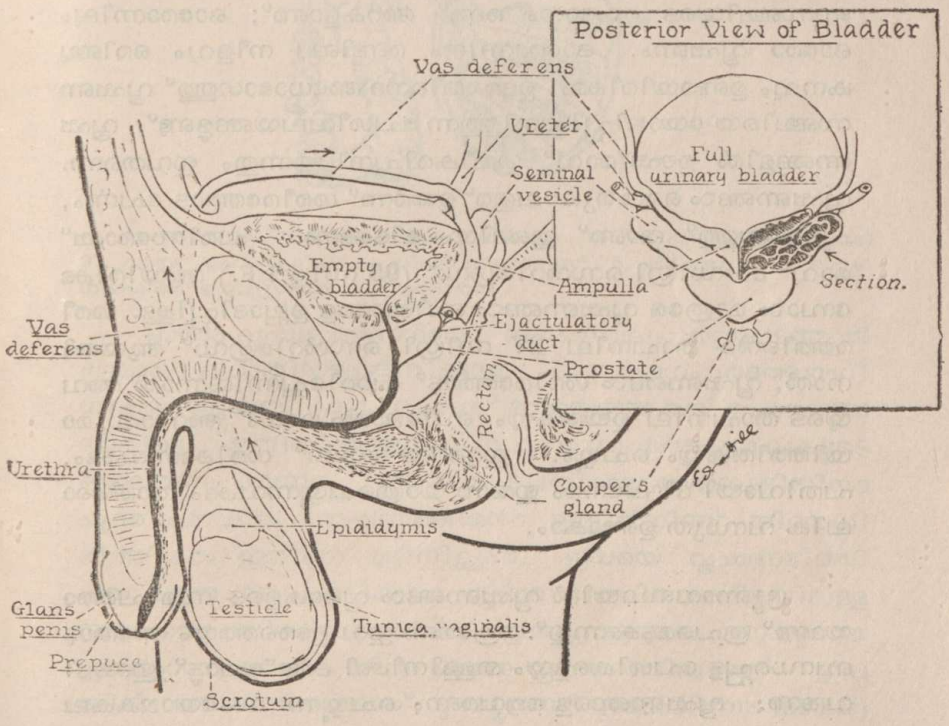

വൃഷണസഞ്ചി (scrotum), ശിശ്നം (penis), വൃഷണം (testis), അധിവൃഷണം (epididymis), ബീജവാഹിനിക്കുഴൽ (vas deferens), ശുക്ളപുടിക (seminal vesicle), ശുക്ളവിക്ഷേപി (ejaculatory duct)

പുരുഷബീജത്തെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം, പുരുഷോചിതമായ ശാരീരികവ്യതിയാനങ്ങൾക്കു (രോമങ്ങൾ, പേശികളുടെ പുഷ്ടി തുടങ്ങിയവ) കാരണമാകുന്ന ഹോർമോണുകളെ

ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതുമാണു് വൃഷണങ്ങളുടെ മുഖ്യധർമ്മം. പുരുഷ ബീജത്തെ സ്ത്രീയുടെ ജനനേന്ദ്രിയത്തിൽ എത്തിക്കുക എന്നതാണു് ശിശ്നത്തിന്റെ ജോലി.

അണ്ഡാകൃതിയിലുള്ള ഒരു ജോഡി പിണ്ഡങ്ങളായ വൃഷണങ്ങളും ചർമ്മസഞ്ചിയിൽ ഉള്ളടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഇടത്തേ വൃഷണം മറ്റേതിനെക്കാളും അല്പംകൂടി താഴ്ന്നു കിടക്കുക സാധാരണയാണു്. ശിശ്നത്തിന്റെ അടിയിലായി ശിശ്നമൂലത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടാണു് വൃഷണങ്ങളുടെ നില. വൃഷണസഞ്ചിയുടെ ഉൾഭാഗം രണ്ടു് അറകളാണു്; ഓരോന്നിലും ഓരോ വൃഷണം. ഓരോന്നിനും രണ്ടിഞ്ചു നീളവും ഒരിഞ്ചു കനവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉദരത്തിന്റെ അധോഭാഗത്തു് വൃഷണസഞ്ചിയെ യോജിപ്പിച്ചുനിർത്തുന്ന പേശീവലയങ്ങളുണ്ടു്. വൃഷണങ്ങളിൽ ഊഷ്മാവു് ക്രമീകരിച്ചുനിർത്തുന്നതും ഇവതന്നെ. വൃഷണങ്ങളും ശൈത്യകാലത്തു് ഉയർന്നു് ശരീരത്തോടു ചേർന്നും, ചൂടുകാലത്തു് താണു് തൂങ്ങിയും കിടക്കുന്നു. പരിസരോഷ്മാവു് 35 ഡിഗ്രി സെൻറിഗ്രേഡു് (95 ഡിഗ്രി F.) ആയിരിക്കുമ്പോഴും മാത്രമേ വൃഷണങ്ങളും ബീജങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കൂ. ശരീരത്തിന്റെ താപനില 37 ഡിഗ്രി സെൻറിഗ്രേഡു് ആയതിനാൽ, വൃഷണങ്ങളും ശരീരത്തോടു് പറ്റിച്ചേർന്നിരുന്നാൽ അവയുടെ താപനില ഉയരുകയും ബീജോൽപാദനം അസാദ്ധ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഇറുകിയ ഡ്രസു് ധരിക്കുന്നവർക്കും, പതിവായി ദീർഘനേരം ഇരുന്നു യാത്രചെയ്യുന്നവർക്കും താൽക്കാലിക വന്ധ്യത ഉണ്ടാകാം.

ഭ്രൂണാവസ്ഥയിൽ വൃഷണങ്ങളും വൃക്കകളുടെ സമീപത്തായാണു് രൂപമെടുക്കുന്നതു്. ക്രമേണ ഇവ ഉദരത്തെയും അതോടു ബന്ധപ്പെട്ട പേശികളെയും തള്ളിനീക്കി കീഴ്പോട്ടു് ഇറങ്ങിവരുന്നു. വൃഷണങ്ങളെ ആവരണം ചെയ്യുന്ന സംയോജകകലകളും കൂടിച്ചേരുന്ന ഭാഗം കുറെ തടിച്ചാണിരിക്കുക. ഈ ഭാഗത്തെ വൃഷണകോശമദ്ധ്യഭിത്തി എന്നു് വ്യവഹരിക്കുന്നു. വൃഷണകോശത്തിന്റെ തുടച്ചയായ ഇൻഗ്വയനൻ പഥങ്ങളിലൂടെയാണു് വൃഷണങ്ങളും ഇറങ്ങുന്നതു്. പ്രസവാവസരത്തിൽ ചിലപ്പോഴും വൃഷണങ്ങളും പുറത്തേയ്ക്കു വരാതിരിക്കാം. ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ടു് ഇതിനെ മിക്കവാറും മാറ്റിയെടുക്കാവുന്നതാണു്. അതിനു കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ വന്ധ്യതയും ലൈംഗിക അപര്യാപ്തിയും സംഭവിക്കും.

ചിത്രം 2

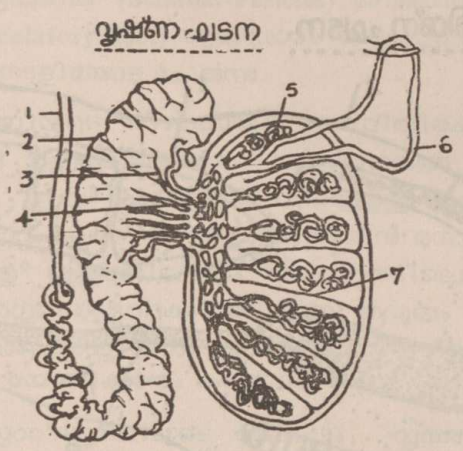

1. ബീജവാഹിനിക്കുഴൽ (vas deferens) 2. അധിവൃഷണം (epididymis) 3. വാസ് എഫറൻസിയ 4. റീറെ ടെസ്റ്റിസ് 5, ലോബ്യൂം 6. സെമിനിഫെറസ് ട്യൂബ്യൂംസ് 7. സെപ്റ്റം.

ഓരോ വൃഷണത്തിന്റേയും ബാഹ്യതലം തന്തുപുടത്താൽ ഭദ്രമായി പൊതിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അന്തർഭാഗം രക്തവാഹിനികളും ശ്ലേഷ്മസിരകളും കൊണ്ട് നെയ്തെടുത്ത വല പോലെയായിരിക്കും. ഇതിനു് തന്തുനിബിഡമായ സംയോജകകലകളുടെ ഒരാവരണം കാണാം. ഇതിനെ ട്യൂണിക്കാ അൽബുജിനിയാ എന്നു പറയുന്നു. വൃഷണത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു് നിരവധി ഭിത്തികം ഇതിനെ മുട്ടിനില്ക്കുന്നു. ഇവയെ വൃഷണഭിത്തികം എന്നു വ്യവഹരിക്കാം; വൃഷണഭിത്തികംക്കിടയിലുള്ള സ്ഥലത്തെ വിഭക്താഗാരങ്ങം എന്നും. ഇത്തരം സൂക്ഷ്മമായ ഇരുന്നൂറ്റമ്പതു് അറ വീതം ഓരോ വൃഷണത്തിലുമുണ്ട്. ഇവയിൽ സെമിനിഫെറസ് ട്യൂബ്യൂംസ് (seminiferous tubules) എന്നറിയപ്പെടുന്ന നേരിയ കുഴലുകം കാണാം. ഈ ട്യൂബ്യൂംസിന്റെ ഇടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കോശസമൂഹങ്ങളിൽനിന്നാണു് പുരുഷത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങംക്കു ഹേതുവായ ടെസ്റ്റോസ്റ്റെറോൺ (Testosterone) ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. സെമിനിഫെറസ് ട്യൂബ്യൂംസ് ജനിപ്പിക്കുന്ന ബീജങ്ങം അപ്പപ്പോം എപ്പിഡിഡിമസിലേയ്ക്കു നീങ്ങുകയും, ഒരാഴ്ചക്കാലം അതിനുള്ളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി പൂർണ്ണവളർച്ച നേടിയശേഷം ശുക്ളനാളിയിലേയ്ക്കു പ്രയാണമാരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചിത്രം 3

ശിശ്ന ഛേദന.

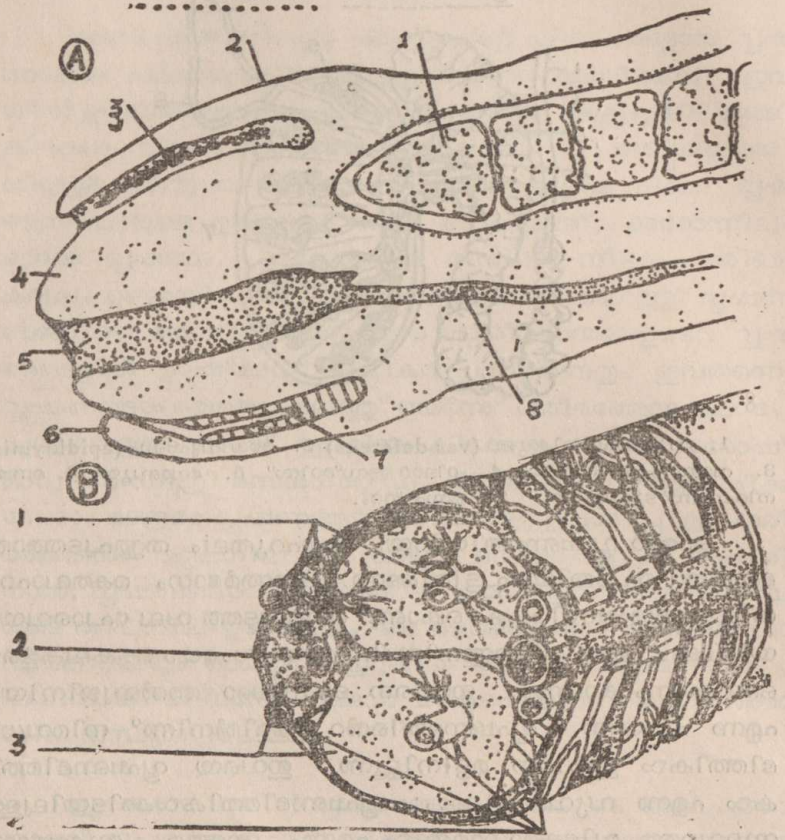

A 1. കോർപ്പസ് കവർണോസാ (c. cavernosa) 2. & 6. അഗ്രചർമ്മം (prepuce) 3. സ്മേഗ്മ 4. ഗ്ലാൻസ് പീനിസ് 5. മൂത്രദ്വാരം 7. ഫ്രേണം 8. മൂത്രനാളം

B 1. ഞരമ്പുകം (vein) 2. മൂത്രനാളം 3. കോർപസ് കപർണോസാ 4. ധമിനികം (artery)

മുപ്പതു സെൻറിമീറർ നീളവും കനമുള്ള പേശീഭിത്തികളും ഒട്ടേറെ രക്തവാഹിനികളും നാഡികളുമാണ് ശുക്ലനാളിയിലുള്ളത്. വൃഷണങ്ങളും ഉദരവും തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന സ്പെർമാറിക്കു് കോർസിലൂടെ കടന്നു് ശിശ്നത്തോടും, രക്തവാഹിനികം, നാഡികം, പേശികം എന്നിവയോടും ബന്ധിച്ചിരിക്കു

കയാണിതു്. തുടർന്നു് മൂത്രാശയത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തുകൂടി നീങ്ങി ശുക്ലപുടിക (Seminal Vesicles) യിലെത്തി ശുക്ലവിക്ഷേപി (Ejaculatory duct) ആയിമാറി പ്രോസ്റ്റേറ്റു ഗ്രന്ഥിയെ ഭേദിച്ചു് മൂത്രനാളിയോടു ചേരുന്നു.

മൂത്രസഞ്ചിയുടെ കീഴിലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രോസ്റ്റേറ്റു ഗ്രന്ഥി മൂത്രനാളത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തെ ചുറ്റിയാണു കിടക്കുന്നതു്. ഇതു് പാലിന്റെ നിറമുള്ളതും ക്ഷാരഗുണമുള്ളതുമായ ഒരു ദ്രാവകത്തെ ബീജസ്രവണത്തിനു മുമ്പായി പുറപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതു് ശുക്ലത്തിലെയും ഭഗനാളത്തിലെയും അമ്ലം കൂടുതൽ ക്ഷാരഗുണമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുന്നു. തന്മൂലം പുരുഷബീജത്തിനു് കൂടുതൽ വ്യാപ്തിയിൽ ചലിക്കുവാനും സ്ത്രീബീജവുമായി എളുപ്പത്തിൽ യോജിക്കാനും കഴിയുന്നു.

പ്രോസ്റ്റേറ്റ് ഗ്രന്ഥിയുടെ വലിപ്പം, വൃഷണങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അൽഡ്രോജൻ എന്ന ഓജഃദ്രവ്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായി കൗമാരദശയിൽ വർദ്ധിക്കുന്നു. വൃഷണത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളായ സെമിനിഫെറസ് ട്യൂബ്യൂംസിനെയും ലേഡിഗ് കോശങ്ങളെയും പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുന്നതു് തലച്ചോറിന്റെ അടിഭാഗത്തുള്ള ആൻറീരിയർ പിറ്റ്യൂട്ടറിയാണു്. ഏകദേശം ഇരുപതുവയസ്സാകുമ്പോഴേ ഇതു പൂർണ്ണവളർച്ചയിലെത്തൂ. പ്രായമേറുംതോറും ഈ ഗ്രന്ഥി വലുതായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മൂത്രസഞ്ചിയുടെ തൊട്ടു തുടർച്ചയായ മൂത്രനാളത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു് സമ്മർദ്ദംചെലുത്തുന്നതുകൊണ്ടു് മൂത്രതടസ്സത്തിനിടയാകാം.

ലൈംഗികജീവിതത്തിൽ പുരുഷന്റെ പരമപ്രധാനമായ അവയവം ശിശ്നം (Penis) ആണു്. ഇതിനു് ശിശ്നമൂലം, ശിശ്നതനു (Shaft), ശിശ്നമണി എന്നീ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്. ഈ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളും ഉദ്ധാരകലകളെക്കൊണ്ടു് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. ശിശ്നം രക്തനിബിഡമായ മൂന്നു് അടുക്കു കോശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇരുവശങ്ങളിലും കോർപ്പറാ കവർണോസാ എന്ന ഭാഗവും, നടുവിൽ കോർപ്പസ് സ്പോഞ്ചിയോസാ എന്ന ഭാഗവുമാണു്. സ്പോഞ്ചിയോസത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെയാണു് മൂത്രനാളി കടന്നുപോകുന്നതു്. ബലമുള്ള തന്തുക്കൾകൊണ്ടു് നിർമ്മിച്ചതാണു് കോർപ്പസ് സ്പോഞ്ചിയോസാ. ഉൾഭാഗം സ്പോഞ്ചുപോലെ അനവധി സുഷിരങ്ങളോടുകൂടിയതാണു്. ഇവയിൽ ധാരാളം രക്തധമനികളുണ്ടു്. ശിശ്നം ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാത്ത അവസ്ഥയിൽ ഇവയിൽ രക്തം താരതമ്യേന കുറവായിരിക്കും. ഉത്തേജനസമ

യത്തു് കോപ്പോറാ കവണ്ണോസാ കോപ്പസ് സ്പോഞ്ചിയോസാ എന്നീ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള രക്തധമനികളിൽ രക്തം ഇരച്ചുകയറുകയും ശിശ്നം ഉയർന്നുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ശിശ്നത്തിലെ ഉദ്ധാരകപേശികളും രക്തത്തെ പുറകോട്ടു പോകാതെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നതുമൂലം ശിശ്നത്തിന്റെ ഉദ്ധാരണം ഏറെ സമയം നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു. കേന്ദ്രനാഡീവ്യൂഹത്തിന്റെയും സ്വയം പ്രവർത്തനനാഡീവ്യൂഹത്തിന്റെയും നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കു വിധേയമായാണു് ഈ പ്രവർത്തനം നടക്കുന്നതു്.

ശിശ്നമണിയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തായി മൂത്രനാളി പുറത്തേയ്ക്കു തുറക്കപ്പെടുന്നു. ശിശ്നമണിയെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആവരണം മുറുകിയതാണെങ്കിൽ ഈ ചർമ്മം (prepuce) മുറിച്ചു നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

ബീജോല്പാദനം:

പന്ത്രണ്ടു് പതിമൂന്നുവയസ്സാകുമ്പോൾ തുടങ്ങി സെമിനിഫെറസ് ട്യൂബ്യൂൾസിൽ ആൻറീരിയർപിറ്റ്യൂട്ടറിയിൽനിന്നുള്ള ഹോർമോൺ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി ബീജോല്പാദനം നടക്കുകയും ബീജം പക്വമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ബീജോല്പാദനം തുടർച്ചയായി നടന്നുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ആറു് ആഴ്ചക്കാലത്തേയ്ക്കു് പുരുഷബീജം പുരുഷശരീരത്തിൽ സജീവമായിരിക്കും.

ശുക്ളസ്രാവം:

എപ്പിഡിഡിമസ്, ശുക്ലനാളികയും, പ്രോസ്റ്റേറ്റ്ഗ്രന്ഥിയുടെ പേശികയും എന്നിവയുടെ സങ്കോചവികാസങ്ങൾമൂലമാണു് ശുക്ലം മൂത്രനാളിയിലേയ്ക്കു തള്ളപ്പെടുന്നതു്. മൂത്രനാളിയിലെ പേശികളുടെ തരംഗരൂപത്തിലുള്ള സങ്കോചംകൊണ്ടാണു് സംഭോഗാന്ത്യത്തിൽ ശുക്ലം മുന്നോട്ടനീങ്ങി യോനിക്കുള്ളിലേയ്ക്കു ശക്തിയോടെ പതിക്കുന്നതു്.

ജനനേന്ദ്രിയഘടന — സ്ത്രീകളിൽ

സ്ത്രീയുടെ ജനനേന്ദ്രിയങ്ങളും പുരുഷന്റേതുപോലെ അത്ര പ്രകടമായല്ല സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. പുരുഷന്റെ ജനനേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവയെല്ലാം ബാഹ്യാവയവങ്ങളാണു്. എന്നാൽ സ്ത്രീയിലാകട്ടെ അവ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ജീവൽപ്രധാനമായ ധർമ്മങ്ങളും യാതൊരു താളപ്പിഴയും കൂടാതെ നിർവ്വഹിക്കത്തക്കവിധം വളരെ ശ്രദ്ധാ

പൂവ്വുമാണു് സ്ത്രീയുടെ ഉല്പാദനേന്ദ്രിയം രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അണ്ഡോല്പാദനം, അണ്ഡവും ബീജവും തമ്മിലുള്ള സംയോജനം, ഗർഭധാരണം, ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ വളച്ച്, പ്രസവം, ശിശുസംരക്ഷണം തുടങ്ങി അനവധി പ്രക്രിയകളിൽ സ്ത്രീയുടെ ഉല്പാദനേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു് നിർണ്ണായകമായ പങ്കുവഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്.

ചിത്രം 4

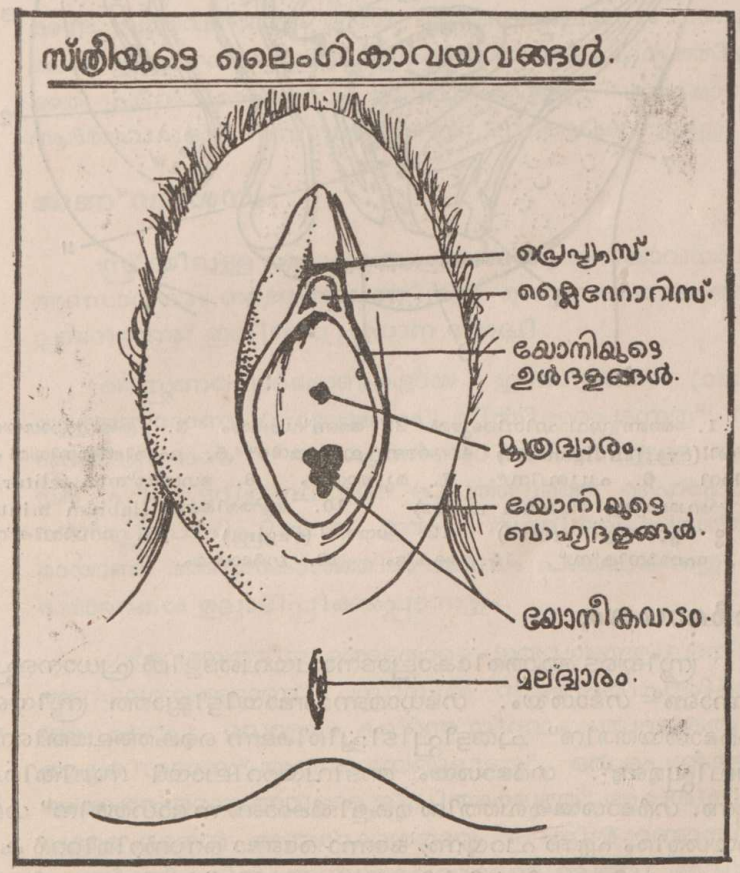

ചിത്രം 5

സ്ത്രീകളുടെ ജനനേന്ദ്രിയ ഘടന

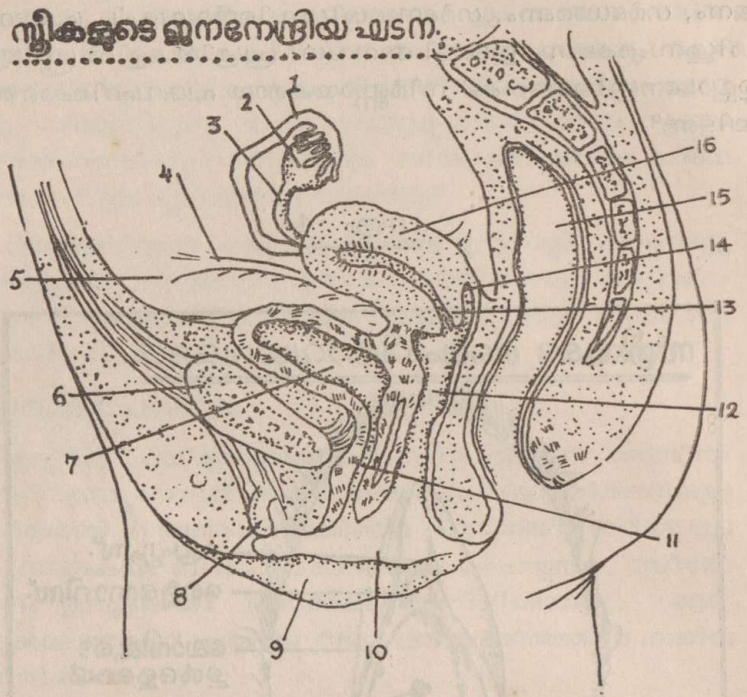

1. അണ്ഡവാഹിനിക്കുഴൽ 2. അണ്ഡാശയം 3. അണ്ഡാശയബന്ധി (ovarian ligament) 4. റൗണ്ട് ലിഗമെൻറ് 5. പെരിറ്റോനിയൽ കാവിറ്റി 6. പ്യൂബിസ് 7. മൂത്രാശയം 8. ഭഗശിശ്നിക (clitoris) 9. ബാഹ്യദളം (labium majus) 10. ആന്തരികദളം (labium minus) 11. മൂത്രനാളം (uretra) 12. യോനി (vagina) 13. സേർവിക്സ് 14. ഫോർനിക്സ് 15. റെക്ടം 16. ഗർഭാശയം.

ഗർഭാശയം:

സ്ത്രീയുടെ ആന്തരികോല്പാദനാവയവങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ഗർഭാശയം. ഗർഭധാരണമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത സ്ത്രീയുടെ ഗർഭാശയത്തിനു് ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കൈത്തലത്തിന്റെ വലിപ്പമുണ്ട്. ഗർഭാശയം അടിവയറിലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഗർഭാശയ മുഖത്തിനു മുകളിൽക്കാണുന്ന ഭാഗത്തിനു് ഗർഭാശയശരീരം എന്നു പറയുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ സെൻറിമീറ്റർ കനമുള്ള പേശികളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയാണ് ഗർഭാശയഭിത്തികൾ. ഈ ഭിത്തികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ളതും ഏഴോ എട്ടോ സെൻറിമീറ്റർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ളതുമായ ഭാഗ

മാണ്. ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ ആസ്ഥാനം. ഭ്രൂണത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കനുസൃതമായി ഗർഭാശയഭിത്തികളും വികസിക്കുന്നു. പ്രസവാരംഭത്തിൽ ഈ ഭിത്തികൾ ഒരു പ്രത്യേക ക്രമത്തിൽ സങ്കോചിക്കുകയും ശിശുവിന്റെ മുൻപോട്ടുള്ള ഗമനത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗർഭിണിയല്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഗർഭാശയത്തിനു് രണ്ടു് ഔൺസും പൂർണ്ണഗർഭിണിയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിനു് രണ്ടു പൗണ്ടുമാണു് തൂക്കം.

പുറമേയുള്ളതു്, നടുക്കുള്ളതു്, അകമേയുള്ളതു് എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ഭിത്തികൾ ഗർഭാശയത്തിനുണ്ടു്. ആന്തരികഭിത്തി അനേകം ഗ്രന്ഥികളും രക്തവാഹിനികളുംകൊണ്ടു് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യൗവനാരംഭം മുതൽ ആർത്തവകാലാന്ത്യം വരെ, ഗർഭമൊഴിച്ചുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ, ഉൾഭിത്തിയിൽ മാസത്തിലൊരിക്കൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കാറുണ്ടു്. ഈ മാറ്റങ്ങൾ ആർത്തവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണു് സംഭവിക്കാറുള്ളതു്.

അണ്ഡാശയം:

സ്ത്രീയിലുള്ള മറെറാരു സുപ്രധാന ആന്തരികാവയവമാണു് അണ്ഡാശയം. ഗർഭധാരണത്തിനുള്ള മുഖ്യഘടകമായ അണ്ഡോല്പാദനമാണു് ഇതിന്റെ പ്രധാന ജോലി.

സ്ത്രൈണഹോർമോണുകളായ ഈസ്ട്രജനും (oestrogen) പ്രോജസ്റ്റെറോണും (progesterone) നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നതു് അണ്ഡാശയങ്ങളിലാണു്. തലച്ചോറിന്റെ അടിഭാഗത്തുള്ള ആൻറീരിയർ പിറ്റ്യൂട്ടറിഗ്രന്ഥിയുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ഹൈപ്പോത്തലാമസ് പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പിറ്റ്യൂട്ടറിയുടെ പ്രവർത്തനഫലമായാണു് അണ്ഡകോശത്തിൽ അണ്ഡം പാകമാകുന്നതും ഹോർമോണുകൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും.

ഗർഭാശയത്തിനു തൊട്ടതാഴെ ഇരുവശങ്ങളിലായി രണ്ടു് അണ്ഡാശയങ്ങളാണു് സ്ത്രീയിൽ സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇളം ചുവപ്പും വെള്ളയും കലർന്ന നിറവും ബദാംകുരുവിന്റെ ആകൃതിയുമാണു് അണ്ഡാശയങ്ങൾക്കുള്ളതു്. ഒരു പെൺകുട്ടി ജനിക്കുമ്പോൾതന്നെ അവളുടെ ജീവിതകാലത്തു് ആവശ്യമായതിൽ വളരെ കൂടുതൽ അണ്ഡകോശങ്ങൾ അവളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. പെൺകുട്ടികളിൽ അണ്ഡകോശങ്ങളുടെ ഉല്പത്തി അവരുടെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ആരംഭിക്കുന്നു. ജനനാവസരത്തിൽ ഒരു പെൺകുട്ടിയിൽ ഏതാണ്ടു് രണ്ടുകോടി അണ്ഡ

ചിത്രം 6

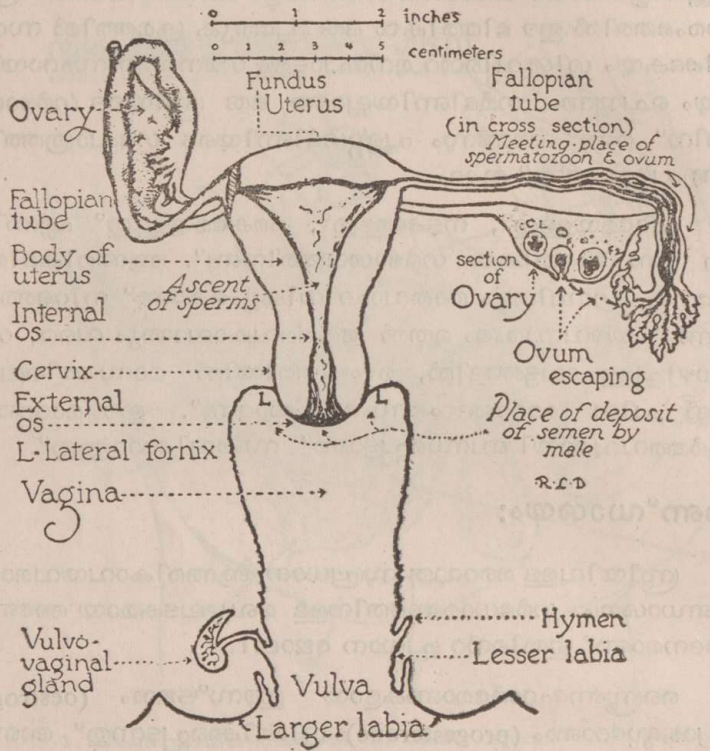

ങ്ങളം ഉണ്ടായിരിക്കും. തുടർന്നുള്ള കാലങ്ങളിൽ അവയിൽ ധാരാളം നശിക്കുകയും യൗവനാരംഭത്തോടെ മൂന്നുലക്ഷത്തോളം അണ്ഡകോശങ്ങളം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവയിൽ ഓരോ കോശം ഓരോ മാസത്തിലും പാകമാകുന്നു. പാകമാകുന്ന കോശത്തിനാണ് അണ്ഡം എന്നു പറയുക. മറു കോശങ്ങളം നശിച്ചുപോകുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ഉല്പാദനക്ഷമതാകാലം ശരാശരി 35 വർഷമെന്നു കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ ആകെ 450 അണ്ഡങ്ങളം പൂർണ്ണവളർച്ചയിലെത്തുന്നു. അണ്ഡകോശത്തിൽ പകുതിയായി അണ്ഡം പുറത്തുവരുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്കാണ് അണ്ഡാഗമനം (ovulation) എന്നു പറയുന്നതു്. അണ്ഡം പാകമായി പുറത്തുവന്നാൽ 12–24 മണിക്കൂർവരെ ജീവിച്ചിരിക്കും. നല്ല ആരോഗ്യമുള്ള പെൺകുട്ടിക്കു് അണ്ഡാഗമനം ഒൻപതുവയസ്സുള്ളപ്പോളം തുടങ്ങാം. സാധാരണ 13–14 വയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും പെൺകുട്ടികളിൽ അണ്ഡാഗമനം തുടങ്ങുന്നു.

അണ്ഡവാഹിനികൾ:

ഗർഭാശയത്തിന്റെ ഇരുവശത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ട് രണ്ട് അണ്ഡാശയങ്ങളുടെ അരികിൽ അവസാനിക്കുന്ന അതിലോലമായ രണ്ട് കുഴലുകളാണ് അണ്ഡവാഹിനികൾ. അണ്ഡാശയത്തിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അണ്ഡം ഈ കുഴലിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് വഴിമദ്ധ്യേ പുരുഷബീജവുമായി സന്ധിച്ച് ഗർഭോല്പാദനം നടക്കുന്നു. ഉദ്ദേശം പത്തു സെ.മീ. നീളംവരുന്ന ഈ കുഴലുകൾക്ക് സ്ത്രീയുടെ ചെറുവിരലിന്റെ വലിപ്പം (8മി. മീ. വ്യാസം) ഉണ്ടായിരിക്കും. ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച് നീളം വയ്ക്കുന്നതിനും, ചുരുങ്ങുന്നതിനും ഈ കുഴലുകൾക്ക് കഴിയും. സാധാരണ ഓരോ കുഴലിനും നാലിഞ്ചു നീളമുണ്ടായിരിക്കും.

ഓരോ കുഴലും ഗർഭാശയത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തുനിന്നും ആരംഭിക്കുന്നു. ഗർഭാശയത്തോട് അടുത്തുള്ള ഭാഗങ്ങൾക്ക് വിസ്താരം കുറഞ്ഞും, അണ്ഡാശയത്തോടടുത്തുള്ള ഭാഗങ്ങൾക്ക് വിസ്താരം കൂടിയും കാണപ്പെടുന്നു. ഗർഭാശയത്തോടുചേർന്നുള്ള ഭാഗത്തിനു ഈസ്ത്മസ് (Isthmus) എന്നു പറയുന്നു. അണ്ഡാശയത്തോടടുത്തുള്ള ഭാഗമാണ് ആംപുല (Ampulla).

ഈസ്ത്മസിന്റെ ആകൃതി ഋജുവാണ്. ആംപുല വളഞ്ഞാണിരിക്കുന്നത്. ഈ ഭാഗം അണ്ഡാശയങ്ങളോടേറ്റവും അടുത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ആംപുലയുടെ പേശികം സാമാന്യം കട്ടികൂടിയതാണ്. ഇതിനു ആമാശയഭിത്തികളെപ്പോലെ സ്വയം വികസിക്കാനും സങ്കോചിക്കാനുമുള്ള കഴിവുണ്ട്. അണ്ഡാശയങ്ങളോടടുത്തുനിൽക്കുന്ന ആംപുലയുടെ അഗ്രം കൈത്തലംപോലെയാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കൈവിരലുകൾപോലെയുള്ള അവയവങ്ങൾ അണ്ഡവാഹിനിയുടെ അഗ്രത്തു കാണാം. അണ്ഡാശയത്തിൽനിന്നും പാകമായി പുറത്തേയ്ക്കു വരുന്ന അണ്ഡം മറെറങ്ങും വീണുപോകാതെ അണ്ഡവാഹിനിയിലേയ്ക്ക് പതിക്കത്തക്കവിധം അണ്ഡവാഹിനിവിരലുകളുടെ പ്രവർത്തനം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെ ചെറുതായ അണ്ഡം മറെറങ്ങും വീണു നഷ്ടപ്പെടാതെ യഥാസ്ഥാനത്തെത്തിക്കുന്ന അണ്ഡവാഹിനിയുടെ പ്രവർത്തനം ഇന്നും പൂർണ്ണമായി വ്യക്തമല്ല.

അണ്ഡം പാകമാകാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കും അണ്ഡവാഹിനിയുടെ വിരലുകൾപോലുള്ള അഗ്രം ചലിച്ച് അണ്ഡാശയ

ത്തെ തലോടുന്നു. ഈ തലോടലിന്റെകൂടെ ഫലമായി അണ്ഡാശയം പൊട്ടി അണ്ഡം പുറത്തുവരുന്നു. അതു് അണ്ഡവാഹിനിയിലേക്കു് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണു് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതു്. അണ്ഡവാഹിനിയുടെ ഉൾഭാഗത്തുള്ള ചാട്ടയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ചെറിയ സീലിയ (celia) യുടെ പ്രത്യേക ചലനങ്ങളും അണ്ഡത്തെ മുമ്പോട്ടു നയിക്കുന്നു. ഈ ചെറു സീലിയയോടൊപ്പം ഒരുതരം ദ്രാവകം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മറ്റനവധി കോശങ്ങളുമുണ്ടു്. അണ്ഡവാഹിനികളുടെ ഉള്ളിലെ സംവിധാനങ്ങളും അണ്ഡത്തിന്റെ മുൻപോട്ടുള്ള യാത്രയ്ക്കു് സഹായകമായ രീതിയിലാണു്. ബീജാണ്ഡസങ്കലനം (fertilization) നടക്കുന്നതു് സാധാരണ അണ്ഡവാഹിനിക്കുഴലിൽ വച്ചാണു്.

ഹൈപ്പോത്തലാമസ്സിൽ നിന്നും F. S. H. R. F. (Follicular Stimulating Hormone Releasing Factor) L. H. R. F. (Luteinising Hormone Releasing Factor) എന്നിവ ആൻറീരിയർ പിറ്റ്യൂട്ടറിയിലെത്തി അവിടെ നിർമ്മിച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന F. S. H., L. H. ഇവയെ രക്തത്തിലേക്കും അതുവഴി അണ്ഡാശയത്തിലേക്കും പറഞ്ഞയക്കുന്നു. F. S. H., L. H. എന്നിവയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണു് ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ സ്ത്രീത്വത്തിലേയ്ക്കുള്ള വികാസം സംഭവിക്കുന്നതു്.

അണ്ഡാശയത്തിലെ പ്രൈമോർഡിയൽ ഫോളിക്കിൾസ് (Primordial follicles) F. S. H. ന്റെ സഹായത്തോടെ വളർച്ചയാരംഭിക്കുന്നു. വളർന്നു വികസിച്ചു് Graffian follicles ആയി മാറുന്ന ഇവയിൽ പക്വതയിൽ എത്തുന്ന ഒരെണ്ണം ഈസ്ട്രജൻ (Oestrogen) എന്ന ഹോർമോൺ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു. രക്തത്തിലെ ഈസ്ട്രജന്റെ ലവൽ ഉയരുന്നതോടെ F.S.H. ന്റെ ഉൽപാദനം മന്ദീഭവിക്കും. L.H. ന്റെ നിർമ്മാണം ത്വരിതപ്പെടുകയും ചെയ്യും. L. H. ലവൽ രക്തത്തിൽ വർദ്ധിക്കുമ്പോഴാണല്ലോ അണ്ഡാഗമനം നടക്കുക.

അണ്ഡവിക്ഷേപത്തിനുശേഷം (Ovulation) ഗ്രാഫിയൻ ഫോളിക്കിളും കോർപസ്ലൂട്ടിയം (പീതപിണ്ഡം) എന്ന ഹോർമോൺ ഫാക്ടറിയായി രൂപാന്തരപ്പെടും. ഇവിടെയാണു് പ്രോജിസ്റ്റോണും കുറെ ഈസ്ട്രജനും ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. സ്ത്രീകളുടെ ലൈംഗിക–പ്രത്യുൽപാദനാവയവങ്ങളിലെ മാറ്റങ്ങൾക്കു കാരണം ഈ ഹോർമോണുകളാണു്.

ആർത്തവം എങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു?

ചിത്രം 7

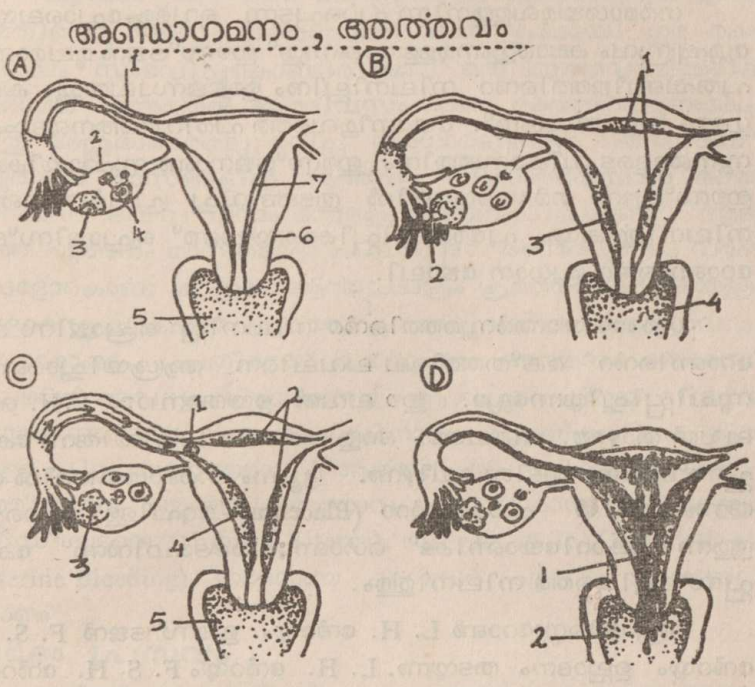

A 1. അണ്ഡവാഹിനിക്കുഴൽ 2. അണ്ഡാശയം 3, പാകമായ അണ്ഡം 4. പാകമാകാത്ത അണ്ഡങ്ങൾ 5. യോനി 6. ഗർഭാശയഭിത്തി.

B 1. രക്തവും ദ്രാവകവും 2, അണ്ഡാഗമനം 3. ഗർഭാശയഭിത്തിക്കു കനം കൂടുന്നു 4, യോനി.

C 1. അണ്ഡം കുഴലിലൂടെ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നു. 2. ദ്രാവകങ്ങളും രക്തവും 3. അണ്ഡകവചം മഞ്ഞനിറമുള്ളതാകുന്നു. 4. ഗർഭാശയഭിത്തിക്കു കനം വർദ്ധിക്കുന്നു. 5. യോനി.

D ബീജസങ്കലനം നടക്കാത്തതിനാൽ അണ്ഡം നശിക്കുന്നു.
1. ആർത്തവം (ഗർഭാശയഭിത്തി തകർന്ന് യോനിയിലൂടെ പുറത്തേയ്ക്കു വരുന്നു). 2. യോനി.

ഈസ്ട്രജൻ ഗർഭാശയാന്തർസ്തരം, ഗർഭാശയമുഖം. യോനി, സ്തനങ്ങൾ എന്നീ മേഖലകളിലാണ പ്രവർത്തിക്കുക. ബീജാണ്ഡ സംയോജനംവഴി ഉരുവാകുന്ന ഭ്രൂണത്തെ കുടിയിരുത്താനുള്ള

മെത്ത ഗർഭാശയത്തിൽ ഒരുക്കുന്നതു് ഈസ്ട്രജനാണു്. അതിനായി ഗർഭാശയാന്തർസ്തരം (endometrum) വളരെ മടങ്ങു കട്ടി വയ്ക്കുന്നു. രക്തക്കുഴലുകളും ഗ്രന്ഥികളും വികസിക്കുന്നു, കോശങ്ങളും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഗർഭാശയമുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വെള്ളംപോലെയുള്ള ശ്ലേഷ്മസ്രവം ക്ഷാരഗുണമുള്ളതാകുന്നതു് ഈസ്ട്രജൻ മൂലമാണു്. പുരുഷബീജത്തിന്റെ നിലനില്പിനും ഊർജ്ജസ്വലതയ്ക്കും ക്ഷാരഗുണം ആവശ്യമാണു്. യോനീമുഖത്തെ പരിവർത്തനങ്ങൾക്കും സ്തനങ്ങളുടെ വികാസത്തിനും ഈസ്ട്രജനാണു സഹായിക്കുക. ഈസ്ട്രജൻ ഗർഭാശയത്തിൽ തുടങ്ങിവച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിലനിർത്തുകയും പുരോഗമിപ്പിക്കുകയുമാണു് പ്രൊജിസ്റ്റെറോണിന്റെ പ്രധാന ജോലി.

ഗർഭാശയാന്തർസ്തരത്തിന്റെ നിലനില്പു് പ്രൊജിസ്റ്റെറോണിന്റെ രക്തത്തിലെ ലവലിനെ ആശ്രയിച്ചാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നല്ലോ. ഈ ലവൽ ഉയരുമ്പോൾ L.H. ന്റെ ലവൽ താഴുന്നു. ഫലമോ അതു താങ്ങിനിർത്തിയിരുന്ന കോർപ്പസ്ലൂട്ടിയം ഇടിഞ്ഞുവീഴുന്നു. ഭ്രൂണം ഗർഭാശയത്തിൽ വളരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്ലാസെന്റാ (Placenta – മറുപിള്ള) പുറപ്പെടുത്തുന്ന കോറിയോണിക്ക് ഗൊണഡോട്രോഫിൻസ് കോർപ്പസ്ലൂട്ടിയത്തെ നിലനിർത്തും.

പ്രൊജിസ്റ്റെറോൺ L. H. നേറെയും ഈസ്ട്രജൻ F. S. H. നേറെയും ഉല്പാദനം തടയുന്നു. L. H. നേറെയും F. S. H. നേറെയും അഭാവത്തിൽ പ്രൊജിസ്റ്റെറോണിനേറെയും ഈസ്ട്രജനേറെയും ലവൽ വളരെയധികം താഴുന്നു. അപ്പോൾ ഈസ്ട്രജനും പ്രൊജിസ്റ്റെറോണും ചേർന്നുണ്ടാക്കിയ ഗർഭാശയാന്തർസ്തരത്തിനു് നിലനില്പില്ല. അതു ജീർണ്ണിച്ചു് വേർപെടുന്നു, കോശങ്ങളും നശിക്കുന്നു; രക്തക്കുഴലുകളും പൊട്ടിയൊഴുകുന്നു. അങ്ങനെ രക്തവും ഗർഭാശയാന്തർസ്തരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളും, ശ്ലേഷ്മവും, ചില എൻസൈമുകളും എല്ലാം ഒന്നുചേർന്നു് ഗർഭാശയമുഖത്തുകൂടി യോനിയിൽ എത്തി പുറത്തേയ്ക്കൊഴുകുന്നു. ഇതാണു് ആർത്തവം.

ആർത്തവത്തോടെ ഈസ്ട്രജൻ പ്രൊജിസ്റ്റെറോൺ ലവൽ താഴും. തത്ഫലമായി F. S. H. ഉം L. H. ഉം വീണ്ടും ആൻറീരിയർ പിറ്റ്യൂറിയിൽനിന്നും ഒഴുകിത്തുടങ്ങും. വീണ്ടും primordial follicles വളർച്ചയാരംഭിക്കും. അണ്ഡവിക്ഷേപം ഇത്തവ

ണയും ബീജസങ്കലനത്തിൽ കലാശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വീണ്ടും ആർത്തവം സംഭവിക്കും. ഇങ്ങനെ ആർത്തവചക്രം (menstrual cycle) തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ആർത്തവത്തിൽ അശുദ്ധമായി ഒന്നുമില്ല; ലജ്ജിക്കാനുമില്ല.

ആരോഗ്യവതിയായ ഒരു സ്ത്രീയിൽ ആർത്തവാരംഭം മുതൽ അതിന്റെ അന്ത്യം (Menopause) വരെ ക്രമമായി ഈ രക്തസ്രാവം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു ആർത്തവഘട്ടത്തിൽ ശരാശരി മൂന്നുമുതൽ ആറുദിവസം വരെ രക്തസ്രാവമുണ്ടാകും. ഇതു് അശുദ്ധരക്തമല്ല; മറിച്ചു് സാധാരണരക്തം തന്നെയാണു്. ഏതാനും മാസങ്ങളിൽ ആർത്തവം നടക്കാതിരുന്നാൽ രക്തം തലയിൽ കയറും എന്നും മറ്റുമുള്ള ധാരണ പിശകാണു്. ആദ്യത്തെ ഏതാനും മാസങ്ങളോ ചിലപ്പോൾ രണ്ടോ മൂന്നോ വർഷങ്ങളോകൊണ്ടു മാത്രമേ ആർത്തവചക്രം ക്രമത്തിലെത്തുകയുള്ളൂ. വളരെ ശ്രമകരമായ ആർത്തവവും അമിതമായ രക്തസ്രാവവും രോഗമാകാം. പതിനേഴു് വയസ്സിലും ആർത്തവം നടക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്കു് ആ പെൺകുട്ടിയെ വിധേയയാക്കേണ്ടതാണു്. രക്തക്കുറവിനാലും Hypothyroidism പോലുള്ള ചില രോഗങ്ങളാലും ആർത്തവം സംഭവിക്കാതിരിക്കാം. അമിതമായ ആർത്തവരക്തസ്രാവം പ്രധാനമായും ഫൈബ്രോയിഡു് യൂട്ടറസു് (Fibroid Uterus), ഡി. യു. ബി. (Dysfunctional Uterine Bleeding) ഗർഭാശയ കാൻസർ എന്നീ രോഗങ്ങളാലാണു്.

ഗർഭം, പ്രസവം

ബീജസങ്കലനത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന ഭ്രൂണം അണ്ഡവാഹിനിക്കുഴലിലൂടെ ഗർഭാശയത്തിലെത്തി അതിന്റെ അന്തർസ്തരത്തിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചു് വളർച്ച ആരംഭിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള കോശവിഭജനത്തിലൂടെയും (cell division) വ്യാവർത്തന (differentiation) ത്തിലൂടെയും വിവിധ അവയവങ്ങളും, ശരീരധർമ്മവ്യൂഹങ്ങളും (organ systems) രൂപപ്പെടുന്നു. പന്ത്രണ്ടു് ആഴ്ച പ്രായമാകുമ്പോഴേക്കും ഭ്രൂണം പൂർണ്ണമായി രൂപകല്പന ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യശിശുവായി മാറിയിരിക്കും. ശേഷിക്കുന്നതു് ഇരുപത്തിയെട്ടു് ആഴ്ചകളാണു്. നാല്പതു് ആഴ്ചകൊണ്ടു് ഗർഭസ്ഥശിശു പൂർണ്ണവളർച്ചയിലെത്തും.

പ്രസവകാലമടുക്കുമ്പോഴേക്കും ഗർഭാശയത്തിന്റെ അധോഭാഗം വികസിച്ചു് ഗർഭാശയമുഖം നന്നായി തുറക്കുന്നു. ഗർഭാശയത്തിന്റെ ഫണ്ടസു്, ബോഡി എന്നീ ഭാഗങ്ങളിലെ പേശികളും സങ്കോചിച്ചു് ശിശുവിന്റെമേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി അതിനെ

താഴോട്ടതള്ളുന്നു. ശിശു സാവധാനം യോനീനാളത്തിലെത്തി യോനിയിലൂടെ വെളിയിൽ വരുന്നു. ശിശുവിനെ മറുപിള്ളയിലൂടെ അമ്മയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പൊക്കിൾത്തണ്ട് (Umbilical cord) മുറിച്ചുകെട്ടിയിടുന്നു. മറുപിള്ള ഏതാനും മിനിട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ ഗർഭാശയത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ട് പുറന്തള്ളപ്പെടും. അതോടൊപ്പം കുറെ രക്തസ്രാവമുണ്ടാകും. അതോടെ പ്രസവമെന്ന പ്രക്രിയ പൂർത്തിയാകുന്നു.

ഉപസംഹാരം

ആരോഗ്യകരമായ ലൈംഗികപ്രവർത്തനത്തിനു് ലൈംഗിക ഘടനയെ സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രീയമായ ജ്ഞാനം സഹായിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു മാത്രമാകുന്നില്ല. വൈകാരിക പക്വതയും ധാർമ്മികമൂല്യബോധവും സാമൂഹികാവബോധവുമൊക്കെ കൈവരിച്ചെങ്കിലേ ഈ അറിവു് പൂർണ്ണമാകയുള്ളൂ. ശാസ്ത്രീയമായ അറിവു് അബ്ധാരണകളേയും അബദ്ധധാരണകളേയും അനാവശ്യലജ്ജയേയും കുറ്റബോധത്തേയും ദൂരീകരിക്കാൻ ഉപകരിക്കും. ലൈംഗികതയുടെ കർത്താവായ ദൈവത്തേയും സ്വന്ത വ്യക്തിത്വപൂർത്തീകരണത്തേയും സമൂഹനന്മയേയും മുൻനിർത്തി മൂല്യാധിഷ്ഠിതജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്കേ പക്വമായ ലൈംഗികത പുലർത്താനാവൂ. വികലമായ ലൈംഗികജീവിതവും ലൈംഗികവികാസത്തിലുണ്ടാകുന്ന സാരമായ പാളിച്ചകളും പലപ്പോഴും മാനസിക വികലതകൾക്കുപോലും കാരണമാകുന്നുണ്ടു്.

സെക്സിനോടുള്ള സമീപനം പലപ്പോഴും വ്യക്തിയുടെ മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും വികലമായി എന്നു വരാം. സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടു് അതുൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തെ സാരമായി സ്വാധീനിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ ഓരോ കുടുംബവും ലൈംഗികതയെ സംബന്ധിച്ചു് ശരിയായ ധാരണയും ധാരണയ്ക്കൊത്ത പക്വമായ ജീവിതരീതികളും സ്വീകരിക്കേണ്ടതു് അനിവാര്യമാണെന്നു വരുന്നു. ലൈംഗികവിദ്യാഭ്യാസം കുടുംബത്തിൽത്തന്നെയാണു ലഭിക്കേണ്ടതു്. ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന അറിവു് സെക്സിനെ അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തോടെ കണ്ടെത്താനും ഈശ്വരദാനമെന്ന നിലയിൽ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനും കുടുംബാംഗങ്ങളെ സഹായിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

6

കുടുംബജീവിതത്തിൽ സെക്സ്

ലൈംഗികത– ഒരു സ്നേഹലത

ജീവജാലങ്ങളുടെ നിലനില്പിനും വംശവർദ്ധനവിനും ഈശ്വരൻ കല്പിച്ചരുളിയ 'നൽവര'മാണ് പ്രത്യുൽപാദനം. ജീവപ്രപഞ്ചത്തിലെ ഉന്നത മണ്ഡലങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യുൽപാദനം സ്ത്രീപുരുഷ വേഴ്ചയിലൂടെ സംഭവിക്കുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷസംയോഗവും അതിലേക്കു നയിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകളും വ്യാപാരങ്ങളുമാണ് 'ലൈംഗികത' (Sex) എന്ന പദത്താൽ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ആദിയിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനുമായി മനുഷ്യനെയും മൃഗത്തെയും മെനഞ്ഞെടുത്ത പ്രപഞ്ചശില്പിതന്നെ, അവരുടെ ശാരീരിക–വൈകാരിക രൂപകല്പനയിൽ, നിമ്നോന്നത മേഖലകളും, സൂക്ഷ്മസ്ഥൂലഭാവങ്ങളും മറ്റും ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളും വിന്യസിച്ചു. അങ്ങനെയാണു ലിംഗഭേദവും, തദനുഗുണമായ ശാരീരിക വൈകാരിക വൈജാത്യങ്ങളും രൂപംകൊണ്ടത്. ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളും നികത്തി 'പൂർണ്ണത' പ്രാപിക്കുവാനുള്ള അഭിനിവേശം ഭിന്ന ലിംഗ വ്യക്തികൾക്കു് സ്വാഭാവികമായി വന്നുചേർന്നു. ഇതാണു ലൈംഗികാകർഷണം.

ലിംഗഭേദം—വികാസഘട്ടങ്ങൾ

ഗർഭാശയത്തിൽ സ്ത്രീബീജവും (അണ്ഡം-ovum) പുരുഷ ബീജവും (Spermatozoon) തമ്മിൽ സംയോഗം നടക്കുമ്പോൾതന്നെ ലിംഗവും നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ അണ്ഡവും പുരു

ഷബീജവും 23 ക്രോമോസോമുകളും വീതമുള്ളതാണ്. ഓരോ സ്ത്രീബീജവും 'X' ക്രോമസോം എന്ന ലിംഗനിർണ്ണയവസ്തു ഓരോന്നുവീതം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. പക്ഷേ, പുരുഷബീജത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമാണ്. അൻപതു ശതമാനം പുരുഷബീജങ്ങളും 'X' ക്രോമസോമും മറേറ അൻപതു ശതമാനം 'Y' ക്രോമസോമും പേറുന്നു. അവ അണ്ഡവുമായി ബീജസങ്കലന (Fertilization) ത്തിനു വിധേയമാവുമ്പോൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഭ്രൂണം (gamete) ഒന്നുകിൽ 'XX' പാറേറൺ അഥവാ 'XY' പാറേറൺ ആയിരിക്കും. 'XX' ഭ്രൂണം സ്ത്രീയായും 'XY' ഭ്രൂണം പുരുഷവ്യക്തിയായും രൂപംകൊള്ളുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിനു ക്രോമോസോമൽ സെക്സ് (chromosomal sex) എന്നാണു പറയുന്നതു.

ഗർഭസ്ഥശിശുവിനു ഏതാണ്ടു ആറാഴ്ചക്കാലം പ്രായമാകുന്നതുവരെ മുൻപറഞ്ഞ ഘട്ടത്തിൽനിന്നു കാര്യമായ പുരോഗതിയില്ല. ഭ്രൂണം 'XY' ക്രോമസോം പാറേറൺ ആണെങ്കിൽ ഏഴോ, എട്ടോ ആഴ്ച പ്രായമാകുമ്പോൾ പുരുഷലിംഗാവയവമായ വൃഷണം (Testis) രൂപപ്പെടുന്നു. ക്രോമോസോമൽ സെക്സ് 'XX' പാറേറൺ ആണെങ്കിൽ, 9–ാമത്തെ ആഴ്ചയാകുമ്പോൾ അണ്ഡാശയം (ovary) ജന്മമെടുക്കുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിനു ഗൊണാഡൽ സെക്സ് (Gonadal sex) എന്നു പറയുന്നു.

ഇവയിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഓജസ്രവങ്ങൾ–ഹോർമോണുകൾ–സ്ത്രീസഹജമോ പുരുഷസഹജമോ ആയ മറു അവയവങ്ങളുടെ വികാസനിയന്ത്രണം ഏറെറടുക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണ് അണ്ഡാശയവാഹിയായ ശിശുവിൽ അണ്ഡവാഹിനിക്കുഴൽ (Follopian tube), ഗർഭാശയം (Uterus), യോനി (Vagina) എന്നീ സ്ത്രൈണാവയവങ്ങളും 'വൃഷണധര'നിൽ, പുരുഷലിംഗം (Penis) അധിവൃഷണം (epididymis), ബീജവാഹിനിക്കുഴൽ (Vas deferens) ആദിയായവയും വളർന്നുവരുന്നതു. ഈ ഘട്ടമാണ് ജനിറൽ സെക്സ് (Genital Sex) എന്ന പദത്താൽ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു.

ലിംഗഭേദനിർണ്ണയത്തിലെ പരമപ്രധാനമായ ഘട്ടം സൈക്കോളജിക്കൽ (Psychological Sex) സെക്സ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരു ശിശു പിറന്നുവീഴുമ്പോൾതന്നെ പ്രത്യക്ഷലിംഗലക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നു അതിന്റെ ലിംഗം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു. നിയമപരമായ ലിംഗനിർണ്ണയവും ഇതുതന്നെ.

ശിശു വളർന്നുവരുമ്പോഴും ഈ ലിംഗധാരണ അവനിൽ അഥവാ അവളിൽ ശുദ്ധമൂലമാകുന്നു. ഏതാണ്ടു രണ്ടു വയസ്സിനുള്ളിൽ തന്നെ ഒരു ശിശു ഒന്നുകിൽ പുരുഷ വ്യക്തിത്വഭാവങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീസഹജമായ സ്വഭാവങ്ങളോ ആർജ്ജിക്കുന്നതായിക്കാണാം. തന്റെ 'ഹെയർ സ്റ്റൈലിലൂ'ടെ, വസ്ത്രധാരണത്തിലൂടെ, കുളിയിലും കളികളിലും ഉള്ള പ്രത്യേക രീതികളിലൂടെ, തന്റേതായ ലിംഗത്തിന്റെ പ്രത്യേകത ശിശു പ്രകടമാക്കുന്നു. ഭാവിയിൽ ശക്തമായ ശാസ്ത്രീയതെളിവുകൾ എതിരായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽപോലും ഈ ശൈശവലിംഗധാരണ മാറ്റിയെഴുതാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഉദാഹരണമായി തെറ്റായി പെൺകുട്ടിയെന്നു വിധികല്പിക്കപ്പെട്ട വളർത്തപ്പെട്ട ഒരു ശിശു യൗവനത്തിലെത്തുമ്പോഴും പുരുഷസഹജമായ അവയവങ്ങളുടെ ഉടമയായി സംശയാതീതമായി മാറിയാൽ പോലും സ്ത്രൈണസ്വഭാവമേ പ്രകടിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ.

കൗമാരപ്രായം–ലൈംഗികതയുടെ വസന്താഗമകാലം

പ്രത്യുൽപാദനപരമായ സ്ത്രീപുരുഷസംയോഗത്തിനു ഇരുകൂട്ടരും പ്രാപ്തരാകുന്നതു് കൗമാരദശയിലാണു്. കുമാരീകുമാരന്മാരിൽ രൂപാന്തരീകരണം (metamorphosis) സംഭവിക്കുന്ന കാലഘട്ടമാണിതു് (functional sex). ഓജഃസ്രവങ്ങളുടെ പ്രവാഹം വർദ്ധിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും യൗവനത്തിന്റെ മിനുക്കുപണികൾക്കു വിധേയരാവുന്നു. ഇരുകൂട്ടർക്കും അതായതു ലിംഗസഹജമായ ആകർഷകത്വം വന്നുചേരുന്നതു് അപ്പോഴാണു്. പെൺകുട്ടികളിൽ സ്തനങ്ങൾ വികസിക്കുന്നു. നിതംബങ്ങളിലും മറ്റവയവങ്ങളിലും മറ്റും കൊഴുപ്പു നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു് അവരുടെ ആകാരഭംഗി ആകർഷകമാകുന്നു. ആൺകുട്ടികളാകട്ടെ പുരുഷോചിതമായ മാംസപേശികൾ ആർജ്ജിക്കുന്നു. അവരുടെ ശബ്ദം ഘനഗംഭീരമാകുന്നു. ശ്മശ്രുക്കളും, അതുപോലെതന്നെ കക്ഷത്തിലെയും അരക്കെട്ടിലെയും രോമങ്ങളും പ്രൗഢിയോടെ വളർന്നുപൊങ്ങുന്നു. കുമാരിമാരിൽ 'എല്ലാം പൂത്തിയായി' എന്നതിന്റെ ബാഹ്യലക്ഷണമായി ആർത്തവം ആരംഭിക്കുന്നു. ആർത്തവാരംഭം 10 വയസ്സിനും 17 വയസ്സിനുമിടയ്ക്കു് എപ്പോഴും വേണമെങ്കിലുമാകാം. ഇതോടൊപ്പം യോനിയിൽനിന്നു വെള്ളനിറത്തിൽ ഒരു ദ്രാവകം പുറപ്പെട്ടുവെന്നു വരാം. ഇതു് തികച്ചും സ്വാഭാവികമാണു്.

അസ്ഥിയുരുക്കമോ, ഉഷ്ണരോഗമോ അല്ല. ഇക്കാര്യമോർത്തു പെൺകുട്ടികളും മനസ്സുരുകി മരിക്കേണ്ടതില്ല. കുമാരന്മാർ പുതിയൊരു പ്രശ്നത്തെ നേരിടേണ്ടിവരുന്നു. അവാച്യമായ ഏതോ ആനന്ദാനുഭൂതി അനുഭവപ്പെടുകയും, മൂത്രദ്വാരത്തിലൂടെ അരി കുറുകിയതുപോലെ ഒരു ദ്രാവകം ഒഴുകിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. 'സ്ഖലനം'മെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ ''രോഗം'' ഒരു രോഗമല്ല; ആരോഗ്യമാണെന്നു യുവാക്കളും മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങുന്നു. ഇതുയുമാകുമ്പോഴേക്കു രോഗാസക്തിയുടെ ജ്വാലകളും ഇരുകൂട്ടരിലും ഉയർന്നു തുടങ്ങുന്നു.

ലൈംഗികത– വിവിധ വീക്ഷണങ്ങൾ

ലൈംഗികാസക്തിയെയും ലൈംഗികജീവിതത്തെയും പറ്റി വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളും വിവിധ വീക്ഷണങ്ങളാണുള്ളതു്. ഹൈന്ദവദർശനപ്രകാരം രതിവ്യാപാരങ്ങളും വിശുദ്ധങ്ങളാണു്. കാമത്തിനു ദേവരൂപം നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹൈന്ദവദർശനത്തിൽ വാത്സ്യായനന്റെ 'കാമശാസ്ത്രം' രതിക്രീഡകളുടെ ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥമാണു്.

ഇസ്ലാമിക വീക്ഷണത്തിൽ ലൈംഗികത പുരുഷമേധാവിത്വത്തിന്റെ മേഖലയാണു്. പുരുഷൻ ലൈംഗികമായി വളരെയധികം സ്വതന്ത്രനാണു്. സ്ത്രീയോ, ബന്ധിതയും. പുരുഷനു മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങളും ഒരേസമയം പലതാകാം. സ്ത്രീയ്ക്കു കെട്ടപ്പെട്ട മൂട്ടിൽമാത്രം കഴിയേണ്ടിവരുന്നു. ഈ വിവേചനത്തിനു മതപരമായ അംഗീകാരം ഉണ്ടുതാനും.

ക്രൈസ്തവ ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം വിവാഹിതരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരു ശരീരമായി മാറപ്പെടുന്നു. വിവാഹിതയായ യുവതിയോടു സെന്റ് പോൾ പറയുന്നു ''അല്ലയോ യുവതീ, ഇനിമേൽ നിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിനക്കു യാതൊരവകാശവും ഇല്ല; അതു നിന്റെ ഭർത്താവിനുള്ളതാണു്''. യുവാവിനോടു പറയുന്നു ''അല്ലയോ യുവാവേ, നിനക്കു നിന്റെ ശരീരത്തിൽ അവകാശമില്ല; അതു നിന്റെ ഭാര്യയ്ക്കുള്ളതാണു്''. ദാമ്പത്യബന്ധത്തിനുള്ളിലെ സ്ത്രീപുരുഷശാരീരിക സമ്പർക്കത്തേയും സ്ത്രീപുരുഷസമത്വത്തേയും ഇതുമാത്രം സമഗ്രമായും ഹൃദയഹാരിയായും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ദർശനങ്ങളും വേറെ കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അനേകം വാല്യങ്ങളും എഴുതാൻ മാത്രമുള്ള ലൈംഗികജീവിതഗ്രന്ഥം അംഗുലീപരിമിതവാക്കുകളിൽ, മനോഹരമായി കാച്ചിക്കുറുക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇനി, ഇതിന്റെ മറുപുറം നോക്കാം. പാശ്ചാത്യഭൗതിക സംസ്ക്കാരത്തിൽ ലൈംഗികതയുടെ അതിപ്രസരമാണെവിടെയും. ഫ്രോയിഡിന്റെ ലൈംഗികമനഃശാസ്ത്രമാണ് പാശ്ചാത്യനാഗരികതയുടെ ജീവിതതത്വശാസ്ത്രം. ഫ്രോയിഡിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ എല്ലാ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളും ലൈംഗികസ്നേഹത്തിന്റെ ഉദാത്തരൂപങ്ങളും മാത്രമാണ്. തന്റെ സമകാലീനരും സമശീർഷരുമായ മറ്റു മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ–അഡ്ലർ, യുംങ്, പാവ്ലോവ് ആദിയായവർ — ഫ്രോയിഡിന്റെ ലൈംഗികമനഃശാസ്ത്രം അപ്പാടെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. 'ഹാവ്ലോക് എല്ലീസി'ന്റെ 'സ്റ്റഡീസ് ഇൻ ദി സൈക്കോളജി ഓഫ് സെക്സ്' എന്ന ബൃഹത്തായ ലൈംഗികശാസ്ത്രഗ്രന്ഥവും, ജൂൾ റോമൻ എന്ന ജർമ്മൻ ചിന്തകന്റെ ''ദ് ബോഡീസ് റപ്ച്ചർ'' (The Body's Rupture) എന്ന കൃതിയും പാശ്ചാത്യലൈംഗികദർശനത്തിൽ ഒരു പുതിയ പാതതന്നെ വെട്ടിത്തുറന്നിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യനാഗരികതയുടെ അസ്തിവാരംതന്നെ ഫ്രോയിഡിയൻ മനഃശാസ്ത്രവും എല്ലീസ് സിദ്ധാന്തങ്ങളുമാണ്. അവയാകട്ടെ അനിയന്ത്രിതമായ ലൈംഗിക വ്യാപാരങ്ങളെയും ലൈംഗികവൈകൃതങ്ങളെയും ആശീർവ്വദിച്ചു വിശുദ്ധമാക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവയുമാണ്. ഇതിന്റെ ഫലമോ ലൈംഗികാരാജകത്വത്തിന്റെ വേലിയേറ്റത്തിൽപ്പെട്ട് മനുഷ്യമനസ്സും ശരീരവും തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ലൈംഗികനിഷേധവും എല്ലാം 'ലിംഗമയ'മാണെന്ന സിദ്ധാന്തവും ഒരുപോലെ പ്രകൃതിവിരുദ്ധമാണ്; അസംഗതമാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നാണ് അവന്റെ ലൈംഗികധർമ്മം. ഏറ്റവും യുക്തിസഹമായ സമീപനവും ഇതുതന്നെ.

ലൈംഗികത–സങ്കല്പങ്ങളുടെ മണവറ തുറക്കുമ്പോൾ

യുവതീയുവാക്കൾ ലൈംഗികധർമ്മനിർവ്വഹണത്തിനു, വിവാഹമെന്ന 'ലൈസൻസ്' നേടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, മിക്ക പൗരസ്ത്യസംസ്കാരങ്ങളിലും (അപവാദങ്ങളും ധാരാളമുണ്ടുതാനും). അതു ലഭിച്ചാൽ പിന്നെ സംഭോഗപ്രധാനമായ ലൈംഗികജീവിതം ആരംഭിക്കുകയായി. ഭോഗാസക്തിയുടെ 'വാടാമലർ' അനുസ്യൂതം മധുവും മണവുമുതിർക്കുന്ന മണവറകളും സ്വപ്നം

കാണുകയാണു്, യുവമിഥുനങ്ങൾ! മധുവിധുരാത്രികൾ മാദക ലഹരി പകർന്നുകൊണ്ടു് എന്നും തങ്ങളെ അനുഗമിക്കുമെന്നവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ലൈംഗികാകർഷണം എന്ന കാന്തമണ്ഡലം അക്ഷയശക്തിയോടെ നിലനിൽക്കുമെന്നും തങ്ങളെ നിതരാം ബന്ധിക്കുമെന്നും അവർ കണക്കുകൂട്ടുന്നു. ഈ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ പിഴയ്ക്കുമോ, ഈ പ്രതീക്ഷകൾ വാടിക്കരിയുമോ അഥവാ പൂവണിയുമോ പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ?

രതിവ്യാപാരങ്ങൾക്കു ഒരുമ്പെടുന്നവർ ഒരു ശാസ്ത്രീയ സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം; മോഹഭംഗം സംഭവിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ, ഭോഗാസക്തി വാടാമലരല്ല എന്ന വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. ഇണയെ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത തെളിയുന്തോറും ഭോഗാസക്തിയുടെ തീക്ഷ്ണത കുറയുന്നു; സാധ്യത വിരളവും വിദൂരവുമാണെങ്കിൽ കാമവികാരം തീവ്രമായിരിക്കും. ഇണയെ പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ സംഭോഗശൃംഗാരരസം ക്ഷയിച്ചു ക്ഷയിച്ചു ക്രമേണ വിരസമായിത്തീർന്നുവെന്നുവരാം. ഇതു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുവേണം ലൈംഗികജീവിതം ആരംഭിക്കുവാൻ.

നവദമ്പതികളുടെ ആദ്യരാത്രികൾ

ദമ്പതികളുടെ ആരോഗ്യകരമോ ദുഃഖകരമോ ആയ ലൈംഗികജീവിതത്തിനു അടിത്തറ പാകുന്നതു് ആദ്യരാത്രികളിലെ രതി ക്രീഡകളാണു്. ഭോഗാസക്തിയേക്കാൾ നവവധൂവരന്മാരെ ഭരിക്കുന്ന വികാരം ചിലപ്പോഴെങ്കിലും ഭയവും ആകാംക്ഷയുമാണു്. ആയതിനാൽ പലരും തങ്ങൾക്കു ലൈംഗിക പരാജയം സംഭവിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കുന്നു. പലർക്കും മോഹഭംഗം സംഭവിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടർ രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. (1) ഭയാശങ്കകളുടെ ആക്രമണമുള്ളപ്പോൾ ലൈംഗികോത്തേജനം ശക്തമായി സംഭവിക്കുകയില്ല. (2) ലൈംഗികതയെന്നു പറഞ്ഞാൽ സംഭോഗം മാത്രമല്ല; മറ്റുപലതും കൂടിയാണു്. സംഭോഗ ശൃംഗാരത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന അനേകം പടികളുണ്ടു്. അവ സാവധാനം ചവുട്ടിക്കയറുക – ശൃംഗാരവചനങ്ങൾ, സ്പർശനങ്ങൾ, ചുംബനങ്ങൾ, ആലിംഗനങ്ങൾ തുടങ്ങി ആനന്ദസംദായകമായ പടികൾ ക്ഷമയോടെ പിന്നിട്ടാൽ സംഭോഗ ശൃംഗാര ഗിരിശൃംഗത്തിൽ ഏതു ദമ്പതികൾക്കും എത്തിച്ചേരാം.

വിവാഹപൂർവലൈംഗികബന്ധമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത മിക്ക യുവതികളിലും കന്യാചർമ്മഭേദനം സംഭവിക്കുന്നതു് ആദ്യരാത്രികളിലെ സംഭോഗങ്ങളിലാണു്. (കന്യാചർമ്മഭഞ്ജനത്തിനു സംഭോഗം അനിവാര്യമല്ല. കുനിഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ടുള്ള ജോലി, കഠിനാദ്ധ്വാനം, വ്യായാമം, കളികൾ എന്നിവയാലും കന്യാചർമ്മം ഭഞ്ജിക്കപ്പെടാം.) കന്യാചർമ്മഭേദനം മുറിവുണ്ടാക്കുന്നു; രക്തസ്രാവമുണ്ടാക്കുന്നു. മുറിവുണങ്ങി വേദന ശമിക്കുന്നതുവരെ ഭാര്യയ്ക്കു വിശ്രമം നൽകുവാൻമാത്രം ഭർത്താവു സംയമനം പാലിക്കണം. അതിനു തയ്യാറാവാതെ, തന്റെ കാമാസക്തിയുടെ പൂർത്തീകരണത്തിനുള്ള ഒരുപകരണമായിമാത്രം നവോഢയായ ഭാര്യയെ തുടരെത്തുടരെ അയാൾ ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ, സംഭോഗമെന്നതു് തികച്ചും ബീഭത്സവും രാക്ഷസീയവും ആയ ഒരു വ്യാപാരമായി അവളുടെ ഉപബോധമനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കും. ഭാവിയിലെ ലൈംഗികബന്ധങ്ങൾ ആ ദമ്പതികൾക്കു് കയ്പുനീർ കലർന്ന പാനപാത്രമേ സമ്മാനിക്കൂ.

കന്യാചർമ്മമുറിവുകൾ കൂടാതെ സംഭോഗത്താൽ സംഭവിക്കുന്ന യോനീനാളവികാസവും വേദനയുണ്ടാക്കാം. ഈ വേദന ക്രമേണ ശമിച്ചുകൊള്ളും.

കൂടെക്കൂടെയുള്ള രതിവ്യാപാരങ്ങൾ യുവതിക്കു മൂത്രാശയരോഗങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചു എന്നു വരും. 'ഹണിമൂൺ സിസ്റ്റൈറ്റിസ്' (Honeymoon cystitis) എന്ന സുന്ദരനാമത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ രോഗം ഗുരുതരമായ നീറ്റലും, പുകച്ചിലും, വേദനയും മൂത്രവിസർജ്ജനസമയത്തുളവാക്കുന്നതാണു്.

സംഭോഗപ്രക്രിയയിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പും ശേഷവും ലൈംഗികാവയവങ്ങൾ കഴുകി വൃത്തിയാക്കേണ്ടതു് അവയുടെയും അതുവഴി ശരീരത്തിന്റെയും ആരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കുവാൻ അനുപേക്ഷണീയമാണു്. അമിതമായ സംഭോഗം പുരുഷലിംഗ കാൻസർ (Carcinoma Penis), ഗർഭാശയമുഖ കാൻസർ (Carcinoma Cervix) എന്നിവയ്ക്കു കാരണമാകാമെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വൃത്തിഹീനമായ ലിംഗങ്ങളാണെങ്കിൽ രോഗസാധ്യത വളരെയധികമാണുതാനും.

ആദ്യകാല സംഭോഗങ്ങളിൽ യുവതികൾക്കു രതിമൂർച്ഛ വിരളമായേ സംഭവിക്കാറുള്ളൂ. അവരെ അപ്പോൾ കീഴടക്കിയിട്ടുള്ള വികാരങ്ങൾ ആകാംക്ഷയും ഭയവും ആയിരിക്കും.

തന്റെ ഭർത്താവിൽനിന്നു സ്നേഹവും വാത്സല്യവും നിർല്ലോപമായി ലഭിക്കുമെന്നുറപ്പുണ്ടാവുമ്പോൾ അവർക്കു രതിനിർവൃതിയും, രതിമൂർച്ഛയും സുലഭമായി ലഭിക്കും. പക്ഷേ അതു ആഴ്ചകൾക്കും മാസങ്ങൾക്കും ശേഷമായിരിക്കും.

ആർത്തവകാലത്ത് സംഭോഗം നിഷിദ്ധമോ?

അല്ലെന്നുള്ളതാണുത്തരം. ആരോഗ്യപരമായ യാതൊരു കാരണങ്ങളുമില്ല ആർത്തവകാലത്തെ സംഭോഗത്തിനു് വിലക്കു കല്പിക്കുവാൻ. എന്നുതന്നെയല്ല ആർത്തവഘട്ടത്തിലും അതിനു തൊട്ടുമുൻപും പിൻപും ഭോഗാസക്തി പരമകാഷ്ഠയിൽ എത്തുന്ന വളരെയേറെ സ്ത്രീകളുണ്ടെന്നും. ഇതു പഠനങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുതയാണു്. ആയതിനാൽ ആർത്തവകാലത്തെ സംഭോഗം കുറെ സ്ത്രീകളെങ്കിലും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു എന്നു കാണാം. ആർത്തവകാലസംഭോഗംകൊണ്ടും ഗർഭധാരണം നടക്കാമെന്ന സത്യം ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നതു കൊള്ളാം.

ഗർഭകാല സംഭോഗം

ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയുമായുള്ള ലൈംഗികബന്ധത്തെപ്പറ്റിയും പല ഭർത്താക്കന്മാരും ബോധവാന്മാരല്ല. സംഭോഗം തുടരുന്നതിനു് ഗർഭം തടസ്സമല്ല. പക്ഷേ, രണ്ടവസരങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കും. ഗർഭത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു മാസങ്ങളിൽ തുടരെത്തുടരെയുള്ള സംഭോഗം ചിലപ്പോൾ ഗർഭം അലസിപ്പോകുവാൻ ഇടയാക്കിയെന്നുവരും. അവസാനത്തെ മൂന്നു മാസക്കാലവും അത്ര സുരക്ഷിതമല്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഗർഭാശയമുഖം തുറന്നിരിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ, സംഭോഗം ഗർഭാശയത്തിൽ പഴപ്പു ബാധിക്കുവാൻ ഇടയാക്കിയേക്കാം. ഈ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളും ഒഴിവാക്കുന്നതു് അഭിലഷണീയമാണെങ്കിലും അനുപേക്ഷണീയമല്ല.

ലൈംഗികത–പ്രശ്നങ്ങൾ

ലൈംഗികജീവിതത്തിൽ ഒരു ഘട്ടത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാന്നിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടാത്തവരായി ദമ്പതികളാരും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. തൻനിമിത്തം രതിവ്യാപാരങ്ങളിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന പാളിച്ചകൾ ഏവയെല്ലാമെന്നു് ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം നടത്തുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കും.

a) താണ ലവലിലുള്ള ലൈംഗികാഭിനിവേശം (Frigidity)

സ്ത്രീകളിലും പുരുഷന്മാരിലും താണനിലവാരത്തിലുള്ള ഭോഗാസക്തി പലപ്പോഴും കാണാറുണ്ട്. പല ദാമ്പത്യപരാജയങ്ങൾക്കും അതു കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ലൈംഗികമാന്ദ്യം പല കാരണങ്ങളാൽ സംഭവിക്കാം.

ലൈംഗികാവയവങ്ങൾ വളർച്ച പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ ആണെങ്കിൽ ആ കാരണത്താൽതന്നെ ലൈംഗികധർമ്മതാല്പര്യം കുറഞ്ഞുപൊന്നു വരാം. സാധാരണ നിലയിലുള്ള ഓജഃസ്രാവപ്രവാഹം ഇല്ലാത്തതിനാലാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതു്.

ദൈനംദിനജീവിതത്തിലെ ഇതരമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഭിന്നചേരിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ അവർക്കെങ്ങനെ മണിയറയിലെ മണിമെത്ത പങ്കിടുവാൻ കഴിയും? ജീവിതത്തിലെ വിവിധ രംഗങ്ങളിലെ പൊരുത്തക്കേടുകൾ ലൈംഗികജീവിതത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുവാൻവേണ്ടി മറ്റു ലക്ഷ്യങ്ങൾ എല്ലാം ബലികഴിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാർ ചിലരുണ്ട്. വിവാഹിതനായ ഒരു പോസ്റ്റ്ഗ്രാഡുവേറ്റ് വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഥ രസകരമാണു്; ദയനീയവും. ഡിഗ്രിയെടുക്കണമെന്ന ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യമേയുള്ള അയാൾക്കു്. അതിനായി രാത്രി രണ്ടുമണിയോ, മൂന്നുമണിയോ വരെ ഉണർന്നിരുന്നു വായിക്കുന്നു. എല്ലാ രാത്രികളിലും അയാൾക്കിതൊരു ശീലമാണു്. കാത്തിരുന്നു തളർന്ന യുവതിയായ ഭാര്യ ക്ഷീണിച്ചുറങ്ങുന്നു; രാത്രിയുടെ രണ്ടാംയാമത്തിൽ പഠിത്തം നിറുത്തിവരുന്ന യുവാവു് അതേ മെത്തയിൽ കയറിക്കിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, തിരിഞ്ഞുകിടന്നുറങ്ങുവാനേ ക്ഷീണംമൂലം തൽപരനാകുന്നുള്ളൂ. ഈ രീതി തഴക്കിക്കഴിഞ്ഞു്, ഡിഗ്രിയെടുത്തു സംതൃപ്തനായപ്പോൾ ലൈംഗികജീവിതപാഠം അയാൾ എന്നന്നേയ്ക്കുമായി മറന്നുപോയി. ഭാര്യ കട്ടിലിലെ മോഹഭംഗത്തിലും വിഷാദരോഗത്തിലുമാണ്ടുപോയി. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഒന്നുപോലെ നേടിയെടുക്കാൻ പണിപ്പെടുകയാണ വേണ്ടതു്. ഒന്നു തച്ചുടച്ചുകൊണ്ടല്ല മറ്റൊന്നു കെട്ടിപ്പടുക്കേണ്ടതു്.

ഭാര്യ കളക്ടറാണ്, ഭർത്താവു അദ്ധ്യാപകനും. ഓഫീസിൽ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന സ്ത്രീയാണു ഭാര്യ. ഉത്തരവുകൾ ഉടനടി അനുസരിക്കുന്ന സേവകവൃന്ദം ചുറ്റിലും. ഈ ഔദ്യോഗികജീവിതം തഴമ്പിച്ച ഭാര്യ മണിയറയിൽ ഭർത്താവിനോടും ഉത്തരവിടുന്നു. ''തന്നെ ലൈംഗികമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ''. അപകർഷതാബോധവും, ആകാംക്ഷയും ഭയവും പാവം ഭർത്താവിനെ ഷണ്ഡനാക്കി മാറ്റുന്നു. ഇങ്ങനെ അധികാരപ്രമത്തരും അഹംകാരികളുമായ ഭാര്യമാർ തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ ലൈംഗികചേതനയറ്റവരായി മാറ്റുന്നു. ഇങ്ങനെ പല ദാമ്പത്യബന്ധങ്ങളും തകരുന്നുണ്ട്; എല്ലാ സമൂഹങ്ങളിലും.

അനാകർഷകമായ വേഷവിധാനങ്ങൾ, പ്രവർത്തനശൈലികൾ, വൃത്തിഹീനമായ അവയവങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ലൈംഗിക വിരക്തിയും വിരസതയും ജനിപ്പിക്കുന്നു. തന്മൂലം സംഭോഗാദി രതി വ്യാപാരങ്ങളുടെ തവണയും ദൈർഘ്യവും വളരെയധികം കുറയുന്നു. കുട്ടിക്കാലത്തോ മറ്റോ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള ഭീതിദമായ ലൈംഗികാക്രമണം, സുഹൃത്തുക്കളിൽനിന്നോ മറ്റോ കേൾക്കാനിടയായിട്ടുള്ള പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ലൈംഗിക കഥകൾ, ലൈംഗികമായതെന്തും പാപമാണെന്ന ധാരണ, കൂടെക്കൂടെ ഗർഭമുണ്ടാകുമോ എന്നുള്ള ഭീതി, ലൈംഗികാവയവങ്ങൾക്കു കേടുസംഭവിക്കുകയോ ഗുഹ്യരോഗങ്ങൾ ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്ന ആശങ്ക എന്നിവയെല്ലാം ഗുരുതരമായ ലൈംഗിക ശൈത്യത്തിനു കാരണമായി ഭവിക്കാം.

b) ഷണ്ഡത്വം (Impotence)

സംഭോഗപരാജയങ്ങളുടെ അതിപ്രധാനമായ കാരണം പുരുഷനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഷണ്ഡത്വമാണ്. എന്താണു ഷണ്ഡത്വം അഥവാ ലൈംഗിക ബലഹീനത? ലിംഗോദ്ധാരണം സാദ്ധ്യമാകാതെവരിക, ഉദ്ധാരണം നിലനിർത്താൻ കഴിയാതെവരിക, യോനിയിലേയ്ക്കുള്ള ശുക്ലവിസർജ്ജനം അസാധ്യമായി ഭവിക്കുക എന്നീ കാരണങ്ങളാൽ സംഭോഗശേഷി നഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷമാണ് ഷണ്ഡത്വം എന്ന് മാസ്റ്റേഴ്സും ജോൺസണും (Masters & Johnson) നിർവ്വചിക്കുന്നു. ഷണ്ഡത്വത്തിനു അനേകം കാരണങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ 80% മാനസികമാണ്.

മാനസികകാരണങ്ങളിൽ ആഴമേറിയ ന്യൂറോസീസ്സ്, ആകാംക്ഷ (Anxieties) ഭയം (Phobia) എന്നിവയാണ് പ്രധാനം. സ്വന്തം ഭാര്യയിൽ സ്വന്തം അമ്മയുടെയോ, സഹോദരിയുടെയോ അവ്യക്തമായ ഛായ ഉപബോധമനസ്സിലൂടെ ദർശിക്കുന്ന ഒരു ഭർത്താവിന് അവളുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിനു ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഷണ്ഡത്വം സംഭവിക്കുന്നു. അമിതമായ ശാരീരികപീഡനങ്ങൾ പിതാവിൽനിന്നേറ്റുവളർന്നുവരുന്ന ആൺകുട്ടികൾ പുരുഷത്വത്തിലെത്തി വിവാഹിതരാവുമ്പോൾ ഷണ്ഡന്മാരായി മാറാമെന്നു ചില പഠനങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിഹിത വേഴ്ചാശ്രമത്തിലോ, പ്രഥമരാത്രിയിലെ സംഭോഗസംരംഭത്തിലോ ഉണ്ടായ താൽക്കാലിക പരാജയം ആണ് പലരിലും നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഭയാശങ്കകൾക്കു അതുമൂലമുള്ള ലൈംഗികബലഹീനതയ്ക്കും ബീജാവാപം ചെയ്യുന്നതു്.

അമിതമായ സംഭോഗം സ്വവർഗ്ഗരതി (Homosexuality) സ്വയംഭോഗം (Masterbation) എന്നിവയും ഷണ്ഡത്വത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കും. കൂടാതെ വൃഷണം (Testis) അധിവൃഷണം (Epididymis) പ്രോസ്റ്റേറ്റ് (Prostate) എന്നിവയുടെ രോഗങ്ങൾ, സിഫിലസ്, നാഡീക്ഷതങ്ങൾ രോഗങ്ങൾ, പ്രമേഹം ആദിയായവ ഷണ്ഡത്വത്തിനു കാരണമായേക്കാം.

35 വയസ്സിനുമേൽ 6.7 ശതമാനം പുരുഷന്മാരും 50 വയസ്സിൽ 18 ശതമാനം പേരും, 60 വയസ്സാകുമ്പോഴേയ്ക്കും 36 ശതമാനം പേരും, 75 വയസ്സെത്തുമ്പോൾ 55 ശതമാനം പുരുഷന്മാരും സ്വാഭാവികമായി ഷണ്ഡത്വമുള്ളവരായി മാറുന്നു എന്നു 'കിൻസി' (Kinsey) യുടെ പഠനം കാണിക്കുന്നു. ഇതു സ്വീകരിക്കുകയേ തരമുള്ളൂ.

c) ലൈംഗിക വ്യതിയാനങ്ങളും വൈകൃതങ്ങളും (Sexual deviations and Sexual pervertions)

വളർച്ചയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ തികച്ചും വികലവും അബദ്ധപൂർണ്ണവും ആയ ലൈംഗികവിജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പലരും ലൈംഗികവ്യതിയാനങ്ങൾക്കും വൈകൃതങ്ങൾക്കും ഇരയാകുന്നതു്. ഇക്കൂട്ടർക്ക് സ്വാഭാവികമായി സ്ത്രീപുരുഷസംയോഗ താല്പര്യമില്ല, സംതൃപ്തിയില്ല. പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ പല ലൈംഗികവ്യാപാരങ്ങളിലും അവർ സുഖാനുഭൂതി കണ്ടെത്തുന്നു.

ലൈംഗിക വ്യതിയാനങ്ങളും ലൈംഗികവൈകൃതങ്ങളും വളരെയേറെയുണ്ട്. അവയിൽ സാധാരണയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ളതുമാത്രം പരിശോധിക്കാം. ലിംഗപ്രദർശനസ്വഭാവം (Exihibitionism) ഒരു ലൈംഗിക വ്യതിയാനമാണ്. ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ലൈംഗികാവയവങ്ങൾ എതിർലിംഗത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവവൈചിത്ര്യമാണിത്. സ്തനങ്ങൾ വെളിയിൽ കാണത്തക്കവിധം വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്ന യുവതികൾ ഭൂരിഭാഗവും ഈ രോഗബാധയുള്ളവരാണ്. വളച്ചുകെട്ടാത്ത ശിശുക്കളുമായി ലൈംഗികബന്ധം പുലർത്തുക (Paederasty), മറ്റുള്ളവരിൽ വേദനയുണ്ടാക്കി അതിൽനിന്നും ലൈംഗികാനുഭൂതി നേടുക (Sadism), സ്വന്തം വേദനയിൽനിന്നും അപമാനത്തിൽനിന്നും ലൈംഗികസുഖം അനുഭവിക്കുക (Masochism), സ്വവർഗ്ഗഭോഗം (Homosexuality) എന്നിവയെല്ലാം ലൈംഗികവൈകൃതങ്ങൾ തന്നെ. എതിർലിംഗത്തിൽപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ അണിയുകയും, അതിൽനിന്നു രതിസുഖം അനുഭവിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. ഈ പ്രതിഭാസത്തിനു് ട്രാൻസ്‌വെസ്റ്റിസം (Transvestism) എന്നു പറയുന്നു. ചിലർക്കു ലൈംഗികോത്തേജനം സംഭവിക്കണമെങ്കിൽ മണിയറയിൽ ഇണയുടെ ചില പ്രത്യേക വസ്തുക്കൾ (ഉദാ: ഒരു കൈലേസ്, തീപ്പെട്ടി, പാവാട) ചില പ്രത്യേക സ്ഥലത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം. ഫെറിഷിസം (Fetichism) എന്ന സാങ്കേതിക സംജ്ഞയാൽ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ലൈംഗികവ്യതിയാനം വളരെ വിരളമായേ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുകയുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവരുടെ രതിക്രീഡകൾ ഒളിച്ചുനിന്നു കാണുക (Voyarism) ശൃംഗാരവചനങ്ങൾ മറഞ്ഞുനിന്നു ശ്രവിക്കുക (Ecouterism) എന്നിവ സ്വഭാവമായുള്ളവരുണ്ട്. ഇവർക്കു ഈ പ്രക്രിയകളിൽനിന്നു പ്രകൃതിപരമായ സ്ത്രീപുരുഷസംഭോഗത്തിൽനിന്നുമുള്ളതിനേക്കാൾ രതിസുഖം ലഭിക്കുന്നു.

d) ലൈംഗികരോഗങ്ങൾ

ദമ്പതികളുടെ ലൈംഗികജീവിതപരാജയത്തിനും അവരുടെയും കുട്ടികളുടെയും മാനസികവും, ശാരീരികവുമായ ആരോഗ്യഹാനിക്കും പലപ്പോഴും കാരണമായിത്തീരാറുള്ള ഗുരുതരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ് ലൈംഗികരോഗങ്ങൾ. ഗുഹ്യരോഗങ്ങൾ എന്ന അപരനാമത്താൽ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ഗ്രൂപ്പിൽ

പ്പെട്ട പ്രധാനികവും സിഫിലിസ്സ്, ഗൊണേറിയ, ലിംഫോ ഗ്രാനലോമാ വെനേറിയം (L. G. V.), യോസ് (Yaws), ഷാങ്ക റോയിഡ് എന്നിവയാണ്. ലൈംഗികവേഴ്ചയിലൂടെ (പ്രധാന മായും അവിഹിതവേഴ്ചയിലൂടെ) സംക്രമിക്കുന്ന ഈ രോഗങ്ങ ളിൽ പരമപ്രധാനമായതു് സിഫിലിസ്സ് ആണു്.

അല്പം സ്ഥിതിവിവരകണക്കുകളും രസാവഹമായിരിക്കും. ഇൻഡ്യയിലെ അറുപതുകോടിയിൽപരം ജനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആളുകളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന രോഗങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് അവരോഹണക്രമത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയാൽ മൂന്നാം സ്ഥാനം സിഫിലിസ്സിനാണു്. (ക്ഷയരോഗവും, മലേറിയായും യഥാ ക്രമം ഒന്നും രണ്ടും സ്ഥാനങ്ങളും നേടിയിരിക്കുന്നു). ഓരോ പത്തു ഇൻഡ്യാക്കാരിൽ ഒരാൾ സിഫിലിസ്സ് രോഗബാധിതനായി രിക്കും എന്നു പറഞ്ഞാൽ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഗൗരവം ഊഹിക്കാ മല്ലോ. ഗ്രഹ്യരോഗബാധയിൽ മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്ന പത്തു ലോകനഗരങ്ങളും എടുത്താൽ അതിൽ ഒന്നാകുവാനുള്ള മഹാ ഭാഗ്യം നമ്മുടെ ബോംബെ നഗരത്തിനുണ്ടു്രേ!!

'ട്രിപ്പൊണിമാ പാല്ലിഡം' (Treponema Pallidum) എന്നറി യപ്പെടുന്ന ''സ്പൈറോക്കീറ്റ്'' (Spirochete) വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട അണുക്കളാണു് സിഫിലിസ്സിനു കാരണം. മൂന്നുഘട്ടങ്ങളി ലായി മൂന്നാഴ്ചമുതൽ 30 വർഷംവരെയൊ അതിൽ കൂടുതലൊ നീണ്ടുനിന്നു, തലമുടിമുതൽ നഖംവരെ ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ അവയവങ്ങളെയും കാർന്നുതിന്നുന്ന രോഗമാണു് സിഫിലിസ്സ്. ലൈംഗികവേഴ്ചയ്ക്കുശേഷം മൂന്നാഴ്ച മുതൽ മൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ പ്രഥമഘട്ടം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ലിംഗത്തിലൊ അധരങ്ങ ളിലൊ സ്തനങ്ങളിലൊ ദൃശ്യമാകുന്ന 'ബട്ടൺ' ആകൃതിയിൽ ഉള്ളതും വേദനയില്ലാത്തതുമായ ഒരു വ്രണമാണിതു്. കുറെ ദിവ സങ്ങൾക്കുശേഷം ഈ വ്രണം അപ്രത്യക്ഷമാകും; ചികിത്സി ച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും. ശരിയായി ചികിത്സിക്കാതെയാണു് ഈ ''സുഖപ്പെടൽ'' സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു് രോഗാണുക്കളുടെ മനുഷ്യശരീരത്തിനുള്ളിലേയ്ക്കുള്ള തന്ത്രപരമായ പിൻമാറ്റം മാത്രമാണെന്ന സത്യം മറക്കരുതു്.

രണ്ടാംഘട്ടം സാധാരണയായി ആറാഴ്ചകൾക്കും, ആറുമാസ ത്തിനുമുള്ളിൽ ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ത്വക്രോഗം, ഗ്ലാൻ ഡ്സ് വീക്കം, വായിലെയും നാക്കിലെയും വ്രണങ്ങൾ, മല

ദ്വാരത്തിനും, ലിംഗത്തിനും ചുറ്റുമുണ്ടാകുന്ന അരിമ്പാറപോലെയുള്ള മുഴകൾ (Condylometa) എന്നീ രൂപങ്ങളിലാണ് സിഫിലിസ്സ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. മൂന്നാം രംഗമാകട്ടെ രണ്ടുവർഷം മുതൽ 30 വർഷങ്ങൾവരെ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും സജ്ജമാക്കപ്പെടാം. ഹൃദയവും മസ്തിഷ്കവുമാണ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ രോഗാണുക്കളുടെ പ്രധാന ആക്രമണമേഖല. പ്രഥമദ്വിതീയ ഘട്ടങ്ങളിൽ വിദഗ്ധചികിത്സ ലഭിച്ചാൽ പരിപൂർണ്ണമായും രോഗം ഭേദമാകും. എന്നാൽ മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൽ രോഗാണുക്കളെ കൊല്ലാൻ ചികിത്സകൊണ്ടു കഴിയുമെങ്കിലും ഹൃദയത്തിനും തലച്ചോറിനും വന്നുഭവിച്ച കേടുപാടുകൾ മാറാൻ സാധ്യമല്ല.

'ഗൊണേറിയ' മൂത്രക്കുഴലിനെയും (Urethra) മൂത്രാശയ (Urinary bladder) ത്തെയുമാണ് പ്രധാനമായി ബാധിക്കുക. കൂടെക്കൂടെ മൂത്രമൊഴിക്കണമെന്നു തോന്നുക; മൂത്രമൊഴിക്കാതിരുന്നാൽ ഗുരുതരമായ നീറ്റലും പുകച്ചിലും വേദനയുമനുഭവപ്പെടുക; തനിപഴപ്പു മൂത്രദ്വാരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക; മൂത്രം ഇറ്റുപോകുക എന്നിവയൊക്കെയാണ ലക്ഷണങ്ങൾ. ചികിത്സ താമസിച്ചുപോയാൽ മൂത്രക്കുഴൽ ചുരുങ്ങുകയും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മൂത്രതടസ്സം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഗർഭിണിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ യോനിയിൽ ഈ രോഗബാധയുണ്ടെങ്കിൽ അവൾ പ്രസവിക്കുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ കണ്ണിൽ ഈ രോഗാണുക്കൾ ഗുരുതരമായ കേടുപാടുകൾ വരുത്താം (Ophthalmia Neonatorum).

പരിഹാരനിർദ്ദേശങ്ങൾ

ലൈംഗികപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹാരമില്ലാത്തവയല്ല. ഈ രംഗത്തു് വളരെയധികം നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള ഡോ. ഹോഫ്മാന്റെ (Dr. Hoffman) അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനുള്ള ആദ്യപടി ഒരു പ്രശ്നം തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിലവിലുണ്ടെന്നു ദമ്പതികൾ അംഗീകരിക്കുകയാണ്. ആ പ്രശ്നം ലൈംഗികമാണെങ്കിൽ അങ്ങനെതന്നെയാണെന്നു സമ്മതിക്കുവാൻ ഇരുകൂട്ടരും മടിക്കരുതു്. പിന്നീടു് പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനു തങ്ങളാൽ കഴിവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്യുമെന്നു് ഓരോരുത്തരും പ്രതിജ്ഞചെയ്യുക.

അടുത്തപടി ലൈംഗിക പൊരുത്തക്കേടുകൾ ശാരീരിക വൈകല്യങ്ങളാലാണോ, അഥവാ മാനസികാഘാതങ്ങളാലാ

ണോ, സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കണ്ടെത്തുകയാണു്. ഈ തിട്ടപ്പെടുത്തൽ പലപ്പോഴും ക്ഷിപ്രസാധ്യമല്ല. ഒരു ഡോക്ടറുടെ സഹായംതന്നെ വേണ്ടിവന്നേക്കാം ഇതു നിർണ്ണയിക്കാൻ. ശാരീരികരോഗങ്ങളും വൈകല്യങ്ങളുംമൂലമുള്ള ലൈംഗിക പരാജയങ്ങളും ഒരളവുവരെ ചികിത്സിച്ചു നേരെയാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്. പ്രശ്നം മാനസികമെങ്കിൽ സ്വയം തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുക. അതിൽ വിജയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു മനഃശാസ്ത്രജ്ഞനെ സമീപിക്കുക.

e) സ്വയം തിരുത്തൽ

തങ്ങളുടെ ലൈംഗികജീവിതം വികലമാണെന്നു സ്വയം അംഗീകരിക്കുകയും അതു നേരെയാക്കണമെന്നു് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദമ്പതികൾക്കു സ്വയം തിരുത്തലിനു സഹായകരമായ പല നിർദ്ദേശങ്ങളും 'ഡോ. ഹോഫ്മാൻ' നൽകുന്നുണ്ടു്.

(i) 'ലൈംഗികത' യെന്നാൽ 'സംഭോഗം' മാത്രമാണെന്ന തെറ്റായ ധാരണ ആദ്യമേ തിരുത്തുക. സംഭോഗം ലൈംഗികതയുടെ പല ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണു്. അനുരാഗം വഴിയുന്ന സാമീപ്യം, കടാക്ഷങ്ങൾ, സംസാരങ്ങൾ, ആലിംഗനങ്ങൾ, ചുംബനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പലതും രതിക്രീഡകളിൽപ്പെടുന്നു. ശൃംഗാരചേഷ്ടകൾ എല്ലാം സംഭോഗത്തിൽ കലാശിക്കണമെന്നില്ല. അതിനായി നിർബന്ധം പിടിക്കാതിരിക്കുക. തന്റെ ഭർത്താവിൽനിന്നുള്ള മധുരമായ വാത്സല്യപൂർണ്ണമായ ഏതു പെരുമാറ്റവും ഒരു സ്ത്രീക്കു് പലപ്പോഴും സംഭോഗത്തേക്കാൾ രതിനിർവൃതി നല്കും.

(ii) തങ്ങളുടെ ലൈംഗികവേഴ്ചയുടെ തവണകൾ ഇരുകൂട്ടരുംകൂടി നിശ്ചയിക്കുന്നതു് ആരോഗ്യകരമായിരിക്കും. ചില ദമ്പതികൾക്കു് ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കലും ചിലർക്കു് മാസത്തിൽ രണ്ടുതവണയും ലൈംഗികമായി ബന്ധപ്പെട്ടാൽ മതി സംതൃപ്തി ലഭിക്കുവാൻ എന്നിരിക്കട്ടെ. ഈ ഓരോ ദമ്പതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരവർക്കു താൽപര്യമുള്ള രീതിയാണു് ശരിയും സ്വാഭാവികവും. അല്ലാതെ ആഴ്ചയിൽ ഇത്ര തവണ ബന്ധപ്പെട്ടാലേ ''നോർമ്മൽ'' ആകൂ എന്നില്ല.

(iii) ലൈംഗികവൃത്തിക്കു് ഒരു ടൈംടേബിൾ (Time Table) നിശ്ചയിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ചിരിവരും അല്ലേ? വേണ

മെന്നതന്നെയാണ വിദഗ്ധാഭിപ്രായം. ടൈംടേബിളം എഴുതി പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നല്ല. ഭാര്യയ്ക്കും ഭർത്താവിനും ഒരുപോലെ സംതൃപ്തി നല്കുന്ന അവസരങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടുത്തി ലൈംഗികവേഴ്ച സ്ഥായി മാറിവയ്ക്കണം. സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുട്ടികളെല്ലാം ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു, ഗൃഹജോലികളം എല്ലാം ഒതുക്കി വന്നു, ഭർത്താവുമായി കിടക്കുവാനാണ താല്പര്യം. അപ്പോൾ രാത്രി 11-12 മണിയോളമെത്തിയെന്നുവരും. പുരുഷനു തികച്ചും അരോചകമായ ഒരവസരമാണിതു. അപ്പോൾ ഇരുകൂട്ടരും വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കു തയ്യാറായി ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം അനുയോജ്യമായ സമയം തിട്ടപ്പെടുത്തി ഉപയോഗിക്കുകയാണ വേണ്ടതു. എന്നും ഒരേ സമയമായാൽ അരോചകമായി മാറാം. വിവിധ ദിനങ്ങളിൽ വിവിധ സമയങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കണം ഇരുവരുംകൂടി.

(iv) തണുത്തുറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ ഭോഗാസക്തി ചൂടുപിടിപ്പിച്ചെടുക്കണമെങ്കിൽ ക്ഷമയോടെ ശ്രമമാരംഭിക്കണം. ആദ്യമായി വെറും 'ഒന്നിച്ചുചേരൽ' (Simple togetherness) ശീലിക്കുക—ഒന്നിച്ചിരുന്നു ആഹാരം കഴിക്കുക, സൗഹൃദസംഭാഷണം നടത്തുക, നിലാവുള്ള രാത്രിയിൽ വെളിയിൽ പുൽത്തകിടിയിൽ വിരിപ്പുവിരിച്ചു അതിൽ ഒന്നിച്ചിരിക്കുക, കിടക്കുക, സംസാരിക്കുക, സ്പർശിക്കുക. ഇങ്ങനെ പല രാത്രി കഴിയുമ്പോൾ ഭോഗാസക്തിയുടെ വൈദ്യുതകാന്തതരംഗങ്ങൾ ദമ്പതികളിൽനിന്നുമുയർന്നു സ്ത്രീയും പുരുഷനുമാകുന്ന ആ നെഗറ്റീവു പോസിറ്റീവു ധ്രുവങ്ങളെ മനോഹരമായി, ആനന്ദസംദായകമായി ബന്ധിപ്പിക്കും തീർച്ചതന്നെ.

f) മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പക്കൽ

സ്വയം തിരുത്തൽശ്രമം എല്ലാവരിലും നൂറുശതമാനവും വിജയിക്കണമെന്നില്ല. അപ്പോൾ ഒരു മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ സഹായം തേടുകയാണു ഉചിതം. മാനസികനിലവാരം തിട്ടപ്പെടുത്തുവാനും, ആകാംക്ഷകളും ഭയങ്ങളും അകറ്റുവാനും അതു സഹായിക്കും.

ആരോഗ്യകരവും ആനന്ദസംദായകവും ആയ ഒരു ദാമ്പത്യജീവിതത്തിനു സുഖകരമായ ലൈംഗികവേഴ്ച അനുപേക്ഷണീയമാണു. ഇതിന്റെ അഭാവത്തിൽ ജീവിതംതന്നെ മുരടിച്ചുപോകാം.

7

ലൈംഗികജീവിതത്തിലെ ധർമ്മാധർമ്മങ്ങൾ

എന്താണു ധാർമ്മികത?

ഒരു പ്രവൃത്തി ധാർമ്മികമാണെന്നു പറയുമ്പോഴും അതു നല്ലതാണു് അല്ലെങ്കിൽ നന്മയാണു് എന്നും അധാർമ്മികമാണെന്നു പറയുമ്പോഴും അതു തീയതാണു് അല്ലെങ്കിൽ തിന്മയാണു് എന്നും ആണല്ലോ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. അപ്പോഴും പ്രവൃത്തികളുടെ ധർമ്മാധർമ്മ വിവേചനം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നന്മയോ തിന്മയോ എന്നു വിവേചിക്കുക എന്നർത്ഥം. ലൈംഗികവ്യാപാരങ്ങളിൽ ഈ വിവേചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്തു് ?

എന്തിനെയെങ്കിലുംപറ്റി, പ്രവൃത്തിയോ, വസ്തുവോ എന്തുമാവട്ടെ, അതു നല്ലതാണു് എന്നു നാം പറയുന്നതെപ്പോഴാണു്? ഒരു വാച്ചു് നല്ല വാച്ചാണു് എന്നു നാം പറയുന്നതെപ്പോഴാണു്? അതു കൃത്യമായി സമയം കാണിക്കുമ്പോഴും. ഒരു പേന നല്ല പേനയാണെന്നു പറയുന്നതോ ? അതുകൊണ്ടു സുകരമായി എഴുതാൻ കഴിയുമ്പോഴും. ഒരദ്ധ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കാവശ്യമായവ സുഗ്രഹമായ രീതിയിൽ പഠിപ്പിക്കുമ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ലാസ്സു് നല്ലതാണെന്നു നാം പറയും. പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ, ഓരോന്നിന്റെയും നന്മ പ്രധാനമായും അതിനു സ്വഭാവേനയുള്ള ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കാനുള്ള അതിന്റെ പര്യാപ്തതയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുക. ഒരു വാച്ചിന്റെ ലക്ഷ്യം കൃത്യമായി

സമയം കാണിക്കുകയാണു്. അതുകൊണ്ടു്, അതിന്റെ നന്മ അല്ലെങ്കിൽ മേന്മ അതു് എത്ര കൃത്യമായി സമയം കാണിക്കുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം അറിവുനല്കുകയാണു്. അതുകൊണ്ടു് അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെ നന്മ അല്ലെങ്കിൽ മേന്മ വിദ്യാർത്ഥിക്കു് എത്രമാത്രം അറിവുകിട്ടുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും.

ലൈംഗികപ്രവൃത്തികളുടെ നന്മയും തിന്മയും വിവേചിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡവും ഇതുതന്നെ. അവയുടെ നന്മ അവയുടെ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കാൻ അവ എത്രമാത്രം ഉതകുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും.

അങ്ങനെയെങ്കിൽ ലൈംഗികപ്രവൃത്തികളുടെ ധാർമ്മികത നിർണ്ണയിക്കാൻ ഈ പ്രവൃത്തികളുടെ സ്വഭാവേനയുള്ള ലക്ഷ്യം എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കണം.

ലൈംഗികതയുടെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യങ്ങൾ
(Natural ends)

ഓരോന്നിന്റെയും ലക്ഷ്യം അതാതിന്റെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കണം. അഗ്നി എന്തിനുള്ളതാണെന്നും, വാച്ചു് എന്തിനുള്ളതാണെന്നും അവയുടെ സ്വഭാവത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമല്ലേ? ആരാണു് ഇവയ്ക്കൊക്കെ ഈ ലക്ഷ്യം നൽകിയതു്? ഇവയുടെ നിർമ്മാതാക്കൾ തന്നെ. വാച്ചു് ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ സമയം കുറിക്കുന്ന ഒരുപകരണമായിട്ടാണു് അതു് സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. പേനയുണ്ടാക്കിയ ആൾ എഴുതാൻ ഉതകത്തക്കവിധം അതു സംവിധാനം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഓരോന്നിനും അതാതിന്റെ ലക്ഷ്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നതു നിർമ്മാതാവുതന്നെ.

ലൈംഗികതയുടെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യം സന്താനോൽപാദനം ആണല്ലോ. ആരാണു് ഈ ലക്ഷ്യം നൽകിയിരിക്കുന്നതു്? അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവുതന്നെ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഈ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പവിത്രതയും അലംഘ്യതയും സ്പഷ്ടമാണു്. കാരണം ഈ ലക്ഷ്യം (ഒരു വാച്ചിന്റെയോ, പേനയുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ) മനുഷ്യദത്തമല്ല, ദൈവദത്തമാണു്.

ലൈംഗികതയുടെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യം ഇതു മാത്രമാണോ? സന്താനോല്പാദനം എന്ന ലക്ഷ്യത്തിനുതകുന്ന എല്ലാ

ലൈംഗികപ്രവൃത്തികളും ധാർമ്മികമാണോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ ധാർമ്മികതയ്ക്ക് മൃഗങ്ങളുടേതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയൊന്നുമില്ല. അപ്പോൾ വ്യഭിചാരവും ബഹുഭാര്യാത്വവും എല്ലാം ധാർമ്മികമാകും.

മനുഷ്യനിൽ ലൈംഗികതയുടെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യം സന്താനോല്പാദനം മാത്രമല്ല. മനുഷ്യന്റെ ലൈംഗികതയ്ക്ക് ശ്രേഷ്ഠവും തികച്ചും മാനുഷികവും ആയ മറ്റു ലക്ഷ്യങ്ങൾകൂടിയുണ്ട്. അവയുടേയുംകൂടി അടിസ്ഥാനത്തിലേ ലൈംഗികപ്രവൃത്തികളുടെ ധാർമ്മികത നിർണ്ണയിക്കാനൊക്കൂ. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഏവയാണെന്നു നോക്കാം.

മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിന് സ്വാഭാവികമായി മൂന്ന് അടിസ്ഥാനഘടകമാണുള്ളതു്. ശാരീരികം, മാനസികം, സാമൂഹികം. മനുഷ്യലൈംഗികതയ്ക്കും ഉണ്ട് ഈ മൂന്ന് അടിസ്ഥാനങ്ങൾ. കാരണം ലൈംഗികത ശരീരത്തിലെ ചില അവയവങ്ങളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതല്ല. അതു ശരീരവും മനസ്സും ബുദ്ധിയുമെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഭാഗമത്രെ.

ലൈംഗികതയുടെ ലക്ഷ്യം

മനുഷ്യനു മൃഗങ്ങൾക്കില്ലാത്ത ഒരു മാനസികാസ്തിത്വമുണ്ട്. ഒരു ബൗദ്ധികാസ്തിത്വവുമുണ്ട്. അവനു ലൈംഗികത മാനസികവ്യാപാരങ്ങളുടെയുംകൂടി ഒരു പ്രകാശനോപാധിയാണ്. സ്നേഹവിനിമയമാണ് മനുഷ്യലൈംഗികതയുടെ രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷ്യം. താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന ആളുമായി, തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ആളുമായി ലൈംഗികമായി ബന്ധപ്പെടാനാണല്ലോ മനുഷ്യൻ സ്വാഭാവികമായി ആഗ്രഹിക്കുക. സ്നേഹം കൂടാതെ വെറും വികാരസംതൃപ്തിക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യൻ ലൈംഗികസമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടാറുണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. മനുഷ്യൻ പണത്തിനുവേണ്ടി ശരീരത്തെ വില്ക്കുന്നിടത്തൊക്കെ ഇതാണല്ലോ സംഭവിക്കുക. ജഡികാസക്തിക്കു അടിമപ്പെട്ട കഴിയുന്ന ചിലർ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു എന്നുവച്ച് സ്നേഹവിനിമയം ലൈംഗികതയുടെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യമല്ലെന്നുവരുമോ? ഉൽപാദനത്തിനുതകാത്ത ലൈംഗികപ്രവൃത്തികളിൽ ചിലർ ഏർപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ലൈംഗികതയുടെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യം ഉല്പാദനം അല്ലാതായിത്തീരുമോ? ഒരുവൻ പേന എഴുതാനല്ലാതെ മറ്റെന്തിനെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചു എന്നു

വച്ച് പേനയുടെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യം എഴുതുക എന്നതല്ലാതാവുമോ? പല്ലുകൊണ്ട് ഞാൻ ഒരാളെ കടിച്ചുമുറിവേല്പിച്ചു എന്നു വച്ച് പല്ലുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം അതാവുകയില്ലല്ലോ. സ്നേഹം കൂടാതെ വെറും വികാരത്തിനടിമപ്പെട്ട് മറ്റൊരാളുമായി ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്ന ആൾ മനുഷ്യത്വത്തിൽനിന്നു അധോഗമിക്കുകയാണെന്നു പറയാം.

മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ മാനം സാമൂഹികമാണ്. മനുഷ്യൻ സാമൂഹ്യജീവിയാണ്. ഒരു സമൂഹത്തിൽ നിന്നാണവൻ ജനിക്കുക (മാതാവും പിതാവുമടങ്ങുന്ന സമൂഹം). സമൂഹത്തിലാണവൻ വളരുക. തന്മൂലം മനുഷ്യന്റെ ലൈംഗിക പ്രവൃത്തിക്കു് മറ്റു പ്രവൃത്തികൾക്കെന്നപോലെ സാമൂഹിക പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ട്. ജനിക്കുന്ന സന്താനം സമൂഹത്തിൽ അംഗമായിത്തീരുന്നു എന്നതാണ് അവയിലൊന്ന്. അതുകൊണ്ട് സമൂഹത്തോടുള്ള തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വംകൂടി പരിഗണിച്ചുവേണം ഒരുവൻ ഈ പ്രവൃത്തിയിലേർപ്പെടാൻ. ലൈംഗികതയുടെ മൂന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യം സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയാണ്; സമൂഹനിർമ്മാണമാണ്. ഇതിനാണു സാധാരണ ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ പിതൃത്വം (responsible parenthood) എന്നു പറയുക.

ലൈംഗിക ധാർമ്മികതയുടെ മാനദണ്ഡം

മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു ലക്ഷ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിവേണം ലൈംഗികപ്രവൃത്തികളുടെ ധാർമ്മികത നിർണ്ണയിക്കാൻ.

ഓരോ ലൈംഗികവേഴ്ചയും ധാർമ്മികമാകുവാൻ അതു് ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളും മൂന്നും പ്രാപിച്ചിരിക്കണമെന്നുണ്ടോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ സന്താനോല്പാദനത്തിൽ എത്താത്ത ഓരോ ലൈംഗികബന്ധവും അധാർമ്മികമാകുമല്ലോ.

ഓരോ ലൈംഗികപ്രവൃത്തിയിലും ഈ മൂന്നു ലക്ഷ്യങ്ങളും പ്രാപിച്ചിരിക്കണമെന്നില്ല; അതു സാദ്ധ്യവുമല്ല. പരിപൂർണ്ണമായ സ്ത്രീപുരുഷസംയോഗംപോലും എല്ലായ്പോഴും സന്താനോല്പാദനം എന്ന ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നില്ല. ഇതിൽനിന്നു് ഓരോ ലൈംഗികവ്യാപാരത്തിലും ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കണമെന്നു് സ്രഷ്ടാവു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

അപ്പോൾ പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ലൈംഗികപ്രവൃത്തികളുടെ ധാർമ്മികത നിർണ്ണയിക്കുക?.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ കോളേജിൽ ഫീസടയ്ക്കുവാൻ രൂപയുമായി അവന്റെ പിതാവയയ്ക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. അവൻ ആ രൂപകൊണ്ടു ഫീസടയ്ക്കുമ്പോൾ അവൻ പിതാവിന്റെ ലക്ഷ്യം സാധിക്കുന്നു. പകരം അതു ഹോട്ടലിലും ബാറിലും ചെലവാക്കിയാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നതു തെറ്റാണ്. എന്നാൽ കോളേജിൽ ഒരാഴ്ചത്തേയ്ക്കു ഫീസടയ്ക്കുന്നില്ലെന്നു വിചാരിക്കുക. അപ്പോൾ ഫീസടയ്ക്കുക അസാധ്യമാവുന്നവിധം ആ പണം ധൂർത്തടിക്കൽ പാടില്ലല്ലോ. മേല്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണത്തിന്റെ ചുവടുപിടിച്ച് ലൈംഗികപ്രവൃത്തികൾക്ക് അവയുടെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം നമുക്ക് അപഗ്രഥിച്ചുനോക്കാം.

ലൈംഗികത ദൈവദത്തമാണ്. അവയുടെ ദൈവനിർദ്ദിഷ്ടമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഏവയെന്നും നാം കണ്ടു. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രാപിക്കാൻ ഉതകുന്ന രീതിയിലാവണം അതിന്റെ വിനിയോഗം. എന്നാൽ ലൈംഗികതയുടെ വിനിയോഗം ഓരോ പ്രാവശ്യവും ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എല്ലാം പ്രാപിക്കണമെന്നു പ്രകൃതിപോലും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ലൈംഗികപ്രവൃത്തി അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രകൃത്യാ പ്രാപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽവേണ്ട. പക്ഷേ ആ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഒരു ലൈംഗികപ്രവൃത്തിയിലും മനഃപൂർവ്വം അസാധ്യമാക്കരുതു്. അതിനു വിഘാതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കയുമരുതു്.

ദാമ്പത്യസ്നേഹം

ലൈംഗികപ്രവൃത്തിയുടെ മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ സ്നേഹവിനിമയം എന്നതിനു അല്പം വിശദീകരണംകൂടി ആവശ്യമാണ്. കാരണം വളരെയേറെ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഒന്നാണ് സ്നേഹം. വെറും വൈകാരികസംതൃപ്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള താല്ക്കാലിക ലൈംഗികബന്ധങ്ങളേയും സ്നേഹസായൂജ്യമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നവരുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ സ്നേഹമെന്തെന്നും അതിന്റെ സവിശേഷതകൾ ഏവയെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. മറ്റൊരാളിനു നന്മയാഗ്രഹിക്കുക, അതിനുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും ചെയ്യാൻ തയ്യാറാവുക–ഇതാണു യഥാർത്ഥ സ്നേഹം.

1. സ്നേഹം ശാശ്വതമാണു്

ഒരു സ്ത്രീയും പുരുഷനും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുമ്പോഴെ എന്നും ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കണമെന്നാണു് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. കാലാവധി വച്ചല്ല അവർ സ്നേഹിക്കുന്നതു്. ഭാവിയിൽ അവർ പിരിയുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ അതു ഇപ്പോഴെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതോ ആഗ്രഹിക്കുന്നതോ അല്ല.

2. ഈ സ്നേഹം അസൂയാബദ്ധമാണു്

സ്നേഹബദ്ധരായ രണ്ടുപേരിൽ ഒരാളെ മൂന്നാമതൊരാളുമായി ഇതേ രീതിയിൽ ബദ്ധപ്പെടുന്നതു് അപരനു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. സ്നേഹബദ്ധരായവർ തങ്ങളുടെ സ്നേഹബന്ധത്തിലേയ്ക്കു നുഴഞ്ഞു കയറുന്ന മൂന്നാമതൊരാളോടു സഹിഷ്ണത കാണിക്കുകയില്ല. സ്നേഹത്തിലൂടെ രണ്ടുപേർ ഒരേ ശരീരമായിത്തീരുന്നു. ഈ ശരീരത്തെ വെട്ടിമുറിക്കാതെ മൂന്നാമതൊരാളെ അതിലുൾപ്പെടുത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല.

വെളിപാടു് – മാനദണ്ഡം

മുകളിൽക്കണ്ടതു് ലൈംഗിക ധാർമ്മികതയുടെ വ്യക്തിപരമായ അടിസ്ഥാനമാണു്. ക്രൈസ്തവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ധാർമ്മികതയ്ക്കു മറ്റൊരടിസ്ഥാനവുംകൂടിയുണ്ടു്: ദൈവിക വെളിപാടു്. ഒരു വിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൈവവചനം വിലക്കിയിട്ടുള്ളതൊന്നും അവനു സ്വീകാര്യമല്ല.

ചില അബദ്ധ സങ്കല്പങ്ങൾ

അധാർമ്മിക പ്രവൃത്തികളെ അങ്ങനെയാവുന്നതു് വിലക്കുകൾ നിമിത്തമാണു് എന്നു ധരിച്ചിരിക്കുന്നവരുണ്ടു്. വിലക്കുകൾ എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ അവ ധാർമ്മികമായിത്തീരും എന്നു് ഇവർ ചിന്തിക്കുന്നു; പ്രത്യേകിച്ചു് സഭ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന വിലക്കുകൾ. എന്നാൽ സത്യം നേരേ മറിച്ചാണു്. വിലക്കുകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു് അധാർമ്മികമാവുകയല്ല; അധാർമ്മികമായതുകൊണ്ടു് വിലക്കുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണു്. വ്യഭിചാരം അധാർമ്മികമാവുന്നതു് സഭയോ, വേദപുസ്തകമോ അതു നിരോധിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല; അധാർമ്മികമായതുകൊണ്ടു് സഭയും വേദപുസ്തകവും

ആ അധാർമ്മികത ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക മാത്രമാണു ചെയ്യുക. ആക്ഷേപങ്കിലും നീക്കിക്കളയാവുന്നതല്ല ഈ അധാർമ്മികത. പ്രമേഹരോഗി പഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതു വൈദ്യൻ വിലക്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണോ? പഞ്ചസാര രോഗിക്കു ഹാനികരമായതുകൊണ്ടു വൈദ്യൻ വിലക്കിയിരിക്കുന്നതല്ലേ? വൈദ്യൻ വിചാരിച്ചാൽ ഈ വിലക്കു നീക്കാൻ ഒക്കുമോ?

ലൈംഗികധാർമ്മികതയെ ക്രിസ്തീയ സദാചാരത്തിന്റെ ആകെത്തുകയായിട്ടോ, അതിന്റെ മർമ്മമായിട്ടോ കല്പിക്കുന്നതും, ലൈംഗിക സദാചാരത്തിൽവരുന്ന പാളിച്ചകളെ എല്ലാറ്റിലും വലിയ പാപമായി കാണുന്നതും ശരിയല്ല. ജറുസലേം ദൈവാലയത്തിലെ കള്ളക്കച്ചവടക്കാരെ അടിച്ചുപുറത്താക്കാൻ ചമ്മട്ടിയേന്തിയ ക്രിസ്തു വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവളോടും, പരസ്യപാപിനിയോടും എത്ര കാരുണ്യപൂർവ്വമാണു പെരുമാറിയതു് എന്നു നോക്കുക. മുകളിൽപറഞ്ഞ തത്ത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഓരോ ലൈംഗിക കൃത്യത്തിന്റേയും ധാർമ്മികത നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതാണു്. ചില ലൈംഗികപ്രവൃത്തികളും ഈ മാനദണ്ഡങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നുപഗ്രഥിച്ചുനോക്കാം.

1. സ്വയംഭോഗം (Masturbation)

ഒരാൾ തനിയെ ലൈംഗിക കൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതാണു സ്വയംഭോഗം അല്ലെങ്കിൽ ആണ്മരതി. ലൈംഗിക പ്രവൃത്തിയിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന താല്ക്കാലിക സുഖം സ്വയംഭോഗത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന ഒരു വലിയ പ്രലോഭനമത്രെ.

ഇതേക്കുറിച്ചു് ചർച്ചചെയ്യാത്ത ആരോഗ്യപംക്തികൾ ഇന്നു വിരളമാണു്. സ്വയംഭോഗം ഒരു പാപമല്ല, തെറ്റല്ല, ക്രമക്കേടുമല്ല; അതു ദഹനം, ശ്വാസോച്ഛ്വാസം, ആഹാരനീഹാരാദികൾപോലെ വെറുമൊരു സാധാരണക്രിയ മാത്രമാണെന്നു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരുമുണ്ടു്. വളർച്ചയുടെ ഒരു ഘട്ടത്തിലുണ്ടാവുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു് അതിനു് ഒരു ഗൗരവവും കൊടുക്കേണ്ട എന്നു പറയുന്നവരുമുണ്ടു്. അതേ സമയം അതു് ഒരു ഘോരപാപമാണെന്നു വിചാരിച്ചു് പേടിക്കുകയും ''ഇനി ഞാൻ എങ്ങനെ കുർബാന കൈക്കൊള്ളും;

ഞാനിതെങ്ങനെ കുമ്പസാരത്തിൽ പറയും'' എന്നെല്ലാം ലജ്ജിക്കുന്നവരുമുണ്ട്.

മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അകൽച്ച, ഇന്നത്തെ നാഗരികതയിലെ തിന്മയുടെ അതിപ്രസരം, അശ്ലീലങ്ങളായ പൊതുവിനോദപരിപാടികളുടെയും, വികാരോദ്ദീപകങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെയും അനിയന്ത്രിതമായ പ്രചരണം, സംയമനത്തിന്റെ കാവൽഭടനായ ശാലീനതയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പും നടപ്പും എല്ലാം ഇന്നു മനുഷ്യനിലെ ലൈംഗികപ്രവണതകളെ പൂർവ്വാധികം ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം, വിവാഹപ്രായമുയർത്തിയതുകൊണ്ട് അവനിൽ വർദ്ധിച്ചുപെരുകുന്ന വൈകാരിക സമ്മർദ്ദത്തിനു മറു ചാലുകളൊന്നും കാണാതെ അവൻ സ്വയം ഭോഗത്തിനു പ്രേരിതനാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ ദുശ്ശീലത്തെക്കുറിച്ച് നേരായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ഇന്നു ആവശ്യകമത്രേ. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയുടെയും ധാർമ്മികതയെക്കുറിച്ചു വിധിപ്രസ്താവിക്കേണ്ടതു ഭിഷഗ്വരനോ, ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞനോ, അല്ല; സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്. ഈ ദുശ്ശീലത്തേക്കുറിച്ചു ഇന്നത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ വരുന്ന ചർച്ചകളധികവും അതിന്റെ ആരോഗ്യശാസ്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ മാത്രം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടുള്ളവയാണ്. ഇവിടത്തെ പ്രതിപാദ്യം സ്വയംഭോഗത്തിന്റെ ആരോഗ്യശാസ്ത്രപരമായ വശങ്ങളല്ല. സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രപരമായവയാണ്.

സ്വയംഭോഗത്തിൽ ലൈംഗികതയുടെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യങ്ങം ഇല്ല; സന്താനോല്പാദനം, സ്നേഹവിനിമയം, മുതലായവയെല്ലാം വർജ്ജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇതു് അധാർമ്മികമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ലൈംഗികപ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം ആവശ്യപ്പെടുന്ന വർഗ്ഗബന്ധം (Mutuality) സ്വയംഭോഗത്തിലില്ല, എന്നതും വ്യക്തമാണല്ലോ. മനുഷ്യന്റെ സംസാരശക്തി രണ്ടാളുകളെങ്കിലുമുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിലല്ലേ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതു്. ഒരാൾ തനിച്ചിരുന്നു വർത്തമാനം പറയുന്നതിൽ പന്തികേടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കണമോ? ഇതുപോലെതന്നെയത്രേ ലൈംഗികതയും. ഒരാൾ തനിച്ചുചെയ്യുന്ന ലൈംഗികക്രിയ ക്രമക്കേടാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ലൈംഗികപ്രവൃത്തി സ്ത്രീയും പുരു

ഷനും തമ്മിൽ ആണെങ്കിലേ അതിന്റെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുതകൂ.

ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് സ്വയംഭോഗം വെറും നിസ്സാരവും സാധാരണവും ആയിക്കരുതുന്ന നയം ശരിയല്ലെന്ന വ്യക്തം. എന്നാൽ ഓരോ സ്വയംഭോഗവും ഘോരപാപമാണോ? ഓരോ പ്രവൃത്തിക്കും അതു ചെയ്യുന്നവൻ എത്രമാത്രം ഉത്തരവാദിയാവും എന്നതു് ഓരോ പ്രവൃത്തിയുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതാണു്. വസ്തുനിഷ്ഠമായിട്ടു് സ്വയംഭോഗം ഗൗരവമുള്ള തെറ്റുതന്നെ. കർത്തൃനിഷ്ഠമായിട്ടു് അതിന്റെ ഗൗരവത്തിനു് ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ ഉണ്ടാവാം.

വളച്ചയുടെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഈ ദുശ്ശീലത്തിനടിപ്പെടുന്നു എന്നാണു് ഇന്നു മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നിഗമനം. അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ പലതാകാം. കുറ്റബോധം, അരക്ഷിതത്വബോധം, സ്നേഹരാഹിത്യം, നിരാശത, ജഡികത, ആത്മാഭിവാഞ്ഛ മുതലായവയൊക്കെ ഇതിനു കാരണങ്ങളാവാം. ഇന്നത്തെ നാഗരികത മനുഷ്യന്റെ ലൈംഗികവികാരങ്ങളെ വിജൃംഭിപ്പിക്കുവാനും അങ്ങനെ മുതലെടുക്കാനും ഉള്ള എല്ലാ സംവിധാനങ്ങളും അടങ്ങിയതാണെന്നതും വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. ഇങ്ങനെ വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദങ്ങളിലകപ്പെട്ടു് ഒരുവൻ ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തിയും പാപമാകണമെന്നില്ല. പക്ഷെ, ഇതു നിസ്സാരമാണു് എന്ന മനോഭാവം ശരിയല്ല. ലൈംഗിക വികാരങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നകലാൻ ഈ ദുശ്ശീലത്തിൽപ്പെടുന്നവർ ശ്രമിക്കണം.

എല്ലാമനുഷ്യരും ഇതിനടിപ്പെടുന്നു എന്നും ഇന്നു് ഈ ദുശ്ശീലം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു എന്നുംമറ്റുമുള്ള കാരണംകൊണ്ടു് ഇതു് ധാർമ്മികമാണെന്നു ധരിക്കരുതു്. എല്ലാമനുഷ്യരും കള്ളം പറയുന്നു എന്നു കരുതി കള്ളം പറച്ചിൽ ധാർമ്മികമെന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞുകൂടല്ലോ. പ്രലോഭനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ചുറ്റുപാടുകളിൽ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും, ക്രിസ്തീയതാപസമുറകളിലൂടെയും വേണ്ട ബലം ആർജ്ജിക്കുവാൻ ഓരോരുത്തരും ശ്രദ്ധിക്കുക.

ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ

സ്വയംഭോഗം പോലുള്ള രതിവൈകൃതങ്ങളുടെ അധാർമ്മികത അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് ബീജനഷ്ടത്തിലാണെന്നു ധരിച്ചു

വച്ചിട്ടുള്ളവരുമുണ്ട്. ഈ തെറ്റിദ്ധാരണയാണ് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിഹാസത്തിനു വളരെയേറെ കാരണമായിട്ടുള്ളതു്. ഓരോ ബീജവും ഒരു മനുഷ്യന്റെ പ്രാഥമിക രൂപമാണെന്നും അതു സ്ത്രീയുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു് അവിടെക്കിടന്നു വളർന്നു മനുഷ്യശിശുവായിത്തീരേണ്ടതാണെന്നുള്ള പുരാതന സങ്കല്പത്തിലാണു് ഈ ധാരണ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ സങ്കല്പം ശാസ്ത്രം തിരുത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പുരുഷന്റെ ബീജവും സ്ത്രീയുടെ അണ്ഡവും ചേർന്നാണു് മനുഷ്യന്റെ ആദ്യരൂപമായ ഭ്രൂണം ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും ബീജങ്ങളും ലക്ഷക്കണക്കിനു് ഓരോ ബീജസ്രവണത്തിലും നഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നും ഇതു് അപ്രതിരോധമാണെന്നും ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സ്വവർഗ്ഗസംഭോഗം (Homosexuality)

ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട വ്യക്തികളും തമ്മിൽ (പുരുഷന്മാർ തമ്മിലോ, സ്ത്രീകളും തമ്മിലോ) ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതാണു് സ്വവർഗ്ഗസംഭോഗം.

സ്വവർഗ്ഗസംഭോഗപ്രവണത ആ ജന്മവാസനകളുടേയോ, വികലമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേയോ, ശരീരഘടനയിലെ വൈകല്യങ്ങളുടേയോ, കൂട്ടിക്കാലത്തു ഏൽക്കേണ്ടിവന്ന ആഘാതങ്ങളുടേയോ ഫലമാണെന്നും അതുകൊണ്ടു കുറ്റകരമല്ലെന്നും ഉള്ള സിദ്ധാന്തം ഇന്നു പ്രചാരമാർജ്ജിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്.

ലൈംഗികപ്രവൃത്തികളുടെ ധാർമ്മികത നിർണ്ണയിക്കാൻ മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച മാനദണ്ഡങ്ങളും വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ സ്വവർഗ്ഗസംഭോഗം അധാർമ്മികമാണെന്നു കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. ലൈംഗികതയുടെ സ്വാഭാവിക ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതു ഇവിടെ പൂർണ്ണമായും അസാദ്ധ്യമാണു്.

അജപാലനരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ഇക്കൂട്ടരോടു ദയാപൂർവ്വം പെരുമാറുകയും അവരുടെ ദുഷ്പ്രവണതയെ നിയന്ത്രണാധീനമാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണെന്നു് അവരെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നാൽ ഇതിനവർ ഉത്തരവാദികളല്ലെന്നോ ഇതു സാരമുള്ളതല്ലെന്നോ, ധരിപ്പിച്ചു് ഈ ദുശ്ശീലത്തോടുള്ള സമീപനത്തെ ലാഘവപ്പെടുത്താവുന്നതല്ല.

ബൈബിളും അസന്ദിഗ്ദ്ധമായ ഭാഷയിൽ ഈ ദുഷ്കൃത്യത്തെ അപലപിക്കുന്നുണ്ടു് (റോമ. 1.24–27). സ്ത്രീകളും

സ്വാഭാവികബന്ധങ്ങൾക്കു പകരം പ്രകൃതിവിരുദ്ധബന്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുപോലെ പുരുഷൻ പുരുഷന്മാരുമായി ലജ്ജാകരകൃത്യങ്ങളിലേർപ്പെട്ട. തങ്ങളുടെ തെറ്റിനു അർഹമായ ശിക്ഷ അവർക്കു ലഭിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ സംശയത്തിനു പഴുതൊന്നുമില്ല.

വ്യഭിചാരം (Pre-marital and extra-marital sex)

വിവാഹത്തിനുമുമ്പുള്ള സംഭോഗവും, വിവാഹിതരായ ദമ്പതികളിൽ ഒരാൾ തന്റെ ഇണയല്ലാത്തയാളുമായി നടത്തുന്ന സംഭോഗവും ഒരുവിധത്തിലും ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നവയല്ല.

സ്നേഹം സനാതനമാണല്ലോ. ലൈംഗികസമ്പർക്കത്തിനു ശേഷം പിരിയാനാണു ഭാവമെങ്കിൽ അവിടെ യഥാർത്ഥ സ്നേഹമില്ല; മുതലെടുപ്പേയുള്ളൂ. ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കാനാണുദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു വിവാഹിതരായിക്കൂടാ?

ഒരാൾ തന്നെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും നിഗൂഢമായ രഹസ്യങ്ങൾ താൻ ഏറ്റവും അധികം സ്നേഹിക്കുന്ന ആളോടല്ലേ പറയുക. ഒരു മനുഷ്യനു ഏറ്റവും നിഗൂഢമായ രഹസ്യം അവന്റെ സെക്സ് തന്നെ. അതാണു മനുഷ്യൻ ഏറ്റവും ഗോപ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതും. അതിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ ഗാഢമായ സ്നേഹത്തേയും വിശ്വാസത്തേയും ആണു ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ തത്തുല്യമായ സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളില്ലെങ്കിൽ അതു് ഏറ്റവും വലിയ കാപട്യമായിരിക്കും. ഈ കാപട്യമാണു് വിവാഹത്തിനു മുൻപും പിൻപുമുള്ള അവിഹിതസംഭോഗത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഇത്തരം ലൈംഗികവേഴ്ചകൾ മിക്കപ്പോഴും സന്താനോല്പാദനത്തിനുള്ള സാധ്യതകളെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ലൈംഗികതയുടെ സ്വാഭാവിക ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒന്നുകൂടി നിരാകരിക്കപ്പെടുന്നു.

അവിഹിത വേഴ്ചകൾ

അവിവാഹിതരായ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു് ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥ എത്ര ദാരുണമായിരിക്കും. ആ കുട്ടിയെ ആർ സംരക്ഷിക്കും? ആ കുട്ടിയുടെ

ശരിയായ വളർച്ചയ്ക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ സ്നേഹവും പരിലാളനയും ആർ നല്കും? അങ്ങനെ ഇതു് ലൈംഗികതയുടെ മൂന്നാമത്തെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യത്തിനു് – ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ പിതൃത്വത്തിനു്–കടകവിരുദ്ധമായിരിക്കും.

വിവാഹിതരാകുവാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നവർ തമ്മിൽ എന്തുകൊണ്ടു് ലൈംഗികവേഴ്ച പാടില്ല? വിവാഹം എന്ന സാമൂഹിക കർമ്മം നടത്തുന്നതിനു കാലതാമസം വരുന്നതുകൊണ്ടു്, അവരുടെ സ്നേഹം തണുത്തുപോകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അഥവാ സ്നേഹതീവ്രതകൊണ്ടു ലൈംഗികവേഴ്ചയിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൂടേ?

വിവാഹം എന്ന സാമൂഹ്യാചാരത്തിനു നിയമസാധുത വേണമെന്നുണ്ടോ? സ്നേഹബദ്ധരായ രണ്ടു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഭർത്താക്കന്മാരായി ആയുഷ്ക്കാലം മുഴുവൻ ജീവിക്കും എന്നു പരസ്പരം പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു കുടുംബമായിക്കഴിയാൻ പാടില്ലേ?

രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾക്കും പാടില്ല എന്നുതന്നെ ഉത്തരം. വിവാഹം എന്ന സാമൂഹികാചാരത്തിനു എന്താണിത്ര പവിത്രത? ഇതിനുത്തരം ഒരുദാഹരണംകൊണ്ടു തുടങ്ങാം.

നിങ്ങൾ അയൽപക്കത്തുനിന്നു ഒരു പശുവിനെയോ, ആടിനെയോ വാങ്ങുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. അതിനു രേഖാമൂലമായ കരാറുകൾ വേണമെന്നില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരേക്കർ ഭൂമി വാങ്ങുകയാണെങ്കിലോ? അപ്പോൾ അതിനു കേവലം ഒരു രേഖയുണ്ടാക്കുകയല്ല മുദ്രപത്രത്തിൽ ഉടമ്പടി എഴുതുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. വസ്തു വാങ്ങുന്ന വേളയിൽ ആധാരം രജിസ്റ്റർ ആക്കുകയും ചെയ്യും. സമൂഹത്തിൽ ഗൗരവതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉളവാക്കുന്ന ഇടപാടുകളിൽ വളരെ നിഷ്ക്കർഷ പാലിക്കുന്ന സംവിധാനം സമൂഹത്തിനും രാഷ്ട്രത്തിനുമുണ്ടു്. വിവാഹത്തിന്റെ സാമൂഹികപ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഗൗരവകരമാണെന്നു നാം കണ്ടു. അതുകൊണ്ടു വിവാഹത്തിന്റെ രീതിയേയും ക്രമത്തേയും സംബന്ധിച്ചു സമൂഹം പല നിയമങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ ന്യായമായ ഈ നിയന്ത്രണങ്ങൾ മാനിക്കാത്തവൻ ലൈംഗികതയുടെ മൂന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യം–സമൂഹനിർമ്മാണം തകർക്കുകയാണു്.

വിവാഹത്തിനുമുൻപുള്ള വേഴ്ചകൾ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള വൈയക്തികബന്ധത്തെ ആത്മാർത്ഥതയിലും വിശ്വസ്തതയിലും സ്ഥിരമായി നിലനിർത്തുന്നുവെന്നു് ആർക്കും ഉറപ്പു

പറയുക സാദ്ധ്യമല്ല. അതുവെറും വ്യാമോഹങ്ങളും വ്യർത്ഥസങ്കല്പങ്ങളുമായി പരിണമിക്കാറുണ്ട്.

വിവാഹിതനായ ഒരാൾ സ്വന്തം ഇണയല്ലാത്തയാളുമായി ലൈംഗികസമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെടുന്നതു് സ്വന്തം ഇണയോടുള്ള വിശ്വസ്തതാലംഘനവുമാണു്. ഒരാൾ എതിർവശ്ത്തിൽപ്പെട്ട രണ്ടുപേരുമായി യഥാർത്ഥ ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിൽ വർത്തിക്കുക എന്നതു ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുകയില്ല എന്നു നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണു്.

വിവാഹപൂർവ്വസംഭോഗത്തേയും, വിവാഹബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടയാൾ ആ ബന്ധത്തിനപ്പുറത്തു് ലൈംഗികബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനേയും വേദപുസ്തകം ശക്തമായും സ്പഷ്ടമായും അപലപിക്കുന്നു. (1 കൊറി 7:9, മത്താ. 5:27, 19:18, മർക്കോ 10:19, ലൂക്കാ 18:20, റോമ 13:9)

വിവാഹമോചനം

വിവാഹമോചനം ലൈംഗികതയുടെ രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷ്യമായ സ്നേഹവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുകയില്ല. സ്നേഹം സനാതനമാണു്. ഈ സ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഉടമ്പടിയാണു വിവാഹം. അതുകൊണ്ടു് അതു ആയുഷ്ക്കാലമത്രയും നിലനിൽത്തിയേ മതിയാവൂ. അതിന്റെ ലംഘനമാണു വിവാഹമോചനം. അതു് കുട്ടികളുടെ വളർത്തലിനെ താറുമാറാക്കിക്കൊണ്ടു സമൂഹഭദ്രതയെയും ഭഞ്ജിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ അവനിൽതന്നെ ഒരന്ത്യമാണു്. അവനെ ആരും സ്വന്തകാര്യത്തിനൊരുപാധിയാക്കിക്കൂടാ. അതു സ്രഷ്ടാവു് ഏർപ്പെടുത്തിയ സംവിധാനത്തിനു വിരുദ്ധമാണു്. വിവാഹമോചനത്തിൽ ഇതാണു സംഭവിക്കുക. ലൈംഗികവേഴ്ച ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണസ്നേഹവും ആത്മദാനവും കൂടാതെ ഒരാൾ മറെറയാളെ സ്വന്തം ആനന്ദത്തിനുപയോഗിച്ചിട്ടു് ഉതകുന്നില്ല എന്നു കാണുമ്പോൾ തിരസ്കരിക്കുന്നതു് ഒന്നാംതരം കാപട്യവും മനുഷ്യത്വത്തോടുള്ള മികച്ച അവഹേളനവുമത്രെ.

വിവാഹമോചനത്തിനെതിരെയുള്ള വേദപുസ്തകത്തിന്റെ നിലപാടു് സുവിദിതമാണല്ലോ (മത്താ. 19: 4–6).

കൃത്രിമ ജനനനിയന്ത്രണമാർഗ്ഗങ്ങൾ

ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന കൃത്രിമജനനനിയന്ത്രണമാർഗ്ഗങ്ങളെ മൂന്നായി തരംതിരിക്കാം.

1. ഗർഭനിരോധനം

ഭാര്യാഭർത്തൃസംയോഗം നടക്കുന്ന എങ്കിലും പുരുഷബീജവും സ്ത്രീയുടെ അണ്ഡവും തമ്മിലുള്ള സംയോഗം എങ്ങനെയെങ്കിലും തടയുന്നതാണിതു്. പുരുഷബീജം സ്ത്രീയുടെ ജനനേന്ദ്രിയത്തിനു വെളിയിൽ സ്രവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടോ, ഗർഭനിരോധനോപാധികളും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടോ, ഗർഭനിരോധനഗുളികകളും കഴിച്ചുകൊണ്ടോ ഇതു സാധിക്കുന്നു.

2. വന്ധീകരണം

ശസ്ത്രക്രിയവഴി ഉല്പാദനേന്ദ്രിയത്തിന്റെ ഉല്പാദനശക്തി നശിപ്പിക്കുന്നതാണിതു്.

3. ഗർഭച്ഛിദ്രം

പുരുഷബീജവും സ്ത്രീയുടെ അണ്ഡവും ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന ഭ്രൂണത്തെ അപക്വാവസ്ഥയിൽ ഗർഭാശയത്തിൽനിന്നോ, അങ്ങോട്ടുള്ള പ്രയാണമദ്ധ്യേയോ കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങളുപയോഗിച്ചു നിഷ്ക്കാസനം ചെയ്യുന്നതാണിതു്.

കൃത്രിമ ജനനനിയന്ത്രണോപാധികളും എല്ലാം അധാർമ്മികമാണു് എന്നു സഭ വിധിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം അവയെല്ലാം ലൈംഗികതയുടെ ഒരു സ്വാഭാവികലക്ഷ്യമായ ജീവോല്പാദനത്തെ മനഃപൂർവ്വം തടയുന്നു എന്നുള്ളതാണു്.

ജനനനിയന്ത്രണമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഗർഭച്ഛിദ്രത്തിന്റെ അധാർമ്മികത ഏറ്റവും വലുതാണു്. ലൈംഗികതയുടെ സ്വാഭാവികലക്ഷ്യമായ ജീവോൽപാദനത്തെ തടയുന്നു എന്നതിനെക്കാളും ഉല്പാദിതമായ ജീവനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റു രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ഗർഭച്ഛിദ്രം അപലപനീയമായി പരിഗണിക്കുവാൻ കാരണമിതാണു്. ഇതിന്റെ അധാർമ്മികത ലൈംഗികം എന്നതിനെക്കാളും ഹിംസാപരമാണു്. അതുകൊണ്ടു അതു കൊടിയ പാതകമാണു്. ഗർഭച്ഛിദ്രം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടു് ജർമ്മൻ ഗവണ്മെന്റു പുറപ്പെടുവിച്ച നിയമം അസാധുവാക്കി അടുത്ത കാലത്തു ജർമ്മൻകോടതി വിധിപ്രസ്താവിച്ചു. അതിന്റെ കാരണവും കോടതി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ബീജവും അണ്ഡവും ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന ഭ്രൂണം മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ ആദ്യരൂപമാണു്. ജീവിക്കുവാനുള്ള അതിന്റെ അവകാശം ഏതൊരു മനുഷ്യവ്യക്തിയു

ടെയും എന്നപോലെ അലംഘ്യമാണു്. ഇതുതന്നെയാണു് കത്തോലിക്കാസഭയുടേയും നിലപാടു്.

സുരക്ഷിതകാലോപയോഗം

സുരക്ഷിതകാലോപയോഗത്തിലും ജീവോല്പാദനം എന്ന ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അതും അധാർമ്മികമല്ലേ എന്നു ചോദിക്കാവുന്നതാണു്. സ്ത്രീപുരുഷസംയോഗം എത്ര സംപൂർണ്ണമാണെങ്കിൽത്തന്നെയും എല്ലായ്പോഴും ജീവോല്പാദനം നടക്കുന്നില്ല എന്നതു സുവിദിതമാണല്ലോ. ഇതിനു് ആരും ഉത്തരവാദിയല്ല. ഇങ്ങനെ ജീവോല്പാദനം പ്രകൃതിതന്നെ ഒഴിവാക്കുന്ന കാലത്തിനാണു് സുരക്ഷിതകാലം എന്നു പറയുന്നതു്. ഇക്കാലത്തു് ഭാര്യാഭർത്തൃസംയോഗം പാടില്ല എന്നു പറയാൻ കാരണമൊന്നുമില്ല. ഇക്കാലത്തു സംയോഗത്തിലേപ്പെടുന്നതിനാണു സുരക്ഷിതകാലോപയോഗം എന്നു പറയുന്നതു്. ഇവിടെ ദമ്പതികൾ ജീവോല്പാദനം ഒഴിവാക്കാൻ മനഃപൂർവ്വം ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. പ്രകൃതിയാണു ജീവോല്പാദനം മാറ്റിവച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതിൽ അധാർമ്മികതയൊന്നുമില്ല.

ലൈംഗികസുഖാനുഭവം

ലൈംഗികസുഖാനുഭവത്തിനു ന്യായീകരണം വൈവാഹികജീവിതത്തിൽ ദമ്പതിമാർ തമ്മിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ. മറ്റൊരിടത്തും ലൈംഗികതയുടെ മൂന്നു സ്വാഭാവികലക്ഷ്യങ്ങളും ഭദ്രമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ലൈംഗികാനുഭവം ലാക്കാക്കിയുള്ള പ്രവൃത്തികളൊന്നും വിവാഹത്തിനുപുറമേ ധാർമ്മികമല്ല.

ലൈംഗികസുഖാനുഭവത്തിനു കാരണമാകാവുന്ന അലൈംഗിക പ്രവൃത്തികൾ

ലൈംഗികവികാരങ്ങൾ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന പല അലൈംഗികപ്രവൃത്തികളും ഉണ്ടു്. ഉദാ:–ചുംബനം, വായന, സിനിമാദർശനം ഇവയൊന്നും സ്വതേ തിന്മയല്ല. ജീവിതത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്നതിൽ ഇവയിൽ ചിലതിനു മികച്ച പങ്കുണ്ടാവാം. പക്ഷേ ഇവ ലൈംഗികവികാരങ്ങൾ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നെങ്കിലോ? ലൈംഗികവികാരങ്ങൾ ഉത്തേജിപ്പിക്കും എന്നു മുൻകൂട്ടി അറിയാവുന്ന ഇത്തരം പ്രവൃത്തികളും തക്ക കാരണമുണ്ടെങ്കിലേ അനുവദനീയമാകൂ. ശരീരശാസ്ത്രത്തിന്റെ പാഠം

ഒരു വൈദ്യശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥിയ്ക്ക് – അല്ലെങ്കിൽ ദാമ്പത്യബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ഒരു മനഃശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥിക്ക് – ഹിതകരമല്ലാത്ത വിചാരങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നു എന്നുവച്ച് മാറ്റിവയ്ക്കാനാവില്ല. വികാരോദ്ദീപനംവഴി സന്തോഷം അനുഭവിക്കുക എന്ന ലാക്കോടുകൂടി അശ്ലൈംഗിക പ്രവൃത്തികളിൽ (ഉദാ:– അശ്ലീലഗ്രന്ഥപാരായണം) ഏർപ്പെടുന്നതു തെറ്റുതന്നെ. എന്നാൽ പ്രവൃത്തിമദ്ധ്യേ ഉണ്ടാകാവുന്ന മൻകൂട്ടിക്കാണാത്ത വൈകാരിക സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്ക് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആൾ ഉത്തരവാദിയാവുകയില്ല എന്നുവേണമല്ലോ വിചാരിക്കാൻ.

ക്രൈസ്തവ ധാർമ്മികത

ഒരു വിശ്വാസിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിനു നാലാമതൊരു ഘടകം കൂടിയുണ്ട്. അതിസ്വാഭാവികതലം അല്ലെങ്കിൽ വരപ്രസാദത്തിലുള്ള ജീവിതതലം. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച ധാർമ്മിക പൂർണ്ണതകളോടുകൂടിയ ലൈംഗിക പ്രവൃത്തികളോട് അതിസ്വാഭാവിക ഘടകവും കൂടിച്ചേരുമ്പോഴാ അവ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനുതകുന്നവയായിത്തീരുന്നു.

8

കുടുംബസംവിധാനം

ഭാരതം ഇന്നഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നങ്ങളിലൊന്ന് ജനപ്പെരുപ്പമാണ്. തൊഴിലില്ലായ്മ, ദാരിദ്ര്യം, രോഗം തുടങ്ങിയവയൊക്കെ അതിൽനിന്നുരിത്തിരിയുന്ന പാർശ്വപ്രശ്നങ്ങളായി കണക്കാക്കാം. ഭക്ഷണം, ആരോഗ്യസംരക്ഷണം, വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ എന്നിവയെല്ലാം ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും അനിവാര്യമായ മാനുഷികാവശ്യങ്ങളാണ്. കൂടുതൽ കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷണപരിചരണങ്ങളും അമ്മമാരുടെ ആരോഗ്യത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കാനിടയുണ്ട്. വലിയ കുടുംബത്തിന്റെ സംരക്ഷണം കുടുംബനാഥനു വഹിക്കാവുന്നതിലധികമായി അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ സങ്കീർണ്ണമായ സാമൂഹ്യപശ്ചാത്തലത്തിൽ ഏറെ കുട്ടികളുള്ള കുടുംബങ്ങളിൽ അവരുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമായ സ്നേഹവും ശ്രുശ്രൂഷയും, സംരക്ഷണവും, ശിക്ഷണവുംമറ്റും നല്കാൻ മാതാപിതാക്കൾക്കു കഴിയാതെ വരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളുമായി മല്ലടിച്ചു കഴിയുന്ന വലിയ കുടുംബങ്ങളിൽ സമാധാനവും സന്തുഷ്ടിയും നഷ്ടപ്പെടാൻ ഏറെ സാധ്യതയുണ്ടു താനും. മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിനും, രാഷ്ട്രത്തിനും പൊതുവിൽ ആകുലതയ്ക്കു വഴിയൊരുക്കുന്നതാണ് അനിയന്ത്രിതമായ ജനപ്പെരുപ്പം. ലോകമെമ്പാടും വിശിഷ്യ വികസ്വരരാജ്യങ്ങളിൽ ഗുരുതരമായ വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന ജനപ്പെരുപ്പത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയെന്നതു് അടിയന്തര പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന കാര്യമാണ്.

ലൈംഗികത എന്ന മഹാദാനവും കുടുംബാന്തസ്സ് എന്ന ദൈവവിളിയും സ്വീകരിക്കുന്ന ദമ്പതികൾ സൃഷ്ടിക്കുക എന്ന ദൈവികകർമ്മത്തിന്റെ ഓഹരിക്കാരാണ്. ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം സൃഷ്ടികർമ്മം പൂർത്തിയാകുന്നില്ല. അതിനും പുറമേ പരിപാലനവും, സമുദ്ധാരണവുംപോലെ മനുഷ്യജീവിതത്തിനനുപേക്ഷണീയമായ ഇതര കർമ്മങ്ങളും വ്യാപകാർത്ഥത്തിൽ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിന്റെ തന്നെ ഭാഗങ്ങളാണ്. ആദ്യമനുഷ്യർക്കായി പറുദീസാ സൃഷ്ടിച്ചതിനേറെയും രക്ഷകനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതിനേറെയും പശ്ചാത്തലം ഇതാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. സൃഷ്ടികർമ്മമെന്ന ദൈവിക പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കുപറ്റുന്ന ദമ്പതികൾ ശിശുക്കൾക്കു ജീവൻ പങ്കുവെച്ചുകൊടുക്കാൻ മാത്രമല്ല വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവരെ 'മനുഷ്യരായി' ജനിപ്പിക്കുന്നതിനു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളാണവർ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ശിശുക്കളെ മാനുഷികപൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ദമ്പതികളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ഓരോ കുട്ടിയുടേയും മാനസിക, സാംസ്കാരിക, ബൗദ്ധിക, ആദ്ധ്യാത്മിക മേഖലകളിലും ഇതരതലങ്ങളിലുമുള്ള വളർച്ചയിൽ മാതാപിതാക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള സമഗ്രമായ സൃഷ്ടിക്കൽ നടത്താൻ സാധിക്കുന്നിടത്തോളം ശിശുക്കളെ മാതൃമേ ദമ്പതികൾ ജനിപ്പിക്കാവൂ. ചുരുക്കത്തിൽ മാതൃത്വവും പിതൃത്വവുമെന്ന ദൈവികപദവികളെ ഉത്തരവാദിത്തപൂർവ്വം ദമ്പതികൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുടുംബസംവിധാനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയാണല്ലോ ഇവിടെയും വ്യക്തമാവുക.

കുടുംബസംവിധാനത്തിനു വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. ഉത്തമവും മാതൃകാപരവുമായ ഏതു മാർഗ്ഗവും എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യവും ഫലപ്രദവുമായിരിക്കണം. ലൈംഗികജീവിതത്തിനും അനുഭൂതിക്കും അതു തടസ്സമാകരുതു്. അതുപോലെതന്നെ ശാരീരികവും ധാർമ്മികവും മാനസികവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ അതിന്റെ ഉപയോഗത്തിൽനിന്നുണ്ടാവിക്കാനും പാടില്ല. ഈ തത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്നു പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന കുടുംബസംവിധാന മാർഗ്ഗങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയാണു് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

കുടുംബാസൂത്രണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

ഇവയിൽ ചിലതു് സ്ഥിരമാഗ്ഗങ്ങളാണെങ്കിൽ (Permanent methods) മറ്റുള്ളവ താത്ക്കാലികങ്ങളാണു് (Temporary methods).

വന്ധീകരണശസ്ത്രക്രിയകളാണു് സ്ഥിരമായ ഗർഭനിരോധനമാഗ്ഗങ്ങം. വേണ്ടിടത്തോളം കുട്ടികം ജനിച്ചുകഴിയുമ്പോം ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരിലൊരാം വന്ധീകരണശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വിധേയമാവുന്നു. പുരുഷനിൽ നടത്തുന്ന ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു 'വാസക്ടമി' (ബീജവാഹിനിക്കുഴൽ മുറിച്ചു കെട്ടിയിടുന്നതു്) എന്നും സ്ത്രീയിൽ നടത്തുന്നതിനെ 'ട്യൂബക്ടമി' (അണ്ഡവാഹിനിക്കുഴൽ മുറിച്ചുകളയുക) എന്നുമാണു പറയുക.

കൃത്രിമമാഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഫലപ്രദവും സുരക്ഷിതവും ട്യൂബക്ടമിയും വാസക്ടമിയുമാണു്. ഇതു് സ്ഥിരമാഗ്ഗമാണെങ്കിലും നൂറുശതമാനവും വിജയസാധ്യതയുണ്ടെന്നു ധരിക്കരുതു്. ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കുശേഷവും ഗർഭധാരണ സാധ്യതയുണ്ടെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. ഉണ്ടായ കുട്ടി മരിക്കുകയോ, തീരാരോഗിയാവുകയോ ചെയ്യുമ്പോം വേറൊരു കുട്ടിക്കായി ഇത്തരം ശസ്ത്രക്രിയകംക്കു വിധേയരായ ദമ്പതികം ആഗ്രഹിച്ചാൽ, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനു സഹായിക്കാനാവില്ല എന്നതാണു സത്യം. തന്മൂലം നിത്യദു:ഖിതരായിക്കഴിയുന്ന വളരെ ദമ്പതികളുണ്ടു്. നിസ്സാരമായ ശസ്ത്രക്രിയകളാണെങ്കിലും ശ്രദ്ധക്കുറവുണ്ടായാൽ രക്തസ്രാവം, പഴുപ്പു് മുതലായ അനന്തരഫലങ്ങളുണ്ടാകാം. തെറ്റായ ധാരണകൊണ്ടാണെങ്കിലും തങ്ങംക്കുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ കെടുതികളും ശസ്ത്രക്രിയകാരണമാണു സംഭവിക്കുന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഏറെ ദമ്പതികളുണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ളവക്കു ചിലപ്പോം മാനസികരോഗംപോലും സംഭവിക്കാറുണ്ടു്. പരസ്പരവിശ്വാസമില്ലായ്മ ദമ്പതികംക്കുണ്ടാകുന്നതിനും കുടുംബകലഹങ്ങംമൂലം സമാധാനം നശിക്കുന്നതിനും വന്ധീകരണശസ്ത്രക്രിയകം ഇടയാക്കുന്നു.

കുട്ടികം വേണമെന്നു് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ജനനം കുറെ കഴിഞ്ഞുമതി എന്നു ചിന്തിച്ചു് മാറിവയ്ക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ദമ്പതികളാണു് താൽക്കാലികമാഗ്ഗങ്ങം ഉപയോഗി

ക്കുന്നതു്. താല്ക്കാലികമാർഗ്ഗങ്ങളെ കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങളെന്നും സ്വാഭാവികമാർഗ്ഗങ്ങളെന്നും തരംതിരിക്കാം.

കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങൾ

താല്ക്കാലികഗർഭനിരോധനത്തിനായി പുരുഷന്മാർ സാധാരണ അവലംബിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാണു് അപൂർണ്ണസംഭോഗരീതിയും (Coitus interruptus) ഉറ അഥവാ നിരോധി (nirodh) ന്റെ ഉപയോഗവുമാണു്.

അപൂർണ്ണസംഭോഗം അശാസ്ത്രീയമായ സമ്പ്രദായമാണു്. സംഭോഗം ആനന്ദമൂർച്ഛയിലും ശുക്ലസ്രാവത്തിലും എത്തുന്നതിനുമുമ്പു് സംഭോഗം മുറിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കു് അസംതൃപ്തിയും മാനസിക അസ്വസ്ഥതയും ഉണ്ടാകാനാണു സാധ്യത. ഇത്തരം അപൂർണ്ണസംഭോഗത്തിൽനിന്നു് ഭാര്യയ്ക്കു് ലൈംഗികസംതൃപ്തി ലഭിക്കുക സാധാരണയല്ല. മാത്രമല്ല, ബീജം അല്പംപോലും യോനിയിലോ, യോനീമുഖത്തോ പതിക്കുകയില്ല എന്നുറപ്പുവരുത്താൻ സാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ ഈ മാർഗ്ഗം സുരക്ഷിതമല്ലതന്നെ. ഉറയുപയോഗിച്ചു നടത്തുന്ന ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു് സ്വാഭാവിക ബന്ധങ്ങളിലെന്നപോലെ ആനന്ദമൂർച്ഛ ലഭിക്കാനിടയില്ല. തന്നെയുമല്ല ഉറകൾക്കു് സുഷിരങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടു് പരാജയസാധ്യത തള്ളിക്കളയാനാവില്ല. ഉറയുടെ ഉപയോഗം കാൻസർപോലെയുള്ള രോഗങ്ങൾക്കും കാരണമാകുന്നുണ്ടു്.

സ്ത്രീകളുപയോഗിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട താല്ക്കാലികകൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നവയാണു്. നുരഗുളിക (foam tablet) ക്രീം, ജല്ലി, ഡയഫ്രം (diaphragm), ലൂപ്പ് (I. U. D.), സ്ത്രീഹോർമോണുകൾ അടങ്ങിയ ഗുളികകൾ മുതലായവയാണു് പ്രധാനപ്പെട്ടവ. ഇവയിൽ നുരഗുളികയുടെ വിജയശതമാനം കുറവാണു്. കാരണം ഈ ഗുളികകൊണ്ടു് പുരുഷബീജം മുഴുവനായി നശിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നതിനു് യാതൊരുറപ്പുമില്ല. ഡയഫ്രം ഘടിപ്പിക്കാൻ ഡോക്ടറുടെ സഹായം ആവശ്യമാണെന്ന അസൗകര്യത്തിനു പുറമെ എപ്പോഴും ഈ ഘടിപ്പിക്കൽ പൂർണ്ണമായി വിജയിക്കുകയുമില്ല. ലൂപ്പ് എല്ലാ സ്ത്രീകളിലും വിജയപ്രദമല്ല. ആത്തവക്രമക്കേടുള്ളവർക്കു് ലൂപ്പുപയോഗിക്കുക അസാദ്ധ്യമാണു്. ചിലർക്കു് ലൂപ്പു് നിക്ഷേപത്തിനുശേഷം അമിത

മായ രക്തസ്രാവവും ആത്തവക്രമക്കേടുകളും സംഭവിക്കുന്നു. ലൂപ്പിന്റെ വിജയസാധ്യതയും താരതമ്യേന കുറവാണ്. ഹോർമോൺഗുളികകളുടെ ഉപയോഗം ഏറെ സങ്കീർണ്ണമാണ്. മനംമറിച്ചിൽ, ഛർദ്ദി, വിശപ്പില്ലായ്മ മുതലായവ ഈ ഗുളികകളും ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകാറുണ്ട്. രക്തം കട്ടപിടിക്കൽ (Thrombosis), സ്തന–ഗർഭാശയ കാൻസറുകളും മുതലായ ഗുരുതരങ്ങളായ രോഗങ്ങളുടെ സാധ്യത ഗർഭനിരോധന ഗുളികകളും ഉപയോഗിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറെയാണ്. ഹൃദ്രോഗം, പ്രമേഹം മുതലായ രോഗങ്ങളുള്ളവർ ഇത്തരം ഗുളികകളും ഉപയോഗിക്കാനേ പാടില്ല.

ശാരീരികപ്രത്യാഘാതങ്ങളും, പരാജയസാധ്യത എന്നിവയേക്കാളും ഗുരുതരമായ മാനസികപ്രശ്നങ്ങളും കുടുംബ കലഹങ്ങളും കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉപയോഗംമൂലം സംഭവിക്കുന്നു. പരസ്പരവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ട് സംശയത്തിന്റെ വേലിയേറ്റത്തിൽ മാനസികരോഗികളായിതീരുന്ന ദമ്പതികളേയും കാണാറുണ്ട്. കുറഞ്ഞപക്ഷം നിത്യേനയുള്ള കുടുംബകലഹം നിമിത്തം അസമാധാനത്തിന്റെ ഉറവിടങ്ങളായി തീരുന്നു, പല കുടുംബങ്ങളും. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരെ സ്നേഹത്തിൽ ഒന്നിപ്പിക്കേണ്ട ലൈംഗികബന്ധം യാന്ത്രികമായി തീരുന്നതിനാൽ കൃത്രിമത്വം അനുഭവപ്പെടാൻ കൂടുതൽ സാധ്യതയുണ്ട്. താൻ കേവലമൊരു വസ്തു (Sexual object) വെന്ന ചിന്താഗതി സ്ത്രീകളിൽ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ട് അവരും ലൈംഗികബന്ധത്തിനു തടസം നില്ക്കാനും ശ്രമിച്ചേക്കാം. ചുരുക്കത്തിൽ മാനസികാരോഗ്യവും, വ്യക്തിബന്ധങ്ങളും, കുടുംബബന്ധങ്ങളും ശിഥിലമാകാനുള്ള സാധ്യത കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്ന ദമ്പതികളുംക്കുണ്ട്.

തെറ്റാണെന്ന അറിവ് ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടോ, മനുഷ്യോചിതമായ ത്യാഗത്തിനും കാത്തിരിപ്പിനും സന്നദ്ധമല്ലാത്തതിനാലോ ശാശ്വതസന്തോഷത്തേക്കാളും താത്ക്കാലിക സുഖത്തിനു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കാം പല ദമ്പതികളും ഇത്തരം മാർഗ്ഗങ്ങളും അവലംബിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാൽ ഗർഭസാധ്യതയെ തെല്ലും ഭയപ്പെടാതെ ഭോഗവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടാമല്ലോ എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരും കണ്ടേക്കാം. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം കുറെയേറെ അബദ്ധസങ്കല്പങ്ങളും തന്നെ.

സ്വാഭാവിക മാർഗ്ഗങ്ങൾ

കുടുംബസംവിധാനത്തിനു് പല സ്വാഭാവികമാർഗ്ഗങ്ങളും പ്രയോഗത്തിലുണ്ടു്. ബ്രഹ്മചര്യം, ശ്ലേഷ്മമാർഗ്ഗം (mucus method)-Ovulation method, Dr. Billings' method എന്നും ഇതിനു പേരുകളുണ്ടു്–ഊഷ്മാവു് രീതി (Temperature method) ഇവയാണു് സ്വാഭാവികമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായവ. ബ്രഹ്മചര്യം 100 ശതമാനവും ഫലദായകമാണെങ്കിലും വിവാഹിതരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ അപ്രായോഗികമാകാം. എങ്കിലും കാലികബ്രഹ്മചര്യം ഇരുവരും സമ്മതിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതു് ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ ഹൃദ്യതയും പുതുമയും നഷ്ടപ്പെടാതെ അനുഭവിക്കുന്നതിനു് സഹായിക്കുമെന്നു ദമ്പതികൾ അറിയേണ്ടതാണു്. കുടുംബസംവിധാനത്തിനു മഹാത്മജി നിർദ്ദേശിച്ചതു് ആത്മസംയമനം ആണല്ലോ.

സ്വാഭാവികമാർഗ്ഗങ്ങളെന്നു് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു് ഇന്നു കൂടുതലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതു് ഊഷ്മാവു രീതിയും ശ്ലേഷ്മമാർഗ്ഗവുമാണു്. ഊഷ്മാവു രീതിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ ആദ്യം പ്രതിപാദിക്കാം.

അണ്ഡവിക്ഷേപത്തോടൊപ്പം സ്ത്രീകളുടെ രക്തത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന പ്രോജസ്റ്റെറോൺ ഹോർമോണിന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായി അവരുടെ ശരീരത്തിന്റെ താപനില അരഡിഗ്രി മുതൽ ഒരു ഡിഗ്രിവരെ ഉയരുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ശരാശരി കൂടു് 98. 4 ഡിഗ്രി F. മുതൽ 98. 6 ഡിഗ്രി F. വരെയാണു്. ഇതിനുമേൽ സംഭവിക്കുന്ന താപനിലയിലെ വർദ്ധനവു് തെർമോമീറർ ഉപയോഗിച്ചു് തിട്ടപ്പെടുത്തണം. അണ്ഡാഗമനദിവസം ഉയരുന്ന താപനില അടുത്ത ആർത്തവാരംഭംവരെ നിലനില്ക്കും. താപനില ഉയർന്ന ആദ്യദിവസവും അതിനുശേഷം 72 മണിക്കൂറും സംഭോഗം ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ഗർഭധാരണം ഒഴിവാക്കാം. താപമളക്കേണ്ടതു് അതിരാവിലെ കിടക്കയിൽനിന്നു് എഴുന്നേറ്റുവരുമ്പോഴാണു്. താപനില അളക്കണമെന്നുള്ളതും, ശരീരോഷ്മാവു് മറ്റു കാരണങ്ങളാലും വർദ്ധിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതും ഊഷ്മാവുരീതിയുടെ അപ്രായോഗികവശങ്ങളായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചേക്കാം.

ശ്ലേഷ്മമാർഗ്ഗം

സ്വാഭാവികകുടുംബസംവിധാനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അധികമാളുകളും ഉപയോഗിക്കു

ന്നതും ശ്ലേഷ്മമാഗ്ഗമാണു്. ആസ്ത്രേലിയൻ ദമ്പതികളായ ഡോ. ജോൺ ബില്ലിംഗ്സ്, ഭാര്യ എവുലിൻ ബില്ലിംഗ്സ് എന്നിവരുടെ നിരന്തരമായ ഗവേഷണങ്ങളുടേയും പഠനങ്ങളുടേയും ഫലമായി 1953-ലാണു് ശ്ലേഷ്മമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതു്. 98.5 ശതമാനം വിജയസാധ്യതയുള്ളതാണു് ശ്ലേഷ്മമാഗ്ഗമെന്നു് ലോകാരോഗ്യസംഘടന (W. H. O.) അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. റഷ്യാ, ചൈന തുടങ്ങിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുരാജ്യങ്ങളുപ്പെടെ ചെറുതും വലുതുമായ എഴുപതു് ലോകരാജ്യങ്ങളിൽ ശ്ലേഷ്മരീതി ഇന്നു പ്രയോഗത്തിലിരിക്കുന്നു. വൂംബ് (Woomb World Organisation of Ovulation Method Billings) സംഘടനയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ശ്ലേഷ്മരീതിയെ സംബന്ധിച്ച ഗവേഷണങ്ങളും ആസ്ത്രേലിയാ, ഇംഗ്ലണ്ടു്, യു. എസ്. എ., ഇറാലി, ജർമ്മനി തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും നടക്കുന്നുണ്ടു്. ഇൻഡ്യയിൽ ഏതാണ്ടു് ഒരു ലക്ഷത്തോളം ദമ്പതികളും ശ്ലേഷ്മരീതി ഉപയോഗിക്കുന്നതായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും ഈ മാർഗ്ഗം ഉപയോഗിച്ചു് കുടുംബസംവിധാനം സാധിക്കുന്ന അനേകം ദമ്പതികളും വേറെയുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

എന്താണു ശ്ലേഷ്മരീതി?

ബില്ലിംഗ്സ് ദമ്പതികളുടെ ഗവേഷണഫലമായി, അണ്ഡാഗമനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു് ഗർഭാശയമുഖത്തുനിന്നും ചില പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളുള്ള ഒരിനം ശ്ലേഷ്മം (Cervical Mucus) പുറപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു തെളിഞ്ഞു. ഈ ശ്ലേഷ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവപരിണാമങ്ങളും നിരീക്ഷിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അണ്ഡാഗമനം നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു് അവർ തെളിയിച്ചു. ഈ രണ്ടു വസ്തുതകളാണു് ശ്ലേഷ്മമാർഗ്ഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളും. യോനീമുഖത്തുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി ഫലനിഷ്ഫലകാലങ്ങളും തിട്ടപ്പെടുത്താനും കുടുംബസംവിധാനം പാലിക്കാനും സാധിക്കുമെന്നാണു് ശ്ലേഷ്മമാർഗ്ഗം പഠിപ്പിക്കുന്നതു്.

ഒരു സ്ത്രീക്കു് അഞ്ചുദിവസമാണു് ആർത്തവമുള്ളതെങ്കിൽ ആറാംദിവസം മുതൽ യോനീമുഖത്തു് ഒരു 'വരൾച്ച' (dryness) അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഈ 'ഉണങ്ങിയ' അനുഭവം നാലോ അഞ്ചോ ദിവസങ്ങളോളം നീണ്ടുനില്ക്കാം. അതിനുശേഷമാണു് 'നനവു്'

(wetness) അനുഭവപ്പെട്ടുതുടങ്ങുന്നതു്. നനവോടുകൂടിയോ നനവിനുമുമ്പോ ശ്ലേഷ്മം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ആദ്യദിവസങ്ങളിലെ ശ്ലേഷ്മം കൊഴത്തതും കട്ടിയുള്ളതും ഒട്ടുന്നതും ഇളം മഞ്ഞനിറമോ ചോക്കിന്റെ നിറമോ ഉള്ളതുമായിരിക്കും. ദിവസം കഴിയും തോറും ശ്ലേഷ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവം മാറുന്നതായി കാണാം.

ചിത്രം 1

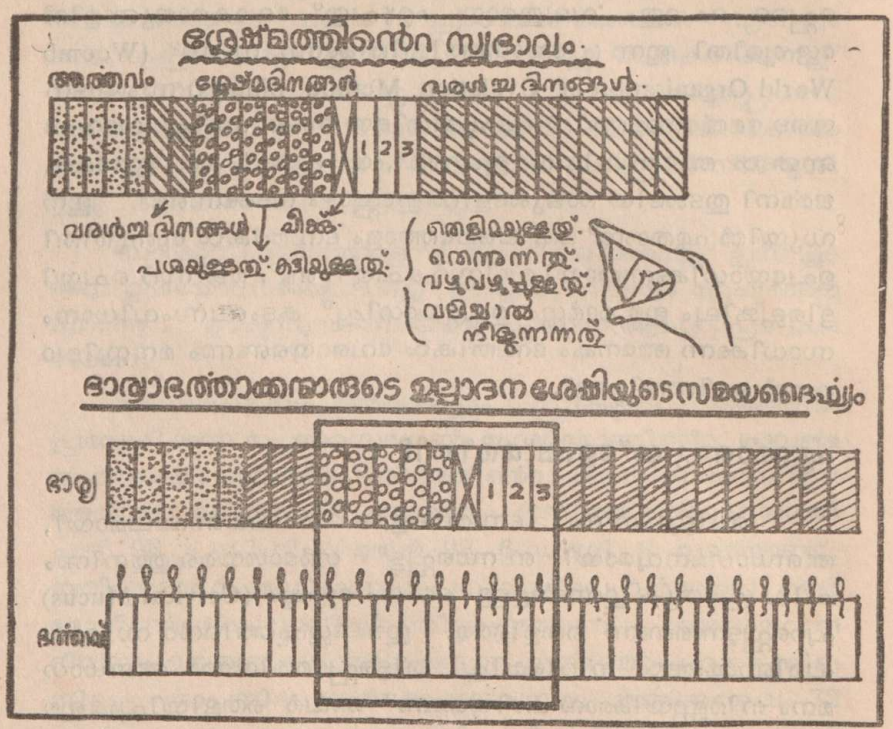

മൂർദ്ധന്യദിനം (Peak day)

അണ്ഡാഗമനം അടുക്കുംതോറും ശ്ലേഷ്മം കൂടുതൽ തെളിയുന്നു. ശ്ലേഷ്മത്തിന്റെ കട്ടികുറഞ്ഞു് പച്ചമുട്ടയുടെ വെള്ളപോലെ വഴവഴപ്പുള്ളതും തെന്നുന്ന സ്വഭാവമുള്ളതുമാകുന്നു. വലിച്ചാൽ നീളുന്ന സ്വഭാവവും ഉണ്ടാകാം. ഈ സ്വഭാവ പ്രത്യേകതകളെല്ലാം ഒരുമിച്ചു കാണണമെന്ന നിബ്ബന്ധമില്ല. ഇത്തരം അനുഭവങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതലായി അനുഭവപ്പെടുന്ന (Maximum sensation) ദിവസത്തിനു് മൂർദ്ധന്യദിനം (Peak day) എന്നാണു പറയു

ന്നതു്. സാധാരണ നനവുദിവസങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലാണു് ഈ മൂർദ്ധന്യദിനാനുഭവം ഉണ്ടാവുക. ശ്ലേഷ്മത്തിന്റെ അളവിനല്ല പ്രാധാന്യം, പിന്നെയോ ശ്ലേഷ്മസ്വഭാവങ്ങളുടെ മൂർദ്ധന്യാനുഭവമാണു് കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതു്.

ശ്ലേഷ്മസ്വഭാവങ്ങളുടെ മൂർദ്ധന്യാനുഭവത്തോടു ചേർന്നു് മൂർദ്ധന്യദിനത്തിൽ വേറെയും അനുഭവങ്ങളും ഓരോ സ്ത്രീക്കും ശ്രദ്ധിക്കാനാവും. അടിവയറ്റിൽ അണ്ഡവിക്ഷേപം നടക്കുന്ന ഭാഗത്തെ ആശ്രയിച്ചു് വലത്തുവശത്തോ ഇടത്തുവശത്തോ അല്പം വേദന അനുഭവപ്പെടാം. ശരീരത്തിന്റെ താപനില വർദ്ധിക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെട്ടും. സ്തനങ്ങളും വലുതാകുന്നതും സ്തനാഗ്രത്തു് ഇക്കിളി തോന്നുന്നതും (tickling feeling) സാധാരണയാണു്. യോനീമുഖം കൂടുതൽ തുറന്നതുപോലെയുള്ള അനുഭവവും മാനസികാവസ്ഥയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റവും (Mood changes) ശ്രദ്ധേയമാണു്.

മൂർദ്ധന്യദിവസത്തിലാണു് അണ്ഡാഗമനം നടക്കുക. മൂർദ്ധന്യദിനാനുഭവങ്ങളും (Peak Day Symptoms) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സമയം മുതൽ 24 മണിക്കൂറിനകം അണ്ഡാഗമനം സംഭവിച്ചിരിക്കും. മൂർദ്ധന്യദിനലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം എല്ലാവരിലും എല്ലാമാസങ്ങളിലും ഒരുമിച്ചു കാണണമെന്നില്ല എന്നോർത്തിരിക്കേണ്ടതാണു്. അതായതു് ചില ലക്ഷണങ്ങളും ചിലപ്പോൾ കണ്ടില്ലെന്നുവരാം.

അണ്ഡത്തിന്റെ ആയുസ്സു് സാധാരണ 24 മണിക്കൂറാണു്. 48 മണിക്കൂർവരെ അതു നീളാം. അണ്ഡത്തിന്റെ ഉൽപാദനക്ഷമത ഒരിക്കലും 72 മണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ നീണ്ടുനില്ക്കുകയില്ല. ശ്ലേഷ്മത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പുരുഷബീജം 72 മണിക്കൂർ വരെ ജീവിച്ചിരിക്കും.

ചിത്രം 2

ആർത്തവചക്രത്തിന്റെ വിവരണം ശ്ലേഷ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവം തിരിച്ചറിയാം.

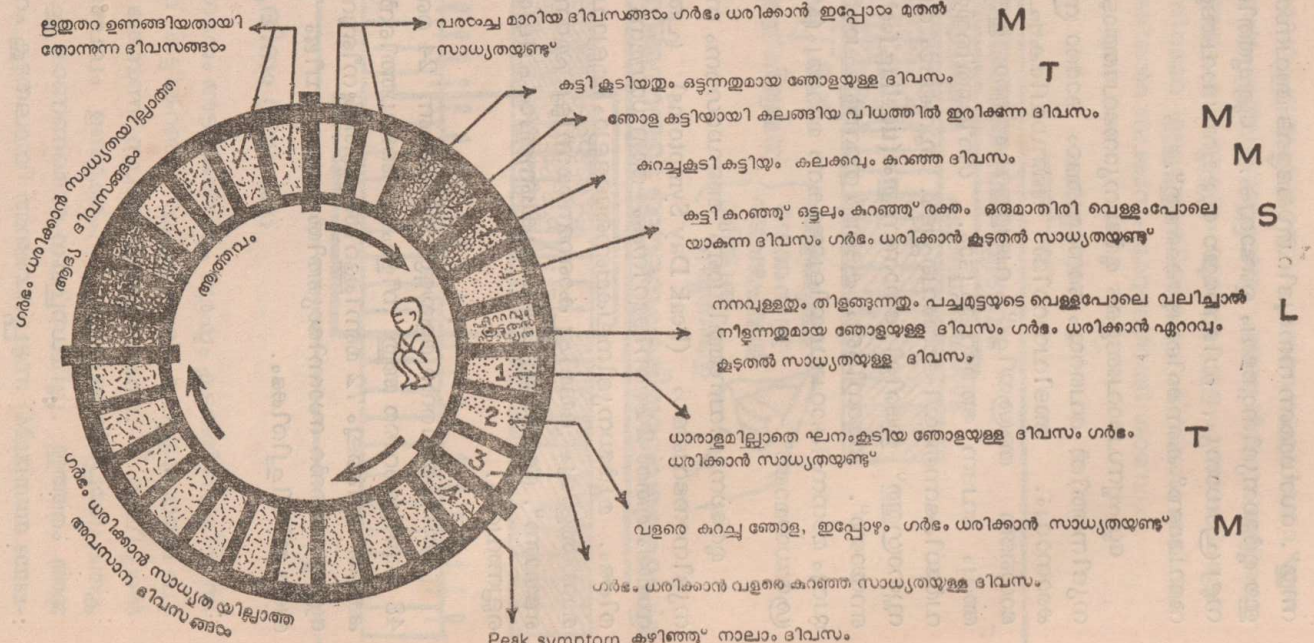

ഫലകാലം, നിഷ്ഫലകാലം

ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഒരു വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാം. ഗർഭധാരണം ഒഴിവാക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന ദമ്പതികൾ സ്ത്രീക്ക് ഋതുവ് അനുഭവപ്പെടുകയോ ശ്രേഷ്ഠം യോനിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ ചെയ്ത ദിവസം മുതൽ മൂർദ്ധന്യദിനത്തിനുശേഷമുള്ള മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ കഴിയുന്നതുവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ സംഭോഗത്തിൽനിന്നു മാറിനില്ക്കേണ്ടതാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തെ ഫലകാലം എന്നു പറയുന്നു.

ചിത്രം 3

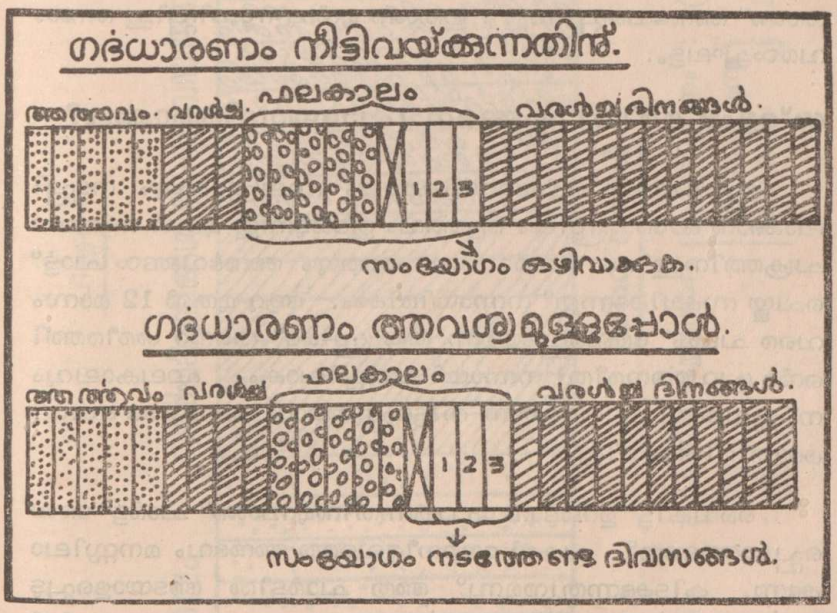

ശ്രേഷ്ഠദിവസങ്ങളും, മൂർദ്ധന്യദിനവും അതിനടുത്ത മൂന്നു ദിവസങ്ങളും ചേർന്നതാണ് ഫലകാലം. ഗർഭധാരണം ഒഴിവാക്കാൻ ഫലകാലത്തു് സംഭോഗം ഒഴിവാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആർത്തവാരംഭം മുതൽ ആദ്യവരംച്ചയുടെ അവസാനദിവസംവരെയും മൂർദ്ധന്യദിനത്തിനുശേഷമുള്ള മൂന്നു ദിവസങ്ങളും കഴിയുന്നതു മുതൽ അടുത്ത ആർത്തവാരംഭംവരെയുള്ള രണ്ടാം വരംച്ചഘട്ടത്തിലും സംഭോഗമാകാവുന്നതാണ്. കാരണം ഈ ദിവസങ്ങളെല്ലാം നിഷ്ഫലദിനങ്ങളാണ്.

കുട്ടികളുണ്ടാകാത്തതുമൂലം വിഷമിക്കുന്ന ദമ്പതികൾ ഫല കാലം കണ്ടുപിടിച്ച് സംഭോഗം നടത്തിയാൽ, പ്രത്യേകിച്ചും അതു മൂർദ്ധന്യദിനത്തിൽ നടത്തിയാൽ, കുട്ടിയുണ്ടാകാനുള്ള സാദ്ധ്യത ഏറെയാണ്. മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ സംഭോഗത്തിൽ നിന്നു മാറിനിന്നശേഷം മൂർദ്ധന്യദിനത്തിൽ മാത്രം ബന്ധപ്പെടുന്നതു് ആൺകുട്ടി ജനിക്കാൻ സഹായിക്കുമെന്നും ഡോ. ബില്ലിംഗ്സ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. ശ്ലേഷ്മരീതിയുടെ രണ്ടു നല്ല വശങ്ങളാണു് ഇപ്പറഞ്ഞവ.

അണ്ഡാഗമനം കഴിഞ്ഞാൽ ശ്ലേഷ്മം അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. തുടർന്നു് അടുത്ത ആർത്തവാരംഭം വരെ യോനീമുഖത്തു് വരൾച്ചയാണു് അനുഭവപ്പെടുന്നതു്. ഇതാണു മുൻപു സൂചിപ്പിച്ച രണ്ടാം വരൾച്ചഘട്ടം.

ശ്ലേഷ്മരീതി എങ്ങനെ പ്രായോഗികമാക്കാം?

ശ്ലേഷ്മമാർഗ്ഗം പ്രായോഗികമായും ഫലപ്രദമായും നടപ്പിലാക്കാൻ ഓരോ സ്ത്രീയും ആർത്തവം തുടങ്ങുന്നതു മുതൽ ആർത്തവചക്രത്തിനുള്ളിലെ ഓരോ ദിവസത്തേയും അനുഭവങ്ങൾ ചാർട്ടു് ചെയ്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. ആറു മുതൽ 12 മാസം വരെ ചാർട്ടു് രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കു് തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരീതി നന്നായി മനസ്സിലാകും. ഫലകാലവും നിഷ്ഫലകാലവും ഏതെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താൻ അവൾക്കു സാധിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

വൈകിട്ടു് ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതിനുമുമ്പാണു് ചാർട്ടു് രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. പകൽ യോനീമുഖത്തെ അനുഭവം മനസ്സിലാക്കുന്നു. കിടക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അതു ചാർട്ടിൽ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. അച്ചടിച്ച ചാർട്ടുകൾ ഏതു കുടുംബസേവാകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും (Family Life Centre) ലഭിക്കുന്നതാണു്. സാധാരണ കടലാസിലും ഇതു രേഖപ്പെടുത്താവുന്നതേയുള്ളൂ. ചാർട്ടിന്റെ ഏറ്റവും ഇടത്തുവശത്തുള്ള കോളത്തിൽ മാസമുറ തുടങ്ങുന്ന തീയതി രേഖപ്പെടുത്തുക. ആർത്തവദിവസങ്ങളിൽ ഓരോ ദിവസവും ആദ്യം തുടങ്ങി ഓരോ കോളത്തിലും കുത്തുകളിട്ടു് (dots) അടയാളപ്പെടുത്തുക. വരൾച്ചദിനങ്ങളിൽ ഓരോ ദിവസവും തുടർന്നുള്ള ഓരോ കോളത്തിലും ചെരിഞ്ഞ വരകളിട്ടു് (/) അടയാളപ്പെടുത്തുക. ശ്ലേഷ്മദിവസങ്ങളിൽ തുടർന്നുള്ള ഓരോ കോള

ചിത്രം 4

ചിഹ്നങ്ങൾ

ആർത്തവം	: ചെറിയ കുത്തുകൾ	മൂല്ധന്യദിനം	: (x)
വരൾച്ച	: (/)	തുടർന്നുള്ള മൂന്ന് ദിനങ്ങൾ	1, 2, 3
ശ്ലേഷ്മം	: (0)		

ത്തിലും പൂജ്യ (0) ങ്ങളിടുക. മൂഡ്ന്യദിനം അടയാളപ്പെടുത്താൻ ഗുണനചിഹ്നം (×) ഉപയോഗിക്കാം. അടുത്ത മൂന്നു കോളങ്ങളിൽ 1, 2, 3 എന്നു രേഖപ്പെടുത്തണം. ഇതിനുശേഷം വീണ്ടും വരുംച്ചദിനങ്ങളായതിനാൽ വരുംച്ചയുടെ ചിഹ്നം (/) ഇട്ടാൽ മതിയാകും.

ഇത്തരം ചിഹ്നങ്ങൾക്കുപകരം സ്വീകാര്യമായ ഏതടയാളവും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണു്. എല്ലാ മാസവും ഒരേ അടയാളങ്ങൾതന്നെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നുമാത്രം. ചിഹ്നങ്ങൾക്കുപകരം വ്യത്യസ്തനിറങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും ചാർട്ടു് അടയാളപ്പെടുത്താം. ഉദാഹരണത്തിനു്,

ആർത്തവം : ചുവപ്പു്
ശ്ലേഷ്മം : നീല
വരുംച്ച : പച്ച
പീക്കു് : [×]
തുടർന്നുള്ള മൂന്നു ദിനങ്ങൾ : 1, 2, 3,

വിവാഹിതരായ സ്ത്രീകൾ ആദ്യം ചാർട്ടു് വരയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു മാസമെങ്കിലും സംഭോഗത്തിലേപ്പെടാതെ ശാരീരികാനുഭവങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും നല്ലതു്. സ്ത്രീക്കു് അവളുടെ ശരീരത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചു് മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതു കൂടുതൽ സഹായിക്കും. ഏതാനും മാസങ്ങളിൽ ചാർട്ടു് രേഖപ്പെടുത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ ഫലനിഷ്പ്രലകാലങ്ങളുടെ പാറേൺ ദർശിക്കുന്നതിനുകഴിയും. സംഭോഗത്തിനുശേഷം അനുഭവപ്പെടുന്ന നനവും ശ്ലേഷ്മഫലമായുണ്ടാകുന്ന നനവും വ്യത്യസ്തമാണെന്നു് ശ്ലേഷ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ശ്ലേഷ്മമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർ യോനീമുഖത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാണു് സംഭോഗം നടത്തുകയോ ഒഴിവാക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതു്; അല്ലാതെ കണക്കുകൂട്ടിയല്ല ദിവസം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് എന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

വിവിധ ആർത്തവചക്രങ്ങൾ — ചാർട്ടുകൾ

ചിത്രം 5

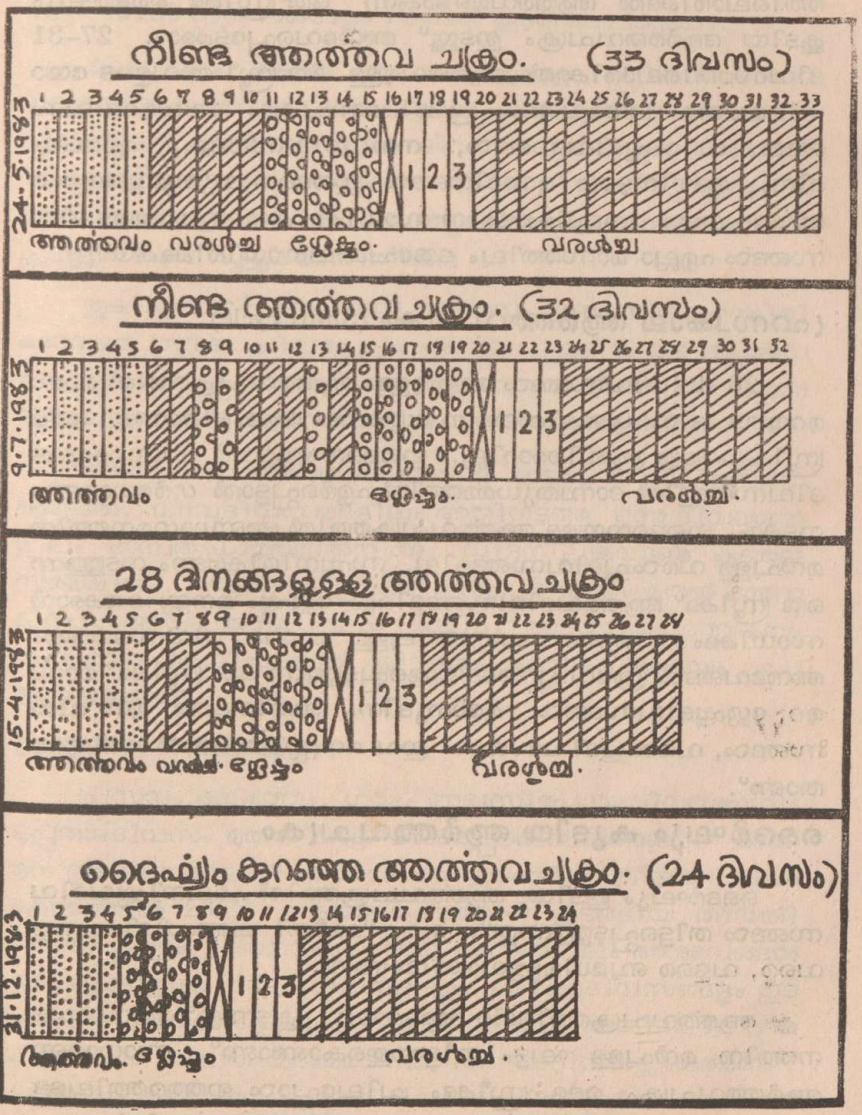

ഒരു സ്ത്രീയുടെ വൈകാരികനിലപാട് അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കാറുണ്ട്. അക്കാരണത്താൽ ആർത്തവചക്രത്തിന്റെ ദൈർഘ്യത്തിലും അണ്ഡാഗമനദിവസത്തിലും ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരാൻ പാടുണ്ട്. 27–31 ദിവസത്തിലൊരിക്കൽ ആർത്തവമുണ്ടാകുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കു ദൈർഘ്യം കൂടിയ ആർത്തവചക്രം ഇടയ്ക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാം. 27–31 ദിവസത്തിലൊരിക്കൽ ആർത്തവമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ യോനീമുഖത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നപക്ഷം മാസമുറദിവസങ്ങൾ, വരാഞ്ചദിവസങ്ങൾ, നനവുദിവസങ്ങൾ, മൂർദ്ധന്യദിനം, അതിനടുത്ത മൂന്നുദിനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അനുഭവങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. മാസമുറയുടെ ദിവസങ്ങൾ എല്ലാ മാസത്തിലും ഒരുപോലെയായിരിക്കുകയില്ല.

ഹ്രസ്വകാല ആർത്തവചക്രം (Short cycle)

20–22 ദിവസങ്ങൾ മാത്രമുള്ള ആർത്തവചക്രത്തിൽ മാസമുറയുടെ ദിവസങ്ങളിൽത്തന്നെ ശ്ലേഷ്മം ആരംഭിക്കുന്നു. പല സ്ത്രീകളും ഇതു ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ മാസമുറയുടെ ദിവസങ്ങളിൽ ദാമ്പത്യധർമ്മത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടാൽ ഗർഭധാരണം നടക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള ആർത്തവചക്രത്തിൽ അണ്ഡാഗമനത്തിനു മുൻപുള്ള വരാഞ്ചദിവസങ്ങളില്ല. സൂഷ്മനിരീക്ഷണം നടത്തുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്ക് ആർത്തവദിവസങ്ങളിലെ ശ്ലേഷ്മം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ആർത്തവചക്രത്തിലുള്ള ഓരോ ദിവസത്തെയും അനുഭവങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ച് അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്ക് മാസമുറ, ശ്ലേഷ്മദിവസങ്ങൾ, മൂർദ്ധന്യദിനം അതിനടുത്ത മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ, വരാഞ്ചദിവസങ്ങൾ ഇവ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

ദൈർഘ്യം കൂടിയ ആർത്തവചക്രം

ദൈർഘ്യം കൂടിയ ആർത്തവചക്രത്തിൽ ഫലനിഷ്ഫലദിവസങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതു, ശ്ലേഷ്മരീതി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു വരെ, വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുളവാക്കിയിരുന്നു.

ആർത്തവചക്രത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം കൂടുന്നതു് അണ്ഡാഗമനത്തിനു മുൻപുള്ള ഘട്ടം നീളുന്നതുകൊണ്ടാണ്. സാധാരണ ആർത്തവചക്രം ഉള്ള സ്ത്രീക്കും ചിലപ്പോൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള ആർത്തവചക്രം ഉണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. ശാരീരികവും, മാനസികവും ആയ അസുഖങ്ങളുടെ ഫലമായും, പ്രസവാന

ന്തരഘട്ടത്തിലും ഗർഭധാരണം തടയാൻ കഴിച്ചിട്ടുള്ള ഗുളികകളും നിർത്തിക്കഴിഞ്ഞും ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാം. മാസമുറ ആരംഭിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലും ഇങ്ങനെ ദൈർഘ്യംകൂടിയ മാസമുറ ഇടയ്ക്കിടെ അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. ആർത്തവചക്രത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം 45-50 ദിവസങ്ങളോ അതിൽ കൂടുതലോ ആകാം.

ദൈർഘ്യം കൂടിയ ആർത്തവചക്രമുള്ള സ്ത്രീകളും ഓരോ ദിവസത്തേയും അനുഭവങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കണം. ശ്രേഷ്ഠദിനങ്ങളും തുടർന്നുള്ള മൂന്നു ദിവസങ്ങളും സംഭോഗത്തിനു തെരഞ്ഞെടുക്കരുതു്. സാധാരണയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ ദാമ്പത്യധർമ്മത്തിൽനിന്നും മാറിനില്ക്കുന്നതു് ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായിരിക്കും.

തുടർച്ചയായി കൃത്യമായി ആർത്തവം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കു ചിലപ്പോൾ ദൈഘ്യം കൂടിയ ഒരു ആർത്തവചക്രം അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. ഒരു കാലാവസ്ഥയിൽനിന്നു മറെറാന്നിലേയ്ക്കു മാറുന്ന അവസരത്തിലും ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാം.

ദീർഘകാല ആർത്തവചക്രത്തിൽ ഇടയ്ക്കു നനവു അനുഭവപ്പെട്ടാൽ, നനവുദിവസങ്ങളിലും അതിനടുത്ത മൂന്നു ദിവസങ്ങളിലും ദാമ്പത്യധർമ്മത്തിൽനിന്നും വിട്ടുനില്ക്കുകയാണു കൂടുതൽ സുരക്ഷിതം. ആർത്തവം തുടങ്ങുന്ന ആദ്യദിവസം മുതൽ ഓരോ ദിവസത്തേയും അനുഭവങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ചു് അടയാളപ്പെടുത്തുകയും അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ജീവിതം ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

പ്രസവാനന്തരഘട്ടം

പ്രസവം കഴിഞ്ഞും, ഗർഭം അലസിപ്പോയതിനുശേഷവും മുപ്പതാംദിവസം മുതൽ ചാട്ടു് രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. മാസമുറ തുടങ്ങിയില്ലെങ്കിലും മാസമുറ തുടങ്ങിയ തീയതി എന്ന കോളത്തിൽ ചാട്ടു് അടയാളപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങിയ തീയതി രേഖപ്പെടുത്തുക. അനന്തരം ഓരോ കോളത്തിലും അനുഭവങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തുക. നനവുദിവസങ്ങളും വരണ്ടദിവസങ്ങളും ഇടകലർന്നു് അനുഭവപ്പെടാം. നനവുദിവസവും അതിനടുത്ത മൂന്നു ദിവസവും ദാമ്പത്യധർമ്മത്തിൽനിന്നു മാറിനില്ക്കേണ്ടതാണു്. (പ്രസവം കഴിഞ്ഞു് മുപ്പതാംദിവസം ചില സ്ത്രീകൾക്കു മാസമുറ തുടങ്ങാവുന്നതാണു്). ഓരോ ദിവസത്തേയും അനുഭവം വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു മാതാവിനു് ഗർഭധാരണം

നിയന്ത്രിക്കുവാനും കുട്ടികളും തമ്മിലുള്ള പ്രായവ്യത്യാസം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവപ്പെടുന്നുമില്ല.

അണ്ഡാഗമനം നടക്കാതെയുള്ള ആർത്തവചക്രം

ഈസ്ട്രജൻ എന്ന ഓജഃദ്രവ്യത്തിന്റെ രക്തത്തിലുള്ള അളവിനെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ ഗർഭാശയഭിത്തിയിൽ മാറ്റങ്ങളും വരിക. ഓജഃദ്രവ്യത്തിന്റെ അളവ് കുറവാണെങ്കിൽ സ്ത്രീക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന മനവിന്റെ സ്വഭാവം, മനവ് അനുഭവപ്പെടുന്ന എല്ലാ ദിവസവും ഒരുപോലെയായിരിക്കും. മൂഡ്സ്യദിനം അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പല മാസങ്ങളിലും അണ്ഡാഗമനം നടക്കുന്നില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും ശരീരം ശുദ്ധിക്കുന്നതുവഴി അപൂർവ്വമായുണ്ടാകുന്ന മൂഡ്സ്യദിനം കണ്ടുപിടിക്കാനും അതനുസരിച്ച് ഗർഭധാരണം തേടാനും സാധിക്കും. ഹോർമോൺ ഗുളികകളും കഴിച്ചിരുന്നവർ ദീർഘനാളും അവ ഉപയോഗിച്ച ശേഷം നിർത്തുമ്പോളും അണ്ഡാഗമനം നടക്കാതെ ആർത്തവം ഉണ്ടാകുക സാധാരണയാണ്. രക്തത്തിലെ ഓജഃദ്രവ്യത്തിന്റെ അളവും, ശ്ലേഷ്മവും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്നുള്ളതു് പഠനങ്ങളിൽ നിന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരും ശ്ലേഷ്മരീതി ഉപയോഗിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ശാരീരികാനുഭവങ്ങളെ സസൂക്ഷ്മം ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

മാനസികസംഘർഷങ്ങളുടെ ഫലമായി ശ്ലേഷ്മത്തിൽ വരുന്ന മാറ്റം

ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പ്രയാസങ്ങളും അണ്ഡാഗമനം യഥാസമയം നടക്കാതിരിക്കുന്നതിനു കാരണമാകുന്നുണ്ട്. ചിലരിൽ മാനസികസംഘർഷങ്ങളും നിമിത്തം ആർത്തവചക്രത്തിൽ അണ്ഡാഗമനം നടക്കാതെവരുന്നു. മറ്റു ചിലരിൽ അണ്ഡാഗമനം താമസിച്ചുനടക്കുന്നു. ഭയം, ഉൽക്കണ്ഠ, ആകുലത എന്നിവയെല്ലാം ജനനേന്ദ്രിയത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യതിയാനങ്ങളും വരുത്തുന്ന കാരണങ്ങളാകാം.

അണ്ഡകോശത്തിന്റെ അസ്വാഭാവിക പ്രവർത്തനവും ശ്ലേഷ്മരീതിയും

സ്വാഭാവിക കുടുംബസംവിധാനം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതുവഴി, അണ്ഡകോശത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനു് തകരാറു സംഭ

വിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു. കൂടാതെ അണ്ഡകോശത്തെ ബാധിക്കുന്ന ട്യൂമർ, രോഗാണുബാധ, ഗർഭാശയമുഖത്തും, ഭഗനാളത്തിനും ഉള്ള അസുഖങ്ങളും തുടങ്ങിയവയും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

ശ്രേഷ്ഠരീതി പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന അറിവിന്റെ ഫലമായി സാധാരണയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോഴും മറ്റാരുടെയും നിർദ്ദേശങ്ങളും കൂടാതെതന്നെ ഡോക്ടറെ സമീപിച്ച് പരിശോധന നടത്തേണ്ടതാണ്. വ്യത്യസ്ത അനുഭവങ്ങളും ട്യൂമർ പോലെയുള്ള കാരണങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്.

അനുബന്ധ പാഠങ്ങൾ

കൃത്രിമമാഗ്രങ്ങളും മനുഷ്യത്വത്തെ ഹനിക്കുന്നു

ബുദ്ധിയും, ഇച്ഛാശക്തിയും, ധർമ്മബോധവുമുള്ള അതിവിശിഷ്ടനായ ഒരതുല്യജീവിയാണു മനുഷ്യൻ. അനിഷേധ്യമായ അവകാശങ്ങളുടെയും, മഹത്തായ അന്തസ്സിന്റെയും ഉടമയും, ഈശ്വരാനുഭവമെന്ന മഹോന്നതലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനുമാണ് മനുഷ്യൻ. ആത്മാവും ശരീരവും ചേർന്ന മനുഷ്യൻ, ശരീരത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും അവൻ ക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവിക ജീവൻ പ്രാപിച്ചവനും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയവുമാണ്. തന്മൂലം മനുഷ്യത്വത്തെ നാം ആദരപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്ര മഹത്വമേറിയ മനുഷ്യനെ വെറും ഒരു ഭോഗവസ്തുവായോ, സുഖത്തിനും രസത്തിനുമുള്ള വെറുമൊരുപകരണമായോ തരംതാഴ്ത്താൻ പാടില്ല. മൃഗങ്ങളുടെ ഉൽപാദനശക്തിയെ ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ടു നിയന്ത്രിക്കുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യന്റെ ഉല്പാദനശക്തിയെ ശസ്ത്രക്രിയ, കൃത്രിമോപകരണങ്ങളും, രാസവസ്തുക്കളും തുടങ്ങിയവമൂലം ശൂന്യമാക്കുകയോ, നിയന്ത്രിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു ഈശ്വരവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിഷിദ്ധമാണ്. ധാർമ്മികബോധമാണ് ഈ രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു. ധർമ്മബോധത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളെ വിലമതിച്ചുകൊണ്ട് വികാരങ്ങളെയും വാസനകളെയും മെരുക്കിയെടുക്കുവാൻ തക്ക ഇച്ഛാശക്തിയും മനശ്ശക്തിയും മനുഷ്യനുണ്ടാകണം.

കൃത്രിമമാഗ്രങ്ങം–ദാമ്പത്യമൂല്യങ്ങളെ മാനിക്കുന്നില്ല

വധൂവരന്മാരുടെ പരസ്പരമുള്ള കൊടുക്കലും വാങ്ങലുമാണു് വിവാഹം. വിവാഹമെന്ന കൂദാശ മാമ്മോദീസാവഴി ക്രിസ്തുവിനോടു സംയോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു വ്യക്തികളുടെ ദൈവത്തിൽ ഉറപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബന്ധം അഥവാ ഏകീഭാവമാകുന്നു. അവർ രണ്ടു ശരീരങ്ങളല്ല; അവർക്കു ഒരേഒരസ്തിത്വമാണുള്ളതു്. ശാരീരികാനുഭൂതി മാത്രമല്ല ദാമ്പത്യത്തിന്റെ ആകെത്തുകയല്ല; പ്രത്യുത ശരീരത്തിന്റേയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റേയും പരസ്പരദാനവും ഏകീഭാവവും അവിടെ നടക്കുന്നു. ദാമ്പത്യസ്നേഹം ശരീരാപേക്ഷകവും വികാരോക്ഷുളവുമാണെങ്കിലും, അതു് ആത്മാവിന്റെ ഉന്നതമേഖലയിലുള്ള ധാരണയും, അർപ്പണവും താദാത്മ്യവും ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടു്. പുരുഷനും സ്ത്രീയും സ്വാർത്ഥത വെടിഞ്ഞു് ജീവിക്കുകയും പരസ്പരം വസ്തുക്കളായിട്ടല്ലാതെ വ്യക്തികളായി കാണാൻ പഠിക്കുകയുംവേണം. മാംസത്തിൽമാത്രം ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്ന സന്തോഷം മടുപ്പും, ക്ഷീണവും, ഗ്ലാനതയും, അസംതൃപ്തിയുമുളവാക്കുന്നു. വെറും ശാരീരികസ്നേഹത്തിൽമാത്രം ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്ന ദാമ്പത്യകമ്മം രണ്ടു വ്യക്തിത്വങ്ങളെ സമന്വയിക്കുന്നില്ല. രണ്ടു ഹൃദയങ്ങളുടെ പരസ്പരദാനസ്വീകരണങ്ങളംമൂലമുണ്ടാകുന്ന ദിവ്യാനന്ദത്തിനു പകരം സ്വാർത്ഥത മാത്രമാണു നമുക്കവിടെ കാണാൻ കഴിയുന്നതു്.

ദാമ്പത്യസ്നേഹം ക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണു്. എപ്പോഴും ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളെത്തന്നെ ബലിവസ്തുക്കളാക്കിക്കൊണ്ടു് വിവാഹമെന്ന കൂദാശയുടെ അന്തഃസത്ത ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവോ, അപ്പോഴും മുതൽ ക്രിസ്തു അവരിൽ വസിക്കുന്നു.

ദമ്പതിമാരുടെ പരസ്പരാനുഭവത്തിലും ലയനത്തിലും നിന്നാണു് ദാമ്പത്യസ്നേഹവും സന്താനങ്ങളും ഉത്ഭവിക്കേണ്ടതു്. ദമ്പതിമാർ ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തേയും അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങളേയും ഒന്നിച്ചുതന്നെയാണു കാണേണ്ടതു്. സത്യസന്ധമായ ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിൽ സന്താനങ്ങളെ കൃത്രിമമായി ഒഴിവാക്കി നിറുത്തുക സാധ്യമല്ലതന്നെ.

പിതൃത്വവും മാതൃത്വവും മനുഷ്യന്റെ വളച്ചുയെയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. തന്റെ ദൈവദത്തമായ ഏറ്റവും വലിയ

കഴിവായ ജീവദാനം നിവ്വഹിച്ചു പിതാവോ, മാതാവോ ആകുമ്പോഴാണു് താൻ അത്യൽക്കൃഷ്ടമായ ഒരു സൃഷ്ടിയാണെന്നു് മനുഷ്യനു മനസ്സിലാകുന്നതു്. സന്താനലാഭം ആനന്ദദായകമായ അനുഭവമാണു്. ശാരീരികമായ കഴിവിനുമപ്പുറം, മറ്റു ചില കഴിവുകൾകൂടി പരിഗണിച്ചുവേണം ദമ്പതികൾ ഉല്പാദനകർമ്മത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ. സന്താനങ്ങളുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വേണ്ടവിധം നിവ്വഹിച്ചു അവരെ തങ്ങളെക്കാൾ ഉയർച്ചയിലെത്തിക്കുമ്പോഴാണു് മാതാപിതാക്കൾ ജന്മസാഫല്യമണിയുക.

ഈശ്വരന്റെ സൃഷ്ടിസംരക്ഷണകർമ്മങ്ങളിലെ മാനുഷിക പങ്കാളിത്തമാണു് ദാമ്പത്യം, സന്താനോല്പാദനം, കുടുംബസംരക്ഷണം എന്നിവ. കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഓരോരുത്തരുടേയും വ്യക്തിവികാസം, സനാതനമായ ജീവിതഭാഗധേയം, കുടുംബത്തിന്റെയും, സമൂഹത്തിന്റെയും കെട്ടുറപ്പു്, ശാന്തി, ക്ഷേമം എന്നിവ ദമ്പതികളുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധ പതിയേണ്ട കാര്യങ്ങളാണു്. ദാമ്പത്യസ്നേഹം മനുഷ്യോചിതമായും സന്താനോല്പാദനം ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായും നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ ദാമ്പത്യകർമ്മം മൃഗീയമാകാതിരിക്കണം. സന്താനോല്പാദനത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന കൃത്രിമോപാധികൾ ദാമ്പത്യകർമ്മത്തെ മൃഗീയതയുടെ തലത്തിലേയ്ക്കു അധ:പതിപ്പിക്കുന്നു. മൂല്യങ്ങളെ ഉന്മൂലനംചെയ്തു് സ്വാർത്ഥതയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനേ കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു കഴിയൂ.

കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങൾ മാനസികസംതൃപ്തിയെ ഹനിക്കുന്നു

കൃത്രിമ നിരോധനോപാധികൾ ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തെ അനുദിനം കുറയ്ക്കുകയും സ്വാർത്ഥതയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു ദമ്പതികളുടെ പരസ്പര ബഹുമാനത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥപൂരണത്തിനു ഇണയെ ഉപയോഗിക്കാൻ അവരെ പ്രത്യേകിച്ചു പുരുഷനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഗർഭനിരോധനഗുളികകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു് ലൈംഗികപ്രചോദനം കുറയുന്നതായാണു് കാണുന്നതു്. ഇതു നിമിത്തം ലൈംഗികതയോടു വെറുപ്പും വിരസതയും വളരുകയും ഭർത്താവിനോടും കുട്ടികളോടും ഉള്ള ബന്ധത്തിൽ അനുത്തമമായ ചില പ്രതികരണങ്ങൾ അവളിൽ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെ

യ്യുന്നു. ഗർഭധാരണം ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന ധാരണ നിമിത്തം, ദാമ്പത്യവിശ്വസ്തത കൈവെടിഞ്ഞു് ആരോടും എപ്പോഴും വേണമെങ്കിലും അവിഹിതവേഴ്ചയിൽ ഏർപ്പെടാൻ ദമ്പതികൾക്കു തന്റേടം ലഭിക്കുന്നു. ഈ സാദ്ധ്യത തീരാത്ത സംശയങ്ങൾക്കും കലഹത്തിനും കാരണമാകുകയും കുടുംബത്തകർച്ചയ്ക്കു നിദാനമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

കൃത്രിമോപാധികളുടെ ഉപയോഗം നിമിത്തം ലൈംഗികതയുടെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പ്രവർത്തനം യഥാവിധി നടക്കാത്തതുമൂലം ശരീരമനസ്സുകളുടെ ആകമാനമായ സൈരൃവും സന്തുലിതാവസ്ഥയും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ത്യാഗം അഭ്യസിക്കേണ്ട ഈ രംഗത്തു് ദു:സ്വാതന്ത്ര്യം കടന്നുകൂടിയാൽ അതു് മറ്റു ജീവിതരംഗങ്ങളിലും ദു:സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള ഒരു പരിശീലനമായിരിക്കും. തുടർന്നു മനുഷ്യസമുദായം മുഴുവനായിതന്നെ അധ:പതിക്കുവാനിടയാകും.

എന്നാൽ സ്വാഭാവിക ജനനക്രമീകരണമാവട്ടെ വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും താൽക്കാലികവും ശാശ്വതവുമായ സുസ്ഥിതിയേയും സാഫല്യത്തേയും സംരക്ഷിക്കുന്നു. മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തെ മാനിക്കുന്നതും സ്വാഭാവികമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയുള്ളതുമായ ജനനക്രമീകരണത്തിനു് സമൂഹത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും നിർല്ലോപമായ അംഗീകാരം ഇനിയും ഉണ്ടാകേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

കൃത്രിമ മാർഗ്ഗങ്ങൾ

വന്ധ്യംകരണം, ഗർഭാന്തരവലയം, ഗ്ലളിക, ഉറ
ഇവയുടെ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും

	ഇനങ്ങൾ	ഗുണവശങ്ങൾ	ദോഷവശങ്ങൾ	ഫലം
I	ഗർഭാന്തരവലയം, ലൂപ്പ്	ചെലവു കുറവു്, ഒരിക്കൽ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ പല വർഷത്തേയ്ക്കു് അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല.	പുറംവേദന, തുടർച്ചയായി നനവു് അനുഭവപ്പെടുക, ഇടുപ്പിടെയുള്ള ശക്തിയായ രക്തം പോക്കു്, ലൂപ്പ് ഗർഭാശയ ഭിത്തികളെ ഭേദിച്ചു് മറ്റു ആന്തരാവയവങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള സാദ്ധ്യത.	75%

	ഇനങ്ങൾ	ഗുണവശങ്ങൾ	ദോഷവശങ്ങൾ	ഫലം
II	ഗ്ലൂകിപിൽസ്	സംയോഗത്തെയാതൊരു വിധത്തിലും തടയുന്നില്ല, ശരിയായ രീതിയിൽ കഴിക്കുന്നപക്ഷം 98% വിജയപ്രദമാണ്	ശരീരം വണ്ണിക്കുക, തലമുടി കൊഴിയുക, രക്തസമ്മർദ്ദം കൂടുക, വൃക്കകൾക്കും കരളിനും കേടു സംഭവിക്കുക, പിൽസ് നിറുത്തിയശേഷവും വർഷങ്ങളോളം മാസമുറ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുക, ചെലവുകൂടുതൽ, കാൻസറിനു കാരണമാകുന്നു, സ്ത്രീകളിൽ രതിതീവ്രത കുറയുന്നു, ഹൃദ്രോഗം, രക്തം കട്ടപിടിക്കുക തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങൾക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നു.	95. 98%
III	ഉറ	ചെലവു കുറവ്, ഗുഹ്യരോഗങ്ങൾ പകരുന്നതിനു സാദ്ധ്യത കുറവ്.	റബറിനോടും പ്ലാസ്റ്റിക്കിനോടും ചിലർക്കുള്ള അലർജി, ഒരു സൂക്ഷ്മദാരത്തിനു നിരോധിന്റെ ഉപയോഗത്തെ നിഷ്ഫലമാക്കാൻ കഴിയും. സംയോഗസംതൃപ്തി കുറയുന്നു. സംയോഗം പൂർണ്ണമാകുന്നില്ല.	?
IV	വന്ധീകരണം (സ്ത്രീകളിൽ) (Tubectomy)	?	മുറിച്ച അണ്ഡവാഹിനിക്കുഴലുകൾ വീണ്ടും യോജിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകുറവ്. ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന അനസ്തേസിയാ ഉപകരണങ്ങളുടെ ശുദ്ധി മുതലായവ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാനസിക വൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.	97. 5%
V	വാസക്ടമി (പുരുഷന്മാരിൽ) (Vasectomy)	?	കുഴലുകൾ വീണ്ടും പ്രവർത്തനനിരതമാകുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യത കുറവ്. മാനസിക വൈകല്യങ്ങൾ, ചിലപ്പോൾ സംഭോഗത്തിനു കഴിവില്ലാതെ വരാം. ചുരുക്കം ചിലയാളുകളിൽ കണ്ടുവരുന്ന ബീജവാഹിനി ശസ്ത്രക്രിയയെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നു.	

സ്വാഭാവിക കുടുംബസംവിധാനത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ

1) സ്ത്രീയുടെ ആർത്തവചക്രത്തിലെ സ്വാഭാവികമായ ഫലനിഷ്ഫലകാലങ്ങൾ അവയ്ക്കുതന്നെ കാര്യമായി നിർണ്ണയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു.

2) ശരീരത്തിന്റെ സാധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തടസ്സം നേരിടാത്തതിനാൽ ഈ മാർഗ്ഗം ആരോഗ്യപരമായി സുരക്ഷിതമാണ്.

3) ഗർഭധാരണം നടക്കുന്ന ദിവസങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ ദമ്പതികൾക്കു സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആഗ്രഹമുള്ളപ്പോൾ മാത്രം ഗർഭധാരണം നടത്താനും അല്ലാത്തപ്പോൾ ഒഴിവാക്കാനും സാധിക്കുന്നു.

4) ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ ഉല്പാദനശേഷിക്കുറവുള്ള ദമ്പതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അണ്ഡാഗമനം കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു് ഗർഭധാരണത്തിനു വഴിതെളിക്കുന്നു.

5) ആർത്തവചക്രത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് സ്ത്രീകളിൽ ക്രമരഹിതമായി അനുഭവപ്പെടുന്ന നനവുദിവസങ്ങളുടെ വർദ്ധന, വരൾച്ച ദിവസങ്ങളുടെ കുറവു് എന്നിവ മനസ്സിലാക്കി ചികിത്സിക്കാൻ കഴിയുന്നു.

6) സ്ത്രീയെ ഒരു വസ്തുവായിക്കാണാതെ ഒരു വ്യക്തിയായി പരിഗണിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്നു.

7) കൃത്രിമോപാധികളും ഉപയോഗിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം സാധാരണഗതിയിൽതന്നെ നടക്കുന്നു.

8) 98.5 ശതമാനം വിജയസാധ്യതയുള്ളതിനാൽ ഇതു വളരെ വിശ്വസനീയമായ മാർഗ്ഗമാണ്.

9) സ്ത്രീയ്ക്ക് അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി അറിവു ലഭിക്കുന്നു. തൽഫലമായി അനാവശ്യമായ ഉൽക്കണ്ഠയും, ഭീതിയും അകറ്റി ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ സന്തോഷവും സമാധാനവും കൈവരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.

10) ഈ മാർഗ്ഗം സ്ത്രീയുടെ ഉല്പാദനക്ഷമതയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലെ ഏതവസ്ഥയിലും, സാഹചര്യത്തിലും പ്രാവർത്തികമാക്കാവുന്നതാണ്. ഏറ്റവും ചെലവുകുറഞ്ഞതും പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ എളുപ്പമുള്ളതും ആയതുകൊണ്ട് കുബേരകുചേലഭേദമെന്യെ എല്ലാവർക്കും ഇതു സ്വീകരിക്കാവുന്നതും ആണ്.

11) ഈ മാർഗ്ഗം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്ന ദമ്പതികൾക്ക് പരസ്പര ബഹുമാനം, ഉത്തരവാദിത്വബോധം, സഹകരണമനോഭാവം എന്നിവ ആർജ്ജിക്കാനും ഈ സദ്ഗുണങ്ങൾ ക്രമേണ ജീവിതത്തിന്റെ ഇതരമേഖലകളിലേയ്ക്കു വ്യാപിപ്പിക്കുവാനും കഴിയുന്നു.

12) ശരീരശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രകൃതന്യ സ്തമായ രീതിയായതുകൊണ്ട് എല്ലാ മതക്കാക്കും സ്വീകാര്യ വുമാണ്. തന്മൂലം കുറെബോധം ഒഴിവാക്കാനും സാധിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം

ഇന്നു ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ മത വിശ്വാസങ്ങളിലുംപെട്ട ദമ്പതികളും കുടുംബസംവിധാന ത്തിനു സ്വാഭാവികമാർഗ്ഗങ്ങളും സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകു ന്നുണ്ട്. നിലവിലിരിക്കുന്ന മറ്റു പല ജനനനിയന്ത്രണമാർഗ്ഗ ങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവസരോചിതമായ ഈ മാറ്റത്തിന്റെ കാരണം വിശ്വാസ്യവും സുരക്ഷിതവുമായ ജനനനിയന്ത്രണത്തിനുള്ള വഴികളും ഈ പുതിയ സ്വാഭാവിക കുടുംബസംവിധാന രീതികളും നൽകുന്നു എന്നതുതന്നെ. സ്ത്രീ യുടെ ആത്മവചക്രത്തിലെ സ്വാഭാവിക ഫലനിഷ്ഫലകാല ങ്ങളും യാതൊരു കൃത്രിമോപാധികളും കൂടാതെതന്നെ മനസ്സി ലാക്കാൻ കഴിയുമെന്നു 1953 മുതൽ നടന്ന പഠനങ്ങളും തെളി യിച്ചിരിക്കുന്നു.

സ്വാഭാവികമായ ഈ ജനനനിയന്ത്രണമാർഗ്ഗങ്ങളും കൂടുതൽ രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കപ്പെടുന്നതിൽനിന്നുതന്നെ ഇതു വിജയപ്രദമാണെന്നു തെളിയുന്നു. ഗവണ്മെൻറിന്റെ സാമ്പത്തി കസഹായത്തോടെ ഇന്നു പല രാജ്യങ്ങളിലും ഈ മാർഗ്ഗം പ്രചരി പ്പിച്ചുവരുന്നു. ഈ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രചരണത്തിനായി 1974-ൽ സ്ഥാപിതമായ അന്താരാഷ്ട്രീയസംഘടനയാണു ''ഇൻറർ നാഷണൽ ഫെഡറേഷൻ ഫോർ ഫാമിലി ലൈഫ് പ്രമോ ഷൻ'' (International Federation For Family Life Promotion).

ഈ മാർഗ്ഗം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു സാമൂഹിക സാമുദായിക സംഘടനകളും പല രാജ്യങ്ങളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ജനന നിയന്ത്രണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കത്തോലിക്കാസഭയു ടെ നിലപാട് ''മനുഷ്യജീവൻ'' (Humanae Vitae) എന്ന വിശ്വ ലേഖനത്തിലൂടെ VI-ാം പോളും മാപ്പ്രാപ്പായും ''കുടുംബം ഒരു കൂട്ടായ്മ'' (Familiaris Consortio) എന്ന ശ്ലൈഹികോപദേശത്തി ലൂടെ ജോൺ പോളും രണ്ടാമനും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സന്താ നോല്പാദനവ്യാപാരങ്ങളിൽ ഫലനിഷ്ഫലകാലങ്ങളും സ്വാ ഭാവികമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുകയാണു മൂല്യ ബോധമുള്ള എല്ലാവരുടെയും കടമ.

രണ്ടാം ഭാഗം

9

കുടുംബം – ദൈവാലയം

ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും പരിവർത്തനത്തിന്റെ ശംഖൊലിയാണിന്ന് മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുക. പുത്തൻ നാഗരികതയുടെ പ്രവാചകന്മാർ പഴയതെല്ലാം തള്ളിക്കളയാനും സമൂഹാസ്തിവാരത്തെ ഇളക്കി പ്രതിഷ്ഠിക്കാനും വെമ്പൽ പൂണ്ട് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. നൈമിഷിക സുഖഭോഗങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതിയെന്നും സനാതന മൂല്യങ്ങളെ പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്ന തത്വസംഹിത സമൂഹഗാത്രത്തെ വിഷലിപ്തമാക്കുകയാണ്. മൂല്യശോഷണവും ധർമ്മച്യുതിയും പരക്കെ അനുഭവപ്പെടുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയും ഭദ്രതയും കൂടെയേറെ ഭഞ്ജിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. തകരുന്ന കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ കദനകഥകളും, രോഗഗ്രസ്തമായ സമൂഹത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക പ്രതിഫലനം മാത്രമാകുന്നു. ഈ മാറിയ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ 'ക്രൈസ്തവ കുടുംബ'ത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെപ്പറ്റി വി. ഗ്രന്ഥാധിഷ്ഠിതമായും ദൈവശാസ്ത്രപരമായും ചിന്തിക്കുക സമീചീനമാണ്. കാരണം, ഉന്നതാദർശങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുക്കലിലൂടെ മാത്രമേ സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനകോശമായ കുടുംബത്തെ പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യാനാവൂ.

വിവാഹത്താൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒന്നിച്ചുചേരുമ്പോൾ കുടുംബം ആരംഭിക്കുകയാണ്. വിഭിന്ന വീക്ഷണഗതികളും പ്രവർത്തനപദ്ധതികളും പാരമ്പര്യങ്ങളുമുള്ള എത്ര

യെത്ര കുടുംബങ്ങളാണ് ഈ ഭൂമുഖത്തുള്ളത്! അവയിൽനിന്നെല്ലാം ക്രിസ്തീയകുടുംബത്തെ വേർതിരിക്കുന്നത്, അതിന്റെ ഉംക്കാമ്പിലാഴ്ന്നുനില്ക്കുന്ന ക്രൈസ്തവതത്വമാണ്. ലോകരക്ഷകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റേയും അവിടുത്തെ തുടർച്ചയായ തിരുസ്സഭയുടേയും സനാതന സന്ദേശങ്ങൾക്കനുസൃതം രൂപപ്പെടുത്തുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കുടുംബം മാത്രമാകുന്നു ക്രൈസ്തവകുടുംബം.

കുടുംബം ബൈബിളിൽ

ഉൽപത്തിപ്പുസ്തകം ഒന്നും രണ്ടും അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കാണുന്ന മനുഷ്യസൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള യാവിസ്റ്റിക് പാരമ്പര്യവും പുരോഹിതപാരമ്പര്യവും ഒരുപോലെ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത വിളിച്ചോതുന്നവയാണ്. ''നമുക്ക് നമ്മുടെ ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കാം.... അവിടുന്ന് സ്ത്രീയും പുരുഷനുമായി അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവം അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു; സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി പെരുകുവിൻ'' (ഉൽപ 1/26-28). പുരോഹിതപാരമ്പര്യത്തിൽപ്പെട്ട ഈ വചനങ്ങൾ കുടുംബം ദൈവസ്ഥാപിതമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. പുരുഷനേയും സ്ത്രീയേയും സംയോജിപ്പിക്കുകയും അവർക്ക് സന്താനപുഷ്ടി നല്കിക്കൊണ്ട് കുടുംബജീവിതത്തെ ആശീർവ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെയാണിവിടെ നാം കാണുക. ദൈവത്തിന്റെ ഛായയും സാദൃശ്യവും സ്നേഹമാണ് (1 യോഹ. 4/16). എങ്കിൽ പ്രാഥമിക മനുഷ്യക്കൂട്ടായ്മയായ കുടുംബത്തിന്റെ കാതൽ സ്നേഹമായേ പറ്റൂ. കുടുംബം സ്നേഹത്തിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുകയും സ്നേഹത്തിൽ നിലനില്ക്കുകയും സ്നേഹം പ്രസരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വളരുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഈ വേദപുസ്തകഭാഗം അസന്നിഗ്ധമാംവിധം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ജോൺ പോപ്പ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പാ അടുത്തകാലത്ത് പുറപ്പെടുവിച്ച 'ഫമിലിയാരിസ് കൺസോർസ്യോ' എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിലെ ഭാഗം ഇവിടെ സന്മത്വ്യമാണ്: ''ദൈവം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ മാനുഷികതയിൽ സ്നേഹത്തിലേയ്ക്കും കൂട്ടായ്മയിലേയ്ക്കുമുള്ള വിളിയും അതിലൂടെ അതിനുള്ള കഴിവും ഉത്തരവാദിത്വവും ആലേഖനം ചെയ്തു'' (ഭാഗം II, No. 11).

യാവിസ്റ്റിക് പാരമ്പര്യം കഥാരൂപത്തിൽ നാടകീയമായി വിവാഹത്തിന്റേയും കുടുംബത്തിന്റേയും ഉത്ഭവം വര

ച്ചുകാട്ടുന്നു (ഉൽപ. 2/18-25). മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല, അവനു് ചേർന്ന ഇണയെ നല്കുകം എന്നരുളിച്ചെയ്യുന്ന ദൈവം സ്ത്രീ-പുരുഷ പൂരകത്വത്തെയാണു് തുറന്നുകാട്ടുക. പുരുഷന്റെ വാരിയെല്ലിൽനിന്നു് സ്ത്രീയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, ''ഇവൾ എന്റെ അസ്ഥിയിൽനിന്നുള്ള അസ്ഥിയും മാംസത്തിൽനിന്നുള്ള മാംസവുമാണെ''ന്നു് പുരുഷനെക്കൊണ്ടു് പറയിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള പരിശുദ്ധമായ ഐക്യം സുവ്യക്തമാക്കുന്നു. ദമ്പതികളുടെ പരസ്പര പൂരകത്വവും അവിഭാജ്യമായ ഐക്യവും എടുത്തുകാട്ടുന്ന യാവിസ്റ്റിക് ഗ്രന്ഥകാരൻ, കുടുംബം ദൈവസ്ഥാപിതമാണെന്നു് അർത്ഥശങ്കയ്ക്കിടയില്ലാത്തവിധം പറഞ്ഞുവയ്ക്കുകയാണു്.

മനുഷ്യന്റെ പാപംമൂലം ദൈവം ക്രമീകരിച്ച ആദ്യ കുടുംബത്തിൽ തകർച്ചയുണ്ടായി. അതു് കൊലപാതകങ്ങളിലൂടെയും അശുദ്ധപാപങ്ങളിലൂടെയും വിനാശം വിതയ്ക്കുന്നതു് വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം കാണുന്നു. നോഹയുടെ കുടുംബത്തിലൂടെ ദൈവം ഒരു പുതിയ ലോകത്തിനു് അടിത്തറയിടുന്നു (ഉൽപ. 8, 9). പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അസ്തിവാരം കുടുംബമായിരുന്നു. അബ്രാഹത്തിനുണ്ടായ പ്രധാന വിശ്വാസപരീക്ഷകളെല്ലാം കുടുംബവുമായും സന്തതിയുമായും അഭേദ്യം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (ഉൽപ. 16-18; 21,22). കുട്ടികളോടുള്ള സ്നേഹം, മാതാപിതാക്കളോടുള്ള ബഹുമാനം തുടങ്ങിയ ഉൽക്കൃഷ്ട കുടുംബജീവിതമൂല്യങ്ങളും പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിൽ നമുക്കു കാണാം.

ഇസ്രായേൽ ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കുടുംബമായിരുന്നു. ഈജിപ്തിലെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു് മോചിതമാകാൻ ഹേതുഭൂതമാകുന്ന 'പെസഹാ' ഒരു കുടുംബത്തിരുന്നാളായിരുന്നു (പുറ. 11,12). കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയേയും മഹത്വത്തേയും അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്ന നിയമങ്ങളാണു് ദൈവം മോശയിലൂടെ നല്കിയതു്. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ഉദാത്തമൂല്യങ്ങളും ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്ന ധാരാളം കുടുംബകഥകളും വി. ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ടു്. ഹന്നായുടേയും എല്ക്കാനായുടേയും കുടുംബം (1 സാമുവൽ 1,2), എലിമലേക്കിന്റേയും നവോമിയുടേയും കുടുംബം (രൂത്തിന്റെ പുസ്തകം), തോബിയാസിന്റെ കുടുംബം തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണങ്ങളാണു്.

പുതിയനിയമത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി നസ്രത്തിലെ തിരുക്കുടുംബം നിലകൊള്ളുകയാണു്. മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കായി തന്നെത്തന്നെ ശൂന്യനാക്കി ലോകത്തിലവതീർണ്ണനായ ക്രിസ്തുനാഥൻ ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിലാണു് പിറന്നതു്. മാതാപിതാക്കളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ, അവർക്കു് വിധേയനായി അവിടുന്നു ജീവിച്ചു. ആ കൊച്ചുകുടുംബത്തിലൂടെയാണു് തന്റെ സ്വഭാവസംസ്കരണവും മാനുഷിക വളർച്ചയും അവിടുന്നു് സാധിച്ചതു്. കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന ക്രിസ്തുനാഥൻ കുടുംബജീവിതത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയാണു്.

ദൈവത്തെ അവിടുന്നു് 'പിതാവേ' എന്നു വിളിച്ചു. കുടുംബത്തിൽനിന്നു് അടർത്തിയെടുത്ത സംജ്ഞ ദൈവത്തിനു നല്കുകവഴി കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ഔൽകൃഷ്ട്യം അവിടുന്നു് ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയായിരുന്നു (ലൂക്കാ 11, 2–13). ഒരു കുടുംബകഥയിലൂടെയാണു് ദൈവത്തിന്റെ അനന്തസ്നേഹം യേശു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു് (ലൂക്കാ 15/11–32). തന്റെ ആദ്യത്തെ അത്ഭുതം കാനായിലെ വിവാഹാഘോഷവേളയിലാണല്ലോ അവിടുന്നു പ്രവർത്തിക്കുക (യോഹ. 2). ബഥാനിയായിലെ ഒരു സാധുകുടുംബത്തിലാണു് അവിടുന്നു് പലപ്പോഴും വിശ്രമിച്ചിരുന്നതു് (ലൂക്കാ 10/38–42, യോഹ. 11; 12/1–11). കുരിശിൽകിടന്നുകൊണ്ടു്, യോഹന്നാനു് തന്റെ മാതാവിനെ ഭരമേൽപിക്കുകവഴി അമ്മയുടെ കാര്യത്തിൽ അവിടുന്നു് ശ്രദ്ധാലുവാണെന്നു് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു (യോഹ. 19/26). യേശു തന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെയും പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയും കുടുംബജീവിതത്തെ എങ്ങനെ വിശുദ്ധീകരിച്ചു എന്നു് മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങളും സംശയാതീതമാംവിധം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണു്.

പുതിയനിയമത്തിലെ സഭ ആരംഭിക്കുന്നതും വളരുന്നതും കുടുംബത്തിലാണു്. ആദിമക്രൈസ്തവർ പ്രാർത്ഥിക്കാനും അപ്പംമുറിക്കലിൽ പങ്കുചേരാനും ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരുന്നതു് കുടുംബങ്ങളിലായിരുന്നു (അപ്പ. പ്രവൃ. 2/46; 5/42; 12/12). ആദ്യത്തെ ക്രൈസ്തവ ദൈവാലയങ്ങളും ആദിമക്രൈസ്തവരുടെ ഭവനങ്ങളായിരുന്നു എന്നു് അനുമാനിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. (അപ്പ. പ്രവൃ. 16/15; റോമ. 16/5; ഫിലമോൻ 2; കൊളോ. 4/15).

ബൈബിളിലെ വിവിധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ നാം കടന്നു പോകുമ്പോഴും കുടുംബവും കുടുംബത്തിലെ വ്യക്തികളുമാണ വിടെ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതെന്നു കാണാം. കുടുംബജീവിത ത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും മഹത്വവും ബൈബിളിന്റെ താളുകളി ലൂടനീളമുണ്ട്.

കുടുംബം–ദൈവശാസ്ത്ര വീക്ഷണത്തിൽ

a) ത്രിത്വാത്മകത

പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ പരിശുദ്ധത്രി ത്വത്തിന്റെ ഈലോകത്തിലെ പ്രതിഫലനവും പ്രതിരൂപവു മാണ് ഓരോ ക്രിസ്തീയ കുടുംബവും. പിതാവ് തന്നെത്തന്നെ പുത്രനു നല്കുന്നു; പുത്രനാകട്ടെ, പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു തന്നെത്തന്നെ വിധേയനാക്കിക്കൊണ്ട്, മുഴുവനായി പിതാ വിനു സമർപ്പിക്കുന്നു. പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും സ്നേഹ ത്തിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണമാകുന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവ്. ഈ ആത്മദാനപ്രദാനം പൂർണ്ണാർത്ഥത്തിൽ നടക്കുന്നതിനാൽ, സ്നേഹ ത്തിന്റെ തികവാണു പരിശുദ്ധ ത്രിത്വമെന്നു പറയാനാവും. അവിടെ മത്സരമില്ല; അകൽച്ചയില്ല; വിഘട്ടനമില്ല; സ്നേഹ ത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയും ഉരുകിയൊന്നാകലും മാത്രം. അതുകൊ ണ്ടത്രേ ''ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു'' എന്നു ബൈബിൾ പഠി പ്പിക്കുന്നതു. ഈ സമ്പൂർണ്ണസ്നേഹത്തിന്റെ ഭ്രമിയിലെ സാ ക്ഷാത്ക്കാരമായിരിക്കണം ക്രൈസ്തവകുടുംബം. കുടുംബ ത്തിലെ അപ്പൻ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊണ്ട് തന്നെത്തന്നെ സമ്പൂർണ്ണമായി നല്കുകയാണു. ഈ സ്നേഹം ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ട്, സ്നേഹത്തിന്റെ സാര സർവ്വസ്വം പ്രായോഗികതലത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന അമ്മ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നു. പിതാവി ന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റെ ദൃശ്യാവി ഷ്കാരമാണല്ലോ പുത്രനായ ഈശോമിശിഹാ. ഇവ്വിധം കുടുംബത്തിലെ മക്കളും അപ്പന്റേയും അമ്മയുടേയും ഗാഢമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ദൃശ്യാവിഷ്കാരമായിരിക്കണം. കൊടുക്കു ന്നതും സമർപ്പിക്കുന്നതും ക്ഷമിക്കുന്നതും മനസ്സിലാക്കുന്നതും വളർത്തുന്നതുമായ ത്രിത്വാത്മകസ്നേഹം ക്രൈസ്തവകുടുംബ ത്തിലും പുലരാനിടയാകണം. ഇങ്ങനെ ത്രിത്വാത്മകസ്നേഹം നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന കുടുംബം ഭ്രമിയിലെ സ്വർഗ്ഗമാണ്. ആ കുടുംബത്തിലേയ്ക്ക് കയറിച്ചെല്ലുന്നവർ സാക്ഷാൽ ഈശ്വരനെ ത്തന്നെ ദർശിച്ച് സായൂജ്യമടയുമെന്നതു തീർച്ചയാണ്.

b) ഗാർഹിക സഭ

സഭയുടെ അടിസ്ഥാനകോശം കുടുംബമാണ്. കുടുംബത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പെസഹാരഹസ്യം പൂർണ്ണമായി സന്നിഹിതമാക്കപ്പെടുകയും നിറവേറപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈയർത്ഥത്തിൽ അടിസ്ഥാനകോശം മാത്രമല്ല, സഭയുടെ പൂർണ്ണിമതന്നെയും കുടുംബത്തിൽ ഉള്ളടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. 'ഫമിലിയാരിസ് കൺസോർസ്യോ'യിൽ പരിശുദ്ധപിതാവ് പറയുന്നു: ''ക്രൈസ്തവകുടുംബം സഭാത്മക സമൂഹത്തിന്റെ സവിശേഷമായ വെളിപ്പെടലിനേയും സാക്ഷാത്ക്കാരത്തേയും നിയമനം ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ അതിനെ 'ഗാർഹികസഭ' യെന്നു വിളിക്കാം. അങ്ങനെ വിളിക്കപ്പെടുകയും വേണം'' (ഭാഗം മൂന്ന്, No. 21). 'അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങം' വരച്ചുകാട്ടുന്ന ആദിമസഭയുടെ ചിത്രം നമ്മുടെ ബോധമണ്ഡലത്തിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. ''അവർ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പ്രബോധനം, കൂട്ടായ്മ, അപ്പംമുറിക്കൽ, പ്രാർത്ഥന എന്നിവയിൽ സദാ താല്പര്യപൂർവ്വം പങ്കുചേർന്നു'' (അപ്പ. പ്രവൃ. 2/42). ഗാർഹികസഭ എന്ന നിലയിൽ ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തിലും ഈ നാലു കാര്യങ്ങളും പുലരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിലും വചനബദ്ധമായ ജീവിതത്തിലും കുടുംബാംഗങ്ങം വളരണം. വി. കുർബ്ബാനയെ കേന്ദ്രമാക്കി ചലിക്കുന്നതാവണം അവരുടെ ജീവിതം. കുർബ്ബാനയിലൂടെ ബലിയുടെ ജീവിതത്തിനുവേണ്ട ശക്തി അവർ സംഭരിക്കണം. കൂട്ടായ്മയിലൂടെയും പങ്കുചേരലിലൂടെയും സ്നേഹം നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്ന സമൂഹമായിരിക്കണം കുടുംബം. ഗാർഹികസഭയായതിനാൽ കുടുംബം ദൈവാലയമാണ്. അവിടത്തെ പുരോഹിതന്മാരാണ് മാതാപിതാക്കം. അവിടെ പ്രാർത്ഥനാന്തരീക്ഷം പുലരുമെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കളും കുട്ടികളും നിരന്തരം ദൈവിക തേജസ്സിൽ വളരും. കുടുംബം വിദ്യാലയമാണ്. അവിടെ ക്രൈസ്തവബോധനം നിർവ്വഹിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരും പ്രവാചകരും മാതാപിതാക്കളാണ്. ''അഗാധതരമായ മാനുഷികതയുടെ പഠനക്കളരി''യെന്ന് 'ഫമിലിയാരിസ് കൺസോർസ്യോ' കുടുംബത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതു് അർത്ഥവത്താണ്.

c) ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂദാശ

കൂദാശയെന്നാൽ പ്രസാദവരം നല്കുന്ന ദൃശ്യമായ അടയാളമെന്നാണർത്ഥം. ക്രിസ്തുവിനേയും അവിടത്തെ രക്ഷാരഹ

സ്നേഹത്തെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും നല്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൃശ്യാടയാളമാണ് ഓരോ ക്രൈസ്തവകുടുംബവും. ആകയാൽ ക്രൈസ്തവ കുടുംബത്തെ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂദാശയെന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ പ്രബോധനം ശ്രദ്ധിക്കുക: ''ക്രിസ്തീയകുടുംബം ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുസ്സഭയുമായി ബന്ധിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ഉടമ്പടിയുടെ പ്രതീകവും പങ്കുചേരലുമായ വിവാഹത്തിൽനിന്നു മുളയെടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ ലോകത്തിലുള്ള സജീവ സാന്നിധ്യവും, തിരുസ്സഭയുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവും സകലജനങ്ങൾക്കും വെളിപ്പെടുത്തും'' (സഭ ആധുനികയുഗത്തിൽ, No. 48). ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെയും സഭയുടെ സ്വഭാവത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കൂദാശ എന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തീയകുടുംബത്തിനു് ഉന്നതമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയകുടുംബങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്തുവിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനോ നല്കാനോ കഴിയുന്നുണ്ടോ?

ദൈവശാസ്ത്രദൃഷ്ട്യാ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തിന്റെ ത്രിതാത്മകതയും ഗാർഹിക സഭാത്മകതാവും കൗദാശികതാവും ശ്രേഷ്ഠമായ പദവിയിലേക്ക് കുടുംബത്തെ ഉയർത്തുന്നുണ്ട്, തീർച്ച. എന്നാൽ പദവിക്കിണങ്ങിയ പ്രവർത്തനരീതി നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കുണ്ടോ? ദൈവശാസ്ത്രം ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഉന്നതാദർശങ്ങൾക്കനുരൂപമായി നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കേണ്ട ചുമതലയാണ് നാം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതു്.

ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ

ക്രൈസ്തവ കുടുംബത്തിൽ ചില സവിശേഷഗുണങ്ങൾ നിറഞ്ഞുനിന്നേ പറ്റൂ. ഈ ഗുണങ്ങളാണ് ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തെ മറ്റു കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിരിക്തമാക്കുന്നതു്. ഈ സവിശേഷഗുണങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കി വളരുക എന്നതാണ് ക്രൈസ്തവകുടുംബം ആധുനികയുഗത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കേണ്ട ദൗത്യം.

a) യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം

യേശുക്രിസ്തുവിനെ നാഥനും രക്ഷകനുമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്നിൽ ജീവിക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്യുന്ന

കുടുംബമാണ് ക്രൈസ്തവകുടുംബം. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ബൗദ്ധികമായ അംഗീകാരം മാത്രമല്ല, മുഴുവ്യക്തിയുടേയും പരിപൂർണ്ണ സമർപ്പണമാണ്. അതു് ക്രിസ്തുവിൽ, ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി, ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന ജീവിതമത്രേ. ഈ വിശ്വാസം ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും. ഇപ്രകാരം വിശ്വാസമുള്ള രണ്ടുപേർ വിവാഹത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടു് കുടുംബം സ്ഥാപിക്കുമ്പോഴേ അതു് ക്രിസ്തീയ കുടുംബമാകൂ.

b) വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ക്രൈസ്തവാദർശം

വിവാഹത്തിലൂടെയാണല്ലോ കുടുംബം ഉടലെടുക്കുക. വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു് വളരെ വ്യക്തമായ ചില ക്രൈസ്തവതത്വങ്ങളുണ്ടു്. ഈ തത്വങ്ങൾതന്നെയാവണം ക്രൈസ്തവ കുടുംബത്തിൽ എപ്പോഴും പ്രോജ്ജ്വലിച്ചു നില്ക്കേണ്ടതു്. ക്രൈസ്തവവീക്ഷണത്തിൽ വിവാഹത്തിനു മൂന്നു ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു്. ഒന്നാമതായി വിവാഹത്തിലൂടെ ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിൽ ഗാഢവും നിത്യവുമായ സൗഹൃദബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയാണു്. ഇതു് പരസ്പര വളർച്ചയ്ക്കും സന്തോഷത്തിനും ക്ഷേമത്തിനും ഹേതുവായിത്തീരുന്നു. ദൈവികനിയമത്തിനു വിധേയമായി മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുപയുക്തമാം വിധം ലൈംഗികത കൈകാര്യം ചെയ്യുകയാണു് രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷ്യം. മൂന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യമാകട്ടെ സന്താനങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ സമഗ്രവളർച്ചയ്ക്കു് സഹായിക്കുകയുമാണു്. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളോടൊപ്പംതന്നെ ക്രൈസ്തവവിവാഹത്തിന്റെ മൂന്നു് അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾകൂടി നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ടു്. വിവാഹത്തിലെ ഏകത്വമാണു് (ഏക ഭാര്യാത്വം, ഏക ഭർത്തൃത്വം) പ്രഥമതത്വം. ഭാര്യയും ഭർത്താവും അന്യോന്യം വിശ്വസ്തരായിരിക്കണമെന്നതാണു് രണ്ടാമത്തെ തത്വം. അക്കാരണത്താൽ വ്യഭിചാരവും അസന്മാർഗ്ഗികതയും നിഷിദ്ധമാണു്. വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ അവിഭാജ്യതയത്രേ മൂന്നാമത്തെ തത്വം. തോന്നുമ്പോൾ പൊട്ടിച്ചെറിയാവുന്നതല്ലതു്; ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനംവരെ നിലനില്ക്കേണ്ടതാണു്. ക്രൈസ്തവവിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളും തത്വങ്ങളും ആഴത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചു്, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുടുംബജീവിതം പടുത്തുയർത്തിയാലേ അതു് തകരാതെ നിലനില്ക്കുകയുള്ളൂ.

c) മാതൃത്വത്തേയും പിതൃത്വത്തേയും സംബന്ധിച്ച ക്രൈസ്തവ സമീപനം

ക്രൈസ്തവദമ്പതികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ദൈവവിളി മാതൃത്വവും പിതൃത്വവുമാണ്. കുട്ടികളെ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായി കാണാനും അവരോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റാനും ദമ്പതികൾക്കു കഴിയണം. ഉത്തരവാദിത്വപൂർവ്വമായ മാതൃത്വവും പിതൃത്വവും ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യമാകുന്നു. കുട്ടികളുടെ ശാരീരികവും മാനസികവും ആത്മീയവുമായ വളർച്ചയ്ക്ക് മാതാപിതാക്കൾ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തണം. അവരുടെ സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിനും വിശ്വാസബോദ്ധ്യത്തിനും നൈസർഗ്ഗിക വാസനകളുടെ ഉന്മീലനത്തിനും ബുദ്ധിയുടെ വികാസത്തിനും അടിത്തറയിടുന്നതു കുടുംബത്തിലാണ്. ആകയാൽ കുടുംബത്തെ സമൂഹത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിയുടെ പിള്ളത്തൊട്ടിലായി കണക്കാക്കാം.

d) കുടുംബപ്രാർത്ഥനയും മതബോധനവും

നിരന്തരമായ ക്രൈസ്തവ ബോധനത്തിലൂടെ മാതൃമേ കുടുംബാംഗങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിലും സന്മാർഗ്ഗജീവിതത്തിലും വളരൂ. ആഴമായ വിശ്വാസവും ക്രൈസ്തവബോദ്ധ്യവുമുള്ള മാതാപിതാക്കൾക്കു് വളരെവേഗം ക്രൈസ്തവജീവിതദർശനം കുട്ടികളിലേക്കു് സംക്രമിപ്പിക്കാനാവും. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും പരിപാലനയും കുട്ടികൾ കുടുംബത്തിൽനിന്നു് അനുഭവിച്ചറിയണം. തിന്മയെ വെടിഞ്ഞു്, നന്മയെ പുണരാൻ കുട്ടികൾ പ്രാപ്തരാകുന്നതിനു് ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളിൽ അഭ്യസനം കൊടുക്കണം. സുവിശേഷമൂല്യങ്ങളെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പുതിയ ജീവിതവീക്ഷണം കരുപ്പിടിപ്പിക്കാൻ കുട്ടികൾക്കു പരിശീലനം നല്കണം. ദൈവവചനഗ്രന്ഥമായ ബൈബിളിനോടു് കുട്ടികൾക്കു് ആഭിമുഖ്യം ജനിക്കുക കുടുംബത്തിൽവച്ചാണു്. ബൈബിൾ വായിക്കാനും പഠിക്കാനും ദൈവവചനം ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കാനും കുട്ടികൾക്കു് പ്രേരണകൊടുക്കണം. ദൈവവുമായുള്ള സംഭാഷണമെന്നനിലയിൽ പ്രാർത്ഥന വലിയൊരനുഭൂതിയായും ശക്തിസ്രോതസ്സായും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കനുഭവപ്പെടണം. പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്കേ കുട്ടികളെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ. മാതാപിതാക്കളും മക്കളും മറ്റംഗങ്ങളും ചേർന്നുള്ള കുടുംബപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് വലിയ ശക്തിയുണ്ടു്. വി. കുർബ്ബാനയിലേക്കും മറ്റു ക്രൈസ്തവകൂദാശകളിലേക്കും

കുട്ടികളെ നയിക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾക്ക് സാധിക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരമായ തിരുസ്സഭയെ സ്നേഹിക്കാനും സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ജീവിക്കാനും കുട്ടികൾക്ക് കുടുംബത്തിൽനിന്ന് പരിശീലനം കിട്ടണം. മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആദ്യത്തെ മതപഠനക്കളരിയും ദൈവാലയവും കുടുംബമാണെന്ന് നിസ്സംശയം വ്യക്തമാക്കുകയാണ്.

e) സ്നേഹവും ഐക്യവും

കുടുംബാംഗങ്ങളെ തമ്മിലുള്ള അവഗാഢസ്നേഹമാണ് കുടുംബത്തെ സവിശേഷീയമാക്കുന്നത്. സ്നേഹത്തിൽനിന്നും ഐക്യത്തിൽനിന്നും വിരിഞ്ഞുപൊന്തുന്ന നല്ല ബന്ധങ്ങൾ കുടുംബത്തിലുണ്ടാകണം. അവിടെ വ്യക്തികളെ ആദരിക്കപ്പെടുന്നു; പരസ്പരം ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ഭാരംവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; താന്താങ്ങളുടെ കടമകൾ ഓരോരുത്തരും നിറവേറ്റുന്നു; അദ്ധ്വാനിച്ച് കുടുംബം പോറ്റുന്നതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. തിരുക്കുടുംബത്തിന് സദൃശമായ ഇത്തരം കുടുംബത്തിൽ സന്തോഷവും സമാധാനവും നിറഞ്ഞുനില്ക്കും. കുടുംബത്തിനുള്ളിലെ സ്നേഹം സ്വാഭാവികമായും അയൽപക്കങ്ങളിലേക്ക് കവിഞ്ഞൊഴുകും. സമൂഹത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിയിലും ദൈവത്തെ ദർശിക്കുവാനും വിനയാന്വിതമായ ശുശ്രൂഷയിലൂടെ ജീവിതസാഫല്യം നേടാനും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് സാധിക്കും.

f) ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങൾ

ദൈവത്തിന്റെ അഭീഷ്ടത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ട്, ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപിടിക്കുന്ന കുടുംബമത്രേ ക്രൈസ്തവകുടുംബം. താല്ക്കാലിക ലാഭത്തിനുവേണ്ടി മൂല്യങ്ങൾ വളച്ചൊടിക്കാനോ അവയിൽ മായം ചേർക്കാനോ ക്രൈസ്തവകുടുംബം തയ്യാറല്ല. എല്ലാറ്റിനെപ്പറ്റിയും ക്രിസ്തീയ കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടായിരിക്കും. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യമായ സാന്നിധ്യമുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ കുടുംബത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനമേഖലകളിലും ക്രൈസ്തവാന്തരീക്ഷം നിറഞ്ഞുനില്ക്കാനിടയാകും.

മേൽവിവരിച്ച ആറു സവിശേഷതകളുമുള്ള കുടുംബമാണ് മാതൃകാ ക്രൈസ്തവകുടുംബം. ഈ ആറു ഗുണങ്ങളും മൂന്നു സ്വഭാവങ്ങളിൽ സംക്ഷേപിച്ച് 'ഫമിലിയാരിസ്' കൺ

സോർസ്യോ' വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. വിശ്വസിക്കുകയും സുവിശേഷവല്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമൂഹം, ദൈവവുമായി സംഭാഷണത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹം, മനുഷ്യസേവനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമൂഹം എന്നീ ത്രിവിധ തലക്കെട്ടുകളിലാണ് പരിശുദ്ധ പിതാവ് ക്രിസ്തീയകുടുംബത്തിന്റെ ആധുനികയുഗത്തിലെ ദൗത്യത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തുക (ഫമിലിയാരിസ് കൺസോർസ്യോ, ഭാഗം മൂന്ന്, No. 50). കുടുംബം സുവിശേഷാദർശങ്ങൾക്കനുസൃതം നിരന്തരം നവീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കണം. പ്രാർത്ഥന, മതബോധനം, വി. ഗ്രന്ഥപഠനം, സ്നേഹജീവിതം തുടങ്ങിയവയിലൂടെയാണിതു സാധിക്കേണ്ടതു്. സുവിശേഷവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ട കുടുംബത്തിന് എളപ്പം സമൂഹത്തെയും സുവിശേഷവല്ക്കരിക്കാനാവും. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും വചനധ്യാനത്തിലൂടെയുമാണ് കുടുംബം ദൈവവുമായി സംഭാഷണത്തിലേർപ്പെടുക. സമൂഹത്തിന് അപ്പിതസേവനമനുഷ്ഠിക്കാൻ ഓരോ കുടുംബാംഗത്തിനും കടമയുണ്ട്. കുടുംബം സമൂഹനന്മയിലേയ്ക്ക് തുറന്നിരിക്കണം.

സമാപനം

വി. ഗ്രന്ഥവും ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്രവും ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്ന കുടുംബത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത അപഗ്രഥിക്കുകയായിരുന്നു ഈ ലേഖനത്തിൽ. കുടുംബം ശ്രേഷ്ഠവും ഉന്നതവുമാണെന്നും കുടുംബത്തിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തേയും ലോകത്തേയും നവീകരിക്കാനാവൂ എന്നും ഇപ്പോൾ വ്യക്തമാകുന്നു. ആധുനികയുഗത്തിൽ നാനാമുഖമായ വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുന്ന കുടുംബം ക്രിസ്തീയാദർശങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു മുന്നേറണമെങ്കിൽ ത്യാഗമനുഷ്ഠിക്കാൻ തയ്യാറായേ മതിയാവൂ സുവിശേഷമൂല്യങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളാണ് സഭയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്തു്. ശൈഥില്യത്തിലാണ്ടുകിടക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളെ സമുദ്ധരിക്കാനും യേശുക്രിസ്തുവിനോടും അവിടുത്തെ തിരുസ്സഭയോടും ഹൃദയത്തിനിണങ്ങിയ നല്ല കുടുംബങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കാനും അപ്പിതബുദ്ധ്യാ നമുക്ക് കടന്നുവരാം. അങ്ങനെ കുടുംബത്തിലൂടെ ലോകത്തെ നവീകരിക്കുക എന്ന സത്യത്തിന്റെ പ്രവാചകരാകാം.

10

ഭർത്താവുതന്നെ പ്രതീക്ഷാകേന്ദ്രം

ജീവപ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ബന്ധങ്ങളിൽവച്ച് ഏറ്റവും പ്രാചീനവും ഏറ്റവും ദൃഢവുമായതു് സ്ത്രീപുരുഷബന്ധമാണു്. ഇതിനു് സാമൂഹ്യഘടന കല്പിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥവത്തും, ഉത്തരവാദപൂർണ്ണവുമായ ഭാവമാണു് ഭാര്യാഭർതൃബന്ധം. മനുഷ്യന്റെ നൈസർഗിക പ്രചോദനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒരെണ്ണത്തിനു് ഇങ്ങനെ ഭാവപരമായ ഒരു വളർച്ച കല്പിച്ചുവച്ച സമൂഹം സ്ത്രീയെയും, പുരുഷനെയും, കേവലം ജന്തുസഹജമായ നിലയിൽനിന്നു് ഭാര്യ, ഭർത്താവു് എന്നീ അർത്ഥപൂർണ്ണമായ പദവികളിലേക്കു് ഉയർത്തുന്നു. സമൂഹബന്ധത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലു് ഭാര്യയും, ഭർത്താവും ഉൾപ്പെടുന്ന കുടുംബബന്ധമാണെന്നുപറയുമ്പോൾ, നാഗരികതയുടെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനഘടകം അതാണെന്നുകൂടി അർത്ഥമുണ്ടു്.

ഭർത്താവു്, ഭാര്യ ഈ പദങ്ങൾക്കുതന്നെ കുടുംബബന്ധത്തിൽ ആ പങ്കാളികൾക്കുള്ള സ്ഥാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഭരിക്കുന്നവൻ ഭർത്താവു്; ഭരിക്കപ്പെടുന്നവൾ ഭാര്യ. ഭാരതീയഭാഷകളിൽ ഈ രണ്ടുപദവും ഉരുവിച്ചപ്പോൾ അന്നത്തെ ഭാരതീയ കുടുംബവീക്ഷണമാണതിന്റെ പിന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. 'സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യം അഹിക്കുന്നില്ല' എന്നു പറഞ്ഞ മനുവിന്റെ ദർശനമാണു് ആ ബന്ധ കല്പനയ്ക്കു് ഈ പദങ്ങൾ ആരോപിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ പ്രചോദകമായി വർത്തിച്ചതു്. കൗമാരത്തിൽ പിതാവിന്റെ, യൗവനത്തിൽ ഭർത്താവിന്റെ, വാർ

കൃത്തിൽ പുത്രന്റെ എന്നിങ്ങനെ പുരുഷന്റെ രക്ഷയിൽ മാത്രം കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഭാരതീയ വനിതാതത്വം ഇന്നു് ആദർശ വിഭാവനകളിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നവീനയുഗത്തിൽ സാമ്പത്തികവും മറ്റുമായ അനേക കാരണങ്ങളാൽ സ്ത്രീ പുരുഷനോടൊപ്പം ഇന്നു് രംഗത്തിറങ്ങാതെ വയ്യെന്നായിട്ടുണ്ടു്. അതിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളും എന്തൊക്കെയായിരുന്നാലും, ഇന്നു് ഭാര്യ സഹധർമ്മിണിയാണു്. ഭാര്യ, പത്നി തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾക്കു് തേയ്മാനം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യ കല്പനയിലെ 'ഉത്തമാർദ്ധ'ത്തിനാണു് ഇന്നു കൂടുതൽ അത്ഥപ്രസക്തിയെന്നു തോന്നുന്നു. നവീനഭാരത വിധാതാവായ മഹാത്മജി പറയുന്നു ''ഭാര്യ ഭർത്താവിന്റെ ദാസിയല്ല. പ്രത്യുത, അവന്റെ സഖിയും, സഹായിയും, അവന്റെ എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളിലും, സന്താപങ്ങളിലും പങ്കാളിയും,തന്റേതായ മാർഗ്ഗം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ഭർത്താവിനെപോലെ സ്വതന്ത്രയുമാകുന്നു''. (Mind of Mahatma Gandhi) ഈ ദർശനത്തിൽ, നവീന ഭാരതീയ വനിതയുടെ ചിന്തകളും സങ്കല്പങ്ങളും, ആഗ്രഹങ്ങളും രൂപവല്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അതു് വിലയുറ്റതു തന്നെ.

വൈവാഹികബന്ധം അപ്പൂണമാണു്. പങ്കാളികൾക്കു് തുല്യ ഉത്തരവാദിത്വവും അവകാശങ്ങളും, കടമകളും അതു് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു എന്നെല്ലാമുള്ള സത്യങ്ങൾ വിസ്മരിക്കാതെ തന്നെ സ്ത്രീപുരുഷവ്യത്യസ്തതകളും ഈ ബന്ധത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണം. അതായതു്, ആത്യന്തികമായി സ്ത്രീ, സ്ത്രീയും പുരുഷൻ, പുരുഷനുമാണു്. ഇണയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വത്വത്തെ എത്രകണ്ടു് അർപ്പിക്കുന്നുവോ, അത്രകണ്ടു് ബന്ധത്തിനു് സ്നേഹദാർഢ്യം ഏറുമെന്നു മാത്രം.

അതായതു്, ഭാര്യയുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെയും, പ്രതീക്ഷകളെയും പൂവണിയിക്കാൻ ഭർത്താവിനു് കഴിയുന്നിടത്തോളമാണു് അയാൾ അവൾക്കു് അഭിമതനും, ആരാധ്യനുമാകുന്നതു്. ജീവിതപങ്കാളിയായി തന്നെ അംഗീകരിക്കുകയെന്നതു് ഏതൊരു സ്ത്രീയും ഭർത്താവിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന സാമാന്യ പരിഗണനയാണു്. പിറന്ന വീട്ടം, സാഹചര്യങ്ങളും പിന്നിട്ടപേക്ഷിച്ചു് ഭർത്താവിന്റെ പൂർണ്ണാശ്രയത്തിൽ എത്തുന്ന ഭാര്യക്കു് ഇതിനേക്കാളും ആശ്വാസകരമായി മറെറാന്നും ഇല്ലതന്നെ. തന്റെ ജീവിതസഖിയെ കലവറയില്ലാതെ

സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രമല്ല, ആവുന്നത്ര അതു് പ്രകാശിപ്പിക്കാനും ഭർത്താവു് വിമുഖനാകരുതു്. രൂപപരമായും, സാമ്പത്തിക മായുമുള്ള എറ്റക്കുറവുകളെ സമരസപ്പെടുത്തുവാൻ ദാമ്പത്യ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങൾക്കു കഴിയാതെ വരുകയില്ല. വിദ്യാഭ്യാ സമോ, സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യ സാഹചര്യങ്ങളോ തന്റെ യൊപ്പം ഇല്ലാത്തവളാണു് ഭാര്യയെങ്കിൽപ്പോലും, അക്കാര്യ ങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി വിമർശിക്കാതെ, അവയെ അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ടു് പൊരുത്തപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനേ ഭാര്യയെ തുല്യ പങ്കാളിയാക്കാൻ കഴിയൂ. ഭർത്താവിന്റെ പക്വമായ ചിന്ത കളും, ജീവിതശൈലിയുമൊക്കെ അവളും സ്വാംശീകരിച്ചു കൊള്ളും.

വിമർശനമനോഭാവം ഭാര്യയിൽ അവഗണനാമനോഭാവം സൃഷ്ടിക്കുമെന്നു വ്യക്തമാണു്. തന്റെ ന്യൂനതകളെക്കുറിച്ചു് അവളും ഉൽകണ്ഠാകുലയായി മനസ്സുനീറി ശാശ്വത നരകം സ്വയം സൃഷ്ടിച്ചെന്നുവരും. പരിത്യക്ത എന്ന തോന്നൽ ഒരു ഭാര്യയുടെ ഏറ്റവും ദുഃഖാത്മകാനുഭവമാണു്. എന്നുമാത്രമല്ല, തന്റെ ന്യൂനതകളില്ലാത്ത വേറെ ഇണയെ ഭർത്താവു് തേടി യേക്കും എന്ന ആശങ്ക അവളെ അലട്ടിയെന്നുവരാം. താൻ തേ ടിക്കൊണ്ടിരുന്നവളും, തന്റെ സ്വപ്നസാക്ഷാൽക്കാരവും ഇപ്പോഴുള്ള ഭാര്യതന്നെയെന്നും ഭർത്താവു് ഭാവിക്കുക സൗഭാഗ്യ ജീവിതത്തിനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. അതിഥികളു ടെയും ബന്ധുക്കളുടെയും മുമ്പാകെ ഭാര്യയുടെ ന്യൂനതകളെ പരാമർശിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. കാരണം, അതുമൂലം അപമാ നിതനാകുന്നതു് അവൻതന്നെ. ഭാര്യയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളും ഭർത്താവിന്റേതുകൂടിയാണു്. ഗാന്ധിജി ഒരു ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു ''ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരിൽ ഓരോരുത്തരും അന്യ ന്റെ ഗുണങ്ങളുടെയും ദോഷങ്ങളുടെയും തുല്യ ഓഹരിക്കാരാ ണെന്നതിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായിട്ടെന്തുണ്ടു്''? (ഗാന്ധിസാ ഹിത്യം, വാല്യം I, പേജു് 86).

ഭർത്താവിന്റെ നയജ്ഞതകൊണ്ടു് കുടുംബപ്രശ്നങ്ങ ളിൽ പലതും ഒഴിവാക്കാവുന്നതാണു്. സമൂഹത്തിനു ശാപങ്ങ ളായിരുന്ന അമ്മായിയമ്മപ്പോരു്, നാത്തൂൻപോരു് തുടങ്ങിയ വയ്ക്കു പലപ്പോഴും ഹേതു ഭർത്താവിന്റെ അനാസ്ഥയാണെന്നു കാണാം. അമ്മയുടെ തണലിൽമാത്രം കഴിഞ്ഞവൻ ഭാര്യയ്ക്കു് അനുകൂലമായ ഒരു നിലപാടു് സ്വീകരിച്ചെന്നു വരില്ല. അത്ത

രക്കാരിൽ പാകതവന്ന അഭിപ്രായങ്ങളോ തീരുമാനങ്ങളോ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നതുപോലെ, ഭാര്യയെപ്രതി മാതാപിതാക്കളെയും കുടുംബാംഗങ്ങളെയും വെറുപ്പിക്കുന്നതും ഒരു ഭർത്താവിനു് ഭൂഷണമാകയില്ല. ഇവിടെയാണു് ഭർത്താവെന്ന പുരുഷന്റെ നയജ്ഞതയ്ക്കു സ്ഥാനമുള്ളതു്. അമ്മയെ സ്വന്തം അമ്മയായിക്കാണാൻ ഭാര്യയ്ക്കും, ഭാര്യയെ സ്വന്തം മകളായി കാണാൻ അമ്മയ്ക്കും സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതു് ഭർത്താവാണു്. ഇരുകൂട്ടരെയും തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന കണ്ണിപോലെ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഭർത്താവിന്റെ നയപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റത്തിനു കഴിയുമെന്നു തീർച്ചയാണു്.

ഭാര്യയും ഭർത്താവും തങ്ങളുടെ പ്രകൃതവ്യത്യാസങ്ങളും അറിയുകയും തദനുസൃതം പ്രവർത്തിക്കയുമാണു് വേണ്ടതു്. ഭാര്യയ്ക്കു സ്നേഹവും അംഗീകാരവും കൊടുക്കുന്നതു് പൗരുഷക്കുറവാണെന്നു് ധരിക്കേണ്ടതില്ല. പരസ്പരം വസ്തുക്കളായല്ല വ്യക്തികളായാണു് ഇരുവരും കരുതേണ്ടതു്. തനിക്കു് പരിപൂർണ്ണമായും വഴങ്ങുന്ന ഭാര്യയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഭർത്താവിനു് അവളുടെ ന്യൂനതകളെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയണം. ഇതാണു് 'സമരസപ്പെടൽ' (Compromise) എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. വിട്ടുവീഴ്ചയേക്കാൾ പ്രധാനമാണു് സമരസപ്പെടൽ. കുടുംബകലഹങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാനുള്ള എളുപ്പമാർഗ്ഗവും ഇതുതന്നെയാണു്.

മാതാപിതാക്കൾ കലഹിക്കുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്താനങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ആലോചിക്കുക. "വേളിച്ചുരടിന്റെ കെട്ടുമുറുക്കുവാൻ" ശക്തിയുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ കുടുംബൈഥില്യത്തിനു് സാക്ഷികളാക്കരുതു്. കുടുംബത്തലവനായ ഭർത്താവിനു് ഇതു് പ്രത്യേക ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള കാര്യമത്രേ. മാതാപിതാക്കളുടെ കലഹം സന്താനങ്ങളുടെ ജീവിത ഭദ്രത തകർത്തുകളഞ്ഞതിനു് ഉദാഹരണങ്ങൾ സുലഭമാണു്. മക്കളെ ഭരിക്കുന്ന പിതാവിനെയല്ല, മക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്ന പിതാവിനെയാണു്, മാതാവു് കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്നതു്. പ്രശസ്ത ഗ്രന്ഥകാരനായ കെ. പി. കേശവമേനോൻ എഴുതുന്നതു നോക്കുക. "തങ്ങൾ അനുകരിക്കുന്ന മാതൃകാവ്യക്തികളായിട്ടാണു് അച്ഛനമ്മമാരെ കുട്ടികൾ കാണേണ്ടതു്. കലഹിക്കുന്ന ദമ്പതിമാർ തീർച്ചയായും ആ തരത്തിലുള്ള മാതൃകയാകുവാൻ തരമില്ല. ദോഷൈത്തിനു് എന്തുതന്നെ കാരണമുണ്ടായാലും

അതിനു് വിധേയരാവില്ല എന്നു് അവർ മനസ്സുകൊണ്ടു് ഉറയ്ക്കണം. സന്താനങ്ങളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുവാൻ ഇതത്യാവശ്യമാണു്'' (നാം മുന്നോട്ടു്, വാല്യം I-പേജു് 288).

ദാമ്പത്യബന്ധത്തിന്റെ അഭേദ്യതയ്ക്കു കോട്ടംതട്ടുന്ന പ്രവൃത്തികളും ഭർത്താവിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതു് ഒരിക്കലും ക്ഷമിക്കുവാൻ ഭാര്യക്കു കഴിഞ്ഞെന്നുവരുകയില്ല. ഭർത്താവു് തന്റേതുമാത്രമായിരിക്കണമെന്നു് സ്ത്രീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു സ്വാർത്ഥതകൊണ്ടാണെന്നു് പറയാനാവില്ല. പരസ്പര വിശ്വസ്തതയിൽ മാത്രമാണു് വിവാഹത്തിന്റെ ധാർമ്മികത ഊന്നിനിൽക്കുന്നതെന്നോർക്കണം. സമൂഹവും രാഷ്ട്രവും ഇതേ നീതിതന്നെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു എന്നതാണു് വസ്തുത. ബഹുഭാര്യാത്വമോ ബഹുഭർത്തൃത്വമോ ലോകത്തിൽ അപരിചിതമല്ലെങ്കിൽക്കൂടി, ഒരു പുരുഷനു് ഒരു സ്ത്രീ എന്നതാണു് സ്വാഭാവിക നീതി. വിഭക്തമായ ഒരു പുരുഷമനസ്സു് ഭാര്യയ്ക്കു് സഹിക്കാവുന്നതല്ല. നിരാകരണത്തേക്കാൾ അവൾ വെറുക്കുന്നതു് ഈ വിഭക്തതയാണു്. ഇവിടെയാണു് ആപത്തിലേക്കു വഴുതിവീഴാതിരിക്കുവാൻ ഭർത്താവു് നൂറുശതമാനം ശ്രദ്ധാലുവാകേണ്ടതു്. മുൻകാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് അന്യസ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുമായി ഇടപെട്ടു് ജീവിക്കാൻ ഇടവരുത്തുന്നു, നമ്മുടെ ഔദ്യോഗികജീവിതവും മറ്റു സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളും. അവിടെയൊക്കെ സംശയത്തിന്റെ നിഴൽവീഴുക എന്നതു് ഊഹാതീതമായ ഭവിഷ്യത്തുകൾക്കു് കാരണമാകും. അപ്പോൾ ഇണയെപ്പറ്റി സംശയിക്കാൻ ഒരു ഭാര്യയോ ഭർത്താവോ നിർബ്ബന്ധിതനായെന്നുവരാം. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുകയാണല്ലോ വേണ്ടതു്. നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ ഭർത്താവിനോടു കലഹിക്കാൻ മിക്കപ്പോഴും സ്ത്രീ പ്രേരിതയാകുന്നതു് അയാൾ തന്നിൽനിന്നകലുന്നില്ലേ എന്നതോന്നലിന്റെ പേരിലാകാം. ദാമ്പത്യവിശ്വസ്തതയ്ക്കു പ്രതികൂലമാകാവുന്ന അവസ്ഥകൾ ഒഴിവാക്കുകയാണല്ലോ നന്നു്.

അതുപോലെ ഭാര്യമാരെ അകാരണമായി ശങ്കിക്കുന്ന ഭർത്താക്കന്മാർ എക്കാലത്തും ഉണ്ടു്. ഭാര്യയെ തടവിലിടുന്നപോലെ, ഗൃഹാന്തർഭാഗത്തു് അടച്ചുപൂട്ടുന്ന ഭർത്താക്കന്മാർ, ന്യൂനപക്ഷമാണെങ്കിലും ഇല്ലാതില്ല. ഭാര്യ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങു

ങ്ങുന്നതും, അന്യപുരുഷനെ കാണാൻ സാഹചര്യമുണ്ടാകുന്നതും തന്നെ വഞ്ചിക്കാനാണെന്നു കരുതുന്ന ഭർത്താക്കന്മാർ മനോരോഗത്തിനടിമകളാകാം. എങ്കിൽത്തന്നെയും ഈ അവസ്ഥ എത്രയോ 'ദുരന്തദുശ്ശങ്ക'കൾക്കു വിത്തുപാകിയിരിക്കുന്നു, ഷേക്സ്പീയറുടെ 'ഒഥല്ലോ'പോലെ! അക്കരപ്പച്ചകളിൽ ഭ്രമിച്ചുപോകുന്ന ഭാര്യയോ ഭർത്താവോ ഒരിക്കലും ഉത്തമ കുടുംബത്തിലെ പങ്കാളിയാകുന്നില്ല.

ഭർത്താവിനെ ഏകാധിപതിയായിക്കാണാൻ ഒരു ഭാര്യയും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. തങ്ങളിരുവരെയുംകൂടി ബാധിക്കുന്ന ഓരോ പ്രശ്നവും ഭാര്യയോടു് ആലോചിക്കുന്നതു് കുടുംബസമാധാനത്തിന്റെ ആദ്യപടിയാണു്. ''പെൺചൊല്ലു കേൾക്കുന്നവൻ പെരുവഴി'' എന്നും മറ്റുമുള്ള മൂഢധാരണകൾക്കു് ഇവിടെ എന്തു പ്രസക്തി? തന്നെ പരിഗണിക്കുന്നു എന്നതുപോലും ഭാര്യയുണ്ടാകാൻ ഈ ആലോചനപോലെ വേറൊന്നും ഉപകരിച്ചെന്നുവരുകയില്ല.

എന്റേതു്, നിന്റേതു് എന്ന വിഭാഗീയ ചിന്താഗതി ദാമ്പത്യത്തിൽ കല്ലുകടിയാകാം. കുട്ടികൾ നേട്ടം കൈവരിക്കുമ്പോൾ മാത്രം 'തന്റേതും' അവർ കുറവാളികളാകുമ്പോൾ 'നിന്റേതും' എന്ന മനഃസ്ഥിതി മാന്യമല്ല. നേട്ടവും കോട്ടവും 'എന്റെ' അല്ലെങ്കിൽ 'നിന്റെ' അല്ല; 'നമ്മുടെ' മാത്രമാണു്. ഭാര്യയുടെ ബന്ധുക്കളിലോ കുടുംബത്തിലോ ഉണ്ടാകുന്ന ന്യൂനതകളെ പർവ്വതീകരിച്ചു്, അവളെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തി സംസാരിക്കുക പലപ്പോഴും ഒരു കുസൃതിയായിക്കാണുന്ന ഭർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടു്. ഒരുപക്ഷേ, സാഡിസ്റ്റു് പ്രവണത (Sadism) തന്നെ ഇതിന്റെ പിന്നിൽ ഉണ്ടാകാം. കുടുംബത്തിലെ സുഖദുഃഖങ്ങളും, വിഭവങ്ങളും പങ്കിട്ടുകഴിയുന്നതാണു് യഥാർത്ഥ ദാമ്പത്യം.

ഇവിടെയാണു്, വീട്ടുജോലികളിൽ ഭർത്താവു് ഭാര്യയെ സഹായിക്കണമോ എന്നു തുടങ്ങിയ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ചിലർ ഉന്നയിക്കുന്നതു്. തൊഴിൽചെയ്തു് പണം സമ്പാദിച്ചു് കുടുംബത്തിലെത്തിക്കുന്നതോടെ പുരുഷന്റെ ചുമതല അവസാനിച്ചെന്നു കരുതിപ്പോന്ന ഒരുകാലംവരെ ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ. ശിശുപരിചരണമോ, ഗൃഹജോലികളോ പുരുഷൻ നടത്തേണ്ടതല്ലെന്നായിരുന്നു സങ്കല്പം. അതു് പുരുഷമേധാവി

തത്ത്വത്തിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രമാണ്. കുട്ടിക്കു രോഗം വന്നാൽ അതിനെ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതു് വീട്ടമ്മയുടെ മാത്രം ചുമതലയായി കരുതുന്നതു് ന്യായീകരിച്ചുകൂടാ. ഗൃഹത്തിന്റെ ചുമതല തന്നോടൊപ്പം പങ്കിടുന്ന ഭർത്താവിനെയാണു് ഏതൊരു വനിതയും ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്.

ഭർത്താവു് ഉടമ്പടകാശം വച്ചുപുലർത്തുന്നതിനെക്കാൾ സ്ത്രീക്കു് താൽപര്യം അയാളിൽനിന്നു് പങ്കാളിത്തം അനുഭവിക്കുക എന്നതാണു്. അതിനോടൊത്തു നിൽക്കുന്ന സംരക്ഷയും പരിചരണവും അവൾ കൊതിക്കുന്നു. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും താൻ സുരക്ഷിതയാണെന്നു് അവൾക്കു് തോന്നണം. അവളുടെ ജീവിതഭാരം ഇറക്കിവയ്ക്കുന്ന അത്താണി ഭർത്താവിന്റെ വിരിമാറാണു്. ആ കരവലയത്തിൽ താൻ സുരക്ഷിതയാണെന്ന ബോധം അവളെ സംബന്ധിച്ചു് നിർവൃതികരമാണു്. ആ സുരക്ഷിതബോധത്തെ പരിഗണിച്ചാണു് അവൾ അബലയായിട്ടുള്ളതു്. അബലത്വം അടിമത്തമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൂടാ. മർദ്ദിച്ചാണു് പെണ്ണിനെ നന്നാക്കേണ്ടതെന്ന പഴഞ്ചൻ തത്ത്വശാസ്ത്രം കിരാതത്വത്തിനേറെതാണു്. ''സ്ത്രീകളെ അടിച്ചമർത്തുന്നതു് അഹിംസയുടെ ഒരു നിഷേധമാണു്'' എന്നു മഹാത്മജി പറയുന്നു (Harijan, 18–8–1940). ഭാരതത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിൽ സ്ത്രീകളോടുള്ള ക്രൂരത അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും ധാരാളം കാണാനുണ്ടല്ലോ. സതി എന്ന പേരിൽ ഭർത്താവോടൊപ്പം ഭാര്യയും ജീവത്യാഗം ചെയ്യുന്ന ആചാരം നിലനിന്നതിനെ അവസാനിപ്പിച്ചതും വിധവാവിവാഹം അനുവദിച്ചതുമൊക്കെ ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽ സ്ത്രീയുടെ പദവി അംഗീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമാണു്. പുരുഷന്റെ സ്വാർത്ഥത സ്ത്രീയെ അടിമയാക്കാൻ അനുകൂലമായിരുന്നെങ്കിൽ, പിൽക്കാല സാമൂഹ്യഘടന സ്ത്രീക്കു് മാന്യത സൃഷ്ടിക്കാൻ പര്യാപ്തമായി. അതിനെ ആദരിക്കുവാൻ പോന്ന മനഃസംസ്കരണം ഭർത്താവിനുണ്ടാകണം.

ദാമ്പത്യപ്രേമമാണു് ഭർത്താവു് ഭാര്യയ്ക്കു് പ്രദാനംചെയ്യേണ്ടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനം. ലൈംഗികപങ്കാളിത്തത്തിൽപ്പോലും ഭാര്യയെ മാനിക്കുവാൻ നല്ലൊരു ഭർത്താവിനു കഴിയണം. ആ രംഗത്തു് സ്വാർത്ഥതയും വീട്ടുവീഴ്ചയില്ലായ്മയും പുലർത്തുന്നവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ പങ്കാളിയെ അപമാനി

ക്കയാണു്. ഭോഗോപകരണമെന്നപോലെ ഭാര്യയെ കാണുന്നവൻ ഭർത്തൃധർമ്മമല്ല നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്. ഒരുപക്ഷേ, ഒട്ടനേകം ദാമ്പത്യശൈഥില്യങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതു് ഈ രംഗത്താണു്. ദാമ്പത്യധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിനു പ്രേരണനല്കുന്നതു് ശാരീരികാകർഷണമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഈ ആകർഷണം ജഡികം മാത്രമല്ലല്ലോ. സന്തത്യുല്പാദനമെന്ന ദൈവികദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ചവിട്ടുപടിയാണു് ദാമ്പത്യം. അതിന്റെ കടമകളെയും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെയുംകുറിച്ചുള്ള അറിവാണു് യഥാർത്ഥ ഭർത്താവിന്റെ ആസ്തി.

11

പിതാവെന്ന പദവി

ഓരോ മനുഷ്യവ്യക്തിക്കും വിവിധ നിലകളിൽ പ്രവ ത്തിക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാ നത്തിൽ ഒരു പുരുഷനു് ഭർത്താവു്, പിതാവു്, കുടുംബനാഥൻ ഇങ്ങനെ പല പദവിയിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. പിതാ വെന്ന നിലയ്ക്കു് ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പരാമർശി ക്കുന്നതാണു് ഈ പ്രബന്ധം.

പിതാവു് എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥ വ്യാപ്തി

'പിതാവു്' എന്ന പദത്തിൽ വ്യത്യസ്തവും വ്യക്തവുമായ രണ്ടു് അർത്ഥം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നു് ജനകത്വം; രണ്ടു് പി തൃത്വം. ജനകത്വം (paternity) എന്നതുകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കു ന്നതു് കുഞ്ഞിനു് ജന്മം നല്കുന്നുവെന്ന വസ്തുതയാണു്. പിതൃത്വം (fatherhood) എന്നതുകൊണ്ടു് വിവക്ഷിക്കുന്നതു് കുഞ്ഞിനെ സ്നേഹിക്കുക, പരിരക്ഷിക്കുക, വളർത്തുക, ആദി യായ കാര്യങ്ങളാണു്. മൃഗങ്ങൾക്കു് ജനകത്വമേയുള്ളൂ, പിതൃ ത്വമില്ലെന്നു പറയുന്നതിന്റെ കാരണമിതാണു്.

ജനകന്മാരും പിതാക്കന്മാരും

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ഒരു യഹൂദാചാര്യൻ പറഞ്ഞ ഒരു കഥ ഓർമ്മിക്കുന്നതു് നന്നാണു്. ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ ഒരു അനാഥ ബാലികയെ എടുത്തു വളർത്തി. അവളുടെ വിവാഹ ദിവസം ആചാര്യൻ അവളോടു് പേരു ചോദിച്ചു. അവൾ

പേരു പറഞ്ഞു. തുടർന്നു് പിതാവിന്റെ പേരു ചോദിച്ചു. അതിനു് അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ''നീ എന്താണു് മറുപടി പറയാത്തതെ''ന്നു് അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചു. ''അങ്ങയെ അല്ലാതെ മറ്റൊരാളെ പിതാവെന്ന നിലയിൽ എനിക്കറിയില്ല. ജന്മം നല്കുന്നവനല്ല, വളർത്തുന്നവനാണു് പിതാവു്'' എന്നായിരുന്നു അവളുടെ മറുപടി. എത്ര ശ്രദ്ധേയമാണു് അവളുടെ മറുപടി! എല്ലാ പിതാക്കന്മാരും ജനകന്മാരാണെങ്കിലും പിതാക്കന്മാരല്ലെന്ന ദുഃഖസത്യം സമ്മതിച്ചേതീരൂ. ഒരാൾക്കു് ജനകനാകുന്നതോടൊപ്പം പിതാവുമായിത്തീരാൻ കഴിയണം.

പിതൃത്വവും മാതൃത്വവും

പിതൃത്വത്തെ മാതൃത്വവുമായി ഒന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുക. പിതൃത്വത്തിനും മാതൃത്വത്തിനും തമ്മിൽ പ്രകടമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടെന്നു കാണാം.

(i) മാതൃത്വം ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ, പ്രത്യക്ഷമായ, ഒരു ബന്ധമാണു്. പിതൃത്വം, ഇന്ദ്രിയഗോചരമല്ല. അതു പരോക്ഷമാണു്.

(ii) ജന്മശേഷവും തള്ളയും കുഞ്ഞുമായി ശാരീരികബന്ധം നിലനില്ക്കുന്നു. പിതാവും കുഞ്ഞുമായി ശാരീരികബന്ധം നിലനില്ക്കുന്നില്ല.

(iii) സ്ത്രീയിൽ മാതൃത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും മാറ്റങ്ങളും തെളിഞ്ഞുകാണാം. പുരുഷനിൽ പിതൃത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും മാറ്റങ്ങളും ശാരീരികമായി കാണുന്നില്ല.

ഇക്കാരണങ്ങളാൽ പിതൃത്വം ശാരീരികമെന്നതിനെക്കാളുപരി മാനസികവും ആത്മീയവുമായ ഒരു ബന്ധമാണെന്നു് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പിതാവും മക്കളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പെട്ടെന്നു് കണ്ണിയറ്റുപോകാനിടയുണ്ടു്.

വികലവും അപകടകരവുമായ പിതൃത്വം:

പിതൃത്വം പരിശുദ്ധവും ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണവുമായ ഒരു ബന്ധമാണു്. പക്ഷേ പലപ്പോഴും പലരും ഈ ബോദ്ധ്യത്തോടെയല്ല പിതൃത്വം കൈവരിക്കുന്നതു്. മനശ്ശാസ്ത്രിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ വികലമായ വിവിധ

മാനസികാവസ്ഥകളുടെ പേരിൽ പലരും പിതൃത്വത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുവരുന്നു.

(i) ഒരുകൂട്ടർ തങ്ങളുടെ പുരുഷത്വം സ്ഥാപിക്കാനും, തെളിയിക്കാനുംവേണ്ടി സന്താനോല്പാദനം നടത്തുന്നു.

(ii) മറ്റൊരുകൂട്ടർ തങ്ങളുടെ ആധിപത്യമനോഭാവത്തിനു് ഒരിരയെ കിട്ടുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെ കുഞ്ഞിനു ജന്മം നല്കുന്നു.

(iii) പ്രതികാരബുദ്ധിയോടെ ഭാര്യയെ ഗർഭിണിയാക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുമുണ്ടു്.

(iv) അപ്രതീക്ഷിതവും ആകസ്മികവുമായി പിതൃത്വം നേടുന്നവരും ധാരാളമുണ്ടു്.

ഇതെല്ലാം വികലവും അപകടകരവുമായ പിതൃത്വസ്വീകരണമാണു്. ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ പങ്കാളിത്തം ഏറെറടുക്കുകയാണെന്നും, പരിശുദ്ധവും മഹത്വപൂർണ്ണവുമായ ഒരു ദൗത്യനിർവ്വഹണമാണെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യത്തോടെ വേണം പിതൃത്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ.

കുഞ്ഞുങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുക:

കുഞ്ഞുങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്താനും, പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കുവാനും സ്നേഹത്തിലൂടെ മാത്രമേ സാധിക്കൂ. സ്നേഹത്തിന്റെ അഭാവം ദൂരവ്യാപകമായ അനന്തരഫലങ്ങൾക്കും അപകടങ്ങൾക്കും വഴിതെളിക്കും. മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹത്തിലൂടെയാണു്, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് തങ്ങളുടെ മഹത്വവും മൂല്യവും മേന്മയും ബോദ്ധ്യമാകുന്നതു്.

കുട്ടികളോടുള്ള സ്നേഹം ആത്മാർത്ഥവും സഹാത്മകവുമായിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം നിയന്ത്രിതവുമായിരിക്കണം. ചില അമ്മമാരെപ്പോലെതന്നെ, കുട്ടികളെ സ്നേഹിച്ചു് വഷളാക്കുന്ന ചില അപ്പന്മാരുമുണ്ടു്. അതിനു് ഒരു മറുവശംകൂടിയുണ്ടു്. ചിലർ കുട്ടികളെ ഉള്ളാലെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർ 'വഷളാ'യേക്കുമോ എന്നു ഭയന്നു് സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാറില്ല. പണ്ടത്തെ അപ്പന്മാരിൽ അധികപങ്കും ഈവിധത്തിലുള്ളവരായിരുന്നു. നാം കുഞ്ഞുങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് അവരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തണം.

''അപ്പത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വിശപ്പുമാത്രമല്ല, അല്പം സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വിശപ്പും ഇന്ന് ശ്രക്ഷമായിരിക്കുന്നു. ആധുനികമനുഷ്യൻ ഏറ്റവും തിരക്കുള്ളവനാകയാൽ മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ അവനു് സമയം കിട്ടുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കൾക്കു് തങ്ങളുടെ പിഞ്ചോമനകൾക്കു് ഒരു പുഞ്ചിരി സമ്മാനിക്കാൻപോലും സമയം കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇതിന്റെ ഫലമായി സ്നേഹദാരിദ്ര്യം ഇന്നു് സർവ്വത്ര നടമാടുകയാണു്. നമ്മുടെ ഭവനങ്ങൾ സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ഉറവിടങ്ങളായി മാറ്റാനാണു് നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതു്''. 1976 ജനുവരി 8–ാം തീയതി ബോംബെയിലെ ബൈക്കുളയിലുള്ള ''ആശാഭവൻ'' എന്ന അഭയമന്ദിരം ഉദ്ഘാടനംചെയ്തുകൊണ്ടു് മദർ തെരേസ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഭാഗമാണിതു്. ആ സുകൃതിനിയുടെ വാക്കുകൾ നാം ഗൗരവബുദ്ധിയോടെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണു്.

കുടുംബസമ്മേളനം

"Actually there is no love without communication" ഇക്കാര്യം പലരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. നമ്മുടെ പല വീടുകളിലും മാതാപിതാക്കളും കുട്ടികളും തമ്മിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് പിതാക്കന്മാരും കുട്ടികളും തമ്മിൽ വളരെ വിരളമായെ ആശയവിനിമയം നടക്കുന്നുള്ളൂ. നാമിന്നു് വളരെ വ്യഗ്രതയുള്ളവരാണു്. സമയം വേണ്ടത്ര കിട്ടുന്നില്ല, ശരിതന്നെ. എങ്കിലും കുട്ടികളുമായി സംസാരിക്കാൻ നാം ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കുറെ സമയം കണ്ടെത്തണം. ഭക്ഷണസമയം, പ്രത്യേകിച്ചു് അത്താഴവേള, അതിനു പറ്റിയ സന്ദർഭമാണു്. ആ സംഭാഷണസമയത്തു് തങ്ങളുടെ പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ, സംശയങ്ങൾ ആദിയായ കാര്യങ്ങൾ തുറന്നുപറയാൻ കുട്ടികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. അവരുടെ കുറവുകളിലും കുറവുകളിലും അവരോടു സഹതപിക്കാനും, അവരുടെ നേട്ടങ്ങളിൽ അവരെ അഭിനന്ദിക്കാനും മാതാപിതാക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കണം. മാതാപിതാക്കൾ, വിശിഷ്യ പിതാവു്, നല്ല ഉപദേശങ്ങളും, നല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, വിജ്ഞാനരശ്മികളും കുട്ടികൾക്കു് പകർന്നുകൊടുക്കുകയും വേണം. ഇതിനെ ഒരു കുടുംബസമ്മേളനമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഇത്തരം കുടുംബസമ്മേളനങ്ങൾ തീർച്ചയായും സൽഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കും.

പിതാവിന്റെ അധികാരം

പിതാവിനു് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെമേൽ അധികാരമുണ്ടു്. പണ്ടു് പിതാക്കന്മാർ അധികാരപ്രയോഗംകൊണ്ടു് കുഞ്ഞുങ്ങളെ വീർപ്പുമുട്ടിച്ചിരുന്നു. ഇന്നു് അധികാരപ്രയോഗത്തിൽ പല പിതാക്കന്മാരും ഉദാസീനരും അലസരുമാണു്. അതു കുട്ടികളുടെ സ്വഭാവരൂപവത്കരണത്തെ സാരമായി ബാധിക്കും. തികഞ്ഞ വ്യക്തിത്വമുള്ളവക്കേ അധികാരം വേണ്ടവിധം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയൂ. ഇന്നു് അധികംപേക്കും അവികസിതവും അപകൃവുമായ വ്യക്തിത്വമേയുള്ളൂ. അതാണു് അധികാരപ്രയോഗത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന വീഴ്ച. കുറെ ശിക്ഷ നല്കുന്നതോ, ശകാരിക്കുന്നതോ അല്ല അധികാരപ്രയോഗം. നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വപ്രസരണത്തിലൂടെയുള്ള നിയന്ത്രണമാണതു്.

കടുകട്ടിയായ നിയന്ത്രണങ്ങളും വിലക്കുകളും, ക്രൂരമായ ശിക്ഷകളും കുട്ടികളെ പ്രതികാരബുദ്ധികളും, സാമൂഹ്യദ്രോഹികളുമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നകാര്യം പിതാക്കന്മാർ മനസ്സിലാക്കണം. കുട്ടിക്കു് കുറെ സ്വാതന്ത്ര്യവും കുടുംബകാര്യങ്ങളിൽ പങ്കാളിത്തവും നൽകേണ്ടതാണു്. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം, ഉദ്യോഗം, വിവാഹം ആദിയായ വിഷയങ്ങളിൽ മക്കളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും പിതാക്കന്മാർ വേണ്ടത്ര വിലയും പ്രാധാന്യവും നല്കിയേ തീരൂ. അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അധികാരമുപയോഗിച്ചു് പിതാവു് ഏകപക്ഷീയമായ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കരുതു്. പിതാവിന്റെ അധികാരം സ്നേഹാധിഷ്ഠിതവും ജനാധിപത്യ സ്വഭാവമുള്ളതുമായിരിക്കണം.

മക്കളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പിതാവിന്റെ പങ്കു്

ഒരിക്കൽ ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ കുട്ടിയുമായി ഒരു മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനെ സമീപിച്ചു് ആ കുട്ടിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം എന്നാണു് ആരംഭിക്കേണ്ടതെന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോഠം ഡോക്ടർ കുട്ടിക്കു് എത്ര വയസ്സുണ്ടെന്നാരാഞ്ഞു. 4 വയസ്സുണ്ടെന്നു് തള്ള മറുപടി നല്കി. ''എന്നാൽ നിങ്ങഠം 4 വർഷം നഷ്ടപ്പെടുത്തി എന്നായിരുന്നു ഡോക്ടറുടെ മറുപടി. കുഞ്ഞു പിറന്നുവീഴുമ്പോഠം മുതൽ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം

എല്ലാ മാതാപിതാക്കളും മനസ്സിലാക്കുകയും, തദനുസരണം വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കുഞ്ഞിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വീടാണ് അതിന്റെ ആദ്യവിദ്യാലയം. മാതാപിതാക്കൾ ആദ്യത്തെ ഗുരുജനങ്ങളും. അനുസരണം, ആത്മനിയന്ത്രണം, ജീവിതവീക്ഷണം, മൂല്യബോധം, സാമൂഹ്യവീക്ഷണം, ദൈവഭക്തി മുതലായ കാര്യങ്ങൾ കുട്ടികൾ വീട്ടിൽനിന്നുതന്നെ പഠിച്ചുതുടങ്ങണം. ഉപദേശങ്ങളെക്കാളുപരി ജീവിതമാതൃകവഴി കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾക്കു കഴിയട്ടെ. "Memories are dynamic" എന്നാണ് ഒരു മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറയുന്നത്. തന്നെപ്പറ്റി നല്ല ഓർമ്മകൾ കുട്ടികൾ നിലനിർത്താൻ ഓരോ പിതാവും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. തന്റെ ഓരോ വാക്കും ഓരോ പ്രവൃത്തിയും മക്കളിൽ ആഴമായ മുദ്രകൾ പതിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പിതാക്കന്മാർ ഓർക്കുക.

ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും ഒരേ രീതിയിലല്ല പിതാവിനെ കാണുന്നതും അനുഭവിച്ചറിയുന്നതും. ആൺകുട്ടികൾക്ക് അമ്മയോടായിരിക്കും കൂടുതൽ അടുപ്പവും സ്നേഹവും, പെൺകുട്ടികൾക്ക് അപ്പനോടും. പിതാക്കന്മാർക്ക് പെൺകുട്ടികളെയെന്നപോലെ, ആൺകുട്ടികളെയും ആത്മാർത്ഥമായും ആഴമായും സ്നേഹിക്കാനും അവരെ വിശ്വസിക്കാനും കഴിയണം.

പിതാക്കന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മകൾ കുട്ടികളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചലനത്തിന്റെ ശക്തിയും തീവ്രതയും വ്യക്തമാക്കുന്ന ചില ഭാഗങ്ങൾ വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ ആത്മചരിത്രത്തിലുണ്ട്.

"എനിക്ക് അപ്പനോട് എത്രമാത്രം സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് വിവരിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. അപ്പനെ സംബന്ധിക്കുന്ന സമസ്തവും എന്നിൽ ആശ്ചര്യവും ബഹുമാനവും ഉളവാക്കി".

"ഒരു ദിവസം അപ്പൻ ഒരേണിയിൽക്കയറിയപ്പോൾ ഞാൻ താഴെ നിൽക്കുന്നതുകണ്ട് പറയുകയാണ് 'കുഞ്ഞുമാറി നില്ക്കൂ. ഞാൻ വീഴുകയാണെങ്കിൽ നീ ചതഞ്ഞുപോകും, അതു കേട്ടപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ എതിർപ്പാണ് തോന്നിയത്. അപ്പൻ വീഴുകയാണെങ്കിൽ ഞാനും കൂട്ടത്തിൽ മരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ അപ്പൻ മരിക്കുന്നതുകണ്ട് ദുഃഖിക്കേണ്ടി

വരുകയില്ലല്ലോ, എന്നു വിചാരിച്ചു് ഞാൻ ഏണിയോടു ചേന്നു നിന്നു''.

''പിതാവുമൊരുമിച്ചു് ഉലാത്തുവാൻ പോയിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ കണ്ടിരുന്ന ഭിക്ഷുക്കൾക്കു് ധർമ്മം നൽകുവാൻ എന്നെയാണു് അദ്ദേഹം നിയോഗിച്ചിരുന്നതു്''.

കമ്മെലമഠത്തിൽ ചേരുവാനുള്ള തന്റെ ആഗ്രഹം പിതാവിനെ അറിയിക്കുന്ന സന്ദർഭം ആ പുണ്യവതി വിവരിക്കുന്നതു് കേൾക്കുക:—

''അപ്പൻ പ്രകൃതിവിലാസം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടു് കൂപ്പുകൈകളോടുകൂടി ധ്യാനനിഷ്ഠനായി കിണറിനരികെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.....ഒരു വാക്കും ഉരിയാടാതെ ഞാൻ അപ്പന്റെ അരികെ ചെന്നിരുന്നു. കണ്ണീരുകൊണ്ടു് നിറഞ്ഞിരിക്കുകയായിരുന്ന എന്റെ കണ്ണുകളും. വാത്സല്യത്തോടെ അപ്പൻ എന്നെ ഒന്നു നോക്കി. അനന്തരം എന്റെ ശിരസ്സു് തന്റെ മാറോടു ചേർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് അപ്പൻ ചോദിച്ചു. ''കൊച്ചുറാണീ എന്താ കാര്യം? പറയൂ''. അനന്തരം എഴുന്നേറ്റു് തന്റെ വികാരങ്ങളെ മറയ്ക്കുവാൻ എന്റെ ശിരസ്സു് മാറോടു ചേർത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടു് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും മെല്ലെ നടന്നു''.

''കർമ്മെലമഠത്തിൽ ചേരുവാനുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം കണ്ണീരിൽക്കൂടെ പിതാവിനെ ഞാൻ അറിയിച്ചു. അപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണീരും എന്റേതിനോടു കലർന്നു. എങ്കിലും എന്റെ ദൈവവിളിയെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്താൻ ഒരക്ഷരം പോലും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞില്ല. ഇത്രയും ഗൗരവമേറിയ ഒരു നിശ്ചയമെടുക്കാൻ എനിക്കു പ്രായമായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.....ഒരു പുണ്യവാനെപ്പോലെയാണു് അദ്ദേഹം എന്നോടു സംസാരിച്ചതു്. അപ്പോഴും പറഞ്ഞ വാക്കുകളോർത്തു് ഇവിടെ കുറിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു''.

ഒരു പുണ്യവാനെപ്പോലെയാണു് പിതാവു് എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതു്; പെരുമാറുന്നതു് എന്നു മക്കളും പറയത്തക്കവിധം ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ ദൗത്യം വിജയിച്ചുവെന്നു് പിതാവിനഭിമാനിക്കാം.

12

"വീടായാൽ നാഥൻ വേണം"

'വീടായാൽ ഒരു നാഥൻ വേണം'. വീടിനു മാത്രമല്ല മതം, രാഷ്ട്രം, സൈന്യം, വിദ്യാലയം തുടങ്ങി എല്ലാറ്റിനും വേണം ഒരു നാഥൻ. എന്നാൽ സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകമായ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ നായകൻ മറ്റുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേയും നായകന്മാരിൽനിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്തനായിരിക്കണമെന്നുമാത്രം. യോഗ്യത, പരിചയം, പരിശീലനം, നേതൃത്വവാസന മുതലായവയെ മുൻനിർത്തി ഭൂരിപക്ഷഹിതത്തിന്റെയോ അനുയോജ്യതയുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവനല്ലല്ലൊ കുടുംബനാഥൻ. രാജഭരണസമ്പ്രദായത്തിലുണ്ടായിരുന്നതുപോലെയുള്ള നിയതമായ ഒരു പിൻതുടച്ചാവകാശക്രമവും കുടുംബനാഥന്റെ കാര്യത്തിൽ നിലവിലില്ല. സ്വയം പ്രവർത്തനക്ഷമമായ ഒരു രീതിയിലൂടെ ഓരോ കുടുംബത്തിനും ഓരോ നാഥൻ ജനിക്കുന്നു, രൂപപ്പെടുന്നു.

കുടുംബനാഥൻ, ഭാര്യ, സന്താനങ്ങൾ ഇത്രയുമാണ് സാധാരണ ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ. മാതാപിതാക്കൾ, സഹോദരങ്ങൾ, മരുമക്കൾ, കൊച്ചുമക്കൾ തുടങ്ങിയവരുംകൂടി ഉൾപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങളും ഉണ്ട്. കുടുംബത്തിന്റെ വൈപുല്യമോ, വൈവിധ്യമോ എങ്ങനെയായിരുന്നാലും കുടുംബത്തിന്റെ ആകമാനക്ഷേമമാണ് കുടുംബനാഥന്റെ ലക്ഷ്യം. ആത്മികപ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കയേ വേണ്ട; നിഷ്കാമകർമ്മം മാത്രം. കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാനുള്ള ധനാഗമമാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊഴിലിൽ

ഏറ്റെടുക്കയും വേണം. നിലനില്പിനുവേണ്ടിയുള്ള കായിക ബൗദ്ധികസാംസ്ക്കാരിക വ്യാപാരങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴും കുടുംബം എന്ന മന:പീഡ (obsession) അവനെ വിടാതെ പിൻതുടരും. ഈ മന:പീഡയെ മാനസികസംതൃപ്തിയാക്കി മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞാൽ കുടുംബനാഥൻ നൂറു ശതമാനം വിജയിച്ചു എന്നു പറയാം. പക്ഷേ ഈ നൂറു ശതമാനം വിജയം നേടാൻ ഒരു ശതമാനം കുടുംബനാഥൻമാക്കുപോലും കഴിയുന്നില്ല.

മറ്റേതൊരു മേഖലയിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കെന്നപോലെ, വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യബോധവും, സ്വന്തം പരിമിതികളെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ഉൾക്കാഴ്ചയും, അനുഭവങ്ങളെ മുതൽക്കൂട്ടാക്കാനുള്ള കഴിവും, നിരന്തരമായ പരിശ്രമവും ആണ് ഒരു കുടുംബനാഥന്റെ വിജയത്തിനടിസ്ഥാനം. കുടുംബത്തിന്റെ കൂട്ടായ ക്ഷേമം മാത്രമല്ല ഓരോ അംഗത്തിന്റെയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും കുടുംബനാഥന്റെ ലക്ഷ്യമായിരിക്കണം. കുടുംബധർമ്മത്തിന്റെ കാതലായ അംശം സംതൃപ്തവും ഭദ്രവുമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രാപ്തരാക്കുകയും, അവരെ വേണ്ടവണ്ണം സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. കൂടാതെ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യം, ശാരീരികമായ വളർച്ചയും ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഉപരിയായി, മാനസികമായ വളർച്ചയുടേയും വികാസത്തിന്റേയും, വിജ്ഞാനത്തിന്റേയും സാക്ഷാൽക്കാരമാണ്. ഐശ്വര്യമുള്ള ഒരു വീട് എല്ലാവരുടെയും സ്വപ്നമാണല്ലോ. എന്താണ് ഐശ്വര്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം? സമ്പത്ത്, ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം, ഉയർന്ന പദവി എന്നിവയാവും സാധാരണയായി കണക്കാക്കുക. ഐശ്വര്യം എന്ന പദത്തിന്റെ നിഷ്പത്തിതന്നെ ഈശ്വരനിൽ നിന്നാവുമ്പോഴാണ് ഈശ്വരസാന്നിദ്ധ്യവും, ഈശ്വരാനുഗ്രഹവും ഐശ്വര്യത്തിന്റെ മുഖമുദ്രകളാവണം. അതുകൊണ്ട് ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ഐശ്വര്യമുള്ള കുടുംബംതന്നെയാവട്ടെ ഓരോ കുടുംബനാഥന്റെയും ലക്ഷ്യം. ഈ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താനുള്ള കർമ്മമാർഗ്ഗങ്ങളത്രയും ഒരു കുടുംബനാഥൻ സ്വീകരിക്കണം.

കുടുബം എന്ന ഭാരം

ചുമതലകളുടെ വൈപുല്യവും, അവ നിറവേറ്റാനുള്ള തന്റേടവും, കുടുംബത്തെ ഭാരമായിക്കാണാൻ മിക്ക ഗൃഹനാഥരെയും നിർബ്ബന്ധിതരാക്കുന്നു. നമ്മുടെ സമീപനരീതിയും മനോ

ഭാവവുമാണു് നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്ന ഭാരത്തിനും, ഭാരരാഹിത്യത്തിനും അടിസ്ഥാനം. നിവർത്തിക്കേണ്ട ധർമ്മങ്ങളേപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ധാരണയുണ്ടെങ്കിലേ, അവയെ നേരിടാനുള്ള ആത്മവിശ്വാസം ആർജ്ജിക്കാനാവൂ. അപ്പോഴും ചുമതലകളുടെ വിശദമായ ലിസ്റ്റു് കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ അവ ഭംഗിയായി നിറവേറ്റിക്കളയാം എന്നു കരുതുന്നതു വിഡ്ഢിത്തം തന്നെ. സ്വന്തം പരിമിതികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചയുടെ പ്രാധാന്യം അവഗണിക്കാവുന്നതല്ല.

കാലദേശഭേദമെന്യേ എല്ലാ കുടുംബനാഥന്മാർക്കും ഉള്ള പരിമിതിയുടെ സ്വഭാവം ഒന്നുതന്നെ: ശരിയായ പരിശീലനത്തിന്റെ അഭാവം. കാരണം കുടുംബനാഥന്റെ പരിശീലനക്കളരി കുടുംബം ആണെന്നതുതന്നെ. ഓരോ കുടുംബത്തിലും തലമുറകളായി തുടർന്നുപോരുന്ന ചില ചിട്ടകളും, ചട്ടങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ ചട്ടങ്ങളുടേയും, ചിട്ടകളുടേയും ചുഴിക്കുറ്റിയിൽ തിരിയുന്ന, പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാത്ത വ്യക്തികളിലേയ്ക്കാണു ഓരോ തലമുറയിലേയും കുടുംബനേതൃത്വം കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു്. അപവാദങ്ങളില്ലെന്നല്ല, ഏറിയപങ്കും ഇങ്ങനെതന്നെയാണെന്നുമാത്രം. ഈ പരിമിതിയെ അതിജീവിക്കണമെങ്കിൽ കാലത്തിനനുസരിച്ച വിദ്യാഭ്യാസം തേടുകയും, സമൂഹത്തിലെ ചലനങ്ങളും മാറ്റങ്ങളും ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുകയും തന്റേയും മറ്റുള്ളവരുടേയും വീഴ്ചകളിൽനിന്നു് പാഠം പഠിക്കുകയും ചെയ്തേ പറ്റൂ. ഒരു വൈദികനേയോ, അദ്ധ്യാപകനേയോ, ഡോക്ടറേയോ, നേഴ്സിനേയോ പരിശീലിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതുപോലെ ഒരു കുടുംബനാഥനെ പരിശീലിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിനു സംവിധാനമില്ലല്ലോ. സാധാരണഗതിയിൽ ഓരോ പുരുഷനും ഒരു കുടുംബനാഥനാകേണ്ടവനാണു്. ആ നിലയ്ക്കു് പുതിയ തലമുറയ്ക്കു് കുടുംബഭരണത്തിൽ പ്രായോഗികപരിശീലനം നൽകുന്നതിനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ പരിശ്രമം ഓരോ കുടുംബനാഥനും നടത്തേണ്ടതാണു്.

ഏകാധിപത്യമോ ജനാധിപത്യമോ?

ആധുനികജീവിതവീക്ഷണത്തിൽ ഏകാധിപത്യം എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും അഭിലഷണീയമാണെന്നിരിക്കെ കുടുംബത്തിൽ അതു സ്വീകാര്യമാണോ? ഏകാധിപത്യം ഭരണീയരുടെ വ്യക്തിത്വവികാസത്തിനു ഒരു വിധത്തിലും സഹായകമല്ല.

ഓരോ അംഗത്തിന്റെയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ വികസനം ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനത്തിൽ ഏകാധിപത്യം അപ്രസക്തമാണെന്നതിൽ സംശയം വേണ്ട.

പൂർണ്ണമായ ജനാധിപത്യം കുടുംബത്തിൽ സാദ്ധ്യമേയല്ല. തലവനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അവകാശം അംഗങ്ങൾക്കില്ലെങ്കിൽ പിന്നെന്തു ജനാധിപത്യം? എന്നാൽ സിദ്ധാന്തപരമായ ഈ തക്വിതക്ങ്ങളൊന്നും പ്രായോഗികതലത്തിലില്ലെന്നതാണു വസ്തുത. സ്വാഭാവികമായ പരിണാമഗതിയിൽ നേതൃത്വത്തിലവരോധിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തി പുരുഷത്വത്തിന്റെ സവിശേഷപ്രകൃതമായ ആധിപത്യപ്രവണത പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ തീരെ വിരളമല്ല. ആധിപത്യം ഒരു പരിധിവരെ ആവശ്യമാണുതാനും. എന്നാൽ 'തിരുവാക്ക് എതിർവായില്ല' എന്ന അവസ്ഥ അപലപനീയമാണ്. അപ്പോൾ ഏകാധിപത്യത്തിനും ജനാധിപത്യത്തിനുമിടക്കുള്ള ഒരു മദ്ധ്യമാർഗ്ഗമായിരിക്കും കുടുംബത്തിനു അനുയോജ്യമായ ഭരണക്രമം.

കുടുംബസദസ്സ്

കുടുംബത്തിലെ ഓരോ അംഗത്തിനും–ശിശുവാകട്ടെ, വൃദ്ധനാകട്ടെ, സ്ത്രീയാകട്ടെ, പുരുഷനാകട്ടെ – തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും വീക്ഷണഗതികളും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും അവയ്ക്ക് പരിഗണന ലഭിക്കുന്നതിനും അവസരം ലഭിക്കുന്ന കുടുംബത്തിൽ ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ഉടലെടുക്കാൻ വഴിയില്ല. ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് ആവലാതികളും പരിഭവങ്ങളും, ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും ഉറക്കെയും പതുക്കെയും അവതരിപ്പിക്കുന്ന രീതി ഗൃഹാന്തരീക്ഷത്തിൽ അസ്വസ്ഥതകളുളവാക്കും. കൂട്ടായ ചർച്ചയ്ക്കും സവിസ്തരമായ പരിഗണനയ്ക്കും അവസരം നൽകുന്ന കുടുംബസദസ്സ് നല്ല ഒരു കുടുംബാന്തരീക്ഷം നിലനിർത്താൻ വളരെയേറെ പ്രയോജനപ്പെടും. കുടുംബസദസ്സിനു് ഔപചാരികതകളും നടപടിക്രമങ്ങളും ഒന്നും വേണ്ട. പക്ഷെ ഒന്നുണ്ട്, കുടുംബനാഥന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം. സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയുടെ തുടർച്ചയെന്നപോലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു സമ്മേളിച്ച അതേ സ്ഥലത്തുവച്ചുതന്നെ കുടുംബസദസ്സ് നടത്താം. എല്ലാവർക്കും യോജിച്ച സമയവും അതുതന്നെ. പല കുടുംബങ്ങളിലും നടന്നുവരുന്ന ഫലപ്രദമായ ഈ സദസ്സ് കുടുംബത്തിലെ അസംബ്ലി തന്നെയാണ്. ബില്ലുകളും, പ്രമേയങ്ങളും, ധനാഭ്യർത്ഥനകളും, ഉപധനാഭ്യർത്ഥനകളും എല്ലാം അവിടെ ചർച്ചയ്ക്കുവരാം. ചിലതു

പാസ്സാക്കപ്പെടാം; ചിലതു തള്ളപ്പെടാം. പക്ഷേ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തേക്കാൾ പരിണതപ്രജ്ഞയ്ക്കു മുൻതൂക്കം നല്കണം എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

കുടുംബനാഥന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ

കുടുംബത്തിന്റെ നേതൃത്വവും, കുടുംബത്തിലെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഏകോപനവും കുടുംബനാഥന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ധർമ്മങ്ങളാണ്. നേതൃത്വഗുണം കുറെയൊക്കെ ജന്മസിദ്ധവും ബാക്കി കർമ്മസിദ്ധവുമാണ്. അദമ്യമായ ഇച്ഛാശക്തിയും അചഞ്ചലമായ ലക്ഷ്യബോധവും പൂർണ്ണതയുള്ള വ്യക്തിത്വവും വൈകാരികമായ പക്വതയും ഒരു നേതാവിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട യോഗ്യതകളാണ്. ഓരോ കുടുംബനാഥനും ഈ ഗുണങ്ങളുടെ നിറകുടമായിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഈ ഗുണങ്ങളും സ്വായത്തമാക്കാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയും ദൃഢനിശ്ചയവും പരിശ്രമശീലവും ഓരോ കുടുംബനാഥനിലും ഉണ്ടായേ തീരൂ.

കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കു തങ്ങളുടെ നാഥനെപ്രതി അഭിമാനിക്കാൻ വകയുണ്ടാകണം. കുടുംബേതരരംഗങ്ങളിൽ—സാമൂഹ്യരാഷ്ട്രീയസാംസ്കാരികമണ്ഡലങ്ങളിൽ—വൻനേട്ടങ്ങളും കൈവരിച്ചവനെന്ന നിലയിൽ മാത്രം അഭിമാനപാത്രമാകുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. വീട്ടിൽ കൊള്ളാത്തവൻ നാട്ടിലും കൊള്ളില്ലല്ലോ. സ്വന്തം കുടുംബത്തിന്റെ ഭദ്രതയ്ക്കും ക്ഷേമത്തിനുംവേണ്ടി അപ്പുണമനോഭാവത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണു തങ്ങളുടെ കുടുംബനാഥൻ എന്ന നിലയിൽ അംഗങ്ങൾക്കു അഭിമാനിക്കാൻ കഴിയണം. ഏതായാലും കുടുംബനാഥനെപ്പറ്റി അംഗങ്ങൾ ലജ്ജിക്കാനിടയാകുന്നതു് നന്നല്ല. ഉന്നതമായ ധാർമ്മികശക്തിയിലൂടെ സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ പ്രബലമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന കുടുംബനാഥൻ കുടുംബത്തിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭമായിരിക്കും.

കുടുംബത്തിന്റെ പാരമ്പര്യമഹിമയും കുലീനതയും, ഔന്നത്യവും ഒക്കെ അഭിമാനത്തിനു വക നൽകുന്ന കാര്യങ്ങളാണല്ലോ. ഇവയുടെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള മേന്മയെന്തു്? ചിന്തിക്കാനുള്ള വിഷയമാണിതു്. അംഗീകൃതവും ആദരണീയവുമായ ചില മൂല്യങ്ങളെ നാം വിലമതിക്കുന്നു. സത്യസന്ധത, സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠ, സദാചാരം, നീതിബോധം, ദൈവഭയം തുടങ്ങിയവ;

എല്ലാ ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിലും ഈ മൂല്യങ്ങളും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നവരാണു കുലീനർ. തലമുറകളിലൂടെ ഈ മൂല്യങ്ങളും നിലനിർത്തിയിട്ടുള്ള കുടുംബങ്ങൾക്കു പാരമ്പര്യമഹിമയും ഔന്നത്യവും അവകാശപ്പെടാം. സമൂഹം അതംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. മറിച്ച്, പൂർവ്വികർ നിലനിർത്തിയിരുന്ന കുലീനതയും, മഹത്വവും സ്വകൃത്യങ്ങളിലൂടെ കളഞ്ഞുകുളിച്ച്, വീട്ടിലും നാട്ടിലും കൊള്ളരുതാത്തവരായി ജീവിച്ച്, അഭിമാനിക്കത്തക്കയാതൊന്നും കൈയിലില്ലാതെ വരുമ്പോൾ സ്വന്തം ബലഹീനതയ്ക്കു ഊന്നുവടിയായി കുടുംബമാഹാത്മ്യം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നവനെ ആരും അംഗീകരിക്കുകയില്ല. കുറെമറെ നേതൃത്വം കൊണ്ടേ കുലീനത നേടാനും നിലനിർത്താനും കഴിയൂ. സ്വന്തം വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ മാത്രമല്ല ഓരോ കുടുംബാംഗത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂല്യങ്ങളും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ കുടുംബനാഥൻ ജാഗ്രത പുലർത്തണം.

ഫലപ്രദമായ നേതൃത്വംനൽകാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഭരണപരമായ ചുമതലകളും സരളവും ലളിതവുമായിരിക്കും. ചുമതലകളുടെ നല്ലൊരു ഭാഗം അംഗങ്ങളിലേയ്ക്കു കൈമാറാൻ കഴിയും. എല്ലാം കൈയടക്കിവച്ച് ആരേയും എങ്ങും അടുപ്പിക്കാതെ ഭരിക്കുന്ന കുടുംബനാഥൻ കൂലിയില്ലാത്ത ചുമട്ട് സ്വയം ചുമക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ മുരടിപ്പിക്കുകയും പിൻ തലമുറയ്ക്കു ലഭിക്കേണ്ട ഭരണപരിചയം നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം കുടുംബങ്ങളിൽ തൊട്ടടുത്ത തലമുറയിൽത്തന്നെ ശൈഥില്യം സംഭവിക്കുന്നതു് നിരീക്ഷണകുതുകികളും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാവും.

വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ഭരണഭാരം ലഘൂകരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവർക്കു ഭരണപരിചയം ലഭ്യമാക്കുകയും ആണു്. മുതിർന്നവർക്കും, കുട്ടികൾക്കും പ്രായത്തിന്റെയും, പരിചയത്തിന്റെയും, പക്വതയുടെയും ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ അനുസരിച്ചു ചുമതലകൾ വീട്ടുകൊടുക്കുന്നതു് സ്വന്തം തലയിലെ ഭാരം കുറയ്ക്കുന്നതിനുപുറമേ മറ്റുള്ളവരിൽ ചുമതലാബോധവും, സഹകരണമനോഭാവവും, ആത്മവിശ്വാസവും വളർത്തുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ ചുമതലകളും കയ്യൊഴിഞ്ഞു് കുടുംബനാഥൻ സ്വസ്ഥമായിരിക്കണമെന്നല്ല അർത്ഥമാക്കുന്നതു്. ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ചുമതലകളുടെ മേൽനോട്ടവും, അംഗങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഏകോപനവും കുടുംബനാഥൻ തന്നെ നടത്തണം. സമുചിതമായ

വികേന്ദ്രീകരണവും, ജാഗ്രത്തായ മേൽനോട്ടവും ഫലപ്രദമായ ഏകോപനവും നടക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കുത്തഴിഞ്ഞ പുസ്തകത്തിന്റെ സ്ഥിതിയിലാവും കുടുംബം.

വികേന്ദ്രീകരിക്കാനാവാത്ത ചില വിഷയങ്ങളും പൊതുവിഭാഗത്തിൽ വരും. ആധുനിക സമൂഹക്രമത്തിൽ കുടുംബത്തിനു് ഒറ്റപ്പെട്ട നിലനില്പില്ല. അനുദിനം അനുസ്യൂതം സമൂഹവുമായി ബന്ധപ്പെടേണ്ടതായി വരും, ഓരോ കുടുംബാംഗത്തിനും. വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു പോയവർ മടങ്ങിയെത്തിയോ എന്നു മാത്രം അന്വേഷിച്ചാൽ പോരാ; അവരുടെ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങളും, വിശ്രമസങ്കേതങ്ങളും, സുഹൃത്തുക്കളും, ധനവ്യയവും എല്ലാം സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണവിധേയമാക്കണം. സംശയദൃഷ്ടിയോടെയല്ല, പ്രത്യുത സംരക്ഷണവ്യഗ്രതയോടെ. മദ്യത്തിന്റെയും മയക്കുമരുന്നിന്റെയും അസാന്മാർഗ്ഗികജീവിതത്തിന്റെയും പാതകളിലകപ്പെട്ടുപോയവർ നേർവഴിയിലേയ്ക്കു മടങ്ങുക വളരെ അപൂവ്വമാണു്. വഴിതെറ്റാതെ സൂക്ഷിക്കുക, കുഴിയിൽ വീഴാതെ സംരക്ഷിക്കുക ഈ ചുമതല കുടുംബനാഥനു മറ്റാരേയും ഏല്പിക്കാവുന്നതല്ല.

ധനകാര്യം

കുടുംബത്തിന്റെ നിലനില്പിന്റെ ആണിക്കല്ലാണു ധനം. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മുഖ്യഭാഗവും ധനപരം തന്നെ. ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം, വിദ്യാഭ്യാസം, രോഗചികിത്സ, യാത്ര, വിനോദം മുതലായവ വ്യക്തിയുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ആവശ്യങ്ങളാണു്. ഈ ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറണമെങ്കിൽ ഇവയ്ക്കോരോന്നിനും വില അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിഫലം നൽകണം.

കുടുംബധനകാര്യം ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയൊ, വ്യവസായത്തിന്റെയൊ പോലെ സങ്കീർണ്ണമല്ല; ലളിതമാണു്. അതേ സമയം സാമ്പത്തികഭദ്രത തേടുന്ന കാര്യത്തിൽ കുടുംബത്തിനുള്ളതിനോളം പരിമിതി മറ്റൊരു സ്ഥാപനത്തിനും ഇല്ല. കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തികഭദ്രതയുടെ പൂർണ്ണ ചുമതലക്കാരൻ കുടുംബനാഥൻതന്നെ. കുടുംബം സാമ്പത്തികമായി, സമ്പന്നമാകട്ടെ, ദരിദ്രമാകട്ടെ ശരിയായ ആസൂത്രണത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ സാമ്പത്തികഭദ്രത നഷ്ടപ്പെടും. കരുതലോടെ തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കുടുംബബജറ്റ് ഇക്കാര്യത്തിൽ കുടുംബനാഥനെ ഏറെ സഹായിക്കും.

അദ്ധ്വാനത്തിലൂടെയല്ലാതെ സമ്പത്തു് ഉണ്ടാവുകയില്ല. സമ്പത്തില്ലാതെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റപ്പെടുകയില്ല. 'നിന്റെ നെറ്റിയിലെ വിയർപ്പുകൊണ്ടു് നീ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുക' എന്ന കല്പന അഥവാ വരം ആണല്ലോ പറുദീസായിൽനിന്നു പുറംതിരിഞ്ഞോടിയ മനുഷ്യനു ദൈവം തന്നതു്. അപ്പോൾ അദ്ധ്വാനിക്കാതെ, വിയർപ്പു ചിന്താതെ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നതും, ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതും ദൈവകൽപനയുടെ ലംഘനമാണു്. 'അദ്ധ്വാനിക്കാത്തവൻ ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കട്ടെ'. കുടുംബനാഥനു തന്റേതു മാത്രമല്ല, തന്റെ സംരക്ഷണയിൽ കഴിയുന്ന മറ്റു് അംഗങ്ങളുടെയും അപ്പം അദ്ധ്വാനത്തിലൂടെ നേടാതെ വയ്യ. ചുരുക്കത്തിൽ ന്യായമായ ഒരു തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ കുടുംബനാഥൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണു്.

എങ്ങനെ പണം ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നതിനോളം – ഒരുപക്ഷേ അതിലേറെ – പ്രധാനപ്പെട്ടതാണു് അതെങ്ങനെ ചെലവുചെയ്യുന്നു എന്നതു്. പണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽനിന്നും പല പ്രശ്നങ്ങളും ഉടലെടുക്കാം. പണപ്പെട്ടിയുടെ താക്കോൽ ഇറുക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന കുടുംബനാഥന്മാർ ഇക്കാലത്തും കുറവല്ല. അംഗങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കെന്നല്ല കുടുംബത്തിന്റെ പൊതു ആവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും വേണ്ടത്ര പരിഗണന ലഭിക്കാത്ത ഇത്തരം ഭവനങ്ങൾ അസംതൃപ്തിയും അസ്വസ്ഥതയും നീറിപ്പുകയുന്ന, ഏതു സമയത്തും പൊട്ടിത്തെറിക്കാവുന്ന അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളാണു്.

മാതൃകാകുടുംബനാഥന്റെ വഴിയേതു്? ഉള്ള ധനം പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക. ചെലവുകൾക്കു ഒരു മുൻഗണനാക്രമം വേണം. ഏറ്റം പ്രാഥമികമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു് ഏറ്റം കൂടിയ മുൻഗണന. ആഹാരവും വസ്ത്രവുംപോലെതന്നെ രോഗചികിത്സയും വിദ്യാഭ്യാസവും മുൻഗണന അർഹിക്കുന്നു. സുഖസൗകര്യങ്ങളും ആഡംബരങ്ങളും ഏറ്റം ഒടുവിൽ പരിഗണിക്കേണ്ടതാണു്. കിടപ്പാടം വിറ്റു കാർ വാങ്ങുന്നതും, വിദ്യാഭ്യാസം മുടക്കി വിനോദയാത്ര ചെയ്യുന്നതും ആത്മഹത്യാപരമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ആസൂത്രിതമായ മുൻഗണനാക്രമത്തിൽ പണം ചെലവഴിക്കുന്നവർക്കു അനാവശ്യച്ചെലവിനു പണം കണ്ടെത്തേണ്ടിവരില്ല.

കൾനമായ സാമ്പത്തിക അച്ചടക്കം ഏതൊരു കുടുംബത്തിന്റെയും നിലനില്പിനാവശ്യമാണു്. എന്നാൽ ഈ അച്ചടക്കം

കുടുംബനാഥൻ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നതായിരിക്കരുതു്. കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഓരോ അംഗത്തിനും ശരിയായ ധാരണയുണ്ടാകണം. വരവും ചെലവും ഏതൊക്കെ വഴിയിലൂടെ എന്നറിയാൻ കഴിയുന്നതു് സ്വന്തം പരിമിതികളെപറ്റി ബോധവാനാകാൻ ഓരോ കുടുംബാംഗത്തിനും സഹായകമാകും. 'പത്തായം പെറും, ചക്കികുത്തും, ഞാനുണ്ണും' എന്ന നിരുത്തരവാദപരമായ ചിന്താഗതി കുടുംബത്തിനു മാത്രമല്ല വ്യക്തികൾക്കും ദോഷം ചെയ്യും. തിരിച്ചറിവാകുമ്പോഴേ മുതൽ പണം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കുട്ടികൾക്കു അവസരം നല്കണം. അമൂല്യമായ ഏതോ അത്ഭുതവസ്തുവാണു പണം എന്ന തോന്നൽ കുട്ടികളിലുണ്ടാകാതെ നോക്കുമ്പോഴേതന്നെ, അതു് അനായാസം വാരിയെറിയാനുള്ളതല്ലെന്നും അവരറിയണം. അദ്ധ്വാനിച്ചുണ്ടാക്കുന്നപണം ആവശ്യത്തിനു ചെലവഴിക്കാനും ഭാവി ആവശ്യങ്ങൾക്കു കരുതിവയ്ക്കുവാനും ഉള്ളതാണെന്ന ധാരണ കുട്ടികളിൽ വേരുറയ്ക്കണം.

കുടുംബാംഗങ്ങളെ മോഷ്ടാക്കളാക്കുന്ന സാമ്പത്തികനയം ഒരു കുടുംബനാഥനും ഭ്രഷണമല്ല. അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും പണം വിട്ടുകൊടുക്കാതെ വരുമ്പോഴേ മക്കളെ താഴ്ത്തിപ്പൊളിക്കുകയും, ഭാര്യ ഉലഞ്പന്നങ്ങൾ ഒളിച്ചുവില്ക്കുകയും ചെയ്തെന്നുവരാം. കുടുംബത്തിലെ ഓരോ അംഗത്തിന്റെയും ആവശ്യങ്ങളറിഞ്ഞു് വിവേകപൂർവ്വം അവ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കാൻ കുടുംബനാഥനു കടമയുണ്ടു്. പണത്തിനു കണക്കുവേണം; പണപ്പെട്ടിക്കു താഴും താക്കോലും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതാണു അഭികാമ്യം.

ആഭ്യന്തരം

ഏതു മാതൃകാകുടുബത്തിലും ആഭ്യന്തരപ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാകാം. കുട്ടികൾ തമ്മിലുള്ള നിസ്സാരവഴക്കുകളോ, അമ്മായിയമ്മയും മരുമകളും തമ്മിൽ സൗന്ദര്യപ്പിണക്കമോ, ഗൃഹനാഥനും ഗൃഹനായികയും തമ്മിൽ താല്ക്കാലിക പിണക്കമോ, തന്നിഷ്ടം നടക്കാത്തതിൽ മക്കളുടെ കിറുകിറുപ്പോ, സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മുറുമുറുപ്പോ – ഇങ്ങനെ പലതും. എങ്ങനെയായാലും ഒരു കുടുംബനാഥനു് ഒരേ സമയം ഒരു പോലീസുകാരന്റെയും, ന്യായാധിപന്റെയും, സേച്ഛാധിപതിയുടെയും, മദ്ധ്യസ്ഥന്റെയും ഭാഗങ്ങൾ അഭിനയിക്കേണ്ട സന്ദർഭങ്ങൾ കുടുംബജീവിതത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമാണു്. ഓരോ പ്രശ്നവും ന്യായമായും

തൃപ്തികരമായും കൈകാര്യംചെയ്യാൻ അളവറ്റ ക്ഷമയും തികഞ്ഞ നിഷ്പക്ഷതയും, കുറ്റമറ്റ നീതിബോധവും ആദരണീയമായ ആജ്ഞാശക്തിയും ആവശ്യമായിവരും.

മുതിന്നവരുംപ്പെട്ട ആഭ്യന്തരപ്രശ്നങ്ങളും സങ്കീർണ്ണമായിരിക്കും. വിവേകപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ 'വെളക്കാൻ തേച്ചതു പാണ്ടായി' എന്നു വരാം. ഓരോ പ്രശ്നത്തിനും ക്ഷിപ്രപരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കാൻ ആരാലും സാദ്ധ്യമല്ല. പ്രശ്നങ്ങളിലുംപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ പ്രായം, വൈവാഹികാവസ്ഥ, വിദ്യാഭ്യാസം, വ്യക്തിത്വസവിശേഷതകളും, മാനസികാരോഗ്യം മുതലായവ കണക്കിലെടുത്തു് ഉചിതമായ സമീപനങ്ങളിലൂടെ പരിഹാരം തേടുകയാണു വേണ്ടതു്. കോപവികാരത്തോടെ പ്രശ്നങ്ങളെ സമീപിക്കാതിരിക്കുക. കോപത്തിന്റെ അതിപ്രസരത്തിൽ മൗനം പാലിക്കുക. തീയും പുകയും കെട്ടടങ്ങിയതിനുശേഷം പൂർണ്ണമായ മനഃസാന്നിദ്ധ്യത്തോടെ പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യുക.

വിദ്യാഭ്യാസം

തന്റെ കുടുംബത്തിലെ ഇളംതലമുറയ്ക്കു ഉചിതമായ വിദ്യാഭ്യാസം നല്കാൻ ഓരോ കുടുംബനാഥനും കടമയുണ്ടു്. വരും തലമുറയുടെ സമഗ്രമായ വളച്ച് അതിന്റേതായ ജീവിതദർശനങ്ങൾക്കനുസരണമായി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനു സമൂഹത്തിലെ മുതിർന്ന അംഗങ്ങൾ നടത്തുന്ന ശ്രമമാണു് വിദ്യാഭ്യാസം. മുതിന്ന തലമുറയുടെ ഒരു സാമൂഹ്യബാദ്ധ്യതയാണു് ഇളംതലമുറയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം. 'വ്യക്തി പിന്നോക്കം നില്ക്കുമ്പോൾ' ഒരു സമൂഹത്തിനും പുരോഗമിക്കാനാവില്ല. സമൂഹം പിന്നോക്കം നില്ക്കുമ്പോൾ വ്യക്തിക്കും പുരോഗമിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു വന്മരമായിരിക്കേണ്ട കൈമുതലുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണു് ആത്മവിശ്വാസം. വീഴ്ചയിൽ നിരാശനാകാതെ, വേദനയിൽ അവശനാകാതെ, മുന്നോട്ടു് മുന്നോട്ടു് എന്ന മനോഭാവം കുട്ടികളിൽ ദൃഢമൂലമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പരിചരണമാണു് ഈ പ്രായത്തിൽ നല്കേണ്ടതു്.

'കഴിഞ്ഞുകൂടാനുള്ള വകയുണ്ടു് പിന്നെന്തിനാ പഠിത്തോം ഡിഗ്രിയുമൊക്കെ?' എന്നു ചോദിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളും ഇക്കാലത്തും ഇല്ലാതില്ല. തങ്ങൾക്കു അപ്രാപ്യമായ ഒരു മേഖലയാണു് ഇതെന്നു കരുതുന്നവരാണു് മറ്റു ചിലർ. എന്നാൽ തങ്ങൾക്കു

ലഭ്യമാകാതെപോയ ഈ വിശിഷ്ടാനുഗ്രഹം അനന്തര തലമുറയ്ക്കെങ്കിലും കിട്ടിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു കരുതുന്നവരാണു ബഹുഭ്രൂരിപക്ഷവും എന്നതു് നിഷേധിക്കാനാവില്ല. കുട്ടിയുടെ വിദ്യാലയപ്രവേശനത്തിലൂടെ ഉത്തരവാദിത്വം തീർന്നു എന്നു കരുതുന്ന രക്ഷിതാക്കളാണു് ഭൂരിപക്ഷവും. ഇടുങ്ങിയ കുടുംബാന്തരീക്ഷം വിട്ടു് വിശാലമായ സാമൂഹ്യാന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കു കടക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ ചിത്രം രക്ഷിതാക്കളുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകണം. പുതിയ കൂട്ടുകാരും പുതിയ പരിസരവും അന്നോളം അവനിലുടലെടുത്ത, ധാരണകളെയും, അറിവുകളെയും, ശീലങ്ങളെയും തകിടം മറിക്കുവാനും അഭിലഷണീയമായ പാതയിലേയ്ക്കു അവനെ നയിക്കുവാനും ഇടയാക്കിയെന്നുവരാം. അവന്റെ ചങ്ങാതികളാരെന്നന്വേഷിക്കുവാനും, വിദ്യാലയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു് അവന്റെ പുരോഗതിയോ, അധോഗതിയോ വിലയിരുത്തുവാനും കുടുംബനാഥൻ സമയം കണ്ടെത്തണം.

ഓരോരുത്തന്റെ അഭിരുചിക്കിണങ്ങിയ വിജ്ഞാനശാഖയിലേയ്ക്കു പഠനം തിരിച്ചുവിടാനും, സ്വന്തം പാത തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുവാനും, സ്വന്തം സാമ്പത്തിക പരിമിതിക്കുള്ളിൽ കുടുംബനാഥൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണു്.

കൊക്കിലൊതുങ്ങാത്തതു കൊത്തിയെടുക്കാൻ കുട്ടികളെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു്, അവരുടെ വളർച്ചയെ മുരടിപ്പിക്കാനേ സഹായിക്കൂ. പാരമ്പര്യവും പരിതോവസ്ഥയും ചേർന്നാണു്, ഒരു വ്യക്തിയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതെന്നതു മറന്നുകൂടാ. മന്ദബുദ്ധിയായി ജനിച്ചവനെ ബുദ്ധിമാനാക്കാൻ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും സാദ്ധ്യമല്ല. അനുയോജ്യമായ അഭ്യസനക്രമങ്ങളിലൂടെ, അവനെ സമൂഹത്തിനു ഒരു ഭാരമാകാത്ത അവസ്ഥയിലെത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു മാത്രം. ഭൂരിപക്ഷവും മന്ദബുദ്ധികളാണെന്നല്ല വിവക്ഷ. ശരീരഘടനയിലെന്നപോലെ ബുദ്ധിശക്തിയിലും വ്യക്തികൾ വ്യത്യസ്തരാണു്. ബൗദ്ധികനിലവാരത്തിലുള്ള ഈ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ കണക്കിലെടുക്കാതെ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഒരേ ലക്ഷ്യം നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു് അപകടമാണെന്നറിയണം. അതുപോലെതന്നെ ജന്മനാ സിദ്ധിച്ച ബുദ്ധിശക്തിയെ മുരടിപ്പിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള പ്രാകൃത വിദ്യാഭ്യാസരീതിയും അവലംബിക്കരുതു്. ബുദ്ധിശക്തിയെ പരിപോക്ഷിപ്പിക്കുന്നതിലായിരിക്കണം ശ്രദ്ധ. ശിശുമനഃശാസ്ത്രത്തിനേറയും, വിദ്യാഭ്യാസ

മനഃശാസ്ത്രത്തിനേറെയും പ്രാഥമിക പാഠങ്ങളും ഗ്രഹിക്കാൻ ഓരോ കുടുംബനാഥനും ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം നടത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

കുടുംബം നമുക്കു ശ്രീകോവിൽ

കുടുംബനാഥൻ നിർവ്വഹിക്കേണ്ട ചുമതലകളുടെ വിശദമായ ഒരു പഠനം അല്ല ഇതു്. പ്രധാനപ്പെട്ട ചില മേഖലകളിലൂടെയുള്ള ഒരോട്ടപ്രദക്ഷിണം മാത്രം. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതു പോലെ ഓരോ കുടുംബനാഥന്റെയും കടമകളുടെ സമഗ്രമായ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കുക സാദ്ധ്യമേയല്ല. കുടുംബത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തീക സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലങ്ങളും, അംഗസംഖ്യ, വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരം മുതലായ വ്യത്യസ്ത ഘടകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ കുടുംബനാഥന്റെയും ചുമതലകളുടെ വൈപുല്യത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും അന്തരമുണ്ടാകാം. എങ്കിലും മേൽവിവരിച്ച മേഖലകളിലുള്ള കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിൽനിന്നും ഒരു കുടുംബനാഥനും ഒഴിഞ്ഞുമാറാനാവില്ല.

കുടുംബനാഥാ നീ അറിയുക; നിന്റെ പദവിയെ നീ അലങ്കരിക്കുക; നിന്റെ പാതകവും നീ തെരഞ്ഞെടുക്കുക; നിന്റെ വീടു നീ പണിയുക. 'കർത്താവു വീടുപണിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, വീടു പണിയുന്നവൻ വ്യർത്ഥം വേലചെയ്യുന്നു'. എന്നു ഓർമ്മവയ്ക്കുക.

13

'ഇണയും സഖിയും സഹായിയും'

മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഈ ഭൂമുഖത്തു ആവിർഭവിച്ച അന്നു തുടങ്ങിയതാണു സ്ത്രീയെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനം. അടുക്കുംതോറും അകലുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായും നിഗൂഢരഹസ്യങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരത്ഭുതപ്രതിഭാസമായും സ്ത്രീയെ പലരും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീത്വം മകുടംചൂട്ടുന്നതു മനുഷ്യസ്ത്രീയിലാണു്. ജന്മദാത്രിയാണു സ്ത്രീ. കവികളും, കലാകാരന്മാരും, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അവളെ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ അവയെല്ലാം അപൂർണ്ണമാണു്. പുരുഷനു മാത്രമല്ല സ്ത്രീയ്ക്കുപോലും അവൾ അജ്ഞാതയാണു്. പ്രപഞ്ചകർത്താവു് അത്രയേറെ ശക്തികളും, രഹസ്യങ്ങളും അവളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിൽ ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒരു ചിത്രമുണ്ടു്. പ്രപഞ്ചമാകുന്ന പറുദീസായിലെ എല്ലാ സുഖസമൃദ്ധികൾക്കും നടുവിൽ ഏകാകിയായിരിക്കുന്ന ആദിമനുഷ്യൻ–ആദം. പുരുഷൻ തനിച്ചായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല എന്നും അവനേപ്പോലൊരു സഖിയെ ഉണ്ടാക്കി അവനു നല്കാമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ദൈവം ആദ്യത്തെ സ്ത്രീയെ–ഹവ്വായെ–ആദത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ആദം സന്തുഷ്ടനായിത്തീരുന്നു. ഇന്നും ആ സംഭവം തുടരുകയാണു്. എല്ലാ സുഖസമൃദ്ധികളുടേയും നടുവിൽ, തന്റെ സംതൃപ്തിക്കുവേണ്ടി, പൂർണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടി പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ അന്വേഷിക്കുന്നു. ഇണയും കൂട്ടുകാരിയുമായി

അവനൊരു സ്ത്രീ വേണം; ഭാര്യ. അവളിൽ ഇന്നും ആദം സംതൃപ്തനാകുന്നു.

ഉൽപത്തിപ്പുസ്തകം തുടരുകയാണു് — ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. സ്വന്തം ഛായയിൽ സൃഷ്ടിച്ചു. പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി സൃഷ്ടിച്ചു. വർദ്ധിച്ചു പെരുകി ഭൂമിയെ നിറയ്ക്കുവാനും, അതിനെ കീഴടക്കുവാനും അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതെല്ലാം ദൈവം കണ്ടു. എല്ലാം വളരെ നന്നായിരുന്നു.

ദൈവികമായ ലക്ഷ്യവും, ലക്ഷ്യോന്മുഖമായ സംവിധാനവും സ്ത്രീ–പുരുഷസൃഷ്ടിയിൽ ദൃശ്യമാണു്. പറുദീസായിലെ ആദം അതു മനസ്സിലാക്കി. തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമായും മനുഷ്യരാശിയുടെ വികാസത്തിൽ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകയായും ആദം ഹവ്വായെ സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ആദം തന്റെ ജഡികാസക്തിയുടെ പൂരണത്തിനൊരുപകരണമായി മാത്രമല്ലേ ഹവ്വായെ പലപ്പോഴും കരുതുന്നതെന്നു സംശയിക്കണം. ദൈവികമായ സംവിധാനത്തെ മാനിക്കേണ്ട മനുഷ്യൻ സ്വന്തം സംവിധാനത്തെ മാത്രം മാനിക്കുകയല്ലേ?

സ്ത്രീ ഒരു കടങ്കഥയോ?

മനുഷ്യന്റെ സംവിധാനത്തിൽ സ്ത്രീ ഒരു കടങ്കഥയായി അവശേഷിക്കുന്നു. പുരുഷൻ അവളെപ്പറ്റി പഠിച്ചു, വർണ്ണിച്ചു, അനുഭൂതികളെ ചിത്രീകരിച്ചു. സ്ത്രീ–മകളാണു്, സഹോദരിയാണു്, കളിത്തോഴിയാണു്, ഭാര്യയാണു്, അമ്മയാണു്, അമ്മൂമ്മയാണു്. അവൾ സൗന്ദര്യമാണു്, ശക്തിയാണു്.

ഏതു കാര്യത്തിലും മനുഷ്യന്റെ സംവിധാനങ്ങൾ ദൈവികസംവിധാനങ്ങളോടു പൊരുത്തപ്പെട്ടെങ്കിലേ വിജയിക്കുകയുള്ളൂ. ദൈവികസംവിധാനത്തെ എതിർക്കുന്ന മനുഷ്യനു എല്ലാം വൈരുദ്ധ്യമാണു്, എല്ലാം അജ്ഞാതമാണു്, അനിയന്ത്രിതമാണു്. പാപവും പാപത്തിന്റെ ഫലങ്ങളും മൂലം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പരസ്പരം ദുർഗ്രഹരഹസ്യങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നു. ദൈവികതലത്തിലല്ലാതെ അവരെ യഥാതഥമായി ഗ്രഹിക്കുവാനും സ്ത്രീപുരുഷ സംവിധാനത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ലക്ഷ്യവും മനസ്സിലാക്കാനും സാധിക്കുകയില്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം അപൂർണ്ണതകളും വികലതകളും പ്രസ്തുത പഠനത്തെ എന്നും വലയം ചെയ്തിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു ചിലപ്പോൾ പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ ദൈവമാക്കു

ന്നതു്. മറുചിലപ്പോൾ അടിമയാക്കുന്നതും, മൃഗമാക്കുന്നതും, ഉപകരണമാക്കുന്നതുമെല്ലാം. അവൻ അവളെ ഭയപ്പെട്ടെന്നു വരാം, വെറുത്തെന്നുവരാം, സ്ത്രീപുരുഷബന്ധം അനാശാസ്യ മേഖലകളിലേയ്ക്കു പടർന്നുവെന്നും വരാം.

ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധം

ദൈവസ്ഥാപിതമായ വിവാഹവും കുടുംബവും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു ഭാര്യാഭർത്തൃപദവികളും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുന്നതു്. ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ ഉദ്ദേശ്യവും പദ്ധതിയും നടപ്പാക്കുവാനായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണവർ. അവിടെ ഭാര്യയും ഭർത്താവുമായിത്തീരുന്നതോടുകൂടി സ്ത്രീയും പുരുഷനും ദൈവത്തിന്റെ ദൗത്യനിർവ്വാഹകരായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. കുടുംബമെന്ന ധാർമ്മികസ്ഥാപനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കുടുംബമെന്ന ധാർമ്മികസ്ഥാപനത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സംവിധാനമനുസരിച്ചു ദൈവമേല്പിച്ച ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പുരുഷന്റെ പങ്കാളിയായിത്തീരുന്ന സ്ത്രീയാണു ഭാര്യ. അവിടെ മാത്രമാണു് അവളുടെ സ്ത്രീത്വം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതും സഫലമായിത്തീരുന്നതും.

എന്നാൽ സ്ത്രീയെ ഭാര്യയായി മാത്രം കാണുന്നതു സ്ത്രീത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സമഗ്രമായ കാഴ്ചപ്പാടല്ല. ഭാര്യാപദത്തിലൂടെ അവൾ അമ്മയെന്ന മധുരോദാരവും, മഹത്തരവുമായ മറ്റൊരവസ്ഥയിലേക്കു ഉയർത്തപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഇവിടത്തെ ചർച്ച സ്ത്രീ ഭാര്യ എന്ന തലത്തിൽ മാത്രം ഒതുക്കി നിർത്തുകയാണു്.

സ്ത്രീയ്ക്കു ലഭിക്കുന്ന ഭാര്യാപദവിയുടെ പശ്ചാത്തലം വിവാഹവും കുടുംബവുമാണെന്നു നാം കണ്ടു. നൈയാമികമായ വിവാഹത്താൽ മാത്രമേ സ്ത്രീക്കു ഭാര്യയാകാൻ സാദ്ധ്യമാകൂ. സ്വാഭാവികവും ധാർമ്മികവുമായ ഒരു ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി ഭർത്താവായ പുരുഷനോടു സർവ്വാത്മനാ യോജിച്ചുകൊണ്ടു് ദൈവികമായ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പങ്കാളിയാകുമ്പോഴാണു് അവളുടെ ഭാര്യാപദം സാർത്ഥകമാകുന്നതു്.

ദൈവഹിതത്തിന്റെ പ്രകാശനമാണു് പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും. ഏതൊരു സൃഷ്ടവസ്തുവിന്റെയും ഘടനയിലും പ്രവർത്തനത്തിലും സൃഷ്ടികർത്താവു നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമം

അതിന്റെ ദൈവികമായ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള മാഗ്ദനിർദ്ദേശക തത്വമാണ്. വൈവാഹികജീവിതത്തിലെ ധാർമ്മികതയുടെ അടിസ്ഥാനം കുടുംബമെന്ന ദൈവികസ്ഥാപനത്തിന്റെ സ്വാ ഭാവികമായ ലക്ഷ്യവും അതു പ്രാപിക്കുന്നതിനു സൃഷ്ടികർത്താവു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുമാണ്. അതായതു് ദൈവികമായ സംവിധാനത്തോടു മാനുഷിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൊരുത്തപ്പെടുകയെന്നതിലാണ് ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ ധാർമ്മികത അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്.

സ്ത്രീയുടെ ഭാര്യാപദം അത്ഥവത്തും മഹത്തരവുമാകുന്നതു വൈവാഹികജീവിതത്തിലെ ധാർമ്മികതയിൽ മാത്രമാണ്, പുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നൈയാമികമായ വിവാഹത്തിൽ മാത്ര മല്ല, പ്രത്യുത ഭർത്താവുമായുള്ള സഹകരണത്തിൽ ധാർമ്മികത പാലിക്കുന്നതിലുംകൂടിയാണ് സ്ത്രീ യഥാർത്ഥ ഭാര്യയായിത്തീ രുന്നതു്. അതായതു് വൈവാഹികജീവിതത്തിലെ അധാർമ്മി കത ഭാര്യാപദത്തെ അപഹാസ്യമാക്കുന്നതും തരംതാഴ്ത്തുന്നതുമാ ണ്. ഉദാഹരണമായി ഭർത്താവിന്റെ കാമപൂരണത്തിനുള്ള ഒരു പകരണം മാത്രമായിത്തീരുന്ന സ്ത്രീ അവളുടെ ഭാര്യാപദത്തെ അപഹാസ്യമാക്കുന്നു.

സ്ത്രീതവും പുരുഷതവും പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ്. സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ കടമയും പ്രവ ർത്തനവും അത്തരത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് സ്വാ ഭാവികമായി അവർ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതും വൈവാഹികജീ വിതത്തിൽ സവ്വാംശങ്ങളിലും സംയോജിക്കുന്നതും. സൃഷ്ടി കർത്താവുതന്നെ സ്ത്രീയെ പുരുഷനുവേണ്ടിയും പുരുഷനെ സ്ത്രീക്കു വേണ്ടിയും ഒരുക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ശരീരശാസ്ത്രപരമായും മനഃശാസ്ത്രപരമായും അപഗ്രഥിച്ചാൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ അനേകം വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ പ്രസ്തുത വ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം പരസ്പരം പൂരകങ്ങ ളാണ്. പ്രസ്തുത വ്യത്യാസങ്ങൾ അവരുടെ ബന്ധത്തെ സുദൃ ഢമാക്കുന്നവയും, സംരക്ഷിക്കുന്നവയും, അവരുടെ കൂട്ടായ ഉത്തര വാദിത്വനിർവ്വഹണത്തിൽ സഹായിക്കുന്നവയും ദാമ്പത്യബന്ധ ത്തിന്റെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുപകരിക്കുന്നവയുമാണ്. സ്ത്രീ ഗർഭം ധരിക്കേണ്ടവളും ഗർഭസ്ഥശിശുവിനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടവളും പ്രസവിക്കേണ്ടവളും മക്കളെ വളർത്തേണ്ടവളുമായിരിക്കുമ്പോൾ പുരുഷൻ അവളെ സഹായിക്കേണ്ടവനും സംരക്ഷിക്കേണ്ടവനു മായി പ്രകൃത്യാ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്ങനെ നോ

ക്കിയാലും സ്ത്രീപുരുഷഘടനയും സംവിധാനവും മഹത്തായ മനുഷ്യജീവൻ സംക്രമിപ്പിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിറുത്തി യാണെന്നു കാണാം. അതായതു് സ്ത്രീപുരുഷത്വങ്ങൾ എല്ലാ വിധത്തിലും പരസ്പരപൂരകമായിരിക്കുന്നതു കേവലം അവരുടെ സാമൂഹികജീവിതസൗകര്യത്തിനോ, ലൈംഗികാവശ്യത്തി നോവേണ്ടി മാത്രമല്ലെന്നും പ്രകൃതികർത്താവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിവൃത്തിയാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ട താണു്. മുഖ്യമായ ലക്ഷ്യത്തെ അസാധ്യമാക്കിത്തീർക്കത്തക്ക വിധമുള്ള മാനുഷിക സംവിധാനം അധാർമ്മികമാണു്. വൈവാ ഹികജീവിതത്തിൽ തന്റെ ഭർത്താവുമായുള്ള ബന്ധത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും മേല്പറഞ്ഞ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയെ മുൻനിറുത്തി യുള്ള സഹകരണവും യോജിപ്പുമാണു് സ്ത്രീയുടെ ഭാര്യാപദവി യെ സംപൂജ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു സൃഷ്ടികർത്താ വിന്റെ ലക്ഷ്യം സാധിതമാകുന്നതിനു ഭർത്താവുമായി സർവ്വാ ത്മനാ യോജിച്ചും സഹകരിച്ചും ജീവിക്കേണ്ടവളും പ്രവർത്തി ക്കേണ്ടവളുമാണു് ഭാര്യയെന്നു വ്യക്തമാണു്.

യഥാർത്ഥ ഭാര്യ

വിവാഹത്തോടുകൂടി ഭാര്യയെന്ന സ്ത്രീ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലെന്നതിനേക്കാൾ അയാളുടെ ജീവിതത്തിലേക്കാണു് കടന്നുവരുന്നതു്. ഭാര്യയുടെ ജീവിതവും ഭർത്താവിന്റെ ജീവി തവും സംയോജിക്കുകയും അവർ ഒന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അയാളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളുമായി അവളുടെ വ്യക്തിത്വം ലയിച്ചുചേരുന്നു. ശാരീരികവും മാനസി കവും ബൗദ്ധികവും ആദ്ധ്യാത്മികവും സാമൂഹികവുമായ രംഗ ങ്ങളിൽ അവർ പൂർണ്ണമായി പൊരുത്തപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ ഭാര്യാഭർതൃജീവിതം അർത്ഥവത്താകുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഭർത്താ വുമായി യോജിക്കാൻ കഴിവുള്ളവൾ മാത്രമാണു് യഥാർത്ഥ ഭാര്യ. അങ്ങനെ ഭാര്യ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി ത്തീരണമെന്നാണു് ഭർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഈ രംഗത്തുള്ള അപാകതകളാണു് പല കുടുംബങ്ങളിലുമുള്ള അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു കാരണം. ത്യാഗസമുജ്ജ്വലമായ സ്നേഹം ഒന്നുമാത്രമാണു് അവരെ യോജിപ്പിക്കുന്ന ശക്തി. ഇരുവരും പരസ്പരം പൂർണ്ണ മായി സമർപ്പിക്കുന്നു. ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഒരുപോലെ സ്നേഹ ത്തിൽ വളച്ചുപ്രാപിക്കുന്നു. സന്താനോല്പാദനംപോലെതന്നെ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ സ്നേഹത്തിലുള്ള വളർച്ചയും വിവാഹ

ത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാണു്. അവരുടെ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ പൂർണ്ണവളച്ചുപ്രാപിക്കുന്നതു് സ്നേഹാധിഷ്ഠിതമായ പ്രസ്തുത ജീവിതം വഴിയാണു്.

ഭർത്തൃചിത്തം അറിഞ്ഞു പെരുമാറുക

ഒരു സ്ത്രീയ്ക്കു പുരുഷനിൽ ലഭ്യമാകുന്ന ഭാര്യാപദത്തിൽ അവൾ വിജയംവരിക്കണമെങ്കിൽ അയാളെ സംബന്ധിച്ച അനേകം കാര്യങ്ങൾ അവൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ തന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഭർത്താവിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയും വേണം. ഭാര്യ ഭർത്താവിനുള്ളവളായതുകൊണ്ടു് ഭർത്താവിന്റെ അഭിലാഷങ്ങൾ അറിഞ്ഞു് അതനുസരിച്ചു യോഗ്യയും അനുയോജ്യയും ആയിത്തീരാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതു് ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ വിജയത്തിനു അത്യാവശ്യമാണു്. ഓരോ പുരുഷനും ഭാര്യയെ സംബന്ധിച്ച അഭിലാഷങ്ങൾ കുറച്ചെല്ലാം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കാം. സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യവും പശ്ചാത്തലവും ജീവിതാനുഭവങ്ങളും അറിവുമെല്ലാം അതിനെ സ്വാധീനിക്കാറുമുണ്ടു്. എന്നാലും പൊതുവായ ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാമെന്നു കരുതുന്നു.

ഭാര്യ ഭർത്താവിന്റെ സർവ്വസ്വവുമായിരിക്കണമെന്നു അയാൾ അഭിലഷിക്കുന്നു. അയാളുടെ ശാരീരികവും, മാനസികവും, ബൗദ്ധികവും, ആദ്ധ്യാത്മികവും സാമൂഹികവുമായ സാധാരണ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സഖിയായിരിക്കണമവൾ. ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി സഹകരിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സഹപ്രവർത്തകയായിരിക്കണം. ചിലപ്പോൾ ഭർത്താവിന്റെ അമ്മയുടേയും, സഹോദരിയുടേയും, അദ്ധ്യാപികയുടേയും വേലക്കാരിയുടേയുമൊക്കെ കർത്തവ്യങ്ങൾ അവൾ ഏറെറടുക്കേണ്ടതായി വരും. ഭാര്യ സുന്ദരിയായിരിക്കണം, സുശീലയായിരിക്കണം; ഭർത്താവിനെ അറിയുന്നവൾ, സ്നേഹിക്കുന്നവൾ, ബഹുമാനിക്കുന്നവൾ, ആരാധിക്കുന്നവൾ, അനുസരിക്കുന്നവൾ, വിശ്വസ്ത, ലൈംഗികസുഖം നല്കുന്നവൾ, ആരോഗ്യവതി, ആനന്ദമയി, കലാകാരി, ബുദ്ധിയും വിവേകവുമുള്ളവൾ, ക്ഷമയുള്ളവൾ, വിനയമുള്ളവൾ എന്നിങ്ങനെ എണ്ണമററ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ അവൾക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ഭർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്നു. കുറഞ്ഞപക്ഷം എല്ലാക്കാര്യത്തിലും അവൾ ഒരു സ്ത്രീയായിരിക്കണമെന്നും ഭർത്താവാഗ്രഹി

ക്കുന്നുണ്ട്. ഭാര്യ തന്റെ ജീവിതത്തിലൊരു ഭാരമാകരുതെന്നും തന്റെ ജീവിതഭാരം ലഘൂകരിക്കുന്നവളായിരിക്കണമെന്നും അയാൾക്കു ആഗ്രഹമുണ്ട്. തന്റെ സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും പങ്കുചേരാൻ അവൾ തയ്യാറായിരിക്കണം. ഭാര്യ ഒരു കുടുംബിനിയായിരിക്കണം; തന്റെ മക്കൾക്കു അവൾ അമ്മയായിരിക്കണം ഇങ്ങനെ അഭിലാഷങ്ങളുടെ പട്ടിക നീണ്ടുപോകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ തന്റെ ഭാര്യ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ തന്റേതു മാത്രമായ ഒരു വ്യക്തി, ഒരു സംഭവം, ഒരനുഭൂതി, ഒരു രഹസ്യം അതാണയാളുടെ മോഹം.

സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹം

ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ പ്രായോഗികതലങ്ങളിലേക്കു കടന്നുവരുമ്പോൾ ഭാര്യ എന്തായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അയാൾക്കു വ്യക്തമായ ധാരണകളുണ്ട്. ഭാര്യയിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷകളുണ്ട്. തന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ അവളിൽ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെട്ട കാണുവാൻ അയാൾ അത്യധികം ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭർത്താവു തന്റെ ഭാര്യയിൽനിന്നു് ഏറ്റവും അധികമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതു സ്നേഹമാണു്. സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള അദമ്യമായ ദാഹമാണു പുരുഷനൊരു ഭാര്യ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനകാരണം. സ്ത്രീ പുരുഷ ആകർഷണത്തിന്റെയും, വിവാഹത്തിന്റെയും കുടുംബജീവിതത്തിന്റെയും, സ്വാഭാവികമായ പ്രേരകശക്തി സ്നേഹമാണു്, ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധത്തെ സുദൃഢമാക്കുന്നതും സ്നേഹമാണു്. ഭർത്താവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭാര്യ സ്നേഹത്തിന്റെ നിറകുടമായിരിക്കണം. സ്ത്രീക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഏറ്റവും വലിയ ധനം സ്നേഹമാണു്. അതവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒതുക്കിവച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. സ്നേഹം സ്നേഹിക്കുവാനുള്ളതാണു്. സ്ത്രീയെ പുരുഷൻ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുന്നതു് ഈ സ്നേഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നു പറയാം. അവൾ സ്നേഹം ആവോളം പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നു ഭർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഭാര്യയുടെ നോട്ടത്തിലും ചിരിയിലും, സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും സ്നേഹം നിഴ്ലിക്കണം.

ദാമ്പത്യവിശുദ്ധി

തന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയായി താൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാര്യ തനിക്കു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാവുന്നവളും തന്നെ

വിശ്വസിക്കുന്നവളും ആയിരിക്കണമെന്നു ഭർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്നു. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പും, അഭേദ്യതയും, സമാധാനവും ദമ്പതികളുടെ പരസ്പര വിശ്വാസത്തിലാണധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നതു്. എല്ലാ മനുഷ്യരും തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചാലും ഭാര്യ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നും ജീവൻ ബലികഴിക്കേണ്ടിവന്നാൽ പോലും അവരെ വഞ്ചിക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ള ഭർത്താവിന്റെ ബോദ്ധ്യമാണു് ഭാര്യയെ അയാളുടെ രക്ഷാസങ്കേതമാക്കുന്നതു്. വിശ്വാസമാണു് ഭാര്യയെ അയാളുടെ അഭയവും ആശ്രയവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു്. വിശ്വാസത്തിനു കോട്ടംതട്ടിയാൽ കുടുംബം തകരും. ഭാര്യ ഭാര്യയായിരിക്കുന്നതു് ഈ വിശ്വാസംമൂലമാണു്. ഭർത്താവു ഭാര്യയിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുകയാണു്; ഭാര്യ ഭർത്താവിലും. ഭർത്താവിനെ വഞ്ചിക്കുന്ന സ്ത്രീ ഭാര്യയല്ല.

ഭാര്യ ദാമ്പത്യവിശുദ്ധിയുള്ളവളായിരിക്കണം. തന്റെ ഭാര്യ തനേറ്തുമാത്രമായിരിക്കണമെന്നു ഭർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്നു. ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലെ സ്വാഭാവികവും മഹത്തരവുമായ ഒരു സ്വാർത്ഥതതന്നെയാണിതു്. വിവാഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക ശ്രേഷ്ഠതയും അതുതന്നെയാണു്. ഭാര്യയുടെ പാതിവ്രത്യവും, ചാരിത്രശുദ്ധിയും ഭർത്താവിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ അഭിമാനമാണു്. അന്യവേഴ്ചയിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ വഞ്ചിക്കുകയും അപമാനിക്കുകയും ആണു് ചെയ്യുന്നതു്. ദാമ്പത്യവിശുദ്ധിയുള്ള സ്ത്രീക്കു മാത്രമേ ഉത്തമ ഭാര്യയായിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ലൈംഗിക സംതൃപ്തിയുടെ അടിസ്ഥാനം

ഭർത്താവിനു സമ്പൂർണ്ണമായ ലൈംഗികസംതൃപ്തി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവളാണു് യഥാർത്ഥ ഭാര്യ. വിവാഹമെന്ന ഉടമ്പടിയുടെ സാരാംശംതന്നെ ദമ്പതികൾ പരസ്പരം ലൈംഗികവേഴ്ചയ്ക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ കൈമാറുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്. ഭർത്താവു തനിക്കാവശ്യമായ ലൈംഗികസംതൃപ്തി ഭാര്യയിൽനിന്നു ലഭിക്കുവാൻ അവകാശമുള്ളവനാണു്. ഭാര്യയും അതുപോലെതന്നെ. ലൈംഗികസംതൃപ്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ അപൂർണ്ണതയാണു് ഭർത്താവിനനുഭവപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അയാൾക്കു ശാരീരികവും മാനസികവുമായ തകർച്ചയും രോഗങ്ങളുമുണ്ടാകും. കുടുംബബന്ധം ശിഥിലമാകുകയും ചെയ്തെന്നുവരാം. കിടക്കമുറിയിൽ വേണ്ടവണ്ണം സഹകരിക്കാത്ത ഭാര്യ കടുത്ത അപരാധമാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അജ്ഞതകൊണ്ടോ, കഴിവുകേടുകൊണ്ടോ ആയിരുന്നാലും,

ഏതെല്ലാം ന്യായങ്ങളുന്നയിക്കാനുണ്ടായിരുന്നാലും, ഭർത്താവിനു ലൈംഗികസംതൃപ്തി നല്കാത്ത ഭാര്യ തെറ്റുകാരിതന്നെ. ദമ്പതികളുടെ പരസ്പര ധാരണയിലും സമ്മതത്തിലുമല്ലാതെ പരസ്പരം ലൈംഗികപ്രവൃത്തിക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നതു തെറ്റാണു്.

ഭർത്താവിന്റെ ആരോഗ്യത്തിൽ ഭാര്യയുടെ പങ്കു്

കുടുംബജീവിതത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണു കുടുംബഭക്ഷണം. സാധാരണ കുടുംബങ്ങളിൽ ഭക്ഷണം പാകംചെയ്തു വിളമ്പിക്കൊടുക്കുന്നതു് ഭാര്യയാണു്. അക്കാര്യത്തിൽ ഭാര്യ സമർത്ഥയായിരിക്കണമെന്നു ഭർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഭക്ഷണം കൃത്യമായും വൃത്തിയായും പാകംചെയ്തു സ്നേഹവായ്പോടെ വിളമ്പിക്കൊടുക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന രുചി ഭർത്താവിന്റെ നാവിനും അതിലധികമായി മനസ്സിനും കിട്ടുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ആരോഗ്യവും സന്തോഷവും കുടുംബത്തിലെ സ്നേഹബന്ധങ്ങളും സംരക്ഷിക്കാൻ പാചകവൃത്തിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു ഭാര്യയുടെ ചുമതലയാണു്. കുടുംബത്തിലെ ഭക്ഷണമേശയാണു് അവിടത്തെ സ്നേഹനിലവാരത്തിന്റെ സിഗ്നലെന്നു പറയാം. കുടുംബത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാകുവാനും കുടുംബപ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കുവാനും ഭക്ഷണമേശയ്ക്കു കഴിയുമെന്നതും ഭാര്യ പ്രത്യേകം കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണു്. അതുപോലെതന്നെ ഭർത്താവിന്റെ ആയുസ്സും ആരോഗ്യവും കാത്തു സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും ഭാര്യയുടെ കർത്തവ്യമാണു്.

ഭാര്യ ശാപമാകരുതു്

ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നവളും അംഗീകരിക്കുന്നവളും, ആദരിക്കുന്നവളും, അനുസരിക്കുന്നവളുമായിരിക്കണം. ഭർത്താവിന്റെ രീതികളും സ്വഭാവങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞറിയിക്കാതെതന്നെ ഭാര്യ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണു്. ഭർത്താവിനെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാത്ത ഭാര്യയ്ക്കു അയാളുമായി പൂർണ്ണമായി ഇണങ്ങിച്ചേരുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അയാളുടെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ ആവശ്യങ്ങളും അറിഞ്ഞു സ്വയം ക്രമീകരിക്കുവാൻ ഭാര്യ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. തന്റെ ഉള്ളായ്മകളോടും ഇല്ലായ്മകളോടും കൂടി പൂർണ്ണമായി ഭാര്യ തന്നെ അംഗീകരിക്കണമെന്നും ഭർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ഭർത്താവിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനു ഭാര്യ നല്കുന്ന അംഗീകാരമാണു് ഭർത്താവിന്റെ അഭിമാനവും സംതൃപ്തിയും.

ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ വിനയപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിക്കണം. ശുശ്രൂഷ കേവലം അടിമവേലയല്ല. ഭർത്താവിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ സ്നേഹവായ്പോടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതാണ ഭർത്തൃശുശ്രൂഷ. ഭർത്തൃശുശ്രൂഷ ഭാര്യയുടെ അവകാശവും കടമയുമാണ്. ഭർത്താവിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ അവഗണിക്കുകയും അയാൾക്കു തന്റെ സേവനവും, സഹായസഹകരണങ്ങളും അർപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭാര്യ എല്ലാവരുടേയും മുൻപിൽ നിന്ദ്യയാണ്. അഹന്ത അവളുടെ അധ:പതനത്തിനു കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. ഭർത്താവിനുവേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിക്കേണ്ടവളാണ ഭാര്യ. അങ്ങനെ സമർപ്പിക്കുന്ന ഭാര്യ ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയിൽ അഭിമാനം കണ്ടെത്തുന്നു.

ഭാര്യയുടെ സൗന്ദര്യം

ഭാര്യ സൗന്ദര്യമുള്ളവളായിരിക്കണം. ഭർത്താവിനിഷ്ടമുള്ള സൗന്ദര്യമാണ് ഭാര്യയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. അംഗസൗഷ്ഠവമോ, ആകാരവടിവോ, മുഖശ്രീയോ മാത്രമല്ല ഭർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഭാര്യയുടെ ഹൃദയത്തിലെ സൗന്ദര്യംകൂടിയാണയാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. വിവാഹത്തിനു മുൻപു പുരുഷനെ ആകർഷിക്കുവാൻ ശരീരസൗന്ദര്യത്തിനു കഴിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ വൈവാഹികജീവിതത്തിൽ ഭർത്താവു നോക്കുന്നത് ഭാര്യയുടെ ആന്തരിക സൗന്ദര്യമാണ്. അസുഖം മൂലമോ, അപകടം മൂലമോ, മുഖകാന്തി നഷ്ടപ്പെട്ട ഭാര്യയുടെപോലും ഹൃദയസൗന്ദര്യമാണ ഭർത്താവിനാവശ്യം. ഹൃദയസൗന്ദര്യമില്ലാത്തവൾ അതിസുന്ദരിയായിട്ടെന്തുകാര്യം? ശാരീരികസൗന്ദര്യം രണ്ടാംസ്ഥാനമേ അർഹിക്കുന്നുള്ളൂ. ഭാര്യയുടെ വിനയം, വിവേകം, ക്ഷമ, ശാലീനത, വിശുദ്ധി, വിധേയത്വം, വിശ്വസ്തത മുതലായ സൽഗുണങ്ങളാണ് അവളെ ഭർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ സൗന്ദര്യമുള്ളവളാക്കിത്തീർക്കുന്നത്.

ശുചിത്വബോധം കൈവെടിയരുത്

ഭാര്യ ശുചിത്വമുള്ളവളും ആരോഗ്യമുള്ളവളും ആയിരിക്കണം. ശുചിത്വമുള്ള ഭാര്യ ഐശ്വര്യമാണ്. ആരോഗ്യമാണ് അവളുടെ അഴകു്. സ്വന്തം ശുചിത്വംപോലെതന്നെ ഭർത്താവിന്റെയും, മക്കളുടേയുമെല്ലാം ശുചിത്വത്തിൽ ഭാര്യ ശ്രദ്ധിക്കണം. വീടും വീട്ടുപകരണങ്ങളും പരിസരങ്ങളും ശുചിയായി

സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഭാര്യ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിക്കണം. ഭക്ഷണം വൃത്തിയായി പാകം ചെയ്യുക, വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കി ഉപയോഗിക്കുക, മുറിവും വീടും അടിച്ചുവാരുക. പാത്രങ്ങൾ കഴുകി വെടിപ്പാക്കുക, കുട്ടികളെ കുളിപ്പിക്കുക ഇവയൊക്കെ പരമ്പരാഗതമായി ഭാര്യ ചെയ്യുപോരുന്ന കാര്യങ്ങളാണു്. ഭർത്താവും ആവക കാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിക്കണമെന്നിരുന്നാലും.

സഹധർമ്മിണി ഒരു കലാകാരിയെങ്കിൽ

ഭാര്യ ഒരു കലാകാരിയായിരിക്കണമെന്നു ഭർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ഭാര്യയ്ക്കു കലാബോധം ഉണ്ടായിരിക്കണം. കുടുംബജീവിതത്തിനു രസം പകരുവാൻ, വർണ്ണങ്ങൾ പിടിപ്പിക്കുവാൻ, സൗരഭ്യം കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടതു കലാവിരുതു ഭാര്യയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കണം. സംഗീതവും, അഭിനയവും നർമ്മഭാഷണവും തമാശകളും, അലങ്കാരങ്ങളും കൗതുകവസ്തുക്കളും വാദ്യോപകരണങ്ങളും, സാഹിത്യരചനകളുമെല്ലാം കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തെ ആനന്ദപൂർണ്ണമാക്കുന്നു. വിങ്ങലുകളും തേങ്ങലുകളും പൊട്ടിച്ചിരിയിലും ആഹ്ലാദത്തിലുമെത്തിക്കാൻ കലകൾക്കും കലാബോധത്തിനും സാധിക്കും. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ പുഞ്ചിരിയിൽ സംതൃപ്തിയും പൊട്ടിച്ചിരിയിൽ സന്തോഷവും പ്രകടമാണു്. കുടുംബസൗഭാഗ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണവ. കലാകാരിയായ ഭാര്യ കുടുംബത്തെ സൗഭാഗ്യമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുന്നു. കലാവേദികളിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിലും സമ്മാനാർഹയായില്ലെങ്കിലും ഭർത്താവിനുവേണ്ടിയും മക്കൾക്കുവേണ്ടിയും ഭാര്യയ്ക്കു ഒരു കലാഹൃദയമുണ്ടായിരിക്കണം.

കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ആരോഗ്യകരമായ സുസ്ഥിതിക്കു വിശ്രമവും വിനോദവുമൊക്കെ ആവശ്യമാണു്. വിശ്രമസമയം രസകരമായും അതേസമയം ഉപകാരപ്രദമായും ചെലവഴിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഭാര്യ ഭർത്താവിനോടു സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം. കളികൾ, ഹോബികൾ, സൗഹൃദസംഭാഷണം, വിനോദയാത്രകൾ മുതലായവ കുടുംബത്തിൽ ആവശ്യമാണു്. അവിടെ ഭാര്യയുടെ സഹകരണം അത്യാവശ്യമാണു്. വിശ്രമമില്ലാതെ ജോലി മാത്രമായാൽ കുടുംബാന്തരീക്ഷം വിരസവും, ജീവിതം വിഷമകരവുമാകും. വീട്ടുജോലികളും മറ്റും കൃത്യമായി ചെയ്തിട്ടു കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിശ്രമസമയം കണ്ടെത്തി അതു പ്രയോജനകരമാം വിധം ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഭാര്യ തയ്യാറാകണം.

കുടുംബം ഒരു ദൈവാലയം

കുടുംബത്തിലെ ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്തും ഭാര്യയ്ക്കു വലിയ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. കുടുംബത്തെ ഒരു ദൈവാലയമാക്കിത്തീർക്കണം. മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ധാർമ്മികതയും കുടുംബത്തിനാവശ്യമാണ്. ദമ്പതികളുടെ ജീവിതവിശുദ്ധിയും ഈശ്വരവിശ്വാസവും മക്കളുടെ സാന്മാർഗ്ഗിക പരിശീലനവും ഭക്തിയും പ്രാർത്ഥനയുമെല്ലാം അവിടെ ആവശ്യമാണ്. ദൈവത്തെ കുടുംബത്തിന്റെ നാഥനായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് ദമ്പതികളും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിലേ കുടുംബം ഒരു ദൈവാലയമാകുകയുള്ളൂ. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ വിജയം ദൈവാനുഗ്രഹമാണ്. കുടുംബത്തിൽനിന്നു ദൈവത്തെ നിഷ്കാസനംചെയ്താൽ കുടുംബം എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും നരകമായിത്തീരും.

ഭാര്യാപദം അമ്മയെന്ന മഹനീയപദവിയിലേയ്ക്കു സ്ത്രീയെ ഉയർത്തുന്നു. അവൾ ഒരേ സമയം ഭാര്യയും അമ്മയുമായിത്തീരേണ്ടവളാണ്. ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലെ അനർഘ സമ്മാനങ്ങളാണു മക്കൾ. അവരുടെ സർവ്വോന്മുഖമായ വളർച്ചയും വികാസവും അവളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. മക്കൾക്കു അറിവും പരിശീലനവും നല്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഭാര്യയ്ക്കു വലിയ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. അതു നിർവ്വഹിച്ചുകാണാൻ ഭർത്താവ് അഭിലഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സാധാരണയായി കുടുംബത്തിൽ കിട്ടുന്ന പഠനവും പരിശീലനവുമാണ് വ്യക്തികളും സമൂഹത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. ഭാര്യ അമ്മയെന്നുള്ള നിലയിലാണു ശോഭിക്കേണ്ടത്.

അറിവു അനുപേക്ഷണീയം

ഭാര്യ അറിവും വിവേകവുമുള്ളവളായിരിക്കണം. കുടുംബജീവിതം സൗഭാഗ്യകരമാക്കുവാൻ അറിവ് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. കുടുംബജീവിതവും സാമൂഹ്യജീവിതവും സംബന്ധിച്ചു ശരിയായ അറിവ് അവൾ സമ്പാദിക്കുകയും അതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുകയും വേണം. മക്കൾക്കു ശരിയായ അറിവും പരിശീലനവും നല്കണമെങ്കിൽ അമ്മ അറിവുള്ളവളായിരിക്കണമല്ലോ. അറിവിന്റെ അഭാവമാണ് പലപ്പോഴും സ്ത്രീയെ അടിമത്തത്തിൽ തളച്ചിടുന്നത്. അജ്ഞതയാണ് ഏറ്റവും വലിയ പാരതന്ത്ര്യമെന്നു പറയാം. വിശ്രമസമയം മുഴുവൻ പൊട്ടക്കഥകളും വായിച്ചു തള്ളുന്ന സ്ത്രീക്കു അറിവുണ്ടാവുക

യില്ല. ഭാര്യയുടെ അറിവ് ഭർത്താവിനും ഉപകരിക്കും. ഭാര്യ എല്ലാ പ്രാരബ്ധങ്ങൾക്കുമിടയിൽ അറിവു സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധയുള്ളവളായിരിക്കണം. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ വിജയത്തിനു എല്ലാ വിജ്ഞാനശാഖകളിലുമുള്ള അറിവ് അഭിലഷണീയമായിരിക്കും.

സ്ത്രീയെ നമ്മുടെ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ 'ഭാര്യ' യെന്ന അവസ്ഥയിൽ മാത്രം വിശകലനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു ഇവിടെ. കുടുംബത്തെ നരകമാക്കുന്നതും സ്വർഗ്ഗമാക്കുന്നതും നാം തന്നെയാണ്. ദാമ്പത്യബന്ധത്തിലെ സ്നേഹാധിഷ്ഠിതമായ യോജിപ്പും ഉത്തരവാദിത്വനിർവ്വഹണവുമാണ് കുടുംബവിജയത്തിനു നിദാനം.

14

സ്ത്രീത്വം മകുടംചൂട്ടുന്നതു മാതാവിൽ

ലോകസംസ്കാരത്തിനു് ഇന്നോളം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രീയവും കലാപരവുമായ നേട്ടങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും പുരുഷൻ സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളവയാണെന്നു കാണാം. ഒരു മാഡം ക്യൂറിയൊ, ഒരു വലൻറീന തെരെഷ്കോവയൊ, ഒരു ജോവാൻ ഓഫ് ആർക്കൊ, ഒക്കെ അത്യപൂർവ്വമായി ജന്മമെടുക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. പുരുഷൻ തൻെറ മേധാവിത്വത്തിനു കാരണമായി ഇതു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാറുണ്ടു്. വാസ്തവത്തിൽ സ്ത്രീയുടെ സർഗ്ഗശക്തിയുടെ സിംഹഭാഗവും വേറൊരു സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമാകുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതു്. അവളിൽ സൃഷ്ടിയെടുക്കുന്നതു് ജീവനില്ലാത്ത ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളൊ ശില്പരൂപങ്ങളൊ അല്ല; സ്പന്ദിക്കുന്ന, വളരുന്ന അത്ഭുതപ്രതിഭാസങ്ങളായ മനുഷ്യശിശുക്കൾതന്നെയാണു്. മാതൃത്വം എത്ര മഹനീയമാണു്. ഒരു പുതിയ ജീവനെ തൻെറ ഉദരത്തിൽ ഉരുവാക്കി, ഹൃദയത്തിനു താഴെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചു് ചുമന്നുകൊണ്ടു നടന്നു് സ്വന്തം മാംസരക്തങ്ങൾ നൽകി വളർത്തി വേദനയനുഭവിച്ചു് പ്രസവിച്ചു് പാലൂട്ടി വളർത്തി, ഉണ്ണാതെ ഉറങ്ങാതെ സ്വയാർപ്പണത്തിലൂടെ ആളാക്കി ലോകത്തിനു സംഭാവന ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ അനുഭവിക്കുന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യം അനുഭവിച്ചുതന്നെ അറിയേണ്ടതാണു്. സൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി അവൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഈ പരമോന്നത ത്യാഗത്തിലാണു് ലോകത്തിൻെറതന്നെ നിലനില്പു്. വനിതാവിമോചന

ത്തിന്റെ പേരിൽ ചിലർ മാതൃത്വത്തെ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ ശാപമായി കാണാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണു ആധുനികതയുടെ ഏറ്റവും വലിയ അപകടം. നാലോ, അഞ്ചോ, അണുബോംബുകളാണു് ഈ ഭൂമിയുടെ അന്ത്യം കുറിക്കുന്നതെന്നു പലരും ഭയപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ അതുമല്ല കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരികയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ഭൂമുഖത്തുള്ള എല്ലാ സ്ത്രീകളും മാതൃത്വത്തിന്റെ ത്യാഗവും അപ്പണവും തങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ തയ്യാറല്ലെന്നു ഒറ്റക്കെട്ടായി തീരുമാനിച്ചാൽ ലോകം അവിടെ അവസാനിച്ചേക്കും.

സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം തന്റെ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ മനുഷ്യനെ പങ്കാളിയാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രധാന ചുമതല സ്ത്രീയെ ഭരമേല്പിച്ചു. ഒരു ശിശുവിന്റെ വളർച്ചയുടെ സുപ്രധാനഭാഗം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതു് അവനു നാലു വയസ്സാകുന്നതിനു മുൻപാണെന്നു ശാസ്ത്രം തെളിയിക്കുന്നു. ശിശുവാകുന്ന സൗധത്തിന്റെ ശാരീരികവും ബൗദ്ധികവും വൈകാരികവുമായ അടിത്തറ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നതു് ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണു്. ഭാവിയിൽ അവൻ എന്തായിത്തീരണമെന്നതു് ഈ ആദ്യരൂപം തീരുമാനിക്കുന്നു. ഈ നിർണ്ണായകകാലഘട്ടത്തിൽ ശിശു പൂർണ്ണമായും അമ്മയുടെ സ്വാധീനത്തിലാണെന്നു് സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം കുഞ്ഞിനെ സ്വാധീനിക്കുന്നതു് അമ്മയിലൂടെയാണു്. കുഞ്ഞു മറ്റുള്ളവരുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതും അമ്മയിലൂടെയാണു്. എത്രയൊ പ്രധാനമായ പങ്കാണു് കുഞ്ഞിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അമ്മ വഹിക്കുന്നതെന്നു് ഇതുകൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നു.

അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ സൂക്ഷ്മദർശിനിയിൽക്കൂടി മാത്രം കാണാവുന്ന വലിപ്പത്തിൽ ശിശു ആദ്യമായി രൂപമെടുക്കുമ്പോൾ അതു ഒരു സെൽ മാത്രമുള്ള ജീവന്റെ കണികയാണു്. പക്ഷേ ആ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ കുഞ്ഞിന്റെ സെക്സു്, നിറം, ഛായ ചില സ്വഭാവവിശേഷതകൾ, കലാവാസനകൾ ഇവയൊക്കെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു എന്നതാണു സത്യം. ആ ഒരു സെൽ രണ്ടായും, രണ്ടു നാലായും, നാലു് എട്ടായും ദ്രുതഗതിയിൽ ഇരട്ടിച്ചാണു് ശിശുവിന്റെ ശാരീരികമായ വളർച്ച സംഭവിക്കുന്നതു്. ഈ വളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായ പോഷകമൂല്യങ്ങൾ അമ്മയുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നു രക്തത്തിലൂടെ കുഞ്ഞിന്റെ ശരീരത്തിലെത്തുന്നു. ഭാവിതലമുറ

യെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാലുവായ പ്രകൃതി, അമ്മയ്ക്കു് ഈ പോഷകമൂല്യങ്ങളും കുറയുന്നതു വകവയ്ക്കാതെതന്നെ കുഞ്ഞിനാവശ്യമുള്ളിടത്തോളം നൽകുന്നു. പ്രായേണ ആദ്യമാസങ്ങളിൽ ഗർഭിണി ആഹാരകാര്യങ്ങളിൽ വിരക്തി കാണിക്കുകയാണു് പതിവു്. അതുകൊണ്ടു് മാതൃത്വത്തിനൊരുങ്ങുന്ന സ്ത്രീ ആരോഗ്യവതിയായിരിക്കണമെന്നുവരുന്നു. ഒരു മനുഷ്യനു ജീവിതത്തിൽ ആവശ്യം വരാവുന്നിടത്തോളം തലച്ചോർ സെല്ലുകളും ശൈശവത്തിൽ തന്നെ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ സിംഹഭാഗവും രൂപംകൊള്ളുന്നതു് ആദ്യത്തെ ഈ ആഴ്ചയിൽത്തന്നെയാണു്. ബുദ്ധിമാന്മാരായ സന്താനങ്ങളും വേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളും ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ. തലമുറകളായി പോഷകാഹാരക്കുറവു് അനുഭവിക്കുന്ന ചില ഗിരിവർഗ്ഗക്കാരുടെയും, ദരിദ്രവിഭാഗക്കാരുടെയും കൂട്ടികളുടെ ബുദ്ധിശക്തി സാമാന്യേന കുറവായിരിക്കുമെന്നു കണക്കുകളും തെളിയിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ ആഴ്ചകളിൽതന്നെയാണു കുഞ്ഞിന്റെ പല്ലുകളും അസ്ഥികൂടവും രൂപംകൊള്ളുന്നതു്. ഈ രംഗത്തും പോഷകക്കുറവു് ശാശ്വതമായ പ്രശ്നങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചേക്കാം.

ഗർഭധാരണത്തിന്റെ ആദ്യവാരങ്ങളിൽത്തന്നെയാണു് ഗർഭച്ഛിദ്രത്തിനുള്ള സാധ്യതകളും ഏറിയിരിക്കുന്നതു്. ഗർഭധാരണം ഒരു രോഗമല്ല. ശരീരത്തെ മുഴുവൻ തയ്യാറെടുപ്പിച്ചു് പ്രകൃതി വളരെ കരുതലോടെ നടത്തുന്ന ഒരു സ്വാഭാവിക പ്രക്രിയയാണതു്. പക്ഷേ ആദ്യ ആഴ്ചകളിൽ ക്ലേശകരമായ യാത്ര, ആയാസമുള്ള ജോലി ഇവയൊക്കെ അപകടകരമാകാം. വാസ്തവത്തിൽ പ്രസവത്തേക്കാളും വളരെയേറെ അപകടസാദ്ധ്യതയുള്ളതാണു ഗർഭച്ഛിദ്രം. ഭ്രൂണത്തെ വഹിക്കുന്ന ഗർഭപാത്രത്തിനുള്ളിലെ എല്ലാ രക്തക്കുഴലുകളും ഗർഭാശയത്തിനകത്തു ധാരാളം രക്തമെത്തിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന സമയമാണതു്. ഗർഭച്ഛിദ്രത്തോടൊപ്പം ഉണ്ടാകാവുന്ന അമിത രക്തപ്രവാഹം ഗർഭിണിയുടെ മരണത്തിനുതന്നെ കാരണമാകാം. ഒരു മേജർ ഓപ്പറേഷൻപോലെ ശരീരത്തിനനുഭവപ്പെടാവുന്ന ഗർഭച്ഛിദ്രം ഹൃദയസ്തംഭനത്തിനു കാരണമാകാം.

ഈ കാലഘട്ടം വേറൊരു തരത്തിലും കുഞ്ഞിന്റെ വളർച്ചയിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്കു വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ സമ

യത്തു് അമ്മ കഴിക്കുന്ന മരുന്നുകളും അമ്മയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന അസുഖങ്ങളും കുഞ്ഞിനെ ശാശ്വതമായി ബാധിച്ചെന്നുവരാം. യൂറോപ്പിൽ ഒരു കാലത്തു് വ്യാപകമായതോതിൽ താലിഡോമൈഡ് ഗുളികകളും ഗർഭിണികളും കഴിക്കാനിടയായി. ഗർഭാരംഭത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില്ലറ അസുഖങ്ങൾക്കു കാര്യമായ ശമനം ഉണ്ടാകുന്നതായി കണ്ടതുകൊണ്ടാണു് ഡോക്ടർമാർ ഈ മരുന്നു നിർദ്ദേശിച്ചതു്. ശിശുക്കൾ ജനിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണു് അപകടം മനസ്സിലായതു്. കൈയും കാലുമില്ലാത്ത മാംസപിണ്ഡങ്ങളായാണു് പലതും ജനിച്ചതു്. മേല്പറഞ്ഞ ഗുളികകളാണു അപകടകാരണമെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതു മാർക്കറ്റിൽനിന്നു പിൻവലിച്ചപ്പോഴേക്കു് ആയിരക്കണക്കിനു കുഞ്ഞുങ്ങളാണു ജനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബെറ്റ് നാബോളം തുടങ്ങിയ പല മരുന്നുകളും ഇതുപോലെ അപകടകാരികളാണു്. ഏതെങ്കിലും രോഗത്തിനു ഡോക്ടറെ സമീപിക്കുന്ന സ്ത്രീ താൻ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് സംശയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ വിവരം ഡോക്ടറെ നിർബന്ധമായും അറിയിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്ത്രീക്കുണ്ടാകുന്ന ചില അസുഖങ്ങളും ഗർഭസ്ഥശിശുവിനെ ബാധിക്കും. ജർമ്മൻ മീസിൽഡ് ഒരുദാഹരണമാണു്. അമ്മയ്ക്കു കാര്യമായ അസ്വസ്ഥതകൾക്കു് ഇതു കാരണമാകുന്നില്ല. പക്ഷെ ഗർഭസ്ഥശിശുവിനു് അംഗഭംഗങ്ങളൊ, അന്ധതയൊ, ജീവനാശമൊ തന്നെ സംഭവിച്ചേക്കാം. തന്റെ ഉദരത്തിൽ വഹിക്കുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ ഭാവിയെക്കരുതി അമ്മ ആരോഗ്യകാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കേണ്ടതാണു്.

ശാരീരികമായ ശ്രദ്ധയോടൊപ്പം വേറെ ചിലതിലും ഗർഭിണി ശ്രദ്ധാലുവാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗർഭിണിയുടെ മാനസികാവസ്ഥ എന്തുമാത്രം ഗർഭസ്ഥശിശുവിനെ സ്വാധീനിക്കുമെന്നതു് ഇന്നും ഒരു വിവാദവിഷയമാണു്. കുഞ്ഞും അമ്മയും തമ്മിൽ രക്തക്കുഴൽ വഴിയുള്ള ബന്ധം മാത്രമേയുള്ളുവെന്നും, ഞരമ്പുവഴിയുള്ള ഒരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും അതിനാൽ അമ്മയുടെ മാനസികാവസ്ഥ ശിശുവിനെ ഒരു വിധത്തിലും ബാധിക്കില്ല എന്നും വാദിക്കുന്നവരുണ്ടു്. പക്ഷേ അമ്മയുടെ മാനസികാരോഗ്യവും കുഞ്ഞിനോടുള്ള നിലപാടും കുഞ്ഞിനെ സ്വാധീനിക്കാമെന്നതന്നെയാണു് പല മനഃശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധരുടെയും അഭിപ്രായം. യുദ്ധകാലത്തു ഭീതിയും ഉൽക്കണ്ഠയും നിറഞ്ഞ സാഹചര്യത്തിൽ

ഗർഭത്തിൽ ഉരുവായ കുഞ്ഞു് അതിനേറതായ സവിശേഷത കളം കാണിച്ചു എന്നാണു് ഗവേഷണം തെളിയിക്കുന്നതു്.

ഗർഭനിരോധനത്തെക്കുറിച്ചും കുടുംബാസൂത്രണത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള പ്രചാരണപരിപാടികളം ഗർഭധാരണം ഒരത്യാഹിതം എന്ന നിലപാടിലേക്കു ചിലരെയെങ്കിലും കൊണ്ടുവന്നെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ ഗർഭിണിയാണെന്നറിഞ്ഞാലുടനെ മൂക്കത്തു വിരൽവയ്ക്കുന്ന അവസ്ഥാവിശേഷം ഇന്നു ജാതമായിട്ടുണ്ടു്. ദാമ്പത്യബന്ധത്തെ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുന്ന കണ്ണികുഞ്ഞുതന്നെ. ഓരോ സ്ത്രീയും താൻ ഗർഭം ധരിക്കുന്ന ശിശുവിനെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്ന സാഹചര്യം ഉണ്ടാകണം.

അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ വളരെ സുരക്ഷിതമായി കുഞ്ഞു് സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഗർഭാശയത്തിനകത്തുള്ള വേറൊരു സഞ്ചിക്കകത്തു് ദ്രാവകത്തിനകത്തു് ആണു് ശിശു ശയിക്കുന്നതു്. അമ്മയുടെ ഉദരത്തിനേൽക്കുന്ന ആഘാതങ്ങളം, തന്മൂലം, കുഞ്ഞിനെ ബാധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ കുഞ്ഞു് എപ്പോഴും കേട്ടറങ്ങുന്ന താരാട്ടു് അമ്മയുടെ ഹൃദയസ്പന്ദനമാണു്. അനസ്യൂതമായി നടക്കുന്ന താളാത്മകമായ ഈ സംഗീതം കുഞ്ഞിന്റെ ബോധമനസ്സിൽ വ്യക്തമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. അവന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ സിഗ്നലാണതു്. അമിതമായി ആകുലപ്പെടുകയൊ ഭയപ്പെടുകയൊ ചെയ്യുന്ന അമ്മയുടെ ഹൃദയമിടിപ്പിന്റെ താളം തെറ്റുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി അകാരണമായ ഒരു ഭയം കുഞ്ഞിനെ ബാധിക്കാം എന്നാണു വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പ്രായമായതിനുശേഷം ആകുലതയുടെ നിമിഷങ്ങളിൽ അറിയാതെ താളത്തിൽ മുട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നവരുണ്ടു്. മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ അല്പമറിയാത്ത ഏറ്റം സുരക്ഷിതമായിരുന്ന കാലഘട്ടമായ ഗർഭാശയജീവിതത്തിലേയ്ക്കു രക്ഷപ്പെടാനുള്ള അബോധമനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകടനമാകാം അതെന്നാണു് ഡോ. ഡെസ്മണ്ടു് മോറിസിന്റെ അഭിപ്രായം. ദൈവം തരുന്ന കുഞ്ഞിനെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള അമ്മയുടെ ഹൃദയവിശാലത കുഞ്ഞിന്റെ പൂർണ്ണമായ വ്യക്തിത്വവികാസത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടകമാണെന്നതത്ഥം.

ഗർഭധാരണത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തു ഗർഭിണികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾക്കു പല കാരണങ്ങളും

ഉണ്ടാകാം. ഗർഭധാരണത്തോടനുബന്ധിച്ചു ഹോർമോൺ വിതരണത്തിലുണ്ടാകുന്ന അസന്തുലിതാവസ്ഥയാണ് ഒരു കാരണം. ഗർഭംധരിക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മതയുള്ളതാവുന്നു എന്നതാണ് വേറൊരു കാരണം. അതുവരെ അനുഭവപ്പെടാത്ത രൂപഭേദങ്ങളും ഗന്ധവ്യത്യാസങ്ങളുമൊക്കെ അവർക്കനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങുന്നു. എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി ഗർഭധാരണത്തോട് മാനസികമായി പൊരുത്തപ്പെടാനാവാത്തതു് മനംമറിച്ചിലിനു കാരണമാകുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. താൻ ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്റെ ഉള്ളിൽ വളരുന്ന ഭ്രൂണത്തെ ഛർദ്ദിച്ചുകളയാനുള്ള ഉപബോധമനസ്സിന്റെ വ്യഗ്രതയെന്നു് ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാം. ഗർഭധാരണത്തോടുള്ള ആരോഗ്യപരവും പക്വവുമായ സമീപനം ഈ പ്രശ്നത്തിനും പരിഹാരമുണ്ടാക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

ആദ്യത്തെ പന്ത്രണ്ടാഴ്ചകം കഴിഞ്ഞാൽ സാധാരണ ഗതിയിൽ വലിയ പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടാകാറില്ല. ഒരു ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം സാധാരണഗതിയിൽ ജീവിതം തുടരാവുന്നതാണു്. ശാന്തമായ, സന്തോഷംനിറഞ്ഞ ഒരു മാനസികാവസ്ഥ ആവശ്യമാണെന്നു മാത്രം. ദൈവാശ്രയബോധത്തോടെ സ്ത്രീ പെരുമാറണം. അവസാനഘട്ടത്തിൽ ഇടപ്പെല്ലുകൾക്കിടയിലായി ശിശു തല താഴോട്ടായി സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അമ്മയ്ക്കുണ്ടാവുന്ന വീഴ്ചകം കുഞ്ഞിന്റെ തലച്ചോറിനെ ബാധിക്കാമെന്നാണു് വിദഗ്ധാഭിപ്രായം. അമ്മയെ സംബന്ധിച്ചു് ഏറ്റവും അസ്വസ്ഥതനിറഞ്ഞ കാലഘട്ടമാണതു്. പൂർണ്ണവളർച്ചയെത്തിയ ശിശുവിന്റെ ഭാരം വഹിക്കേണ്ടതുകൊണ്ടു് ചലനഗതി സാവധാനത്തിലാകുന്നു. ഇരുപ്പും, കിടപ്പും, ജോലിയും ഒക്കെ ആയാസകരമാണു്. ഡയഫ്രം മുകളിലേയ്ക്കു തള്ളുന്നതുകൊണ്ടു് ശ്വാസംമുട്ടലും അനുഭവപ്പെടും. ഈ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഫലം ഉടനെ അനുഭവിയ്ക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷാനിർഭരതയാണു് ഈ ക്ലേശങ്ങളെ ലഘൂകരിക്കുന്നതു്. സ്വന്തം അസ്വസ്ഥതകളെക്കാം ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ സുഖസന്തോഷങ്ങളാണു് അമ്മയുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുന്നതു്.

ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യനിമിഷങ്ങളിൽ അമ്മയുടെ വാത്സല്യത്താൽ കുഞ്ഞിനു ലഭിക്കുന്ന വാത്സല്യപൂർണ്ണമായ സ്നേഹവും സംരക്ഷണവും ആ ജീവിതത്തിനു ശക്തമായ അടിത്തറപാകുന്നു. ഗർഭധാരണത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിലെ അതേ

പ്രാധാന്യംതന്നെ ഈ കാലഘട്ടത്തിനും അവകാശപ്പെടാം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിർഭാഗ്യകരങ്ങളായ സാഹചര്യങ്ങളും ഈ സുരക്ഷിതത്വബോധം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയേക്കാം. ഒരു ആൺ കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി ആറുനോറുപേരിരിക്കുന്ന അമ്മയ്ക്കു പെൺകുഞ്ഞു് ജനിച്ചു എന്നുവരാം. സുന്ദരനായ ശിശുവിനെ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു് ലഭിച്ചതു് വിരൂപനോ, അംഗഭംഗമുള്ളവനോ ആകാം. ജനിച്ച നാളിന്റെ അപാകതകളേക്കുറിച്ചും അതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ ഫലങ്ങളേക്കുറിച്ചും ഉള്ള അതിരുകവിഞ്ഞ വിശ്വാസം ആകുലത സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നുവരാം. വിവിധ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടു് തനിക്കു ലഭിച്ച കുഞ്ഞിനെ അമ്മയ്ക്കു പൂർണ്ണമനസ്സോടെ സ്വീകരിക്കാനാവുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വളർച്ച ആരംഭത്തിലെ മുരടിക്കുകയാണു്. ശിശുമനസ്സിനേൽക്കുന്ന പോറലുകൾ ഭാവിയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു വഴിതെളിക്കുന്നു.

ജീവിതമാരംഭിക്കുന്ന ശിശുവിനു് അത്യാവശ്യം ലഭിക്കേണ്ട ഒന്നാണു് അമ്മയുടെ മുലപ്പാൽ. കുഞ്ഞിന്റെ ശാരീരികവളർച്ചയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ ശിശുവിനാവശ്യമായ കൊഴുപ്പും മറ്റു പോഷകങ്ങളും അതിൽ സംരേചിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ കുഞ്ഞിനെ രോഗങ്ങളിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കുന്ന ചുമതലയും മുലപ്പാൽ തന്നെയാണു നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്. അമ്മയ്ക്കുവേണ്ടിയല്ല കുഞ്ഞുങ്കൊക്കുവേണ്ടിയാണു് പാലു് ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. സൗകര്യത്തിന്റെയൊ സൗന്ദര്യത്തിന്റെയൊ പേരിൽ അതു കുഞ്ഞിനു നിഷേധിക്കാൻ ഒരു സ്ത്രീക്കും അവകാശമില്ല. വളരെ ആരോഗ്യകരമായ ശുദ്ധമായ രീതിയിൽ പ്രകൃതി അതു കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. ആരംഭദശയിൽ കുഞ്ഞിന്റെ ഉൽപ്രേരണകൾ മുണ്ടകളോടു ബന്ധപ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. വലിച്ചു കുടിക്കാനുള്ള പ്രവണതയാണു് ആ കാലത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രത്യേകത. കുപ്പിപ്പാൽ ലഭിക്കുന്ന കുഞ്ഞു് വിശപ്പിന്റെ ആർത്തിയോടെ വലിച്ചുകുടിക്കുമ്പോൾ നിപ്പിളിന്റെ വലിയ ദ്വാരത്തിലൂടെ പാലൊഴുകി വയർ പെട്ടെന്നു നിറയുന്നു. വയർ നിറഞ്ഞാലും വലിച്ചു കുടിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം ശമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കുഞ്ഞു് പിന്നെയും കുടി തുടരുന്നു. പക്ഷേ ദ്വാരം ചെറുതാകാൻ വയ്യാത്തതുകൊണ്ടു് ആവശ്യത്തിലേറെ പാൽ അകത്തുകടക്കുന്നു. പക്ഷെ മുലയൂട്ടിന്റെ സ്ഥിതി ഇതല്ല. കുഞ്ഞുകുടിക്കാനാരംഭിക്കുമ്പോൾ ധാരാളമായി പ്രവ

ഹിക്കുന്ന പാലു് കുട്ടിയുടെ ആഗ്രഹം കുറയുന്നതനുസരിച്ചു് കുറഞ്ഞുവരുന്നു. മതിയാവോളം സമയം വയർ നിറഞ്ഞുപോകാതെ വലിച്ചുകുടിക്കുന്നതിനു് ഇതു കുഞ്ഞിനെ സഹായിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ ശരീരത്തോടു ചേർന്നിരുന്നു് മുലകുടിക്കുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ വയർ മാത്രമല്ല മനസ്സും നിറയുന്നു. മാതൃപുത്ര ബന്ധത്തിന്റെ അനിർവ്വചനീയങ്ങളായ നിമിഷങ്ങളാണവ.

ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ കൗമാരപ്രായത്തിലുള്ള കുറവാളികളുടെ എണ്ണം ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. സാധാരണ നിയമപരിധിയിൽ വരാത്ത ഈ ബാലന്മാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേക കോടതികൾ വേണ്ടിവന്നു. എട്ടുവയസ്സിൽ മാതാപിതാക്കളെ വെടിവച്ചു കൊന്നവരും തോക്കുചൂണ്ടി കൊള്ളയടിച്ചവരും മോഷ്ടാക്കളുമൊക്കെ അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ആരാഞ്ഞ വിദഗ്ധന്മാർ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തിലാണു ചെന്നെത്തിയതു്. ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ അമേരിക്കൻ ആശുപത്രികളിൽ പ്രസവിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു കൂടുതൽ വിശ്രമവും പരിചരണവും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രത്യേക നേഴ്സറികളിൽ ആയമാർ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു രീതി നടപ്പാക്കിയിരുന്നു. പോഷകപ്രധാനമായ കുപ്പിപ്പാൽ മാത്രം ലഭിച്ചു് അമ്മയുടെ മുലപ്പാൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു് വളർന്ന ആ സന്താനങ്ങളിലാണു് പെറുപ്പത്തിലേ കുറവാസനകൾ മുളയെടുത്തതു്. ഇന്നു് എല്ലാ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലും മുലപ്പാലിനുവേണ്ടിയുള്ള ശക്തമായ പ്രചാരണം ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണു്. ''മുലപ്പാലിലേയ്ക്കു തിരികെപ്പോവുക'' ഇതാണവരുടെ മുദ്രാവാക്യം. ''മുലപ്പാലിനു പകരമാകാൻ വേറൊരാഹാരത്തിനും സാദ്ധ്യമല്ല''. പാൽപ്പൊടിടിന്നുകളിൽ ഇന്നു നിർബന്ധമായി ഈ വാചകം അവർ എഴുതിവയ്ക്കുന്നു. ലോകാരോഗ്യസംഘടനയും ഇന്നു ഇക്കാര്യത്തിൽ മുൻപന്തിയിൽ തന്നെയുണ്ടു്. ആദ്യത്തെ ആറുമാസങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായി മുലയൂട്ടിത്തന്നെ കുഞ്ഞിനെ വളർത്തുന്ന അമ്മയ്ക്കു ഗർഭധാരണസാദ്ധ്യതയും കുറവായിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളെ മുലയൂട്ടുന്നതു എല്ലാവിധത്തിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതാണു്.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അമ്മയുടെ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ട ഒരു കാര്യമാണു് പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പുകൾ. കർശനമായി കാലാകാലങ്ങളിൽ ഈ കുത്തിവയ്പുകൾ നൽകപ്പെട്ടാൽ

നിലങ്കാരിച്ചുമ, ടെറനസ്, ഡിഫ്തീരിയ, പിള്ളവാതം മുതലായ രോഗങ്ങളിൽനിന്നു് കുഞ്ഞുങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്താം. ഇക്കാര്യത്തിൽ അമ്മയുടെ അനാസ്ഥ ജീവിതങ്ങളെ വികല മാക്കിയെന്നു വരാം. തങ്ങളുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ജീവിതങ്ങളും സുരക്ഷിതമായിരിക്കണമെന്ന ബോദ്ധ്യത്തോടെ അമ്മമാർ പ്രവർത്തിക്കണം.

അമ്മയുടെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകമായി പതിയേണ്ട ചില വിഷമസന്ധികളുണ്ടു് കുഞ്ഞിന്റെ ജീവിതത്തിൽ. മുല കുടി മാറുന്ന സമയമാണു് അതിലൊന്നു്. മലമൂത്രവിസ ർജ്ജനത്തിനുള്ള ശാരീരിക പ്രേരണകളെ നിയന്ത്രിച്ചു് സാമൂ ഹ്യജീവിയായിത്തീരാൻ അവൻ തയ്യാറാകുന്ന ഘട്ടമാണു് വേറൊന്നു്. സ്നേഹത്തോടും പക്വതയോടും കൂടി അമ്മ ഈ അവസരങ്ങളും കൈകാര്യം ചെയ്യണം. പട്ടാളമുറകളും, ഒരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാത്ത പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യവും അപകടകര മാണു്. സ്നേഹപൂർണ്ണവും അതേസമയം ചിട്ടയായതുമായ നിയന്ത്രണമാണു് ഇവിടെ ആവശ്യം. രണ്ടാമത്തെ കുഞ്ഞി ന്റെ ആഗമനവും കുഞ്ഞിന്റെ മാനസികാവസ്ഥയിൽ കോ ളിളക്കങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കാം. ഇന്നലെവരെ അമ്മയുടെ മടിത്ത ലത്തിനു താനായിരുന്ന അവകാശി. ഇന്നു വേറൊരുവൻ തന്നെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞിനു് അംഗീക രിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണതു്. രണ്ടാമത്തെ കുഞ്ഞു ജനിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അവനെ സ്വാഗതം ചെ യ്യാൻ പോന്ന മനോഭാവം ആദ്യത്തെ ശിശുവിൽ സജ്ജമാ ക്കാൻ അമ്മയ്ക്കു കഴിയണം. വളർന്നു വരുന്ന ശിശു ഒരു കളി ക്കൂട്ടു ലഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണു്. താൻ ഗർഭിണി യായതായി മനസ്സിലാക്കുന്ന അമ്മയ്ക്കു്, പുതിയ അതിഥിയെ സ്വീകരിക്കാൻ മൂത്ത ശിശുവിനെ സാവധാനത്തിൽ ഒരുക്കി യെടുക്കാം. അവനെ 'ചേട്ടാ' എന്നു വിളിക്കാൻ ഒരു കുഞ്ഞ നുജത്തിയോ അനുജനോ വരുന്നതു് അവൻ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കും. മൂത്തവനെ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും പൊ ടുന്നനെ മാറ്റിനിർത്തി ഇളയവനെ എല്ലാ ശ്രദ്ധയുടേയും, കേന്ദ്രബിന്ദുവാക്കാതെ സ്നേഹവലയത്തിൽ മൂത്തവനെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്താൻ അമ്മയ്ക്കു കഴിയണം. കുഞ്ഞിനെ താരാട്ടുപാ ടാനും പരിചരിക്കാനും അവന്റെ സഹകരണംകൂടി അഭ്യർ ത്ഥിക്കാം. തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ അഭിമാനബോധ മുണ്ടാകുന്ന അവനു് അസൂയപ്പെടാൻ നേരമുണ്ടാവില്ല. ആരം

ഭത്തിലുണ്ടാകുന്ന അസൂയയും വിദ്വേഷവും തീരാത്ത പക യായിമാറി സഹോദരങ്ങളെ എന്നേക്കുമായി അകറ്റാതിരിക്കു വാൻ അമ്മയുടെ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ സമീപനത്തിനു കഴിയും.

ശിശുവിൽ ആദ്യമായി ധാർമ്മികബോധം ഉളവാക്കുന്നതു മാതാവാണു്. ഇതു ബോധപൂർവ്വകമായ ഉപദേശങ്ങളിൽനി ന്നെന്നതിനേക്കാൾ അമ്മയുടെതന്നെ പ്രവൃത്തികളിൽനി ന്നാണു കുഞ്ഞു് ഉൾക്കൊള്ളുക. നീതിപൂർവ്വകങ്ങളായ തീരു മാനങ്ങളാണു് അമ്മ കൈക്കൊള്ളുന്നതെന്നും അമ്മയുടെ ജീവി തത്തെ നയിക്കുന്ന മൗലികങ്ങളായ ചില ആദർശങ്ങളുണ്ടെ ന്നും കുഞ്ഞുങ്ങൾ വളരെവേഗം മനസ്സിലാക്കുന്നു. സത്യസ ന്ധത, അദ്ധ്വാനശീലം, ക്ഷമ, നീതിബോധം ഇവയൊക്കെ അവൻ ഈ പ്രായത്തിൽ തന്നെയാണു് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു്. മറ്റുള്ളവരോടുള്ള ദ്വേഷത്തിനാണു് അമ്മ തന്നെ തല്ലുന്നതെന്നു കുഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയാൽ അമ്മയുടെ സാമീപ്യത്തിൽ സുര ക്ഷിതത്വം അവനു നഷ്ടപ്പെടുന്നു. തെറ്റുചെയ്യുക എന്നതി നേക്കാൾ അതു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുക എന്നതാണു് അപകട കരം എന്ന ധാരണയും അമ്മയിൽനിന്നു കുഞ്ഞിനു ലഭിച്ചു വെന്നുവരാം. സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ തത്ത്വദീക്ഷകളൊന്നും പാലിക്കാത്ത അമ്മയ്ക്കു കുഞ്ഞിന്റെമേൽ ധാർമ്മികമായ മേൽ ക്കോയ്മ നഷ്ടപ്പെടുകയാണു്. സനാതനമായ മൂല്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വേറെന്തും ബലികഴിക്കാൻ സന്നദ്ധരാണെന്നു പ്രവൃ ത്തിയിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളാണു് ഏറ്റവും സ്വീകാര്യമായ നേതൃത്വം നൽകുക.

അമ്മയാണു കുഞ്ഞിന്റെ ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യാപിക. വിടർന്ന കണ്ണുകളോടെ പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളെ ശിശുക്കൾ വീക്ഷി ക്കുന്നു. അവയെക്കുറിച്ചുള്ള ജിജ്ഞാസയാണു് ആ മനസ്സുകൾ നിറയെ. ചോദ്യങ്ങളുദിക്കുന്നതു അവിടെയാണു്. ആ ചോദ്യങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും തന്നാലാവുന്നവിധം ഉത്തരം പറയുകയും ചെയ്യുന്ന അമ്മ പ്രഗല്ഭമായ ഒരു വിദ്യാ ലയജീവിതത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ചു കഴിഞ്ഞു. സ്വശരീര ത്തിൽനിന്നു വരുന്ന നേത്ത നൂലുകൾകൊണ്ടു് വലയുണ്ടാക്കി ഇരതേടുന്ന ചിലന്തിയും, പൂവിൽനിന്നു തേൻ നുകരുന്ന ചിത്രശലഭവും, വെള്ളത്തിൽ നീന്തിക്കളിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളു മൊക്കെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ പുതിയ മേഖലകൾ ശിശുവിന്റെ മുൻപിൽ തുറക്കുകയാണു്. വിജ്ഞാനദാഹവും അന്വേഷണ

ത്വരയും അവനിൽ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ അമ്മയ്ക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. തനിക്കു ചുറ്റുമുള്ള ഈ അത്ഭുതപ്രപഞ്ചത്തെ കണ്ണുതുറന്നു കാണാനും ആ രഹസ്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാനും അമ്മയിൽനിന്നഭ്യസിക്കുന്ന ശിശുവാകാം ഭാവിയിൽ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനാകുക. രണ്ടു രണ്ടര വയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും അക്ഷരങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ കുഞ്ഞിനെ അഭ്യസിപ്പിക്കാം. ഒരേ അക്ഷരംതന്നെ വലുപ്പത്തിലെഴുതി കുഞ്ഞുകേൾക്കേ പല പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചാൽ അക്ഷരങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കത്തക്ക ജ്ഞാനം അവൻ നേടുന്നതു കാണാം. ആ പ്രായത്തിൽതന്നെ ചിത്രങ്ങളുള്ള പുസ്തകങ്ങളും കളിക്കോപ്പുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൊടുക്കാം. താൻ കാണുന്ന ചിത്രങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാനും പേരു പറയാനും അവനു കഴിയും. പക്ഷെ, ആ പ്രായത്തിൽ അവനെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്നോണം അക്ഷരമാലകളും മറ്റു വിജ്ഞാനശാഖകളും അഭ്യസിക്കാനും, മനഃപാഠമാക്കാനും ശിക്ഷാപൂർവ്വം പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന അമ്മ ശിശുവിനോടു് അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ പ്രായത്തിൽ എല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസവും കളികളിലൂടെ മാത്രമേ ആകാവൂ. കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ കുഞ്ഞിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വളരെ പ്രധാന പങ്കു വഹിക്കുന്നു. അനുകരണത്തിലൂടെ വളരുന്ന കാലമാണതു്. കവിളൻമടലിനെ കുഞ്ഞാക്കി താരാട്ടുപാടുന്ന പെൺകുട്ടിയും, പാറക്കല്ലു ടെയിനാക്കി യാത്ര ചെയ്യുന്ന കൊച്ചുമിടുക്കനും ജീവിതാഭ്യസനംതന്നെയാണു നടത്തുന്നതു്. ഇതു മനസ്സിലാക്കാതെയാണു മുഴുവൻ സമയവും സ്ലേറ്റും, പെൻസിലും, പുസ്തകവുമായി വിദ്യ അഭ്യസിക്കാനായി മാതാപിതാക്കൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു്. ശൈശവത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സന്തോഷവും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെ അറിവിന്റെ മേഖലകളിലേയ്ക്കുയരുവാൻ കുഞ്ഞിനെ സഹായിക്കുന്ന അമ്മയാണു് യഥാർത്ഥ ഗുരു.

ദൈവത്തെ അറിയാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ ദൈവസമക്ഷം ആനയിക്കുന്ന ആളാണു് മിഷനറിയെങ്കിൽ അമ്മ ഒരു യഥാർത്ഥ മിഷനറിയാണു്. ഈ ഇളം പ്രായത്തിൽ കുഞ്ഞിന്റെ മനസ്സിൽ ഈശ്വരചിന്ത ശ്രുദ്ധമൂലമാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരമ്മയും ഭാവിയിൽ അവൻ നിരീശ്വരനാകുമെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല, വളർന്നുവരുന്ന പ്രായത്തിൽ മറ്റു് ആശയസംഹിതകളും അവനെ സ്വാധീനിച്ചാലും പിന്നീടു് ഈശ്വരനിലേക്കു അവൻ തിരിച്ചുവരും. വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ഈശ്വരചിന്തയി

ലേക്കു കുഞ്ഞിനെ തിരിച്ചുവിടാൻ അമ്മയ്ക്കു കഴിയും. തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള ഈ അത്ഭുത പ്രപഞ്ചത്തിലൂടെ ആ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവിലേയ്ക്കു ചിന്ത തിരിക്കുക വളരെ എളുപ്പമാണ്. മാധുര്യമുള്ള ഓറഞ്ച് ആസ്വദിക്കുന്ന ശിശുവിനോട് ഉറുമ്പും ഈച്ചയും കയറാതെ ഭദ്രമായി ആ മധുരമുള്ള നീരു് അവനായി ഒരുക്കിയ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കാം. ആ ഓരോ ഫലത്തിലും ഭാവി തലമുറകൾക്കുവേണ്ടി വിത്തു നിക്ഷേപിച്ച ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ പരിപാലനയെക്കുറിച്ചും പറയാം. നിസ്സഹായനും ദുർബലനുമായ ശിശുവിനു പിതാവിലുള്ള പൂർണ്ണമായ ആശ്രയത്വം വളരെ സ്വീകാര്യമായ ആശയമായിരിക്കും. പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ശീലം ആ ചെറുപ്രായത്തിൽ സ്വായത്തമാക്കുന്ന ശിശു ഒരു ജീവിതപരിശീലനമാണ് സ്വന്തമാക്കുന്നതു്.

സ്വാശ്രയബോധവും, അദ്ധ്വാനശീലവും ഇതേ പ്രായത്തിൽതന്നെയാണ് ശിശു അഭ്യസിക്കേണ്ടതു്. കുഞ്ഞിനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്ന അമ്മ സ്വയം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വളരാനനുവദിക്കുന്ന സ്നേഹമാണ് യഥാർത്ഥസ്നേഹം. ശിശുവിനെ നിലത്തുവയ്ക്കാതെ ചുമന്നുകൊണ്ടുനടക്കുകയും, അവനെ കുളിപ്പിച്ച്, വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ച്, ചോറൂട്ടി വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീ കുഞ്ഞിനോടുള്ള സ്നേഹമാണ് കാരണമായി പറയുന്നതെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ കുഞ്ഞിന്റെ ശത്രുവാണ്. നിലത്തുകിടന്ന്, കൈകാലിട്ടടിച്ചാലേ ഈ ഭൂമിയെ ചവിട്ടടിയിലമർത്താനുള്ള കരുത്തു് ആർജ്ജിക്കുകയുള്ളൂ. എല്ലാക്കാര്യവും മകനുവേണ്ടി ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന അമ്മ അവനെ എന്നേക്കുമായി തന്റെ അടിമയാക്കി, തന്നെ ചുറ്റുന്ന ഉപഗ്രഹമാക്കി മാറ്റാൻ വെമ്പുന്ന സ്വാർത്ഥമതിയാണ്. അദ്ധ്വാനശീലത്തിലൂടെ ഈ ഭൂമിയെ കീഴടക്കാനാണു മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു്. അതു നിറവേറ്റുമ്പോൾ മാത്രമേ ജീവിതത്തിനു ലഹരിയും സംതൃപ്തിയും ലഭ്യമാകുന്നുള്ളൂ. അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം കുഞ്ഞുങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ അമ്മമാർ തയ്യാറാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

'മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ രൂപത്തിലും ഛായയിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു', എന്നു ബൈബിൾ സാക്ഷിക്കുന്നു. സ്നേഹമാണു ദൈവത്തിന്റെ ഛായ. ഈ പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളെയും

മാനവരാശിയെ മുഴുവനും സ്നേഹിക്കാൻ മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചത്തോളം തന്റെ ആത്മം വളരണമെന്നു 'മഹാഭാരത'ത്തിലെ യുധിഷ്ഠിരൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു്. പക്ഷേ അതു സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ സംഭവിക്കുന്നില്ല. സ്നേഹിച്ചും, സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടും സൃഷ്ടിയുടെ പരമോന്നതമായ ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്കു മനുഷ്യൻ വളരണമെന്നാഗ്രഹിച്ച ദൈവം അവൻ ഒരു കുടുംബത്തിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹബന്ധത്തിൽനിന്നുരുവാകണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹ്യഭാവം ആദ്യമായി ഉടലെടുക്കുന്നതു് അമ്മയുമായുള്ള ബന്ധത്തിലാണു്. അവന്റെ ലോകത്തിൽ അവൻ ആദ്യമായി തിരിച്ചറിയുന്നതും, സ്നേഹിക്കുന്നതും അമ്മയേയാണു്. മറ്റു വ്യക്തികളെ അവൻ പരിചയപ്പെടുന്നതും അവരുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതും അമ്മയിലൂടെയാണു്. അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിലൂടെ അവൻ മറ്റുള്ളവരെ തിരിച്ചറിയുന്നു, വിലയിരുത്തുന്നു, സ്നേഹിക്കുന്നു. ജാതി, മത, വർണ്ണവ്യത്യാസമില്ലാതെ മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായിക്കണ്ടു് സ്നേഹിക്കുന്ന മനുഷ്യസ്നേഹിയായ അമ്മയ്ക്കു മാത്രമേ ഈ സമഭാവനയും മനുഷ്യസ്നേഹവും കുഞ്ഞിലേയ്ക്കു പകരാനാവൂ. അമ്മയുടെ കാഴ്ചപ്പാടു് വികലവും പക്ഷപാതപരവുമാണെങ്കിൽ അതു കുഞ്ഞിനെയും സ്വാധീനിക്കാതെ വയ്യ. ഒരു കുടുംബത്തിൽ തന്നെയുള്ള വിവിധ വ്യക്തികളുമായുള്ള ബന്ധത്തിനു ശക്തിയും ദൃഢതയും നല്കാൻ അമ്മയുടെ പരിശീലനത്തിനു കഴിയും. കുടുംബം ഒരു കൂട്ടായ്മയാണെന്നും സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധം ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും, അസ്തിത്വത്തിന്റെതന്നെ അവശ്യഘടകമാണെന്നും ശിശു അമ്മയിൽനിന്നാണു മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. വാദ്ധ്യക്യത്തെ ബഹുമാനിക്കാൻ ശിശു പഠിക്കുന്നതും അമ്മയിൽനിന്നു തന്നെയാണു്. തങ്ങളുടെ മുതിർന്ന തലമുറയോടു മാതാപിതാക്കൾ എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു എന്നു ശ്രദ്ധിക്കുന്ന മക്കൾ അവരുടെ പെരുമാറ്റരീതി അനുകരിക്കുന്നു, അത്രമാത്രം. "മുത്തച്ഛനു് എൻ തന്ത ചെയ്തതുപോലെ എൻ തന്തയ്ക്കു ഏനും" ഇതാണു പ്രമാണം. തലമുറകളെ പരസ്പരവും, ഓരോ തലമുറയിലുള്ള വ്യക്തികളെ തമ്മിൽ തമ്മിലും ബന്ധിക്കുന്ന കണ്ണിയാണു് അമ്മ. കുടുംബത്തിന്റെ അതിർത്തികൾക്കപ്പുറത്തേക്കു ഈ സ്നേഹവലയം വികസിപ്പിക്കുവാനും അമ്മ പരിശീലിപ്പിക്കണം.

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിലെ മധുരിക്കുന്ന ഓർമ്മകളിൽ പലതും അമ്മയെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ളവയാണ്. ആദ്യമായി മനുഷ്യവ്യക്തി പറയാൻ പഠിക്കുന്ന ഈ സ്നേഹമന്ത്രം ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നിമിഷംവരെ എല്ലാ വിഷമസന്ധികളിലും അവന്റെ അധരങ്ങളിൽ ഉരുവിടുന്നു. വേദനയിലും, സംഘർഷത്തിലും അവനഭയം ആ മന്ത്രമാണ്. അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ കാതലായതും വിലപ്പെട്ടതുമായ എല്ലാറ്റിന്റേതും പ്രതീകമാണതു്. അമ്മയുടെ മുമ്പിൽ ലോകജേതാക്കളും ജ്ഞാനവൃദ്ധന്മാരും, ശിശുക്കളായി മാറുന്നു. മനസ്സിന്റെ കോണുകളിൽ എന്നും വച്ചു താലോലിക്കാനുള്ള ഓർമ്മകളാണ് അമ്മയുടെ സാമീപ്യം നല്കിയ അനവദ്യനിമിഷങ്ങൾ സംഭാവന ചെയ്യുന്നതു്. ഇത്രയേറെ മഹനീയമായ ദൗത്യത്തിനു ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീ വാസ്തവത്തിൽ ഭാഗ്യവതിയാണ്. മക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങളാണെന്നു പറയാറുണ്ട്. അമ്മയുടെ കാര്യസ്ഥതയേ ഉള്ളൂ. തന്റെ മക്കളെ പോറ്റിവളർത്തുന്ന ജോലി ദൈവം അമ്മയെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരികെ ചോദിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ മുദ്രിതമായിരുന്ന ദൈവച്ഛായ എന്ന ട്രേഡ്മാർക്കിനു വൈകല്യം സംഭവിക്കാതെ അവരെ തിരിച്ചേല്പിക്കാൻ അവൾ കടപ്പെട്ടവളാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഈ ആഹ്വാനത്തിനു വിനയത്തോടെ, സന്തോഷത്തോടെ സമ്മതം പറയാനുള്ള സന്മനസ്സും ത്യാഗബുദ്ധിയും എല്ലാ സ്ത്രീകൾക്കുമുണ്ടാകട്ടെ. അതോടൊപ്പംതന്നെ ഈ ശ്രമകരമായ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാനുള്ള പരിശീലനവും, ശിക്ഷണവും നമ്മുടെ പെൺകുട്ടികൾക്കു നല്കാനുള്ള സമഗ്രമായ പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. വേഷഭ്രഷോദികളിലും, ആചാരമര്യാദകളിലും മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഉപരിപ്ലവമായ പരിശീലനം വെറും അലങ്കാരവസ്തുക്കളാകാനേ സ്ത്രീകളെ സഹായിക്കൂ. വേറൊരു ജീവിക്കു ജന്മംകൊടുത്തു വ്യക്തിയാക്കി വളർത്തുന്ന ആയാസമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം പലപ്പോഴും വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരുന്ന പെൺകുട്ടികൾക്കു ഇന്നു സ്വന്തം ഭവനത്തിൽനിന്നു മാത്രമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസവും, നിർദ്ദേശങ്ങളും, പരിശീലനവും അപര്യാപ്തമാണ്. കുടുംബജീവിതത്തേക്കുറിച്ചും, പ്രത്യേകിച്ചു മാതൃത്വത്തേക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കാനും അതിനുവേണ്ടി ഒരുങ്ങാനുമുള്ള പരിശീലനം പെൺകുട്ടികൾക്കു ലഭ്യമാകണം.

15

സ്ത്രീ–കുടുംബത്തിന്റെ സംവിധായിക

പൗരാണികകാലം മുതൽ സ്ത്രീ അധഃസ്ഥിതയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ പുരുഷന്റെ അടിമയായി ജീവിക്കുവാൻ അവൾ നിബ്ബന്ധിതയുമായിരുന്നു. ഭാരതസ്ത്രീകളുടെ പദവിയും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല, ഗൃഹപാലനം, സന്താനപരിരക്ഷണം എന്നീ രണ്ടു ചുമതലകളാണ് പ്രാചീനഭാരതം സ്ത്രീകൾക്കു നൽകിയിരുന്നതു്. അന്തഃപുരവാസിനികളായി യോദ്ധാക്കളായ പുരുഷന്മാരുടെ സംരക്ഷണയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ സ്ത്രീകളെയും, സ്വതന്ത്രരായി ദ്രാവിഡദേശത്തു കഴിഞ്ഞുകൂടിയ സ്ത്രീകളെയും, ധർമ്മപ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി സന്യാസികളായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ സ്ത്രീകളെയും ചരിത്രത്തിൽ നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും, കുടുംബവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുടുംബനായികാപദം കാര്യക്ഷമമായി നിർവ്വഹിച്ചുവന്നവരായിട്ടാണ് സ്ത്രീകളിൽ സിംഹഭാഗത്തെയും ചരിത്രത്തിൽ നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കുന്നതു്. പൗരാണിക ഭാരതവനിതകൾക്കു കുടുംബത്തോടുള്ള വിധേയത്വവും ഭക്തിയും അനന്യസാധാരണമായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭടന്മാരെപ്പോലും അമ്പരപ്പിച്ച ഭാരതീയ വനിതയായിരുന്ന ഝാൻസിയിലെ ലക്ഷ്മീറാണിയും, എവറസ്റ്റ് കീഴടക്കിയ ജപ്പാൻകാരിയായ മിസ്സിസ്സ് ജകോതാബിയും യുദ്ധരംഗത്തു മായാത്ത മുദ്ര പതിപ്പിച്ച ഗ്രാമീണകന്യകയായ ജോവാൻ ഓഫ് ആർക്കും, സാമൂഹ്യസേവനരംഗത്തു് ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റിയിരിക്കുന്ന ജീവിക്കുന്ന

വിശുദ്ധ എന്ന അപരനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മദർ തെരേസായും സ്ത്രീലോകത്തിലെ കെടാവിളക്കുകളാണു്. തങ്ങളുടെ മൗലികമായ കടമകൾക്കപ്പുറം വൈവിധ്യമുള്ള കഴിവുകളുടെ ഉടമകളായി വിരാജിക്കാൻ സ്ത്രീകൾക്കു് സാധിക്കുമെന്നതിനു ഇവർ ഉദാഹരണങ്ങളാണു്. ഏതായാലും പ്രാചീന കാലങ്ങളിൽ സ്ത്രീക്കു പുരുഷനോടൊപ്പം സമത്വമോ സ്വാതന്ത്ര്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

'കുടുംബനായിക' ഒരത്യുന്നതപദവി

സ്ത്രീക്കു് കുടുംബനായിക എന്ന നിലയിലാണു് ഏറ്റവും കൂടുതൽ അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ലോകപുരോഗതിയുടെ കടിഞ്ഞാണും ആദർശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനശിലയും കുടുംബങ്ങളുടെ നിയന്താവും സർവ്വോപരി ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ അടിത്തട്ടുമായി വേണം സ്ത്രീയെ കണക്കാക്കുവാൻ. 'ഭാര്യ' എന്ന നിലയിലും 'അമ്മ' എന്ന നിലയിലും ഉള്ള ചുമതലകളേക്കാളും കൂടുതലായി 'കുടുംബനായിക' എന്ന നിലയിൽ സ്ത്രീക്കു് വളരെ കാര്യങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കാനുണ്ടു്. കുടുംബനായികാപദം വെറുമൊരലങ്കാരമായിട്ടല്ല കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതു്. ധാർമ്മികബോധവും ഉത്തരവാദിത്വവും അറിവും, വിനയവും, ക്ഷമാശീലവും, എന്നു വേണ്ട കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും മിക്കവാറും എല്ലാ തുറകളിലും നേതൃത്വം നൽകാൻ പര്യാപ്തമായ കഴിവുകളുടെ കലവറയായിട്ടാണു കുടുംബനായികാപദവിയെ നാം കാണേണ്ടതു്. ''അനന്തരം ദൈവമായ കർത്താവരുൾചെയ്തു: മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല. അവനെപ്പോലുള്ള സഹായിയെ അവനുവേണ്ടി ഞാനുണ്ടാക്കും (ഉൽപത്തി 2:18). മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം അവയ്ക്കൊരു സഹായിയെ സൃഷ്ടിച്ചതായി രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നില്ല. സ്ത്രീയെയും പുരുഷനെയും ഒന്നായിത്തന്നെയാണു വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം കാണുക. ഒന്നായി പ്രവർത്തിക്കുകയും, സഹകരിക്കുകയും, സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ. പരമ്പരാഗതമായി കുടുംബത്തിൽ സ്ത്രീയുടെ സ്വാധീനം വളരെ വലുതാണു്. അമ്മിഞ്ഞപ്പാലോടൊപ്പം നൽകുന്ന അമൃതതുല്യമായ വാക്കുകളും ഉപദേശങ്ങളും പരിശീലനങ്ങളും വ്യക്തിത്വവികാസത്തിനു് എത്ര വലിയ സംഭാവനയാണു നല്കുന്നതു്. പിതാവിനോടൊപ്പം മാതാവിനേയും മാനിക്കണമെന്ന മോസ്സസ്സിന്റെ കല്പന സ്ത്രീയുടെ പ്രാധാന്യത്തേയും സ്വാധീനതയേയു

മാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. യഹൂദചരിത്രത്തിൽ സ്ത്രീക്ക് മാന്യമായ പദവിയാണ് നല്കിയിരുന്നത് എന്നു നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. പടക്കളത്തിലും രാജ്യഭരണത്തിലും പ്രാഗല്ഭ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു പുരുഷനെ പ്രാപ്തനാക്കിയിരുന്നത് ഭാര്യയെന്നോ, അമ്മയെന്നോ നിലയ്ക്കുള്ള സ്ത്രീയുടെ പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനവുമായിരുന്നു.

തന്റെ യൗവനവും സ്ത്രീത്വവും ബലികഴിച്ചുകൊണ്ട് ശത്രുരയെ പരിചരിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നവളായി വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന റൂത്തും സ്നേഹത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും ആദർശത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധിയുടെയും പര്യായമായി മാറിയ പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയവും സ്ത്രീ ലോകത്തിന്റെ കുടുംബനായികാപദവിക്ക് ഉത്തമോദാഹരണങ്ങളാണ്. തന്റെ കർമ്മമണ്ഡലത്തെ പരിശുദ്ധവും സേവനനിരതവുമാക്കാൻ എപ്പോഴും സ്ത്രീക്കു സാധിക്കുന്നുവോ അപ്പോഴും മാതൃമാണ് കുടുംബാംഗങ്ങളും സ്ത്രീയെ പൂർണ്ണമായും കുടുംബനായികയായി കാണുന്നത്. ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധം തുടങ്ങി ശിശുപരിപാലനം, ആരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളുംവരെ വിവിധ തുറകളിൽ നേതൃത്വം നൽകുവാൻ കുടുംബനായിക എന്ന നിലയിൽ അവൾക്കു കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ചുമതലകളും വിസ്മരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് കുടുംബജീവിതത്തിനു സന്തുഷ്ടിയും സമാധാനവും സംജാതമാകാത്തത്. ഭിന്നരുചിക്കാരായ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ ഐക്യബോധവും സ്നേഹവും സംജാതമാക്കുവാൻ കുടുംബനായികയ്ക്കാണു കഴിയുക. കുടുംബനായികയായ സ്ത്രീ പുരുഷനുതുല്യമോ ഒരുപക്ഷേ അതിലുപരിയോ ആയ സ്ഥാനമാണു കുടുംബത്തിൽ വഹിക്കുന്നത്. അംഗീകാരത്തെക്കാളും ചുമതലാബോധവും, അവകാശങ്ങളെക്കാളും മാനസികസംതൃപ്തിയും സ്ത്രീയുടെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലത്തെ കർമ്മനിരതമാക്കുന്നു.

പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ, സ്ത്രീയുടെ മണ്ഡലം പുരുഷന്റേതുപോലെ വിസ്തൃതമായ ഒന്നല്ല: എന്നാൽ പുരുഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണത കൈവരുത്തുന്നതിനാവശ്യമായ ഉത്തേജനവും ധൈര്യവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു സ്ത്രീയാണ്. സ്ത്രീയുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും സാമീപ്യവും ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കുവാനും, ഉണർവ്വേകാനും അവനെ സഹായിക്കുന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ ഏറ്റവും അധികം സ്വാ

ധീനം ചെലുത്തുന്നതു് കുടുംബനായികയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയാണു്. വിനയവും സ്നേഹവുംകൊണ്ടു് കുടുംബത്തെ ധന്യമാക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കു് ശക്തി നൽകുന്നതു് അവളിലെ ആദ്ധ്യാത്മികതതന്നെ. എല്ലാ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കും ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യമെന്ന ശക്തിവിശേഷം സംഭാവനചെയ്തതു സ്ത്രീയായിരുന്നു. അവളുടെ നന്മ ഭർത്താവിലേയ്ക്കും മക്കളിലേയ്ക്കും വ്യാപിക്കുന്നു. ഗൃഹനായികയുടെ ഈ വിശുദ്ധിയാണു കുടുംബത്തേയും കുടുംബാംഗങ്ങളേയും ധന്യമാക്കുന്നതു്. വിശുദ്ധാത്മാക്കളെ സംഭാവനചെയ്ത വിശുദ്ധരായ കുടുംബനായികമാരുടെ ചരിത്രം ഇതിനു് ഉദാഹരണമാണു്. കുടുംബനാഥനോടുള്ള അവളുടെ ബഹുമാനം അവരെ കുടുംബത്തിൽ നെയ്തെടുക്കുന്ന സ്നേഹബന്ധം തുടങ്ങിയവ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിൽപ്പോലും നിഴലിക്കുന്നു. അവളുടെ സ്വാധീനശക്തിയും ഉത്തരവാദിത്വവും എത്രവലുതു്. പ്രാർത്ഥനയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുംവഴി ജീവിതത്തിനു നിത്യതയും പൂർണ്ണതയും നൽകുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമാകുന്നു. ജീവിതപ്രയാസങ്ങളിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്താനും, ദാരിദ്ര്യത്തിൽ സംതൃപ്തി കണ്ടെത്താനും കുടുംബാംഗങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ സ്ത്രീയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയ്ക്കു കരുത്തുണ്ടു്. കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു കുടുംബത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന പരിശീലനവും ചിന്താഗതികളും ഈശ്വരനിൽ അധിഷ്ഠിതമായാൽ അവയ്ക്കു് സത്യത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും പാതയിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാൻ മനസ്സുവരുകയില്ല. ഉറച്ച ഈശ്വരവിശ്വാസികളെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിൽ സ്ത്രീയുടെ സ്വാധീനം വലുതാണു്. സ്ത്രീയുടെ പ്രഥമ കർത്തവ്യം കുടുംബനായിക എന്ന നിലയിൽ ആദ്ധ്യാത്മികതയ്ക്കു അടിത്തറ ഇട്ടുകൊടുക്കുകയെന്നുള്ളതാണു്. തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ദൈവാനുഗ്രഹം കാണുവാനും അതു മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുവാനും കുടുംബാംഗങ്ങളെ കുടുംബനായിക പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. ജീവിതത്തിന്റെ കയ്പേറിയ അനുഭവങ്ങളിൽ നിരാശരാകാതെ സമാധാനവും സന്തോഷവും കൈവരിക്കുന്നതിനും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും ഇതു ശക്തി നൽകുന്നു. ആന്തരികമായ ശക്തിവിശേഷമാണു് കുടുംബജീവിതത്തിനു അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും നൽകുന്നതു്. മക്കളില്ലാത്തവർ, രോഗികൾ, അംഗവൈകല്യമുള്ളവർ, സാമ്പത്തികപരാധീനതയുള്ളവർ തുടങ്ങിയവർ എത്രയെത്ര കുടുംബങ്ങളിലുണ്ടു്. ഇവർക്കെല്ലാം ജീവിതം നിരാശാജനകമാകാതെ സന്തോഷപ്രദവും സുഖകരവുമാകുന്നതിനു കുടുംബനാ

യികയിലൂടെ കടന്നുവരുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികത സഹായകമാകുന്നു. ദാമ്പത്യബന്ധത്തെ ദിവ്യമായി കാണുവാനും, മക്കളെ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായി പരിഗണിക്കാനും, കുടുംബത്തിലെ സുഖദുഃഖങ്ങളും പങ്കുവയ്ക്കാനും സ്ത്രീയിലെ ആദ്ധ്യാത്മികത പ്രചോദനം നൽകുന്നു. ലൗകികസാഹചര്യങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കം കൊടുക്കുന്നവർക്ക് കുടുംബത്തിലെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ സൗന്ദര്യം ഉൾക്കൊള്ളാനോ, സന്തോഷം അനുഭവിക്കാനോ, സാധിക്കുകയില്ല. കേവലം ലൗകികവീക്ഷണത്തിനതീതമായി ഉന്നതമായ ആദർശങ്ങൾക്കു സ്ഥാനം നൽകുന്നതിനു് വ്യക്തികൾക്കു സാധിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ സമൂഹത്തെ സമ്പന്നമാക്കുവാനും, മനുഷ്യമനസ്സാക്ഷിയെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇന്നു വർദ്ധമാനമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അക്രമങ്ങൾക്കും അനീതികൾക്കും മുഖ്യകാരണം തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമില്ലായ്മയാണു്. സമത്വവും സാഹോദര്യവും ഉപദേശങ്ങളിലൂടെയൊ, പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയൊ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലുപരി കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിൽകൂടി ഗ്രഹിക്കാനും ഉൾക്കൊള്ളാനും സാധിക്കണം. യഥാർത്ഥമായ ആദ്ധ്യാത്മികചിന്ത സമത്വസാഹോദര്യങ്ങൾ എങ്ങും വിളയാടുന്നതിനു സഹായകമായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാം കേന്ദ്രമായി വിരാജിക്കുന്നതു് കുടുംബനായികയായ സ്ത്രീ തന്നെയാണു്.

കുടുംബസൗഭാഗ്യത്തിന്റെ അത്താണി സ്ത്രീ

ആടിയുലയുന്ന കുടുംബബന്ധങ്ങൾ ഇന്നു സർവ്വസാധാരണമാണു്. വിവാഹങ്ങളിലെ പ്രത്യേകത, ജീവിതത്തോടുള്ള സമീപനം, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വാധീനം, നവീന ചിന്താഗതികൾ, സാമ്പത്തികാസമത്വങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പല കാരണങ്ങളും കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ തകർച്ചയ്ക്കു കാരണമായി ഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. കുടുംബനായിക എന്ന നിലയിൽ സ്ത്രീക്കു് ഇവയൊക്കെ പരിഹരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അവളുടെ വ്യക്തിത്വമാണു് ഇവിടെ നിർണ്ണായകമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതു്. ഇന്നു കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ ഘടനയിൽ പല മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പഴയ കൂട്ടുകുടുംബബന്ധങ്ങളോ, തൊഴിൽ സമ്പ്രദായങ്ങളോ നിലനില്ക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളല്ല ഇന്നുള്ളതു്. മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിത:സ്ഥിതിയിൽ കുടുംബബന്ധങ്ങൾക്കു കോട്ടം തട്ടാതിരിക്കാൻ വേണ്ടത്ര നേതൃത്വം നല്കുന്നതിനു സമർത്ഥയായ കുടുംബനായികയ്ക്കു സാധിക്കുന്നു. കുടുംബബന്ധങ്ങൾ പൂർണ്ണ

മായും നിലനിത്താനും, അതിലൂടെ കുടുംബസൗഭാഗ്യം കൈവരുത്താനും അവർക്കു സാധിക്കണം. തന്നിഷ്ടക്കാരനായ വല്യപ്പൻ, അനാലംബയും വിധവയും ആയ ഭർത്തൃസഹോദരി, നിത്യരോഗിയായ അമ്മായിയമ്മ, സഹായം അർഹിക്കുന്ന സഹോദരൻ തുടങ്ങി കുടുംബബന്ധങ്ങളിൽ തകച്ച് സൃഷ്ടിക്കുന്ന അവസ്ഥ പല കുടുംബങ്ങളിലും സംജാതമാകാറുണ്ട്. കുടുംബത്തിന്റെ നിലനില്പും സൗഭാഗ്യവും ഈ പ്രശ്നങ്ങളെയെല്ലാം ചുറ്റിപ്പറ്റിതന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. പ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്നു ഒളിച്ചോടാൻ ശ്രമിക്കാതെ അവയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിലാണു വീട്ടമ്മയുടെ കുടുംബനായികാപദവി ജാജ്വല്യമാനമാകുന്നതു്. ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധത്തിലും പലപ്പോഴും പ്രശ്നങ്ങൾ തലപൊക്കാറുണ്ടു്. ക്ഷമാശീലവും അതിലേറെ ത്യാഗവും ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ കുടുംബനായികയ്ക്കു കൂടിയേ തീരൂ. കുടുംബനായികാപദവിയും പ്രതാപവും കാംക്ഷിച്ചു് അവയുടെ പിന്നാലെ പരക്കംപായുന്നവളല്ല; മറിച്ചു് കമ്മ്യധർമ്മാചരണങ്ങളിലൂടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവളാണു യഥാർത്ഥ കുടുംബിനി. കുടുംബബന്ധങ്ങൾ നിലനിർത്തുവാൻ ഗൃഹനായിക പ്രകടമാക്കുന്ന പ്രാഗല്ഭ്യം ഇതര കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും അനുകരണീയമായിത്തീരാം.

കുടുംബബന്ധങ്ങൾക്കു് ഉലച്ചിൽ വരുത്തുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ പലപ്പോഴും നിസ്സാരങ്ങളായിരിക്കും. ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധങ്ങളിൽ ഉളവാകുന്ന സംശയം സ്നേഹശൂന്യത മുതലായവ, സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങൾ, മറ്റു കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നുമാറി സ്വതന്ത്രരായി ജീവിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രത, സ്വരച്ചേർച്ചയില്ലായ്മ തുടങ്ങിയവ കുടുംബബന്ധങ്ങളിൽ ഉരസലുകൾക്കു് ഇടയാക്കുന്നു. പിറുപിറുക്കലിൽ തുടങ്ങി വാക്കേറ്റത്തിലും, കൈയേറ്റത്തിലും അവസാനിക്കുന്നമാതിരിയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ കുടുംബനായികയ്ക്കു മുഖ്യപങ്കുണ്ടു്. പ്രശ്നങ്ങൾ തലപൊക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുകയാണു് ഒരു യഥാർത്ഥ കുടുംബിനിയുടെ കർത്തവ്യം. പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽത്തന്നെ അവയെ മുളയിലേതന്നെ നുള്ളിക്കളയാനും അവർക്കു സാധിക്കണം. പലപ്പോഴും കുടുംബവഴക്കുകൾക്കു് ആരംഭമിടുന്നതിനു പ്രേരകമായിത്തീരുന്നതു സ്ത്രീയുടെ പക്വതയില്ലായ്മയും ചില സന്ദർഭങ്ങളിലെ വിവേകരാഹിത്യവും ആണു്. ഇവ രണ്ടും അനുഭവങ്ങളിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാനും, ഭവിഷ്യത്ഫലങ്ങൾ ഉദ്ദ്യനം ചെയ്യാനും അവർക്കു സാധിക്കണം. വിവിധ മാദ്ധ്യമങ്ങളിലൂടെ അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാനം ഇതിനു സഹായ

കമാകുന്നു. പത്രമാസികകളും, സിനിമ, നാടകം, പ്രഭാഷണങ്ങളും, സെമിനാറുകളും തുടങ്ങിയ വിജ്ഞാനമാദ്ധ്യമങ്ങളിലൂടെ അറിവു നേടണം. ദാമ്പത്യവിജ്ഞാനസെമിനാറുകളും കുടുംബനായികയ്ക്കു വിജ്ഞാനം പകരാൻ ഉപകരിക്കും. പണ്ടത്തേതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ചുറുപാടുകളിൽ ജീവിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്ന ആധുനികദമ്പതിമാർക്ക് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തവും വിശ്രുദ്ധവുമായ കാഴ്ചപ്പാട് ആവശ്യമാണ്. കുടുംബവുമായി അഭേദ്യബന്ധം പുലർത്തേണ്ടിവരുന്ന സ്ത്രീയ്ക്ക് കുടുംബബന്ധങ്ങളിൽ ഉടലെടുക്കുന്ന വിഷമങ്ങളും പരിഹരിക്കുന്നതിനു സാധിക്കണം. സമർത്ഥരായ ചില വീട്ടമ്മമാരുടെ കഴിവാണ് കുടുംബത്തിന്റെ മൊത്തമായ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്.

ഭർത്തൃഭവനത്തിൽ വന്നുചേരുന്ന നവവധുവിനു ഭർത്തൃസഹോദരിമാർ, ഭർത്തൃമാതാവു് എന്നിവരുമായുള്ള അസുഖബന്ധങ്ങളും കുടുംബങ്ങളിൽ പ്രശ്നങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അതോടെ താൻ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്ന തോന്നലും താൻ മറ്റൊരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമാണ് എന്ന ചിന്തയും ചില ഭാര്യമാരെ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നു. വിശാലമായ സ്നേഹവും സഹകരണമനോഭാവവും ഇല്ലാതെ വരുമ്പോഴാണു ഇമ്മാതിരി ചിന്തകളും തലപൊക്കുക. ഇവയൊക്കെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ക്ഷമയുടെയും വിനയത്തിന്റെയും മാതൃകകളായി വിരാജിക്കുവാൻ ഉത്തമകുടുംബനായികമാർക്കു സാധിക്കും. യഥാർത്ഥകുടുംബജീവിതത്തിന്റെ വിജയം അങ്ങനെ അവരിൽക്കൂടി കരഗതമാകുന്നു.

എല്ലാ രംഗത്തും കുടുംബനായിക വഴികാട്ടി

വിവാഹിതരായ മക്കൾക്കു വേണ്ടത്ര പരിഗണനയും അംഗീകാരവും നൽകാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന ചില കാരണവന്മാരുണ്ടു്. എല്ലാക്കാലവും തങ്ങൾക്കു ആധിപത്യം ലഭിക്കണമെന്നുള്ള അവരുടെ പിടിവാശി തെറ്റാണെന്നു സൗമ്യമായി പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ഭർത്താവിനേക്കാളും കഴിവു് ഭാര്യക്കായിരിക്കും. സഹതാപം, സൗമനസ്യം, സ്നേഹം തുടങ്ങിയവയിലൂടെ ഇതു പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ അവൾക്കു സാധിക്കുന്നു. വൃദ്ധയും, നിർബ്ബന്ധബുദ്ധിയും, തന്നിഷ്ടക്കാരിയുമായ അമ്മായിയമ്മയെ നേർവഴിയിലാക്കുക അത്ര എളുപ്പമൊന്നുമല്ല. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുവാനും, അംഗീകരിക്കു

വാനും തദനുസരണം പെരുമാറുവാനും സാധിക്കുമ്പോഴാണ് നീറുന്ന കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ കുടുംബനായിക വിജയിക്കുന്നത്. മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ശക്തിയാണ സ്ത്രീ. ചുരുക്കത്തിൽ സ്ത്രീമസ്തിഷ്ക്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം കുടുംബ ബന്ധങ്ങളെ ദൃഢമാക്കുന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ എല്ലാമായ സ്ത്രീ യെക്കുറിച്ചു സോളമൻ പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാണ്. ''സ്ത്രീക ളിൽ ജ്ഞാനിയായവൾ വീട് പണിയുന്നു. ഭോഷിയായവൾ അതു തകർത്തു നശിപ്പിക്കുന്നു''. നിർമ്മാണവും നശിപ്പിക്കലും സ്ത്രീയിൽത്തന്നെ കുടികൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ മനസ്സുവച്ചാൽ സ്ത്രീയ്ക്കു വീട് സ്വർഗ്ഗമാക്കാൻ കഴിയുമല്ലോ. കുടുംബബന്ധങ്ങൾ തകർ ക്കാനും വളർത്താനും അവൾക്കു കഴിയുന്നു.

ഇന്ന് ഒരു വ്യക്തിയുടെ പദവി നിർണ്ണയിക്കുന്നതു് ആ വ്യ ക്തിയുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. സാമ്പത്തികഭദ്രത ഏതൊരു കുടും ബത്തിനും ഉണ്ടായേ തീരൂ. പരമ്പരാഗതമായി കാർഷികവൃ ത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞുപോന്ന ഭാരതീയ കുടുംബ ങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തികകാര്യത്തിൽ ഒട്ടേറെ പരാധീനതകളുണ്ട്. സ്ത്രീകൾക്കുള്ള തൊഴിൽസാദ്ധ്യതയുടെ കാര്യത്തിൽ നാം ഇന്നും പിന്നോക്കമാണ്. പുരുഷനോടൊപ്പം മിക്കവാറും എല്ലാ തുറകളിലും സ്ത്രീയ്ക്കു പണിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വിവിധ ഉദ്യോഗങ്ങളിലും തൊഴിൽശാലക ളിലും പണിയെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരി ക്കുന്നു. ഇന്നു നമ്മുടെ ഓരോ കുടുംബത്തിൽ സാമ്പത്തികപ്രശ്ന ങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ കുടുംബനായികയായ സ്ത്രീ നിർണ്ണാ യകമായ പങ്കാണു വഹിക്കുന്നതു്. ഭർത്താവിന്റെ വരുമാനം, കുടുംബത്തിലെ ആദായം തുടങ്ങിയവയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വീട്ടിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഭംഗിയായി നടത്തുവാൻ അവൾ ശ്രമി ക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലാത്തവരായ സ്ത്രീകളാണ് ഇന്നു ഭൂരിഭാഗം കുടുംബങ്ങളിലുമുള്ളതു്. സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ പരമ്പരാഗതമായി അവർക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാവീണ്യം ഒരു പരിധിവരെ സാമ്പത്തികത്തകർച്ചയിൽനി ന്നും കുടുംബാംഗങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്നു. വരവ റിഞ്ഞു ചെലവിടുക, സാമ്പത്തികലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്ന പരിപാ ടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുക, ചെറിയ വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ

കണ്ടുപിടിക്കുക തുടങ്ങിയവവഴി കുടുംബങ്ങളെ സാമ്പത്തിക മായ പാപ്പരത്തത്തിൽനിന്നും വിമുക്തമാക്കാൻ അവർക്കു കഴി യുന്നുണ്ട്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭാവം, കുടുംബ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടില്ലായ്മ തുടങ്ങിയവ അവളെ സാമ്പത്തികഭദ്രതക്കു സഹായകമായ നിലപാടു സ്വീ കരിക്കാൻ കെല്പില്ലാത്തവളാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. വീട്ടിലെ വരുമാനം മുഴുവൻ തന്റെ ഇംഗിതമനുസരിച്ചു ചെലവഴിക്കണ മെന്ന നിബ്ബന്ധമുള്ള ചില കുടുംബനായികമാരുണ്ട്. ഭർത്താ വിന്റെയും, കുടുംബത്തിന്റെയും വരുമാനം തങ്ങളിലെത്തണ മെന്നും അതു വ്യയം ചെയ്യുന്നതു താൻ തന്നെ ആയിരിക്കണമെ ന്നുമാണ് അവരുടെ ആഗ്രഹം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും കുടും ബഭരണത്തിന്റെയും പ്രായോഗികവശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവ് അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണ് കുടുംബങ്ങളെ സാമ്പത്തിക തകർച്ചയിലാക്കുന്നതെന്ന് സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ വ്യക്ത മാക്കുന്നു. ചെലവു നിയന്ത്രിക്കാനും, സമ്പാദ്യശേഷി വളർ ത്താനും ചില സ്ത്രീകർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള കഴിവ് പ്രസ്താവ്യമാണ്. കാലി വളർത്തുക, കോഴി വളർത്തുക, പച്ചക്കറികൃഷി നട്ടുപിടിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയവയിലൂടെ ആദായമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാനും കുടും ബത്തിന്റെ സാമ്പത്തികശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ചില കുടും ബനായികമാർ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങൾ അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. അവശരും, രോഗികളും, തൊഴിൽരഹിതരുമായ ചില ഭർത്താ ക്കന്മാർക്കു കുടുംബസംരക്ഷണത്തിനു താങ്ങും തണലുമായി നില കൊള്ളുന്ന ചില ഭാര്യമാരുണ്ട്. കൂലിവേലക്കാർ, കർഷകതൊ ഴിലാളികൾ തുടങ്ങിയവരുടെ ഇടയിലാണ് ഇങ്ങനെയുള്ളവർ അധികവും. ഭർത്താവിനോടൊപ്പം പണിയെടുക്കുന്ന ധാരാളം സ്ത്രീ തൊഴിലാളികളെ ഫാക്ടറികളിലും പാടങ്ങളിലും നമുക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ടല്ലോ. തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തോടുള്ള കട പ്പാടും സ്നേഹവും എത്രത്തോളമെന്ന് അവർ ശരിക്കും മനസ്സി ലാക്കിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെപ്പോലും അവഗ ണിച്ചു കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചിരി ക്കുന്ന ദിവസകൂലിക്കാരായ കുടുംബനായികമാരെ സ്തുതിച്ചേ മതിയാകൂ. കുടുംബസംരക്ഷണകൃത്യം മറന്ന് ചെലവിടുന്ന വരും, കുടുംബത്തെ അവഗണിക്കുന്നവരുമായ ഭർത്താക്കന്മാർ കുടുംബസുസ്ഥിതിക്ക് ഇന്നു ഭീഷണിയായി മാറുന്നുണ്ടെങ്കിലും കുടുംബത്തോടുള്ള കൂറും, താല്പര്യവും കടപ്പാടും മനസ്സിലാക്കി ക്കൊണ്ടുള്ള സ്ത്രീയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരുവിധത്തിൽ കുടുംബ ബന്ധം ശിഥിലമാകാതെ സംരക്ഷിക്കുന്നു.

കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ശ്രേയസ്സ് കുടുംബിനിയുടെ കൈകളിൽ

മക്കളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണം തുടങ്ങിയവയിൽ കുടുംബനായികമാർ കാട്ടുന്ന താല്പര്യം നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. ചെറുപ്പകാലം മുതൽ ദൈവഭയം ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമെന്ന് കുട്ടികൾക്ക മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വീട്ടമ്മമാർ കുടുംബത്തെ ഒരു കൊച്ചു ദൈവാലയമാക്കി മാറുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങളോടുള്ള ബന്ധങ്ങളിലും പെരുമാറ്റത്തിലും പരിശീലനം നൽകാനുള്ള അവസരം കൂടുതൽ ലഭിക്കുന്നതും കുടുംബനായികമാർക്കാണ്. കുടുംബത്തകച്ചകൾക്കിടയാക്കുന്ന സ്നേഹബന്ധങ്ങളുടെ അഭാവം മുളയിലേ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ സമർത്ഥയായ കുടുംബനായികയ്ക്കു സാധിക്കുന്നു. പ്രായവും പക്വതയും ലഭിക്കുന്നതോടെ ചെറുപ്പകാലത്തു ലഭിച്ച നല്ല ശീലങ്ങളും ബന്ധങ്ങളും മക്കൾ മറക്കാതിരിക്കുവാനും, കുടുംബത്തെയും കുടുംബാംഗങ്ങളെയും ഒന്നായിക്കാണുവാനും ഇളംതലമുറയ്ക്കു പരിശീലനം നല്കാൻ കഴിയുന്നതും കുടുംബിനിമാർക്കാണ്. ഈദൃശ്യ കുടുംബനായികമാരാണ് സമൃദ്ധമായ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെയും, സമ്പന്നതയുടെയും വിളനിലമായി മാറുന്നതു്. പരമ്പരാഗതമായ നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ആദ്ധ്യാത്മികനവീകരണവും കുടുംബങ്ങളെ ശക്തമാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇവയുമായെല്ലാം താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനു കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നതു കുടുംബനായികയായ സ്ത്രീ തന്നെയാണ്. നല്ല വിദ്യാലയങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനും അവിടെ കുട്ടികൾക്കു പരിശീലനം ലഭിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിനു അതിനുള്ള പ്രേരണ നല്കുന്നു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തോടൊപ്പം മാതാവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളും, പ്രോത്സാഹനങ്ങളും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. കുടുംബനായികയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ തോതു് കുടുംബവിദ്യാഭ്യാസത്തെ പൊതുവെ ബാധിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുതകുന്ന അന്തരീക്ഷം കുടുംബങ്ങളിൽ സംജാതമാകാൻ കുടുംബനായിക എന്ന നിലയിൽ സ്ത്രീക്കു് സാധിക്കുമെന്നതു് ഒരു വസ്തുതയാണ്. കുട്ടികളുടെ താല്പര്യം കൂടുതലായി മനസ്സിലാക്കാനും വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം നൽകുവാനും സ്ത്രീക്കുള്ള കഴിവു് അവഗണിക്കാവുന്നതല്ല.

ആരോഗ്യപരിപാലനം, സാമൂഹ്യസേവനം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ കുടുംബനായികയായ സ്ത്രീക്കു് സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ സാധിക്കും. തന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ ധാരണയും കാഴ്ചപ്പാടും അവളിൽ സംജാതമാക്കേണ്ടതു് സമുദായത്തിന്റേയും രാഷ്ട്രത്തിന്റേയും കടമയാണു്. അവ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ കുടുംബനായികാപദവിക്കു് മങ്ങലേല്പിക്കുന്നു. കുറ്റപ്പെടുത്തലുകളെക്കാൾ പ്രോത്സാഹനവും, ആരോപണങ്ങളെക്കാൾ കാരണം കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമവും ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ടു്. ക്രൈസ്തവകുടുംബങ്ങളുടെ നിലനിൽപിനും ഭദ്രതയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും കുടുംബനായിക എന്ന നിലയിൽ സ്ത്രീ നല്കുന്ന സ്വാധീനം ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

16

കുടുംബം–ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിന്റെ വേദി

ആമുഖം

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിന്റെ വലിയ നേട്ടങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തേക്കുറിച്ചും, ജീവിതവിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ നൽകിയെന്നുള്ളതു്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി സഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അപര്യാപ്തവും അവ്യക്തവുമായ ആശയങ്ങൾക്കു പകരം വ്യക്തവും ക്ലിപ്തവും ശക്തവുമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണ് സൂനഹദോസ് നൽകുന്നതു്. കുടുംബജീവിതത്തിലെ ആദ്ധ്യാത്മികതയെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ പഠനം പ്രത്യേകമായ ശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നു. തിരുസ്സഭ (L.G.). സഭ ആധുനികയുഗത്തിൽ(G.S.), അൽമായ പ്രേഷിതത്വം (A. A.) എന്നീ മൂന്നു പ്രമാണരേഖകളിലാണ് സഭയുടെ ആധികാരികമായ ശബ്ദം മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുക. ഇതോടൊപ്പം ആറാം പൗലോസ് പാപ്പായുടെ പ്രസിദ്ധമായ ചാക്രികലേഖനവും (മനുഷ്യജീവൻ–ഹ്മാനേ വീത്തേ H. V.), യോഹന്നാൻ പൗലോസ് രണ്ടാമൻ പാപ്പായുടെ കുടുംബം ഒരു കൂട്ടായ്മ (ഫമിലിയാരിസ് കൺസോർസിയൊ F.C.) എന്ന ശ്ലൈഹികോപദേശവും കുടുംബജീവിതത്തിലെ ആദ്ധ്യാത്മികതയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

1. ക്രൈസ്തവ ആദ്ധ്യാത്മികത

ക്രൈസ്തവ ആദ്ധ്യാത്മികതതന്നെ എന്താണെന്ന് ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയശേഷമേ, കുടുംബജീവിതത്തിലെ ആദ്ധ്യാത്മികതയെക്കുറിച്ച് പരിചിന്തനം നടത്താനാവൂ. ക്രൈസ്തവ ആദ്ധ്യാത്മികതയെക്കുറിച്ചോ, വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചോ, രണ്ടാംവത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ് ഒരു നിർവ്വചനം നൽകുന്നില്ലെങ്കിലും, അത് പിതാവിനേറ്റുമാത്രമായ പരിശുദ്ധിയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വയംസമർപ്പണത്തിലൂടെ സഭ പങ്കുചേരുന്നതാണ് എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതാണു സഭയുടെ വിശുദ്ധിയുടെ ആധാരം (L.G. 39). ഈ പരിശുദ്ധി ബാഹ്യമായി പ്രകടമാകുന്നതോ, സഭാസന്താനങ്ങളുടെ വിവിധങ്ങളായ ജീവിതാന്തസ്സുകളിലാണ്. ''സ്വന്തം ജീവിതാവസ്ഥയുടെ സരണമായി സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു നീങ്ങുകയും അതുവഴി മറ്റുള്ളവരും വിശുദ്ധിയിൽ വളരുവാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളും മുഖേന ഈ വിശുദ്ധി വിവിധരൂപങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു'' (L.G. 39). എന്നാൽ ഇത്തരം സ്നേഹജീവിതത്തിലേയ്ക്കുള്ള ശക്തമായ ആഹ്വാനവും മാതൃകയും നൽകുന്നതോ എല്ലാ പൂർണ്ണതയുടെയും ഗുരുവും നാഥനുമായ ക്രിസ്തുതന്നെയാണ്. തന്റെ അരൂപിയെ ദാനമായി നൽകിക്കൊണ്ട് ഈ അരൂപിയുടെ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ജീവിക്കുന്നവരെ പിതാവിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കാനയിക്കുന്നു.

2. വിശുദ്ധജീവിതം എല്ലാവർക്കും പ്രാപ്യമായത്

ഈ ജീവിതവിശുദ്ധി ഒരു പ്രത്യേക ജീതിതാന്തസ്സുകാരുടെ കുത്തകയല്ലെന്നും ഏതു ജീവിതാന്തസ്സിലും പരിതഃസ്ഥിതിയിലും ക്രൈസ്തവർക്കു സ്വായത്തമാക്കാവുന്നതാണെന്നും സൂനഹദോസ് തുടർന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നു (L. G. 40). ഓരോരുത്തരും ക്രിസ്തുവിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വരദാനങ്ങളെ അവരവരുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ പരിപുഷ്ടമാക്കുകയും തദ്വാരാ പിതാവിന്റെ അഭീഷ്ടനിർവ്വഹണത്തിലൂടെ ദൈവമഹത്വവും മനുഷ്യസേവനവും സാധിതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ എപ്രകാരമായിരുന്നാലും എല്ലാവരും ഉന്നംവയ്ക്കേണ്ടതു പരിശുദ്ധിമാത്രമാണ്

(L. G. 41). പക്ഷേ ജീവിതാന്തസ്സിന്റെ വൈവിധ്യമനുസരിച്ച് ഈ പരിശുദ്ധിയുടെ ഭാവരൂപങ്ങളിൽ വ്യതിരിക്തതയുണ്ടായേ മതിയാവൂ. വ്യക്തികരം വ്യതിരിക്തരായതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിനെ വ്യക്തികരം സ്വാംശീകരിക്കുന്ന രീതിയിലും അവശ്യം അനന്യത അനിവാര്യമാണല്ലോ.

3. കുടുംബജീവിതത്തിലെ വിശുദ്ധി

a) കുടുംബം ഒരു കൂദാശ

കുടുംബജീവിതത്തിലെ വിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കു നാം കടന്നുചെല്ലുമ്പോൾ ക്രിസ്തീയകുടുംബവും കുടുംബബന്ധത്തിന്റെ ആധാരമായ വിവാഹവും എന്താണെന്നു് ആദ്യമേ ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. സ്ത്രീയും പുരുഷനുമായുള്ള ഒരു ബന്ധമോ, ഭർത്താവിന്റെ കുലത്തിനുവേണ്ടി കുഞ്ഞുങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കാനുള്ള ഭാര്യയുടെ സഹകരണമോ, മാത്രമല്ല വിവാഹം. സഭോപിതാവായ തെർത്തുല്യന്റെ ഭാഷയിൽ വിവാഹത്തെ നിർവ്വചിക്കുന്നതാവാം ഉചിതം. "സഭയിൽ യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും ബലിയാൽ ശക്തമാക്കപ്പെട്ടതും, അനുഗ്രഹത്താൽ മുദ്രവയ്ക്കപ്പെട്ടതും, മാലാഖമാരാൽ വിളംബരം ചെയ്യപ്പെട്ടതും, പിതാവിനാൽ ശരിവയ്ക്കപ്പെട്ടതുമായ വിവാഹത്തിന്റെ സൗഭാഗ്യത്തെ എനിക്കെങ്ങനെ വിശദീകരിക്കാനാവും? ഒരേ പ്രത്യാശയും, ഒരേ അഭിലാഷവും, ഒരേ അനുഷ്ഠാനവും ഒരേ ശുശ്രൂഷയുമുള്ള രണ്ടു വിശ്വാസികരം തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എത്ര അത്ഭുതകരമാണു്; അവർരണ്ടുപേരും സഹോദരങ്ങളും രണ്ടുപേരും സഹശുശ്രൂഷകരുമാണു്. അവർ തമ്മിൽ ആത്മാവിലോ ശരീരത്തിലോ വേർപിരിയലില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ഒരേ ശരീരത്തിൽ രണ്ടുപേരാണു്. ശരീരം ഏകമായിരിക്കുന്നിടത്തു ആത്മാവും ഒന്നുതന്നെ" (Tertullian, Ad Uxorem II, VIII, 6-3CCL 393). ക്രിസ്തീയകാഴ്ചപ്പാടിൽ വിവാഹം ഒരു വിശുദ്ധകൂദാശയാണു്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ദൈവികപദ്ധതിയാണതു്. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിലൂടെ ക്രിസ്തുജീവനിലേയ്ക്കു കടന്നുവരുന്നവരുടെ വിവാഹം ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു് പുതിയതും നിത്യവുമായ ഉടമ്പടിയുടെ യഥാർത്ഥമായ ഒരു പ്രതീകവുമായിത്തീരുന്നു. ആറാം പൗലോസ് പാപ്പാ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി ഈ കൂദാശയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. "മനുഷ്യരിൽ തന്റെ അനന്തസ്നേഹത്തിന്റെ

പദ്ധതി തുടരുന്നതിനുവേണ്ടി സ്രഷ്ടാവാൽത്തന്നെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണ് ഈ കുടുംബം. വളരെ പ്രത്യേകവും അനുയോജ്യവുമായ പരസ്പര ദാനത്തിലൂടെ ദമ്പതികളും പരസ്പരൈക്യത്തിലേയ്ക്കും വൈയക്തിക സാഫല്യത്തിലേയ്ക്കും നീങ്ങിക്കൊണ്ടും സന്തതികളെ ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിക്കൊണ്ടും സ്രഷ്ടാവിന്റെ വലിയ സ്നേഹം പകരുന്നതിൽ പങ്കുകാരാകുന്നു. ഈ കുടുംബവഴി പവിത്രീകൃതമാകുന്ന ഈ ദാമ്പത്യസ്നേഹം ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹസമർപ്പണമാണ് വ്യക്തമാക്കുക'' (H. V. 8).

b) കുടുംബം ഒരു കൂട്ടായ്മ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിലെ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും വിവാഹമെന്ന വിശുദ്ധ കുടുംബയിലൂടെ പരസ്പര അപ്പണത്തിലേയ്ക്കും കൂട്ടായ്മയിലേയ്ക്കും വരുമ്പോഴാണ് കുടുംബം യാഥാർത്ഥീകരിക്കപ്പെടുക. കുടുംബം 'ജീവന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഉറവ കൂട്ടായ്മയാണ്'' (G.S.48). അങ്ങനെയെങ്കിൽ കുടുംബത്തിന്റെ അന്തഃസത്തതന്നെ ജീവന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഒരു കൂട്ടായ്മയായി ഉയരുക എന്നതുതന്നെയാണ് (F.C. 17).

4. കുടുംബത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ആധാരം

കൂട്ടായ്മയായി ഉയരുക എന്ന സ്രഷ്ടാവിന്റെ വിളിയോട് സഹകരിക്കുകയാണ് കുടുംബത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയുടെ ആധാരം. കാരണം യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധിയെന്നു പറയുന്നത് അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ജീവിതം എന്നതിനേക്കാൾ അരൂപിയുടെ സ്വരത്തോടുള്ള വിധേയത്വമാണല്ലോ.

ഓരോരുത്തരും തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ദാനങ്ങൾക്കും കർത്തവ്യങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി പ്രത്യാശ ജനിപ്പിക്കുന്നതും ഉപവിയിൽക്കൂടി പ്രാവർത്തികമാകുന്നതുമായ സജീവ വിശ്വാസത്തിൽ പതറാതെ ചരിയ്ക്കണം (L.G. 41).

ജീവിതസ്ഥിതി, കർത്തവ്യങ്ങൾ, ജീവിതപരിതോവസ്ഥകൾ എന്നിവ ഏതായിരുന്നാലും അവയെല്ലാം സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ കൈകളിൽനിന്നു വരുന്നവയായി വിശ്വസിച്ച് സ്വീകരിക്കുകയും തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനംമൂലം ദൈവം ലോകത്തിന്മേൽ ചൊരിഞ്ഞ സ്നേഹം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും

വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ദൈവതിരുമനസ്സിനോട് സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽക്കൂടിതന്നെ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികളും വിശ്വാസിയിൽ അനുദിനം വളർന്നുവരും (ibid).

5. കുടുംബം എന്ന കൂട്ടായ്മയുടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ

കുടുംബത്തിന്റെ വിശ്വാസിയുടെ മാഗ്നകരം, കുടുംബത്തെ ഒരു കൂട്ടായ്മയായി ഉയർത്തുകയും ഈ കൂട്ടായ്മയുടെ പൊതുകർത്തവ്യങ്ങളും കൃത്യമായി അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണല്ലോ. ഇത്തരുണത്തിൽ യോഹന്നാൻ പൗലോസ് രണ്ടാമൻ പാപ്പായുടെ പ്രബോധനം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. പാപ്പായുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ കൂട്ടായ്മയുടെ പ്രധാന കർത്തവ്യങ്ങളും നാലാണ്. സമൂഹത്തെ രൂപവൽക്കരിക്കുക, ജീവിതസേവനമനുഷ്ഠിക്കുക, സമൂഹത്തിന്റെ വികസനത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകുക, സഭയുടെ ജീവിതത്തിലും ദൗത്യത്തിലും പങ്കുചേരുക. ഈ നാലു കർത്തവ്യങ്ങളും ക്രിസ്തീയചൈതന്യത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോഴും കുടുംബം എന്ന കൂട്ടായ്മ വിശ്വാസിയിലേയ്ക്കു തനിയെ എത്തുകയായി. ഈ നാലു കർത്തവ്യങ്ങളും പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചേ മതിയാകൂ.

1 a) കുടുംബത്തിന്റെ വിശ്വാസി;
സമൂഹരൂപീകരണത്തിലൂടെ

ദൈവം മനുഷ്യനെ തന്റെ സത്തയിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിച്ചു (ഉൽപ്പത്തി 1.26). പിതാപുത്രപവിത്രാത്മ എന്ന കൂട്ടായ്മയായ ദൈവം മനുഷ്യനെ ആണും പെണ്ണുമെന്ന കൂട്ടായ്മയായി സൃഷ്ടിക്കുകയും (ഉൽപ്പത്തി 1.27) ആ കൂട്ടായ്മയെ അനശ്വരമാക്കിക്കൊണ്ട് താനുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിലേയ്ക്കു എത്തുവാനുള്ള വിളി നല്കുകയുമുണ്ടായി. ഈ കൂട്ടായ്മയുടെ രൂപവല്ക്കരണത്തിലാണ് കുടുംബം ജന്മം കൊള്ളുക. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ, മാതാപിതാക്കൾ, മക്കൾ, എന്നിവരടങ്ങുന്ന വ്യക്തികളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് കുടുംബം. ഈ കൂട്ടായ്മയുടെ അന്തഃസത്ത സ്നേഹമാണ്. വിശ്വാസിയെന്നു പറയുന്നതു സ്നേഹത്തിൽ ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധവും ദൈവത്തിലുള്ള അധിവാസവുമാണല്ലോ. ''ദൈവം സ്നേഹമാണ്, സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവം അവനിലും'' (1യോഹ.4,16).

ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ദാനമായ പരിശുദ്ധാത്മാവു വഴി അവിടുന്നു തന്റെ സ്നേഹം നമ്മളിൽ വർഷിക്കുന്നു. (റോമ. 5:5). ഈ സ്നേഹജീവിതത്തിലുള്ള വളർച്ചയാണല്ലോ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ജീവിതവിശുദ്ധി. കാരണം, പരിപൂർണ്ണതയുടെ ബന്ധവും പ്രയാണങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണവുമായ ഉപവി (കൊള. 3. 14; റോമ. 13: 10) വിശുദ്ധി പ്രാപിക്കാനുള്ള എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളെയും ഭരിക്കുകയും സജീവമാക്കുകയും അന്ത്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (L.G. No. 42).

''കുടുംബത്തിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ കർത്തവ്യം ഈ കൂട്ടായ്മയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ ജീവിതവിശുദ്ധി കണ്ടെത്തുകയാണു്. അതിനു് ആദ്യമായി ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കിടയിൽ ഒരു ഗാഢമായ കൂട്ടായ്മ അത്യാവശ്യമത്രേ. വിവാഹമെന്ന ദൈവികപദ്ധതിയിലുള്ള ഒരു കൂട്ടായ്മയിലേയ്ക്കു് അവർ ഉയരുന്നു. തങ്ങൾക്കു് എന്തുണ്ടോ, തങ്ങൾ എന്തായിരിക്കുന്നുവോ അവയെല്ലാമുപ്പെടെ തങ്ങളുടെ ജീവിതം സമഗ്രമായി പങ്കുവയ്ക്കാനുള്ള ദമ്പതികളുടെ വ്യക്തിപരമായ സമ്മതത്തിലൂടെയാണു് ഇതു് പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവം വിവാഹമെന്ന ദൈവികപദ്ധതിയിലൂടെ ഈ മാനുഷികാവശ്യത്തെ ഉയർത്തുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും പവിത്രമാക്കുകയും ഉന്നമിപ്പിക്കുകയും പൂർണ്ണതയിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവികപരമായ അനുഷ്ഠാനത്തിലൂടെ വർഷിക്കപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവു് സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ കൂട്ടായ്മയുടെ ദാനം ക്രൈസ്തവദമ്പതികൾക്കു നൽകുന്നു'' (F.C. 19).

സ്വാർത്ഥത ഈ കൂട്ടായ്മയെ ശിഥിലീകരിക്കുന്നതാണു്. പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചും മാനിച്ചും അർപ്പിച്ചുംകൊണ്ടാണു് ഈ കൂട്ടായ്മയെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതു്. ഈ അർപ്പണത്തിന്റെ മാതൃകയാകട്ടെ ക്രിസ്തു സഭയ്ക്കുവേണ്ടി നടത്തിയ പൂർണ്ണമായ അർപ്പണമാണു് (എഫേ. 5:15–23)

എന്നാൽ മൂല്യശോഷണം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന ദമ്പതികൾക്കു് കുടുംബത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയെ അംഗീകരിക്കാത്ത വീക്ഷണങ്ങളുടെ മൂല്യങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവന്നേക്കാം. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിലാണു് ക്രൈസ്തവദമ്പതികൾ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതും മൂല്യസംരക്ഷണത്തിനായി നിലകൊള്ളേ

ണ്ടതും. ഒരുപക്ഷേ, ഇന്നിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വമാവാം മൂല്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഈ നിലകൊള്ളൽ. അസാമാന്യമായ ധീരതയില്ലാതെ ഇതര എളുപ്പമാണെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതും ശരിയല്ല.

b) കുടുംബത്തിലെ വിശാലകൂട്ടായ്മയും അപ്പണവും

ദമ്പതികൾ തമ്മിലുള്ള ഈ അവിഭാജ്യമായ കൂട്ടായ്മയാണ് കുടുംബത്തിലെ വിശാലകൂട്ടായ്മയിലേക്ക്, മാതാപിതാക്കളും മക്കളും മരുമക്കളും സഹോദരങ്ങളും അടങ്ങിയ കുടുംബകൂട്ടായ്മയിലേക്ക് അവരെ എത്തിക്കുക. ഇത്തരമൊരു കൂട്ടായ്മകൂടി വളർത്തിയെടുക്കാൻ കുടുംബത്തിലെ ഓരോ അംഗത്തിനും കടമയുണ്ടെന്നാണ്. മാതാപിതാക്കളും മക്കളും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹവും പരസ്പരധാരണയും വിനിമയവും ബഹുമാനവും ഈ വിശാല കൂട്ടായ്മയുടെ അസ്തിവാരമായി നിലകൊള്ളുന്നു. സ്വയം മറക്കുകയും പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരസ്പരസ്നേഹത്തിലും അപ്പണത്തിലും ത്യാഗചൈതന്യത്തിലും അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ അരൂപിയിലും ഈ കൂട്ടായ്മ വളരെ ചൈതന്യപൂർവ്വം വളരുന്നു. അത്തരം കുടുംബങ്ങൾ അഗാധതരമായ ഒരു മാനുഷികതയുടെ പഠനക്കളരിയാകുന്നു. ഇതു സംഭവിക്കുന്നതു് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും രോഗികൾക്കും വൃദ്ധർക്കും പരിചരണവും സ്നേഹവും ലഭിക്കുന്നിടത്താണ്; അനുദിനം പരസ്പരസേവനം നിലവിലുള്ളിടത്താണ്; വസ്തുക്കളും സുഖദുഃഖങ്ങളും പങ്കുവയ്ക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് (F.C. 21). അത്തരം വിശാലമായ കുടുംബ കൂട്ടായ്മയിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് അവരർഹിക്കുന്ന മാന്യതയും പദവിയും നല്കപ്പെടുന്നു. ഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരോടും കുടുംബത്തോടുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് ജ്ഞാനത്തിലും പ്രായത്തിലും ദൈവത്തിനേറെയും മനുഷ്യരുടേയും മുൻപിൽ പ്രീതിയിലും വളരുവാനുള്ള അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. കുടുംബത്തിലെ പ്രായമായവർക്കാവട്ടെ, അവരർഹിക്കുന്ന ബഹുമാനവും പരിഗണനയും സംരക്ഷണവും നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (F.C.27).

2. കുടുംബത്തിന്റെ വിശുദ്ധി: ജീവനെ സേവിച്ചുകൊണ്ട്

ദമ്പതികളുടെ രണ്ടാമത്തെ പ്രധാന കർത്തവ്യം ജീവനെ സേവിക്കലാണ്. സ്രഷ്ടാവിന്റെ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാനുള്ള വലിയ വിളികിട്ടിയവരാണ് മാതാപിതാ

ക്കാം. ''ജീവോല്പാദനത്തിലൂടെ ദൈവികപ്രതിരൂപത്തെ വ്യക്തിയിൽനിന്നു വ്യക്തിയിലേക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുക യെന്ന സ്രഷ്ടാവിന്റെ ആദ്യത്തെ അനുഗ്രഹത്തെ ചരിത്ര ത്തിൽ യഥാർത്ഥവൽക്കരിക്കുക''യെന്നതു് കുടുംബത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ചുമതലയാണു് (F.C. 28). ഈ ഗൗര വമായ കർത്തവ്യത്തിൽനിന്നു് ദമ്പതികളെ വ്യതിചലിപ്പി ക്കുന്ന തത്വചിന്തകളെയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും ജീവന്റെ നേ രെയുള്ള കൈയ്യേറ്റമായിട്ടാണു് സഭ കാണുക. അതുകൊണ്ടു് ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം പൂർണ്ണമായും മാനുഷി കവും അനന്യവും പുതുജീവനിലേക്കു തുറന്നിരിക്കുന്നതുമായി രിക്കണമെന്നു് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു (H.V. 11). യഥാർത്ഥ ദൈവ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിലേ എല്ലാവിധ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും അതി ജീവിച്ചു് ജീവനു വില നല്കാൻ മനുഷ്യനു പ്രേരണയുണ്ടാകൂ. ജീവനെ ദൈവം നല്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ദാനമായി അംഗീക രിക്കാനും സ്വീകരിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനും അപ്പോഴും മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ജീവൻ പകരുകയെന്ന ചുമതല ഉത്തരവാദിത്വപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കുക അത്ര നിസ്സാരമല്ല. ദമ്പതികളിൽനിന്നു് അതു് ഒട്ടേറെ ത്യാഗം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ധർമ്മച്യുതി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ തലമുറയിൽ പ്രത്യേ കിച്ചു് ജനനക്രമീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വികലമായ കാഴ്ച പ്പാടുകൾക്കപ്പുറത്തേയ്ക്കു് കടന്നുചെന്നു് മൂല്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളാൻ ക്രൈസ്തവദമ്പതികൾക്കു് കടമയുണ്ടു്. മനു ഷ്യന്റെ ലൈംഗികതയെ മനുഷ്യന്റെ പൂർണ്ണവ്യക്തിത്വത്തി ന്റെ ഒരു ഭാഗമായി അംഗീകരിക്കാനും സ്വാംശീകരിക്കാനും വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സമഗ്രവികസനത്തോടു് ഏകോപിപ്പി ക്കാനും അവനു കഴിയണം. അതിനു് ദാമ്പത്യചാരിത്ര്യം എന്ന സുകൃതം ആത്മാർത്ഥമായി പരിശീലിക്കേണ്ടതു് അത്യാ വശ്യവുമാണു് (G.S. 51).

ജീവൻ പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതോടൊപ്പം തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞു ങ്ങൾക്കു വിദ്യാദാനം നല്കുകയെന്ന ചുമതലയും ദമ്പതികളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യവ്യ ക്തിക്കു് പൂർണ്ണമായ ഒരു മാനുഷികജീവിതം ഫലപ്രദമായി നൽകുന്നതിനുള്ള എല്ലാ സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുകയെ ന്നതു് അവരുടെ കടമയാണു്. ''മാതാപിതാക്കളും മക്കളും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ അതുല്യതനിമിത്തം

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മറ്റുള്ളവക്കുള്ള പങ്കുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോഴും അതു മൗലികവും പ്രാഥമികവുമാണു്. അതു പകരം വയ്ക്കുവാനും അന്യാധീനപ്പെടുത്തുവാനും പാടില്ലാത്തതും തന്മൂലം മറ്റുള്ളവക്കു പൂണ്ണമായി കൈമാറാനോ, മറ്റുള്ളവരാൽ അപഹരിക്കപ്പെടാനോ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതുമാണു് (F. C. 36). വിദ്യാദാനത്തോടൊപ്പം മാനുഷികമൂല്യങ്ങളും പകർന്നുകൊടുക്കുവാനും ദമ്പതികൾക്കു കടമയുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയുള്ള കടമ നിർവ്വഹണംവഴി ദമ്പതികൾ വിശ്രുദ്ധിയുടെ പാതയിൽ മുന്നോട്ടുനീങ്ങുകതന്നെയാണു് ചെയ്യുക. വാസ്തവത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യജീവിയുടെനേർക്കുള്ള യഥാർത്ഥസ്നേഹത്തിൽനിന്നുദിക്കുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തിയും കുടുംബത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഫലദായകത്വത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും അതിനെ പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തെന്നാൽ മറ്റുള്ളവക്കായുള്ള ആത്മദാനമെന്ന നിലയിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ അഗാധമായ ആന്തരികചലനാത്മകതയുടെ നേർക്കുള്ള അനുസരണത്തിന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണതു്'' (F. C. 41).

3. കുടുംബത്തിന്റെ വിശ്രുദ്ധി: സമൂഹത്തിന്റെ വികസനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടുകൊണ്ടു്

കുടുംബം സമൂഹത്തിന്റെ അസ്തിവാരമാണല്ലോ. ദമ്പതികൾക്കു് സമൂഹത്തോടു് ബന്ധവും കടപ്പാടുമുണ്ടു്. ദമ്പതികളുടെ കൂട്ടായ്മ അവരെ സമൂഹോന്മുഖരാക്കുകതന്നെവേണം. മുഖമായ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹത്തെ മാനുഷീകരിക്കുകയും വ്യക്തിവൽക്കരിക്കുകയും ദൈവഹിതാനുസരണം ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണു് പ്രധാനമായും ഈ കർത്തവ്യം നിർവഹിക്കുക. രണ്ടാം യോഹന്നാൻ പൗലോസു് പാപ്പായുടെ വാക്കുകളിൽ, ''തന്റെ വ്യക്തിമഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു് മനുഷ്യനെ ബോധവാനാക്കുകയും അവന്റെ അതുല്യതയിലും അനാവർത്തിതത്വത്തിലും അവനെ സമൂഹത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ക്രിയാത്മകമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണു് കുടുംബം അതു നിർവ്വഹിക്കുന്നതു് (F.C. 43). കുടുംബത്തിനു് സമൂഹത്തോടുള്ള ധർമ്മങ്ങളും പ്രധാനമായും നിർവഹിക്കുന്നതു് മൂന്നു രീതികളിലാണു്. സത്യം, നീതി, സ്നേഹം, സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിത്യാദി സനാതന മൂല്യങ്ങളിൽ അടിയുറച്ച ഒരു ജീവിതമാതൃക മക്കളുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുക; സമൂഹത്തിന്റെ മാനുഷിക വളർച്ചയിൽ ക്രിയാത്മകമായും ഉത്തര

വാദിത്വത്തോടുകൂടിയും ഇടപെടുക; അന്തർദ്ദേശീയ സംഘടനകൾക്കു് വിവിധതരത്തിൽ പിൻതുണനൽകുക. സമൂഹത്തോടുള്ള ഈ ഉത്തരവാദിത്വവും ദമ്പതികളെ വിശുദ്ധിയിൽ ഉപരി ധന്യരാക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

4. കുടുംബത്തിന്റെ വിശുദ്ധി: സഭാത്മകജീവിതത്തിലൂടെ

ക്രൈസ്തവകുടുംബം വിശുദ്ധിയിൽ വളരുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും ശക്തമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൊന്നു് സഭയുടെ ജീവിതത്തിലും ദൗത്യത്തിലും പങ്കുചേരുക എന്നതുതന്നെ. കുടുംബംതന്നെ ഒരു ഗാർഹിക സഭയാണല്ലോ (L.G.11). സഭയുടെ ജീവിതവും ദൗത്യവും ഇന്നത്തെ യുഗത്തിനു പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുകയെന്നതാണു് ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ കടമ. യഥാർത്ഥമായ ക്രൈസ്തവജീവിതം കുടുംബങ്ങളിൽ തുടരുമ്പോഴും അതു സഭാത്മകമായി ഉയരുകതന്നെ ചെയ്യും. കുടുംബത്തിലെ ക്രൈസ്തവജീവിതവും സഭയുടെ ജീവിതവും ആത്യന്തികമായി ഒന്നുതന്നെയെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കുടുംബത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും പ്രധാനമായും മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണു് ശ്രദ്ധേയമാകുക. സഭ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വചനത്തിലൂടെ 'ജീവൻ' ഉൾക്കൊള്ളുകയും സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിലൂടെ ജീവൻ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ കുടുംബവും ദൈവികജീവൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും നിലനിറുത്തുന്നതും വചനസ്വീകരണത്തിലൂടെയും പ്രഘോഷണത്തിലൂടെയുമാണു്. സഭ നിരന്തരമായ ആരാധനയിലൂടെ പിതാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ കുടുംബവും ദൈവവുമായി പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ബന്ധപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഭ സമൂഹസേവനത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ കുടുംബങ്ങളും സമൂഹസേവനത്തിലൂടെയാണു് സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ അർത്ഥം കണ്ടെത്തേണ്ടതു്. ക്രൈസ്തവ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ശക്തമായ ഘടകങ്ങളാണു് ഇവ മൂന്നും.

a. ദൈവവചനം കുടുംബജീവിതത്തിൽ: വചനസ്വീകരണവും പ്രഘോഷണവും

'നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുന്നതിനും അതു സമൃദ്ധമായി ഉണ്ടാകുന്നതിനും വേണ്ടിയാണു് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്' (യോഹ. 10:10). ''ദൈവം തന്റെ ഏകപുത്രനെ ലോകത്തി

ലേയ്ക്ക് അയച്ചു. അതു് അവിടുന്നുവഴി നാം ജീവിക്കേണ്ടതിനായിട്ടാണു്'' (1യോഹ. 4:9). ''ഈ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവക്കു് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു്'' (യോഹ. 3:36). ക്രൈസ്തവജീവന്റെ ആധാരം ദൈവപുത്രനിലുള്ള വിശ്വാസം ആണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ വിശ്വാസം വചനത്തെ ശ്രവിക്കുന്നതിലൂടെയും സ്വീകരിക്കുന്നതിലൂടെയും നമുക്കു ദൈവികദാനമായി ലഭിക്കുന്നു. ''വിശ്വാസം കേൾവിയിൽനിന്നും കേൾവി മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിൽനിന്നുമാകുന്നു'' (റോമ. 10:17).

ഈശോയിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷണമാണു് വചനശ്രവണവും സ്വീകരണവും. ദൈവവചനത്തെ ജീവിതനിയമമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ വചനത്തിലൂടെ പകരം കിട്ടുന്ന ജീവനിൽ അനുനിമിഷം വളർന്നു് ധന്യമായ ജീവിതത്തിനും ജീവിതസാക്ഷ്യത്തിനും ദമ്പതികൾ പ്രാപ്തരാകുമ്പോൾ അവർ ജീവിതവിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കു് എത്തുകയുമാണു്. ഇതുവഴി സഭയുടെ ജീവിതത്തിലും ദൗത്യത്തിലും പങ്കാളികളായിക്കൊണ്ടു് സഭാത്മക ജീവിതത്തിലും സഹകാരികളാകുന്നു. ''ദൈവവചനം ആദരപൂർവ്വം ശ്രവിക്കുകയും അതിനെ പ്രത്യാശയോടെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സഭയുടെ ജീവിതത്തിലും ദൗത്യത്തിലും പങ്കാളിയെന്ന നിലയിൽ ക്രൈസ്തവജീവിതം ദൈവവചനത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും വിളംബരപ്പെടുത്തുകയും'' (F.C. 51) ചെയ്യുകൊണ്ടാണു് കുടുംബം ജീവിതവിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കു് ഉയരേണ്ടതു്.

ഈ ദൈവവചനം ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാകണമെങ്കിൽ ഇതിനെ ദൈവത്തിന്റെ വചനമായി ദൈവം നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്ന അവസരമായി സ്വീകരിക്കുകതന്നെ വേണം. വചനശ്രവണവും വചനസ്വീകരണവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ശ്രവിച്ചു് ഗ്രഹിച്ച വചനത്തെ ജീവിതനിയമമായി പകർത്തുമ്പോഴാണു് വചനസ്വീകരണം നടക്കുക. സ്വീകരിച്ച വചനത്തിനൊത്തു് ജീവിക്കുകയെന്നതാണു് അടുത്ത പടി. ദൈവവചനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം സുവിശേഷചൈതന്യത്തിനു് അനുയോജ്യമായ ജീവിതം തന്നെ.

വചനസ്വീകരണത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഘട്ടം ഈശോയെ നാഥനും കർത്താവുമായി ജീവിതത്തിന്റെ സർവ്വസ്വമായി

സ്വീകരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ഈശോ ജീവിതത്തിന്റെ അധിനാഥനായി ഉയരുമ്പോൾ, ഈശോയുടെ ചൈതന്യവും പ്രവർത്തനശൈലിയും ദമ്പതികളുടെ ജീവിതത്തെ സ്വാധീനിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഈശോ മണവാട്ടിയായ സഭയെ സ്നേഹിക്കുകയും സഭക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവാനും ദമ്പതികൾ പ്രാപ്തരാകുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള സമർപ്പണത്തിലേയ്ക്കു ഉയരണമെന്നാണ് വി. പൗലോസ് ദമ്പതികളെ ഉപദേശിക്കുന്നതും (എഫേ. 5:25–33).

വചനവും അനുരഞ്ജനവും

വചനസ്വീകരണത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടം അനുരഞ്ജനവും മാനസാന്തരവുമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ജീവിതപരിവർത്തനം ഇവിടെ ആവശ്യമാണ്. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സ്വീകരിക്കാനുള്ള അവശ്യവ്യവസ്ഥയാണ് അനുതാപം (മർക്കോ. 1:15). പഴയ ജീവിതശൈലികളെ ഉപേക്ഷിച്ച് പുതിയ മനുഷ്യരായി ഉയർന്ന് (കൊളോ. 3:9–10) വചനബദ്ധമായ ഒരു ജീവിതം കഴിച്ചേ മതിയാകൂ. പാപത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനമാണ് അടിസ്ഥാനപരമായി ഈ പുതിയ ജീവിതശൈലി. മാമ്മോദീസായിലൂടെ പുതിയ ജീവിതരീതി സ്വീകരിച്ചവർ പാപത്തിനു അടിമകളാവുക സാദ്ധ്യമല്ല. ''നിങ്ങളും പാപത്തിനു മരിച്ചവരാണെന്നും ഈശോമിശിഹായിൽ ദൈവത്തിനായി ജീവിക്കുന്നവരാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുവിൻ'' (റോമ. 6:11).

ദൈവവചനം എനിക്കുള്ള സദ്വാർത്ത

ദൈവവചനം ദൈവത്തിന്റെ ഒറപ്പെട്ട സ്വരമല്ല. അതു എനിക്കുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്വരമാണ്; തന്നിലേയ്ക്കു വിളിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സ്വരമാണ്. ഇന്നു ഞാൻ ഈ സ്വരം ശ്രവിക്കുകയും അതിനു ദൈവത്തിന്റെ വചനമായ ഈശോയിൽ പ്രത്യുത്തരം നല്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ഞാൻ ഈ സുവിശേഷത്തെ ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷണമായി സ്വീകരിക്കുകയും പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെ ആ വിളിയോടു സഹകരിക്കുകയുമാണു ചെയ്യേണ്ടതു. അപ്പോഴാണ് ഒരു യഥാർത്ഥ ശിഷ്യനായി ഞാൻ ഉയരുന്നതു – എന്റെ കുടുംബം ഉയരുന്നതു.

''എന്റെയടുക്കൽവന്നു് എന്റെ വചനം കേൾക്കുകയും അതനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുകയും'' ചെയ്യുന്നവനാണല്ലോ (ലൂക്കാ 6: 47) കർത്താവിന്റെ യഥാർത്ഥശിഷ്യൻ. എന്നെപ്പറ്റിയുള്ള ദൈവഹിതം ഞാൻ ഈ വചനത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കുകയും ആ വചനത്തിൽതന്നെ അതിനു പ്രത്യുത്തരം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു''. ദമ്പതികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിവേകപൂർവ്വകവും സ്നേഹമയവുമായ പദ്ധതിയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും പൂർത്തിയാക്കുന്നതും ദൈവവചനമത്രേ (F.C. 51).

വചനപ്രഘോഷണം കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിൽ

വചനത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും തദനുസൃതം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദമ്പതികൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ വചനപ്രഘോഷകരായി ഉയരുകയാണു്. കുടുംബാന്തരീക്ഷമാണു് സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിനുള്ള പ്രഥമ വേദി. ദമ്പതികൾ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് വചനത്തിന്റെ ശക്തിയും പ്രസക്തിയും സ്വജീവിതസാക്ഷ്യത്തിലൂടെ പ്രഥമമായി പ്രഘോഷണംചെയ്യുന്നു. പോൾ ആറാമൻ പാപ്പായുടെ വാക്കുകളിൽ ''കുടുംബം സഭയെപ്പോലെ സുവിശേഷം പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതും സുവിശേഷത്തെ പ്രസരിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു സ്ഥലമായിരിയ്ക്കണം. ഈ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ചു് അവബോധമുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ എല്ലാ അംഗങ്ങളും സുവിശേഷവല്ക്കരിക്കുകയും സുവിശേഷവല്ക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ മക്കൾക്കു സുവിശേഷം വിനിമയം ചെയ്യുക മാത്രമല്ല പ്രത്യുത്തരങ്ങൾ അഗാധമാംവിധം ജീവിതത്തിൽ പകർത്തിയ അതേ സുവിശേഷത്തെ അവർക്കു കുട്ടികളിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കുവാനുംകഴിയും'' (മതബോധനം ഇന്നു്, 71).

കുടുംബത്തിൽ ആരംഭിയ്ക്കുന്ന ഈ സുവിശേഷപ്രഘോഷണം മറ്റു വ്യക്തികളിലേയ്ക്കും സമൂഹങ്ങളിലേയ്ക്കും വ്യാപിപ്പിയ്ക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണു്. ഇവിടെയാണു് വചനബദ്ധമായ ജീവിതശൈലിയും സേവനങ്ങളും പ്രകടമായി പ്രശോഭിക്കേണ്ടതു്. ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ പാപ്പായുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണു്. ''സ്വന്തം ആന്തരികജീവിതത്തിൽ പ്രേഷിതശ്രഷ്ക്കാന്തികൊണ്ടു് ഉത്തേജിപ്പിക്കപ്പെട്ടു് ഭവനസഭ, വിദൂരതയിൽ വർത്തിക്കുന്നവരുടെയും ഇനിയും വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കുടുംബങ്ങളുടെയും, തങ്ങൾ

സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസത്തിനനുസൃതമായി ഇപ്പോഴും ജീവിതം നയിക്കാത്ത ക്രിസ്തീയകുടുംബങ്ങളുടെയും മുൻപിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റേയും അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിന്റേയും പ്രകാശമാനമായ ഒരടയാളമായിത്തീരുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (F.C. 54).

ഇങ്ങനെ വചനം സ്വീകരിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും പ്രഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവഴി ദമ്പതികളും വിശ്വാസിയിൽ ഉപരി വളരുകയും ഉത്തമമായ ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിനു് അർഹരാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

b) കൂദാശകളും കുടുംബജീവിതത്തിൽ

ജീവിതവിശുദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ വചനംപോലെ ശക്തിയുള്ള മാദ്ധ്യമമാണു് കൂദാശകളും. സഭയിലെ കൂദാശകളും എല്ലാം ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിനെ വ്യക്തികളു് സഭയിൽ സന്നിഹിതമാക്കുന്ന അവസരങ്ങളാണു്. കൂദാശ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥംതന്നെ ''പരിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതു്'' എന്നാണു് പരമ പരിശുദ്ധിയായ പിതാവിന്റെ പരിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കു് ഉത്ഥിതനായ ഈശോവഴിയായി നമ്മെ എത്തിച്ചു് ആ പരിശുദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന അവസരങ്ങളാണു് സഭയിലെ കൂദാശകളും. ഉത്ഥിതനും അരൂപിയുമായ ഈശോയെ നമുക്കു സന്നിഹിതനാക്കിക്കൊണ്ടു്, ഈശോയുടെ നിരന്തരമായ ആരാധനയോടു് നമ്മെ ചേർത്തുകൊണ്ടു് പരമപിതാവിനെ ആരാധിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുകയെന്നതാണു് സഭയിലെ ഏഴു കൂദാശകളും നിർവ്വഹിക്കുക. ദമ്പതികളുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ മാദ്ധ്യമമായ വിവാഹമെന്ന കൂദാശയും ദമ്പതികളുടെ ജീവിതത്തിൽ വളരെ പ്രസക്തങ്ങളായ അനുരഞ്ജനവും ദിവ്യകാരുണ്യവും ഇവിടെ പ്രത്യേക പരിചിന്തനത്തിനു് വിധേയമാകുന്നു.

വിവാഹമെന്ന വിശുദ്ധ കൂദാശയുടെ പരികർമ്മത്തിലൂടെ ജീവിതവിശുദ്ധി കണ്ടെത്തുവാൻ സഭ ദമ്പതികളെ പ്രാപ്തരാക്കുകയാണു്. വിവാഹമെന്ന കൂദാശ ക്രൈസ്തവരായ ദമ്പതികളെയും കുടുംബങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ സവിശേഷമായ ഉറവിടവും മൗലികമായ മാധ്യമവുമാണു്. അതു് ജ്ഞാനസ്നാനത്തിലെ വിശുദ്ധീകരണവരപ്രസാദത്തെ വീണ്ടും ഉന്നമിപ്പിക്കുകയും സവിശേ

ഷമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണവും പുനരുത്ഥാനവുമെന്ന രഹസ്യം മുഖേന – വിവാഹത്തിലൂടെ ദമ്പതികളും ഒരു പുതിയ രീതിയിൽ ഈ രഹസ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുന്നു–ദാമ്പത്യസ്നേഹം നിർമ്മലമാക്കപ്പെടുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു''. (F.C. 56).

വിവാഹമെന്ന കൂദാശയുടെ മഹനീയപദവിയും അതിലൂടെ ദമ്പതികൾക്കു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുമെല്ലാം രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

c) അനുരഞ്ജനം കുടുംബജീവിതത്തിൽ

ക്രൈസ്തവജീവിതംതന്നെ ഈശോയിലുള്ള ജീവിതമാണെന്നു നാം കണ്ടു. നിത്യം വളരേണ്ട ഈ ബന്ധത്തിനു് വിച്ഛേദനം സംഭവിക്കാറുണ്ടു്. പാപമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു് കടന്നുവരുമ്പോൾ ജീവിതത്തിന്റെ താളലയത്തിനുതന്നെ ഭംഗം സംഭവിക്കുന്നു. ദൈവവും മനുഷ്യനുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ വിച്ഛേദനം മാത്രമല്ല പാപം. പാപം മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ സരളതയും നഷ്ടമാക്കുന്നു. അപ്പോഴാണു് പരസ്പര അനുരഞ്ജനത്തിലൂടെയും ദൈവവുമായുള്ള അനുരഞ്ജനത്തിലൂടെയും ജീവിതവിശുദ്ധിയും കുടുംബഭദ്രതയും കണ്ടെത്തേണ്ടതു്. കുടുംബത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ നിലനിറുത്തുവാൻ ഈ അനുരഞ്ജനം അത്യാവശ്യമത്രേ.

ദൈവവുമായുള്ള അനുരഞ്ജനം പൂർത്തിയാകണമെങ്കിൽ ആദ്യമായി കുടുംബത്തിൽതന്നെ അനുരഞ്ജനാനുഭവം ഉണ്ടാകണം. പരസ്പരം ക്ഷമിക്കുകയെന്നതു് ദൈവത്തിന്റെ മുൻപിലുള്ള അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ അവശ്യവ്യവസ്ഥയാണു്. ''നിങ്ങളും പരസ്പരം ക്ഷമിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു് നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകളും നിങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കുകയില്ല'' (മത്താ. 6:15). ഈ പരസ്പരമുള്ള ക്ഷമയും വിട്ടുവീഴ്ചയും അനുരഞ്ജനകൂദാശയിലൂടെ ഉപരിധന്യമാകയാണു്. ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തിന്റെ ഉള്ളിൽത്തന്നെ അനുദിനജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗംതന്നെയായി വർത്തിക്കുന്ന പശ്ചാത്താപവും പരസ്പരമുള്ള മാപ്പുകൊടുക്കലും അവയുടെ സവിശേഷമായ കൗദാശിക പ്രകാശനം കൈക്കൊള്ളുന്നതു് ക്രിസ്തീയമായ പാപനിവേദനത്തിലാണു് (F.C. 58).

വിശുദ്ധ കുർബാന കുടുംബജീവിതത്തിൽ

''ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഉറവിടവും പാരമ്യവുമായ പരിശുദ്ധ കുബ്ബാനയെന്ന ബലി'' (L.G. 11) സ്നേഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയെ ഉറപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയാണു്. ഈ ബലിയെ സഭയുടെ ബലിയായി നൽകിക്കൊണ്ടു് ഈ ബലിയിലൂടെ യേശുവിന്റെ ബലിയിൽ പങ്കുചേരാനും ആ ബലിയിൽനിന്നും ജീവൻ ആവോളം പ്രാപിക്കാനും യേശു നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ദമ്പതികളും തങ്ങളുടെ സ്നേഹകൂട്ടായ്മയുടെ പരമമായ അനുഭവം ദിവ്യകാരുണ്യാനുഭവത്തിലൂടെ സാധിക്കുകയാണു്. ഈശോ സഭയെ സ്നേഹിക്കുകയും സഭയ്ക്കുവേണ്ടി മുഴുവനായി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ പരസ്പരം സമർപ്പിക്കുന്ന ദമ്പതികളും (എഫേ. 5:25-33) വിവാഹത്തിലെ ഐക്യം യേശുവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളും ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ ദൃഢമാക്കുന്നു. അർത്ഥമുള്ള ബലിയർപ്പണത്തിലൂടെയും ദിവ്യകാരുണ്യാനുഭവത്തിലൂടെയും വിവാഹത്തിലെ സമർപ്പണം ദമ്പതികളും പുതുക്കുകയാണു്. ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ പാപ്പായുടെ വാക്കുകളും വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണു്: ''ദിവ്യകാരുണ്യബലി യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതു് സഭയുമായുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹാത്മകമായ ഉടമ്പടിയെയാണു്. ഈ ഉടമ്പടി കുരിശിൽവച്ചു് അവിടുത്തെ രക്തത്താൽ മുദ്രവയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പുതിയതും സനാതനവുമായ ഉടമ്പടിയുടേതായ ഈ ബലിയിൽ ക്രൈസ്തവദമ്പതികളും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം വിവാഹോടമ്പടി നിർഗ്ഗളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ആന്തരികമായി ഘടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും തുടർച്ചയായി നവീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രഭവസ്ഥാനം കണ്ടെത്തുന്നു'' (F.C. 57).

ദമ്പതികളുടേതു മാത്രമല്ല കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയും വിവിധ കുടുംബങ്ങളും തമ്മിലുള്ള കൂട്ടായ്മയും പ്രകടമാക്കേണ്ടതു് കർത്താവിന്റെ മേശയിലെ സ്നേഹകൂട്ടായ്മയിലൂടെയാണു്. ആദിമക്രൈസ്തവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ശക്തികേന്ദ്രം അപ്പംമുറിയ്ക്കലിലെ യേശുഅനുഭവവും പരസ്പരകൂട്ടായ്മയുമായിരുന്നു. ''ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളിലും കൂട്ടായ്മയിലും അപ്പം മുറിയ്ക്കലിലും പ്രാർത്ഥനയിലും പങ്കുചേരുന്നതിൽ അവർ സദാ ഉത്സുകരായിരുന്നു''

(നടപടി 2:42). സ്നേഹത്തിൽ ഒന്നായി ഒരാത്മാവും ഒരു ശരീരവുമെന്നവണ്ണം സ്നേഹത്തിൽ ബന്ധിതരായ ക്രൈസ്തവർ ദൈവാലയത്തിലും ഭവനങ്ങളിലും ഈശോയോടൊത്തുള്ള ഐക്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനായി അപ്പം മുറിക്കുകയും 'സന്തോഷത്തോടും ഹൃദയലാളിത്യത്തോടുംകൂടി എല്ലാവരും ഭക്ഷണത്തിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്തിരുന്നു' (നടപടി 2:46). പരസ്പരസ്നേഹമില്ലാതെ വെറും ആചാരമാക്കി ഈ ദിവ്യബലിയപ്പണത്തെയും ദിവ്യഭോജനാനുഭവത്തെയും തരംതാഴ്ത്തരുതെന്ന് ആദിമ ക്രൈസ്തവരെ വി. പൗലോസ് ശക്തമായി ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യ (1 കോറി. 11:20–25). കാരണം ക്രൈസ്തവർ ഈ വിശുദ്ധ ബലിപീഠത്തിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നുനവോന്മേഷം കൈക്കൊണ്ട് ഈ പരിശുദ്ധ കൂദാശയിൽ സമൃക്കായി സൂചിപ്പിക്കുകയും അത്ഭുതകരമായി വാസ്തവീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവജനത്തിന്റെ ഐക്യം പ്രായോഗികമായ രീതിയിൽ പ്രകടമാക്കുന്നു'' (L. G. 11).

സഭയോകുന്ന കൂട്ടായ്മയോട് ഏറ്റം ഗാഢമായ വിധത്തിൽ ഒന്നാകുന്നതാണ് ക്രൈസ്തവ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ആധാരം. ഈ ഒന്നുചേരൽ ഏറ്റം ശക്തമായി ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നതു ദിവ്യബലിയർപ്പണത്തിലൂടെയും ദിവ്യകാരുണ്യത്തിലൂടെയുമാണ്. സഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ യേശുവിന്റെ കുരിശിലെ ബലി തന്റെ പുനരാഗമംവരെ അവിരാമം തുടരാനാണ് ഈശോ വി. കുർബാന സ്ഥാപിച്ചതു (ലിറർജി 47). ഈ ബലിയപ്പണത്തിലൂടെ ഈശോ തന്റെ പെസഹാരഹസ്യത്തിൽ നമ്മെ പങ്കുചേർക്കുകയും, നമ്മുടെ ഭക്ഷണമായിത്തീർന്നുകൊണ്ട് നമ്മിൽ വസിക്കുകയും സ്നേഹത്തിന്റെ ഐക്യം ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദിവ്യകാരുണ്യഭോജനത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നതുവഴി ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തിലെ വിവിധാംഗങ്ങളും സഭയുടെ വിപുലതരമായ ഐക്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ പങ്കുപറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ശരീരമായിത്തീരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ 'നൽകപ്പെടുന്ന' ശരീരത്തിലും 'ചിന്തപ്പെടുന്ന' രക്തത്തിലുമുള്ള പങ്കുചേരൽ ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രേഷിതപരവും അപ്പസ്തോലികവുമായ ഊർജ്ജസ്വലതയുടെ ഒരിക്കലുമവസാനിക്കാത്ത ഒരുറവിടവുമായിത്തീരുന്നു (F. C. 57).

e) പ്രാർത്ഥന കുടുംബജീവിതത്തിൽ

ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥന. ''നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ, എല്ലാറ്റിനും ദൈവത്തിനു നന്ദിപറയുവിൻ. എന്തെന്നാൽ ഇതാകുന്നു ഈശോമിശിഹായിൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവഹിതം'' (1തെസ്സ. 5, 17–18). എന്നുള്ള പൗലോസിന്റെ ആഹ്വാനം നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത വ്യക്തമാക്കുന്നു. തന്നെയുമല്ല മാമ്മോദീസവഴി ഈശോയുടെ രാജകീയ പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവജനം ഈ പൗരോഹിത്യശ്രേഷ്ഠ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നതു് ദൈവത്തെ നിരന്തരം സ്തുതിക്കുകയും ലോകം മുഴവനുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ്. പ്രാർത്ഥനയിലും വചനശ്രുശ്രൂഷയിലും നിരന്തരം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ മാതൃകയിൽ (നടപടി 6: 4) പ്രാർത്ഥനവഴിയായി ഒരു വിശ്രുദ്ധ പുരോഹിതവർഗ്ഗമായി ഉയർന്നു് ഈശോമിശിഹാവഴി ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യമായ ആദ്ധ്യാത്മികബലികളും സമർപ്പിക്കുവാൻ (1 പത്രോസ് 2: 5) കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു കഴിയണം.

പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ മാനുഷികതയുടെതന്നെ സുപ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗമാണ്. ''എന്നെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കു് ഒന്നും സാദ്ധ്യമല്ല'' (യോഹ. 15: 5) എന്ന തിരുവചനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ നിരന്തരമായി ഈശോയുടെ സഹായവും സാന്നിദ്ധ്യവും തേടുകയാണ്. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുട്ടായ്മയിൽ തന്റെ പ്രത്യേക സാന്നിദ്ധ്യം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഈശോ പ്രാർത്ഥനയിൽ കുടുംബജീവിതത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുവരികയും അതിനെ ചൈതന്യപൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ''പ്രാർത്ഥന അനുദിനബാദ്ധ്യതകളിൽനിന്നുള്ള പലായനത്തിന്റെ ഒരു രൂപമല്ല. മറിച്ചു് മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ പ്രാഥമികവും അടിസ്ഥാനപരവുമായ പ്രകാശമെന്ന നിലയിൽ തനിക്കുള്ള എല്ലാ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും ഏറ്റെടുക്കുവാനും അവയുമായി പൂർണ്ണമായി പൊരുത്തപ്പെടുവാനും ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തിനുള്ള ഏറ്റവും ശക്തമായ ഉത്തേജകമാണതു്' (F. C. 62). പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമല്ല പ്രാർത്ഥന. മറിച്ചു് പ്രശ്നങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ദൈവതിരുമനസ്സിനോടു വിധേയപ്പെടാനുള്ള ശക്തിസംഭരണമാണതു്.

യഥാർത്ഥ പ്രാർത്ഥന പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ ഈശോമിശിഹാ വഴി പിതാവിനോടുള്ള ആത്മീയസംഭാഷണമാണ്.

കുടുംബപ്രാർത്ഥനയും കുടുംബകൂട്ടായ്മയും

കുടുംബപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് കുടുംബത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പ്രത്യേക ശക്തിയുണ്ട്. കുടുംബജീവിതത്തിലെ വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹാഹ്വാനം ശ്രവിച്ച് തങ്ങളുടെ ജീവിതസാഹചര്യത്തിലൂടെ പ്രത്യുത്തരം നൽകുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ കുടുംബപ്രാർത്ഥന. സന്തോഷങ്ങളിലും സന്താപങ്ങളിലും പ്രതീക്ഷകളിലും നൈരാശ്യങ്ങളിലും ജനനത്തിലും മരണത്തിലും എന്നുവേണ്ട എല്ലാ കുടുംബാനുഭവങ്ങളിലും ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയുടെ ഇടപെടൽ കണ്ടെത്തിയാവൂ. അതിനു യുക്തമായ സ്തോത്രവും കൃതജ്ഞതയും വിശ്വാസപൂർവ്വം അർപ്പിക്കുന്നതാണ് പ്രാർത്ഥന. ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തിന്റെ അന്തസ്സും ഉത്തരവാദിത്വവും ദൈവത്തിന്റെ അവിരാമമായ സഹായത്തിലൂടെ മാത്രമേ കൈവരിക്കാൻ പറ്റൂ. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ വിനയപൂർവ്വവും പ്രതീക്ഷയോടെയും യാചിക്കുന്നപക്ഷം അതു തീർച്ചയായും നല്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും (F. C. 59).

യാമപ്രാർത്ഥനകളും സ്വകാര്യപ്രാർത്ഥനകളും

ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയായ സഭ, സ്വർഗ്ഗീയമണവാളനോടുചേർന്ന് പരമപിതാവിനു നിരന്തരം സ്തോത്രങ്ങൾ ആലപിക്കുകയും സർവ്വലോകത്തിന്റേയും രക്ഷയ്ക്കായി മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (ലിറർജി 83). ഇതിനുള്ള ഏറ്റം ശക്തമായ മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് യാമപ്രാർത്ഥനകൾ. ദൈവസ്തോത്രങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ട് ദിനരാത്രങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി പവിത്രീകരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണിത്. "മഹനീയമായ ഈ ദിവ്യഗീതം ഉചിതമായി നടത്തുമ്പോൾ അത് മണവാളനോടൊത്തു സംഭാഷിക്കുന്ന മണവാട്ടിയുടെ യഥാർത്ഥസ്വരം തന്നെയായിത്തീരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരത്തോടൊന്നിച്ചു പിതാവിനു സമർപ്പിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് യാമപ്രാർത്ഥന" (ലിറർജി 84).

കുടുംബത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയും സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനയും തമ്മിൽ അഗാധമായ ഒരു ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് കുടുംബ

ത്തിൽ യാമപ്രാർത്ഥനകളും കഴിയുന്നത്ര ചൊല്ലുന്നതു് നല്ലതാണെന്നാണു് വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിന്റെ അഭിമതം. (ലിറർജി 12). ഇതോടൊപ്പം കുടുംബത്തിലെ സ്വകാര്യപ്രാർത്ഥനകളും ദൈവാരാധനയുടെ ഭാഗമാണു്. കുടുംബത്തിലെ വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു് ഉയരുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥനകളിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവുതന്നെ അവരിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ ദൈവതിരുമനസ്സിനു വിധേയരാകാൻ കുടുംബാംഗങ്ങളെ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വളരെ പ്രത്യേകമായി ''ദൈവവചന പാരായണവും അതിന്മേലുള്ള ധ്യാനവും, കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണത്തിനുള്ള ഒരുക്കം, ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള ഭക്തി, പ്രതിഷ്ഠ, പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തോടുള്ള വിവിധ രീതിയിലുള്ള വണക്കം, ഭക്ഷണത്തിനു മുൻപും പിൻപുമുള്ള പ്രാർത്ഥന എന്നിവയും പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു്'' പരിശുദ്ധപിതാവു് അഭിലഷിക്കുന്നു (F. C. 61).

ജപമാലഭക്തി

മറിയഭക്തി വളരെ പ്രത്യേകമായവിധത്തിൽ കുടുംബജീവിതത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതും പരിശീലിക്കേണ്ടതുമായ ഒരു സ്വകാര്യപ്രാർത്ഥനയാണു്. കുടുംബത്തിലെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ടതും ഫലദായകവുമായ ഒന്നാണു് ജപമാലപ്രാർത്ഥന. മറിയത്തിന്റെ ഉദാത്തമായ ജീവിതമാതൃകയെ അനുകരിക്കാനുള്ള ശക്തമായ ഒരാഹ്വാനം ജപമാല നമുക്കു നൽകുന്നു. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ഭദ്രതയ്ക്കും വിശുദ്ധിക്കും ജപമാലഭക്തി വളരെ സഹായകമായിത്തീരുന്നു. കാരണം ''മറിയത്തോടുള്ള യഥാർത്ഥ ഭക്തി കുടുംബത്തിൽ സ്നേഹപൂർവ്വമായ കൂട്ടായ്മയെ പരിപോഷിപ്പിക്കാനും ദാമ്പത്യപരവും കുടുംബപരവുമായ ആദ്ധ്യാത്മികതയെ വികസിപ്പിക്കാനുമുള്ള പ്രത്യേകമായ ഒരു ഉപകരണമായിത്തീരുന്നു. എന്തെന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെയും സഭയുടെയും അമ്മയായ അവൾ ഒരു പ്രത്യേകവിധത്തിൽ ക്രൈസ്തവകുടുംബങ്ങളുടെ – ഗാർഹികസഭകളുടെ – അമ്മയാണു്'' (F.C.61).

ഇങ്ങനെ കുടുംബത്തിലെ മറിയഭക്തിയിലൂടെ ദൈവം കാരുണ്യപൂർവ്വം തന്റെ പുത്രൻ കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാ മാലാഖമാരിലും മനുഷ്യരിലും ഉപരിയായി ഉയർത്തിയ മറിയത്തെ ദൈ

വത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ മാതാവും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കുകാരിയുമായി സഭ പ്രത്യേകവിധം ബഹുമാനിക്കുകയാണു് (L.G.66).

6. കുടുംബം ഒരു ദൈവാലയം

പ്രാർത്ഥനയുടെ വേദിയായ കുടുംബം ഒരു വിശുദ്ധ സ്ഥലമാണു്; ദൈവാലയമാണു്. ഈ ദൈവാലയത്തിൽ നിരന്തരമായ ബലിയർപ്പണം നടക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു പങ്കുവയ്ക്കുകയും സ്വാർത്ഥതയെ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ അൾത്താരയിൽ നിരന്തരമായി ഹോമിച്ചു് ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യമായ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന വിശുദ്ധ ദൈവാലയമാണു് കുടുംബം. ഈ ദൈവാലയത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിക്കു ചേരാത്തതൊന്നും കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടാവരുതു്. പൗലോസിന്റെ ശക്തമായ ആഹ്വാനം ശ്രദ്ധേയമാണു്. ''വ്യഭിചാരത്തിന്റെയോ മറു തരത്തിലുള്ള അശുദ്ധ പ്രവൃത്തികളുടെയോ ദുർമ്മോഹങ്ങളുടെയോ പേരുപോലും നിങ്ങളുടെയിടയിൽ കേൾക്കരുതു്. അതൊന്നും ദൈവജനത്തിനു ചേർന്നതല്ല. ആഭാസവാക്കുകളും പരിഹാസവും വ്യർത്ഥഭാഷണവും നിങ്ങൾക്കു ചേർന്നതല്ല. അശുദ്ധനും വ്യഭിചാരിക്കും ദ്രവ്യാഗ്രഹിക്കും വിഗ്രഹാരാധകനും മിശിഹായുടെയും ദൈവത്തിന്റെയും രാജ്യത്തിൽ അവകാശമില്ലെന്നു നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ'' (എഫേ.5:3-5).

ഈ വിശുദ്ധ ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവവും മനുഷ്യനുമായുള്ള സംഭാഷണം നടക്കുന്നതാണു് യഥാർത്ഥ പ്രാർത്ഥന. ''കുടുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പര സ്നേഹവും എല്ലാവരും ചേർന്നുള്ള കുടുംബപ്രാർത്ഥനയുംവഴി കുടുംബം ഒരു ചെറു ദൈവാലയമായി മാറുക'' (അത്മായർ 11) കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ കടമയാണു്. ഈ ദൈവാലയത്തിൽ സ്നേഹം നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളം ദൈവവും അവിടെ കുടിവസിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ നാമത്തിൽ സ്നേഹത്തിൽ ഒന്നാകുന്ന ആ ദൈവാലയത്തിൽ ഈശോയുടെ പ്രത്യേകമായ സാന്നിദ്ധ്യവും ഉണ്ടാകുന്നു (മത്താ. 18:20). പരസ്പര ദാനത്തിലൂടെയും കലവറയില്ലാത്ത സമർപ്പണത്തിലൂടെയും സ്വാർത്ഥത്തെ നിരന്തരം ഹോമിക്കുകയും അരൂപിക്കു ജനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിരന്തരബലിയുടെ വേദിയുമാണു് കുടുംബം.

കുടുംബത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉദാത്തമായ മാതൃകയാകാനുള്ള കടമയും ക്രൈസ്തവമാതാപിതാക്കൾക്കുണ്ട്. കുടുംബമാണ് ആദ്യത്തെ വിദ്യാലയം. ഇവിടെ കുട്ടികൾ സ്നേഹം എന്താണെന്നു് അനുഭവിക്കുകയും സ്നേഹമാകുന്ന ദൈവത്തെ ആദ്യമായി അറിയുകയും ആ സ്നേഹപിതാവിനോടു ബന്ധപ്പെടുവാൻ പരിശീലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളുമായി ഒത്തുചേർന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ അനുഭവത്തിലേയ്ക്കു് അവരെ ആനയിക്കുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽ കിട്ടുന്ന ഈ പരിശീലനം അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളം മങ്ങാതെയും മായാതെയും നിലനില്ക്കും. ഇങ്ങനെ കുടുംബമെന്ന ദൈവാലയത്തിൽ മാതാപിതാക്കളും കുഞ്ഞുങ്ങളും നിരന്തരമായി തങ്ങളുടെ ജീവിതബലിയർപ്പിക്കുകയും അതിലൂടെ സ്തുതിയുടെയും സ്തോത്രത്തിന്റെയും ഗീതങ്ങൾ കൂട്ടായ്മയിൽ ആലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉപസംഹാരം

കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികതയെക്കുറിച്ചു് സഭയുടെ ആധികാരിക പ്രബോധനങ്ങളെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വിചിന്തനമാണു് ഇവിടെ ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സഭയുടെ ഏക വിശ്വാസിയിൽ കർത്താവായ ഈശോയിൽ പങ്കുചേരുന്ന സഭാമക്കൾ തങ്ങളുടെ ജീവിത വിശുദ്ധികരഗതമാക്കുന്നതു് തങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവിതാന്തസ്സിനോടു കൂറുപുലർത്തിക്കൊണ്ടും തങ്ങൾ ഭരമേറ്റിരിക്കുന്ന ജീവിതകർത്തവ്യങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായും അർപ്പണബോധത്തോടുംകൂടി സ്നേഹത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തിൽ നിറവേറ്റിക്കൊണ്ടുമാണു്. കുടുംബം എന്ന കൂട്ടായ്മയിലേക്കു് വിളിക്കപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈശോ സഭയെ സ്നേഹിക്കുകയും അവൾക്കുവേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ ദാമ്പത്യപ്രേമവും സമർപ്പണവുമാണു് പരമപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു്. പരസ്പരസ്നേഹത്തിലൂടെയും ദാനത്തിലൂടെയും ഒട്ടേറെ ത്യാഗവും ഹോമവും നിരന്തരം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടു് അവരുടെ ജീവിതബലി കർത്താവായ ഈശോയുടെ ബലിയോടുചേർത്തു് അവർ അർപ്പിക്കുന്നു. ഈ ബലിയർപ്പണത്തിനാവശ്യമായ ഔജസ്സും തേജസ്സും ദൈവവചനത്തിൽനിന്നു് അവർ സ്വാംശീകരിക്കുന്നു. കുടുംബപ്രാർത്ഥനയിലൂടെ തങ്ങ

ളുടെ കൂട്ടായ്മ ഉപരിപുഷ്ടിപ്രാപിക്കുകയും വികസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനുരഞ്ജനകൂദാശ അനുദിനജീവിതത്തിലെ ഏറ്റക്കുറവുകളെ ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാനും സഹിക്കാനും ശക്തിനൽകുമ്പോൾ ദിവ്യകാരുണ്യമെന്ന വിശുദ്ധ ഔഷധം സ്നേഹത്തിൽ അവരെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിൽ നിന്നും സമർപ്പണത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ സഭയിലെ വിശുദ്ധ സന്താനങ്ങളായി വളരാൻ ഒരു വിശുദ്ധ സ്ഥലംതന്നെ, ഒരു വിശുദ്ധ ദൈവാലയംതന്നെ ഭവനാന്തരീക്ഷത്തിൽ കണ്ടെത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിൽത്തന്നെ 'സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു പൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ' പൂർണ്ണരായിത്തീരുവാനുള്ള എല്ലാ അവസരങ്ങളും ദമ്പതികൾ സഭയുടെ മടിത്തട്ടിൽ കണ്ടെത്തി വിശുദ്ധിയിൽ ഉപരിധന്യരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നാം ഭാഗം

17

ഗർഭം, പ്രസവം, ശിശുപരിപാലനം – അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ

കളിച്ചുല്ലസിച്ച്, പൊട്ടിച്ചിരിച്ച്, പാട്ടുംപാടി സ്വതന്ത്രരായി വിഹരിക്കുന്ന യുവതീയുവാക്കന്മാർ വിവാഹിതരാകുന്നതോടെ പുതിയ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുകയാണു്. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തോടു സഹകരിച്ചു് സൃഷ്ടികർമ്മത്തിലെ സഹകാർമ്മികരായിത്തീരുവാനുള്ള ഒരു ആഹ്വാനമാണു് വിവാഹജീവിതം. സംതൃപ്തരായ മാതാപിതാക്കളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളും യഥാർത്ഥത്തിൽ സന്തോഷവും, സംതൃപ്തിയുമുള്ളവരായിരിക്കും. ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീയുടെ ശാരീരികവും, മാനസികവും, വൈകാരികവുമായ അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങളും ഗർഭസ്ഥശിശുവിനെയും ബാധിക്കും. ശിശു അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ രൂപംകൊള്ളുന്ന നിമിഷംമുതൽ അതിന്റെ സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണം ആരംഭിക്കുന്നു. മാനസികവും, ശാരീരികവുമായ ആരോഗ്യം കുഞ്ഞിനു് ഉണ്ടാകത്തക്കരീതിയിൽ ഗർഭകാലത്തു വേണ്ട മുൻകരുതലുകളും ചെയ്യണം.

ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണു് തന്റെ ഉള്ളിൽ വളരുന്ന രൂപം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് എന്ന സത്യം ഗർഭിണി മനസ്സിലാക്കി ആ ചെറുജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കുവാൻ ആരംഭിക്കണം.

ഭർത്താവിന്റെ അംഗീകാരവും സ്നേഹവും, കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ പരിഗണനയും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്ത്രീക്കു ലഭിച്ചേ മതിയാവൂ.

ഗർഭിണിയാകുന്നതോടെ സ്ത്രീയുടെ ശരീരഘടനയിൽ പല വ്യതിയാനങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നു. ക്രമമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആർത്തവം നിലയ്ക്കുന്നു. ജനനേന്ദ്രിയങ്ങൾ പൂർണ്ണവളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു. ഭ്രൂണം വളരുന്നതനുസരിച്ച് ഗർഭപാത്രം വികസിക്കുന്നു. വൈകാരികതലത്തിലും, മാനസികാവസ്ഥയിലും ഇതോടൊപ്പംതന്നെ വ്യതിയാനങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാനും, പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള ആഗ്രഹം വർദ്ധിക്കുന്നു. ആകാംക്ഷയും, ഭയവും, ആശങ്കകളും വർദ്ധിക്കുന്നു; അതോടൊപ്പം മാതൃത്വവാസന പുഷ്ടിപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന അംഗീകാരവും, സ്നേഹവും കുഞ്ഞിന്റെ മാനസികാരോഗ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കും.

സാധാരണഗതിയിൽ ഗർഭിണിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഉദരത്തിലെ ശിശു പൂർണ്ണവളർച്ചപ്രാപിക്കുന്നതിന് 280 ദിവസം അതായത് 28 ദിവസങ്ങളുള്ള 10 ചന്ദ്രമാസമാണ് വേണ്ടത്. ഈ കാലയളവിനെ 3 ഘട്ടങ്ങളായി തിരിക്കാം.

ആദ്യഘട്ടം

ഇത് ആർത്തവം നിലയ്ക്കുമ്പോൾമുതലുള്ള ആദ്യത്തെ 3 മാസമാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ സംരക്ഷണം ആവശ്യമാണ്. കാരണം ഈ സമയത്താണ് ശിശുവിന്റെ ശരീരാവയവങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ഗർഭാരംഭംമുതൽതന്നെ ഒരു ഗൈനക്കോളജിസ്റ്റിനെ കണ്ട് വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം. ദിനചര്യ, ആഹാരക്രമങ്ങൾ ഇവയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാലമാണ് പ്രഥമഘട്ടം. സാധാരണയായി Morning Sickness (രാവിലെയുള്ള അസുഖം) ഉണ്ടാകുന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിലാണ്. ഛർദ്ദി, മനംമറിച്ചിൽ, തലകറക്കം, വായ്ക്കു രുചിക്കുറവ്, ക്ഷീണത്തോടു വിരക്തി ഇവയെല്ലാം അനുഭവപ്പെടുന്നത് ഈ അവസരത്തിൽത്തന്നെ. ഈ അവസരത്തിൽ കഴിയുന്നതും മരുന്നുകൾ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതാണുത്തമം. ശരീരഘടനയിൽ വരുന്ന വ്യതിയാനങ്ങളാണ് ഇതിനു കാരണം. ഗർഭാശയം വളരുമ്പോൾ കൂടുകൾക്കും, ആമാശയത്തിനും അല്പം സ്ഥാനമാറ്റം ഉണ്ടാകുന്നു. ഗർഭിണിയുടെ ശരീരത്തിൽ പ്രൊജെസ്റ്റോൺ എന്ന ഹോർമോൺ കൂടുതലുണ്ടാകുന്നതും,

ഗ്ലൂക്കോസിന്റെ അളവ് കുറയുന്നതുമാണ് Morning Sickness ഉണ്ടാകാൻ കാരണം. ഭ്രൂണത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായ ഗ്ലൂക്കോസ് അമ്മയിൽനിന്നെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഗ്ലൂക്കോസിന്റെ അളവിൽ മാറ്റമുണ്ടാകുന്നത്. സാധാരണ രാവിലെ എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോഴാണ് മനംമറിച്ചിലും ഛർദ്ദിയും ഉണ്ടാകാറുള്ളത്. ഇതു തടയുന്നതിനു രാത്രി ഒരു ഗ്ലാസ്സ് പാൽ പഞ്ചസാരചേർത്തു കഴിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. രാവിലെ ഉറക്കമുണർന്നാലും കുറച്ചുസമയംകൂടി കിടക്കുക. അല്പം പഞ്ചസാരചേർത്ത കാപ്പിയോ, ചായയോ കുടിച്ചിട്ട് സാവധാനം എഴുന്നേറ്റ് ദിനചര്യകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണുത്തമം. മാനസികവും, വൈകാരികവുമായ അവസ്ഥയും, ഛർദ്ദിയും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ട്. ഈ അവസരത്തിൽ മനസ്സിനു കൂടുതൽ ധൈര്യം പകർന്നുകൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജനിക്കുവാനിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെക്കുറിച്ചുള്ള ശുഭപ്രതീക്ഷയും, ഗ്ലൂക്കോസിന്റെ കുറവു പരിഹരിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ആഹാരം കഴിക്കുന്നതും ഛർദ്ദി തടയുന്നതിനു സഹായിക്കും. ആദ്യത്തെ 3 മാസം കൂടുതൽ മാംസ്യം അടങ്ങിയ ഭക്ഷണം കഴിക്കണം. ഛർദ്ദി വളരെ കൂടുതലായാൽ അതു കുഞ്ഞിന്റെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ ആരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഒരു നല്ല ഗൈനക്കോളജിസ്റ്റിന്റെ സഹായം തേടേണ്ടതാണ്. വിദഗ്ധോപദേശം കൂടാതെ ചില അറിവും ധാരണയുംവച്ച് കടകളിൽനിന്നു എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ മരുന്നു വാങ്ങി കഴിച്ചാൽ അതു കുട്ടിയുടെ തലച്ചോറിനെയോ, മറ്റു അവയവഭാഗങ്ങളെയോ ബാധിക്കുവാനിടയുണ്ട്. തൽഫലമായി ആരോഗ്യമില്ലാത്തതൊ, അംഗവൈകല്യം ഭവിച്ചതൊ ആയ കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകുവാനും ഇടയായെന്നുവരും.

ആദ്യത്തെ മൂന്നു മാസങ്ങളിൽ യാത്ര, കഠിനാദ്ധ്വാനം ഇവ വർജ്ജിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഗർഭം അലസിപ്പോകുവാൻ ഇടയുണ്ട്. ഗർഭാരംഭകാലത്തു സംഭോഗം വർജ്ജിക്കുന്നതും ഉചിതമായിരിക്കും.

ഗർഭിണികളുടെ ആഹാരം അധികം കട്ടിയില്ലാത്തതും പോഷകാംശങ്ങൾ അടങ്ങിയവയും ആയിരിക്കണം. പാലും പച്ചക്കറികളും ധാരാളമായി കഴിക്കണം. പച്ചിലവർഗ്ഗങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ശരീരത്തിലെ ഇരുമ്പുസത്തു വർദ്ധിക്കുന്നു. കൊഴുപ്പും, ഉപ്പും കുറഞ്ഞിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. മാംസം, മീൻ, മുട്ട ഇവ തള്ളയുടെ ആരോഗ്യത്തിനും, കുഞ്ഞിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും

ആവശ്യമാണു്. ശരിയായ ആഹാരക്രമം പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോഷകാഹാരക്കുറവുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളും അമ്മയിലും ഗർഭസ്ഥശിശുവിലും ഉണ്ടാകുവാനിടയുണ്ടു്.

മിതമായ വ്യായാമം ഗർഭിണികൾക്കാവശ്യമാണു്. ദിവസവും കുളിക്കുകയും ശരീരം ശുദ്ധിയാക്കുകയും ചെയ്യണം. ശരീരശുദ്ധിപോലെ മനഃശുദ്ധിയും ആവശ്യമാണു്. മനഃക്ഷോഭം, വൈരാഗ്യചിന്തകൾ ഇവയെല്ലാം കുഞ്ഞിനെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നതാണു്. മലബന്ധം ഉണ്ടാകുവാൻ അനുവദിക്കരുതു്. അമ്മയ്ക്കു് ഈയവസരത്തിലുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളും ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ വളർച്ചയെ ബാധിച്ചു എന്നു വരാം. അതുകൊണ്ടു് ശാരീരികവും, മാനസികവുമായ ആരോഗ്യനില മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനും നല്ല ചിന്തകൾ പുലർത്തുവാനും, നല്ലനല്ല പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുവാനും മറ്റും ഗർഭകാലത്തു് മാതാക്കൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു് ആശാസ്യമാണു്.

രണ്ടാംഘട്ടം [3 മുതൽ 6 വരെയുള്ള മാസങ്ങൾ]

ഈ ഘട്ടത്തിലാണു് ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ അവയവങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്നതു്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സാധാരണ ഛർദ്ദി ഉണ്ടാകാറില്ല. കൂടുതൽ ക്ഷീണം അനുഭവപ്പെടും. അതിനാൽ കൂടുതൽ പോഷകമൂല്യങ്ങൾ അടങ്ങിയ ആഹാരം കഴിക്കേണ്ടതാണു്. മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ എങ്കിലും വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്കു വിധേയയാകുന്നതു ഉത്തമം.

അഞ്ചാമത്തെ മാസത്തിൽ ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ ചലനം അമ്മയ്ക്കു് അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതു് മാതാക്കൾക്കു് സന്തോഷവും, സമാധാനവും പകർന്നുകൊടുക്കുന്നു. ജീവന്റെ ചലനങ്ങൾ അനുഭവവേദ്യമാകുമ്പോൾ ആകാംക്ഷ വർദ്ധിക്കുന്നു. പ്രസവാനന്തരം അമ്മയ്ക്കും കുഞ്ഞിനും ടെറനസ് ബാധിക്കാതിരിക്കാനുള്ള പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പിന്റെ ആദ്യത്തെ ഡോസു് ഗർഭധാരണത്തിന്റെ ആറാം മാസത്തിൽ എടുക്കേണ്ടതാണു്.

ഈ കാലത്തിൽ രക്തം, മൂത്രം ഇവ പരിശോധിക്കേണ്ടതും, ശ്രോണി (Pelvis) യുടെ അളവു് എടുക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണു്. രക്തം [പ്രധാനമായും Hb, Rh. factor] പരിശോധിച്ചു് വേണ്ട ചികിത്സാവിധികൾ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണു്.

മൂന്നാംഘട്ടം [6 മുതൽ 9 വരെയുള്ള മാസങ്ങൾ]

ആറ്, ഏഴ് മാസങ്ങളിൽ കുട്ടിയുടെ വളർച്ച വേഗം നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടി വായുവും, പോഷകാംശങ്ങളും അമ്മയിൽനിന്നും എടുക്കുന്നതിനാൽ അമ്മയ്ക്കു വിളർച്ചവരുവാൻ ഇടയുണ്ട്. ഇക്കാലഘട്ടത്തിലും രക്തത്തിലെ Hb പരിശോധിച്ച് രക്തക്കുറവുണ്ടെങ്കിൽ ഇരുമ്പുസത്തടങ്ങിയ ആഹാരം കൂടുതലായി കഴിക്കണം. ഭക്ഷണംകൊണ്ടുതന്നെ വിളർച്ച മാറിയില്ലെങ്കിൽ ഇരുമ്പുസത്തടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഗുളിക വാങ്ങി കഴിക്കേണ്ടതാണ്.

വിളർച്ചയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. കണ്ണ്, നാക്ക് തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങൾ വിളറിയിരിക്കുക, ശരീരം തണുത്തിരിക്കുക, മുഖത്തിനും, കൈകാലുകൾക്കും വീക്കമുണ്ടായിരിക്കുക ഇവയെല്ലാം വിളർച്ച (Anemea) യുടെ ലക്ഷണങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു–

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചിലർക്ക് മൂത്രത്തിലും രക്തത്തിലും ഉപ്പ്, ആൽബുമിൻ (Albumin) ഇവ കൂടുവാൻ ഇടയുണ്ട് (Blood urea, Albumin urea etc.). കൂടാതെ ഹൈപ്പർ ടെൻഷൻ (Hyper tension) ചിലർക്കുണ്ടാകുന്നു. കാലിൽ നീരു്, തലവേദന ഇവയെല്ലാമാണ് ലക്ഷണങ്ങൾ. ശ്രദ്ധ കുറവായാൽ Pre-eclamsia (പ്രീ എക്ലാംസിയ) എന്ന രോഗം ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ട്. രക്തസമ്മർദ്ദവും, രക്തത്തിലെ യൂറിയായുടെ ലവലും (Pressure & blood urea level) ഉയർന്നാൽ സന്നി (fits) ബോധക്കേട് (unconsciousness) അകാലപ്രസവം (Pre-mature delivery) ഭ്രൂണത്തിന്റെ മരണം (fetal death) ഇവയൊക്കെ ഉണ്ടാകാം. അടുക്കലടുക്കൽ ഡോക്ടറെ കാണുവാൻ ഗർഭിണികൾ, പ്രത്യേകിച്ച് 8, 9 മാസങ്ങളിൽ, ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും അവസ്ഥ ഉണ്ടായാൽ ആഴ്ചയിലൊരിക്കലെങ്കിലും ഡോക്ടറെ കാണേണ്ടതാണ്. നേരത്തെതന്നെ വിദഗ്ധഡോക്ടർമാരുടെ പരിചരണത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. പ്രത്യേക വിശേഷങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും, ആദ്യത്തെ പ്രസവം ആശുപത്രിയിൽ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നതാണു നല്ലതു്.

രോഗമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും 8, 9 മാസങ്ങളിൽ ശ്വാസംമുട്ടൽ, വയറു നെഞ്ചിൽ മുട്ടുന്ന അനുഭവം ഇവ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഗർഭാശയത്തിന്റെ വികസനംമൂലം മറ്റു അവയവങ്ങൾക്കു കുറച്ചൊ

ക്കെ സ്ഥാനമാറ്റമുണ്ടാകുന്നതാണിതിനു കാരണം. ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സന്തോഷത്തോടും, ക്ഷമയോടും സ്വീകരിക്കാൻ ഓരോ മാതാവും ശ്രദ്ധിക്കുക.

ഗർഭസ്ഥശിശുവിനെ സംബന്ധിച്ച സകല ഉത്തരവാദിത്വവും പ്രധാനമായും അമ്മയുടേതു മാത്രമാണു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഡോക്ടറെ സമീപിച്ചു് കുട്ടിയുടെ കിടപ്പു്, മറുപിള്ള (Placenta) യുടെ സ്ഥിതി ഇവ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. അവസാനമാസങ്ങളിൽ രക്തംപോക്കുണ്ടായാൽ അപകടമാണു്. ഉടനെ ഡോക്ടറെ വിവരം അറിയിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമായ വിശ്രമം എടുക്കേണ്ടതുമാണു്. രക്തം പോക്കിനു് പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടാകാം. ഈ 3 മാസങ്ങളിൽ സംഭോഗം കഴിവതും വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണു്.

ഏഴാം മാസത്തിലും 9-ാം മാസത്തിലും ടെറനസു് പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പുകളും എടുക്കേണ്ടതാണു്.

സ്തനങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ അവസാന ആഴ്ചയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. അയവുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുക. മുലക്കണ്ണുകളും ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കുക; അവ ഉള്ളിലേയ്ക്കു വലിഞ്ഞിരുന്നാൽ അല്പം വലിച്ചുനീട്ടിവയ്ക്കുക ഇവയിലെല്ലാം ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഒൻപതാം മാസം കഴിയുമ്പോൾ പ്രസവത്തിനുള്ള ആരംഭമാകുന്നു. മധുരപ്രതീക്ഷകളോടെ പത്തുമാസം കാത്തിരിക്കുന്ന അമ്മ പ്രസവത്തെ വളരെ ആകാംക്ഷയോടെയാണു് വീക്ഷിക്കുന്നതു്. പ്രസവം ഒരു സാധാരണ സംഭവം മാത്രമാണെന്നു് അമ്മമാർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. പ്രസവവേദന എന്നു കേൾക്കുന്നതുതന്നെ ചിലർക്കു് അരോചകവും, ഭീതിപ്രദവുമായിരിക്കാം. എങ്കിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ പോകുന്ന ശിശുവിന്റെ വരവും കാത്തിരിക്കുന്ന അമ്മ അതത്ര കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ല.

പ്രസവവേദന തുടങ്ങുന്നതു മുതൽ പ്രസവം കഴിയുന്നതുവരെയുള്ള ഘട്ടത്തെ മൂന്നായി തിരിക്കാം.

1. തണ്ണീർക്കുടം (Membrane) പൊട്ടുന്നതുവരെ
2. യോനിയിൽക്കൂടി ശിശു പുറത്തുവരുന്നതുവരെ
3. മറുപിള്ള (Placenta) പുറത്തുവരുന്നതുവരെ

ഈ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങൾക്കുംകൂടി ഏകദേശം 15 മണിക്കൂറോളം വേണ്ടിവരുന്നു. ആദ്യപ്രസവമായാൽ ചിലപ്പോൾ കൂടുതൽ സമയം വേണ്ടിവന്നേക്കാം. ശിശുവിന്റെ വലുപ്പം, അമ്മയുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി, ഗർഭാശയത്തിലെ മാംസപേശികളുടെ സങ്കോചവികസനസാദ്ധ്യത മുതലായവയെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും പ്രസവത്തിന്റെ സ്വഭാവം. ആദ്യം തണ്ണീർക്കുടം പൊട്ടി വെള്ളം പോകുന്നു. രക്തമയം കാണുന്നു. അതിനെ തുടർന്നുള്ള വേദനയോടുകൂടി കുട്ടിയുടെ തല, തോൾ, പിന്നെ ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ എന്നീ ക്രമത്തിൽ പുറത്തേയ്ക്കുവരുന്നു. പിറന്നുവീണ ഉടനെ കുട്ടി കരയുന്നു. അപ്പോൾ അമ്മയുമായി കുട്ടിയെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന പൊക്കിൾക്കൊടി മുറിക്കുന്നു. പൊക്കിൾക്കൊടി വൃത്തിയായി കെട്ടിയശേഷമാണ് മുറിച്ചുമാറ്റേണ്ടത്. ആദ്യമായി കുഞ്ഞു കരയുമ്പോൾ മുതലാണ് സ്വന്തം ശ്വാസകോശത്തിന്റെ ഉപയോഗം അതിനുണ്ടാകുന്നത്. പ്രസവാനന്തരം അധികം താമസിയാതെതന്നെ മറുപിള്ള (Placenta) പുറത്തുവരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഗർഭാശയത്തിൽനിന്ന് അല്പം രക്തസ്രാവമുണ്ടാകുന്നു. അമിതമായി രക്തം പോകാതിരിക്കുവാൻ കുത്തിവയ്പുകൾ നൽകാറുണ്ട്.

സാധാരണയായി 95 ശതമാനവും സുഖപ്രസവമായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ കുഞ്ഞിന്റെ വരവു മന്ദീഭവിച്ചുപോകുന്നു. ഇത്തരുണത്തിൽ ഫോർസെപ്സ് (Forceps) ഉപയോഗിച്ചോ, വാകുവം ട്രാക്ഷൻ (Vacuam Traction) വഴിയോ കുട്ടിയെ എടുക്കേണ്ടിവരും. ഈ രീതിയും പരാജയപ്പെട്ടാൽ വയറുകീറി (സിസേറിയൻ) കുഞ്ഞിനെ എടുക്കാവുന്നതാണ്.

കഴിയുന്നതും ആശുപത്രിയിലൊ, അതു സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ പ്രസവശുശ്രൂഷയിൽ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലൊ പ്രസവം നടത്തുന്നതാണുത്തമം. ഇതു പ്രസവസമയത്തോ അതിനുശേഷമോ ഉള്ള ദുഷ്ടങ്ങളെ ലഘൂകരിക്കാൻ സഹായിക്കും. സാമ്പത്തികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകാരണം ചിലർ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകാതിരിക്കുകയും സമയമാകുമ്പോൾ അതിലിരട്ടി മുടക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഗർഭാശയമുഖത്തിന്റെ വികസനം പൂർണ്ണമായിട്ട് കുഞ്ഞിന്റെ വരവു മന്ദീഭവിച്ചാൽ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടാകും. സമയതാമസംകൊണ്ട് കുട്ടിയുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടാനിടയുണ്ട്. ചുരുക്കം ചില അമ്മ

മാരുടെയും നില അപകടകരമായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തലവരുവാൻ കൂടുതൽ താമസമുണ്ടായാൽ മർദ്ദം (Compression) മൂലം കുട്ടിയുടെ മാനസിക തകരാറുകളും സംഭവിക്കാനിടയുണ്ട്. ആദ്യത്തെ പ്രസവത്തിൽ അമ്മയുടെ പെരിണിയം (pereneum) ചിലപ്പോൾ അല്പം മുറിക്കേണ്ടതായും, തയ്യൽ ഇടേണ്ടതായും വരും. വീട്ടിൽ അതു സാധിക്കാത്തതിനാൽ കീറൽ (tear) ഉണ്ടാകും. അതു ചിലപ്പോൾ മലദ്വാരംവരെ നീണ്ടു് അവിടത്തെ പേശികളുടെ ശക്തി കുറയുകയും പിന്നീടു് വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രസവം താമസിക്കുന്നതുമൂലം അധികമായി ശ്വാസംകൊട്ടുക വയറിലും മറ്റും കൂടുതൽ സമ്മർദ്ദം (press) ചെയ്യുക, എങ്ങനെയെങ്കിലും കുട്ടിയെ പുറത്തെടുക്കേണ്ടതിനു് കൈയിടുക തുടങ്ങിയ പ്രവൃത്തികളും കൂടുതൽ അണുക്കളും വ്യാപിക്കുവാനും, വേറെ രോഗങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുവാനും ഇടയാക്കും. കൂടാതെ ഗർഭാശയം തള്ളിപ്പോരുക എന്നതു് (prolapse uterus) വീടുകളിൽ എടുക്കുന്ന പല പ്രസവങ്ങളുടെയും പരിണതഫലമായി കാണുന്നുണ്ടു്. അതു് മാതാവിനു് നിത്യവും പ്രശ്നമായിത്തീരുന്നു. സംഭോഗത്തെയും ഈ അവസ്ഥ സാരമായി ബാധിക്കാറുണ്ടു്. പ്രസവാനന്തരമുള്ള രക്തംപോക്കും, മറുപിള്ള മുഴുവനായി പോരാതെ ഇരുന്നു് അഴുകുന്നതും മറ്റും ചുരുക്കം ചിലരിലെങ്കിലും കണ്ടുവരുന്നു. ക്രമമായി പരിശോധന നടത്തി യാതൊരു കുഴപ്പവുമില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയശേഷം പരിചയസമ്പന്നരായ ആരുടെയെങ്കിലും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വീട്ടിൽവച്ചു നടത്തുന്ന പ്രസവം വലിയ വിനാശങ്ങളൊന്നും വരുത്തുകയില്ല എന്നു കരുതാം. പ്രസവത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന തുണികളും വൃത്തിയുള്ളതായിരിക്കണം. കഴിയുന്നതും തിളപ്പിച്ചു് ആറിയ വെള്ളത്തിൽ അല്പം ഡെറോളും ചേർത്തു കഴുകേണ്ടതാണു്.

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ചില അപകടസാദ്ധ്യതകളുണ്ടു്. ചിലർ കറിക്കത്തി ചിലപ്പോൾ പൊക്കിൾക്കൊടി മുറിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചേക്കാം. കത്തിയിലുള്ള രോഗാണുക്കൾ കടന്നു് പഴുപ്പുണ്ടാകുവാനും ചിലപ്പോൾ ടെറനസു് വരുവാനും ഇടയാകുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെ പൊക്കിൾ വേണ്ടതുപോലെ കെട്ടാത്തതുമൂലം പൊക്കിളിൽകൂടി വാർന്നുപോകുന്ന രക്തം കുട്ടിയുടെ മരണത്തിനു പോലും കാരണമാകാം. അതുകൊണ്ടു് വീട്ടിൽവച്ചെടുക്കുന്ന പ്രസവങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ

ഉണ്ട്. പ്രസവം എടുക്കുന്ന ആൾ വൃത്തിയായി കൈകഴുകുക, തുണികൾ തിളച്ച വെള്ളത്തിലിട്ട് കഴുകുക, നല്ല സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ ഉണക്കിയെടുക്കുക, പുതിയ ബ്ലേയ്ഡോ, വൃത്തിയുള്ള കത്തിയോ, കത്രികയോ തിളച്ച വെള്ളത്തിൽ കഴുകി പൊക്കിൾക്കൊടി മുറിക്കുന്നതിനു തയ്യാറാക്കി വയ്ക്കുക. നല്ല പഞ്ഞി വെള്ളത്തിൽ തിളപ്പിച്ച് യോനീഭാഗം തുടയ്ക്കുവാനും മറ്റും തയ്യാറാക്കുക. തിളപ്പിച്ച വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയ നൂലോ, ചരടോ പൊക്കിൾ കെട്ടുന്നതിനുപയോഗിക്കുക. ഇവയെല്ലാം വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്.

നോവ് ഇല്ലാതിരിക്കുക, തണ്ണീർക്കുടം പൊട്ടിയിട്ടും വളരെ നേരം താമസിക്കുക, രക്തം കൂടുതലായി പോവുക ഇങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകത കണ്ടാൽ പരീക്ഷണത്തിനായി കാത്തിരിക്കാതെ കഴിയുന്നതുംവേഗം വൈദ്യസഹായം തേടണം.

പ്രസവത്തിനുവേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങൾ പ്രസവം അടുക്കാറാകുമ്പോൾ പൂർത്തിയായിരിക്കണം. ആകാംക്ഷനിറഞ്ഞ നിമിഷങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ അമ്മയുടെ മനസ്സ് നവജാതശിശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് തയ്യാറെടുക്കുകയായി.

പ്രസവാനന്തര പരിചരണം

നവജാതശിശുവിന്റെ തൊലിപ്പുറം കൊഴുപ്പുള്ള ഒരു വസ്തു (Vernix) കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞിരിക്കും. ഇതു് ഗർഭസ്ഥശിശുവിനു് സംരക്ഷണം നൽകുന്നതാണു്. നല്ലപോലെ എണ്ണ പുരട്ടി തുടയ്ക്കുമ്പോൾ ഇതു് അപ്രത്യക്ഷമാകും. തൊലി മാർദ്ദവമുള്ളതായിരിക്കും. യോനിയിൽക്കൂടി ഞെരുങ്ങിപ്പോരുന്നതുകൊണ്ട് തല ചിലപ്പോൾ അല്പം നീണ്ടിരിക്കും. തലയോട്ടി പല അസ്ഥികൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാകയാൽ മുന്നിലും, പിന്നിലും ഓരോ മാർദ്ദവമേറിയ ഭാഗം (Anterior and Posterior Fontanales) കാണാം. പിന്നിലേതു നേരത്തെയും, മറ്റെതു ഒരു വയസ്സാകുമ്പോഴും അസ്ഥി വളർന്നികന്നുകൊള്ളും. സാധാരണ ഇന്ത്യൻ ശിശുക്കളുടെ തൂക്കം 5 റാത്തലാണ്. അമ്മയുടെ ആരോഗ്യം, പ്രകൃതം തുടങ്ങിയ കാരണങ്ങളാൽ 10 റാത്തൽ വരെ തൂക്കം കാണാറുണ്ട്. ചില കുഞ്ഞുങ്ങൾ 5–ൽ താഴെയായും കണ്ടുവരുന്നു. മാസം തികയാതെ ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ഭാരം കുറവായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ബലഹീ

നതയും, ആഹാരം ഇറക്കുവാനുള്ള വിഷമവും ഉള്ളതിനാൽ പ്രത്യേക പരിചരണം ആവശ്യമാണു്.

ചില കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് പുറത്തു് ഇളം മഞ്ഞനിറം കാണാം. പ്രസവിച്ചു 24 മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ഈ നിറം സാരമാക്കേണ്ടതില്ല. ജനനദിവസംതന്നെ വിളർച്ചയോടുകൂടി കാണുന്ന മഞ്ഞപ്പിത്തം ആപൽക്കരമാണു്. പൊക്കിൾക്കൊടി 6-7 ദിവസത്തിനകം, ചിലർക്കു നേരത്തെയും കൊഴിയുന്നു. അണുസംക്രമണം ഉണ്ടാകാതെ ശ്രദ്ധിയായി സൂക്ഷിക്കണം.

മുലയൂട്ടുന്ന ക്രമം

അമ്മയുടെ പാലാണു് കുഞ്ഞിനു് ഏറ്റവും നല്ലതു്. പ്രസവിച്ചു് 6 മണിക്കൂർ കഴിയുമ്പോൾ മുലപ്പാൽ കൊടുത്തു തുടങ്ങാം. ആദ്യത്തെ ഒന്നു രണ്ടു ദിവസങ്ങളിൽ മഞ്ഞനിറത്തിലുള്ള ഒരു കൊഴുത്ത ദ്രാവകം ചെറിയ അളവിൽ മാത്രമേ കുഞ്ഞിനു ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. കുഞ്ഞിന്റെ ആരോഗ്യത്തിനു് ഇതു പല വിധത്തിലും ഗുണകരമാകയാൽ ഈ പാൽ കുഞ്ഞിനെ കുടിപ്പിക്കുകതന്നെ വേണം. കുഞ്ഞു് മുടെക്കുടെ വലിച്ചു കുടിക്കുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ സ്തനഗ്രന്ഥികളിൽനിന്നു് പാൽ ഊറിവന്നു് ക്ഷീരവാഹിനികയും നിറയുകയുള്ളു. കടിഞ്ഞൂൽ പ്രസവത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും പ്രായക്കുറവുള്ള അമ്മമാർക്കു്, ചില പ്രായോഗിക വൈഷമ്യങ്ങൾ നേരിട്ടേക്കാം. മുലക്കണ്ണു പരന്നതോ, ഉള്ളിലേക്കു വലിഞ്ഞിരിക്കുന്നതോ ആയാൽ നിപ്പിൾഷീൽഡ് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണു്. പാലു് സ്തനങ്ങളിൽ കെട്ടിനിന്നാൽ പിഴിഞ്ഞുകളഞ്ഞിട്ടു് കുഞ്ഞിനെ കുടിപ്പിക്കുകതന്നെ വേണം. അല്ലെങ്കിൽ കല്ലിപ്പു് ഉണ്ടായി പഴുക്കുവാനും മറ്റും ഇടയാകും. ഇങ്ങനെ വരാതെ യുവമാതാക്കളെ ഒരുക്കുന്നതിൽ അവരുടെ അമ്മമാർക്കു് വലിയ പങ്കുണ്ടു്. കുഞ്ഞിനു പാലുകൊടുക്കുന്നതിൽ സമയനിഷ്ഠ പാലിക്കണം. കുഞ്ഞു് എന്തു് ആവശ്യത്തിനു കരഞ്ഞാലും കരച്ചിൽ മാറുവാനായി മുലകുടിപ്പിക്കുന്ന ശീലം തെറ്റാണു്.

പാലു് കുടിപ്പിക്കുമ്പോൾ വായു വയറ്റിൽ കടക്കാതിരിക്കുവാൻ ചില മുൻകരുതലുകളും എടുക്കേണ്ടതുണ്ടു്. തലപൊക്കിവച്ചുകൊണ്ടു കൊടുക്കുക, പാൽ കുടിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടനെ തല പൊക്കിപ്പിടിച്ചു് അമ്മയുടെ തോളിലോ, തുടയിൽ കമഴ്ത്തിപ്പിടിച്ചോ കുഞ്ഞിന്റെ മുതുകിൽ സാവധാനം തടകിയാൽ

വായു വളരെ എളുപ്പം പുറത്തുപോകും. പാലുകുടിച്ച ഉടനെ ഛർദ്ദിക്കുന്നതു് പലപ്പോഴും വായു വലിച്ചുകയറുന്നതും അമിതമായി കുടിപ്പിക്കുന്നതുംമൂലമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

കുഞ്ഞിനു് ആവശ്യത്തിനു് പാലു് ലഭിക്കാതെ വന്നാൽ പോഷകപൂർണ്ണമായ ആഹാരം കഴിക്കുകയും മാനസികമായും ശാരീരികമായും ആവശ്യമായ വിശ്രമം എടുക്കുകയുമാണു ചെയ്യേണ്ടതു്. അല്ലാതെ വെറുതെ ഉൽക്കണ്ഠാകുലരായതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. അമ്മയുടെ പാൽ കുടിച്ചു വളരുന്ന കുഞ്ഞിനു് കൂടുതൽ സുരക്ഷിതത്വബോധവും ആത്മസംതൃപ്തിയും ലഭിക്കുന്നു. മുലപ്പാൽ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത അവസരങ്ങളിൽ പശുവിൻപാലു് തുല്യ അളവിൽ വെള്ളം ചേർത്തു കാച്ചിക്കൊടുക്കണം.

5, 6 മാസം പ്രായമാകുന്ന ശിശുവിനു് പാലിനു പുറമെ ക്രമേണ തുടങ്ങിയ ധാന്യങ്ങളും കുറുകിയ രൂപത്തിൽ കൊടുക്കാം. മലക്കറിസൂപ്പു്, ഓറഞ്ചു്, തക്കാളിനീരു്, മുട്ടയുടെ മഞ്ഞക്കരു തുടങ്ങിയവയും കൊടുക്കാം. 2, 3 മാസംകൂടി കഴിയുമ്പോൾ വേവിച്ചമീൻ, നന്നായി അരച്ച മാംസം, ചോറു് ഇവ നന്നായി ഉടച്ചു കൊടുക്കാവുന്നതാണു്. ഉദ്ദേശം ഒരു വയസ്സു പ്രായമാകുമ്പോൾ മുതിർന്നവർക്കു തയ്യാറാക്കുന്ന മിക്കവാറും എല്ലാ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും നന്നായി വേവിച്ചു് ഉടച്ചു് ചെറിയ അളവിൽ കുഞ്ഞിനു നൽകാം.

ശുചിത്വം അത്യാവശ്യം

കുഞ്ഞിനെ എപ്പോഴും വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കണം. മലമൂത്രവിസർജ്ജനത്തിനുശേഷം ശരീരഭാഗങ്ങളും കഴുകി തുടയ്ക്കുകയും ശുചിയായ ഉണങ്ങിയ വസ്ത്രങ്ങളും ധരിപ്പിക്കുകയും വേണം. വെറും പരുത്തി വസ്ത്രങ്ങളാണു് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു നൽകേണ്ടതു്.

ഭക്ഷണത്തിലും, ദിനചര്യകളിലും ചിട്ട പാലിക്കുന്നതു് കുഞ്ഞിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു സഹായകമായിരിക്കും. അമ്മയുടെയും, കുഞ്ഞിന്റെയും ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിൽ നാം തല്പരരായിരുന്നാൽ, ഭാവിയിലെ പൗരന്മാരായ പിഞ്ചോമനകളെ ആരോഗ്യത്തിലും മാനസിക പക്വതയിലും സൽസ്വഭാവത്തിലും വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും.

പ്രതിരോധ കുത്തിവയ്പുകൾ

പോളിയോ, വില്ലൻചുമ, ഡിഫ്തീരിയ, ടെറനസ്, ക്ഷയം, വസൂരി ഈ രോഗങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള കുത്തിവയ്പുകൾ സുലഭമാണ്. യഥാസമയം കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ഇവയെല്ലാം നൽകുന്നതിൽ മാതാക്കൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

1. ഗോവസൂരിപ്രയോഗം

ആദ്യത്തെ ഒരു മാസത്തിനകം കൊടുക്കേണ്ട കുത്തിവയ്പാണിത്. ഇപ്പോൾ വസൂരിരോഗം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇല്ല എന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ കുത്തിവയ്പു സാധാരണ കൊടുക്കുന്നില്ല.

2. ബി. സി. ജി.

ക്ഷയരോഗത്തിനെതിരായുള്ള കുത്തിവയ്പാണിത്. കുട്ടി ജനിച്ച് ഒരു മാസത്തിനകം കൊടുത്തിരിക്കണം. 60–80%വരെ സമ്പൂർണ്ണ പ്രതിരോധശക്തി ലഭിക്കുന്നു. 4 ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ കൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ 6 മാസം പ്രായമായശേഷം 'മാന്റോ ടെസ്റ്റ്' നടത്തി രോഗം വന്നിട്ടില്ലാ എന്നുറപ്പുവരുത്തിയശേഷം കൊടുക്കാം. 5–ാമത്തെ വയസ്സിൽ ബൂസ്റ്റർഡോസ് കൊടുക്കാവുന്നതാണ്.

3. ട്രിപ്പിൾ ആൻറിജൻ

ഡിഫ്തീരിയ (തൊണ്ടമുള്ള്), ടെറനസ് (കുതിരജെന്നി), വില്ലൻചുമ എന്നീ മൂന്നു അസുഖങ്ങൾക്കെതിരായി ഒന്നിച്ചുള്ള കുത്തിവയ്പാണിത്. മൂന്നു മാസം പ്രായമാകുമ്പോൾ ആരംഭിക്കാവുന്നതാണ്. 3,4,5 മാസങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി മൂന്നു ഡോസ് കൊടുക്കണം.

4. പോളിയോ വാക്സിൻ

വായിൽക്കൂടി എളുപ്പത്തിൽ കൊടുക്കാവുന്ന ഓറൽ വാക്സിൻ നിരുപദ്രവകാരിയും, നൂറു ശതമാനം ഫലദായകവുമാണ്. മൂന്നു മാസം മുതൽ തുടർച്ചയായി അഞ്ചു ഡോസുകളാണ കൊടുക്കേണ്ടത്. വയറിളക്കമോ, പനിയോ മറ്റു അസുഖങ്ങളോ ഉള്ളപ്പോൾ വാക്സിൻ കൊടുക്കരുത്. പോളിയോ വാക്സിൻ കൊടുക്കുന്നതിനു രണ്ടു മണിക്കൂർ മുമ്പും രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞും മാത്രമേ മുലപ്പാൽ കൊടുക്കാവൂ.

ഈ പ്രതിരോധനടപടികളും യഥാസമയം നൽകി കുഞ്ഞുങ്ങളെ മാരകരോഗങ്ങളുടെ പിടിയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ ഓരോ അമ്മയ്ക്കും പ്രത്യേക ചുമതലയുണ്ട്. മാതാക്കളുടെ അശ്രദ്ധമൂലം കൈകാലുകളും തളർന്നു നിരങ്ങിനടക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ എണ്ണം ഇന്നു വളരെയാണ്. ക്ഷയരോഗബാധിതരും കുറവല്ല. കുഞ്ഞുങ്ങളും മാതാപിതാക്കൾക്കു നിത്യദുഃഖമായി മാറുവാനിടയാകാതെ ആരോഗ്യമുള്ള ഭാവിതലമുറയെ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ ഓരോ അമ്മയും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. രോഗവും ദുരന്തവും വന്നുഭവിച്ചിട്ടു പ്രതിവിധികളും തേടി അലയുന്നതിനെക്കാളും എപ്പോഴും ഉത്തമം വിപത്തു വരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതാണല്ലോ.

ജനനശേഷമുള്ള കുഞ്ഞിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഘടകങ്ങൾ

ആദ്യവർഷത്തിലെ വളർച്ച

ശിശുവിന്റെ തൂക്കം:– പ്രസവാനന്തരം ആദ്യത്തെ മൂന്നുനാലു ദിവസങ്ങളിൽ കുഞ്ഞിന്റെ തൂക്കം കുറയുന്നു. ഏകദേശം പത്തു ദിവസം പ്രായമാകുമ്പോൾ കുഞ്ഞിനു ജനനസമയത്തുണ്ടായിരുന്ന തൂക്കം തിരിച്ചുകിട്ടുന്നു. അതിനുശേഷം ആദ്യത്തെ അഞ്ചു മാസങ്ങളിൽ ദിവസംപ്രതി 20 ഗ്രാമും അഞ്ചുമാസം മുതൽ ഒരു വയസ്സുവരെ ദിവസംപ്രതി 15 ഗ്രാം വീതവും തൂക്കം കുഞ്ഞിനു കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഞ്ചോ, ആറോ മാസം ആകുമ്പോഴേയ്ക്കും കുഞ്ഞിന്റെ തൂക്കം ജനിച്ചപ്പോൾ ഉള്ളതിന്റെ രണ്ടിരട്ടിയും ഒരു വയസ്സാകുമ്പോൾ മൂന്നിരട്ടിയും ആകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ജനനസമയത്ത് 50 സെൻറിമീറ്റർ നീളമുള്ള കുഞ്ഞ് 75 സെൻറിമീറ്റർ പൊക്കം വയ്ക്കുന്നു.

ശിശുവിന്റെ തലച്ചോറിന്റെ വളർച്ച:– തലച്ചോറിന്റെ 95 ശതമാനം വളർച്ചയും സംഭവിക്കുന്നതു് ആദ്യത്തെ വർഷത്തിലാണ്. തന്മൂലം ജനനസമയത്തു് ഉദ്ദേശം 35 സെൻറിമീറ്റർ ഉള്ള തല, മൂന്നാം മാസത്തിൽ 40 സെൻറിമീറ്ററും ആറാം മാസത്തിൽ 42 സെൻറിമീറ്ററും, ഒമ്പതാം മാസത്തിൽ 45 സെൻറിമീറ്ററും ഒരു വയസ്സിൽ 46 സെൻറിമീറ്ററും ആയി വളരുന്നു.

കുട്ടി വളരുന്നു എന്നുള്ളതിന്റെ മറ്റൊരു മാനദണ്ഡമാണു നെഞ്ചിന്റെ ചുറ്റളവു്. ജനനസമയം നെഞ്ചിന്റെ ചുറ്റളവു് തലയുടെതിനേക്കാളും ഉദ്ദേശം മൂന്നു സെൻറിമീറ്റർ കുറവായിരിക്കും. ഒരു വയസ്സു പ്രായമാകുമ്പോൾ തലയുടെയും, നെഞ്ചി

ന്റെയും ചുറ്റളവു് സമമാകുകയും ഒരു വയസ്സിനുശേഷം നെഞ്ചിന്റെ ചുറ്റളവു് തലയുടെതിനേക്കാൾ കൂടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആദ്യത്തെ മാസങ്ങളിൽ കുഞ്ഞിന്റെ ചർമ്മത്തിനടിയിലുള്ള കൊഴുപ്പു് കൂടുതലായതിനാൽ കുഞ്ഞു് കൊഴുത്തുരുണ്ടു കാണപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഒരു വയസ്സിനുശേഷം കൊഴുപ്പിന്റെ അളവു കുറയുന്നതുകാരണം ആകൃതി മാറുന്നതായി കാണാം.

രണ്ടാം വർഷത്തിലെ വളർച്ച

ആദ്യവർഷത്തെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ രണ്ടാം വർഷത്തെ വളർച്ച വളരെ മന്ദഗതിയിലാണു്. അതായതു് പ്രതിവർഷം ശരാശരി 2.5 കിലോഗ്രാം തൂക്കം മാത്രമേ വർദ്ധിക്കുന്നുള്ളൂ. രണ്ടു വർഷമാകുമ്പോൾ ജനനസമയത്തുള്ളതിന്റെ നാലിരട്ടി തൂക്കം ഉണ്ടാകുന്നു. അതായതു് മൂന്നു കിലോഗ്രാം മാത്രം തൂക്കം ജനനസമയത്തുള്ള കുട്ടിക്കു 12 കിലോഗ്രാം തൂക്കമുണ്ടാകും. രണ്ടാം വർഷത്തിൽ 12 സെൻറിമീറ്റർ പൊക്കം വയ്ക്കുന്നു. അതായതു്, രണ്ടു വയസ്സാകുമ്പോൾ സാധാരണ 87 സെൻറിമീറ്റർ നീളം കാണും. തലയുടെ ചുറ്റളവു് 46 സെൻറിമീറ്ററിൽനിന്നും 48 സെൻറിമീറ്റർ ആയി ഉയരുന്നു. നിവന്നുനിൽക്കുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ വയറു തള്ളിനില്ക്കുന്നതു് ഈ സമയത്തു സ്വാഭാവികമാണു്.

സ്വതന്ത്രജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കം:– അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ സന്തോഷമായി യാതൊന്നുമറിയാതെ വളർന്നുവന്ന കുഞ്ഞു് അവനിൽ ദൈവം നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം വിനിയോഗിക്കുവാൻ ജനനം മുതൽതന്നെ വെമ്പൽകൊള്ളുകയായി. ഈ വെമ്പൽ അവന്റെ വളച്ചയുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും പ്രത്യക്ഷമായി കാണാൻ സാധിക്കും. സ്വതന്ത്രജീവിയായ അവൻ അപരിചിതമായ സാഹചര്യങ്ങളുമായി ഇഴകിച്ചേരത്തക്കവിധം അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിരവധി മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ടു്. സ്വതന്ത്രമായ ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നതിന്റെ നാന്ദിയാണു് അവന്റെ ആദ്യത്തെ കരച്ചിൽ. ശ്വാസകോശങ്ങൾ തനിയെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിന്റെ സൂചനയാണതു്. ക്രമേണ എല്ലാ അവയവവ്യൂഹങ്ങളും പ്രവർത്തനത്തിൽ പകുതി പ്രാപിക്കുന്നു. വികാസം പ്രധാനമായും നാഡീവ്യൂഹത്തിന്റെ പകുതിയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. ഒരു ശിശുവിന്റെ

വളർച്ചയുടെ വികാസം മനസ്സിലാക്കുന്നതു് വിവിധതലങ്ങളിലുള്ള അവന്റെ സ്വഭാവവും, പെരുമാറ്റവും പഠിച്ചിട്ടാണു്.

1. ശാരീരികവികാസം അഥവാ ശരീരത്തിലെ ചലനത്തിലുള്ള വികാസം.
2. പരിസരവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുവാനുള്ള പ്രവൃത്തികൾ.
3. ആശയവിനിമയ നൈപുണ്യം.
4. സാമൂഹിക സാംസ്ക്കാരിക നൈപുണ്യം.

ഇവ നാലും ഒത്തിണങ്ങിയാൽ മൊത്തത്തിൽ കുട്ടിയുടെ വളർച്ചയാണു സൂചിപ്പിക്കുക. ഓരോ പ്രായത്തിലും കുഞ്ഞിനു ശരിയായ വളർച്ച ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ചില ഉപാധികൾ താഴെ വിവരിക്കാം.

നവജാതശിശു

പാലുകുടിക്കുക, ഉറങ്ങുക, കരയുക, ഓക്കാനിക്കുക, ഛർദ്ദിക്കുക, മലമൂത്രവിസർജ്ജനം നടത്തുക എന്നീ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുവാൻ മാത്രമേ ഒരു നവജാതശിശുവിനു സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. കമഴ്ത്തിക്കിടത്തിയാൽ ശ്വാസംമുട്ടുന്നതൊഴിവാക്കുന്നതിനു് കഴുത്തു പൊക്കിപ്പിടിക്കുവാൻ കുഞ്ഞിനു സാധിക്കുന്നില്ല. എപ്പോഴും കൈവിരലുകൾ മടക്കി ഉള്ളംകയ്യിൽ മുറുക്കിപ്പിടിച്ചിരിക്കും.

ഒന്നാം മാസത്തിൽ

കമഴ്ത്തിക്കിടത്തുമ്പോൾ തല ഒരു വശത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചുവയ്ക്കുവാൻ കഴിയും. കാലുകൾ അല്പം നിവർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇരുത്തുമ്പോൾ നവജാതശിശുവിനെക്കാൾ നട്ടെല്ലിന്റെ വളവു് കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കഴുത്തു് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൈവിരലുകൾ മിക്കവാറും മടക്കിത്തന്നെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. കൈയിൽ എന്തെങ്കിലും വച്ചുകൊടുത്താൽ ഉടനെ താഴെയിടുന്നു. കണ്ണിൽനിന്നു് ഉദ്ദേശം മൂന്നടി ദൂരെ ഏതെങ്കിലും സാധനം പിടിച്ചാൽ അതിലേയ്ക്കു നോക്കുന്നു. അതേ സാധനം വശങ്ങളിലേയ്ക്കു സാവധാനം മാറ്റിയാൽ നോട്ടം അതിനെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യും. കുഞ്ഞു കരയാതിരിക്കുമ്പോൾ അമ്മ മുഖത്തുനോക്കി സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അമ്മയുടെ മുഖത്തുതന്നെ അതു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു. പരിചയമുള്ള ശബ്ദം കേട്ടാൽ കരച്ചിൽ നിർത്തി ശാന്തനാകുന്നു.

ഒന്നരമാസം ആകുമ്പോഴേക്കും കുഞ്ഞിനെ കമഴ്ത്തിപ്പിടിച്ചാൽ തലയും ശരീരവും ഒരേ നിരപ്പിൽ പിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. മലർന്നുകിടക്കുന്ന കുട്ടിയെ കൈയിൽ പിടിച്ചിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ തന്നത്താൻ അവസാനം തല പൊക്കുന്നതായി കാണാം. കമഴ്ത്തിപ്പിടിച്ചാൽ താടി പൊക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ മുഖത്തുനോക്കി പുഞ്ചിരിക്കുന്നു. നടന്നുപോകുന്ന വ്യക്തിയിൽത്തന്നെ നോട്ടം ഉറപ്പിക്കുവാനും പിൻതുടരുവാനും സാധിക്കും.

രണ്ടാം മാസത്തിൽ

രണ്ടുമാസമാകുമ്പോഴേക്കും, കുറച്ചു സമയത്തേയ്ക്കു മാത്രമേ തല പൊക്കിപ്പിടിക്കാൻ ശിശുവിനു സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. കമഴ്ത്തിക്കിടത്തിയാൽ തലപൊക്കിപ്പിടിക്കും. കാലു നന്നായി നിവർക്കുകയും ചെയ്യും.

കൈ എപ്പോഴും തുറന്നു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു സാധനം തൊണ്ണൂറു ഡിഗ്രിയിൽ കൂടുതൽ മാറിയാലും അവന്റെ നോട്ടം അതിനെ പിൻതുടരുന്നു. കുഞ്ഞിന്റെ മുഖത്തു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി ആരെങ്കിലും സംസാരിച്ചാൽ സന്തോഷം കാണിക്കുകയും ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നുമാസം പ്രായമുള്ള ശിശുവിന്റെ ചെയ്തികൾ

മൂന്നാം മാസത്തിൽ കമഴ്ത്തിക്കിടത്തുമ്പോഴേക്കും കൈമുട്ടുകളിൽ ഊന്നി തലയും തോളും വളരെ സമയം പൊക്കിപ്പിടിക്കുവാൻ കുട്ടിക്കു സാധിക്കും. കമഴ്ത്തിപ്പിടിച്ചാലും തല നിവർത്തിനോക്കുവാൻ കുഞ്ഞിനു കഴിയുന്നു.

കിലുങ്ങുന്ന കളിക്കോപ്പു കയ്യിൽ പിടിപ്പിച്ചാൽ ഒന്നോ, രണ്ടോ മിനിറ്റു മാത്രമേ താഴെ വീഴാതെ പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കുഞ്ഞിന്റെ നേർക്കു സാധനങ്ങൾ നീട്ടിയാൽ വാങ്ങാൻ ആഗ്രഹമുള്ള ഭാവങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു; കൈ നീട്ടി വാങ്ങിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സ്വന്തം കൈ ചലിപ്പിച്ചു അതിൽനോക്കി കളിക്കും. ചരടിൽ തൂങ്ങിയാടുന്ന ഒരു കളിക്കോപ്പിനു് ഒരു വശത്തുനിന്നു് മറുവശംവരെ അതായതു് 180 ഡിഗ്രിവരെ പിൻതുടരുവാനുള്ള കഴിവു് കണ്ണുകൾക്കു ലഭിക്കുന്നു. ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന ഭാഗത്തേയ്ക്കു തല തിരിക്കുവാനും ഈ പ്രായത്തിൽ സാധിക്കുന്നു.

നാലുമാസം പ്രായമാകുമ്പോൾ

നാലുമാസം പ്രായത്തിൽ ശിരസ്സു വ്യക്തമായും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇരുത്തുമ്പോഴും കഴുത്തു ഉറച്ചുനില്ലുന്നു. പക്ഷേ മുതുകിന്റെ താഴത്തെഭാഗംമാത്രം കുറച്ചു വളഞ്ഞിരിക്കും. കമഴ്ത്തിക്കിടത്തുമ്പോഴും കുട്ടി തന്റെ ഭാരം വയറിലും നെഞ്ചിന്റെ പിൻഭാഗത്തുമായി താങ്ങി തല കിടക്കയുമായി 90 ഡിഗ്രി കോണിൽ നിവർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു.

രണ്ടു കൈകളും നെഞ്ചിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു ചേർത്തുപിടിച്ചു് കളിക്കുന്നു. കയ്യിൽ പിടിപ്പിക്കുന്ന സാധനം താഴെ വീണാൽ എടുക്കുവാനുള്ള കഴിവു് ഇല്ല. അവൻ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു് കൈകാലുകളിട്ടടിച്ചും ദ്രുതഗതിയിൽ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുമാണു്. ശബ്ദമുണ്ടാക്കി ചിരിക്കുവാനുള്ള കഴിവു് ഈ സമയത്തുണ്ടാകുന്നു.

അഞ്ചുമാസം പ്രായമുള്ള ശിശു

5–ാം മാസത്തിൽ മലർന്നുകിടക്കുന്ന ശിശുവിനെ പൊക്കിയിരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും തന്നെത്താനെ തലപൊക്കുന്നു. പിടിച്ചിരുത്തിയാൽ നട്ടെല്ലിനു വളവു കാണുകയില്ല. കുട്ടിയെ പിടിച്ചുനിർത്തിയാൽ കാലുകളിൽ കുറേശ്ശെ ഭാരം താങ്ങുന്നതായി കാണാം. കുഞ്ഞിനുതന്നെ അവന്റെ കൈയിൽ കൊടുക്കുന്ന സാധനങ്ങളുംകൊണ്ടു കളിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. സാധനങ്ങളും രണ്ടു കൈകളും നീട്ടി വാങ്ങിച്ചു് അവയെ വായിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുവാനുള്ള പ്രവണത ഈ പ്രായത്തിൽ കാണാം. ഈ പ്രായത്തിൽ തന്റെ കാൽവിരലുകളിൽ പിടിച്ചു് അതുകളിക്കുന്നു. ചില ശബ്ദങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന സ്വന്തം ഛായയെ നോക്കി രസിക്കുന്നു.

കമഴ്ന്നുവീഴുന്ന പ്രായം

6–ാം മാസത്തിൽ കമഴ്ത്തിക്കിടത്തിയാൽ നിവർത്തിയ കൈകളിൽ ശരീരത്തിന്റെ മുൻഭാഗം മുഴുവനും താങ്ങിനിർത്തുന്നു. മലർത്തിക്കിടത്തിയാലും തലപൊക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. പിടിച്ചുനിർത്തിയാൽ കാലുകളിൽ ശരീരത്തിന്റെ ഭാരം താങ്ങുന്നു. സ്വയം കമഴ്ന്നുവീഴുവാൻ സാധിക്കുന്നതു് ഈ പ്രായത്തിലാണെങ്കിലും ചില കുട്ടികളും കമഴ്ന്നുവീഴാതെതന്നെ ഇരിക്കാനും മറ്റും തുടങ്ങും.

ഈ പ്രായത്തിൽ ശിശുക്കൾ അവരുടെ പാൽക്കുപ്പിയിൽ പിടിച്ചു പാൽ കുടിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും വച്ചുനീട്ടുമ്പോൾ കുഞ്ഞിന്റെ കൈയിലിരിക്കുന്ന സാധനം നിലത്തിട്ടശേഷം മാത്രമേ അതു വാങ്ങുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വീണ സാധനം എവിടെയാണെന്നു നോക്കി എടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും അടുത്തുവരുന്ന കാലൊച്ച കേട്ടാൽ ആഹ്ലാദം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അമ്മയെക്കാണുമ്പോൾ തിരിച്ചറിയുകയും, എടുക്കുവാനായി കൈകൾ നീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്നെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏതൊരു കാര്യത്തിലും ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനാരംഭിക്കുന്നതു് ഈ പ്രായത്തിലാണു്. അപരിചിതരുടെ സാമീപ്യം കുട്ടിയിൽ ഭയം ഉളവാക്കുന്നു. നാക്കുനീട്ടുക, ചുമയ്ക്കുക മുതലായ ചേഷ്ടകൾ കുട്ടി അനുകരിക്കുന്നു.

ഏഴാം മാസം

ഏഴാം മാസത്തിൽ പരസഹായം കൂടാതെ കൈകൾ മുന്നോട്ടാഞ്ഞി ഇരിക്കാൻ കുട്ടിക്കു കഴിയും. കമഴ്ന്നുകിടക്കുമ്പോൾ ഒറ്റക്കൈയിൽ ഭാരം താങ്ങിക്കൊണ്ടു് ചുറ്റും തിരിയാൻ സാധിക്കുന്നു. ഒറ്റക്കൈ നീട്ടി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനും ഒരു കൈയിൽനിന്നു് മറേറ കൈയിലേയ്ക്കു് അതിനെ മാറ്റാനും കുഞ്ഞിനു സാധിക്കുന്നു. കൈയിൽ ഒരു സാധനം ഉള്ളപ്പോൾ മറെറാരു സാധനംകൂടി വാങ്ങി രണ്ടും പിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. പേരു വിളിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നു. ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും സാധനങ്ങൾ കിട്ടിയാൽ ചവയ്ക്കുന്നു.

ഇരിക്കുന്ന പ്രായം

എട്ടാം മാസത്തിൽ പരസഹായം കൂടാതെ ഇരിക്കുന്നു. ഇരുന്നു കൈകൾകൊണ്ടു് മററു പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നു. ഉദരത്തിൽ ഭാരം താങ്ങി ഇഴയുന്ന 'അരുതു്' എന്നുള്ള മററുള്ളവരുടെ ആജ്ഞ കുറച്ചുസമയത്തേയ്ക്കെങ്കിലും അനുസരിക്കുന്നു. ചില അക്ഷരങ്ങളും, ശബ്ദങ്ങളും കേൾപ്പിക്കുന്നു.

പിടിച്ചെണീക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രായം

ഒൻപതാം മാസത്തിൽ മേശ, കസേര, ബഞ്ചു് തുടങ്ങിയവയിൽ പിടിച്ചെഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ധാന്യം, ചരൽ മുതലായ തരിപോലുള്ള സാധനങ്ങൾ നിലത്തുനിന്നും നുള്ളിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. സാധനങ്ങളെ തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെ

ടുത്തിനോക്കുന്നു. ചൂണ്ടുവിരൽ നീട്ടി, സാധനങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുന്നതിനായി അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ പിടിച്ചു വലിക്കും. അവന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ നാം സംതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ ആ പ്രവൃത്തിതന്നെ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു ചെയ്യുന്നതായി കാണാം. ഈ പ്രായത്തിൽ സ്വയമായി വിരലുപയോഗിച്ച് 'കുരിശു' വരയ്ക്കാൻ സാധിക്കും. കൈവീശി ''റ്റാ റ്റാ'' പറയാനും.

മുട്ടിലിഴയുന്ന കാലം

പത്താംമാസം കൈകളിലും മുട്ടുകളിലും ഭാരം താങ്ങി ഇഴയുന്നു. ഏതെങ്കിലും സാധനത്തിൽ പിടിച്ചുനില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു കാൽ പൊക്കിപ്പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. സാധനങ്ങൾ ഒരു പാത്രത്തിനകത്ത് ഇടുവാനും, പുറത്തെടുക്കുവാനും കഴിയുന്നു. ഉടുപ്പിടുവാൻ സ്വമേധയാ കൈ നീട്ടിത്തരുന്നു. കൈയിലിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കൊടുക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു.

പിച്ചവച്ചു നടക്കുന്നു, കൊച്ചുവാക്കുകൾ പറയുന്നു

പതിനൊന്നാം മാസത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു വട്ടംതിരിയുന്നു. കൈപിടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. പന്ത് ഉരുട്ടിവിടുന്നു. കൈയിലുള്ള കളിപ്പാട്ടം ചോദിച്ചാൽ തരാനുള്ള ഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമില്ലായെന്നുണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ടായെന്നർത്ഥത്തിൽ തലയാട്ടും. നിറമുള്ള പടങ്ങളുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ കണ്ടാൽ അതിൽ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നു. അമ്മ, അച്ചാ എന്നൊക്കെയുള്ള വാക്കുകൾ പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

ഒരു വയസ്സിൽ ഒരു കൈപിടിച്ചു നടക്കുന്നു. കൈയിൽ കിട്ടുന്നവയെന്തും വായിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന സ്വഭാവം മാറുന്നു. സാധനങ്ങൾ വലിച്ചെറിയുന്നു. തരണം എന്ന ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. നാം കുട്ടിയോട് എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ കുഞ്ഞിനു മനസ്സിലാകുന്നുവെന്ന് മുഖഭാവത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ചില വാക്കുകൾ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

13-ാം മാസത്തിൽ

13-ാം മാസത്തിൽ പരസഹായംകൂടാതെ നടക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. കോവണിപ്പടി കയറാൻ സാധിക്കുന്നു. പിടിക്കാതെ

മുട്ടുകുത്തിനില്ക്കുന്നു. രണ്ടു ചെറിയ കുട്ടികൾ ഒന്നിച്ച് കൈയിൽ പിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. തന്നെത്താൻ കപ്പുപിടിച്ചു കുടിക്കാനും, സ്പൂൺകൊണ്ട് ഭക്ഷണംകഴിക്കാനും സാധിക്കുന്നു. തനിക്കാവശ്യമെന്നു തോന്നുന്ന സാധനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. മലമൂത്രവിസർജ്ജനസമയമാകുമ്പോൾ അതു് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അമ്മയെ അറിയിക്കുന്നു.

ഒന്നരവയസ്സു മുതൽ മൂന്നുവയസ്സുവരെ

ഒന്നരവയസ്സിൽ മുമ്പോട്ടു മാത്രമല്ല പിന്നോട്ടും നടക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ഒരു കൈമാത്രം പിടിച്ച് കോവണി കയറാൻ കഴിയുന്നു. തെന്നി തെന്നി ഓടുന്നു. സ്വയം താഴെ വീഴാതെ പന്തെറിയാൻ സാധിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ പ്രവൃത്തികളെ അനുകരിക്കുന്നു. വർണ്ണചിത്രങ്ങളുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ കണ്ടാൽ രണ്ടുമൂന്നു പേജുകൾ ഒന്നിച്ചു മറിക്കുകയും പരിചയമുള്ള സാധനങ്ങളുടെ പടം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വസ്ത്രത്തിൽ നേരത്തേതു പോലെ പകൽസമയത്തു് മൂത്രം ഒഴിക്കുന്നില്ല.

രണ്ടു വയസ്സിൽ കോവണിപ്പടികൾ കയറാനും ഇറങ്ങാനും സാധിക്കുന്നു. നല്ലതുപോലെ ഓടുന്നു. കപ്പിയുടെയും മറ്റും അടപ്പുകൾ മാറ്റാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. ചെറിയ കട്ടകൾ ഉപയോഗിച്ച് വീടു് ഉണ്ടാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. നേർവരയും, വട്ടവും വരയ്ക്കാൻ കുറേയൊക്കെ സാധിക്കുന്നു. ഉറങ്ങുന്നതിനു മുൻപു് മൂത്രം ഒഴിപ്പിച്ചാൽ രാത്രിയിൽ കിടക്ക നനയ്ക്കുകയില്ല. ഞാൻ, എനിക്കു് എന്ന പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. രണ്ടുമൂന്നു വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു പറയുന്നു. മറ്റു കുട്ടികൾ കളിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അടുത്തുനിന്നു് അതുപോലെ കളിക്കും, എന്നല്ലാതെ അവരോടു ചേർന്നു് കളിക്കുന്നില്ല.

രണ്ടരവയസ്സിൽ ചാടാനും, കാൽവിരലുകൾമാത്രം നിലത്തുകുത്തി നടക്കാനും സാധിക്കുന്നു. തീവണ്ടി, വീടുകൾ ഇവ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ലിംഗഭേദം മനസ്സിലാകുന്നു. നേർവരകൾ വരയ്ക്കുന്നു. നിറങ്ങളുടെ പേരു മനസ്സിലാക്കുകയും, സാധനങ്ങൾ മാറിവയ്ക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നു വയസ്സിൽ ഒറ്റക്കാലിൽ കുറച്ചുസമയം നിൽക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. സാധനങ്ങൾ താഴെ വീഴാതെ എടുത്തുകൊണ്ടുക്കുന്നു. പരസഹായം കൂടാതെ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. ചതുരവും, മനുഷ്യന്റെ ഏകദേശരൂപവും വരയ്ക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ടാ

കുന്നു. ചെറിയ പാട്ടുകൾ പാടാനും പത്തുവരെ എണ്ണാനും സാധിക്കുന്നു. ചില സാധനങ്ങളുടെ പേരു പറയുന്നു. എപ്പോഴും ചോദ്യം ചോദിക്കുകയും, സംസാരിക്കുമ്പോൾ സർവ്വനാമം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റുള്ളവരോടു കൂട്ടുചേർന്നു് കളിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.

സങ്കല്പകേളികളുടെ കാലം (3½–5 വയസ്സുവരെ)

മൂന്നരവയസ്സിൽ കട്ടകൾ ഉപയോഗിച്ചു് വീടു്, പാലം ഇവയുണ്ടാക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടുകാർ ഉണ്ടെന്നുള്ള ധാരണയിൽ കളിക്കുന്നു. മുകളിൽ, താഴെ, വശങ്ങൾ എന്നീ വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

നാലാം വയസ്സിൽ ഒറ്റക്കാലിൽ തുള്ളിച്ചാടാൻ സാധിക്കും. വസ്ത്രങ്ങളിലെ ബട്ടൺ ഇടാനും, ഊരാനും സാധിക്കുന്നു. പരസഹായം കൂടാതെ മലമൂത്രവിസർജ്ജനാദികൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നു. പാവയുമൊത്തു് സങ്കല്പകേളികൾ നടത്തും. ഉദാ:– റീച്ചറിന്റെയും അമ്മയുടെയും ഭാഗം സ്വയം ഭാവിച്ചു് അഭിനയിക്കുക.

അഞ്ചാം വയസ്സിൽ രണ്ടു കാലും ഒരുമിച്ചുപൊക്കി തുള്ളിച്ചാടാൻ സാധിക്കുന്നു. ത്രികോണം വരയ്ക്കാനും, തന്റെ വയസ്സെത്രയാണെന്നു പറയുവാനും, രാവിലെ, വൈകുന്നേരം എന്ന സമയസൂചന മനസ്സിലാക്കാനും, തുക്കത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം, വലുപ്പച്ചെറുപ്പം ഇവ മനസ്സിലാക്കാനും കുഞ്ഞിനു കഴിയുന്നു. ലഘുവായ ആജ്ഞകൾ അനുസരിക്കാനും, കൈവിരലുകൾ, കാൽവിരലുകൾ ഇവയുടെ എണ്ണം, ആഴ്ചയുടെ ദിവസങ്ങൾ ഇവ മനസ്സിലാക്കാനും കുഞ്ഞിനു സാധിക്കുന്നു. അഞ്ചാം വയസ്സിൽ കുഞ്ഞിന്റെ സ്കൂളിൽ വിടുന്നതിനു കഴിയും.

ഉപസംഹാരം

തലച്ചോറിന്റെ വളർച്ച നടക്കുന്നതു് കൂടുതലും ആദ്യത്തെ രണ്ടു വർഷത്തിലാണെങ്കിലും ഉദ്ദേശം അഞ്ചാം വയസ്സിൽ അതു പൂർണ്ണമാകുന്നുവെന്നു പറയാം. അതുപോലെതന്നെ ശാരീരിക വികാസത്തിന്റെ അടിത്തറയും അഞ്ചു വയസ്സാകുന്നതോടെ പൂർത്തിയാകുന്നു. ഇനിയുള്ള വികാസം സൂക്ഷ്മവും, ആവശ്യാനുസരണവുമാണു്. സ്കൂൾഘട്ടം അതിനു വഴിയൊരുക്കുന്നു. അഞ്ചു വയസ്സുവരെ ശരിയായ മാനസികവളർച്ചയുണ്ടാകുന്ന ഒരു ശിശു

വിനു് തുടർന്നും സാധാരണഗതിയിലുള്ള മാനസികവളർച്ചയുണ്ടാകുവാനാണു സാധ്യത. എന്നാൽ ചുരുക്കം ചില അവസരങ്ങളിൽ ക്രമമായി വളർച്ച ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞ നാഡീവ്യൂഹത്തിനു രോഗമോ, മറേറതെങ്കിലും കാരണവശാൽ കേടോ ഉണ്ടായാൽ മാനസികവളച്ചയ്ക്കു കോട്ടംതട്ടാൻ സാധ്യതയുണ്ടു്. കൂടാതെ ശിശു വളർന്നുവരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും, പരിസരങ്ങളും അവന്റെ വൈകാരിക,സാമൂഹ്യ,സാംസ്കാരികബന്ധങ്ങളും എന്നിവയനുസരിച്ചും അവന്റെ മാനസികവളർച്ചയിൽ വ്യതിയാനങ്ങളും സംഭവിക്കും. ഇതുമൂലം പലതരത്തിലുള്ള വ്യക്തിത്വശുപവൽക്കരണം ഉണ്ടാകുവാനും ഇടയായേക്കും. അതിനാൽ നല്ല വ്യക്തിത്വമുള്ളവരെ വളത്തിയെടുക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു ഗൃഹാന്തരീക്ഷം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു് ഓരോ മാതാപിതാക്കന്മാരും ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്.

18

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ വളർച്ച
മാതൃഗർഭം മുതൽ

കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര അറിവു കൂടാതെയാണ് പലരും വിവാഹരംഗത്തേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതു്. ഒരു കുട്ടിയുടെ ശാരീരികവളർച്ചയ്ക്ക് അനുപേക്ഷണീയമായ ആഹാരക്രമത്തെക്കുറിച്ചും രോഗഹേതുക്കളെ ചെറുത്തു നില്ക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പുകളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ദമ്പതികൾ തീർച്ചയായും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇക്കാലത്തു് അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ദമ്പതികൾക്കു് ഇക്കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് കുറെയെല്ലാം അറിവുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുകതന്നെ വേണം. എന്നാൽ, കുട്ടികളുടെ മാനസികവളച്ചയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു് തുലോം തുച്ഛമാണ്.

മനുഷ്യന്റെ ശാരീരിക വളർച്ചയേക്കാളേറെ സങ്കീർണ്ണമാണ് അവന്റെ മാനസികവളർച്ച. അവന്റെ വ്യക്തിത്വവികാസത്തിൽ മാനസികവളർച്ച പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നു. ദൃശ്യശ്രാവ്യമാധ്യമങ്ങൾക്കു കണ്ടുപിടിക്കാനാവാത്ത മനസ്സിന്റെ വികാസം അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താനോ തിരുത്താനോ സാധ്യമല്ല. ഇതുകൊണ്ടുകൂടിയായിരിക്കണം അഗോചരമായ മാനസികവികാസത്തെക്കുറിച്ച് അധികമാരും സാധാരണയായി ഉൽക്കണ്ഠാകുലരാകാത്തതു്. മാനസികവികാസത്തെക്കുറിച്ചും കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നവർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും തീർച്ചയായും നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുതന്നെ.

കുട്ടികളുടെ മാനസികവികാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനല്പമായ സ്ഥാനമാണു് കുടുംബത്തിനുള്ളതു്. രക്തസംക്രമണത്തിലൂടെ ജന്മനാ ലഭിക്കുന്ന പാരമ്പര്യവാസനകളുടേയും (heredity) സാഹചര്യസ്വാധീനങ്ങളുടേയും (enviornments) ആകെത്തുകയാണല്ലോ മനുഷ്യൻ. മനുഷ്യവ്യക്തിത്വം എന്നു പറയുന്നതു് പാരമ്പര്യവാസനകളും സാഹചര്യങ്ങളും ചേർന്നു് കൂട്ടായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഒരുവനിൽ രൂഢമൂലമാകുന്ന അന്തസ്സത്തയാണു്. വ്യക്തിത്വരൂപീകരണത്തിൽ സ്വാധീനിക്കുന്ന പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ സാഹചര്യം അല്ലെങ്കിൽ ഘടകം കുടുംബം തന്നെ. കുടുംബം ആണല്ലോ ഒരു കുട്ടിയുടെ ആദ്യകളരി. അതിന്റെ പ്രഥമ അദ്ധ്യാപകർ മാതാപിതാക്കളും. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം പേറുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാർ കുട്ടികളുടെ മാനസികവളർച്ചയെക്കുറിച്ചു് നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതാണു്.

തളർയ്ക്കെഴും ദുർഗതി പിളർയ്ക്കും

ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ മാനസികവും ശാരീരികവും ആയ വളർച്ച അതിന്റെ അമ്മയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുക. അമ്മയുടെ മാനസികാവസ്ഥയ്ക്കൊത്ത വളർച്ചയേ കുട്ടിക്കുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ അമ്മയ്ക്കു് നിഷേധരൂപത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങൾ (Negative Experience) ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. സ്ത്രീകൾ ഗർഭിണികൾ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഭയം, വിഷാദം, ദു:ഖം മുതലായ മാനസികാവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണു്. മറിച്ചു് മനസ്സിനു് സന്തോഷവും ഉണർവ്വും പ്രദാനംചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതുമാണു്. ജോലി ചെയ്യുക, കുളിക്കുക, വൃത്തിയായ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക മുതലായവ ഗർഭിണികൾക്കു മനോവിനോദവും ശാന്തിയും നല്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാണു്. ഗർഭിണിക്കു് ഭർത്താവിനോടു് ആശ്രയബോധം വർദ്ധിക്കുന്നതിനാൽ കൂടുതൽ സമയം അവളുടെ അടുത്തു ചെലവഴിക്കാൻ ഭർത്താവു് ശ്രദ്ധിക്കണം. ഈ രീതിയിലൊക്കെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ അതു ശിശുവിന്റെ ശരിയായ മാനസികവികാസത്തിനു വളരെ സഹായകരമായിരിക്കും.

മനുഷ്യജന്മം

ശരീരം സ്വീകരിച്ച് ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുന്ന ശിശുവിന്റെ വളച്ച് പടിപടിയായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. ഒന്നാം ഭാഗത്താണ് മാനുഷികജനനം സാധിക്കുക. അതായത് ഒരു മനുഷ്യശിശു എന്ന നിലയിൽ അത്യാവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം തനിയെ ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് സമാജ്ജിക്കുന്നത്. ഈ കഴിവ് ഏതാനും വഷ്ങ്ങംകൊണ്ട് മാത്രമേ ശിശു നേടുകയുള്ളു. ജന്തുക്കൾക്ക് ഏതാനും മിനിറ്റുകളൊ മണിക്കൂറുകളൊ ആഴ്ചകളൊ മാത്രം മതി തനിയേയുള്ള ജീവിതം ആരംഭിക്കാൻ. കുട്ടിയുടെ മാനുഷികജനനത്തിനുവേണ്ട കാലത്തെ വദനഘട്ടമെന്നും (Oral stage) ഗുദഘട്ടമെന്നും (anal stage) രണ്ടായി തിരിക്കാം.

വദനഘട്ടം: ജനനം മുതൽ ഏകദേശം ഒരു വഷ്ത്തോളം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന വദനഘട്ടം. വദനേന്ദ്രിയം കൂടുതലായി വിനിയോഗിക്കുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്. കണ്ണ്, നാവ്, മോണകൾ, ചുണ്ടുകൾ, കവിളുകൾ മുതലായ വദനഭാഗങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ശിശുവിന്റെ വളർച്ച നടക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത വദനേന്ദ്രിയചലനങ്ങൾക്കിടയാക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

ഈ പ്രഥമഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികളിൽ രൂപമെടുക്കുന്ന മാനസികാവസ്ഥയെ അടിസ്ഥാനബോധ്യം (Basic trust) എന്നാണ് എറിക്സൺ (Erikson) വിളിക്കുന്നത്. തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെയും ബാഹ്യലോകത്തെക്കുറിച്ചും കുട്ടിക്കുണ്ടാകുന്ന ഉറപ്പാണ് അടിസ്ഥാനബോധ്യം. 'ഞാൻ' 'നീ' ബോധ്യങ്ങൾ ശരിയായി രൂപമെടുക്കുമ്പോൾ അടിസ്ഥാനബോധ്യം ഉടലെടുക്കുന്നു. ലോകത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുന്ന കുട്ടിക്കു ലഭിക്കുന്ന ആദ്യാനുഭവങ്ങൾ – ചൂട്, വെളിച്ചം, സമ്മർദ്ദം, ശബ്ദം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം– തികച്ചും അസഹ്യമാണ്. ഇതിനേക്കാൾ പ്രയാസമേറിയതാണ് മാനസികമായി അനുഭവപ്പെടുന്ന ശൂന്യത. ഗർഭസ്ഥാവസ്ഥയിൽ ലഭിച്ചിരുന്ന സംരക്ഷണവും സുരക്ഷിതത്വവും നഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വൈഷമ്യത്തിന്റെയും, പുതിയ അനുഭവങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ജനിക്കാവുന്ന ഭയത്തിന്റെയും ഫലമായാണ് ഈ ശൂന്യതാബോധം ഉണ്ടാകുന്നത്. കുട്ടി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിന്റെ

നിസ്സഹായത വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു; പുതിയതിനെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള വൈഷമ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു; പുതിയതിനെ സ്വീകരിക്കാൻ സഹായം വേണമെന്നു് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ ഇതിന്റെയെല്ലാം കാഹളമാണു്. ഇങ്ങനെ പ്രതിഷേധത്തിന്റെയും നിസ്സഹായതയുടെയും അന്തരീക്ഷത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ജീവിതം ലോകവും ലോകത്തിലുള്ളവയും ആയി പൊരുത്തപ്പെട്ടു് മുന്നോട്ടു നീങ്ങണം. ഈ പൊരുത്തപ്പെടലിനെയാണു് അടിസ്ഥാനബോധ്യം എന്നു പറയുന്നതു്.

അമ്മയുമായി സ്നേഹാനുഭവങ്ങളിലൂടെ ബന്ധപ്പെടുന്ന കുട്ടികളിലാണു് അടിസ്ഥാനബോധ്യം അങ്കുരിക്കുന്നതു്. അപ്പോഴാ, കരഞ്ഞുകൊണ്ടാരംഭിക്കുന്ന ജീവിതം ചിരിച്ചുകൊണ്ടു തുടരും. സ്നേഹാനുഭവങ്ങളിൽ ഏറ്റം പ്രധാനപ്പെട്ട വയാണു് സ്തന്യപാനവും അമ്മയുടെ ചുംബനവും ആലിംഗനവും എല്ലാം. എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുക, കിടത്തിയുറക്കുക, കുളിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയവയിൽനിന്നു കുട്ടിക്കു ലഭിക്കുന്നതു് അമ്മയുടെ സ്നേഹമാണു്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം അമ്മതന്നെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം കുട്ടിക്കു സാധിച്ചുകൊടുക്കണം.

ശിശുവിന്റെ വ്യക്തിത്വവികാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനിവാര്യമായ ഘടകം അമ്മയാണു്. അമ്മയ്ക്കു പകരംനിന്നുകൊണ്ടു് യാതൊരു വ്യക്തിയ്ക്കും ശിശുവിന്റെ വളത്തലിൽ കാര്യമായ സംഭാവനകളൊന്നും നല്കാനാവുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ അമ്മയുടെ സംരക്ഷണവും സ്നേഹവും അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത കുട്ടി, ഇപ്രകാരമുള്ള സംരക്ഷണം ലഭിച്ച കുട്ടിയെ അപേക്ഷിച്ചു് തീരെ പിന്നോക്കസ്ഥിതിയിലായിരിക്കും, വളർച്ചയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം. ഇങ്ങനെ മറ്റു വ്യക്തികളം വളത്തുന്ന കുട്ടികളിൽ അസ്വസ്ഥതയും ഭയവും പലപ്പോഴും കണ്ടുവരുന്നു.

അമ്മ കുട്ടിക്കുവേണ്ടി എന്തുചെയ്യുന്നു എന്നതിനെക്കാളം എങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു എന്നതിനാണു് പ്രാധാന്യം. അമ്മയുടെ സ്നേഹം കുട്ടിക്കു് അനുഭവപ്പെടണം. അമ്മയുടെ സ്നേഹപൂവ്വമായ പെരുമാറ്റങ്ങളിലൂടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയും അതിനു് സുരക്ഷിതബോധം (Secure feeling) ലഭിക്കണം. കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കുഞ്ഞിനെ സ്നേഹത്തോടെ എടുക്കാനായി അടുത്തുചെല്ലുമ്പോഴും അതിനെ സ്പർശിക്കുമ്പോഴും കര

ച്ചിൽ മാറാൻ കുട്ടി ശ്രമിക്കുന്നതിൽനിന്നു് കുട്ടിയിൽ ആഴമായി വേരുന്നിയിരിക്കുന്ന സുരക്ഷിതബോധം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. മറിച്ചു് അമ്മ ദേഷ്യത്തോടെ കരയുന്ന കുട്ടിയെ എടുക്കാനൊ അതിനു പാൽ കൊടുക്കാനൊ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും സുരക്ഷിതബോധം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അതു കൂടുതലായി കരയുകയും പാൽ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുക സാധാരണമാണു്. ഇങ്ങനെ അമ്മയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിലൂടെ കുട്ടിക്കു് ലോകത്തെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിലുള്ളവരെക്കുറിച്ചും ലഭിക്കുന്ന ബാലപാഠങ്ങളാണു്. അമ്മയാകുന്ന കണ്ണാടിയിൽക്കൂടി പ്രതിഫലിക്കുന്ന ലോകത്തെയാണു് കുട്ടി ആദ്യം കാണുന്നതു്. ഒരു പൈതലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അമ്മ തന്നെയാണു് അതിന്റെ ലോകം.

ഇവിടെ ഒരു വസ്തുതകൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അമ്മയുമായി മാത്രമാണു് കുട്ടി നേരിട്ടു് ഇടപെടുന്നതു് എങ്കിൽതന്നെയും കുടുംബത്തിലെ ഇതര അംഗങ്ങളും ഈ കുട്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നുണ്ടു്; അതിന്റെ വളത്തലിൽ പങ്കുചേരുന്നുമുണ്ടു്. കുടുംബത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും പ്രവത്തനങ്ങളും, കുടുംബത്തിലെ പൊതുവായ പ്രശ്നങ്ങളും അമ്മയെ സ്വാധീനിക്കാതിരിക്കില്ല. മനസ്സുനിറയെ വേദനയുമായി ദിവസങ്ങളം തള്ളിനീക്കുന്ന ഒരു മാതാവിനു് അവളുടെ കുഞ്ഞിനെ സന്തോഷത്തോടെ വളത്തുവാൻ എങ്ങനെയാണു സാധിക്കുക? ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോഴം നേരിട്ടല്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും കുട്ടിയുടെ മാനസികവളർച്ചയിൽ കുടുംബത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിയും പങ്കുചേരുന്നു. പ്രകാരാന്തരേണ പറഞ്ഞാൽ, നല്ല ഒരു കുടുംബത്തിൽ മാത്രമേ കുട്ടിക്കു് ആരോഗ്യകരമായ മാനസികവികാസം ലഭിക്കുകയുള്ളു. നല്ല കുടുംബമാണു് കുട്ടിയുടെ മാനസികവളച്ചയുള്ള സ്വാഭാവികതലം– Family is the natural enviornment for a child to grow.

ഗുദഘട്ടം (Anal Stage)

അടിസ്ഥാന ബോധ്യത്തോടുകൂടി ലോകവുമായി രമ്യപ്പെട്ട കുട്ടി ഒരു വയസ്സാകുമ്പോഴം മാനുഷികജനനത്തിന്റെ രണ്ടാംഘട്ടത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ഏകദേശം മൂന്നുവയസ്സുവരെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഈ സമയത്തു് മലദ്വാരഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങൾക്കു് പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ടു്. ആ ഭാഗത്തുള്ള

സ്റ്റിങ്ഗ്രേർ മസിലുകളും പ്രവർത്തനക്ഷമത ആർജ്ജിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ വിസർജ്ജനസംബന്ധമായി കുട്ടിയ്ക്ക് പ്രത്യേകമായ ഒരനുഭൂതി ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. തന്മൂലം വിസർജ്ജനത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ജിജ്ഞാസ കുട്ടികളും കാണിക്കുക തികച്ചും സ്വാഭാവികമാണ്. വിസർജ്ജനത്തിന്റെ തവണ വർദ്ധിക്കാനും വിസർജ്ജനകാര്യത്തിൽ കുട്ടികളും തമ്മിൽ മാത്സര്യബുദ്ധിയോടെ പെരുമാറാനും, വിസർജ്ജനവസ്തു ഉപയോഗിച്ച് കളിക്കാനും ഈ ഘട്ടത്തിൽ സാധ്യതയുണ്ട്.

മാനസികവികാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിസർജ്ജനസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ആർജ്ജിക്കുന്ന നിഷ്ണാതയ്ക്ക് പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വിസർജ്ജനകാര്യത്തിൽ ഒരു ക്രമം പാലിക്കാൻ അമ്മ കുട്ടിയെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. കൃത്യസമയത്ത് പുറത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതും, പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിർത്തുന്നതും, കാലിൽ ഇരുത്തുന്നതും ഒക്കെ ഈ ക്രമപാലനം സുകരമാക്കിത്തീർക്കും. വിസർജ്ജനത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതിലൂടെ ജീവിതത്തെതന്നെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കുട്ടി ശക്തി പ്രാപിക്കുകയാണ്. അതായത്, മനസ്സിന്റെ വികാസം വിസർജ്ജനസംബന്ധമായ ഇച്ഛാശക്തിയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതിലൂടെയാണ നടക്കുക. സ്വാതന്ത്ര്യം (autonomy) എന്ന മാനസികപ്രതിഭാസമാണ് ഹൃദ്ഘട്ടത്തിൽ കുട്ടിക്കു ലഭിക്കേണ്ടതു്. വിസർജ്ജനേച്ഛയെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള കഴിവാണ് ഈ വിമോചനത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ തെളിവ്. അതുപോലെതന്നെ അമ്മയേയൊ മറ്റാരെയെങ്കിലുമൊ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് കഴിഞ്ഞിരുന്ന കുട്ടി അവരിൽനിന്നു ക്രമേണ വിമുക്തി നേടണം. ജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങളും തനിയെ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള പ്രാപ്തി ഹൃദ്ഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തോടെയെങ്കിലും കുട്ടിയ്ക്കു ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. ശരീരഭാഗങ്ങളും കഴുകി വൃത്തിയാക്കാനും കുളിക്കാനും, തോർത്താനും, വസ്ത്രം ധരിക്കാനും, ആഹാരം കഴിക്കാനും തനിയെ കിടന്നുറങ്ങാനും എല്ലാം കുട്ടിയ്ക്കു പ്രാപ്തി ലഭിച്ചിരിക്കണമെന്നു സാരം. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രാപ്തി ലഭിക്കുന്നതിനു് പ്രായോഗികമായി സ്വീകരിക്കാവുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ പലതാണ്. മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളും ചെയ്യാൻ കുട്ടികളെ അനുവദിക്കുക, അവർ ചെയ്യുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുക, പാലു കൊടുക്കുക, കൂടെ കിടത്തിയുറക്കുക മുതലായവ ക്രമേണ നിർത്തുക ഇവയൊക്കെ അവയിൽ ചിലതാണ്.

അങ്ങനെ ഗ്രഹവലയത്തിന്റെ അവസാനമാകുമ്പോഴേയ്ക്കും സ്വന്തം നിലനില്പിനു് അത്യാവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ തനിയെ ചെയ്യാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു മനുഷ്യശിശുവിനെയാണു് നാം കാണുക. മാനുഷികജനനം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്ന ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പരസഹായം കൂട്ടി അമിതമായി തേടുന്നില്ല. മിക്കവാറും സന്ദർഭങ്ങളിൽ കൂട്ടികൾതന്നെ ഈ വിമോചനം തേടുന്നതും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതും കാണാറുണ്ടു്. മാതാവിന്റെ പിടി വിടുവിച്ചു് ഓടിപ്പോകുന്നതിന്റെയും 'അമ്മ പൊയ്ക്കോ' എന്നു് ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതിന്റെയും അർത്ഥം മറ്റൊന്നല്ലല്ലോ.

**
*

19

ബാലികാബാലന്മാരുടെ മാനസികവളർച്ച

ഏകദേശം മൂന്നുവയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും അത്യാവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം സ്വയം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള ഒരു കുട്ടിയെയാണു നാം കാണുന്നതെന്നു മുൻഅദ്ധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുറച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യം അല്ലെങ്കിൽ പാരതന്ത്ര്യമോചനം കുട്ടി നേടിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണു് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാനുള്ള ശക്തി കുറെയെല്ലാം ഈ കുട്ടി ആർജ്ജിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാനുഷികജന്മം നടന്നെങ്കിലും കുട്ടിയ്ക്കു് ലൈംഗികതയെ സംബന്ധിച്ചു് യാതൊരു ബോദ്ധ്യവും വന്നിട്ടില്ല. ആൺപെൺ വ്യത്യാസമൊ ലൈംഗികാവയവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ധാരണയൊ കുട്ടിയിൽ ഉടലെടുത്തുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ബാല്യത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലാണു് ലൈംഗികതയുടെ ആവിർഭാവം.

ലൈംഗികജനനത്തിന്റെ രണ്ടു പടികൾ

വ്യക്തമായ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളും തരണംചെയ്താണു് കുട്ടികളും ലൈംഗികജനനത്തിലെത്തുന്നതു്. ഇതിൽ ഒന്നാം ഘട്ടത്തെ ലിംഗോന്മുഖഘട്ട (Phallic Stage) മെന്നും രണ്ടാമത്തേതിനെ ഈഡിപ്പൽ ഘട്ട (Oedipal Stage) മെന്നും പറയുന്നു. മൂന്നുമുതൽ ഏകദേശം ഒരു വയ്ത്തേയ്ക്കു നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ലിംഗോന്മുഖഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികൾക്കു പ്രധാനമായും ലഭിക്കുന്നതു് ശരീരഘടനയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോദ്ധ്യവും ലൈംഗികാവയവങ്ങളെക്കു

റിച്ചുള്ള ധാരണയുമാണു്. നാലോ അഞ്ചോ വയസ്സുമുതൽ ഏകദേശം എട്ടു വയസ്സുവരെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ ആഴമായ രീതിയിൽ ലൈംഗികത അനുഭവപ്പെടുന്നു. കൂടുതലും ആന്തരികമായ പരിവർത്തനങ്ങളാണു് ഈഡിപ്പൽ ഘട്ടത്തിൽ നടക്കുക.

ലിംഗോന്മുഖഘട്ടം (Phallic Stage)

ഏകദേശം രണ്ടു് രണ്ടര വയസ്സാകുമ്പോൾ മുതൽ ആൺകുട്ടികളിൽ ലിംഗവും പെൺകുട്ടികളിൽ ക്ലൈത്തോരിസും പ്രവർത്തനക്ഷമമാകുന്നു. തത്ഫലമായി കുട്ടികൾ ലൈംഗികജിജ്ഞാസ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങും. ലിംഗം പോലെയുള്ള അവയവങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും അസാന്നിദ്ധ്യവും ഇരുകൂട്ടർക്കും അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഏതൽസംബന്ധമായ സംശയങ്ങളും ഭയവും ഈ ഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികളിൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണു്. ആൺകുട്ടികളിൽ മേധാവിതാപ്രകൃതിയും പെൺകുട്ടികളിൽ അടിമത്തഭാവവും ഉണ്ടാകാൻ തുടങ്ങുന്നതു് ഇവിടംമുതലാണു്. ലൈംഗികജിജ്ഞാസയ്ക്കും സംശയത്തിനും, അറിവുരുത്താൻ കുട്ടികൾ ചില 'അന്വേഷണങ്ങൾ' നടത്തുന്നതും ഈ പ്രായത്തിലാണു്. പ്രായമുള്ളവർക്കും തങ്ങളുടേതുപോലുള്ള അവയവങ്ങളുണ്ടോ എന്നുറപ്പുവരുത്താൻ മുതിർന്നവർ വസ്ത്രം മാറുന്നതു് കുട്ടികൾ ജിജ്ഞാസാപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ കുട്ടികൾ തനിച്ചോ, മറ്റു കുട്ടികളുമായി ചേർന്നോ, ലൈംഗികവിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു വരാം. ഈ പ്രായത്തിൽ മാനസികവളർച്ച ലൈംഗികവളർച്ചയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്രം നടക്കുന്നതിനാൽ ബന്ധപ്പെട്ടവർ കുട്ടികളുടെ ശരിയായ ലൈംഗികവികാസത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ലിംഗോന്മുഖഘട്ടത്തിൽ ബാഹ്യാവയവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ധാരണ കുട്ടിയിൽ വളരാനാണു് ബന്ധപ്പെട്ടവരെല്ലാം ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. ഒന്നാമതായി, ലൈംഗികാവയവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ഭയവും വെറുപ്പും ജനിപ്പിക്കാവുന്ന പരാമർശങ്ങളും പെരുമാറ്റങ്ങളും മുതിർന്നവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു് ഉണ്ടാവരുതു്. ഇതു് ലൈംഗികതയെ സംബന്ധിച്ചു് അനാരോഗ്യകരമായ ധാരണകൾ പുലർത്താൻ ഇടയാക്കും. ലൈംഗികത ജുഗുപ്സാവഹമാണെന്നും ലൈംഗികാവയവങ്ങൾ മ്ലേച്ഛമെന്നുമുള്ള മനോഭാവം നിലവിലിരിക്കുന്ന സംസ്കാരത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന നമ്മുടെ ആളുകൾ ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കാൻ

വളരെ സാധ്യതകളുണ്ട്. ഏതായാലും കുട്ടികളുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വമുള്ളവർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുതയാണിതു്. മ്ലേച്ഛതാമനോഭാവമാണു് കുട്ടികളിൽ രൂപമെടുക്കുന്നതെങ്കിൽ തെറ്റായ ചില പ്രവണതകളിലേയ്ക്കു അവർ നീങ്ങാനും വളരെ സാദ്ധ്യതയുണ്ടു്.

അനാരോഗ്യപരമായ ധാരണ ഉണ്ടാകരുതെന്നു മാത്രമല്ല നല്ല ധാരണ പുലർത്താൻ കുട്ടികൾക്കു സാധിക്കുകയും വേണം. ഇതിനുള്ള ഏറ്റവും പറ്റിയ ഉപാധി കുട്ടികൾ സ്നേഹം അനുഭവിച്ചും സ്നേഹപൂർവ്വകമായ പെരുമാറ്റം കണ്ടും വളരുന്നതാണു്. സ്നേഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയിൽ ജീവിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളിൽ മാത്രമേ ശരിയായ ലൈംഗികധാരണയോടെ വളർന്നുവരാൻ കുട്ടികൾക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കലഹങ്ങളുള്ള കുടുംബങ്ങളിലെ കുട്ടികളിൽ ലൈംഗിക അരാജകത്വം ഉണ്ടാകാനാണു് സാദ്ധ്യത.

ആരോഗ്യപൂർണ്ണമായ ലൈംഗികധാരണയോടെ കുട്ടികളെ വളർത്താൻ സ്വീകരിക്കാവുന്ന വേറെയും ഉപാധികളുണ്ടു്. കുട്ടികൾക്കു് എപ്പോഴും വസ്ത്രമുണ്ടായിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക; കളിക്കോപ്പുകളും പാവകളും വാങ്ങിക്കൊടുക്കുക; അടിവസ്ത്രങ്ങളുടെ ശുചിത്വത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക; ലൈംഗിക ഭാഗങ്ങളിൽ അനാവശ്യമായി സ്പർശിച്ചു് ഇക്കിളിപ്പെടുത്തുന്ന അനുഭവങ്ങൾ കൊടുക്കാതിരിക്കുക; ലൈംഗികാവയവങ്ങൾ മൂട്ടി ഉരസത്തക്കവിധം എളിയിൽവച്ചു് കുട്ടികളെ എടുക്കാതിരിക്കുക മുതലായവ അവയിലുൾപ്പെടും.

ഈഡിപ്പൽ ഘട്ടം (Oedipal Stage)

ലൈംഗികാവയവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് കുറെയെല്ലാം ധാരണയോടെയാണു് കുട്ടി ഈഡിപ്പൽ ഘട്ടത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതു്. ലൈംഗികതയെ സംബന്ധിക്കുന്ന മാനസിക പരിവർത്തനങ്ങൾ ഏറെ സംഭവിക്കുന്നതു് ഈഡിപ്പൽ ഘട്ടത്തിലാണു്. മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ മറുവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളിനോടനുഭവപ്പെടുന്ന മമതയും സ്വവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന അകൽച്ചയുമാണു് എടുത്തുപറയേണ്ട രണ്ടു സവിശേഷതകൾ. ഇവയുടെ ഫലമായി കുട്ടികളിൽ ജന്മമെടുക്കുന്ന ഭയമാണു് മൂന്നാമത്തെ പ്രത്യേകത. ഈ ഭയം മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ സ്വവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളിനോടായിരിക്കും

സാധാരണ അനുഭവപ്പെടുന്നതു്. ഇത്തരം പ്രത്യേകതകളെയാണു് ഈഡിപ്പസ് കോംപ്ലെക്സ് എന്നു പറയുന്നതു്. ഈഡിപ്പസ് കോംപ്ലെക്സിൽനിന്നു മോചിതനാവുകയും സ്വവർഗ്ഗതാദാത്മീകരണം സാധിക്കുകയുമാണു് ഒരു കുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഘട്ടത്തിൽ കരണീയമായിട്ടുള്ളതു്. ആൺകുട്ടി പുരുഷവർഗ്ഗത്തിന്റെയും പെൺകുട്ടി സ്ത്രീവർഗ്ഗത്തിന്റെയും തനതാത്മകത പ്രാപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കുന്ന അഥവാ സംഭവിക്കേണ്ട ഈ പരിണാമപ്രക്രിയയ്ക്കു കോട്ടം തട്ടുകയോ തട്ടാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു് സാഹചര്യങ്ങളുടെയും മാതാപിതാക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള വ്യക്തിബന്ധങ്ങളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിലാണു്.

ഈഡിപ്പസ് കോംപ്ലെക്സിൽനിന്നു മോചിതനാവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കുട്ടി സ്വാഭാവികമായി അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാരോടു് മത്സരിച്ചും (fight) അവരിൽനിന്നു മാറിനടന്നും (flight) അവരെ പ്രീണിപ്പെടുത്തിയും (appease) കുട്ടി പെരുമാറ്റരീതികൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. ലൈംഗികതാദാത്മ്യത്തിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളും ഇതോടൊപ്പം നടക്കുന്നുണ്ടു്.

മാതാപിതാക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ഇടച്ചിലുകളും കുട്ടിയുടെ ഈ പരിശ്രമങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്താനിടയുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ അവർ തമ്മിലുള്ള ആശയവൈജാത്യം കുട്ടിയെ മാനസികമായി സന്ദേഹസ്ഥിതിയിലെത്തിക്കാം. കാരണം ഒരേ കാര്യത്തിൽതന്നെ മാതാവും പിതാവും ഭിന്നരീതിയിൽ പെരുമാറുന്നതുകൊണ്ടു് ശരിയും തെറ്റും വിവേചിച്ചറിയാനോ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനോ കുട്ടികൾക്കു പ്രയാസമായിവരും. ആവർത്തിച്ചുള്ള ഇത്തരം അനുഭവങ്ങളെയാണു് ''ഡബിൾ ബൈൻഡ്'' (Double Bind) വ്യവസ്ഥിതി എന്നു പറയുന്നതു്. ഡബിൾ ബൈൻഡ് വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ശരിയായ മാനസികവികാസം അസാദ്ധ്യമായിത്തീരുന്നു. ലൈംഗികതാദാത്മീകരണം നടക്കാതാവുക മാത്രമല്ല ചില അവസരങ്ങളിൽ മാനസികരോഗങ്ങൾപോലും ഉണ്ടാകുന്നതിനു് ഇതു് ഇടയാക്കുന്നുണ്ടു്. കൂടിയ ''ഡബിൾ ബൈൻഡ്''വ്യവസ്ഥിതിയാണു് കുട്ടിക്കാലസ്കിസോഫ്രേനിയായ്ക്കു (Childhood Schizophrenia) കാരണമെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് പ്രായോഗികമായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ട ഒരു വലിയ തത്വം കുട്ടികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങളിൽ

മാതാപിതാക്കന്മാരെന്നല്ല എല്ലാ അധികാരികളും തന്നെ ചേന്നേടുക്കേണ്ടതാണു്. അവരുടെയിടയിൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതും പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടാൻ ഇടയുള്ളതുമായ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളും കുട്ടികളിൽ സന്ദേഹസ്ഥിതി ഉളവാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതുപോലെ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളെ മറെറയാൾക്കെതിരായി ഉപയോഗിക്കാൻ കുട്ടികളെ അനുവദിക്കുകയും അരുതു്. ചുരുക്കത്തിൽ കുട്ടിയുടെ മാനസികവികാസത്തിനു് മാതാപിതാക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധവും ചേർച്ചയും ഐക്യമനോഭാവവും ഒരു അവശ്യഘടകമാണു്.

മാനസികവളർച്ചയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈഡിപ്പൽഘട്ടത്തിനു മറെറാരു പ്രാധാന്യംകൂടിയുണ്ടു്. മാനസികഘടനയിലെ സൂപ്പർഈഗോയുടെ വളർച്ചയുടെ കാര്യത്തിൽ ഈഡിപ്പൽഘട്ടം സാരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുണ്ടു്. ലൈംഗികതാദാത്മ്യം നടക്കേണ്ട ഈ ഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികളും അനുകരണഭ്രമമുള്ളവരും മാതാപിതാക്കന്മാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമാണു്. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ (പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ അധികാരികളുടെ) പ്രീതിയും, അപ്രീതിയുടെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന കുറബോധവും ഈ പ്രായത്തിൽ അവരുടെ വളർച്ചയെ ഏറെ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതു് സൂപ്പർ ഈഗോയുടെ ഇരുഭാഗങ്ങളുടേയും (Ego Ideal and Conscience) വളർച്ചയിൽ ഗണ്യമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നു. കുട്ടികളുണ്ടാകാവുന്ന ലൈംഗികാനുഭവങ്ങളും ലൈംഗികതാദാത്മ്യത്തെ തടയും; തെറെറായ കുറബോധവും (neurotic guilt) ഭയവും സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യും. അകാരണമായ ശാസനകളും അഹിക്കാത്ത ശിക്ഷകളും കുറബോധം ജനിപ്പിക്കുന്ന പരാമർശങ്ങളും ഒക്കെ സൂപ്പർഈഗോയുടെ മേൽക്കോയ്മ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനിടയാക്കും. തെറെറായ കുറബോധവും സംശയമനഃസാക്ഷിയും അപകഷ്താബോധവുമൊക്കെ മേൽക്കോയ്മ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന സൂപ്പർഈഗോയുടെ സൃഷ്ടികളാണു്. അതുകൊണ്ടു് അതികർശമായ സമീപനം മാതാപിതാക്കന്മാർ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. സ്നേഹമസൃണവും സ്വതന്ത്രവുമായ ഇടപെടലുകളും പെരുമാറങ്ങളുമാണു് കുട്ടികൾക്കു് ഈ പ്രായത്തിൽ കിട്ടേണ്ടതു്. ശരീരഘടനയെക്കുറിച്ചും ലൈംഗികതയെക്കുറിച്ചും സാമാന്യബോധമെങ്കിലും ഉൾക്കൊണ്ടു് ലൈംഗികതാദാത്മ്യം പ്രാപിച്ച ഒരു ബാലനെ അല്ലെങ്കിൽ ബാലികയെ ആണു് ഏകദേശം ഏഴു്, എട്ടു വയസ്സാകുമ്പോൾ നാം കാണു

ന്നതു്. അവക്കു് ശരിയും തെറ്റും വിവേചിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവും കുറെയെല്ലാമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഇതിനെ "നന്മതിന്മകളുടെ തിരിച്ചറിവിന്റെ പ്രായം" എന്നു പറയുന്നതു്.

സമഗ്രമായ വളർച്ച

ഇതുവരെയും വ്യക്തിത്വവികാസം അവയവപ്രധാനമോ വിഷയസംബന്ധമോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇനിമുതൽ സമഗ്രമായ വികാസമാണു് നടക്കുക. വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകൾക്കും വളർച്ച ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് സമഗ്രമായ വികാസം എന്നു് ഇതേപ്പറ്റി പറയുന്നതു്. ഈ സമഗ്രമായ വികാസത്തിന്റെ ആരംഭം ബാല്യകാലത്തുതന്നെ തുടങ്ങുന്നു. ഇതിനെ ലീനഘട്ടം (Latency) എന്നാണു് പറയുക. ലീനഘട്ടത്തിൽ, ആരംഭിച്ച കൗമാരം പിന്നിട്ടു് യൗവനത്തിലെത്തിയാണു് ഈ സമഗ്രമായ വികാസം പൂർത്തിയാവുക. ഇതിൽ ബാല്യകാലബന്ധിയായ ലീനഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചു് ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാം.

ലീനഘട്ടം (Latency Stage)

ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും ആനന്ദകരമായ ഘട്ടമാണിതു്. ജീവിതഘട്ടത്തിനേറ്റതായ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഒന്നുപോലും കാര്യമായി അനുഭവപ്പെടാത്ത ഈ അവസരത്തിൽ ജീവിതം വളരെ ലളിതമാണു്. ബുദ്ധിയുടേയും മനസ്സിന്റെയും ജിജ്ഞാസയ്ക്കു് ഒട്ടേറെ ശാന്തികണ്ടെത്താൻ സാധിക്കുന്നതരത്തിൽ നൂതനങ്ങളായ പല മേഖലകളും കുട്ടിയുടെ മുൻപിൽ തുറക്കപ്പെടുന്ന ഘട്ടമാണിതു്. കുട്ടിക്കു് പില്ക്കാലത്തു് പലപ്പോഴും അയവിറക്കി പുനരാസ്വാദനത്തിനു പോരുന്ന ഒട്ടേറെ അനുഭവങ്ങൾക്കു് ഈ കാലഘട്ടം സാക്ഷ്യം നില്ക്കുന്നു. ലീനഘട്ടത്തിൽ ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തിനു് നിത്യേനയെന്നോണം പുതുമ പ്രദാനംചെയ്യുകൊണ്ടു് കടന്നുവരുന്ന വ്യക്തികളും സംഭവങ്ങളും മങ്ങാതെ മായാതെ, കുട്ടിയുടെ മനോമുകുരത്തിൽ തെളിഞ്ഞുനില്ക്കും. മറ്റുകാലങ്ങളിലെ അനുഭവങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോഴും, വ്യക്തിത്വവികാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാലഘട്ടമാണിതു്. ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ചു് അറിയുന്നതു് കുട്ടി

കരംക്കും അവരുടെ വളർച്ചയിൽ താത്പര്യപൂർവ്വം പങ്കുവഹിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

ഏതാണ്ട് ഏഴുവയസ്സിനും പന്ത്രണ്ടുവയസ്സിനും ഇടയ്ക്കു വരുന്ന ലീനഘട്ടത്തിനു് ആ പേരുനല്കാൻ കാരണം, തൊട്ടു മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടങ്ങളിൽ സജീവമായിരുന്ന ലൈംഗിക വികാരം അന്തർലീനമായി കിടക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ. ലൈംഗിക ജിജ്ഞാസ ലീനഘട്ടത്തിൽ ഇല്ലെന്നു പറയാം. തോളോടുതോൾചേർന്നു് കൈകോർത്തുനടന്നും ഒരുമിച്ചു കളിച്ചും കഴിഞ്ഞിരുന്ന കുട്ടികൾ ലീനഘട്ടത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെ പരസ്പരം അകന്നുതുടങ്ങുന്നു; കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ പൂവനും പിടയും പിരിയുന്നതുപോലെതന്നെ. ബാലികമാരും ബാലന്മാരും വെവ്വേറെ കൂട്ടുകൂടി നടക്കുകയും കളിവിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ച നാം നിത്യേന കാണാറുള്ളതാണല്ലൊ. ഈ ലൈംഗികപ്രതിഭാസം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സ്കൂളുകളും ക്ലാസ്സുകളുമുള്ളതാണു നല്ലതു്. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതു് അപ്പർ പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകളിൽ ഒരു കാര്യമെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടു്. ഒരേ ക്ലാസ്സിൽ ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളുമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രൈമറിക്ലാസ്സുകളിൽ ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവരെ ഇടകലർത്തി ഇരുത്തരുതു്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് ഒരു ശിക്ഷാമാഗ്ഗമായി ചിലപ്പോഴെങ്കിലും അദ്ധ്യാപകർ സ്വീകരിക്കാറുണ്ടല്ലോ. നിബ്ബന്ധപൂർവ്വമായ ഇടപെടലിനു് അവസരം സൃഷ്ടിക്കുന്നതു് ആശാസ്യമല്ലതന്നെ. രതിപ്രവണതയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കാനിടയുള്ള അനുഭവങ്ങളും, സംഭവങ്ങളും ലീനഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനും മാതാപിതാക്കളും അദ്ധ്യാപകരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

ലൈംഗികേതരമേഖലകളിലെല്ലാം അതീവതാല്പര്യം കാണിക്കുന്ന കുട്ടികളെയാണു് ഈ കാലയളവിൽ കാണുന്നതു്. കുട്ടികളെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ക്ഷേത്രാഭ്യാസങ്ങളും ലീനഘട്ടത്തിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കുക എളുപ്പമാണു്. ഈ പ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികളുടെ മതാഭിരുചിയെ ശരിയായി കൈകാര്യം ചെയ്താൽ ഉത്തമമായ ആദ്ധ്യാത്മികശിക്ഷണം നൽകാൻ കഴിയും. ഉറ്റവരും അധികാരികളും ദുർമാതൃകയോ, അശ്രദ്ധയോ കാട്ടിയാൽ പിന്നീടു പരിഹരിക്കാനാവാത്തതരത്തിൽ മത

കാര്യങ്ങളിൽ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം അനവധാനത കാട്ടാനെങ്കിലും കുട്ടികൾ നിർബ്ബന്ധിതരാകും.

അദ്ധ്യാപകർക്കൊരു മുന്നറിയിപ്പ്

വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാലഘട്ടമാണിതു്. ബുദ്ധിയുടെ ഗുണപരമായ വികാസം (qualitative growth) ഈ സമയത്തു് വലിയ ഒരളവിൽ നടക്കുന്നുണ്ടു്. പഠിക്കാൻ അതീവതാല്പര്യം കാണിക്കുന്ന അവസരമാണിതു്. വലിയ പ്രയത്നമൊന്നും കൂടാതെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും, ഹൃദിസ്ഥമാക്കാനും സാധിക്കുന്ന മനഃപാഠമാക്കിയതു് നന്നായി ഓർത്തിരിക്കുന്ന. 'റോട്ടു് മെമ്മറി'യാണു് ഈ കാലത്തും ശക്തമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ബുദ്ധിശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പരിവർത്തന ഘട്ടമാണിതു്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇതിന്റെ അവസാനഭാഗം; കാരണം റോട്ടു് മെമ്മറി ഉൾപ്പെടെയുള്ള യാന്ത്രിക ബുദ്ധി (Mechanical Intellect) ഗുണപരമായി വികാസം പ്രാപിച്ചു് യുക്തിശക്തിയായി (Logical thinking) രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചു തുടങ്ങുന്ന കാലഘട്ടമാണിതു്.

കുട്ടികളുടെ വ്യക്തിവികാസ പ്രക്രിയയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ കോരിക്കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം (Spoon feeding) നിർത്തേണ്ടതാണു്. കുട്ടികൾക്കു് എല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണല്ലോ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിലവിലുള്ളതു്. അവരിലെ ചിന്താശക്തിയെയും പരീക്ഷണപാടവത്തെയും ഞെരിച്ചുകളയുന്ന രീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ നിവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കുകയോ അവരുടെ തനതായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യരുതു്.

''ഒരു പ്രസംഗം എഴുതിത്തരാമോ''? എന്നപോലെയുള്ള അഭ്യർത്ഥനകളുമായി സമീപിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു് പ്രസംഗം എഴുതി തയ്യാറാക്കി കൊടുക്കുന്നതു് നല്ല നടപടിയല്ല; വഴക്കു പറഞ്ഞു് ഓടിച്ചുവിടുന്നതും. സ്വയം ചിന്തിക്കാനും ബുദ്ധിമുട്ടാനും എഴുതാനും ആദ്യം അവസരമുണ്ടാക്കുക. അവരുടെ രചന തിരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ നല്ലതു്.

പാടാനും, കളിക്കാനും, നൃത്തംചവിട്ടാനും ഒക്കെ കുട്ടികൾ ലീനഘട്ടത്തിൽ വളരെ താല്പര്യം കാണിക്കും. ഈ മേഖല

കളിലെ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന പരിപാടികൾ സ്ക്കൂളുകളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൊള്ളാം. എല്ലാ കുട്ടികളും ഏതെങ്കിലും പരിപാടികളിൽ ഉൾപ്പെടാൻ സഹായിക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

സമഗ്രമായ വ്യക്തിത്വവികാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലീനഘട്ടം പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുത മാതാപിതാക്കന്മാരും അദ്ധ്യാപകരുമൊക്കെ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

20

ധാമ്മികവളർച്ച കുടുംബത്തിൽ

സമൂഹത്തിലെ മൂല്യത്തകർച്ചയെയും ധാമ്മികാധഃപതനത്തെയുംപററി നാമെല്ലാവരും വിലപിക്കാറുണ്ട്; അഴിമതിയും അക്രമവും വഞ്ചനയും ചൂഷണവുമൊക്കെ നിത്യാനുഭവങ്ങളാക്കുന്ന സാമൂഹ്യസംവിധാനങ്ങളെ അപലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വരുംതലമുറയുടെ ഗതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു് ആകുലപ്പെടുന്നവരും വിരളമല്ല. ഏതായാലും ആവലാതികൊണ്ടും ആകുലതകൊണ്ടും കാര്യമായ പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടാകില്ല. ഭാവിതലമുറയുടെ മൂല്യബോധവും ധാമ്മികവളർച്ചയും സുരക്ഷിതവും സുഗമവുമാകണമെങ്കിൽ കടപ്പെട്ടവരും ബന്ധപ്പെട്ടവരുമെല്ലാം ക്രിയാത്മകമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ധാമ്മികവളർച്ചയും പക്വമായ ധാർമ്മികപെരുമാററവും സ്വാഭാവികമായി ഒരു പ്രതിഭാസമോ വെറും ജീവശാസ്ത്രപരമായ (biological) ഒരു കഴിവോ മാത്രം അല്ലെന്നു് നാം മനസ്സിലാക്കണം. പ്രത്യുത ഒരു വ്യക്തിയുടെ വളർച്ചയുടെയും വികാസത്തിൻെറയും പ്രക്രിയയിലൂടെ ആർജ്ജിക്കേണ്ടതാണു്. പരിശീലനത്തിലൂടെയും ജീവിതാനുഭവത്തിലൂടെയും നേടിയെടുക്കുകയും വ്യക്തിത്വത്തിൻെറ ഭാഗമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. യുവാക്കളിലും കുട്ടികളിലും ധാമ്മികമൂല്യങ്ങൾ ഉളവാക്കേണ്ടതിൻെറയും അവയെ വ്യക്തിപരമായി ആശ്ലേഷിക്കുവാൻ അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിൻെറയും ആവശ്യത്തെയും പ്രാധാന്യത്തെയുംകുറിച്ചു് 'ക്രിസ്തീയവിദ്യാഭ്യാസ'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹ

ദോസിന്റെ പ്രമാണരേഖയിൽ ആവത്തിച്ച് ഉത്ബോധിപ്പിക്കുന്നതു് (cfr. articles 1, 2, 6, 7....) ഇത്തരുണത്തിൽ അനുസ്മരണീയമാണു്.

ധാർമ്മികവത്ക്കരണം (Moralization)

പ്രായോഗിക ധാമ്മികമന:ശാസ്ത്രം (Empirical Moral Psychology) ത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഓരോ ശിശുവും ജനിക്കുമ്പോഴും ധാമ്മികമായി നിഷ്പക്ഷനാണു് (amoral); അതായതു്, അവൻ ധമ്മിയോ (moral) അധമ്മിയോ (immoral) അല്ല. അധർമ്മിയെന്നു് വിളിക്കേണ്ടതില്ലെങ്കിലും എല്ലാ ശിശുക്കളും 'സ്വാർത്ഥരാണു്'; അതായതു് മറ്റുള്ളവരുടെ സുഖദു:ഖങ്ങളെ പരിഗണിക്കാതെ തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും സാധിച്ചുകിട്ടണമെന്നു് ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നവർ. പക്ഷേ അങ്ങനെ സ്വാർത്ഥതമാത്രം തേടിപ്പോയാൽ ജീവിതം ദുഷ്ക്കരമാകും. സമൂഹത്താൽ വെറുക്കപ്പെടുകയും ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു് സമൂഹത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവനും ക്രിയാത്മകമായി സമൂഹത്തോടു് സഹകരിക്കുവാൻ (accepted and efficient member of the society) കഴിവുള്ളവനും ആകണമെങ്കിൽ, കായികവും ബൗദ്ധികവും സാങ്കേതികവും മറ്റുമായ ചില കഴിവുകളും വികസിപ്പിച്ചെടുത്താൽമാത്രം പോരാ; അതിലുപരിയായി വ്യക്തിയുടെയും വ്യക്തികളുംക്കൊള്ളുന്ന സമൂഹത്തിന്റെയും സ്വഭാവത്തിലും മാഹാത്മ്യത്തിലുംനിന്നുരുത്തിരിയുന്ന, അവയുടെ സമഗ്രനന്മയ്ക്കും ഉന്നമനത്തിനും ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന, ചില മൂല്യങ്ങളും–ധാമ്മികമൂല്യങ്ങളും–സ്വീകരിച്ചുംഗീകരിച്ചു് അവയ്ക്കനുസരണമായി പ്രവത്തിക്കാൻ സാധിക്കണം. ഇപ്രകാരം ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളെ കേന്ദ്രമാക്കി ജീവിക്കുവാനുള്ള കഴിവും പാടവവും ആർജ്ജിക്കുന്ന പ്രക്രിയയെ 'ധാമ്മികവത്ക്കരണം' (moralization) എന്നു് വിളിക്കാം. ധാർമ്മികനിഷ്പക്ഷനായി (amoral) ജനിക്കുന്ന ശിശു ധമ്മിഷ്ഠനായി (moral) ത്തീരുന്ന പ്രക്രിയയെന്നും വേണമെങ്കിൽ 'ധാർമ്മികവത്ക്കരണ'ത്തെ നിർവ്വചിക്കാം.

ധാർമ്മികതയുടെ മാനങ്ങൾ

ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളെ കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള പ്രവർത്തനത്തെ പ്രായോഗികമായി വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോഴും അതിനു് മൂന്നു

ഘടകങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ മാനങ്ങളും ഉള്ളതായി കാണാം. അവയെ ധാരണാപരം (cognitive) പ്രവൃത്തിപരം (behavioural) വൈകാരികം (emotional) എന്നു് വിളിക്കുന്നു.

ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള അറിവിനെയും, അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രവൃത്തികളെ വിലയിരുത്താനുള്ള കഴിവിനെയുമാണു് ധാരണാപരമായ മാനം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. ഉദാഹരണമായി, 'മോഷ്ടിക്കുന്നതു് ശരിയോ?' എന്ന ചോദ്യത്തിനു് 'ശരിയല്ല' എന്നു് ഏഴുവയസ്സു പ്രായമുള്ള കുട്ടി തരുന്ന ഉത്തരം ധാരണാപരമായ മാനത്തെയാണു് പ്രകടമാക്കുക. മൂല്യങ്ങളെയും തത്വങ്ങളെയുംകുറിച്ചുള്ള അറിവു് ധാർമ്മികതയുടെ അടിസ്ഥാനഘടകമാണു്. കാരണം ഈ മൂല്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിലാണു് നാം പ്രവൃത്തികളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയുമൊക്കെ നന്മതിന്മയെ വിലയിരുത്തുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ശരിയായ ആശയവും അറിവും വളത്തിയെടുക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. ഓരോ വ്യക്തിയും തന്റെ വളർച്ച, വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവയനുസരിച്ചു് മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് വിവിധ അളവിൽ അറിവു് സമ്പാദിക്കുന്നു. പക്ഷെ അവയെല്ലാം എപ്പോഴും വസ്തുനിഷ്ഠമായി ശരിയായിരിക്കണമെന്നില്ല. മോഷ്ടിക്കുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ലെന്നു് ഒരു 25-കാരൻ പറഞ്ഞാൽ അതു് വികലമായ ധാർമ്മികജ്ഞാനമാണല്ലോ കാണിക്കുന്നതു്.

ധാർമ്മികമായ അറിവിന്റെയും വിലയിരുത്തലിന്റെയും ശേഷം അവയിൽനിന്നു് ഉരുത്തിരിയുന്ന ബാഹ്യമായ പെരുമാറ്റത്തിനെയാണു് പ്രവൃത്തിപരമായ മാനംകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. 'മോഷ്ടിക്കുന്നതു ശരിയല്ല' എന്നു പറഞ്ഞ ഏഴുവയസ്സുകാരൻ തനിക്കു് വളരെ ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു വസ്തു ആരും അറിയാതെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുവാൻ സൗകര്യമുള്ള ഒരു പ്രലോഭനസാഹചര്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമ്പോൾ എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു – പ്രലോഭനത്തിൽ വീഴുന്നോ, ചെറുത്തുനില്ക്കുന്നോ – എന്നതു് ഈ മാനത്തിന്റെ പ്രകടനമാണു്. പ്രലോഭനത്തെ ചെറുത്തുനിന്നാലും അതിൽ വീണാലും രണ്ടും പ്രവൃത്തിപരമായ മാനത്തിന്റെ ഭാഗമാണു്. ആദ്യത്തേതു് (മോഷ്ടിക്കാതിരിക്കുക എന്നതു്) അവന്റെ ധാർമ്മിക വിലയിരുത്തലും വിധിതീർപ്പും അനുസരിച്ചുള്ളതാകയാൽ അതിനെ പോസിറ്റീവു് (positive) എന്നും, രണ്ടാമത്തേതു് (മോഷ്ടിക്കുക എന്നതു്) വിധിതീർപ്പിനു് വിപ

രീതമാകയാൽ അതിനെ നെഗറ്റീവു് (negative) എന്നും വിളിക്കുന്നു. ധാർമ്മികതയുടെ പരിണിതഫലങ്ങൾ സമൂഹത്തിനു് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നതു് അതു് പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ വരുമ്പോഴാണല്ലോ. അതിൽനിന്നും പ്രവർത്തനപരമായ മാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ശരിയായ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തനശൈലികൾ വളർത്തിയെടുക്കുവാനും സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുവാനും സാധിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നന്മ ചെയ്യാനും തിന്മ വർജ്ജിക്കാനും നാം ശീലിക്കണം.

ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ അനന്തരഫലമായി ഒരുവനിൽ ഉളവാകുന്ന വൈകാരികപ്രതികരണങ്ങളെയാണു് വൈകാരികമാനം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. നല്ല പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായി സാധാരണ ഒരാൾക്കു് സന്തോഷവും, ധാർമ്മികമായ സംതൃപ്തിയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകുന്നു. തിന്മചെയ്തശേഷം ഒരാൾക്കു് അസ്വസ്ഥതാജനകങ്ങളായ പല വികാരങ്ങളും ഉണ്ടാകാം. അസ്വസ്ഥതാജനകങ്ങളായ ഈ വികാരങ്ങളെ പ്രധാനമായി ഭയം (fear), ലജ്ജ (shyness), കുറ്റബോധം (guilt) എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി തരംതിരിക്കാറുണ്ടു്. ചെയ്ത തെറ്റിനു് ലഭിക്കാവുന്ന ശിക്ഷയാണു് അസ്വസ്ഥതയുടെ മൂലകാരണമെങ്കിൽ അതിനെ 'ഭയ'മെന്നും, ചെയ്ത തെറ്റു് മറ്റുള്ളവർ അറിയുന്നതുമൂലം കീർത്തി നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമോയെന്നുള്ള ആശങ്കയാണു് അസ്വസ്ഥതയുടെ പ്രധാന ഹേതുവെങ്കിൽ അതിനെ 'ലജ്ജ' എന്നും, ശിക്ഷ, മാനഹാനി എന്നീ പരിഗണനകളൊന്നും കൂടാതെ, തെറ്റു ചെയ്തതിലൂടെ മറ്റുള്ളവർക്കു് തിന്മ വരുത്തിയല്ലോ, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ കടമ ലംഘിച്ചല്ലോ, അല്ലെങ്കിൽ നന്മ ചെയ്തില്ലല്ലോ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകളാണു് അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു് നിദാനമെങ്കിൽ അതിനെ 'കുറ്റബോധ'മെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണു്. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടും ബാഹ്യമായ കാരണങ്ങളാൽ പ്രേരിതമായിരിക്കുമ്പോൾ മൂന്നാമത്തേതു് (കുറ്റബോധം) ഒരുവന്റെ ധാർമ്മിക കടപ്പാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള വൈയക്തികമായ അവബോധത്താൽ പ്രചോദിതമാണു്. ഏതായാലും, തെറ്റു ചെയ്തശേഷം ഒരാൾക്കുണ്ടാകുന്ന വൈകാരിക പ്രതികരണങ്ങൾ സാധാരണയായി മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നിന്റെയും വിവിധ അളവിലുള്ള സമ്മിശ്രമായിരിക്കും.

ധാർമ്മികതയെ പ്രായോഗികമായി വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു് നാം മുകളിൽ പറ

ഞ്ഞതു്. അതായതു്, മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, അവ യനുസരിച്ചു് പ്രവൃത്തികളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും മറും വിലയിരുത്താനുള്ള കഴിവും; ആ വിലയിരുത്തലുകളം അനു സരിച്ചു് പെരുമാറാനുള്ള കഴിവും സന്നദ്ധതയും; അതി നനുയോജ്യമായി, കർത്തവ്യബോധത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ധാമ്മികവികാരങ്ങളം ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള കഴിവും. ഈ മൂന്നു ഘടകങ്ങളെയും സമ്യക്കായി സംയോജിപ്പിച്ചു്, വികസിപ്പി ച്ചു് പ്രവത്തനോന്മുഖമാക്കിയാൽ അവിടെ പകൃമായ ധാമ്മി കത ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു് പറയാം. ഇവ മൂന്നും ധാമ്മികത യുടെ വിവിധ മാനങ്ങളാണെങ്കിലും അവ തമ്മിൽ എപ്പോഴും പൊരുത്തമോ, അഭേദ്യമായ പരസ്പരബന്ധമോ ഉണ്ടായിരി ക്കണമെന്നില്ല. എല്ലാം തുല്യ 'അളവി'ൽ ഒരാളിൽ കാണ ണമെന്നുമില്ല. ഉദാഹരണമായി, ധാമ്മികമായി നല്ല അറി വും വിലയിരുത്താനുള്ള കഴിവുമുള്ള ആൾ, അതനുസരിച്ചു് എപ്പോഴും പെരുമാറണമെന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റു് ചെയ്ത തിനുശേഷം അതിന്റെ ഗൗരവത്തിനനുസരിച്ചു് കുറ്റബോധ മുണ്ടാകണമെന്നില്ല. നിസ്സാരകുറ്റത്തിനു് താങ്ങാനാവാത്ത മാനസികവ്യഥയും പേറിനടക്കുന്നവരേയും കാണാം. ധാ മ്മികവികാസത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണത (complexity) യിലേക്കാ ണു് ഇതു് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതു്; അതായതു്, വിവിധ വികാ കാസപരിവത്തനങ്ങളു (developmental changes) ടെയും അവ യെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്ന കാരണങ്ങളുടെയും ഘടകങ്ങളുടെയു മൊക്കെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളം ധാമ്മികമാനങ്ങളുടെ വികാസ ത്തെ വളത്തുകയും തളത്തുകയും ചെയ്യാം.

ധാർമ്മികവികാസത്തിന്റെ അർത്ഥം

അഞ്ചും പത്തും ഇരുപതും വയസ്സു് പ്രായമുള്ള മൂന്നുപേ രോടു് ''നിങ്ങളം കട്ടെടുക്കുമോ?'' എന്നു ചോദിച്ചാൽ 'ഇല്ല' യെന്നും, 'കട്ടെടുക്കുന്നതു് ശരിയാണോ' എന്നു ചോദിച്ചാൽ 'ശരിയല്ല' യെന്നും ഉത്തരം ലഭിച്ചേക്കും. ഇങ്ങനെ താത്വി കമായി ശരിയായ ഉത്തരം തന്നതുകൊണ്ടും, മോഷ്ടിക്കാവുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ശരിയായി പെരുമാറുമെന്നു് (അതായതു് മോഷ്ടിക്കുകയില്ലെന്നു്) വാക്കാൽ ഉറപ്പുതന്നതുകൊണ്ടും അവ രെല്ലാം ഒരേ നിലയിൽ ധാമ്മികവികാസം പ്രാപിച്ചവരാ ണെന്നു് അത്ഥമില്ല. ധാമ്മികവികാസത്തിൽ അവർ തമ്മി ലുള്ള അന്തരം മനസ്സിലാക്കാൻ ചിലതുകൂടി ചോദിക്കേണ്ടി

യിരിക്കുന്നു. ''എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളം മോഷ്ടിക്കുകയില്ല'' അല്ലെങ്കിൽ ''എന്തുകൊണ്ടാണ് മോഷണം ശരിയല്ലാത്തത്'', അതായതു് ആദ്യം പറഞ്ഞ ഉത്തരങ്ങളം തരാൻ അവരുടെ പ്രേരകശക്തി (moral motivation) എന്താണു്? അതിനു് ഉപോത്ബലകമായി നിലകൊള്ളുന്ന ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ആശയം (concept of moral value) തന്നെ എന്താണു് എന്നീ കാര്യങ്ങളം മനസ്സിലാക്കിയാലേ അവരുടെ ധാമ്മികവികാസ നിലവാരം അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. 'എന്തുകൊണ്ട് മോഷ്ടിക്കുകയില്ല' എന്ന ചോദ്യത്തിനു് ഉത്തരമായി 'മോഷ്ടിച്ചാൽ അമ്മച്ചി തല്ലും' എന്നു് 5 വയസ്സുകാരനും ''വല്ലവരുടെയും മോഷ്ടിച്ചാൽ വല്ലവരും എന്നേറ്റും മോഷ്ടിക്കുമെന്നോ'', ''മോഷ്ടിച്ചെന്നു് കൂട്ടുകാർ അറിഞ്ഞാൽ അവർ എന്നെ കളിയാക്കുമെ''ന്നോ പത്തു വയസ്സുകാരനും, ''മനുഷ്യർ പരസ്പരം അവകാശങ്ങളം മാനിക്കണം; മോഷ്ടിക്കുകയെന്നതു് അവകാശധ്വംസനമാണു്, അനീതിയാണു്'' എന്നു് ഇരുപതുവയസ്സുകാരനും പറഞ്ഞെന്നിരിക്കും. അപ്പോഴം മൂന്നുപേരും 'തങ്ങളം മോഷ്ടിക്കുകയില്ലെന്നും', 'മോഷ്ടിക്കുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നു'മൊക്കെ നന്നായി ഉത്തരം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, അതിന്റെ പിറകിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രേരകശക്തിയും ധാമ്മിക മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയംതന്നെയും വിവിധങ്ങളാണു്. അമ്മയുടെ ശിക്ഷ, മറ്റുള്ളവരുടെ തിരിച്ചടി, കളിയാക്കൽ, നീതിപാലനം എന്നിവയായിരുന്ന അവ.

അപ്പോഴം, അമ്മയുടെ (ഒരുപക്ഷെ മറ്റുള്ളവരുടെയും) ശിക്ഷ കിട്ടാനുള്ള സാധ്യതയില്ലെങ്കിൽ അഞ്ചുവയസ്സുകാരനും, കൂട്ടുകാരുടെയും മറും 'തിരിച്ചടി'ക്കും കളിയാക്കലിനുമുള്ള സാധ്യതയില്ലാത്തിടത്തു് പത്തുവയസ്സുകാരനും മോഷ്ടിക്കാൻ വളരെ സാധ്യതയുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ മോഷ്ടിച്ചതിനുശേഷം അവക്കുണ്ടാകുന്ന വൈകാരികപ്രതികരണങ്ങളം ഭയത്തിന്റെയും ലജ്ജയുടെതുമായിരിക്കും. എന്നാൽ അവകാശധ്വംസനത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ സംസാരിച്ച 20 വയസ്സുകാരൻ മോഷ്ടിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത സാധാരണഗതിയിൽ കുറവാണു്. തെറ്റുചെയ്താൽ അയാൾക്കു് യഥാർത്ഥമായ കുറ്റബോധവും (ഭയവും ലജ്ജയും മാത്രമല്ല) ഉണ്ടാകും. കാരണം അയാളുടെ ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയവും പ്രേരകശക്തിയും വൈയക്തികവും ധാർമ്മികാദർശങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതവുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് വെറുതെ കുറെ ധാമ്മി

കപ്രമാണങ്ങളും കല്പനകളും പഠിച്ചതുകൊണ്ടോ, അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ ശരിയോ തെറ്റോ എന്നു് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടോമാത്രം ധാർമ്മികവളർച്ചയായില്ല. പ്രത്യുത ധാർമ്മികമൂല്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരുത്തന്റെ ആശയം വികസിക്കുകയും, അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ചിന്തിക്കുവാനും വിലയിരുത്തുവാനും കഴിയുകയും, അതനുസരിച്ചുള്ള പ്രേരകശക്തിയാൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും അതിനനുയോജ്യമായ വികാരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യുകയെന്നതാണു് ധാർമ്മികവികാസത്തിന്റെ അർത്ഥം. അപ്പോൾ, ധാർമ്മികമൂല്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയത്തിന്റെയും ധാർമ്മികപ്രേരകശക്തിയുടെയും വികാസമാണു് ഇവിടത്തെ കാതലായ സംഗതി. അതിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണു് ധാർമ്മികചിന്തയും പെരുമാറ്റവും വൈകാരികപ്രതികരണങ്ങളുമൊക്കെ നടക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ധാർമ്മികമൂല്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയത്തിന്റെയും പ്രേരകശക്തിയുടെയും വികാസത്തെ തന്നെയാണു് ''ധാർമ്മികവികാസ''മായി പല ധാർമ്മികമനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും കണക്കാക്കുന്നതു്.

ധാർമ്മികവികാസത്തിന്റെ ഘട്ടങ്ങൾ

ധാർമ്മികവികാസം നീണ്ട ഒരു പ്രക്രിയയാണു്. അതിന്റെ ഘട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ചും, അതിനെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ചും പരസ്പരപൂരകങ്ങളായ വിവിധ തീയറികൾ മനഃശാസ്ത്രത്തിലുണ്ടു്. വെറും താത്വികമായ വിശദാംശങ്ങളിലേക്കും വാദപ്രതിവാദങ്ങളിലേക്കും കടക്കാതെ, പ്രസ്തുത തീയറികൾ നല്കിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകളുടെ ഒരു സമഗ്രവീക്ഷണം നമ്മുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും ധാർമ്മികവികാസത്തെയും പെരുമാറ്റത്തെയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, സഹായിക്കുന്നതിനും ഉപകരിക്കും.

ജനനം മുതൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ധാർമ്മികവികാസം നാലുഘട്ടങ്ങളിലൂടെയാണത്രെ കടന്നുപോകുന്നതു്. ഓരോ ഘട്ടത്തിനും ധാർമ്മികമൂല്യത്തെക്കുറിച്ചു് അതിന്റേതായ ആശയമുണ്ടു്. അതിൽനിന്നു് ഉത്ഭൂതമാകുന്ന ധാർമ്മികപ്രേരകശക്തിയും വൈകാരികപ്രതികരണങ്ങളുമുണ്ടു്. നാലു ഘട്ടങ്ങളും അവയുടെ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളും ശരാശരി പ്രായവും താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരമാണു്.

ധാർമ്മികവികാസത്തിന്റെ ഘട്ടങ്ങൾ (Stages of moral development)

1. നിയമരഹിതഘട്ടം — രണ്ടു വയസ്സു വരെ (Anomous stage)
2. അപരനിയമഘട്ടം (Heteronomous stage) (2–12 വയസ്സു്)
   a. മാതാപിതാക്കൾ (2–6 വയസ്സു്)
   b. കൂട്ടുകാർ (Peers) (6–10 വയസ്സു്)
   c. അധികാരികൾ (10–12 വയസ്സു്)
3. സമൂഹനിയമഘട്ടം — 12–15 വയസ്സു് (Socionomous stage)
4. സ്വയനിയമഘട്ടം — 15 മുതൽ.... (Autonomous stage)

ഓരോ ഘട്ടത്തിന്റെയും പ്രത്യേകതകൾ അതതിന്റെ സംജ്ഞയിൽതന്നെ ഏറെക്കുറെ അന്തർലീനമാണു്. ആദ്യത്തേതു് 'നിയമരഹിതഘട്ടം' (anomous stage) എന്നാണു് അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഇതു് പ്രബലമായിരിക്കുന്നതു് ആദ്യത്തെ രണ്ടുവയസ്സു് കാലഘട്ടത്തിലാണു്. ഒരു ധാർമ്മികനിയമത്തിനും വിധേയനല്ല ആ പ്രായത്തിലുള്ള ശിശു. ധാർമ്മികമായ ചിന്തക്കോ വിലയിരുത്തലുകൾക്കോ പെരുമാറ്റത്തിനോ അതിനു് കഴിവില്ല. എങ്കിലും ചില പ്രവൃത്തികൾ 'അരുതാത്ത'താണെന്നും വേറെ ചിലവ 'കൊള്ളാവുന്ന'താണെന്നും മനസ്സിലാക്കി അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ വിമോചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്തെന്നു് ചോദിച്ചാൽ "ശിക്ഷയും–സമ്മാനവും" ആണെന്നു് പറയാം. ചില പ്രവൃത്തികൾ ശിക്ഷക്ഷണിച്ചുവരുത്തും. അവ ചീത്തയായി, കൊള്ളരുതാത്തതായി കൂട്ടിക്കു് അനുഭവപ്പെടും. ശിക്ഷാർഹമായ പ്രവൃത്തികളെ മാതാപിതാക്കൾ സാധാരണ ചീത്തയെന്നും മോശമെന്നും മറ്റും വിളിക്കാറുണ്ടല്ലോ. മറ്റു ചില പ്രവൃത്തികൾ 'ശിക്ഷ'യ്ക്കു് കാരണമാകുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ചിലപ്പോഴൊക്കെ സമ്മാനങ്ങൾ (അതായതു് ആവശ്യപൂർത്തീകരണവും തന്മൂലമുള്ള സന്തോഷവും) ലഭിക്കുന്നതിനു് ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ പ്രവൃത്തികളെ അനുവദനീയമായി, നല്ലവയായി കൂട്ടി കണക്കാക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഈ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ധാർമ്മികമൂല്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയം എന്താണെന്നു് ചോദിച്ചാൽ ഇങ്ങനെ പറയാം: ശിക്ഷ (കണിശമായി പറഞ്ഞാൽ ശിക്ഷയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വേദന) ഉളവാക്കുന്നതൊക്കെ (ധാർമ്മികമായും) തിന്മയാണു്; ശിക്ഷയെ അകറ്റിനിർത്തുന്നതും സമ്മാ

നങ്ങളെ പ്രദാനംചെയ്യുന്നതുമൊക്കെ (ധാമ്മികമായും) നന്മയുമാണു്. അപ്പോഴും ഇവിടെ ധാമ്മികമൂല്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയവും ശരിയെയും തെറ്റിനെയും വേർതിരിക്കാനുള്ള മാനദണ്ഡവും ചില ശാരീരിക–കായിക യാഥാർത്ഥ്യ (വേദന, വേദനയില്ലായ്മ, സന്തോഷം) ങ്ങളുമായി പുറത്തുനിന്നു കൂടിക്കുഴയുകയാണു്. ശാരീരികവേദന തെറ്റിന്റെയും, വേദനയില്ലായ്മയും സന്തോഷവും ശരിയുടെയും മാനദണ്ഡമാകുന്നു. അതിനപ്പുറം ചിന്തിക്കാനോ, ശാരീരികവേദനയെയും ധാർമ്മികതിന്മയെയും വിവേചിച്ചു് ഓരോന്നിനെയും അതതിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ കാണുന്നതിനോ ഒന്നും ഈ ഘട്ടത്തിലുള്ള കുട്ടിക്കു കഴിയുകയില്ല. ''കള്ളംപറഞ്ഞാൽ അമ്മച്ചി തല്ലും'' ''മോഷ്ടിച്ചാൽ ജയിലിൽ പോകുകയും, ശിക്ഷയനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ മോഷ്ടിക്കുന്നില്ല'' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചിന്താഗതിക്കാരൊക്കെ ധാമ്മികവികാസത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഘട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവരാണു്. ഇതു് പ്രധാനമായും ഭയത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ധാമ്മികതയാണെന്നു് പറയാം.

രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടം 'അപരനിയമഘട്ടം' (Heteronomous) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ധാമ്മികപെരുമാറ്റത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമായി നില്ക്കുന്നതു് മറ്റാളുകളും – അപരൻ – ആണു്. ആദ്യത്തെ ഘട്ടത്തിൽ ശിക്ഷയും സമ്മാനവുമൊക്കെയാണു് ധാമ്മികവീക്ഷണത്തിനും മൂല്യത്തിനും രൂപം കൊടുത്തിരുന്നതെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടത്തിൽ കൂട്ടിക്കു് മറ്റു ചില വ്യക്തികളോടുള്ള ബന്ധവും അവക്കു് കൂട്ടിയുടെമേലുള്ള സ്വാധീനവും അവന്റെ ധാമ്മികചിന്തയെ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഒന്നാംഘട്ടത്തിൽ കായിക – ശാരീരിക പ്രതിഭാസങ്ങളാണു് ധാമ്മികകാഴ്ചപ്പാടിനെ നയിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ രണ്ടാംഘട്ടത്തിൽ ചില വ്യക്തികളും വ്യക്തിബന്ധങ്ങളും അവരുടെ സ്വാധീനവും ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് കടന്നുവരുന്നു. അങ്ങനെ ഒന്നാം ഘട്ടത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ ധാമ്മികത കൂടുതൽ വ്യക്തിബന്ധിയായിത്തീരുന്നുവെന്നു് പറയാം. രണ്ടു വയസ്സുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സുവരെ, വികാസത്തിന്റെ പത്തു വർഷക്കാലം, അപരനിയമഘട്ടം നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു. ഇനിയും ആരാണു് ഈ ഘട്ടത്തിൽ കുട്ടിയെ സ്വാധീനിക്കുന്ന അപരർ? കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ വേണ്ടപ്പെട്ടവർ അല്ലെങ്കിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവർ (the significant others) ആരോ

അവരായിരിക്കും അപരർ. പത്തു വയ്ത്തോളം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന 'അപരനിയമഘട്ട'ത്തിൽ കുട്ടിക്കു് ഇപ്രകാരം വേണ്ടപ്പെട്ടവരും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നവരുമായി പ്രധാനമായും മൂന്നു കൂട്ടരാണുള്ളതു്: മാതാപിതാക്കൾ, സമപ്രായക്കാരായ കൂട്ടുകാർ (peer-group), അധികാരികൾ.

അപരനിയമഘട്ടത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഉപഘട്ടത്തിൽ കുട്ടിക്കു് ഏറ്റവും വേണ്ടപ്പെട്ടവരും അവന്റെമേൽ ഏറ്റവും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നവരും മാതാപിതാക്കൾ തന്നെയാണു്. 2 മുതൽ ഉദ്ദേശം ആറു വയസ്സുവരെ ഈ കാലഘട്ടം നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു. കുട്ടിയുടെ ധാർമ്മികവികാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരമപ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടമാണിതു്. ഇവിടത്തെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങൾ മാതാപിതാക്കൾ – പ്രത്യേകിച്ചു് മാതാവു് – തന്നെയാണെന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയവുമാണു്. ഈ അവസരത്തിൽ, മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രീതി ആർജ്ജിക്കുന്നതിനും അവരുടെ മുമ്പിൽ നല്ല കുട്ടിയായിരിക്കുന്നതിനുമുള്ള ആഗ്രഹം വളരെയാണു്. അതുകൊണ്ടു് മാതാപിതാക്കൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതൊക്കെയാണു് കുട്ടിയുടെ ധാർമ്മികവീക്ഷണത്തിനും പ്രവർത്തനത്തിനും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കുന്നതു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹവും പ്രീതിയും ആർജ്ജിക്കാനുതകുന്നതൊക്കെ (ധാർമ്മികമായി) ശരിയാണു്. അവരുടെ അപ്രീതിയും വിദ്വേഷവും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നതൊക്കെ തെറ്റാണു്; ഇതാണു് ധാർമ്മികമൂല്യത്തെക്കുറിച്ചു് ഈ അവസരത്തിൽ കുട്ടിക്കുള്ള ആശയം. ''ഞാൻ കട്ടെടുക്കുകയില്ല; കട്ടെടുത്താൽ അമ്മച്ചി പിണങ്ങും''. ''ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് അപ്പച്ചനിഷ്ടമാ'' എന്നിങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള ചിന്താഗതികൾ ഈ ഉപഘട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെതാണു്. ''ഞാൻ കള്ളം പറയുകയില്ല; പറഞ്ഞാൽ അമ്മച്ചി തല്ലും'' എന്നു് ഈ ഉപഘട്ടക്കാരൻ പറഞ്ഞാൽ അവൻ തല്ലിന്റെ വേദനയെക്കാൾ കൂടുതലായി തല്ലിൽ അന്തർല്ലീനമായിരിക്കുന്ന അമ്മയുടെ അപ്രീതിയെയായിരിക്കും കൂടുതൽ അത്ഥമാക്കുന്നതെന്നു് താത്പര്യമായി പറയാം. രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ, ധാർമ്മികചിന്താഗതി കൂടുതൽ വ്യക്തിബന്ധിയായിത്തീരുന്നുവെന്നു് നാം സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ.

ഏതാണ്ടു് 6 മുതൽ 10 വയസ്സുവരെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന അപരനിയമഘട്ടത്തിന്റെ രണ്ടാം ഉപഘട്ടത്തിൽ ഒരുവനെ കാര്യ

മായി സ്വാധീനിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന ഒരു ക്ലൂട്ടരാണ് കൂട്ടുകാർ. മനുഷ്യൻ സത്താപരമായി സമൂഹജീവിയാണെന്നും ഒറ്റപ്പെട്ട ദ്വീപുകളായി ആർക്കും ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ള താത്വികചിന്തയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കൂട്ടുകെട്ടുകളല്ലിവ. പ്രത്യുത, കുടുംബത്തിന്റെ സ്നേഹവലയത്തിലും ഭദ്രതയിലും കഴിഞ്ഞിരുന്ന് കൂട്ടി അവിടെനിന്നു് വിശാലമായ സമൂഹത്തിലേയ്ക്കു് (ഉദാ. സ്കൂൾ) ഇറങ്ങുമ്പോൾ അവിടെയും വൈകാരികബന്ധങ്ങളും സുരക്ഷിതത്വവും തേടുന്നു. അതിനുതകുന്ന വിധത്തിൽ ചെറുതും വലുതുമായ ഗ്രൂപ്പുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. ഗ്രൂപ്പിൽ അംഗീകാരം ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നതു് ഓരോ അംഗത്തിന്റെയും അത്യാവശ്യമാണു്. അതിനായി ഗ്രൂപ്പിന്റെ പൊതുതാല്പര്യത്തോടു് യോജിച്ചു്, അതിന്റെ നിയമങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും അനുസരിച്ചു പെരുമാറുക ആവശ്യമാണു്. പൊതുതാല്പര്യത്തോടു് വിഘടിച്ചുനില്ക്കുന്നവർ ഗ്രൂപ്പിൽ നിന്നു് പുറത്താക്കപ്പെട്ടുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് കൂട്ടുകാരോടുള്ള ബന്ധം (peer-group solidarity) വളരെ പ്രബലമാകുന്ന ഘട്ടമാണതു്. ഇത്തരുണത്തിൽ, ഗ്രൂപ്പു് അംഗീകരിക്കുന്നതും അവരുടെ പ്രീതി നേടിക്കൊടുക്കുന്നതുമായ പെരുമാറ്റരീതികളൊക്കെ ധാർമ്മികമായി നല്ലതെന്നും മറിച്ചുള്ളവ ചീത്തയെന്നും കൂട്ടി കരുതുന്നു. ''മോഷ്ടിച്ചാൽ കൂട്ടുകാർ കളിയാക്കും'', ''നേതാവു് പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ എന്തും ചെയ്യും'' എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാദഗതികളും ഈ ഉപഘട്ടത്തിന്റെ ചിന്താഗതിയെയാണു് പ്രകടമാക്കുക. ഗ്രൂപ്പിനോടു് വളരെയധികം വൈകാരികബന്ധവും, കടപ്പാടും, ആശ്രയത്വവും (dependency) ഉള്ളവർ ഗ്രൂപ്പിന്റെയും, നേതാവിന്റെയുമൊക്കെ പ്രീതി നേടുവാൻ പലതും ചെയ്യാൻ മടിക്കില്ല.

അധികാരികളും, സമൂഹത്തിന്റെ ചിട്ടയും സംരക്ഷണത്തിനുംവേണ്ടി അവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന നിയമങ്ങളുമാണു് ഉദ്ദേശം 10 മുതൽ 12 വയസ്സുവരെയുള്ള ഉപഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികളുടെ ധാർമ്മിക കാഴ്ചപ്പാടിനെ കാര്യമായി സ്വാധീനിക്കുന്ന വേറൊരു ഘടകം. അധികാരികളെയും അവരുടെ നിയമങ്ങളെയും ആദരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും വേണം; അത്യാവശ്യമാണു്. അതുകൊണ്ടു് അധികാരിയുടെ അംഗീകാരം നേടിത്തരുന്നതൊക്കെ നന്മയും അതിനു പ്രതിബന്ധം സൃഷ്ടിക്കുന്നതൊക്കെ തിന്മയും ആയിരിക്കും. ഈ ചിന്താഗതിയനുസരിച്ചു് അനുസരണ–ചോദ്യം ചെയ്യാതെ, വിമർശിക്കാതെ

യുള്ള അനുസരണ – ആണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പുണ്യമെന്നു പറയാം. അധികാരിയോടുള്ള വ്യക്തിപരമായ ബന്ധമല്ല ഇതിന്റെ നിദാനം; പ്രത്യുത അധികാരത്തോടും അധികാര സ്ഥാനത്തോടും ആധികാരികമായ നിയമത്തോടുമുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആദരവും അനുസരണവുമാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തം. ''മോഷ്ടിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല; കാരണം അതു് പ്രമാണലംഘനമാണു്''. ''വള്ളിപുള്ളി തെറ്റാതെ എപ്പോഴും നിയമങ്ങളും അനുസരിച്ചുകൊള്ളണം'' മുതലായവ ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടാണ്. ഏതായാലും ഇതിനുമുമ്പുള്ള ഉപഘട്ടങ്ങളുമായി തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇവിടുത്തെ ധാർമ്മികവീക്ഷണം വൈകാരികമായ വ്യക്തിബന്ധങ്ങ (മാതാപിതാക്കളോടു്, കൂട്ടുകാരോടു് ....) ളിൽനിന്നു് കൂടുതൽ വിമുക്തവും കൂടുതൽ വിശാലവും അമൂർത്തവും ആകാൻ തുടങ്ങുന്നുണ്ടു്.

സമൂഹനിയമ (Socionomous) ഘട്ടമാണല്ലോ മൂന്നാമത്തേതു്. 13 മുതൽ പൂർത്താണ്ടു് 15 വയസ്സുവരെ പ്രബലമാകുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ധാർമ്മികചിന്ത കൂടുതൽ അമൂർത്തവും ആദർശവുമാകുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ നന്മ, പൊതുനന്മ, എന്നൊക്കെപ്പറയുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണു് ഇവിടുത്തെ ചിന്താഗതിയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദു. മനുഷ്യൻ സത്താപരമായി സമൂഹജീവിയാണു്. അതുകൊണ്ടു് സമൂഹത്തിൽ സഹവർത്തിത്വത്തോടെ പെരുമാറിയെങ്കിലേ വളർച്ചയും സുസ്ഥിതിയും കൈവരൂ. അങ്ങനെ പെരുമാറുക എല്ലാവരുടെയും കടമയാണു്. അതിനാൽ പൊതുനന്മയ്ക്കു് ഉതകുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങളൊക്കെ ധാർമ്മികമായി ശരിയാണു്; അതിനു് പ്രതിബന്ധം സൃഷ്ടിക്കുന്നവ ധാർമ്മികമായി തെറ്റുമാണു്. അങ്ങനെ ധാർമ്മികനന്മയും സമൂഹനന്മയും (പൊതുനന്മയും) ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഒന്നാകുന്നു. ''പൊതുനന്മയാണു് പരമപ്രധാനം'', ''സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി വ്യക്തിയുടെ എന്തെല്ലാം ത്യാഗങ്ങളും ബലികഴിക്കപ്പെടണം'' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആദർശങ്ങളും ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ ധാർമ്മിക ചിന്താഗതിക്കു് ഉദാഹരണങ്ങളാണു്.

ഉദ്ദേശം 15 വയസ്സിൽ ആരംഭിക്കുന്ന സ്വയനിയമ (autonomous) ഘട്ടമാണു് നാലാമത്തേതും അവസാനത്തേതുമായ ഘട്ടം. ഇവിടെ ധാർമ്മികകർത്താവാ (Moral Agent) യ ആത്മതന്നെ ധാർമ്മികനിയമമാകുന്നു. ഇതുവരെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ ധാർമ്മികവീക്ഷണത്തിനു് രൂപംകൊടുത്തിരുന്നതു് സാമൂഹ്യ

നന്മ, അധികാരി–നിയമം, കൂട്ടുകാർ, മാതാപിതാക്കൾ മുതലായവരായിരുന്നു. ധാർമ്മികകർത്താവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവയൊക്കെ ബാഹ്യ (extrinsic) യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണു്. എന്നാൽ നാലാംഘട്ടത്തിൽ കർത്താവു് (Agent) തന്നെ സ്വയം നിയമമാകുന്നതിനാൽ അതു് ആന്തരിക (instrinsic) മായിത്തീരുന്നു. എന്തർത്ഥത്തിലാണു് കർത്താവുതന്നെ ധാർമ്മികനിയമമായിത്തീരുന്നതു്? 'വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവത്തിലും മഹത്വത്തിലും വിളിയിലും നിന്നു് ഉയിർക്കൊള്ളുകയും, വ്യക്തിയുടെയും വ്യക്തികളടങ്ങുന്ന സമൂഹത്തിന്റെയും സമഗ്രമായ സുസ്ഥിതിക്കും, വളർച്ചക്കും ഉന്നമനത്തിനും ഉതകുകയും ആവശ്യമായിരിക്കുകയും, അതിനാൽ താൻ സ്വയം സ്വീകരിച്ചു് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന, സാർവ്വത്രിക പ്രസക്തിയും പ്രാബല്യവുമുള്ള മൂല്യങ്ങളും തത്വങ്ങളും അനുസരിച്ചു് പെരുമാറാൻ കടപ്പെട്ടവനാണു് മനുഷ്യവ്യക്തിയായ താൻ' എന്ന തത്വദർശനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണു് കർത്താവുതന്നെ ഇവിടെ സ്വയം നിയമമാകുന്നതു്. 'മനുഷ്യൻ തനിക്കുതന്നെ ഒരു നിയമമാണു്' എന്നു് ധാർമ്മികശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്നതും ഈ അർത്ഥത്തിലാണു്. പ്രസിദ്ധ ധാർമ്മികമനഃശാസ്ത്രഗവേഷകനായ ലോറൻസ് കോംബേർഗ് (Lawrence Kohlberg) പറയുന്നതുപോലെ ഈ അവസാനഘട്ടത്തിൽ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞൻ (Psychologist) ദാർശനിക (Philosopher) നായി മാറുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവത്തിലും മഹിമയിലും അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നതും, അവന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും സമഗ്രനന്മയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതുമായ സമത്വം, നീതി, സത്യം, സ്വാതന്ത്ര്യം മുതലായവയാണു് നന്മ; അതിനെതിരായവ തിന്മയും. ഇവയുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചും പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ചും ഈ ഘട്ടക്കാരനു് തന്നെ ബോദ്ധ്യമുള്ളതിനാൽ ആരും നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടോ, ആരെയെങ്കിലും പ്രീതിപ്പെടുത്താനോ, ഭയന്നിട്ടോ അല്ല അയാൾ ജീവിക്കുന്നതു്. പിന്നെയോ, സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തിനനുസരിച്ചാണു്.

ഇങ്ങനെ നിയമരഹിതഘട്ടത്തിൽ തുടങ്ങി അപര സമൂഹനിയമഘട്ടങ്ങളിൽക്കൂടി കടന്നു് ധാർമ്മികവികാസം ഏറ്റവും പക്വമായ സ്വയനിയമഘട്ടത്തിൽ എത്തുന്നു. ഘട്ടങ്ങളിലൂടെയുള്ള ഈ വളർച്ചയനുസരിച്ചു് ഒരുവന്റെ ധാർമ്മികത ബാഹ്യവും മൂർത്തവും സങ്കുചിതവുമായ ചിന്താഗതികളിൽനിന്നു്

സ്വതന്ത്രമായി ക്രമേണ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആന്തരികവും വൈയക്തികവും അമൂർത്തവും സാർവ്വത്രികവുമായിത്തീരുന്നു.

മുകളിൽ വിശദീകരിച്ച വികാസതത്വ (developmental theory)ത്തിൽ വിവക്ഷിതമായിരിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

a) വയസ്സും ഘട്ടവും (Age and Stage)

ഓരോ ഘട്ടത്തിനും അതിനേറെതായ ഒരു പ്രായം കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ കാലത്താണു് ഓരോ ഘട്ടത്തിന്റെയും ചിന്താഗതിയും കാഴ്ചപ്പാടും പ്രബലമാകുന്നതു്. എങ്കിലും ഓരോ ഘട്ടവും ആ പ്രായമനുസരിച്ചു് വന്നുപോകണമെന്നില്ല. വികാസത്തിനാവശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ എല്ലാം അനുകൂലമാണെങ്കിൽ ഓരോ ഘട്ടവും വന്നുപോകേണ്ട സാമാന്യപ്രായം മാത്രമാണവ. സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രതികൂലമാണെങ്കിൽ ഒരുവന്റെ ധാർമ്മികവികാസം നിലയ്ക്കാം. പക്ഷേ പ്രായത്തിൽ അവൻ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഉദാഹരണമായി 12 വയസ്സോടുകൂടി അധികാരിയിലും നിയമത്തിലും മാത്രം കേന്ദ്രീകൃതമായ ധാർമ്മികചിന്ത നിഷ്പ്രഭമാകുമെന്നു് നാം പറഞ്ഞു. പക്ഷേ ആ വിധത്തിലുള്ള ധാർമ്മികവീക്ഷണം മുറുകെ പിടിക്കുന്ന പ്രായപൂർത്തിയായ എത്രയോ ആളുകൾ ഉണ്ടു്. അല്ലെങ്കിൽ, 'ആരൊക്കെ എന്തു വന്നാലും ശരി, എന്റെ കാര്യങ്ങൾ നടക്കണം; അതിനു വേണ്ടതു് ഞാൻ ചെയ്യും' എന്നു പറയുകയും അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും കുറവല്ല. ധാർമ്മികവികാസത്തിലെ ആദ്യഘട്ടത്തിന്റെ ചിന്താഗതിയാണതു്; ആദ്യവർഷങ്ങളിൽതന്നെ കൈവെടിയേണ്ട കാഴ്ചപ്പാടുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഒരുവന്റെ ധാർമ്മികവികാസഘട്ടത്തെ നിശ്ചയിക്കാനുള്ള മാനദണ്ഡം അയാളുടെ വയസ്സല്ല; പ്രത്യുത, അയാളുടെ ധാർമ്മികവീക്ഷണവും പ്രേരകശക്തിയുമൊക്കെയാണു്. ഘട്ടങ്ങളുടെ ശരാശരി സൂചനകൾ (average indications) മാത്രമാണു് വയസ്സു്. വികാസത്തിനാവശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഒക്കെ അനുകൂലമായിരിക്കുകയും ശരിയാംവണ്ണം വികാസപ്രക്രിയ നടക്കുകയും ചെയ്താലും പക്വമായ ധാർമ്മികഘട്ടത്തിൽ(4–ാം ഘട്ടം) എത്തണമെങ്കിൽ ഏതാണ്ടു് 15 വയസ്സു് എങ്കിലും പ്രായമാകണം.

b) ഒരുവന്റെ പ്രബലമായ ഘട്ടം

ഏതൊരു വ്യക്തിയും മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലുമൊരു ഘട്ടത്തിൽ (അല്ലെങ്കിൽ ഉപഘട്ടത്തിൽ) ഉറപ്പെട്ടിരിക്കും. അതായതു്, ഏതെങ്കിലുമൊരു ഘട്ടം (ഉപഘട്ടം) അയാളുടെ ധാർമ്മികചിന്തയിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമൊക്കെ പ്രബലമായിരിക്കും. എങ്കിലും അയാളുടെ ധാർമ്മികചിന്തയും വീക്ഷണവും മുഴുവൻ ആ ഘട്ടത്തിന്റേതു് ആയിരിക്കണമെന്നില്ല. സാധാരണ ആയിരിക്കുകയുമില്ല. ഒരുവന്റെ ധാർമ്മികവീക്ഷണത്തിൽ ഏതാണ്ടു് 50–60% സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതു് അയാളുടെ പ്രബലഘട്ടവും ബാക്കി സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതു് പ്രബലഘട്ടത്തിനടുത്തുള്ള ഘട്ടങ്ങളുമാണെന്നു് പറയാറുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി ഒരാൾ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിന്റെ മൂന്നാം ഉപഘട്ടത്തിലാണെന്നു് വയ്ക്കുക. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അയാളുടെ ധാർമ്മികചിന്തയിലും പ്രവർത്തനശൈലിയിലുമൊക്കെ പ്രബലമായി (50–60%)സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതു് അധികാരീയിലും നിയമത്തിലും കേന്ദ്രീകൃതമായ ധാർമ്മികവീക്ഷണമായിരിക്കും. ബാക്കിയുള്ള സ്വാധീനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം പ്രബലഘട്ടത്തിനു മുകളിലുള്ള 'സമൂഹനിയമ' കാഴ്ചപ്പാടിന്റെയും, പിന്നീടുള്ളതു് അതിനു താഴെയുള്ള കൂട്ടുകാർ, മാതാപിതാക്കൾ, ശിക്ഷ–സമ്മാനം എന്നിവയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള വീക്ഷണങ്ങളുടെയും ആയിരിക്കും. പ്രബലഘട്ടത്തിനു് രണ്ടു ഘട്ടങ്ങൾ ഉപരിയായി നില്ക്കുന്ന 'സ്വയംനിയമ' കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ സ്വാധീനം ഏറ്റവും കുറവായിരിക്കും; കാരണം, അതിനു സമാനമായി ചിന്തിക്കുവാനും വിലയിരുത്തുവാനുമുള്ള കഴിവു് അയാൾക്കു് വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ, മൂന്നാംഘട്ടത്തിൽ ഉള്ള ഒരാളിന്റെ ധാർമ്മികചിന്തയിൽ 'സമൂഹനിയമ'വീക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ ഏറ്റവുമധികം സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ സാദ്ധ്യതയുള്ളതു് 'സ്വയംനിയമ' (4–ാം ഘട്ട) വീക്ഷണമാണു്. കാരണം 4-ാം ഘട്ടത്തിനു് യോജിച്ച വിധത്തിൽ ചിന്തിയ്ക്കുവാനും ധാർമ്മികാവലോകനം നടത്താനുമുള്ള കഴിവു് ഏറെക്കുറെ അയാൾക്കു് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൂടാതെ, താഴെയുള്ള വീക്ഷണഗതികളും അയാളെ സ്വാധീനിക്കും. അപ്പോൾ നാലാംഘട്ടത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ ധാർമ്മികവീക്ഷണത്തെ പ്രബലമായി സ്വാധീനിക്കുന്നതു്, 'സ്വയം നിയമ'ചിന്തയാണെങ്കിലും അതിനു താഴെയുള്ള വിവിധ കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ

സ്വാധീനത്തിനു് ഒരളവുവരെ അയാൾ വിധേയനായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയാകുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും എപ്പോഴും ഒരു പ്രബല ഘട്ടം കാണുമെങ്കിലും, ആരും കലർപ്പില്ലാത്ത ഒരു തനിഘട്ടത്തിൽ (pure stage) പ്പെട്ടവരായിരിക്കുകയില്ല. അതുപോലെതന്നെ, അവസാനഘട്ടത്തിൽ എത്തിയ ആൾക്കു മാത്രമേ അതിനുമുമ്പുള്ള എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളുടെയും ചിന്താഗതിയെ ശരിയായി വിലയിരുത്താനും അവയുടെ പോരായ്മകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

c) വികാസത്തിന്റെ സ്വഭാവം

നാം വിശദീകരിച്ച ഘട്ടങ്ങളും ഉപഘട്ടങ്ങളും അതേക്രമത്തിൽ ക്രമാനുഗതമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവെന്നതാണു് വികാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത. അതുകൊണ്ടു് വികാസപ്രക്രിയയിൽ ഇടയ്ക്കേതെങ്കിലും ഘട്ടമോ ഉപഘട്ടമോ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടു് വേറൊന്നിലേക്കു ചാടിക്കളയാമെന്നുവച്ചാൽ നടക്കില്ല. ക്രമാനുഗതമായി ഓരോ ഘട്ടവും ഉപഘട്ടവും കടന്നുവേണം മുമ്പോട്ടുപോകാൻ. അപ്പോൾ നാലാമത്തെ ഘട്ടത്തിൽ എത്തണമെങ്കിൽ അതിനു മുമ്പുള്ള ഘട്ടങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം കടന്നിരിക്കണം.

ഇനിയും ധാർമ്മികവികാസമെന്നുപറയുന്നതു്, നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, പ്രമാണങ്ങളെയും തത്വങ്ങളെയും കുറിച്ചു് വെറുതെ കൂടുതൽ അറിവു സമ്പാദിക്കുക എന്നതിലല്ല അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്; പിന്നെയോ, ധാർമ്മികചിന്താഗതിയും വീക്ഷണവും ക്രമാനുഗതമായി കൂടുതൽ അമൂർത്തവും സാവ്വർത്രികവും ഒപ്പം വൈയക്തികവും ആകുകയെന്നതിലാണു്. ഇതു് ബാഹ്യമെന്നതിനെക്കാൾ ആന്തരികമായ പ്രക്രിയയാണു്. വ്യക്തിയുടെ ഉള്ളിൽ നടക്കേണ്ടതാണു്. അതിങ്ങനെ വിശദീകരിക്കാം. മനുഷ്യൻ തന്റെ യുക്തിയുടെയും അനുഭവത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ സാഹചര്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും, അവയുമായി ഇടപെടാനും പൊരുത്തപ്പെടാനുമൊക്കെ ശ്രമിക്കുന്നു. അതുപോലെ വ്യക്തികൾ അടങ്ങുന്ന സാമൂഹ്യസാഹചര്യ (Social environment) വുമായി ഏറ്റുമുട്ടുമ്പോൾ ആ ഇടപെടലും വിനിമയവുമൊക്കെ അർത്ഥവത്തായിരിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ തത്വങ്ങളും പെരുമാറ്റരീതികളുമെല്ലാംകൂടി ഒരു ധാർമ്മിക വീക്ഷണത്തിനു് (ie. ധാർമ്മികവികാസത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടം) രൂപം കൊടുക്കുന്നു.

എന്നാൽ ബുദ്ധി വികസിക്കുകയും സാമൂഹ്യസാഹചര്യങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും വിശാലവും സങ്കീർണ്ണവുമാകുകയും ചെയ്യുന്നതനുസരിച്ച് നേരത്തെയുള്ള ധാർമ്മികവീക്ഷണം അപര്യാപ്തമെന്ന് മനസ്സിലാകുകയും, അതിൽ ക്രിയാത്മകമായ അനുപരിണാമം (adaptation) വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; തത്ഫലമായി കൂടുതൽ പക്വമായ പുതിയൊരു ധാർമ്മികവീക്ഷണം (വികാസത്തിന്റെ അടുത്ത ഘട്ടം) രൂപം കൊള്ളുന്നു. അങ്ങനെ വ്യക്തിയും സാമൂഹ്യസാഹചര്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലും ഇടപെടലും (encounter & interaction) വഴിയാണ് ധാർമ്മികവികാസം സംഭവിക്കുക.

ഉദാഹരണമായി ഉദ്ദേശം പത്തുവയസ്സ് പ്രായമുള്ള, രണ്ടാം ഘട്ടത്തിന്റെ രണ്ടാം ഉപഘട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കുട്ടി, ഗ്രൂപ്പിന്റെ അംഗീകാരം നേടുന്നതും, കൂട്ടുകാരുടെയും നേതാവിന്റെയും പ്രീതി സമ്പാദിക്കുന്നതുമൊക്കെയാണ നല്ലതെന്നു ചിന്തിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഈ ചിന്താഗതിയെ അപര്യാപ്തമാക്കുന്ന, വെല്ലുവിളിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ അവനുണ്ടാകും. അതായത് ഗ്രൂപ്പിൽ ചിലർ വാക്കുപാലിക്കുന്നില്ല; തങ്ങളുടെ പങ്ക് നിർവ്വഹിക്കുന്നില്ല; ചിലർ മറ്റുചിലരെ പീഡനം ചെയ്യുന്നു..... ഗ്രൂപ്പിനകത്തു ഗ്രൂപ്പുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അപ്പോൾ വൈകാരികബന്ധങ്ങൾക്കും കൂട്ടുകെട്ടുകൾക്കും അതീതമായിനിന്നുകൊണ്ട് ഗ്രൂപ്പിൽ അടക്കും ചിട്ടയും സ്ഥാപിക്കാനും, അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനും നിഷ്പക്ഷനായ അധികാരിയും നിയമങ്ങളും വേണമെന്നുള്ള ആശയം അവനു നല്ലതും പര്യാപ്തവുമായി തോന്നും. അങ്ങനെ അധികാരത്തെയും നിയമത്തെയും കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള അടുത്ത ഉപഘട്ടത്തിലേക്ക് അവൻ നീങ്ങുന്നു.

ധാർമ്മികവികാസത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ

വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയും സങ്കീർണ്ണവും വികസിതവും ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പ്രതിപ്രവർത്തന (interaction) വും വിനിമയവുമാണ് വികാസത്തെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതു് എന്നു് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അപ്പോൾ വ്യക്തിയിലെയും സാഹചര്യങ്ങളിലെയും ഘടകങ്ങളാണല്ലോ വികാസത്തിനു നിദാനമായിരിക്കുന്നതു്.

മനുഷ്യവ്യക്തിക്കു് അടിസ്ഥാനപരമായ ധാർമ്മികകഴിവും ചായ്വും (Moral Capacity and Orientation) ഉണ്ടു്. എല്ലാ നന്മയുടെയും ഉറവിടമായ ദൈവത്തിൽനിന്നു് ഉയിർക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന, ആ ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, അതേ ദൈവമാകുന്ന അന്ത്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനു് നന്മ അറിയുവാനും അതിനെ സ്നേഹിക്കാനും ആശ്ലേഷിക്കാനുമുള്ള കഴിവും അഭിവാഞ്ഛയുമുണ്ടു്. അടിസ്ഥാനപരമായ ഈ ധാർമ്മികസിദ്ധിയാണു് മനുഷ്യന്റെ വികാസത്തിന്റെ അടിത്തറയായി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു ഘടകം. അടിസ്ഥാനപരമായ ഈ ധാർമ്മികസിദ്ധിയും ചായ്വും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാണു് ഓരോ വ്യക്തിയും ജനിക്കുന്നതു്. ധാർമ്മികജീവി ('Man is a moral animal') എന്നു് തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മനുഷ്യനെ നിർവ്വചിക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഓരോ ശിശുവും ജനിക്കുമ്പോൾ ധാർമ്മികനിഷ്പക്ഷ (amoral) നാണു് എന്നു് നേരത്തെ പറഞ്ഞതിനു് വിരുദ്ധമല്ലിതു്. പ്രായോഗിക (Practical) തലത്തിലുള്ള ധാർമ്മികനിഷ്പക്ഷതയെപ്പറ്റിയാണു് അവിടെ നാം സൂചിപ്പിച്ചതു്. അടിസ്ഥാനപരമായ ധാർമ്മികതയുള്ളതുകൊണ്ടു് പ്രായോഗികധാർമ്മികതയും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ഓരോ വ്യക്തിയിലും കൂടികൊള്ളുന്ന അടിസ്ഥാന ധാർമ്മികത വികാസപ്രക്രിയയിലൂടെ വളർന്നു് വികസിച്ചു് പ്രവർത്തനോന്മുഖമാകുമ്പോൾ അതു് പ്രായോഗികധാർമ്മികതയാകുന്നു. അങ്ങനെ അടിസ്ഥാന ധാർമ്മികത പ്രായോഗികധാർമ്മികതയായിത്തീരുന്ന വികാസപ്രക്രിയതന്നെയാണു് 'ധാർമ്മികവത്കരണം'.

പ്രസ്തുത വികാസത്തിനാവശ്യമായ മുഖ്യഘടകങ്ങൾ രണ്ടെണ്ണമാണു്: വ്യക്തിയുടെ ബൗദ്ധികവികാസവും (Intellectual development) സാമൂഹ്യാനുഭവവും (Social experience).

ബൗദ്ധികവികാസം (Intellectual Development)

മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയം രൂപീകരിക്കുക, മൂല്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ചിന്തിക്കുക, വിലയിരുത്തുക, വിധിതീർപ്പുകൾ നടത്തുക എന്നിവയൊക്കെ യുക്തിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആണല്ലോ. ഈ പ്രവൃത്തികളിൽ വികാസം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ബുദ്ധിയും വികസിക്കണം. അതുകൊണ്ടു് ധാർമ്മിക വികാസത്തിനു് അത്യാവശ്യമായ ഒരു ഘടകമാണു് ബൗദ്ധി

കവികാസം. പിയാഷെ (Piaget), കോൾബർഗ് (Kohlberg) എന്നീ ധാർമ്മികമനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ബൗദ്ധികവികാസവും ധാർമ്മികവികാസവും അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് മുമ്പോട്ട് നീങ്ങുന്നത്. ധാർമ്മികവികാസംപോലെ ബൗദ്ധികവികാസവും അതിനേറതായ നാലു ഘട്ടങ്ങളിലൂടെയാണ് നടക്കുക. ധാർമ്മികവികാസത്തിനേറ പിമ്പിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ബൗദ്ധികപശ്ചാത്തലം മനസ്സിലാക്കാൻവേണ്ടി ബൗദ്ധികവികാസത്തെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കാം.

നാലുഘട്ടങ്ങളുള്ള ബൗദ്ധികവികാസത്തിനേറ ആദ്യത്തെഘട്ടം ഉദ്ദേശം രണ്ടുവയസ്സുവരെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന 'സെൻസറി–മോട്ടർ' (Sensori-motor) ഘട്ടമാണ്. സാധാരണഗതിയിൽ യുക്തിയുടേതെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ കുട്ടി വളർന്നിട്ടില്ല. ചില ആശയങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാനും അവ പ്രയോഗിക്കാനും അവൻ പഠിച്ചുതുടങ്ങുന്നതേയുള്ളൂ. യുക്തിയേക്കാൾ ഐന്ദ്രികമായ അനുഭവത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം; ചിന്തിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ബാഹ്യമായ അവയവങ്ങളുടെ ചലനാത്മകതയിലും പ്രവർത്തനത്തിലുമാണ് കുട്ടിയുടെ ശ്രദ്ധ. ഈ ഘട്ടത്തിനു സമാനമായ ധാർമ്മികഘട്ടം 'നിയമരഹിതഘട്ട' (ആദ്യത്തെ ഘട്ട) മാണ്. അവിടെ ധാർമ്മികവും ഭൗതികവും വിവേചിക്കപ്പെടാതെ ഒന്നിച്ചാണ് കിടക്കുന്നതെന്നു നാം കണ്ടു. കൂടാതെ നന്മയും തിന്മയും വേർതിരിക്കപ്പെടുന്നതു ഐന്ദ്രികമായ അനുഭവ (ശിക്ഷയുടെ വേദന–സമ്മാനത്തിനേറ സുഖം) ത്തിനേറ വെളിച്ചത്തിലുമാണല്ലോ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഈ ബൗദ്ധികഘട്ടത്തിൽ ഇതിനെക്കാൾ ഉയർന്ന ഒരു ധാർമ്മികവീക്ഷണം ഉണ്ടാകുക വിഷമമാണ്.

ബൗദ്ധികവികാസത്തിനേറ രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടം പ്രീ–ഓപ്പറേഷണൽ (Pre-operational) ഘട്ടമാണ്. ഇതു ഉദ്ദേശം 2 വയസു മുതൽ 6 വയസുവരെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള ആശയങ്ങൾ കുട്ടിക്കുണ്ട്; അവയുടെ സഹായത്താൽ, കുറെയൊക്കെ ചിന്തിക്കുവാനും സാധിക്കും. പക്ഷെ അവൻേറ ചിന്തയ്ക്ക് പരിമിതികൾ ഉണ്ട്. അവൻേറ ചിന്ത വളരെയധികം വസ്തുബന്ധിതമാണ്. തനിക്കനുഭവപ്പെടുന്നതുപോലെ മറ്റുള്ളവർക്കും അനുഭവപ്പെടുന്നുവെന്നാണത്രേ അവൻ വിചാരിക്കുന്നതു. മൂന്നു നാലു വയസ്സുള്ള കുട്ടി തനിക്കു വിശക്കുമ്പോൾ തൻേറ കളിപ്പാവയ്ക്കും വിശക്കു

ന്നുണ്ടെന്നു് ചിന്തിച്ചുപോകാം. അതുപോലെതന്നെ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെയോ വസ്തുവിന്റെയോ ഒരു വശത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാനേ അവനു കഴിയൂ. ഉദാഹരണമായി രണ്ടു കുടുംബു്ളുകളിൽ തുല്യഅളവു് വെള്ളമെടുത്തിട്ടു് അതിൽ ഒന്നു് നീളം കൂടിയതും എന്നാൽ വ്യാസം കുറഞ്ഞതുമായ ഒരു കൂപ്പിയിൽ ഒഴിക്കുക; മറേറതു് നീളം കുറഞ്ഞതും വ്യാസംകൂടിയതുമായ മറെറാരു കൂപ്പിയിൽ ഒഴിക്കുക. ഇതൊക്കെ കണ്ടുനില്ക്കുന്ന പ്രീ-ഓപ്പറേഷണൽ ഘട്ടക്കാരനായ കുട്ടിയോടു് രണ്ടു കൂപ്പികളിലെയും വെള്ളം തുല്യമാണോയെന്നു ചോദിച്ചാൽ "അല്ല; ആദ്യത്തെ (നീളം കൂടിയ) കൂപ്പിയിലാണു് കൂടുതൽ വെള്ള"മെന്നു് പറയാനാണു സാദ്ധ്യത. കാരണം അതിന്റെ ലെവലാണല്ലോ ഉയർന്നുനില്ക്കുന്നതു്. അതായതു്, അതിനു് നീളം കൂടുതൽ ഉണ്ടെങ്കിലും വ്യാസം കുറവാണെന്ന കാര്യം (മറെറ കൂപ്പിക്കു് വ്യാസം കൂടുതൽ ഉണ്ടെന്ന കാര്യവും) കണക്കിലെടുത്തു ചിന്തിക്കുവാൻ ഈ ഘട്ടത്തിൽ അവനു് സാധിക്കുകയില്ല. ഇതിനു് സമാനമായ ധാർമ്മികഘട്ടം 'അപരനിയമ'ഘട്ടത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഉപഘട്ടമാണു്. തനിക്കു് വേണ്ടപ്പെട്ടവരും പ്രധാനപ്പെട്ടവരുമെന്നനുഭവവേദ്യമായിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രീതിയെയും അംഗീകാരത്തെയുമൊക്കെ ചുററിപ്പററിനില്ക്കുന്ന ഇവരുടെ ധാർമ്മികചിന്ത. വേണ്ടപ്പെട്ടവർ നല്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളും കല്പനകളുമൊക്കെ അഭംഗുരം പാലിക്കപ്പെടണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു. ഒരു ധാർമ്മിക പ്രശ്നത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളും കണക്കിലെടുത്തു ചിന്തിക്കാനുള്ള കഴിവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ ബൗദ്ധിക മണ്ഡലത്തിലെ പോരായ്മകളും ധാർമ്മികവീക്ഷണത്തിലും പ്രകടമാകുന്നു.

'കോൺക്രീററ് – ഓപ്പറേഷണൽ' (Concrete-operational) ഘട്ടമെന്നറിയപ്പെടുന്ന ബൗദ്ധികവികാസത്തിന്റെ മൂന്നാം ഘട്ടം ഉദ്ദേശം 7 മുതൽ 12 വയസ്സുവരെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു. സ്വന്ത അനുഭവത്തെമാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ചിന്ത ഈയവസരത്തിൽ കൈവിടുന്നു. മറുള്ളവരുടെ ചിന്താഗതിയും അനുഭവവുമൊക്കെ കണക്കിലെടുക്കാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടു് പരസ്പരബന്ധങ്ങളുടെയും പങ്കാളിത്തത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെയോ സാഹചര്യത്തിന്റെയോ ഒക്കെ വിവിധ വശങ്ങളും കണക്കിലെടുത്തു ചിന്തിക്കുവാനും കുറെയൊക്കെ കഴിയും. എങ്കിലും ബൗദ്ധികപ്രക്രിയ

കരം ഇപ്പോഴും വളരെയധികം മൂത്തമാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകരം ഇതിനു് സമാന്തരമായ ധാമ്മികമണ്ഡലത്തിലും പ്രകടമാണു്. (രണ്ടാം ഘട്ടത്തിന്റെ രണ്ടും മൂന്നും ഉപഘട്ടങ്ങരം): സമപ്രായക്കാരുടെ ഗ്രൂപ്പിൽചേന്നു് പരസ്പരം അംഗീകാരവും സഹകരണവുമൊക്കെ നല്കിയും സ്വീകരിച്ചും പോകുക. എന്നാൽ ആ സംവിധാനത്തിന്റെ പോരായ്മകരം മനസ്സിലാകുമ്പോരം അതിനതീതമായി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുക.

'ഫോർമൽ – ഓപ്പറേഷണൽ' (Formal operational) ഘട്ടമാണു് ബൗദ്ധികവികാസത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ഘട്ടം. ഏതാണ്ടു് 13–ാം വയസ്സിൽ ഇതു് ആരംഭിക്കുന്നു. അപ്പോരം ചിന്ത അമൂർത്തവും സാവ്വത്രികവുമാകുന്നു. സാധ്യതകളുടെയും, സാർവ്വത്രിക ആശയങ്ങള (Universal Concepts) ടെയും വെളിച്ചത്തിൽ ചിന്തിക്കുവാനും സംഗതികളെ വിലയിരുത്തുവാനുമുള്ള കഴിവു് ലഭിച്ചുതുടങ്ങുന്നതു് ഈ ഘട്ടത്തിലാണു്. യുക്ത്യധിഷ്ഠിതവും ശാസ്ത്രീയവുമായ ചിന്തയുടെയും ആരംഭം ഇവിടെത്തന്നെ. ധാർമ്മികവികാസത്തിന്റെ അവസാനത്തെ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങരംക്കും ഈ ബൗദ്ധികപശ്ചാത്തലം ആവശ്യമാണു്. കാരണം മൂന്നാം ഘട്ടത്തിന്റെ 'സാമൂഹ്യനന്മ'യെന്ന ആശയവും, അതിലുപരി നാലാംഘട്ടത്തിന്റെ മനുഷ്യമഹത്വം, സമത്വം, നീതി, വ്യക്തിയുടെ അവകാശങ്ങരം മുതലായ ആശയങ്ങളും സാവ്വത്രികവും അമൂർത്തവുമാണു്. ആ ആശയങ്ങരം ഉരംക്കൊള്ളുന്നതിനും അവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നതിനും വീക്ഷണങ്ങരം രൂപീകരിക്കുന്നതിനുമൊക്കെ 'ഫോർമൽ–ഓപ്പറേഷണൽ' ഘട്ടം ആവശ്യമാണു്.

അങ്ങനെ ബൗദ്ധികവികാസവും ധാമ്മികവികാസവും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ആദ്യത്തേതു് രണ്ടാമത്തേതിന്റെ മുൻവ്യവസ്ഥ (pre-requisite) യാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഒരു ധാമ്മികഘട്ടത്തിനു് ആവശ്യമായ ബൗദ്ധികവികാസം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പു്, പ്രായോഗികമായിപ്പറഞ്ഞാൽ അതിനുള്ള പ്രായമാകുന്നതിനുമുമ്പു്, പ്രസ്തുത ധാമ്മികവീക്ഷണം കുട്ടിക്കുണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നു് ശഠിച്ചാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചാൽ അതു് അപ്രായോഗികമായിരിക്കും. അപ്പോരം, പത്തു വയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടിയിൽ 4–ാം ഘട്ടത്തിന്റെ ധാമ്മികവീക്ഷണമുളവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അതതു വിജയപ്രദമാകില്ല. അവനു് പറഞ്ഞു

കൊടുക്കുന്ന സമത്വം, മഹത്വം മുതലായ വലിയ ആശയങ്ങളും അവൻ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുകയും ഉരുവിടുകയുമൊക്കെ ചെയ്തേക്കാം; പക്ഷേ അവയുടെ അർത്ഥവും പ്രസക്തിയുമൊന്നും അവനത്ര ഗ്രഹിക്കില്ല. അതിനുള്ള ബൗദ്ധികകഴിവുണ്ടാകാൻ തന്നെ, പ്രായോഗികമായിപ്പറഞ്ഞാൽ, പതിമൂന്നു് വയസ്സാകണം; അപ്പോഴും പലരും അതു് വേണ്ടത്ര ഗ്രഹിച്ചെന്നിരിക്കില്ല.

കൂടാതെ ഒരുവന്റെ ബുദ്ധിശക്തി (intelligence) അനുസരിച്ചും ധാർമ്മികവികാസത്തിന്റെ വേഗം ഒരളവോളം കൂട്ടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യാം. ബുദ്ധിശാലികളും ബുദ്ധികുറഞ്ഞ തങ്ങളുടെ സമപ്രായക്കാരെക്കാളും വേഗം ധാർമ്മികവികാസഘട്ടങ്ങളും കടന്നുപോകുമെന്നും, മന്ദബുദ്ധികളും വികാസഘട്ടങ്ങളും തരണം ചെയ്യാൻ താരതമ്യേന കൂടുതൽ സമയം എടുക്കുമെന്നും പഠനങ്ങളും കാണിക്കുന്നു.

സാമൂഹ്യാനുഭവം (Social Experience)

ബൗദ്ധികവികാസം ധാർമ്മികവികാസത്തിന്റെ അവശ്യഘടകമാണെങ്കിലും അതുമാത്രം പോരാ. ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു് ലഭിക്കേണ്ട സാമൂഹ്യാനുഭവം (Social experience) ആണു് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന മറെറ ഘടകം. ധാർമ്മികഘട്ടങ്ങളുടെ വികാസം അനുക്രമമായി നടക്കുന്നതിനു് ആവശ്യമായ സാമൂഹ്യാനുഭവം എന്താണു്? ഏതൊരു ധാർമ്മികഘട്ടത്തിലേയ്ക്കു് ഒരു കുട്ടി (അല്ലെങ്കിൽ പ്രായമായ വ്യക്തി) പുരോഗമിക്കണമോ ആ ഘട്ടത്തിന്റെ ധാർമ്മികവീക്ഷണമുൾക്കൊള്ളുന്ന അനുഭവമാണു് ഇവിടെ സാമൂഹ്യാനുഭവം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. വിശദമാക്കാം. സ്വാഭാവികമായി എല്ലാവരും ഒന്നാം ഘട്ടത്തിൽ (ശിക്ഷ–സമ്മാനം) ലാണല്ലോ തുടങ്ങുക. അവിടെനിന്നു് രണ്ടാം ഘട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ഉപഘട്ടത്തിലേയ്ക്കാണല്ലോ വളരേണ്ടതു്. അതായതു്, മാതാപിതാക്കളുടെ സ്വാധീനത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ഉപഘട്ടം. അങ്ങോട്ടു വളരണമെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കളും പ്രധാനപ്പെട്ടവരും വേണ്ടപ്പെട്ട (significant) വരുമൊക്കെയാണെന്നുള്ള അനുഭവം ഒന്നാം ഘട്ടത്തിന്റെ ഏതാണ്ടു് അവസാനത്തിലായിരിക്കുന്ന കുട്ടിക്കു് ഉണ്ടാകണം. ഈ അനുഭവത്തെ അല്പം വിശാലമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ടു്. മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അനുഭവം കുട്ടിക്കുണ്ടാകണമെന്നു പറയുമ്പോൾ

അവരുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചും അവരെ അനുസരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ചും അങ്ങനെ ചെയ്താലുണ്ടാകുന്ന മേന്മയെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ താത്വികമായ ആശയങ്ങളും അവബോധങ്ങളും കുട്ടികൾക്ക് നല്കുക മാത്രമല്ല, യഥാർത്ഥത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ വേണ്ടപ്പെട്ടവരാണെന്ന പ്രായോഗികാനുഭവവും അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇടപെടാനും പെരുമാറുവാനുമുള്ള അവസരങ്ങളും കുട്ടിക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കണം. അപ്പോൾ ഓരോ ഘട്ടത്തിന്റെയും ധാർമ്മികവീക്ഷണത്തിന്റെ അനുഭവമെന്ന് പറയുമ്പോൾ താത്വികവും പ്രായോഗികവുമായ അനുഭവമാണുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ധാരണാപരവും പ്രവൃത്തിപരവും വൈകാരികവുമായ ഘടകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അനുഭവമാണത്. വാസ്തവത്തിൽ ഏതൊരു ഘട്ടത്തിലേയ്ക്ക് കുതിക്കാൻ കുട്ടി തയ്യാറായി നില്ക്കുന്നുവോ, അതിലേയ്ക്ക് അതിന്റെ അനുഭവങ്ങളാകുന്ന കരങ്ങൾ നല്കി അവനെ നാം വലിച്ചുകയറുകയാണ്; അല്ലെങ്കിൽ ആകഷ്ടിച്ചെടുക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇനിയും, ഒരാൾക്ക് മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൽനിന്ന് നാലാം ഘട്ടത്തിലേയ്ക്കാണ് വളരേണ്ടതെന്നു വയ്ക്കുക. അതിന്, 4–ാം ഘട്ടത്തിന്റെ വീക്ഷണമായ വ്യക്തിമഹത്വം, നീതി, സ്വാതന്ത്ര്യം തുടങ്ങിയ ആശയങ്ങളും ചിന്താഗതികളുമായി അയാൾ ഏറുമുട്ടുകയും ഇടപഴകുകയും വേണം. ഒപ്പം ആ ആദർശത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സ്വയം തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനുമൊക്കെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ടാകണം. അങ്ങനെയായാൽ, ആ മൂന്നാം ഘട്ടക്കാരൻ ക്രമേണ നാലാം ഘട്ടക്കാരനായി തീരും. അപ്പോൾ ധാർമ്മികവികാസത്തെ സഹായിക്കുകയെന്നുവച്ചാൽ, വികാസത്തിന് അനുയോജ്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയെന്നാണർത്ഥം. ആ സാഹചര്യങ്ങളുമായി ഏറുമുട്ടി ഇടപഴകി കുട്ടിതന്നെ വികസിച്ചുകൊള്ളും; അങ്ങനെ ധാർമ്മികവികാസം ഉള്ളിൽനിന്ന് തന്നെ നടന്നുകൊള്ളും.

അതുപോലെതന്നെ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുകൂലമല്ലെങ്കിൽ വികാസം നിലയ്ക്കുകയോ ചിലപ്പോൾ പുറകോട്ട പോകുകയോ ചെയ്യാം. ഉദാഹരണമായി, ഒന്നാംഘട്ടത്തിലുള്ള കുട്ടികളെ ശിക്ഷയും സമ്മാനവുംകൊണ്ട് മാത്രം നിയന്ത്രിക്കുകയും, അവയുടെ ഭാഷ്യത്തിൽമാത്രം അവരോട് സംസാരിക്കുകയും, യക്ഷിക്കഥകളും മറ്റും പറഞ്ഞു അവരെ പേടിപ്പിക്കുകയും (രണ്ടാം ഘട്ടത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളുമായി അവർ ഏറുമുട്ടാതി

രിക്കുകയും) ചെയ്താൽ, അതവരെ ഒന്നാം ഘട്ടത്തിന്റെ ധാ മ്മിക വീക്ഷണത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും വളർച്ചയെ തടസ്സപ്പെട്ട ത്തുകയും ചെയ്യാം. അല്ലെങ്കിൽ ''പൊതുനന്മയാണ് പരമ പ്രധാനം'' ''സമൂഹക്ഷേമത്തിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തമായി വ്യ ക്തികേന്ദ്രീകൃതമായ ലക്ഷ്യങ്ങളില്ല'' എന്നൊക്കെയുള്ള ആശയങ്ങളും ചിന്താഗതികളുംകൊണ്ടു് ഒരു സമൂഹത്തെയോ രാഷ്ട്രത്തെയോ പൂരിതമാക്കുകയും അതനുസരിച്ചുള്ള പെരുമാറ്റസംവിധാന ങ്ങൾമാത്രം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്താൽ ധാർമ്മികവികാസത്തി ന്റെ മൂന്നാം ഘട്ടത്തിനപ്പുറം വളരാൻ പൊതുവെ അവർക്കു് അസാദ്ധ്യമായിത്തീരും. വികസിക്കാനിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തി ന്റെ അനുഭവങ്ങളുടെ പ്രായോഗികവശം നല്കാതെ, താത്വിക മായതുമാത്രം നല്കിയതുകൊണ്ടും വികാസം ശരിയാകില്ല. ഉദാഹരണമായി 15-16 വയസ്സുള്ള യുവാക്കൾക്കു് 'സ്വയംനി യമ' വീക്ഷണത്തിന്റെ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും പകർന്നു കൊടുക്കുകയും എന്നാൽ സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽനിന്നു് പെരുമാറാൻ ഒരളവുവരെയെങ്കിലും അനുവാദവും അവസരവു മില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ 4-ാം ഘട്ടത്തിലേയ്ക്കുള്ള അവ രുടെ വികാസം സുഗമമാകില്ല.

മാതാപിതാക്കളുടെ പങ്കു്

ധാർമ്മികവികാസത്തിന്റെ സ്വഭാവം, ഘട്ടങ്ങൾ, ആവ ശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി ഒരു സാമാന്യ രൂപം നല്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനിയും ഈ വികാസത്തിൽ മാതാ പിതാക്കളുടെ പങ്കു് എന്തെന്നുകൂടി ചുരുക്കമായി പ്രതിപാദി ക്കാം. മാതാപിതാക്കളുടെ സ്വാധീനം ധാർമ്മികവളർച്ചയുടെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും 2 മുതൽ 6 വയസ്സുവരെയുള്ള 'അപരനിയമ' ഘട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ഉപ ഘട്ടത്തിൽ അതു് വളരെ കാതലായതാണെന്നു് സൂചിപ്പിച്ചു വല്ലോ. മാതാപിതാക്കളും കൂട്ടിയും, പ്രത്യേകിച്ചു് അമ്മയും കൂട്ടിയും തമ്മിലുള്ള സംതൃപ്തമായ വൈകാരിക-വൈയക്തിക ബന്ധത്തിലൂടെ ആരോഗ്യപ്രദമായ ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിനും സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതവും ക്രിയാത്മകവുമായ ഒരു ധാർമ്മികത യ്ക്കും അടിത്തറയിടുന്ന കാലമാണതു്. അതിനാവശ്യമായ കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിന്റെ മുഖ്യഘടകങ്ങളെ മൂന്നെണ്ണമായി സംഗ്രഹിക്കാം: സ്നേഹവും പരിരക്ഷണയും (love & care), ശി ക്ഷണം (discipline), ഉത്തമമാതൃകയും നിർദ്ദേശങ്ങളും (good example and standards) എന്നിവയാണവ.

സ്നേഹവും പരിരക്ഷണയും

ഉത്തമമായ ധാമ്മികതയ്ക്ക് അടിത്തറയിട്ട്, കുട്ടികളുടെ ധാമ്മികവികാസം സുഗമമാക്കണമെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കൾ അവക്ക് ആദ്യം നല്കേണ്ടത് സ്നേഹവും പരിരക്ഷണയുമാണ്. ശൈശവത്തിൽ കുട്ടി ഏറ്റവും ബന്ധപ്പെടുന്നതും, കുട്ടിക്ക് ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ളതും വേണ്ടപ്പെട്ടതുമായ വ്യക്തി അമ്മയാണ്. തന്റെ ജീവൻ നിലനിർത്തുന്നതിനും, ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിനും, ജീവിതം സുഖപ്രദമാക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന പരിരക്ഷണയും പരിലാളനയും സ്നേഹവും ആ അമ്മയിൽനിന്ന് കിട്ടിയെങ്കിലേ അവന്റെ ജീവിതം സന്തോഷപ്രദവും സംതൃപ്തവും ആയിരിക്കുകയുള്ളൂ. താൻ വേണ്ടപ്പെട്ടവനാണെന്നും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നുമുള്ള അനുഭവം കുട്ടിക്കുണ്ടാകും. മറ്റുള്ളവരെ അംഗീകരിക്കാനും സ്നേഹിക്കാനും കഴിവും സന്നദ്ധതയുമുള്ള ആരോഗ്യപ്രദമായ ഒരു ധാർമ്മികവ്യക്തിത്വത്തിന് അടിത്തറയിടുന്ന ഒരനുഭവമായിരിക്കുമത്. അമ്മയിൽ നിന്നുള്ള അനുഭവം തിരിച്ചാണെങ്കിൽ കുട്ടിയുടെ അനുഭവം കയ്പ് നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. ആരോഗ്യപ്രദമല്ലാത്ത—നിഷേധാത്മകതയും അതൃപ്തിയും വിദ്വേഷവുമൊക്കെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന—ധാമ്മികവ്യക്തിത്വത്തിന് അതു പ്രേരകമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഒന്നാമത്തെ ഘട്ടത്തിൽനിന്ന് അടുത്തതിലേക്ക് വികസിക്കണമെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടപ്പെട്ടവരും പ്രധാനപ്പെട്ടവരും (significant) ആയി അനുഭവപ്പെടണമെന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ. സ്നേഹവും പരിരക്ഷണയും നല്ലാത്ത മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികൾക്ക് 'വേണ്ടപ്പെട്ടവരാ'യിത്തീരാൻ വഴിയില്ല. പക്ഷെ സ്നേഹവും പരിരക്ഷണയും 2 വയസ്സ് മുതലല്ല ആദ്യം മുതല്ക്കേ ലഭ്യമാകണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ ആദ്യം മുതൽ മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹപരിലാളനയിലൂടെ അവരുടെ വിലയും പ്രാധാന്യവും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ബൗദ്ധികവികാസം കൈവരുന്നതോടൊടി ക്രമേണ ആദ്യത്തെ ഘട്ടത്തിൽനിന്ന് അടുത്തതിലേക്ക് വളരുന്നതിനും എളുപ്പമാകയുള്ളൂ. വ്യക്തികൾ അക്രമാസക്തരും സാമൂഹ്യവിരുദ്ധരും ആകുന്നതിന കാരണം ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തു് മാതാപിതാക്കളാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയും പരിത്യജിക്കപ്പെടുകയും വെറുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് പല പഠനങ്ങളും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ശിക്ഷണം (Discipline)

സ്നേഹവും പരിരക്ഷണയും പരിലാളനയും അത്യാവശ്യമെങ്കിലും അവമാത്രം പ്രദാനംചെയ്താൽ ധാർമ്മികവികാസം ശരിയാകില്ല. അവമാത്രം അനുഭവിച്ചു വളരുന്ന കുട്ടി സ്വാർത്ഥനാകാനാണു് വഴി. ഫ്രോയിഡിയൻ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ശിക്ഷയും ശിക്ഷണവും അനാവശ്യവും ദോഷകരവുമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കുട്ടി തന്റെ ആവശ്യങ്ങളും നേടാനും ആഗ്രഹങ്ങളും സഫലമാക്കാനും ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെയും ആഗ്രഹങ്ങളെയുംപ്പറ്റി കൂടി ചിന്തിക്കുകയും ആവശ്യമായ സ്വയനിയന്ത്രണം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതു് ധാർമ്മികവികാസത്തിന്റെ അവശ്യഘടകമാണു്.[1] ഇതിനു് ശിക്ഷണം ആവശ്യമാണെന്നു് ഇന്നു് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. പക്ഷെ ശിക്ഷണമെന്നുവച്ചാൽ 'വടിയെടുത്തടി'യാണെന്നു് കരുതരുതു്. തന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും നന്മക്കായി ഒരുവന്റെ നൈസർഗ്ഗികവാസനകളുടെമേൽ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ക്രിയാത്മകമായ നിയന്ത്രണമായി വേണം ശിക്ഷണത്തെ കാണാൻ. സ്വയനിയന്ത്രണമായി ഉള്ളിൽനിന്നു് വരുന്നതാണു് ഉത്തമമെങ്കിലും ബാഹ്യനിയന്ത്രണത്തിലൂടെയേ സ്വയനിയന്ത്രണം വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കൂ; പ്രത്യേകിച്ചു് വികാസത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ. ഇപ്രകാരം നിയന്ത്രണം പരിശീലിപ്പിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന ശിക്ഷണരീതികളും (methods of discipline) താഴെപ്പറയുന്നവയാണു്.

ശിക്ഷണരീതികൾ
- ശാരീരികം (physical)
- മാനസികം (psychological)
  - സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമായവ (love based)
  - യുക്തിയിലധിഷ്ഠിതമായവ (rational)

ശാരീരികവേദനയും ദണ്ഡനവുമൊക്കെ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു് കുട്ടിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഏറ്റപ്പാടു് ആണു് ആദ്യത്തേതു്. അടി, ഭക്ഷണം കൊടുക്കാതിരിക്കൽ, പേടിപ്പിക്കൽ, വീട്ടിൽനിന്നു് ഇറക്കിവിടൽ, പരുഷമായി കുറ്റപ്പെടുത്തൽ എന്നിവയൊക്കെ ഇതിൽപ്പെടും. മാനസികമായ നിയന്ത്രണമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതു് സ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായതാണു്. അതായതു് കുട്ടിയുടെ നല്ലതല്ലാത്ത പെരുമാറ്റങ്ങളും മാതാപിതാക്കളുടെ (വേണ്ടപ്പെട്ടവരുടെ) സ്നേഹം നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ കാരണമാകുമെന്നു് വാക്കിലൂടെയും പ്രതികരണങ്ങളിലൂടെയുമൊക്കെ

അവനു് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക. അതായതു് അവന്റെ തെറ്റായ പ്രവൃത്തി അവനും അമ്മയും (അല്ലെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കളും) തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തെ ക്ഷതപ്പെടുത്തുമെന്നു് അവനു് അനുഭവമാകണം. മാനസികമാഗ്രങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതു് യുക്തിയിൽ അധിഷ്ഠിതമാണു്. അതായതു് കുട്ടിയുടെ 'മോശ'മായ പെരുമാറ്റരീതികളും അവനും പ്രത്യേകിച്ചു് മറ്റുള്ളവക്കും എന്തു് ദുഷ്യങ്ങളും, പ്രയാസങ്ങളും മുതലായവ ഉളവാക്കുന്നുവെന്നു് അവനു് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക. മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചുള്ള പരിഗണന വളത്തിക്കൊണ്ടു് നിയന്ത്രണം വളത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണിവിടെ.

ആദ്യത്തെ രീതി (ശാരീരികമായതു്) പെട്ടെന്നു് കുട്ടിയെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സഹായിക്കുമെന്നിരിക്കിലും അതു് കുട്ടിയിൽ അക്രമവാസനയും അമർഷവും പരാജയബോധവുമൊക്കെ സൃഷ്ടിക്കാനിടയുണ്ടു്. മൂന്നുവയസ്സുള്ള കുട്ടി അമ്മയെ ഒന്നു തല്ലിയെന്നിരിക്കട്ടെ. ശിക്ഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായി അമ്മ തിരിച്ചുതല്ലി; കുട്ടി വീണ്ടും അമ്മയെ തല്ലുന്നു. അമ്മ കുറച്ചുകൂടി ശക്തിയായി തിരിച്ചടിക്കുന്നു; കുട്ടി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു് സുല്ലിടുന്നു. കുട്ടിയെ നിയന്ത്രണവും നല്ലപാഠവും പഠിപ്പിച്ചെന്നു് അമ്മ കരുതുന്നു. പക്ഷേ ഇങ്ങോട്ടതല്ലിയാൽ അങ്ങോട്ടതിരിച്ചുതല്ലാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്നാണു് കുട്ടി പഠിച്ചതു് (അതാണല്ലോ അമ്മ കുട്ടിയോടു് ചെയ്തതു്). അതുകൊണ്ടു് ആരോഗ്യപ്രദമായ ശിക്ഷണത്തിനു് യോജിച്ചതല്ല ശാരീരിക ശിക്ഷണരീതി.

സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ശിക്ഷണരീതി ഫലപ്രദമായി പ്രയോഗിക്കാൻ കൂടുതൽ സമയവും മാതാപിതാക്കളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു് കുറച്ചുകൂടി പാടവവും ക്ഷമയും ആവശ്യമാണു്. പക്ഷേ കൂടുതൽ ശാശ്വതമായ നിയന്ത്രണം സാധിതമാക്കുന്നതിനും സ്നേഹബന്ധത്തിലധിഷ്ഠിതവുമായ ഒരു ധാർമ്മികതയെക്കുറിച്ചു് പ്രാരംഭമായൊരു അവബോധം കുട്ടിയിൽ ഉളവാക്കുന്നതിനും ഈ രീതി സഹായിക്കും. മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചുള്ള പരിഗണനയുടെയും ശ്രദ്ധക്കാന്തിയുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ നിയന്ത്രണം വളർത്തുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന യുക്ത്യധിഷ്ഠിത രീതിയും നല്ലതുതന്നെ; കുട്ടിക്കു മനസ്സിലാകുന്ന വിധത്തിൽ വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുമാത്രം; അതിനും ക്ഷമയും പാടവവും ആവശ്യമാണു്.

ശരീരത്തിലൂടെയും ഹൃദയത്തിലൂടെയും യുക്തിയിലൂടെയും കുട്ടിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് നാം കണ്ടത്. ഇവയിൽ ഏറ്റവും മെച്ചമായ രീതി ഏതാണെന്നു് ചോദിച്ചാൽ സ്നേഹാധിഷ്ഠിതവും യുക്ത്യധിഷ്ഠിതവുമായ രീതികളും സംയോജിപ്പിച്ചു് ഉപയോഗിക്കുന്നതാണു്. വ്യക്തിബന്ധത്തിൽ അധിഷ്ഠിതവും അപരനെക്കുറിച്ചു് ശ്രദ്ധക്കാന്തിയുമുള്ള വീക്ഷണത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനും ഇതു് അടിത്തറയിടും. വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ ശാരീരികനിയന്ത്രണ രീതികളും മിതമായി പ്രയോഗിച്ചാൽ വലിയ തകരാറൊന്നുമുണ്ടാകില്ല; പ്രത്യേകിച്ചു് മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹവും പരിരക്ഷണയും നല്കുന്നതിൽ താല്പര്യമുള്ളവരാണെങ്കിൽ. സ്നേഹവും പരിരക്ഷണയുമൊന്നും നൽകാത്ത മാതാപിതാക്കളുടെ ശക്തമായ ദണ്ഡനങ്ങളും മറ്റും പ്രയോഗിക്കുന്നതാണു് വലിയ ദോഷം ഉളവാക്കുന്നതു്. വീടുവിട്ടിറങ്ങിപ്പോകാനും അക്രമസംഘങ്ങളിൽ ചേരുവാനും,സമൂഹത്തോടു പ്രതികാരം വീട്ടാനുമൊക്കെ ഇതു് പ്രേരകമാകാം.

ഉത്തമമാതൃകയും ഉയർന്ന മാനദണ്ഡങ്ങളും

കുട്ടികളുടെ വളർച്ച ശരിയാകണമെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ നല്ല മാതൃക കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം വളരെ വ്യക്തമാണല്ലോ. പ്രസംഗത്തെക്കാളും പ്രവൃത്തിയാണു് വലിയ പ്രേരകശക്തി. ''എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ ചെയ്യുന്നതും അവക്കിഷ്ടപ്പെടുന്നതുമായവ ഞാനും ചെയ്യും''എന്നതാണല്ലോ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കുട്ടിയുടെ നയം. അല്ലാതെ പ്രവൃത്തികളെ ധാർമ്മികമായി വിലയിരുത്തിയിട്ടല്ല അവൻ അവ ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടും മാതൃകയുടെ പ്രാധാന്യം വലുതാണു്. കൂടാതെ പഠനം, ശുചിത്വം, അനുസരണ, സഹകരണം, പ്രാർത്ഥന എന്നിങ്ങനെ വിവിധ കാര്യങ്ങളിൽ കുട്ടിയ്ക്കു് നേരിട്ടു നല്കുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങളും (standards) അവന്റെ കഴിവിനൊത്തു് ഉയർന്നതായിരിക്കാനും ശ്രദ്ധിക്കണം. കഴിവിനതീതമായവ കൊടുത്തു അവനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാനും തളർത്താനുമല്ല ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. കഴിവും സാഹചര്യവുമനുസരിച്ചു് ഏറ്റവും മെച്ചമായി, ഓരോ കാര്യവും ചെയ്യുവാൻ മാതാപിതാക്കളും കുട്ടിയ്ക്കു പ്രചോദനവും പ്രോത്സാഹനവും നല്കണം. സ്നേഹവും പരിരക്ഷയും ശിക്ഷണവും സന്മാതൃകയും നല്കുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ അത്തരം പ്രചോദനങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഫലദായകങ്ങളാകുകയും ചെയ്യും.

21

ശിശുരോഗങ്ങൾ–അവ എങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കാം?

ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു ജനതയുടെ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഉറവിടം ആരോഗ്യമുള്ള കുട്ടികളാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യയുടെ നാല്പതു ശതമാനം (40%) കുട്ടികളാണ്. മുതിന്നവരെ അപേക്ഷിച്ച് കുട്ടികളിലാണ് രോഗങ്ങൾ പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്നത്. തക്കസമയത്ത് ചികിത്സ ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ കുട്ടികൾ മരിച്ചു പോകാം. അതേസമയം, കുട്ടികളെ ബാധിക്കുന്ന ഒട്ടനവധി രോഗങ്ങൾ പ്രതിരോധത്തിനു വിധേയമാണ്; എന്നു മാത്രമല്ല, ഏദ്രോഗം തുടങ്ങി മുതിർന്നവരെ ബാധിക്കുന്ന വലിയ അസുഖങ്ങൾ വരാതിരിക്കുവാനുള്ള മുൻകരുതലുകൾ ചെറുപ്പത്തിലെ ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, പൊതുജനാരോഗ്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രബിന്ദു കുട്ടികളായിരിക്കണം.

കുട്ടികളെ ബാധിക്കുന്ന ചില പ്രധാന അസുഖങ്ങളെയും അവയുടെ നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളെയുംകുറിച്ച് അല്പം വിവരിക്കാം. സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി കുട്ടിക്കാലത്തെ താഴെ പറയും പ്രകാരം തരംതിരിക്കാം.

1. കൈക്കുഞ്ഞ് — ജനനശേഷം ഒരു മാസംവരെയുള്ള കാലഘട്ടം
2. ശൈശവം — ഒരു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള പ്രായം
3. ഒരു വയസ്സുതൊട്ട് സ്കൂളിൽ പോയിത്തുടങ്ങുന്ന പ്രായം
4. സ്കൂളിൽ പോകുന്ന പ്രായം

5. കൗമാരം — യൗവനം (Adolescence & Youth)

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും കണ്ടുവരുന്ന രോഗങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണു്.

ആദ്യമായി കൈക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന പ്രധാന അസുഖങ്ങളും എന്താണെന്നു നോക്കാം.

1) ശ്വാസതടസ്സം (Birth – asphycia)

ജനിച്ച ഉടനെ ആരോഗ്യമുള്ള കുഞ്ഞു് ഉച്ചത്തിൽ കരയുന്നു. ഗർഭത്തിൽ കിടക്കുമ്പോഴും ഒട്ടും പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്ന ശ്വാസനേന്ദ്രിയം പെട്ടെന്നു പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങുന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷണമാണിതു്. എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ ഈ പ്രവർത്തനം തടസ്സപ്പെടാൻ ഇടയായാൽ കുഞ്ഞിനു് കരയാൻ സാധിക്കാതെ വരുകയും ശരീരം നീലവർണ്ണമാകയും ചെയ്യും. ശ്വാസകോശങ്ങളുടെ ശരിയായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ ശരീരത്തിനു് അത്യാവശ്യമായ പ്രാണവായുവിന്റെ കുറവിനെയാണു് ഇതു് കാണിക്കുന്നതു്. പ്രാണവായുവിന്റെ ഈ അഭാവം ഏറ്റവും ഗൗരവമായി ബാധിക്കുന്നതു് തലച്ചോറിനെയാണു്. ഏതാനും നിമിഷങ്ങളും പ്രാണവായു കിട്ടാതിരുന്നാൽ കുഞ്ഞിന്റെ തലച്ചോറിനു് എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി കേടു സംഭവിക്കാം. തത്ഫലമായി ഉടനെതന്നെ മരണം സംഭവിക്കുകയോ ജീവിക്കുന്ന കുട്ടികളിൽ ബുദ്ധിമാന്ദ്യം, കോച്ചം, തളർച്ച എന്നിവ സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്യാം. ഈ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്കു് ഫലപ്രദമായ ചികിത്സ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഇവ സംഭവിക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയേ മാർഗ്ഗമുള്ളൂ! ഇതെങ്ങനെ സാധിക്കും?

ഒന്നാമതായി ഗർഭകാലത്തുതന്നെ അമ്മ വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്കു നിർബ്ബന്ധമായും വിധേയ ആകണം. അപകടസാദ്ധ്യതയുള്ള ഗർഭം ആണെങ്കിൽ ആശുപത്രിയിലേ പ്രസവിക്കാവൂ. പ്രായംകൂടിയ അമ്മമാർ, ഇരട്ടഗർഭം, ഹൃദ്രോഗം മുതലായ അസുഖങ്ങളും, വിളർച്ച, കാലുകളിൽ നീരു്, കൂടിയ രക്തസമ്മർദ്ദം, രക്തസ്രാവം, ഗർഭം അലസിപ്പോയിട്ടുള്ള ചരിത്രം, പ്രസവിച്ചു ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളും മരിച്ചുപോയിട്ടുള്ള ചരിത്രം ഈവക സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രസവം ആശുപത്രിയിൽവച്ചേ നടക്കാവൂ. അങ്ങനെ ആകുമ്പോഴും പ്രസവിച്ച ഉടനെ ശ്വാസതടസ്സമൊ, മറ്റു് അനിഷ്ട

സംഭവങ്ങളൊ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനുള്ള പ്രതിവിധികളും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നു.

2) മാസം തികയാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾ

ഗർഭാരംഭത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ആർത്തവത്തിന്റെ ആദ്യ ദിവസംമുതൽ കണക്കാക്കുമ്പോൾ 37 ആഴ്ചകൾ തികയാതെ ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ മാസംതികയാത്ത ശിശുക്കളായി കണക്കാക്കുന്നു. അതുപോലെ ജനിക്കുമ്പോൾ 2500 ഗ്രാമിൽ താഴെ തൂക്കമുള്ള എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങളും മാസംതികയാത്തവരെന്നാണ് കരുതപ്പെടുക. പ്രായത്തിലും വലുപ്പത്തിലും പൂർണ്ണ വളർച്ചയെത്തായ്മ ശിശുമരണത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഇക്കാര്യത്തിലും ചികിത്സകളെക്കാൾ പ്രധാനം അവ സംഭവിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള മുൻകരുതലുകളാണ്. താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ വളർച്ച മുരടിക്കാൻ കാരണമാകാം.

a) അമ്മയുടെ ഗർഭകാലത്തെ പോഷകാഹാരക്കുറവ്

ഗർഭകാലത്ത് സ്ത്രീ സാധാരണ കഴിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ഗർഭത്തിൽ വളരുന്നവരുന്ന ശിശുവിന്റെ ഓഹരികൂടെ.

b) അമ്മയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിളർച്ച

ആഹാരത്തിലെ ഇരുമ്പുസത്തിന്റെ കുറവ് തടയാൻവേണ്ടി ഇരുമ്പുസത്തുള്ള ഗുളികകൾ പതിവായി കഴിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

c) ഗർഭിണികളുടെ പുകവലി

ഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സ്ത്രീകൾ പുകവലിക്കുന്നത് അപൂർവ്വമാണ്.

d) അമ്മയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾ

അമ്മയെ ബാധിക്കുന്ന ഒട്ടനവധി രോഗങ്ങൾ ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിനെ ബാധിക്കാം എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഗർഭകാലത്തുണ്ടാകുന്ന രോഗലക്ഷണമൊന്നും നിസ്സാരമാക്കി തള്ളിക്കളയരുത്. കുഞ്ഞിനു പ്രത്യേക പരിചരണം ആവശ്യമുള്ളതിനാൽ വിദഗ്ധോപദേശം തേടിയേ പറ്റൂ.

3) രോഗാണുജന്യമായ അസുഖങ്ങൾ (Infections)

കൈക്കുഞ്ഞിനെ രോഗാണുക്കൾ പെട്ടെന്നു കടന്നു് ആക്രമിക്കും. ആയതുകൊണ്ട് പ്രസവം നടക്കുന്നയിടവും ശുശ്രൂഷ

ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളും കർശനമായ വൃത്തിയും രോഗാണുവിമുക്തിയും നേടിയിരിക്കണം. വീടുകളിലാണു പ്രസവം നടക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇക്കാര്യങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ചു നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതാണു്.

കുതിരസന്നി അഥവാ ടെറ്റനസ് (Tetanus) കൊച്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളിൽ മാരകമാണു്. ഇതു് വരാതിരിക്കുവാൻ ഗർഭിണി ഇതിനെതിരായ കുത്തിവയ്പു നടത്തണം. കൂടാതെ പ്രസവസമയത്തു് പ്രത്യേകിച്ചും, പൊക്കിൾക്കൊടി മുറിക്കുമ്പോഴും, കെട്ടുമ്പോഴും, രോഗാണുവിമുക്തി നേടാൻ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിക്കണം.

4) ജന്മവൈകല്യങ്ങൾ

ശരീരത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന ജന്മവൈകല്യങ്ങളോടുകൂടി കുട്ടികൾ ജനിക്കാറുണ്ടു്. ഇതിൽ ചിലതിനൊക്കെയുള്ള കാരണങ്ങളൊ, പ്രതിവിധികളൊ നമുക്കു് അറിയില്ലെങ്കിലും ചിലതെങ്കിലും സംഭവിക്കാതെ നോക്കാൻ നമുക്കു് സാധിക്കും. രോഗലക്ഷണങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിൽ ഗർഭിണി പതിവായി വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്കു വിധേയ ആകുക, അനാവശ്യമായ മരുന്നുകളും, X-Ray മുതലായവയും—പ്രത്യേകിച്ചും ഗർഭകാലത്തിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്നുമാസങ്ങളിൽ—ഒഴിവാക്കുക മുതലായവ പ്രധാനമാണു്. പ്രായംചെന്നതിനുശേഷമുള്ള പ്രസവവും, ബന്ധുക്കൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹബന്ധവും ദമ്പതികളുടെ ലൈംഗികരോഗങ്ങളും ജന്മവൈകല്യങ്ങൾക്കുള്ള സാദ്ധ്യത കൂട്ടുന്നു.

5) രക്തഗ്രൂപ്പുകൾ തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടു്

മാതാപിതാക്കളുടെയും കുഞ്ഞിന്റെയും രക്തഗ്രൂപ്പുകൾ തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടു് ചിലപ്പോൾ മാരകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം. ആയതുകൊണ്ടു് ഗർഭാരംഭത്തിലുള്ള വൈദ്യപരിശോധനയിൽ രക്തഗ്രൂപ്പു് നിർണ്ണയം ഒരു അപരിത്യാജ്യഘടകമാണു്. എന്തെങ്കിലും പൊരുത്തക്കേടുകൾ കണ്ടുപിടിച്ചാൽ വൈദ്യോപദേശപ്രകാരം വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ശൈശവം (Infancy)

അടുത്തതായി ശൈശവദശയിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന രോഗങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യാം.

1) പോഷകാഹാരക്കുറവ്

ഊർജ്ജത്തിന്റെയും, മാംസ്യത്തിന്റെയും ഗുരുതരമായ കുറവുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മറാസ്മസ്, കാഷിയോർക്കോർ, തുടങ്ങിയ മാരകരോഗങ്ങൾ കേരളത്തിൽ കുറഞ്ഞുവരുകയാണ്. എന്നാൽ ചെറിയതോതിലുള്ള പോഷകാഹാരക്കുറവ് കുട്ടികളിൽ സർവ്വസാധാരണമാണ്. ഇതിനുള്ള പ്രധാന അപകടം ശരീരത്തിന്റെ രോഗപ്രതിരോധശേഷി നഷ്ടപ്പെടുകയും തന്മൂലം എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള അസുഖങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യത കൂടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. കഴിയുന്നത്ര നാൾ, ആറു (6) മാസമെങ്കിലും, കുഞ്ഞിനെ മുലയൂട്ടുക, മുലപ്പാലിനുപുറമെ അർദ്ധഖരരൂപത്തിലുള്ള ആഹാരങ്ങൾ നാലഞ്ചുമാസം പ്രായം ആകുമ്പോൾമുതൽ കൊടുത്തുതുടങ്ങുക, പാൽ, മുട്ട, മത്സ്യം, ഇറച്ചി തുടങ്ങിയ ജന്തുജന്യമായ ആഹാരങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും കഴിയുന്നത്ര കൊടുക്കുക, ഇലക്കറികൾ, പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ മുതലായ ഭക്ഷണങ്ങളും കഴിയുന്നത്ര കൊടുക്കുക, വയറിളക്കം തുടങ്ങിയ അസുഖങ്ങൾക്കു വേണ്ട പ്രതിവിധികൾ ചെയ്യുക, തുടങ്ങിയവയാണ് പോഷകാഹാരക്കുറവ് തടയാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ.

2) രോഗാണുജന്യമായ അസുഖങ്ങൾ (Infections)

കുട്ടികളെ ബാധിക്കുന്ന മാരകരോഗങ്ങളായ ക്ഷയം, വില്ലൻചുമ, ഡിഫ്ത്തീരിയ, ടെറനസ്, പോളിയൊ, അഞ്ചാംപനി തുടങ്ങിയവയ്ക്കെതിരെ ഫലപ്രദമായ പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പുകൾ ലഭ്യമാണ്. അവ വേണ്ടസമയത്തു ചെയ്തിരിക്കണം എന്നു മാത്രം. ഇതേക്കുറിച്ച് 17–ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

രോഗാണുക്കളെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മറ്റു അസുഖങ്ങൾക്കു പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പുകൾ ലഭ്യമല്ല.

3) ഛർദ്ദി, അതിസാരം

ശിശുമരണത്തിനുള്ള കാരണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം എന്ന നിലയ്ക്കു ഛർദ്ദിയും അതിസാരവും പ്രത്യേക പരിഗണന അർഹിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിലൂടെയും ഭക്ഷണത്തിലൂടെയും നേരിട്ടോ അല്ലാതെയോ പകരുന്ന അണുക്കൾ മൂലമാണ് ഇവയുണ്ടാകുന്നത്. ഇവ വരാതിരിക്കുന്നതിന്, മുലപ്പാൽ കഴിയുന്നത്രനാൾ കൊടുക്കുക. കുപ്പിപ്പാൽ കഴിയുന്നതും ഒഴിവാക്കി,

മുലപ്പാലിൽനിന്നു് അർദ്ധഖരഭക്ഷണത്തിലൂടെ ഖരഭക്ഷണത്തിൽ എത്തുക. ഒഴിവാക്കാൻ പറ്റാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ കുപ്പിപ്പാൽ കൊടുക്കുമ്പോഴും, പാൽ കൊടുക്കുന്നതിനുമുമ്പു് ഓരോ പ്രാവശ്യവും കുപ്പിയും, നിപ്പിളും തിളച്ചവെള്ളംകൊണ്ടു് ശുദ്ധിആക്കിയതിനുശേഷം മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ. ഓരോ തവണയും കുഞ്ഞിനു വയർനിറയെ പാൽ കൊടുത്തതിനു ശേഷം കുപ്പി കാലിയാക്കി ഉടനെതന്നെ സോപ്പുപൊടിയും ബ്രഷും ഉപയോഗിച്ചു വൃത്തിയായി കഴുകിവയ്ക്കണം. കുപ്പിയിൽ പാൽ എടുത്തു് വച്ചതിനുശേഷം, കരയുമ്പോഴൊക്കെയുമ്പോഴും അതിൽനിന്നു കുടിപ്പിക്കരുതു്. പാൽ തിളപ്പിച്ചതിനു ശേഷം മാത്രമേ കൊടുക്കാൻ പാടുള്ളൂ എന്നു് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

നഖങ്ങൾ വളർത്താതെ വെട്ടിവയ്ക്കുക, ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് കൈയും മുഖവും വൃത്തിയായി കഴുകുക, കക്കൂസിൽ പോയാൽ കൈകൾ വൃത്തിയായി സോപ്പിട്ടുകഴുകുക തുടങ്ങിയ നല്ല ശീലങ്ങൾ പ്രത്യേകം വളർത്തിയെടുക്കണം.

ഭക്ഷണവും പാനീയങ്ങളും ഈച്ചയും മറ്റും വരാത്ത വിധത്തിൽ മൂടിവയ്ക്കുക.

ഛർദ്ദി, അതിസാരം ഇവകൊണ്ടുള്ള പ്രധാന അപകടം ശരീരത്തിലെ ജലാംശവും ലവണങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നതാണു്. തത്ഫലമായി കുഞ്ഞുങ്ങൾ തളർന്നുപോകുന്നു. വെള്ളവും ലവണവും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ എത്ര വയറിളക്കം ഉണ്ടായാലും കുട്ടി പെട്ടെന്നു തളർന്നുപോവില്ല. ഭാഗ്യവശാൽ ശിശുക്കളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വയറിളക്കത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണം വൈറസുകൾ ആകയാൽ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മാറിക്കൊള്ളും. അതിനിടയ്ക്കു് ജലാംശം നഷ്ടപ്പെടാതെ സൂക്ഷിച്ചാൽ മതി. ഒരു ലിറ്റർ തിളച്ച തണുത്തവെള്ളത്തിൽ ഒരുപിടി പഞ്ചസാരയും ഒരു നുള്ളു് ഉപ്പും ഒരു ചെറുനാരങ്ങയുടെ നീരും എന്ന ക്രമത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി ഇടയ്ക്കിടെ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ഇതു സാധിക്കാം.

4) അപകടങ്ങൾ

ഒരു വയസ്സിനു താഴെ കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രധാന അപകടം തൊട്ടിൽ, കട്ടിൽ തുടങ്ങിയവയിൽനിന്നു താഴെ വീഴുന്നതാണു്. ഇതിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അപകടം ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽതന്നെ തലയോടിനുള്ളിൽ രക്തം കട്ടപിടിച്ചു

(Subdural Hematoma) ഭാവിയിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായേക്കാം. 3 മാസം പ്രായമായാൽ കുട്ടി കമഴ്ന്ന വീഴാനും ഉരുണ്ടുനീങ്ങാനും ആരംഭിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും കുട്ടിലിൽ തനിയെ കിടത്തരുത്.

സ്കൂളിൽ പോകുന്നതിനുമുമ്പുള്ള പ്രായം

നേരത്തെ പ്രതിപാദിച്ചതുകൂടാതെ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

1) വിരശല്യം

അഴുക്കു കലർന്ന ഭക്ഷണത്തിലൂടെയാണ് സാധാരണ വിരപകരുന്നത്. വെളിംപ്രദേശങ്ങളിൽ മലവിസർജ്ജനം ചെയ്യാതിരിക്കുക, ഭക്ഷണത്തിനുമുമ്പ് കൈയും, മുഖവും വൃത്തിയായി കഴുകുക, തുറന്നുവച്ച ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ കഴിക്കാതിരിക്കുക, എന്നിവകൊണ്ട് വിരശല്യം നിയന്ത്രിക്കാം. എങ്കിലും വിരകൾ നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ കൂടപ്പിറപ്പുകളാണെന്ന അംഗീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആയതുകൊണ്ട് നാലഞ്ചുമാസം ഇടവിട്ട് വിരസ്സുള്ള മരുന്ന കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കണം.

2) കാഴ്ച, കേഴ്വി

ചെറിയതോതിലുള്ള കാഴ്ചക്കുറവും, കേഴ്വിക്കുറവും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നുവരില്ല. ഇതു കണ്ടുപിടിക്കാൻ വൈദ്യപരിശോധന അത്യാവശ്യമാണ്. വിറ്റാമിൻ A യുടെ കുറവ് കാഴ്ചക്കുറവിനും, അന്ധതയ്ക്കും കാരണം ആകാം. 6 മാസത്തിലൊരിക്കൽ ഒരുലക്ഷം യൂണിറ്റ് വിറ്റാമിൻ A (ഇത് മിക്ക സർക്കാർ ആശുപത്രികളിലും ലഭ്യമാണ്) കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു പരിഹരിക്കാം.

3) അപകടങ്ങൾ

സ്കൂളിൽപോകുന്ന പ്രായത്തിനുമുമ്പ് ഉണ്ടാകാവുന്ന അപകടങ്ങൾ താഴെക്കുറിക്കുന്നു.

വെള്ളത്തിൽവീഴൽ

ഒരുവയസ്സിനുശേഷം കുട്ടികൾ ഓടിനടന്നു തുടങ്ങുമ്പോൾ കുളങ്ങളിലും, തോടുകളിലും, കായലുകളിലും വീണ് അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു സാധാരണമാണ്. ജലാശയങ്ങൾ വർജ്ജ്യ വസ്തുവായി കുട്ടികളെ ശീലിപ്പിച്ചെടുക്കണം. അപകടമുണ്ടായാൽ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കുട്ടിയെ എടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ മൂക്കി

ലും, വായിലും തടഞ്ഞിട്ടുള്ള ചപ്പും, ചണ്ടിയും എടുത്തുമാറ്റി കഴിയുംവേഗം ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കുക. ശ്വാസം നിന്നതിനുശേഷംപോലും കൃത്രിമശ്വാസോച്ഛ്വാസംകൊണ്ട് കുട്ടിയെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ പറ്റിയേക്കും.

തീപ്പൊള്ളൽ

തീയും ഒരു വജ്ജ്യവസ്തുവായി കുട്ടിയെ ശീലിപ്പിക്കണം. തീകൊണ്ടായാലും, ചൂടുള്ള ദ്രവ്യങ്ങംകൊണ്ടായാലും പൊള്ളൽ ഏറ്റാൽ ധാരാളം വെള്ളം ഒഴിച്ചു തണുപ്പിച്ചശേഷം ഉടനെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കുക.

മുറിവുകൂടം

മുറിവുകൂടം ഉണ്ടായാൽ അഴുക്ക് പുരണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നന്നായി കഴുകി, രക്തസ്രാവം ഒഴിവാക്കാൻ വൃത്തിയുള്ള പഞ്ഞിയും തുണിയും ഉപയോഗിച്ചു കെട്ടി, ഉടനെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കുക.

വിഷവസ്തുക്കൾ

മണ്ണെണ്ണ, കീടനാശിനികൾ, മരുന്നുകൾ എന്നിവ കുട്ടികൾക്ക് അപ്രാപ്യമായവിധം പെട്ടികളിൽ അടച്ചുപൂട്ടി സൂക്ഷിക്കുക.

പാമ്പുകടിച്ചാൽ

പാമ്പ് കടിച്ചാൽ ഉടനെ മുറിവായിൽനിന്നും രക്തം വാർന്നുകളഞ്ഞു കുട്ടിയെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കണം.

പട്ടികടിച്ചാൽ

പട്ടികടിച്ചാൽ മുറിവായ് വൃത്തിയായി സോപ്പിട്ടു കഴുകിയതിനുശേഷം ഉടനെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കുക. പട്ടിയെ തല്ലിക്കൊല്ലുകയോ ഓടിപ്പോകാൻ അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ 10, 15 ദിവസം നിരീക്ഷിക്കണം.

സ്കൂൾപ്രായം

മുമ്പ് വിവരിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഈ പ്രായത്തിലുള്ള വക്കും ബാധകമാണ്.

വാതപ്പനി (Rheumatic Fever) ബാല്യദശയിൽ ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന അസുഖമാണ്. സന്ധികളിൽ നീരോ, വേദനയോ ഉണ്ടായാൽ, വാതപ്പനിയുടെ ലക്ഷണം ആകാം. ഉടനെ വിദഗ്ധോപദേശം തേടണം. വാതപ്പനി ആണെങ്കിൽ

മൂന്നാഴ്ച കൂടുമ്പോൾ മുറ തെറ്റാതെ വഷ്ങ്ങളോളം കുത്തിവയ്പ് ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഗൗരവമായ ഏദ്രോഗം ഉണ്ടാകാം.

റോഡപകടങ്ങൾ സ്ഥിരംപ്രായത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമാണ്. റോഡരികിലൂടെമാത്രം നടക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയും, മുറിച്ചുകടക്കുമ്പോൾ ഇടവും വലവും ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുക, റോഡിൽ ഒരിക്കലും കളിക്കാതിരിക്കുക തുടങ്ങിയവയെപ്പറ്റിയും കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടത്ര പരിശീലനം കൊടുക്കണം.

കൗമാരം–യൗവനാരംഭം

ഈ പ്രായത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ആരോഗ്യപ്രശ്നം പുകവലി, മയക്കുമരുന്നുകൾ, ലഹരിപാനീയങ്ങൾ എന്നിവയോടുള്ള ഭ്രമമാണ്. ഇവയ്ക്കൊക്കെ മനഃശാസ്ത്രപരവും സാമൂഹ്യവുമായ കാരണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ശ്രമിച്ചാൽ കുറെയൊക്കെ തടയാൻ സാധിക്കും. ഇവയുടെ ദൂഷ്യവശങ്ങളെപ്പറ്റി കൗമാരപ്രായത്തിൽതന്നെ പറഞ്ഞുമനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. കാരണം, ഇത്തരം സ്വഭാവങ്ങൾ മുളയെടുക്കുന്നത് മിക്കപ്പോഴും കൗമാരത്തിലാണ്. ഒരിക്കൽ രൂഢമൂലമായാൽ മാറ്റാൻ പ്രയാസവുമാണ്. അനുകരണഭ്രമം, അയഞ്ഞ കുടുംബബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് ഇതിലുള്ള പങ്ക് മനസ്സിലാക്കി വേണ്ട മുൻകരുതൽ എടുക്കേണ്ടതാണ്.

അഞ്ചു തലങ്ങളിലായി രോഗപ്രതിരോധം സാധിക്കാം. (Five levels of prevention)

1) ആരോഗ്യപരിപോഷണം:– നല്ല ആഹാരം കഴിക്കുക, വ്യായാമവും വിശ്രമവും എടുക്കുക, ശുചിത്വം പാലിക്കുക മുതലായവ.

2) പ്രത്യേക രോഗങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള നിർദ്ദിഷ്ട പ്രതിരോധം– നിർദ്ദിഷ്ട കുത്തിവയ്പുകൾ.

3) രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കാണുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ രോഗനിർണ്ണയം ചെയ്യുക. വൈദ്യപരിശോധനകൊണ്ട് ചെറിയതോതിലുള്ള അന്ധത, ബധിരത എന്നിവ കണ്ടുപിടിക്കാം.

4) രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ട ഉടനെ ചികിത്സചെയ്ത് പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുക.

ഉദാ:– മെനിൻജൈറ്റിസ് (meningitis)

5) പ്രത്യാഘാതങ്ങളും വന്നതിനുശേഷം, അതുകൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കുറയ്ക്കാനുള്ള നടപടികളും സ്വീകരിക്കുക.

ഉദാ:– പോളിയോകൊണ്ടുള്ള തളർച്ച മാറാൻ കൃത്രിമാവയവങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുക.

രോഗങ്ങളും, അപകടങ്ങളും, പ്രതിരോധമാർഗ്ഗങ്ങളും എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പൊതുവായ ചർച്ചയാണല്ലോ ഇതുവരെയും നടത്തിയതു്. ഇനിയും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചില രോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

1 ജലദോഷം (cold)

കുട്ടികളിൽ ഏറ്റവും അധികം കണ്ടുവരുന്ന അസുഖമാണു് ജലദോഷം. അധികപക്ഷവും ഇതു് വൈറസ് (Virus) എന്ന സൂക്ഷ്മാണു ഉണ്ടാക്കുന്നതാണു്. ഇതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും മൂക്കൊലിപ്പും, മൂക്കടപ്പും, പനി(ചൂടു്)യുമാണു്. നേത്തു് വെള്ളനിറത്തിലുള്ള ശ്ലേഷ്മം (mucus) ആയിരിക്കും മൂക്കിൽ നിന്നും ഒലിക്കുന്നതു്. യാതൊരു ചികിത്സയും കൂടാതെതന്നെ മൂന്നുനാലു ദിവസംകൊണ്ടു് വൈറസുകൾമൂലമുണ്ടാകുന്ന ജലദോഷം മാറുന്നു. തനിയെ മാറുമെങ്കിലും ഉള്ള സമയത്തു് കുട്ടികളിൽ ഇതു് വലിയ പ്രയാസങ്ങൾക്കു് കാരണമാകാം. മൂക്കു ചൊറിച്ചിൽ, പൊതുവെയുള്ള അസ്വാസ്ഥ്യം, വിശപ്പില്ലായ്മ, ഛർദ്ദി, വയറിളക്കം എന്നിവ ജലദോഷത്തിന്റെകൂടെ കണ്ടുവരാറുണ്ടു്. കൊച്ചുകുട്ടികളിൽ പാൽ കുടിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്ന വിധം ഗൗരവമായ വിധത്തിൽ മൂക്കടപ്പു് അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാം. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായാൽ ഡോക്ടറെ കാണിക്കുന്നതാണു് ഉത്തമം. താത്ക്കാലികമായി പനിക്കുള്ള മരുന്നു് എന്തെങ്കിലും കൊടുത്താലും മതിയാകും.

തനിയെ മാറുന്ന അസുഖമാണെങ്കിലും ജലദോഷം ശരീരത്തിന്റെ പൊതുവെയുള്ള പ്രതിരോധശക്തി കുറയ്ക്കുന്നു. തന്മൂലം സാധാരണ അസുഖങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാത്ത രോഗാണുക്കളും (Bacteria) പോലും കടന്നാക്രമിച്ചു് അസുഖങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാം. തത്ഫലമായി ചെവിപഴുപ്പു്, മൂക്കുപഴുപ്പു്, ബ്രോങ്കൈറ്റിസു് (Bronchitis), ന്യുമോണിയ എന്നിവ ഉണ്ടാവാം. ഇതൊക്കെ ഉണ്ടായാൽ ഉടനെ ഡോക്ടറെ കാണിക്കണം. ജലദോഷം ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ ചില കാരണങ്ങളാണു് താഴെ വിവരിക്കുന്നതു്.

a) ശൈത്യം

കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിൽ പെട്ടെന്ന് തണുപ്പ് ബാധിക്കാൻ ഇടയായാൽ ജലദോഷം ഉണ്ടാകാം. കൂടുതൽ തുണികളും തൊപ്പികളും മറ്റും ഉപയോഗിച്ചു മുറിക്കകത്തുനിന്ന് പുറത്തുപോകാതെയും തണുത്ത ആഹാരപാനീയങ്ങൾ കൊടുക്കാതെയും ശൈത്യമുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്ന് അകറ്റിയും വളർത്തുന്ന കുട്ടികൾ ഈ കൃത്രിമനിയന്ത്രണങ്ങളിൽനിന്ന് എപ്പോഴെങ്കിലും വിട്ടുപോയാൽ അവർക്ക് ജലദോഷം ഉറപ്പാണ്. ആയതുകൊണ്ട് അനാവശ്യമായ നിബന്ധനകൾ കൂടാതെ കഴിവതും സ്വതന്ത്രമായി കുട്ടികളെ വളർത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ പ്രകൃതിയുമായി ഇടപഴകി അവരുടെ പ്രതിരോധശക്തിയും വർദ്ധിക്കുന്നു.

b) ആഹാരക്കുറവ്

പോഷകാഹാരക്കുറവ് ജലദോഷമുൾപ്പെടെ പല രോഗങ്ങൾക്കുമുള്ള സാധ്യത കൂട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതില്ലാതാക്കാൻ നോക്കണം. എന്നാൽ സാമാന്യം നല്ല ആരോഗ്യമുള്ള കുട്ടികളിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും പോഷകാഹാരം അടിച്ചേല്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. തണുത്ത ആഹാരങ്ങളും പാനീയങ്ങളും കഴിക്കുമ്പോൾ ചില കുട്ടികൾക്ക് അസുഖം ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും, മേൽവിവരിച്ച കാരണങ്ങളാൽ ഇവരെ കൊടുക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.

c) വിറ്റാമിനുകൾ

ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപോലെ വിറ്റാമിനുകളുടെ ഗൗരവമായ അപര്യാപ്തത (പ്രത്യേകിച്ചും വിറ്റാമിൻ A, C, D എന്നിവയുടെ) രോഗസാധ്യത വർദ്ധിപ്പിക്കുമെങ്കിലും ഇവ ധാരാളം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് സംരക്ഷണം കൂട്ടുന്നില്ല. കാരണം സാധാരണ കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിൽ ഇവയുടെ ഗൗരവമായ അപര്യാപ്തി വിരളമാണ്. എന്നാൽ ഇവയുടെ കുറവുണ്ടെന്നു കുട്ടിയെ പരിശോധിച്ചു ഡോക്ടർ നിശ്ചയിക്കുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും വിറ്റാമിനുകൾ കൊടുക്കണം.

d) പ്രായം

രണ്ടുമുതൽ ആറു വയസ്സുവരെ പ്രായത്തിലാണ് ജലദോഷപ്പനി ഏറ്റവും കൂടുതൽ കണ്ടുവരുന്നത്. ഈ കാലത്ത് നടക്കാനും ഓടാനും തുടങ്ങുന്ന കുട്ടികൾ മുറിക്കകം വിട്ട് പുറത്ത

പോകയും മറ്റു കുട്ടികളോടും വലിയവരോടും ബന്ധപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലമായി വൈറസ്സുകൾക്ക് തങ്ങളെത്തന്നെ അനാവരണം (expose) ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ വഷ്ത്തിൽ അഞ്ചാറുതവണ ഇതുണ്ടാകുക ഒട്ടൊക്കെ അനിവാര്യമാണ്. അതും വളർച്ചയുടെയും വികാസത്തിന്റെയും ഒരു ഭാഗമാണ്. ഈ പ്രായത്തോടുകൂടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സാധാരണകണ്ടുവരുന്ന മിക്ക വൈറസ്സുകൾക്കും എതിരായി ശരീരം പ്രതിരോധശക്തി സമ്പാദിക്കുന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വഷ്ത്തിൽ അഞ്ചോ, ആറോ പ്രാവശ്യം ജലദോഷപ്പനി ഉണ്ടാവുന്നതു് കുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നു ധരിച്ചു വിഷമിക്കാതിരിക്കുക. എന്നാൽ താഴെപ്പറയുന്ന പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇതു വരാതിരിക്കുവാനുള്ള മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കേണ്ടതാണ്. വരുമ്പോൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണം.

a) വളരെ ചെറിയ പ്രായം:— ആദ്യത്തെ ഏതാനും മാസങ്ങളിൽ ജലദോഷവും അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സങ്കീർണ്ണതകളും ഗൗരവമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം. അതുകൊണ്ടു് ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ജലദോഷപ്പനി ഉള്ളവരെപ്പോലും കുഞ്ഞിന്റെ അടുത്തുവരാൻ അനുവദിക്കരുതു്. തണുപ്പും മറ്റും തട്ടാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം.

b) മറ്റു് അസുഖങ്ങൾ ഉള്ള കുട്ടികൾ:— കാര്യമായ മറ്റു് അസുഖങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ ജലദോഷം വരുന്നതു് കൂനിന്മേൽ കുരുപോലെ ആയിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് അത്തരം അസുഖം ഉള്ളവരെയും മേൽപ്പറഞ്ഞവിധത്തിൽ സംരക്ഷിക്കണം.

c) വിട്ടുമാറാത്ത ജലദോഷം:— ചില കുട്ടികളിൽ കണ്ടുവരുന്ന വിട്ടുമാറാതെയുള്ള ജലദോഷത്തിന്റെ കാരണം എത്ര പരിശോധനകൾ ചെയ്താലും കണ്ടെത്തിയെന്നുവരില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിലും കുട്ടിയെ പ്രത്യേകം സംരക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

2) ചെവിപഴുപ്പു്

മിക്കപ്പോഴും ജലദോഷപ്പനിയുടെ അനന്തരഫലമായാണു് ചെവിപഴുപ്പു് ഉണ്ടാവുന്നതു്. പനി കൂടാതെ ചെവിപഴുപ്പിന്റെ ആരംഭലക്ഷണം വേദനയാണു്. രണ്ടു് വയസ്സിനു മേലുള്ള കുട്ടിയാണെങ്കിൽ അവൻ ഇക്കാര്യം പറയും. അതിനു

താഴെയുള്ള കുട്ടികളിൽ നിർത്താതെയുള്ള കരച്ചിലായിരിക്കാം ലക്ഷണം. ചിലപ്പോൾ ചെവിപിടിച്ചു മാന്തുകയും, വലിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ ജലദോഷത്തിന്റെകൂടെ കണ്ടാൽ വേദനസ്സും, പനിക്കുമുള്ള താത്ക്കാലികമരുന്ന് ഉണ്ടെങ്കിൽ കൊടുത്തു് ഡോക്ടറെ ഉടനെ കാണിക്കണം. ചെവിക്കുള്ളിൽ പഴുപ്പു് ആരംഭിച്ചു് ഏതാനും ദിവസം കഴിയുമ്പോഴേ അതു് പൊട്ടി ചലമായി പുറത്തു വരുന്നുള്ളൂ. പഴുപ്പു പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ വേദനസ്സും പനിക്കും സമാധാനം കിട്ടുന്നു. പുറത്തേക്കൊലിച്ച പഴുപ്പു് വൃത്തിയായി തുടച്ചുകളഞ്ഞു് അഴുക്കില്ലാത്ത പഞ്ഞികൊണ്ടു ചെവി അടച്ചുവയ്ക്കുക.

3) ബ്രോങ്കൈറ്റിസ് (Bronchitis)

പലപ്പോഴും ജലദോഷപ്പനിയുടെ പരിണതഫലമായാണു് ബ്രോങ്കൈറ്റിസ് ഉണ്ടാകുന്നതു്. വൈറസ്സുകൾ ശ്വാസനാളശാഖകളിലൂടെ താഴോട്ടുപകരുകയോ വൈറസ്സിന്റെ ആക്രമണംകൊണ്ടു് പ്രതിരോധശക്തി കുറയുമ്പോൾ ബാക്ടീരിയകൾ കടന്നാക്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴാണു് ഇതുണ്ടാവുക. ജലദോഷപ്പനിക്കു വിവരിച്ച ലക്ഷണങ്ങൾ കൂടാതെ ബ്രോങ്കൈറ്റിസിനു് ഉണ്ടാകുന്ന പ്രധാനലക്ഷണം ചുമയാണു്. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഡോക്ടറെ കാണിക്കണം. ബ്രോങ്കൈറ്റിസിനുള്ള സാധ്യതയും പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളും ജലദോഷപ്പനിയുടെ കാര്യത്തിൽ പറഞ്ഞവ തന്നെയാണു്.

4) ന്യുമോണിയ

ശ്വാസനാളശാഖക (Bronchi) ളും വിട്ടു് ശ്വാസകോശങ്ങളെത്തന്നെ പനി ബാധിക്കുമ്പോൾ ന്യുമോണിയ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതു് വളരെ ഗൗരവമായ അസുഖമാണു്. ഉടനെ ചികിത്സ ആരംഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ മരണം സംഭവിക്കാം. ജലദോഷപ്പനിയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ കൂടാതെ വളരെ ശക്തിയായ പനി, നെഞ്ചുവേദന, ശ്വാസംമുട്ടൽ, വാരിയെല്ലുകൾക്കിടയിലും താഴെയുമായി നെഞ്ചു് ഉള്ളിലോട്ടവലിയൽ എന്നിവയാണു് ലക്ഷണങ്ങൾ. കുഞ്ഞിനെ ഉടനെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കണം.

5) ഗളഗ്രന്ഥിവീക്കം – ടോൺസിലൈറ്റിസ്
(Tonsilitis)

ടോൺസിലൈറ്റിസും, തൊണ്ടവീക്കവും കുട്ടികളിൽ സാധാരണമാണു്. പലപ്പോഴും വൈറസ്സുകളാൽ ഉണ്ടാകുന്നു

വെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ സ്ട്രെപ്റ്റോകോക്കസ് (Streptococcus) എന്ന ബാക്ടീരിയകളും ടോൺസിലൈറ്റിസ് ഉണ്ടാക്കുന്നു. പനി, തലവേദന, ഛർദ്ദി, തൊണ്ടവേദന–പ്രത്യേകിച്ചു ഭക്ഷണം ഇറക്കുമ്പോൾ–ഇവയാണ് രോഗലക്ഷണങ്ങൾ. വായ് തുറന്നുനോക്കിയാൽ തൊണ്ടയും ഗളഗ്രന്ഥികളും ചുവന്നിരിക്കുന്നതായികാണാം. ചിലപ്പോൾ പഴുപ്പും കണ്ടേക്കാം; ഉടനെ ഡോക്ടറെ കാണിക്കുക. സ്ട്രെപ്റ്റോകോക്കസ് കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന തൊണ്ടവീക്കം യഥാവിധി ആൻറിബയോട്ടിക്കുകൾ (Antibiotics) കൊണ്ടു ചികിത്സിച്ചില്ലെങ്കിൽ വൃക്കവീക്കം (Nephritis), വാതപ്പനി (Rheumatic fever) തുടങ്ങിയ സങ്കീർണ്ണരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം.

6) വലിവോടുകൂടിയുള്ള ബ്രോങ്കൈറ്റിസ് (Asthmatic bronchitis)

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളരെ സാധാരണമായ ഒരു അസുഖമാണിതു്. ചില കുട്ടികളിൽ ബ്രോങ്കൈറ്റിസ് വരുമ്പോഴൊക്കെ വലിവും ഉണ്ടാകുന്നു. ശ്വാസനാളശാഖകളുടെ അമിതമായ പ്രതികരണസ്വഭാവംകൊണ്ടാണ് വലിവോടുകൂടിയ ബ്രോങ്കൈറ്റിസ് ഉണ്ടാകുന്നതു്. പ്രായമാകുമ്പോൾ ഇതു് തനിയെ ഇല്ലാതാകുന്നു. അതുവരെ ഡോക്ടർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വലിവിനുള്ള മരുന്നുകൾ വീട്ടിൽ ശേഖരിച്ചുവച്ചു്–വലിവു തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു് ചുമയായിട്ടായിരിക്കും രംഗപ്രവേശം–രോഗാരംഭത്തിൽതന്നെ വേണ്ടതോതിൽ കൊടുത്തുതുടങ്ങുക. രോഗലക്ഷണം നിശ്ശേഷം മാറുന്നതുവരെ മരുന്നു് തുടർന്നുകൊടുക്കണം. മരുന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും വലിവു് കൂടുകയാണെന്നു തോന്നിയാൽ ഉടനെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു കുത്തിവയ്പുകൾ കൊടുക്കേണ്ടിവന്നേക്കും. വലിവു് കുട്ടികളുടെ ഏറ്റവും പ്രധാന പ്രവർത്തനങ്ങളായ കളിയെയും പഠനത്തെയും കാര്യമായി ബാധിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ഉപേക്ഷയും കൂടാതെ ചികിത്സാനിർദ്ദേശം പാലിക്കണം.

ഇയോസിനോഫീലിയാ (Eosinophilia), ബാലക്ഷയം എന്നീ രോഗങ്ങൾകൊണ്ടും ശ്വാസനാളത്തിൽ അന്യവസ്തുക്കൾ ആകസ്മികമായി കടന്നു തടഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടും (Foreign bodies in bronchi) വിട്ടുമാറാത്ത വലിവുണ്ടാകാം. അതുകൊണ്ടു് ഡോക്ടറെ കാണിച്ചു പരിശോധിപ്പിക്കുന്നതു് അത്യാവശ്യമാണു്.

7) വില്ലൻചുമ

ബാക്ടീരിയ ഉണ്ടാക്കുന്ന രോഗമാണിതു്. ഒന്നോ രണ്ടോ ഇനം ബാക്ടീരിയകൾ മാത്രമേ വില്ലൻചുമ ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പ്പുമൂലമൊ, രോഗംമൂലമൊ ശരീരത്തിനു് രോഗപ്രതിരോധശക്തി ഉണ്ടായാൽ വീണ്ടും വില്ലൻചുമ ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

മൂക്കൊലിപ്പും, ചെറിയ ചുമയുമായി പതിയെ തുടങ്ങുന്ന ഈ അസുഖം ഒന്നുരണ്ടാഴ്ചകൊള്ളിൽ അതിശക്തിയായ ചുമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. നിമിഷങ്ങളോളം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഇടവിടാതെയുള്ള ശക്തിയായ ചുമമൂലം ശ്വാസംകിട്ടാതെ വരുന്നതും ചുമയുടെ അവസാനം ഉള്ളിലോട്ടുനീട്ടി ശ്വാസം എടുക്കുന്നതും (Whoop) വില്ലൻചുമയുടെ സവിശേഷതയാണു്. ചുമയ്ക്കുശേഷം കണ്ണുചുമന്നു വെള്ളംവരുക, ഛർദ്ദിക്കുക, കൺപോളകളിൽ നീരുണ്ടാവുക, ചിലപ്പോൾ നീലനിറവും (Cynosis) കോട്ടവും (Convulsion) ഉണ്ടാവുക എന്നിവയാണു് ലക്ഷണങ്ങൾ. ദിവസത്തിൽ ഇങ്ങനെ പല പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായെന്നിരിക്കും. ഒരു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികളിൽ വില്ലൻചുമയുടെ സവിശേഷലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടില്ലെന്നു വരാം. ചിലപ്പോൾ ന്യുമോണിയയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ആയിരിക്കും ഉണ്ടാകുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് വില്ലൻചുമ എപ്പോഴും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നിരിക്കും. എന്നാൽ പ്രായം കുറയുംതോറും വില്ലൻചുമയുടെ കാഠിന്യവും തന്മൂലമുള്ള മരണനിരക്കും കൂടുതലാണു്. അസുഖം തുടങ്ങി ഏഴെട്ടു് ആഴ്ചകൾക്കുശേഷം ചുമയുടെ കാഠിന്യം ക്രമേണ കുറയുന്നു. പിന്നീടു് രണ്ടുമൂന്നു് ആഴ്ചയോടുകൂടെ നിശ്ശേഷം മാറുന്നു. രോഗലക്ഷണം ഇങ്ങനെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതും വില്ലൻചുമയുടെ ഒരു സവിശേഷതയാണു്. ഒരിക്കൽ ചുമ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ മരുന്നുകൊണ്ടുള്ള ഫലം തുലോം തുച്ഛമാണു്.

വീട്ടിൽ ഒരാൾക്കു് വില്ലൻചുമ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ രോഗപ്രതിരോധശക്തിയില്ലാത്ത മറ്റെല്ലാ വ്യക്തികളിലേയ്ക്കും രോഗം പകരുന്നു. ചുമ ആരംഭിക്കുന്നതിനു് ഏകദേശം ഒരാഴ്ച മുമ്പും, ചുമയ്ക്കു ശേഷമുള്ള ഒരാഴ്ചക്കാലത്തുമാണു് രോഗാണുക്കൾ രോഗിയിൽനിന്നു മറ്റുള്ളവരിലേയ്ക്കു് അധികം പകരുന്നതു്. രോഗാണു ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ 7 മുതൽ 14 വരെ ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു് രോഗലക്ഷണം പ്രകടമാകും.

പ്രതിരോധശക്തി കുറയുന്നതുമൂലം ശക്തിയായ ന്യുമോണിയ, ക്ഷയരോഗം എന്നിവ വില്ലൻചുമയുടെ ഫലമായി ഉണ്ടാകാം. രോഗത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഫലംകൊണ്ടും, ശക്തിയായിട്ടുള്ള ഛർദ്ദി മുതലായവ നിമിത്തം ഭക്ഷണം ഒഴിവാക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പോഷകാഹാരക്കുറവുണ്ടാകാം. പോഷകാഹാരക്കുറവുള്ള കുട്ടികളിൽ വില്ലൻചുമയുടെ കാഠിന്യം വളരെ കൂടുതലായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

വില്ലൻചുമ ചിലപ്പോൾ തലച്ചോറിനെ ബാധിക്കാനും, ബുദ്ധിമാന്ദ്യം, കോച്ചം തുടങ്ങിയ അസുഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകാനും ഇടയുണ്ട്.

പ്രതിരോധം

ചുമയുടെ കൂട്ടത്തിൽ വില്ലനാണ് വില്ലൻചുമ. വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ തൃപ്തികരമായ ചികിത്സയില്ല. ആയതുകൊണ്ട് വരാതിരിക്കുവാൻ പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പ് (ട്രിപ്പിൾ ആൻറിജൻ) വേണ്ടസമയത്തു് കൊടുക്കുക അത്യാവശ്യമാണ്. പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പുകൊടുത്ത കുട്ടികൾക്കും വില്ലൻചുമ ഉണ്ടാകാമെങ്കിലും രോഗശക്തി കുറവായിരിക്കും.

ചികിത്സ

വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പെട്ടെന്നു് ചുമ നിശ്ശേഷം മാറുന്ന മരുന്നുകളില്ലെങ്കിലും ശരിയായ ശ്രുശ്രൂഷകൊണ്ട്, അപായകരമായ പരിണതഫലം ഒഴിവാക്കാം. ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ ഡോക്ടറെ കാണിക്കുകയും ചികിത്സാവിധികളും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഒരു കുട്ടിക്കു് അസുഖംവന്നുകഴിഞ്ഞാൽ വീട്ടിലെ മറ്റു കുട്ടികൾക്കു്, പ്രത്യേകിച്ചും ഇളയവക്കു് വരാതിരിക്കാൻ മരുന്നുകൊടുക്കണം. പോഷകാഹാരക്കുറവില്ലാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. കുട്ടി ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആഹാരം കുറേശ്ശെ പലതവണകളായി കൊടുക്കണം. പാല്യം, മുട്ടയും, പഴച്ചാറുകളും മറ്റും ധാരാളം കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഒരുനേരത്തെ ഭക്ഷണം ഛർദ്ദിച്ചുപോവുകയാണെങ്കിൽ ചുമയും ഛർദ്ദിയും കുറഞ്ഞസമയംനോക്കി വീണ്ടും കൊടുക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്.

8) അഞ്ചാംപനി (Measles)

ഒരുതരം വൈറസ് ഉണ്ടാക്കുന്ന രോഗമാണു് അഞ്ചാംപനി. ഈ പകർച്ചവ്യാധി ഒരു കുട്ടിക്കുവന്നാൽ വീട്ടിലെ

മറെറല്ലാ കുട്ടികൾക്കും പെട്ടെന്നു പകരും. ഒരു പ്രാവശ്യം ഈ അസുഖം വന്നാൽ വളരെ നാളത്തേക്കു – മിക്കവാറും ആജീവനാന്തം—വീണ്ടും ഈ രോഗം വരാനിടയില്ല.

ജലദോഷപ്പനിയായാണു് ആരംഭിക്കുക. കുട്ടത്തിൽ കണ്ണു് ചുവക്കുകയും ശക്തിയായി ചുമയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാലഞ്ചുദിവസം പനിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ത്വക്കു് സ്ഫോടം–ചുവന്നു തടിക്കൽ – ഉണ്ടായി തുടങ്ങും. മുഖത്തും, കഴുത്തിലും ആരംഭിച്ചു് നാലഞ്ചു ദിവസംകൊണ്ടു് ദേഹമാസകലം പരക്കുന്നു. ഈ സമയത്തു് ചുമയുടെയും പനിയുടെയും ശക്തി കൂടുന്നു. ചിലപ്പോൾ വയററിളക്കവും ഉണ്ടാകാം. വായു് പിളർന്നു നോക്കിയാൽ ശ്ലേഷ്മസ്തരം (mucus membrane) ചുവന്നു വീങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഏകദേശം അഞ്ചുദിവസംകൊണ്ടു് ത്വക്കു് സ്ഫോടം മാഞ്ഞു് തുടങ്ങുന്നു. ഇതോടെ പനിയും ക്രമേണ ചുമയും കുറയുന്നു. ത്വക്കു് സ്ഫോടം മാറിക്കഴിഞ്ഞാലും കുറെ ദിവസത്തേക്കു വട്ടക്കും അവശേഷിക്കും.

നല്ല ആരോഗ്യമുള്ള കുട്ടിയിൽ അഞ്ചാംപനി തനിയെ മാറിപ്പോകുന്ന, താരതമ്യേന നിരുപദ്രവിയായ, ഒരസുഖം ആണെങ്കിലും ചില അവസരങ്ങളിൽ ഇതു് മാരകഫലങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഒരു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള പ്രായം, പോഷകാഹാരക്കുറവു്, മററു കാരണങ്ങളാൽ ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്ന പ്രതിരോധ ശക്തിക്കുറവു് എന്നീ അവസ്ഥകളിൽ അഞ്ചാംപനി മാരകമായ അസുഖമാകുന്നു. പലപ്പോഴും യാതൊരു പോഷകക്കുറവും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന കുട്ടിക്കുപോലും അഞ്ചാംപനി വരുന്നതോടുകൂടെ പോഷകക്കുറവു് ആരംഭിക്കുന്നു. അഞ്ചാംപനി കുട്ടികളുടെ ശരീരത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്ന ഒരസുഖമാണു്. അതുപോലെ വിശപ്പുകുറവുകൊണ്ടും, വായിലെ തൊലി ചുവന്നുവീങ്ങുന്നതുമൂലം ഭക്ഷണം കഴിക്കാനുള്ള പ്രയാസം അനുഭവപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടുമാണു് ഗൗരവമായ പോഷകക്കുറവുണ്ടാകുന്നതു്. കൂനിന്മേൽ കുരു എന്നപോലെ ചില അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും അറിവില്ലാത്തവരുടെ ഉപദേശങ്ങളുംമൂലം അമ്മമാർ ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ അനാവശ്യ പഥ്യം കല്പിച്ചു് അഞ്ചാംപനിയുള്ള കുട്ടികൾക്കു് ആഹാരം ശരിക്കു കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശ്രുശ്രൂഷ

രോഗകാരിയായ വൈറസിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന മരുന്നുകൾ ഇല്ലെങ്കിലും ശരിയായ ശ്രുശ്രൂഷകൊണ്ടു് അപകടങ്ങൾ

ഒഴിവാക്കാൻ സാധിക്കും. ഡോക്ടർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നപോലെ മരുന്നുകഴം കൊടുക്കണം. ആഹാരത്തിനു് പഥ്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലെങ്കിലും വായു് ചുമന്നുവീങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എരിവും, മസ്സാലയും, ചൂടുമുള്ള ആഹാരം കഴിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് തണുത്ത ദ്രാവകരൂപത്തിലുള്ള ആഹാരം കൊടുക്കുക. വിശപ്പു് കുറവായതിനാൽ കുറഞ്ഞ അളവിൽ നിരവധിതവണ ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ഭക്ഷണത്തിൽ ഉപ്പു് സാധാരണപോലെ ചേർക്കാം. പാൽ, പഴച്ചാറുകഴം ഇവ കഴിയുന്നത്ര കൊടുക്കണം. മുലപ്പാൽ കുടിക്കുന്ന കുട്ടികഴംക്കു് ഇതു് തുടർന്നുംകൊടുക്കണം. എങ്ങനെയും ഊർജ്ജദായകമായ ആഹാരം വേണ്ടത്ര അകത്തുചെല്ലുന്നുണ്ടെന്നു് ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതാണു്.

ചൂടും സ്ഫോടവും ഉള്ളപ്പോഴം ശരീരം ഇടയ്ക്കിടെ നനച്ചു തുടച്ചുകൊടുക്കുന്നതു് വളരെ നല്ലതാണു്. ഇതു് പനികുറയുന്നതിനും, വിയർപ്പും, അഴുക്കും ഒട്ടിയിരുന്നു് ചർമ്മരോഗം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നു. കണ്ണുകളിൽ വീക്കവും പീളകെട്ടും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ തണുത്തവെള്ളംകൊണ്ടു് കൺപോളകഴം ഇടയ്ക്കിടെ തുടച്ചുകൊടുക്കണം. ന്യുമോണിയ, വയറുകടി, തലച്ചോർവീക്കം എന്നിവ ഉണ്ടായാൽ ഉടനെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കണം.

പ്രതിരോധം

അഞ്ചാംപനിക്കുള്ള പ്രതിരോധ കുത്തിവയ്പു് ഇപ്പോഴം ലഭ്യമാണു്. ഒൻപതു് മാസം—ഈ പ്രായത്തിനുമുമ്പു് പ്രത്യേകിച്ചും മുലകുടിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ അഞ്ചാംപനി വിരളമാണു് — മുതൽ അഞ്ചു് വയസ്സുവരെയുള്ള പ്രായത്തിലാണു് ഈ കുത്തിവയ്പു കൊടുക്കേണ്ടതു്. അഞ്ചു് വയസ്സിനുശേഷം അഞ്ചാംപനി നിരുപദ്രവകാരിയാണു്, ഒരിക്കൽ അഞ്ചാംപനി വന്നിട്ടുള്ളവർക്കു് പിന്നീടു് കുത്തിവയ്പിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ഒരു കുത്തിവയ്പുകൊണ്ടു് ഏകദേശം ജീവിതകാലം മുഴുവനും സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നു. അഞ്ചാംപനിയുടെ പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പു് നടത്തിയാൽ ചിലപ്പോഴം ലഘുവായ പനിയും, ത്വക്കു് സ്ഫോടവും ഉണ്ടായേക്കാം; ഇതു സാരമില്ല.

ത്വക്കു് സ്തോടമടക്കം അഞ്ചാംപനിയുടെ പല ലക്ഷണങ്ങളുമുള്ള വേറെ ചില വൈറസു് രോഗങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇവ അഞ്ചാം

പനിയാണെന്നു് തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് അഞ്ചാം പനി വീണ്ടും വരാമെന്ന ധാരണ ചിലക്കിടയിലുള്ളതു്.

9) മെനിഞ്ചൈറ്റിസ് (Meningitis)

തലച്ചോറിന്റെയും അതിനെ ആവരണം ചെയ്യുന്ന ചർമ്മങ്ങളുടെയും വീക്കംമൂലമുണ്ടാകുന്ന മാരകരോഗമാണു് മെനിഞ്ചൈറ്റിസ്. ഇതു് വൈറസുകളെക്കൊണ്ടോ, ബാക്ടീരിയകളെക്കൊണ്ടോ ഉണ്ടാകാം. പ്രായഭേദമനുസരിച്ചു് രോഗലക്ഷണങ്ങൾ മാറുന്നു. വലിയ കുട്ടികളിൽ പനി, തലവേദന, ഛർദ്ദി എന്നിവയാണു് പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ. ക്രമേണ കോട്ടവും, ബോധക്ഷയവും ഉണ്ടാകുന്നു. ഒരു വയസ്സിനുതാഴെ പ്രായമുള്ള കുട്ടികളിലാണെങ്കിൽ പനിയും, തലവേദനയും കൂടാതെ നിർത്താതെയുള്ള കരച്ചിൽ, ശരീരമാകെ വേദന, പാൽ കുടിക്കാതിരിക്കുക, കളിയും ചിരിയും ഇല്ലാതാവുക എന്നിവയും കാണാം. കോട്ടവും ബോധക്ഷയവും പിന്നീടുണ്ടാകുന്നു. തല തടവിനോക്കിയാൽ നിറുകയിലുള്ള കപാലരന്ധ്രം (ആൻറീരിയർ ഫോൻറിനൽ) (Anterior fontanelle) സമ്മർദ്ദം മൂലം പുറത്തോട്ടന്തിനിൽക്കുന്നതായി കാണാം.

വളരെ പെട്ടെന്നു് മരണകാരണമാകുന്ന ഒരസുഖമാണു് മെനിഞ്ചൈറ്റിസ്. രോഗലക്ഷണം കണ്ടാൽ എത്രവേഗം ചികിത്സ തുടങ്ങുന്നുവോ, അത്രകണ്ടു് ജീവൻ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത കൂടുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പനിയുടെകൂടെ മുൻപറഞ്ഞതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ലക്ഷണം കണ്ടാൽ കുട്ടിയെ ഉടനെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കേണ്ടതാണു്.

10) ചിക്കൻപോക്സ് (Chicken Pox) – പൊങ്ങൻപനി

ഒരുതരം വൈറസ്മൂലം ഉണ്ടാകുന്നതും അതിവേഗം പടരുന്നതുമായ ഒരസുഖമാണു് ചിക്കൻപോക്സു്. ഒരു ദിവസത്തെ പനി, തലവേദന, ശരീരവേദന എന്നീ പ്രാരംഭലക്ഷണങ്ങൾക്കുശേഷം ദേഹമാസകലം ചെറുകുമിളകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. കക്ഷത്താണു് ആദ്യമായി കുമിള ഉണ്ടാകുന്നതു്. പിന്നീടു് ദേഹമാസകലം പടരുന്നു. പ്രാരംഭലക്ഷണങ്ങളുടെ കാഠിന്യവും കുമിളകളുടെ എണ്ണവും, വലിപ്പവും പല വ്യക്തികളിലും പലമാതിരി ആയിരിക്കും. നിസ്സാരമായ ശാരീരികബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മാത്രം ഉണ്ടാക്കുന്ന ലഘുവായ അസുഖംതൊട്ടു് മരണംപോലും

സംഭവിക്കാവുന്ന ഗൗരവമായ അസുഖംവരെ ചിക്കൻപോക്സിന്റെ രൂപഭേദങ്ങളായുണ്ടാകാം.

തലവേദന, പനി ഇവയുള്ള മരുന്നുകഴം കഴിക്കുക, പൊതുശുശ്രൂഷകഴം ചെയ്യുക എന്നിവകൊണ്ട് ബഹുഭൂരിപക്ഷം അവസരങ്ങളിലും ചിക്കൻപോക്സ് മാറിക്കിട്ടുന്നു. ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകപഥ്യം ആവശ്യമില്ല. വിശപ്പനുസരിച്ച് എന്തും കഴിക്കാം. ദ്രവരൂപത്തിലുള്ള ആഹാരം ആണ് നല്ലത്. പാൽ, പഴച്ചാറുകഴം, മുട്ട, ഹോർലിക്സ്. ബോൺവിറ ഇവ ധാരാളം കൊടുക്കാം. ചിലപ്പോഴം കുമിളകളിൽ ശക്തിയായ ചൊറിച്ചിലുണ്ടാകാം. പക്ഷെ ചൊറിഞ്ഞു പൊട്ടിക്കാതെ ശ്രദ്ധിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അവ പഴുപ്പുള്ള വ്രണങ്ങളായിത്തീരും.

ചിക്കൻപോക്സിനെതിരെ പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പ് ലഭ്യമല്ല. ചിലതരം മരുന്നുകഴംകൊണ്ട് ഇതു് തടയാനും കാഠിന്യം കുറയ്ക്കാനും കഴിയുമെന്ന അവകാശവാദം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്.

ചിക്കൻപോക്സിന്റെ വൈറസുകഴം ശ്വാസകോശങ്ങളിലൂടെയാണ് പകരുന്നതു്. ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പെറുപെരുകി കുമിളകഴം ഉണ്ടാക്കാൻ പത്തു പതിനാലു് ദിവസങ്ങളെടുക്കും. ഈ കാലയളവിനുള്ളിലാണ് രോഗിയിൽനിന്നു് വൈറസുകഴം മറ്റുള്ളവരിലേക്കു് അധികവും പകരുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് ചിക്കൻപോക്സുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി രോഗിയെ മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ചുറുപാടുമുള്ളവരിലേക്കു് വൈറസുകഴം പകർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കും. ചിക്കൻപോക്സ് വൻതോതിൽ പകർന്നുപിടിക്കാനുള്ള കാരണം ഇതാണ്.

മിക്ക അവസരങ്ങളിലും താരതമ്യേന ലഘുവായ ഒരസുഖമായാണ് ചിക്കൻപോക്സ് അനുഭവപ്പെടുന്നതു്. പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പ് ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാൽ ജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും ഈ അസുഖം ഉണ്ടാകും. ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായാൽ ശരീരത്തിൽ പ്രതിരോധശക്തി നിലനിലുക്കുന്നു. വീട്ടിൽ ഒരാൾക്കു ചിക്കൻപോക്സുണ്ടായാൽ പ്രത്യേക സാഹചര്യമില്ലെങ്കിൽ രോഗിയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറി നില്ക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. എന്നാൽ താഴെപ്പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇതു് പകരാതിരിക്കാനുള്ള മുൻകരുതലുകഴം എടുക്കണം.

a) വളരെ ചെറിയ പ്രായം, വാർദ്ധക്യം—ഈ രണ്ടവസ്ഥയിലും ചിക്കൻപോക്സിന്റെ കാഠിന്യം കൂടുതലാവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

b) ശരീരത്തിൽ പ്രതിരോധശക്തി കുറയ്ക്കുന്ന മറ്റ് അസുഖം ഉള്ളപ്പോൾ.

c) ഗർഭകാലത്ത്–പ്രത്യേകിച്ച് ഗർഭത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്നുമാസങ്ങളിൽ അമ്മയ്ക്ക് ചിക്കൻപോക്സുണ്ടാകുന്നതു് ഗർഭസ്ഥശിശുവിനെ കാര്യമായി ബാധിക്കാം.

d) പരീക്ഷകംപോലെ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്യാത്ത ബാദ്ധ്യതകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക.

മേൽപ്പറഞ്ഞ അവസരങ്ങളിൽ ഇമ്മ്യൂണൊഗ്ലോബുലിൻ (Immunoglobulin) കുത്തിവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചിക്കൻപോക്സ് താല്ക്കാലികമായി അകറ്റിനിത്താൻ സാധിക്കും.

ചിക്കൻപോക്സായി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന മസൂരിരോഗം (Small Pox), വ്യാപകമായ പ്രതിരോധകുത്തിവയ്പുമൂലം ഭാഗ്യവശാൽ തുടച്ചുമാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

11) പോളിയൊ — പിള്ളവാതം (Pliomyelitis)

വൈറസ്മൂലമുണ്ടാകുന്ന മറ്റൊരു രോഗമാണ് പോളിയൊ. രോഗിയിൽനിന്നു് മലത്തിലൂടെ അണുക്കൾ പുറത്തുവരുന്നു. ഈ മലത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ — വൃത്തിയില്ലാത്ത കൈകൾ, തുണി മുതലായ വസ്തുക്കൾ, ഈച്ച, ക്ഷേണം, വെള്ളം – വായിലൂടെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവഴിയാണ് പോളിയൊ പകരുന്നതു്. പകർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പലരിലും യാതൊരു രോഗലക്ഷണവും കാണില്ല. അതേസമയം രോഗം പിന്നീടു് വരാതിരിക്കാൻ പാകത്തിലുള്ള പ്രതിരോധശക്തി ശരീരത്തുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

തിരിച്ചറിയാൻ വയ്യാത്തവിധത്തിൽ പനി, തലവേദന എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളോടെ ചിലരിൽ ഈ രോഗം അവസാനിക്കുന്നു.

മറ്റു ചിലപ്പോൾ പോളിയോരോഗം അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. കുറച്ചുദിവസത്തെ പനി, തലവേദന, ശരീരവേദന എന്നിവയ്ക്കുശേഷം പെട്ടെന്നു് ശരീരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം തളർന്നുപോകുന്നു. കൊച്ചുകുട്ടി

കളിലാണെങ്കിൽ കൈയോ, കാലോ, തലയോ, അനക്കാൻ കഴിയാതാകും. അടുത്ത അഞ്ചോ, പത്തോ ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തളർച്ച ശരീരത്തിന്റെ മറ്റു് ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കും വ്യാപിക്കാം.

ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനാവശ്യമായ പേശികളെയോ, മസ്തിഷ്ക്കത്തിന്റെ മർമ്മപ്രധാനമായ ഭാഗങ്ങളെയോ, ബാധിക്കുന്നതുമൂലം മരണം സംഭവിക്കാം. പക്ഷെ പോളിയൊ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞ രോഗികളിൽ പത്തു ശതമാനത്തിനു താഴെ മാത്രമേ ഇതു സംഭവിക്കുന്നുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ളവരിൽ മൂന്നിലൊന്നോളം പേർ യാതൊരു ഫലങ്ങളും ഇല്ലാതെ പരിപൂർണ്ണമായ രോഗവിമുക്തിനേടുന്നു. മൂന്നിലൊന്നോളം പേരിൽ വളരെ കാര്യമായ തോതിൽ ശരീരഭാഗങ്ങളിൽ തളർച്ച ഉണ്ടാകും.

ശുശ്രൂഷ

ശരീരത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും തളർച്ചയുടെ ലക്ഷണം കണ്ടുതുടങ്ങിയാൽ ശരീരത്തിനു പരിപൂർണ്ണ വിശ്രമം നല്കണം. അസുഖം മാറുമ്പോൾ അംഗവൈകല്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ തളച്ചു് ബാധിച്ച ശരീരഭാഗങ്ങൾ വിദഗ്ധോപദേശപ്രകാരം പ്രത്യേകവിധത്തിൽ അനങ്ങാതെ വയ്ക്കണം. ഏകദേശം പത്തു് ദിവസത്തോളം ഇങ്ങനെ അനങ്ങാതെ സൂക്ഷിച്ചതിനു ശേഷം മാംസപേശിയുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട ശക്തി തിരിച്ചുകിട്ടാൻ വേണ്ടിയുള്ള വ്യായാമം തുടങ്ങണം. രോഗത്തിന്റെ ആരംഭനാളുകളിൽ വേദന കുറയ്ക്കാനായി മരുന്നു കഴിക്കുന്നതിനു പുറമെ ചൂടുവെള്ളത്തിൽ തുണി മുക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു കിഴി വയ്ക്കുന്നതു നല്ലതാണു്. ദ്രവരൂപത്തിലുള്ളതും പോഷകസമൃദ്ധവുമായ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ധാരാളം കൊടുക്കണം. വിശപ്പും, ഭക്ഷിക്കാനുള്ള കഴിവും അനുസരിച്ചു എല്ലാ ഭക്ഷണവും കൊടുക്കാം. യാതൊരു പഥ്യവും ഇല്ല. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ അന്നനാളപേശിയുടെ ബലക്കുറവുമൂലം ഭക്ഷണം വിഴുങ്ങുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകാം. ഈ അവസരങ്ങളിൽ ട്യൂബുവഴി ആഹാരം കൊടുക്കേണ്ടതായിവരുന്നു.

ശ്വാസോച്ഛ്വാസം നിയന്ത്രിക്കുന്ന പേശികളെയും, മസ്തിഷ്ക്കത്തിന്റെ മർമ്മഭാഗങ്ങളെയും പോളിയൊ ബാധിക്കാവുന്ന സാദ്ധ്യത തള്ളിക്കളയാൻ പറ്റാത്തതുകൊണ്ടു്, പോളിയൊ

ബാധിച്ച എല്ലാ കുട്ടികളെയും ഓക്സിജനും മറ്റ് കൃത്രിമ ശ്വാസോച്ഛ്വാസവും കൊടുക്കാൻ സൗകര്യമുള്ള ആശുപത്രികളിൽ കിടത്തി ചികിത്സിക്കേണ്ടതാണ്.

രോഗം ആരംഭിച്ചു പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ വ്യായാമം ആരംഭിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞല്ലൊ. ഇതു കുറെനാൾ തുടരേണ്ടതാണ്. പേശിയുടെ ബലക്കുറവുകൊണ്ട് സ്ഥിരമായി അവശേഷിക്കുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ കൃത്രിമ അവയവങ്ങൾകൊണ്ടും ചില ശസ്ത്രക്രിയകൾകൊണ്ടും കുറെയെങ്കിലും പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും.

പ്രതിരോധം

ഭാഗ്യവശാൽ പിള്ളവാതം പൂർണ്ണമായും പ്രതിരോധത്തിനു വിധേയമാണ്. മൂന്നുമാസം പ്രായംതൊട്ട് ഒന്നൊന്നര മാസം ഇടവിട്ട് മൂന്നു പ്രാവശ്യവും, പിന്നീട് ഒന്നരവയസ്സിൽ ഒരിക്കലും, അതു കഴിഞ്ഞാൽ അഞ്ചു വയസ്സാകുമ്പോൾ ഒരു പ്രാവശ്യവും തുള്ളിരൂപത്തിലുള്ള വാക്സിൻ കൊടുത്താൽ പോളിയോയ്ക്കെതിരായി സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ ഈ ക്രമം അനുസരിച്ചു കൊടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, സൗകര്യം കിട്ടുമ്പോഴെങ്കിലും തുള്ളിമരുന്ന് കൊടുക്കണം. ഇതുകൊണ്ട് അല്പമെങ്കിലും ഗുണം കിട്ടാതിരിക്കുകയില്ല. ഒന്നിലധികം വൈറസുകൾകൊണ്ട് രോഗം വരാം. അതിനാൽ രോഗംവന്ന കുട്ടികൾക്കും തുള്ളിമരുന്നു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

മറ്റു രീതികളിൽ പിള്ളവാതം വരാതെ സൂക്ഷിക്കാം എന്ന് ആരെങ്കിലും അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ അതു സ്വീകരിക്കാവുന്നതല്ലതന്നെ.

22

യുവാക്കളെക്കൊണ്ടു പൊറുതിമുട്ടുമ്പോൾ

യൗവനത്തിലെത്തിയ മക്കളെക്കൊണ്ട് ''പൊറുതി മുട്ടിയ'' മാതാപിതാക്കന്മാരെ നാം നിത്യേന കാണുന്നുണ്ട്. ബാല്യകാലം കഴിഞ്ഞ മക്കളെ നിയന്ത്രിച്ചു നിർത്താൻ മാതാപിതാക്കൾ നന്നേ വിഷമിക്കുന്നു. മക്കളുടെ പെരുമാറ്റരീതികളെക്കുറിച്ച് – അവരുടെ ദുഷ്പ്രവണതകളെക്കുറിച്ച് – പരാതികളേ അവർക്കു പറയുവാനുള്ളൂ. പരാജയബോധവും കടുത്ത നിരാശയും അനുഭവപ്പെടുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരും കുറവല്ല. തത്ഫലമായി നിഷ്ക്രിയത്വത്തിലേക്കും മദ്യപാനം പോലെയുള്ള ദുഷ്പ്രവണതകളിലേക്കും വഴുതിപ്പോയവരേയും നാം കാണും. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും ഇതര അധികാരികളുടെയും കാര്യം ഇതാണെങ്കിൽ യുവതീയുവാക്കന്മാർക്കും പറയാനുള്ളതു മറ്റൊന്നല്ല. പ്രായമായവരുടെ ആത്മാർത്ഥതയില്ലായ്മയെ അവർ ചോദ്യംചെയ്യുന്നു. സമൂഹത്തിലെ പുഴുക്കുത്തുകൾ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു. അനീതിക്കും അധർമ്മത്തിനുമെതിരായി അവർ വിപ്ലവത്തിന്റെ പെരുമ്പറയടിക്കുന്നു. നിഷേധാത്മകമാണ് അവരുടെ ശൈലി; വിമർശനപരമാണ് ഭാഷ; എതിർപ്പാണ് രീതി. ചുരുക്കത്തിൽ, സങ്കീർണ്ണമായ കുടുംബജീവിതം കൂട്ടികൾ യൗവനഘട്ടത്തിലേക്കു കടക്കുന്നതോടെ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാകുന്നു. തങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വെല്ലുവിളികളും തരണംചെയ്യേണ്ട പ്രശ്നങ്ങളും അവരുടെ ചുറ്റും വലിയ വലയങ്ങൾതന്നെ

സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഈ വലയങ്ങളെ ഭേദിക്കാൻ അവർക്കെങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് അവരുടെ ഭാവി ജീവിതം വിജയിക്കുകയോ പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്യുക. യുവജനങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന ശാരീരികവും മാനസികവുമായ വൈജാത്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് സമാധാനപൂർവമായ കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണമായ യൗവനത്തിന്റെ പ്രശ്നകാരണങ്ങളും അവസ്സുള്ള പ്രതിവിധികളും തേടുകയാണു് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ.

കൗമാരം (Pre - Adolescence)

കൗമാരത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെയാണു് യൗവനദശ ആരംഭിക്കുന്നതു്. ''റ്റീൻ ഏജ്'', ''പ്യൂബർട്ടി സ്റ്റേജ്'' എന്ന പേരുകളിലും അറിയപ്പെടുന്ന കൗമാരഘട്ടം പതിമൂന്നു വയസ്സുമുതൽ പത്തൊൻപതു വയസ്സുവരെ നീണ്ടുനില്ക്കുമെന്നു കരുതാം. കുമാരീകുമാരന്മാരിൽ സംഭവിക്കുന്ന ശാരീരിക വ്യതിയാനങ്ങളാണു് ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഏറ്റവും വ്യക്തമായ പ്രത്യേകതകളും. ശരീരത്തിന്റെയും ശാരീരികാവയവങ്ങളുടെയും വളർച്ച, തികച്ചും പുതുതായ ശാരീരികാനുഭവങ്ങളും തുടങ്ങിയവയെല്ലാം അവരിൽ പുതിയ ചക്രവാളങ്ങളും തുറക്കുകയാണു്. ഇത്തരം ശാരീരിക വ്യതിയാനങ്ങളും ഇതരമേഖലകളെ സ്വാധീനിക്കാൻ ആരംഭിക്കുമെങ്കിലും പ്രകടമായ കോളിളക്കങ്ങളും അനുഭവപ്പെടുന്നതു് യൗവനത്തിലാണു്. സ്വയംഭോഗം, സ്വവർഗ്ഗസംഭോഗം തുടങ്ങിയ രതിവൈകൃതങ്ങളിലേയ്ക്കു് മറ്റേതൊരു കാലഘട്ടത്തേക്കാളും അധികം ആസക്തി യൗവനദശയിൽ അനുഭവപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടു്.

കൗമാരപ്രായത്തിലെ ലൈംഗികജിജ്ഞാസയെ സമുചിതയോടെ നേരിടാൻ കുമാരീകുമാരന്മാർക്കു് ശരിയായ ലൈംഗികവിദ്യാഭ്യാസം നൽകേണ്ടതാണു്. ലിംഗഭേദത്തിന്റെ ആവശ്യം, ലക്ഷ്യം, ലിംഗപരിണാമങ്ങളും, സ്ത്രീപുരുഷലൈംഗികാവയവങ്ങളുടെ ഘടനയും ധർമ്മങ്ങളും, സ്ത്രീപുരുഷാകർഷണം, സംഭോഗം, ആനന്ദമൂർച്ച, ഗർഭധാരണം, പ്രസവം, ലൈംഗികരോഗങ്ങളും എന്നിങ്ങനെ ലൈംഗികതയെയും, പ്രത്യുൽപാദനത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും യുവജനങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്. വെറും ബൗദ്ധികമായ അറിവുകൊടുക്കുക എന്നതിനേക്കാളും പക്വമായ ലൈംഗികത പുലർത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ വേണം

ഈ അറിവു് അവക്കു കൊടുക്കുക. ഇതിനു് ഏറ്റം പറ്റിയ വ്യക്തികളും മാതാപിതാക്കന്മാർ തന്നെ. അവക്കതിനു ബുദ്ധി മുട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സ്വഭാവദാർഢ്യമുള്ള ആരെയെങ്കിലുംകൊണ്ടു് ഇതു സാധിക്കേണ്ടതാണു്.

ലൈംഗികപക്വത പ്രാപിക്കുന്നതിന്റെ മുന്നോടിയെന്നോണം കുമാരീകുമാരന്മാർ ശാരീരികവ്യതിയാനങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുന്നതു് സാധാരണയാണെന്നു് അവർ ഗ്രഹിക്കണം. തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ മനുഷ്യരും വിധേയരായിട്ടുള്ള പരിവർത്തനങ്ങളെയാണു് തങ്ങളും നേരിടുന്നതെന്നു് കുമാരീകുമാരന്മാർ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ അവയെ ആരോഗ്യകരമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനു് അവക്കു സാധിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. സർവ്വോപരി ലൈംഗികത ദൈവദാനമാണെന്നും എല്ലാ ശാരീരികാവയവങ്ങളും ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചവയാണെന്നും അവർ ഗ്രഹിക്കട്ടെ. ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന ലൈംഗികത എന്ന ദാനം വൈവാഹിക ജീവിതത്തിലാണു് ഫലമണിയേണ്ടതു് എന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കണം. കുടുംബജീവിതത്തിനു് ലൈംഗികപക്വതയും അനിവാര്യമാണെന്നു മനസ്സിലാകുമ്പോൾ ഭാവിയെ ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ടു് തങ്ങളെത്തന്നെ ഒരുക്കാൻ കുമാരീകുമാരന്മാർക്കു കഴിയാതിരിക്കുകയില്ല.

യൗവനം (Later Adolescence)

കൗമാരദശയിലാരംഭിക്കുന്ന ശാരീരികപ്രതിഭാസങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റങ്ങളും കൂട്ടലും അനുഭവപ്പെടുന്നതു് യൗവനഘട്ടത്തിന്റെ രണ്ടാം പദത്തിലാണു്. പതിനെട്ടു് പത്തൊൻപതുകളിൽ ആരംഭിച്ചു് ഇരുപത്തിയഞ്ചു് മുപ്പതുകളിൽ അവസാനിക്കാവുന്ന യൗവനം പലതുകൊണ്ടും പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണമാണു്.

തനതാത്മകത (identity) സ്ഥാപിക്കുകയാണു് യുവതീയുവാക്കന്മാരുടെ ആവശ്യം. ബുദ്ധിയുടേയും, ധാർമ്മികം, ആദ്ധ്യാത്മികം, സാമ്പത്തികം, സാമൂഹികം മുതലായ ജീവിതമേഖലകളുടേയും തലങ്ങളിൽ തനതാത്മകത സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ ബോധപരമായും അബോധപരമായും യൗവനഘട്ടത്തിൽ ശ്രമിക്കാറുണ്ടു്. തത്ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്ന കോളിളക്കങ്ങൾ പലപ്പോഴും ചെറുതല്ല. അവയുടെയെല്ലാം ആഘാതങ്ങൾ

മാനസിക മേഖലയിലാണ് അനുഭവപ്പെടാറുള്ളതും. ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് പ്രസിദ്ധ യുവജന മനഃശാസ്ത്രജ്ഞനായ എറിക്ക് എറിക്ക്സൺ യൗവനഘട്ടത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം തനതാത്മകതയുടേതാണെന്ന് (Identity Crisis) പറഞ്ഞതു്.

ബൗദ്ധികമേഖല

ബുദ്ധിക്ക് കൂടുതൽ ഇരുത്തംകിട്ടുന്ന യൗവനഘട്ടത്തിൽ അറിവിനുവേണ്ടിയുള്ള താത്പര്യം വർദ്ധിക്കും. ഇതു് വായനശീലത്തെ സാരമായി ബാധിക്കാവുന്നതാണു്. ശരീരത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ജിജ്ഞാസ വർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ലൈംഗിക വിഷയങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കായിരിക്കും മുൻതൂക്കം കൊടുക്കുക. ശരിയായ ലൈംഗികവിജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവമാണു് ഇതിനു മറ്റൊരു കാരണം. കൗമാരദശയിൽത്തന്നെ കാട്ടിത്തുടങ്ങുന്ന ഇത്തരം പ്രവണതയെ വേണ്ടരീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കുമാരീകുമാരന്മാരെ സഹായിക്കേണ്ടതാണു്. ഗൗരവമുള്ള പാഠ്യവിഷയങ്ങളിൽ താത്പര്യം കുറയുമെന്നതിനാൽ അവ വായിക്കുന്നതിൽ വലിയ ഔത്സുക്യം കാണിക്കാനിടയില്ല. അത്തരം വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മറവി ഏറാനും സാദ്ധ്യതയുണ്ടു്. വിഷയങ്ങളുടെ ബാഹുല്യവും ഭാഷയും പഠനസാഹചര്യങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളും പഠനത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന മറ്റു് നിഷേധാത്മക (Negative) ഘടകങ്ങളാണു്.

സാഹസികത യൗവനഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണു്. തന്മൂലം ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും പുത്തൻ അനുഭവങ്ങൾ തേടിയുള്ള പ്രയാണം സാധാരണയാണു്. വീരസാഹസിക കഥകളും, അപസർപ്പക കഥകളും എന്നിവയിൽ വളരെ താത്പര്യം കാണിക്കാനിടയുണ്ടു്. സാഹസികപ്രവർത്തനങ്ങളും ധാരാളമായിക്കാണും. കായികരംഗങ്ങളും ഡ്രൈവിംഗ് തുടങ്ങിയ മേഖലകളും പുതിയ അനുഭവങ്ങളുടെ പുതുളകളും നിവർത്തുന്നതുകൊണ്ടും അവയൊക്കെ സാഹസികത ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടും യുവജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ആ വഴിക്കു തിരിയാൻ വളരെ സാദ്ധ്യതകളുണ്ടു്. പുതുമയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള സാഹസികയാത്ര ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിലേയ്ക്കും, ലൈംഗികാനുഭവങ്ങളിലേയ്ക്കും വഴുതിവീഴാൻ കാരണപ്പെർക്കെങ്കിലും ഇടയാകാം.

ബൗദ്ധികമേഖലയിലെ മാറ്റത്തിന്റെ ഫലമായി യുവജനങ്ങളിൽ സാധാരണ രൂപമെടുക്കാവുന്ന മാനസികപ്രതിഭാസമാണ് കീർത്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം (Ambition). പ്രസിദ്ധി നേടണമെന്ന തീവ്രദാഹം വളർന്നുവരുന്ന തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിനനുസരിച്ചു വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിയുന്നതിനു് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ചിലരിൽ നശീകരണ വാസനകളും പ്രവർത്തനരീതികളും രൂപമെടുക്കുന്നതിനുപോലും ഇടവരുത്തുന്നതു് പ്രസിദ്ധിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഈ അദമ്യമായ ആഗ്രഹമാണു്.

ബൗദ്ധികവികാസത്തിന്റേയും പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിക്കുവാനുള്ള തീവ്രയത്നത്തിന്റേയും അനന്തരഫലമെന്നോണം യുവജനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ളതാണു് വിമർശനമനോഭാവം. അദ്ധ്യാപകർ പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കുകയും ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നതു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവർ യൗവനഘട്ടത്തിൽ എല്ലാറ്റിനേയും സംശയദൃഷ്ട്യാ വീക്ഷിക്കുന്നു. ചിലതെല്ലാം തെറ്റെന്നു ശഠിക്കുന്നു; തെറ്റാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനുള്ള തീവ്രയത്നത്തിലേർപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കം സന്ദർഭങ്ങളിലെങ്കിലും പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കാനും ശ്രമിക്കാതിരിക്കയില്ല.

ആദ്ധ്യാത്മിക ധാർമ്മിക മേഖലകൾ

യുവജനങ്ങളുടെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടാകാവുന്ന രണ്ടു മേഖലകളാണു് ആദ്ധ്യാത്മികതയുടേയും ധാർമ്മികതയുടേതും. യൗവനത്തോടു ചേർന്നുനില്ക്കുന്ന സാഹസികതയും പുതുമയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരച്ചിലും ഈ തലങ്ങളിൽ ഫലമണിയാത്തതാവാം, യുവജനങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികധാർമ്മികകാര്യങ്ങളിൽ വിമുഖത അനുഭവപ്പെടുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം. മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിലും പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ള ആവർത്തനം യുവജനങ്ങളിൽ വിരസത സൃഷ്ടിക്കും. നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ അരോചകമാകാനാണു സാദ്ധ്യത. ബൗദ്ധികതലത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന വളർച്ച മതസത്യങ്ങളെ സംശയിക്കുന്നതിനും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനും ഇടയാക്കുന്നു. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന കർമ്മാദികളുടെ അർത്ഥവും വിശ്വസിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ യുക്തിയും മനസ്സിലാക്കണമെന്നു് പലർക്കും നിർബ്ബന്ധം കാണും. ഇതു സാധിക്കാത്ത സന്ദ

ഭങ്ങളിൽ അത്തരം കർമ്മാദികളിൽ സംബന്ധിക്കാതിരിക്കാനാവും അവക്ക് താത്പര്യം.

ധാർമ്മികരംഗവും യുവജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രശ്നമേഖലയാണ്. അധികാരവർഗ്ഗത്തോടും അവരുടെ ശാസനകളോടും എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കാൻ പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. വ്യക്തിത്വം സ്ഥാപിച്ചുറപ്പിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രത, ലൈംഗിക മേഖലയിലനുഭവപ്പെടുന്ന വേലിയേറ്റം, അധികാരികളുടെ ആദർശനിഷ്ഠയില്ലാത്ത ജീവിതം, ധാർമ്മികനിയമങ്ങളുടെ നിഷേധസ്വഭാവം, സാമൂഹ്യസമ്പർക്കമാധ്യമങ്ങളുടെയും കൂട്ടുകാരുടെയും മോശമായ സ്വാധീനം മുതലായവയാണ് അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത്. നിയമങ്ങളെയും നിയമദാതാവിനെയും വിമർശിക്കാനും ലംഘിക്കാനും അവർ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ആദ്ധ്യാത്മിക ധാർമ്മികമേഖലകളിലനുഭവപ്പെടുന്ന ഇത്തരത്തിലുള്ള സംശയങ്ങളും നിരൂപണവാസനയും, താത്പര്യമില്ലായ്മയും, അവയെ ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ള പ്രലോഭനവും പല ചെറുപ്പക്കാരിലും വലിയ പ്രശ്നമൊന്നും സൃഷ്ടിക്കാനിടയില്ല. ചിലരിലെങ്കിലും അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയും ധാർമ്മിക നിലവാരവും കുറെക്കൂടി ഉറപ്പിച്ചെടുക്കാനുള്ള സന്ദർഭങ്ങളായി അവ പരിണമിക്കും. എന്നാൽ എല്ലാവരിലുംതന്നെ ആദ്ധ്യാത്മിക ധാർമ്മികതലങ്ങളിൽ കുറെയൊക്കെ തകിടംമറിച്ചിലുകളും നടക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഇപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാം രണ്ടുമൂന്നു സാഹചര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുക.

ഒന്ന് – കുടുംബാന്തരീക്ഷം

അധികാരികളോടുള്ള യുവജനങ്ങളുടെ ബന്ധം കുടുംബത്തിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരോടുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് പലപ്പോഴും. മാതാപിതാക്കന്മാരുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്ന് എതിർപ്പിന്റെയും വിദ്വേഷത്തിന്റെയും ഭാവങ്ങളാണ് അവർ വളർത്തിയെടുക്കാനിടയാകുന്നതെങ്കിൽ കുടുംബത്തിനു പുറത്തും ഇവതന്നെ പ്രതിഫലിക്കും. മാതാപിതാക്കന്മാർ വളരെ ധാരണാപരമായ ഒരു ബന്ധം യൗവനഘട്ടത്തിൽ മക്കളുമായി പുലർത്തേണ്ടതാണ്. മതപരമായ കർമ്മങ്ങളും ആദ്ധ്യാത്മികപരിപാടികളും യുവജനങ്ങൾക്കുകൂടി താത്പര്യം ജനിക്കത്തക്കവിധത്തിലായിരിക്കണം നടത്തേണ്ടതു്. അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചേക്കാവുന്ന വിരസതയെ മതനിഷ്ഠക്ഷതയായോ വിശ്വാസരാഹിത്യമായോ ചിത്രീകരിക്കേ

ണ്ടതില്ല. കാരണം, മറ്റാളുകൾക്കെന്നപോലെ യുവജനങ്ങൾക്കും മതം വളരെ പ്രാധാന്യമേറിയതുതന്നെ. എന്നാൽ അവരുടെ വികാസപരിണാമപ്രക്രിയയിൽ സ്വന്തമായ വ്യക്തിത്വം സ്ഥാപിച്ചുറപ്പിക്കാൻ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കാണിക്കുന്ന വ്യഗ്രതയുടെ പ്രതിഫലനം മതധാർമ്മിക രംഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നു് മറ്റുള്ളവർ ധരിക്കേണ്ടതാണു്. മുൻപു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ധാരണാപരമായ ബന്ധവും സഹിഷ്ണുതയും തുണയും ഔചിത്യബോധവും മാതാപിതാക്കന്മാർ ഏറെ കാണിക്കേണ്ട കാലഘട്ടമാണു് യൗവനം. യുവജനങ്ങൾക്കു് സാമൂഹ്യമേഖലയിൽ കുടുംബവുമായുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു് പിന്നാലെ കൂടുതലായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണു്.

രണ്ടു് – കൂട്ടുകാരുടേയും സാമൂഹ്യ സമ്പർക്ക മാധ്യമങ്ങളുടേയും സ്വാധീനം:

സാമൂഹ്യതലത്തിന്റെ വളർച്ചയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ ഇതേക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതാണു്. മതധാർമ്മികകാര്യങ്ങളിൽ യുവതീയുവാക്കന്മാരെ ഏറെ സ്വാധീനിക്കുന്ന രണ്ടു ശക്തികളാണു് കൂട്ടുകാരും, സാമൂഹ്യസമ്പർക്കമാധ്യമങ്ങളും എന്നുമാത്രം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ധാർമ്മികാരാജകത്വവും മതനിഷ്പക്ഷതയും യുവജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വളരുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണം അവരെ സ്വാധീനിക്കുന്ന സാമൂഹ്യശക്തികളാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഉത്തമ സമ്പർക്ക സാധ്യതകളും സമ്മേളനവേദികളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു് മാതാപിതാക്കന്മാരുടേയും മതാധികാരികളുടേയും ഉത്തരവാദിത്വമാണു്.

മൂന്നു് – ലൈംഗിക വികാരതീവ്രതയും, അപകടമായ ലൈംഗിക വളർച്ചയും.

ലൈംഗിക മേഖലയിലുണ്ടാകുന്ന കോളിളക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചു് മുൻപു് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ യുവജനങ്ങൾക്കു ലൈംഗികവിജ്ഞാനം നൽകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെയും പരാമർശിച്ചു. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം മാത്രം സൂചിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മതധാർമ്മികരംഗങ്ങളിൽ യുവജനങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടു് ലൈംഗിക വികാസത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണു് പലപ്പോഴും. അതായതു്, ലൈംഗിക മേഖലയിലുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ സ്ഥാനാന്തരം (displacement)സംഭവിച്ചു് മതധാർമ്മിക രംഗങ്ങളിലെ

സംശയങ്ങളും എതിർപ്പുകളുമായി പുറത്തു വരുന്നു എന്നുമാത്രം. ഇതിൽനിന്നു് ഒരു കാര്യം വ്യക്തം. അതായതു് യുവജനങ്ങൾ മതധാർമ്മിക കാര്യങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സംശയങ്ങളെയും എതിർപ്പുകളെയും ആ തലങ്ങളിലല്ല പലപ്പോഴും കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതു്. പിന്നെയോ, യുവജനപ്രശ്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനകാരണം വികാരമേഖലയിലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതിനെ നേരിടാനാണു ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. വ്യക്തിത്വവികാസ പ്രക്രിയയിൽ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളുടെ വളർച്ച പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടും കെട്ടുപിണഞ്ഞും കിടക്കുന്നു. വികാരപരമായ പക്വത മറ്റു മണ്ഡലങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്കു് അനിവാര്യമാണു്. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചവർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതാണു്.

സാമ്പത്തികരംഗം

സാമ്പത്തികരംഗം മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വശമാണല്ലോ. യൗവനദശയിലും സാമ്പത്തികരംഗം പ്രധാനപ്പെട്ടതുതന്നെ. യുവതീയുവാക്കന്മാർക്കു് ചെലവു് കൂടുതലാണു്. ആവശ്യങ്ങൾ നടത്താനും, ഉല്ലാസത്തിനും, കൂട്ടുകൂടി നടക്കാനും എല്ലാം അവക്കു പണം ആവശ്യമാണു്. എന്നാൽ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിവരുന്ന പണം ലഭിക്കുന്നതിനു് അവർക്കു മാർഗ്ഗമില്ല. ജോലിയില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്ന യുവതീയുവാക്കന്മാർ സാമ്പത്തികാവശ്യങ്ങൾക്കായി മാതാപിതാക്കന്മാരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇതു വളരെ വിഷമമുളവാക്കുന്ന അവസ്ഥയാണു് അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം. കുടുംബങ്ങളിൽ യുവതീയുവാക്കന്മാർ പ്രശ്നം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു കാരണം അവരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയും സാമ്പത്തികരംഗത്തു് അവരനുഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമാണു്. ഇതു പരിഹരിക്കാനുള്ള പ്രായോഗികവശങ്ങൾ കൂടുംബത്തിൽ കാണേണ്ടതാണു്. യുവതീയുവാക്കന്മാരായ മക്കളും അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ഒരു രംഗമാണു് സാമ്പത്തികമേഖല.

സാമൂഹ്യമേഖല

സാമൂഹ്യവൽക്കരണ (socialization) ത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാലഘട്ടമാണു് യൗവനം. യുവജനങ്ങൾ കാണിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള രണ്ടു പ്രധാനപ്പെട്ട

വാസനകളാണ് താഴെ പറയുന്നവ. (1) കുടുംബത്തിൽ നിന്നകലാനുള്ള വ്യഗ്രത (centrifugal tendency) യും, കുടുംബത്തോടു് ചേർന്നുനില്ക്കാനുള്ള താല്പര്യവും (centripetal tendency) (2) സമൂഹമാകുന്ന വലിയ കുടുംബത്തിന്റെ അംഗമായി അതിൽ ലയിക്കാനുള്ള പ്രവണത.

യൗവനഘട്ടത്തിൽ മുളയെടുക്കുന്ന പ്രത്യേക പ്രവണതയാണ് കുടുംബത്തിൽനിന്നു് അകന്നു നില്ക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം. താമസിച്ചു വീട്ടിലെത്തുക, നേരത്തെ ഇറങ്ങിപ്പോവുക, മാതാപിതാക്കന്മാരോടു് എതിർപ്പു് പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നിവയിലൂടെ തങ്ങളുടെ ഈ ആഗ്രഹം അവർ പ്രകടമാക്കുന്നു. ഇത്തരം പ്രവൃത്തികളും കുറെയെങ്കിലും കുറ്റബോധം അവരിൽ ജനിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. മാതൃമല്ല നാട്ടുകാരെയും വീട്ടുകാരെയും ''ബോധ്യപ്പെടുത്താനുള്ള'' പ്രവണതയും കുറെയേറെയുണ്ടാകും. തന്മൂലം വീടിനോടു ചേർന്നുനില്ക്കാനും ചിലപ്പോഴൊക്കെയെങ്കിലും അവക്കു തോന്നാതിരിക്കുകയില്ല. അതിനനുസരിച്ച പ്രവൃത്തികളും കുറെയെല്ലാം ഉണ്ടാകും. ഏതായാലും ഈ രണ്ടു പ്രവണതകളും തമ്മിലുള്ള ഉരസൽ യൗവനഘട്ടത്തിലെ ഒരു പ്രധാന പ്രതിഭാസമാണു്. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മനോഭാവത്തെയും പ്രതികരണത്തെയും യുവജനങ്ങളുടെ മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളെയും (കൂട്ടുകാർ, വായന തുടങ്ങിയവ) ആശ്രയിച്ചാണു് ഈ സംഘർഷം അവസാനിക്കുക.

സമൂഹത്തിന്റെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടാനുള്ള അഭിനിവേശം ഏറ്റം കൂടുതലായി അനുഭവപ്പെടുന്നതു് യൗവനഘട്ടത്തിലാണു്. കൂട്ടുകാരുടെ സ്വാധീനം ഏറെ അനുഭവപ്പെടും. അവരുടെ അംഗീകാരം ജീവൽപ്രശ്നം തന്നെയാണു്. ഓരോരുത്തരും അവരുടെ അഭിരുചിയും പ്രകൃതവും അനുസരിച്ചു് ഗ്രൂപ്പുകളും സൃഷ്ടിക്കും. ഗ്രൂപ്പിലെ നിലനില്പു്, ഗ്രൂപ്പിന്റെ അംഗീകാരം ഇവ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാകകൊണ്ടു് ഗ്രൂപ്പിന്റെയും നേതാവിന്റെയും അഭീഷ്ടമനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് യുവജനങ്ങൾ പൊതുവെ പ്രേരിതരാകുന്നു. യുവജനമനഃശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഏറ്റം പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വശമാണു് സമപ്രായക്കാരുടെയും കൂട്ടുകാരുടെയും സ്വാധീനം (peer group influence). ഗ്രൂപ്പിലുൾപ്പെട്ടുള്ള ജീവിതവും പ്രവൃത്തികളും കുടുംബത്തിൽ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കയില്ല. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെക്കാളും

കുടുംബത്തിന്റെ സൽപേരിനെക്കാളും വലുതു് കൂട്ടുകാരൊത്തുള്ള ജീവിതമാണെന്നുവരുമ്പോൾ മാതാപിതാക്കന്മാരും യുവജനങ്ങളും തമ്മിൽ അകൽച്ച ഉണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ.

തലമുറകൾ തമ്മിലുള്ള വിടവു് (Generation Gap) എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന പ്രത്യേക പ്രതിഭാസത്തിന്റെ സ്വഭാവം മേൽവിവരിച്ച വസ്തുതകളിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. ഇവിടെയൊക്കെ യുവജനങ്ങളും പ്രായമായവരും തങ്ങളുടെ ജീവിതപരിത:സ്ഥിതികളും മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുകയാണു് ഏറ്റവും ആവശ്യം. താഴെ കുറിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

മാതാപിതാക്കൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു്

1) യുവജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുക; തുറന്ന മനോഭാവത്തോടെ അവരെ വീക്ഷിക്കുക.

2) അതുല്യ വ്യക്തികളാവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരാണു് യുവജനങ്ങളെന്നു ധരിക്കുക. തനതായ അഭിലാഷങ്ങളും പ്ലാനുകളും അവർക്കുണ്ടു്. യുവാക്കന്മാർ കായികപ്രവർത്തനങ്ങളിലും യുവതികൾ സൗന്ദര്യരംഗത്തും, അതുല്യത പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക സാധാരണമാണു്. ഇവയെല്ലാം കുറെയൊക്കെ അനുവദിക്കേണ്ടതുമാണു്.

3) ആദർശധീരരാണു് യുവജനങ്ങൾ. തന്മൂലം വക്രതയും കാപട്യവും അവർ സഹിക്കുകയില്ല. സത്യസന്ധത, മര്യാദ, അനുകമ്പ എന്നിവ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക.

4) ലൈംഗികവിജ്ഞാനം നല്കുക. അവർക്കുണ്ടാകാവുന്ന ജിജ്ഞാസയെ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണു്.

5) അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ആവർത്തിച്ചുള്ള നീണ്ട ഭക്തകൃത്യങ്ങളിലും അവർക്കു വിരസതയായിരിക്കും. തന്മൂലം പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റും ജീവിതാനുഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളവയായിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക.

6) യുവതീയുവാക്കന്മാരെ ശിശുക്കളായി കാണരുതു്. അവരെ സംബോധന ചെയ്യുമ്പോഴും അവരോടിടപെടുമ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കുക. പ്രായത്തിനനുസരിച്ചു് ചുമതലകൾ ഏല്പിക്കുക. സാമ്പത്തികമായി സ്വയം പര്യാപ്തതയിലെത്തുവാൻ സഹാ

യിക്കുക. ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ ജോലികളേറെറടുക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.

7) സമപ്രായക്കാരെ അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു കാണുമ്പോഴും അത്ഭുതപ്പെടരുതു്. തങ്ങളും നടന്ന പാതയിലൂടെ തന്നെ അവരും നടക്കണം എന്ന നിർബന്ധം പിടിക്കരുതു്.

8) യുവജനങ്ങളും തെറ്റുചെയ്യുമ്പോഴും മാതാപിതാക്കളും വിവേകപൂർവ്വം പെരുമാറുക. കുറകൃത്യങ്ങളുംക്കെന്നതിനേക്കാളും അതിനിടയാക്കുന്ന കാരണങ്ങളുംക്കാണു പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതു്.

9) യുവജനങ്ങളുംക്കു ശിക്ഷണമാവശ്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. നർമ്മബോധത്തോടെയും സഹിഷ്ണുതാമനോഭാവത്തോടെയും തിരുത്തുക.

10) മറു ഭവനങ്ങളിലെ യുവജനങ്ങളുമായോ സ്വന്തം മക്കളും തമ്മിലോ താരതമ്യപ്പെടുത്തി സംസാരിക്കാതിരിക്കുക. ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തി സംസാരിക്കരുതു്. അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ പഴിക്കുമ്പോഴും സ്വന്തം പരാജയമാണു സമ്മതിക്കുന്നതെന്നു് മറക്കരുതു്.

11) ജീവിതാനന്ദവും തൊഴിലും കണ്ടെത്താൻ സഹായിക്കുക.

12) യൗവനഘട്ടത്തിൽ മക്കളോടു് സുഹൃത്തുക്കളോടെന്നപോലെ വർത്തിക്കണം.

യുവജനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടവ

1) തങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചും തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മതിയായ ബോധ്യം അവർ സമ്പാദിക്കണം.

2) സമപ്രായക്കാർ തങ്ങളിൽ ചെലുത്താവുന്ന സ്വാധീനത്തെ മനസ്സിലാക്കി ജീവിതത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ അവരെ ഏല്പിക്കാതിരിക്കുക.

3) ലക്ഷ്യബോധം ഉണ്ടായിരിക്കുക. അതു നേടിയെടുക്കാൻ അവിരാമം പരിശ്രമിക്കുക.

4) സത്യം, ധർമ്മം, നീതി മുതലായ സനാതനമൂല്യങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുകയും ആത്മാഭിമാനത്തിനു ക്ഷതം സംഭവിക്കുന്ന രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ദൃശ്യീലങ്ങൾ സമ്പാദിക്കരുതു്.

5) പുതുമയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള പരക്കംപാച്ചിലിൽ ഒരിടത്തും ഉറച്ചുനില്ക്കാതെ ഒന്നിൽനിന്നും മറെറാന്നിലേയ്ക്ക് എന്ന രീതിയിൽ പോകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന കരുതി മുൻകരുതലോടെ ആരംഭിക്കുക.

6) സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളിൽ ബാധ്യതകരം വരുത്താതിരിക്കുക.

7) മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അനുഭവസമ്പത്തിനെയും ലോകപരിചയത്തെയും ആദരിക്കുക.

8) കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിമാനബോധം വളത്തിയെടുക്കുക. വീടിനെ വളത്താൻ കഴിവുള്ളരീതിയിൽ ശ്രമിക്കണം.

9) പ്രായമായവരിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങം മനസ്സിലാക്കി സഹിഷ്ണതയോടെ അവരോട് പെരുമാറണം. തങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന അനുകരണഭ്രമത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്ക ബോധ്യമുണ്ടാക്കണം. യുവാവായ ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

ഉപസംഹാരം

കുടുംബത്തിലെ സമാധാനപൂർണ്ണമായ അന്തരീക്ഷത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യുവജനങ്ങളുടെ പങ്ക് നിസ്സാരമല്ല. പ്രശ്നങ്ങം സൃഷ്ടിക്കാനിടയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളാണ് പലയിടത്തും നിലനില്ക്കുക. യുവജനങ്ങളുടെ ശാരീരികശക്തിയും മാനസികാവേശവും കുടുംബത്തിനു മുതൽക്കൂട്ടാക്കാവുന്നതാണ്. ആ വഴിക്കാണ് മാതാപിതാക്കന്മാർ ശ്രദ്ധതിരിക്കേണ്ടതു്. ''തന്റെ മോനും താനോളമായാൽ താനെന്നു വിളിക്കണമെന്നു'' പറയുന്നതിന്റെ അന്തരാത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയുള്ള പെരുമാറ്റരീതി മുതിന്നവർ സ്വീകരിക്കുന്നതു ഇതിനു സഹായിക്കും. ശിക്ഷയല്ല ശിക്ഷണമാണു വേണ്ടതു്.

മുതിന്നവരുടെ അനുഭവസമ്പത്തും ലോകപരിചയവും തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ കരുപ്പിടിപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളായി യുവജനങ്ങം കരുതേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം മാതാപിതാക്കന്മാരും യുവജനങ്ങളും പരസ്പരധാരണയോടെ ഇടപെടുമ്പോം കുടുംബബന്ധങ്ങം സുകരമായി നീങ്ങുകതന്നെ ചെയ്യും. പ്രശ്നം ആകാമായിരുന്ന കുടുംബം നല്ല അനുഭവങ്ങളുടെ വേദിയായി മാറും.

നാലാം ഭാഗം

23

കുടുംബബജറ്റ് – കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ക്രമീകരണത്തിന് ഒരു രൂപരേഖ

വളരെ സുപരിചിതമായ ഒരു പദമാണ് ബജറ്റ്. എങ്കിലും, കുടുംബഭരണത്തിൽ ബജറ്റിന്റെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ച് അധികമാരും ചിന്തിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ സമയപരിമിതിയെപ്പറ്റിയും ജോലി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കഴിവിനെപ്പറ്റിയും മറ്റും നാം പൊതുവെ അവബോധമുള്ളവരാണ്. സമ്പത്തിനു് ഒരു പരിധിവരെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനാകുമെന്നും ഒരുപക്ഷേ നാം ചിന്തിച്ചിരിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ആശകളും ആവശ്യങ്ങളും സാധിച്ചുതരുന്ന ഒരു പ്രധാന ഉപാധിയാണ് സമ്പത്തു് അഥവാ പണം. ഇതു കൈകാര്യംചെയ്യുന്ന രീതിയനുസരിച്ചിരിക്കും നമ്മുടെ ജീവിതഭദ്രത.

രണ്ടുതരം ബജറ്റ്

ബജറ്റ് എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം പണത്തിന്റെ ക്രയവിക്രയം എന്നാണ്. ഒരു പഴയ ഫ്രഞ്ചുവാക്കിൽനിന്നാണ് ബജറ്റ് എന്ന പദത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. ഫ്രഞ്ചുഭാഷയിൽ വാലറ്റ് (Wallet) എന്നാൽ പേഴ്സ് എന്നാണർത്ഥം. പണം പേഴ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ട് ആവശ്യാനുസരണം, ചെലവഴി

ക്കാം. പേഴ്സിൽ എത്രപണം സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതനുസരിച്ചായിരിക്കും നാം ചെലവുകളും നടത്തുന്നതു്. ബജറ്റ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ചെലവിനങ്ങളുടെ ഒരു നിയന്ത്രണം മാത്രമാണെന്നുള്ള ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ പലർക്കുമുണ്ടു്. ബജറ്റ് ഒരു ആസൂത്രണം അല്ലെങ്കിൽ പ്ലാൻ മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ എന്ന ധാരണ പൂർണ്ണമായും ശരിയല്ല. ആ പ്ലാൻ നിയന്ത്രിച്ചു് വിലയിരുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ബജറ്റ് പൂർണ്ണമാകൂ.

രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ബജറ്റ് തയ്യാറാക്കാം. ഒന്നുകിൽ വരുമാനമനുസരിച്ചു്; അല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യമനുസരിച്ചു്. മനഃശാസ്ത്രപരമായി നോക്കിയാൽ, രണ്ടാമത്തെരീതിയാണു നല്ലതെങ്കിലും വരുമാനം കുറവുള്ള കുടുംബങ്ങളിൽ ഈ രീതി പ്രായോഗികമാകയില്ല. കമ്മിബജറ്റ് എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു് ഈ രണ്ടാമത്തെ രീതിയാണു്. കുടുംബങ്ങളിൽ സ്വീകാര്യമായതു് മിച്ചബജറ്റാണു്.

ബജറ്റ് എന്തുകൊണ്ടു് വ്യത്യസ്തമായേക്കാം?

ഒരേ സാഹചര്യത്തിൽ, ഒരേ രീതിയിലുള്ള വരുമാനം ലഭിക്കുന്ന രണ്ടു കുടുംബങ്ങൾ, ഒരേ രീതിയിൽ തന്നെയുള്ള ബജറ്റ് തയ്യാറാക്കിയെന്നു വരികില്ല. കാരണം, അവരുടെ ലക്ഷ്യം, ജീവിതനിലവാരം, സ്വഭാവം ഇവ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇതുപോലെ താമസിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകൾ, വരുമാനം, കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം, അവരുടെ സ്വഭാവം, പ്രായം ഇവ അനുസരിച്ചു് കുടുംബത്തിലെ ചെലവും പലതരത്തിലായിരിക്കും. അതനുസരിച്ചു ബജറ്റും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും.

കുടുംബത്തിന്റെ ജീവിതനിലവാരം മാറുന്നതോടൊപ്പം ബജറ്റിന്റെ രൂപവും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ ബജറ്റിന്റെ തത്വങ്ങൾക്കു് യാതൊരു മാറ്റവും സംഭവിക്കുകയില്ല. ഉദാഹരണമായി, ആരംഭദശയിൽ ഭാര്യയും ഭർത്താവും മാത്രമുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലെ ചെലവിനെക്കാൾ കൂടുതലായിരിക്കും ആ കുടുംബത്തിന്റെ വികസനദശയിലുണ്ടാകുന്ന ചെലവുകൾ. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കളോടുള്ള ചുമതലകളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചു സ്വസ്ഥരായി കഴിയുമ്പോൾ അവരുടെ ചെലവിനങ്ങൾ പിന്നെയും മാറുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പ്രാരംഭദശയിലെ ബജറ്റ് മറ്റു ജീവിതദശകളിൽ എത്ര അപ്രായോഗികമാണെന്നു് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കാല

ത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളനുസരിച്ച് ബജറിനും മാറ്റം വരുത്തിയില്ലെങ്കിൽ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകയില്ല.

കുടുംബബജറ് ആവശ്യമോ?

സമാധാനവും സന്തുഷ്ടവുമായ കുടുംബജീവിതം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവക്ക് ബജറ് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു ഘടകമാണ്. നമുക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും ആ ലക്ഷ്യം മുൻനിത്തി നാം മുന്നോട്ട പോകുകയും ചെയ്യുന്നവെങ്കിൽ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കെതിരായി വരുന്ന ഏതു പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും തരണംചെയ്യുവാൻ നാം തയ്യാറാകും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മുൻകൂട്ടി ഒരു ബജറ് ആവശ്യമാണ്. കാലക്രമേണ ബജറ് നമ്മുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിത്തീരും. ബജറ് ഒരു നല്ല അദ്ധ്യാപകനാണ്. പല പുതിയ കാര്യങ്ങളും അതു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കും.

ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമായ ഒരു കുടുംബജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ദമ്പതികളുടെ ഭാവിയിലേക്കുള്ള പ്രതീക്ഷാപരമായ ഒരെത്തിനോട്ടം എന്നു ബജറിനെ നമുക്കു വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഒരു പിതാവിനു് തന്റെ പുത്രിയെ നല്ല നിലയിൽ വിവാഹം കഴിച്ചയയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്. അഥവാ, തന്റെ പുത്രനെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് അയയ്ക്കാൻ താല്പര്യമുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. വരുമാനം തുച്ഛമായിരിക്കാം. എങ്കിലും വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ അംശം ഇക്കാര്യങ്ങൾക്കായി മാറ്റിവയ്ക്കുന്നവെങ്കിൽ, തന്റെ മക്കളുടെ ഭാവിസുരക്ഷിതത്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ചവിട്ടുപടിയായില്ലേ അതു്?

കുടുംബബജറ് കുടുംബകലഹങ്ങൾ തീർക്കുന്ന ഒരു നല്ല ഡോക്ടറുംകൂടിയാണ്. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്–The way to a man's heart is through his stomach and the way to a woman's heart is through his pocket–എന്നു്. അപ്പോൾ നാവിനു രുചിയുള്ള നല്ല ഭക്ഷണം നല്കിയാൽ ഭർത്താവിനു സന്തോഷം; ഭർത്താവിന്റെ പോക്കറ് നിറഞ്ഞിരുന്നാൽ ഭാര്യയ്ക്കും സന്തോഷം. മിക്കവാറും നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ, ഭർത്താവു് വീട്ടാവശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരു തുക ഭാര്യയെ ഏൽപ്പിക്കും. ചെറിയ ചെറിയ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഈ തുക പലതവണ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഭർത്താവിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലിനു് വിപരീതമായിരിക്കും അതു്. ഭർത്താവിന്റെ കൈയിൽ ആവശ്യത്തിനുള്ള പണമില്ലെന്നവരുമ്പോൾ ഭാര്യയ്ക്കും മുറുമുറുപ്പ്;

തന്റെ ഭാര്യ ഒരു ധാരാളിയാണല്ലോ എന്നു കരുതി ഭർത്താവിനും അസ്വസ്ഥത. ഇതു കുടുംബകലഹത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കാതെ, സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാൻ ബജറ്റെന്ന ഡോക്ടർക്കു കഴിയും. എല്ലാവക്കും, സ്വീകാര്യമായ ഒരു പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കി അതനുസരിച്ചു മുമ്പോട്ടു പോയാൽ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയും ഉണ്ടാകയില്ല. പണം, ഒരായുധമാണെന്നു് ഇരുകൂട്ടരും മനസ്സിലാക്കണം. അതു വേണ്ടതുപോലെ ഉപയോഗിക്കാൻ പഠിക്കുകയുംവേണം. ഒരിക്കലും പണം നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ഭരിക്കാൻ അനുവദിക്കരുതു്. അതിന്റെ ഉപയോഗം നിയന്ത്രിക്കുക.

ബജറ്റു് ഒരു നല്ല മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശിയാണു് (കൗൺസിലറാണു്). കാരണം, കുടുംബത്തിലെ വരവുചെലവുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ശരിയായ ധാരണ അതു് കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു നൽകുന്നു. ഒരേ സാഹചര്യത്തിൽ ഒരേ വരുമാനമുള്ള രണ്ടു കുടുംബങ്ങൾ പണം ചെലവാക്കുന്നതു് ഒരേ രീതിയിലായിരിക്കുകയില്ല. കാരണം അവരുടെ ലക്ഷ്യം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. അങ്ങനെ, പുതിയ വസ്ത്രമോ, പുതിയ ആഭരണമോ തനിക്കു ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടും, തന്റെ കൂട്ടുകാരിക്കു് ലഭിച്ചതുകൊണ്ടും ഒരു നവവധു പരിഭവിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. തന്റെ ഭർത്താവു തന്നെ അവഗണിക്കുന്നുവെന്നു് വിചാരിക്കുകയും വേണ്ട. ശരിയായി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു ബജറ്റു് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കും, എന്തുകൊണ്ടാണു് അവളുടെ ഭർത്താവു് അവളെ പരിഗണിക്കാതിരിക്കുന്നതെന്നു്.

കുടുംബത്തിലെ ഏതാവശ്യങ്ങൾക്കാണു് മുൻതൂക്കം നല്കേണ്ടതെന്നും, ഏതിനങ്ങളിൽനിന്നാണു് ചെലവുകൾ വെട്ടിച്ചുരുക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ളതെന്നും എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ബജറ്റു് ഒരു സഹായിയാണു്. അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നല്കുന്നു. അനാവശ്യചെലവുകൾ ചുരുക്കാനും ചിലപ്പോൾ ഒഴിവാക്കാനും ബജറ്റു് സഹായിക്കും.

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വേണ്ടതുപോലെയുള്ള പരിശീലനം നല്കുന്നതിനും ബജറ്റു് ഒരു സഹായിതന്നെയാണു്. ജനാധിപത്യസമ്പ്രദായം നടപ്പിൽവന്നിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് ബജറ്റു് തയ്യാറാക്കുന്നതിലും, പണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലും മറ്റും കുട്ടികളെക്കൂടെ സഹകരിപ്പിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. കുട്ടികൾക്കു് ചില്ലറ പൈസ മോഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രവണത

ഉണ്ട്. അതിനുകാരണം, മാതാപിതാക്കൾ പണമിടപാടുകളിൽനിന്നു കുട്ടികളെ അകറ്റി നിർത്തുന്നതോ, പണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അമിതപ്രാധാന്യം നൽകുന്നതോ ആണ്. അങ്ങനെ കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകാവുന്ന ഈ ദുശ്ശീലം ഒഴിവാക്കാൻ അവരെക്കൂടി സഹകരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ബജറ്റ് സഹായകമാണ്. കുഞ്ഞുങ്ങൾ സമ്പാദ്യശീലമുള്ളവരാകാനും ഇതു് ഒരു മാർഗ്ഗമായിരിക്കും.

(A) കുടുംബബജറ്റ് എങ്ങനെ തയ്യാറാക്കാം?

ഒരു കുടുംബബജറ്റ് ഭാഗികമോ പൂർണ്ണമോ ആയ ഒരു പ്ലാൻ ആകാം. ഭാഗികമായ പ്ലാൻ എന്നു പറയുന്നതു കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, കടംവീട്ടൽ, നികുതി, വീട്ടുപണി എന്നിങ്ങനെ ചില കാര്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. പൂർണ്ണമായ പ്ലാനിൽ എല്ലാ ചെലവിനങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കും.

ഈ പ്ലാൻ ഹ്രസ്വകാലത്തേയ്ക്കോ ദീർഘകാലത്തേയ്ക്കോ തയ്യാറാക്കാം. സാധാരണയായി, കുടുംബബജറ്റ് ഒരു വർഷത്തേയ്ക്കാണ് തയ്യാറാക്കാറുള്ളതു്. കാരണം, ഇതിലും ചുരുങ്ങിയ കാലയളവാണെങ്കിൽ ഇൻഷ്വറൻസ്, നികുതി, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിവയ്ക്കുള്ള തുക മുഴുവനായി ഉൾപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കയില്ല. നീണ്ടകാലയളവാണെങ്കിൽ, എല്ലാ ചെലവിനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്താൻ ഓർമ്മിച്ചെന്നും വരികയില്ല. അതുകൊണ്ട് വാർഷിക ബജറ്റായിരിക്കും എപ്പോഴും നന്ന്.

ഒരു സാധാരണകുടുംബത്തിനുള്ള ബജറ്റിന്റെ കരടുരൂപം

1. ബജറ്റിന്റെ കാലദൈർഘ്യം ആദ്യം കണക്കാക്കുക. പിന്നീട് ആ കാലയളവിലേയ്ക്ക് ഓരോ കുടുംബാംഗത്തിന്റെയും ആവശ്യങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക (list) തയ്യാറാക്കുക.

2. തയ്യാറാക്കിയ ലിസ്റ്റിൽ ഓരോന്നിനും വേണ്ട തുക എത്രയെന്നു വെവ്വേറെ നിർണ്ണയിച്ചശേഷം, ആകെ ചെലവാകുന്ന തുക കണ്ടുപിടിക്കുക.

3. ആകെയുള്ള വരുമാനം നിർണ്ണയിക്കുക. (അതായതു്, പ്ലാൻ തയാറാക്കുന്ന കാലയളവിൽ ലഭിക്കാവുന്നതു്).

4. വരവും ചെലവും തുലനം ചെയ്യുക.

5. തയ്യാറാക്കിയ പ്ലാൻ വിജയപ്രദമായിരിക്കുമോ, അല്ലയോ എന്നു പരിശോധിച്ചു നിഗ്ഗമിക്കുക.

ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കൽ

കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനും ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും മുൻതൂക്കം നൽകിക്കൊണ്ട് ആദ്യപടിയായി ആവശ്യങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കുക. ഓരോ കുടുംബത്തിനും ഓരോ പൊതു ലക്ഷ്യമുണ്ടെങ്കിലും, വ്യക്തിപരമായ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളനുസരിച്ച്, തങ്ങൾക്കു പ്രധാനമെന്നു തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ഓരോ കുടുംബവും നൽകും. ഓരോരുത്തരുടെയും ആവശ്യങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക വേറെ വേറെ തയ്യാറാക്കി അവസാനം അവയെ തരംതിരിക്കണം. ഈ വിധമുള്ള തരംതിരിക്കൽ താരതമ്യേന പ്രയാസമാണ്. താഴെ കൊടുക്കുന്നവ സാധാരണ കുടുംബങ്ങളിലെ ചെലവിനങ്ങളാണ്. അവയെ പ്രാധാന്യമനുസരിച്ച് ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

1. ആദായനികുതി

2. ഭക്ഷണച്ചെലവ്:

a) വീട്ടിൽ തയ്യാറാക്കുന്നവ – അവയെ താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ തരംതിരിക്കാം.

1. ധാന്യങ്ങൾ 2. പരിപ്പുവർഗ്ഗങ്ങൾ, പയറുവർഗ്ഗങ്ങൾ
3. ഇറച്ചി, മീൻ, മുട്ട 4. പാൽ, തൈരു്, വെണ്ണ, നെയ്യ്
5. പച്ചക്കറികൾ 6. പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ 7. പലവ്യഞ്ജനങ്ങൾ 8. ചായ, കാപ്പി 9. പഞ്ചസാര, ശർക്കര, ചക്കര
10. എണ്ണ 11. ശിശുക്കൾക്കുള്ള ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ
12. ബേക്കറി സാധനങ്ങൾ 13. മറ്റുള്ളവ

b) പുറത്തുനിന്നും കഴിക്കുന്നവ

ഗൃഹനാഥനോ, നായികയോ, മറ്റു കുടുംബാംഗങ്ങളോ, ജോലിസ്ഥലത്തുനിന്നോ, പഠനസ്ഥലത്തുനിന്നോ ആഹാരം കഴിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ട തുക

3. വീട്ടുചെലവുകൾ

a) വീട്ടു വേലക്കാർ b) വാടകു് c) വെള്ളം (പട്ടണമെങ്കിൽ) d) വൈദ്യുതി e) വീട്ടുകരം f) വാടക (വാടകവീടെങ്കിൽ) g) ടെലിഫോൺ ചാർജ് h) റേഡിയോ

നികുതി i) വീടിന്റെ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ j) വളം, കീടനാശിനി മുതലായവ

4. വീട്ടുപകരണങ്ങൾ

a) അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ
b) പുതിയവ ഉദാ:– ഗൃഹോപകരണങ്ങൾ

5. വസ്ത്രം (ഓരോ കുടുംബാംഗത്തിനും ആവശ്യമുള്ളതു്)

a) വസ്ത്രംവാങ്ങൽ b) തയ്പിക്കൽ c) റെഡിമെയ്ഡുകൾ d) അലക്കുകൂലി e) ഡ്രൈക്ലീനിംഗ് f) ചെരിപ്പ്, ഷൂസ് (പുതിയവ വാങ്ങൽ, നന്നാക്കൽ) g) വിശേഷവസ്ത്രങ്ങൾ h) വിനോദത്തിനും കായികാഭ്യാസത്തിനും മറ്റുമായി വേണ്ടിവരുന്ന പ്രത്യേക വസ്ത്രങ്ങൾ i) യാത്രയ്ക്കുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ j) കിടക്കവിരി, മേശവിരി തുടങ്ങിയവ k) അടിയുടുപ്പുകൾ l) സോപ്പ് തുടങ്ങിയവ

6. ആരോഗ്യം

a) രോഗചികിത്സ b) പ്രഥമശുശ്രൂഷയ്ക്കു വേണ്ടവ
c) മറ്റിനങ്ങൾ

7. യാത്ര

a) ബസ്, ബോട്ട്, ട്രെയിൻ ചാർജ്ജുകൾ b) സ്വന്തം വാഹനമുണ്ടെങ്കിൽ പെട്രോളിന്റെ വില c) കേടു നന്നാക്കൽ d) ഇൻഷ്വറൻസ് e) ടാക്സി, ഓട്ടോ ചാർജ് തുടങ്ങിയവ f) പുതിയ വാഹനം വാങ്ങുന്നതിനു് നീക്കിവയ്ക്കൽ

8. ചില്ലറച്ചെലവുകൾ

a) കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം b) പത്രമാസികകൾ c) തൊഴിൽപരമായ ചെലവുകൾ d) ദാനം, ധർമ്മം e) വിനോദങ്ങൾ f) ഫണ്ടുകൾ, അസോസിയേഷൻ വരിസംഖ്യ തുടങ്ങിയവ

9. ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രത്യേക ആവശ്യങ്ങൾ

a) ബാർബർ b) മോടിക്കും, ആരോഗ്യത്തിനും (സോപ്പ്, ചീപ്പ്, പൗഡർ, ഷേവിംഗ് ക്രീം, കൺമഷി എന്നിവയ്ക്കു്)

10. ഭാവിക്കുവേണ്ടിയുള്ള മുൻകരുതലുകൾ

a) ബാങ്കുനിക്ഷേപങ്ങൾ b) ചിട്ടികൾ c) ഇൻഷ്വറൻസ് d) പ്രൊവിഡൻറ് ഫണ്ട് e) മറ്റിനം

ആദായനികുതി ആദ്യമായി കണക്കിലെടുക്കുന്നതു്, ഇതുംപ്പെടുത്താൻ വിട്ടുപോയെങ്കിൽ കുടുംബത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകളെല്ലാം തെറ്റിപ്പോകുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു്. ഓരോ ചെറിയ ഇനത്തിനുംവേണ്ടിയുള്ള തുക കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഓരോന്നും വിശദമായിതന്നെ എഴുതിയിരിക്കണം. പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവയെ അത്യാവശ്യങ്ങളെന്നും ആവശ്യങ്ങളെന്നും തരംതിരിക്കുന്നതു് ബജറുണ്ടാക്കാൻ ഒരു എളുപ്പവഴിയാണു്.

മൂല്യം നിർണ്ണയിക്കൽ

ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഓരോ ഇനത്തിനും വേണ്ട തുക നിണ്ണയിച്ചു് ആകെതുക കണക്കുകൂട്ടുന്നതിനാണു് മൂല്യം നിർണ്ണയിക്കൽ എന്നു പറയുന്നതു്. ഇതു് അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. ബജറുണ്ടാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതു് ഏകദേശം ഒരു നാലുമാസംമുമ്പേ ചെലവിനങ്ങളുടെ ശരിയായ ഒരു കണക്കു സൂക്ഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങുക. ഈ ചെലവിനങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്താൽ എന്തിനെല്ലാം വേണ്ടി തുക നീക്കിവയ്ക്കണമെന്നും എത്ര തുക മാറ്റിവയ്ക്കണമെന്നുമുള്ളതിനു് ഒരു ഏകദേശരൂപം കിട്ടും. കണക്കുകൂട്ടിത്തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ സാധനങ്ങളുടെ വിലവർദ്ധനയും പരിഗണിക്കണം. വിലയുടെ ഏറ്റക്കുറവനുസരിച്ചു് ഓരോന്നിനും അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന തുകയും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം. കൂടാതെ, ഓരോ ഇനത്തിനും അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന തുക, ആവശ്യമെന്നതോന്നുന്നതിൽ കൂടുതലായിരിക്കാനും ശ്രദ്ധിക്കണം. നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വിപരീതമായി തുക അപര്യാപ്തമെന്നു് വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ നിരാശരാകാതിരിക്കുന്നതിനാണു് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്.

വരുമാനം കണ്ടുപിടിക്കൽ

കുടുംബബജറ്റ് തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ ആ കുടുംബത്തിൽ താമസിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും യഥാർത്ഥവരുമാനം കണക്കാക്കേണ്ടതാണു്. എന്തെന്നാൽ, ബജറ്റ് നടപ്പിലാകാതെ പോകുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം, വരുമാനം ഉള്ളതിൽ കൂടുതലായി സങ്കല്പിക്കുന്നതാണു്. ഈ പടി എളുപ്പമാക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ടു്. അതായതു് വരുമാനത്തെ സുനിശ്ചിത വരുമാനം (Assured income) അനിശ്ചിത വരുമാനം (Possible income) എന്നിങ്ങനെ തരം തിരിക്കുക. ശമ്പളംകൊണ്ടുമാത്രം

ജീവിക്കുന്നവരുടെ വരുമാനം സുനിശ്ചിതമാണ്. എന്നാൽ കൃഷിക്കാർ, വ്യവസായികൾ, വ്യാപാരികൾ തുടങ്ങിയവരുടെ വരവിൽ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ കാണും. വലിയതുക ലഭിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഇക്കൂട്ടർ സ്വല്പംതുക മാറ്റിവയ്ക്കുന്നതായാൽ ആദായം കുറവുള്ള കാലങ്ങളിൽ ആ തുക ഉപയോഗിക്കാം. അത്യാവശ്യങ്ങൾ സുനിശ്ചിത വരുമാനംകൊണ്ടും ആവശ്യങ്ങൾ അനിശ്ചിത വരുമാനംകൊണ്ടും സാധിക്കണം. താഴെപ്പറയുന്ന വരവിനങ്ങളായിരിക്കാം ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്.

1. കാർഷികാദായം 2. ശമ്പളം 3. കൂലി 4. വാടക 5. പെൻഷൻ 6. ബിസിനസിൽനിന്നുള്ള ലാഭം 7. ബോണസ് 8. പലിശ 9. അലവൻസുകൾ 10. പാരിതോഷികങ്ങൾ 11. മറ്റു വരുമാനങ്ങൾ

വരവും ചെലവും തുലനംചെയ്യൽ

ഒരു ബജറ്റിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പടിയാണ് വരവും ചെലവും തുലനം ചെയ്യുകയെന്നത്. അതായത്, ആകെ കൂട്ടിയിരിക്കുന്ന ചെലവ്, ആകെയുള്ള വരുമാനത്തിനു തുല്യമായിരിക്കണം. ഇത് ഒരിക്കലും തുല്യമായിരിക്കുകയില്ല. ചെലവിനങ്ങൾക്കു തുകവയ്ക്കുന്നത് ആകെയുള്ള വരുമാനം കണ്ടുപിടിച്ചതിനുശേഷമല്ലല്ലോ. നാം മൂല്യം നിശ്ചയിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ആകെയുള്ള ആവശ്യങ്ങളേതാണ്. വരുമാനം കണ്ടുപിടിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു മനസ്സിലാകും, നമ്മുടെ ആശകളുടെ വലിപ്പം, ആകെ നമുക്കു ലഭിക്കാവുന്ന വരുമാനത്തിന്റെ പതിന്മടങ്ങു വലുതാണെന്ന്. അപ്പോൾ ഈ വരവും ചെലവും എങ്ങനെ തുല്യമാക്കും? രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് ഇതിനായി നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നത്: വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുക, ചെലവു ചുരുക്കുക.

വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയുള്ള കുടുംബനായികമാർ ജോലി അന്വേഷിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു മുഖ്യ ഉദ്ദേശ്യം വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കലാണ്. കുടുംബനായകനും ക്രമാനുസരണമുള്ള ജോലിക്കയറ്റമെ, മറ്റു ജോലികളിലും ഏർപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതു സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ കടംവാങ്ങി വരവുചെലവുകൾ തുലനം ചെയ്യാം. ഉദാഹരണമായി, വീട്ടുപകരണങ്ങൾ വാങ്ങുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു

എന്നിരിക്കട്ടെ. ഒരുമിച്ചു വലിയ തുകകൊടുത്തു സാധനങ്ങളും വാങ്ങുന്നതിനുപകരം, തവണകളായി പണം അടച്ചു സാധനങ്ങളും വാങ്ങാവുന്ന രീതി ഇന്നു നടപ്പിലുണ്ട്. ഈ രീതിക്കു പല ദൃഷ്യവശങ്ങളുമുണ്ട്. എങ്കിലും, ചിലരെ സംബന്ധിച്ചെങ്കിലും ഇതു ഗുണകരമാണു്.

ചെലവുചുരുക്കലാണു് ബജറ്റു തുലനംചെയ്യുന്നതിനുള്ള നല്ല മാർഗ്ഗം. കാരണം, സാമ്പത്തികക്ലേശത്തിൽനിന്നു മുക്തി പ്രാപിക്കാനും, മനസ്സിനു സന്തോഷം ലഭിക്കുവാനും ചെയ്യേണ്ടതു്, വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു് ഓരോ ആഗ്രഹവും സാധിക്കുകയല്ല, ആവശ്യങ്ങളും പരിമിതപ്പെടുത്തി ചെലവു ചുരുക്കുകയാണു്. മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങളും അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷേ, അവ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. തൊഴിലില്ലായ്മ ഒരു വലിയ പ്രശ്നമായിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പുതിയ തൊഴിൽ സമ്പാദിച്ചു് വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ വ്യാമോഹിക്കേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു്, ജീവിതനിലവാരം അല്പം താഴ്ത്തി സമാധാനമായി ജീവിക്കാനാണു് നോക്കേണ്ടതു്.

ബജറ്റു തയ്യാറാക്കുന്നതു്, ജീവിതലക്ഷ്യങ്ങളെയും, മൂല്യങ്ങളെയും മുൻനിർത്തിയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് വരവു ചെലവുകളും തുലനംചെയ്യുമ്പോഴും ഈ വസ്തുത വിസ്മരിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. പട്ടികയിലുണ്ടായിരുന്നവ എല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തുക. എന്നാൽ അവയ്ക്കനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന തുക കുറേശ്ശെ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുക. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു സാധനത്തിനുപകരം വേറൊന്നു് ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ ചിലപ്പോഴും ചെലവു വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി, കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു് സമീകൃതാഹാരം നല്കാൻ വിലകൂടിയ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നില്ല. അതായതു് ആട്ടിറച്ചിക്കു പകരം, മാട്ടിറച്ചിയാകാം; ആപ്പിളിനു പകരം പേരയ്ക്കയാകാം; കാബേജിനുപകരം ചീരയോ മുരിങ്ങയിലയോ ആകാം. പച്ചക്കറികളും പഴവർഗ്ഗങ്ങളും അവ സുലഭമായുള്ള കാലാവസ്ഥയിൽ മാത്രം വാങ്ങുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ തുക കൂടുതൽ മുടക്കേണ്ടിവരും. കുടുംബനായകനോ, നായികയോ, മറ്റംഗങ്ങളോ ജോലിസ്ഥലത്തിനോ ആയി പോകുമ്പോഴും ഉച്ചക്ഷണം ഹോട്ടലിൽനിന്നു കഴിക്കുന്നതിനുപകരം വീട്ടിൽനിന്നു പാകപ്പെടുത്തി

കൊണ്ടുപോവുക. വിശേഷാവസരങ്ങൾക്കായി ഒന്നോ രണ്ടോ ജോഡി വസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുക.

ചിലർക്ക് ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ട്, ടിന്നുകളിൽ ലഭിക്കുന്ന ശിശുഭക്ഷണങ്ങളാണ് കുട്ടികൾക്കു നല്ലതെന്ന്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ പാൽപ്പൊടി, ഹോർലിക്സ് തുടങ്ങിയവയ്ക്കു വേണ്ടി ആവശ്യമില്ലാതെ പണം ചെലവഴിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേകിച്ചൊരു ഗുണവും കിട്ടാനില്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ചെലവുചുരുക്കലിനുള്ള വേറൊരുമാർഗ്ഗം അത്യാവശ്യമില്ലാത്ത ചെലവിനങ്ങൾ പ്ലാനിൽനിന്നും അപ്പാടെ നീക്കം ചെയ്യുകയാണ്. ഉദാഹരണമായി, എല്ലാ മാസത്തിലും സിനിമയ്ക്കുപോകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. ഇതു വിശേഷാവസരങ്ങളിലേക്കു മാത്രമായി മാറ്റിവയ്ക്കുക.

ബജറ്റു തുലനംചെയ്യുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ലളിതമായ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം, പണത്തിന്റെ സഹായംകൂടാതെതന്നെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുക എന്നതാണ്. പല കാര്യങ്ങൾ ഇതിനായി നിർദ്ദേശിക്കാം. വീട്ടുജോലികൾക്കായി ഒരാളെ നിയമിക്കുന്നതിനുപകരം കുടുംബാംഗങ്ങളെല്ലാവരുംകൂടെ സഹകരിച്ചു ജോലിനോക്കിയാൽ അത്രയും പണം ലാഭിക്കാം. പത്രമാസികകൾക്കായി ഒരു നല്ലതുക ചെലവാക്കുന്നതിനു പകരം, ഒരു വായനശാലയുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. അടുത്തപ്രദേശത്തു് വായനശാല ഇല്ലെങ്കിൽ ഏതാനും ആളുകൾ ചേർന്നാൽ ഒരു വായനശാല ആരംഭിക്കാൻ പ്രയാസമില്ലല്ലോ.

കോഴിവളർത്തുക, തേനീച്ചവളർത്തുക, കന്നുകാലിവളർത്തുക, പച്ചക്കറിത്തോട്ടമുണ്ടാക്കുക, സ്വയം തയ്ക്കുക, കരകൗശലവേലകൾ ചെയ്യുക തുടങ്ങിയവ ചെലവുചുരുക്കലിനും ആദായമുണ്ടാക്കുവാനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. ഓരോരുത്തനും തനിക്കുയോജിച്ച കുടിൽവ്യവസായങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു് വരവും ചെലവും തുലനംചെയ്യാൻ സഹായിച്ചേക്കും.

ബജറിന്റെ മൂല്യപരിശോധന

കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ആവശ്യങ്ങളും, ലക്ഷ്യങ്ങളും, കുടുംബത്തിന്റെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യങ്ങളും,

ബജറിന്റെ കാലയളവിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന അപ്രതീക്ഷിത മായ അത്യാഹിതങ്ങൾ, കടമുണ്ടെങ്കിൽ വീട്ടുന്നതിനുള്ള അപ രയാപ്തത എന്നിവയെല്ലാം മുൻകൂക്കം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു് ഇവിടെ പരിഗണിക്കണം.

ബജറ്റ് തുലനം ചെയ്തുകഴിയുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും കുടും ബാംഗത്തിനു് ആവശ്യമെന്നുതോന്നുന്ന ഇനം വിട്ടുപോയിട്ടു ണ്ടെങ്കിൽ അതുൾപ്പെടുത്തുക. അപകടം, മരണം, അസുഖങ്ങൾ ഇവ അപ്രതീക്ഷിതമായി കടന്നു കൂടുന്നവയായതുകൊണ്ടു് ഇക്കാര്യത്തിനായി ഒരു നിശ്ചിതതുക നീക്കിവയ്ക്കുക. ആവ ശ്യം വന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ തുക സമ്പാദ്യത്തിന്റെകൂടെ നിക്ഷേ പിക്കാം. നികുതി, ഇൻഷ്വറൻസ് എന്നീ ഇനങ്ങൾക്കു ഒരു വലിയ തുക ആവശ്യമാണു്. അവ ഒരു മാസത്തെ മാത്രം ചെലവായി കണക്കാക്കാതെ ഇവയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആകെ തുക യെ പന്ത്രണ്ടായി ഭാഗിച്ചു് ഒരു നിശ്ചിത തുക എല്ലാ മാസവും നീക്കി വയ്ക്കുക. എങ്കിലേ ബജറ്റ് പ്രായോഗികമാവുകയുള്ളൂ.

(B) തയ്യാറാക്കിയ ബജറിന്റെ വിനിയോഗവും നിയന്ത്രണവും

എപ്പോഴും ബജറിനെ നിയന്ത്രിക്കുക; ബജറ്റ് നമ്മെ നിയന്ത്രിക്കരുതു്. ബജറ്റ് പ്രായോഗികമാണോ, ക്രമീകര ണങ്ങൾ ആവശ്യമോ എന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാൻ നിയ ന്ത്രണം സഹായിക്കും. ഓരോന്നിനും അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന തുക അതിനായി മാത്രം ചെലവാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക; ചെലവി ന്റെ ശരിയായ കണക്കു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഇങ്ങനെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള അഞ്ചു രീതികളിൽവച്ചു് ഓ രോ കുടുംബത്തിനും സ്വീകാര്യമായ ഏതൊരു രീതിയും ഉപ യോഗിക്കാം.

ബജറുരീതി

ഈ രീതിയനുസരിച്ചു്, ഓരോന്നിനും ബജറിൽ അനുവ ദിച്ചിട്ടുള്ള തുകയനുസരിച്ചു് ചെലവുകൾ നിയന്ത്രിക്കാം. കുടും ബത്തിന്റെ ആരംഭദശയിൽതന്നെ ഈ രീതി പ്രായോഗിക മാക്കിയാൽ, വികസനഘട്ടത്തിൽ കൂട്ടികളും ഈ രീതിയോട്ട യോജിക്കും.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

ഇവിടെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ കോളവും ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം എന്നിങ്ങനെ ബജറ്റിലുള്ള ഓരോ ചെലവിനത്തെ കാണിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച്, ഭക്ഷണത്തിനായി അതിനനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുക കൈകാര്യം ചെയ്യുക; ആരോഗ്യത്തിനു് അതിൻറേതു മാത്രം; ഈ രീതി നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ ചെലവിനങ്ങളുടെ ഒരു കണക്കുകൂടെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കണം. ഓരോന്നിനും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതലാണോ അതോ കുറവാണോ ചെലവാകുന്നതെന്നറിയാൻ ഇതു സഹായിക്കും.

2. അലവൻസു് രീതി

ഈ രീതിയനുസരിച്ചു് വരവിൻറെ ഒരു ഭാഗം ചെലവിനങ്ങൾക്കായി മാറ്റി വയ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ മാറ്റിവച്ചിരിക്കുന്ന തുകയിൽനിന്നു് ഒരു നിശ്ചിത തുക ഭർത്താവു് ഭാര്യയ്ക്കു് ചെലവിനായി നൽകും. ബാക്കി തുക, നികുതി, ഇൻഷ്വറൻസു്, കരം, സമ്പാദ്യങ്ങൾ ഇവയ്ക്കായി ഭർത്താവും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ രീതിയാണു് അനിശ്ചിത വരുമാനം മാത്രമുള്ളവർക്കു് സ്വീകാര്യം. കാർഷികാദായംകൊണ്ടു് ഉപജീവനം നടത്തുന്നവർ, എഴുത്തുകാർ, കലാകാരന്മാർ, ഇവർക്കെല്ലാം അനിശ്ചിത വരുമാനമാണുള്ളതു്. അതായതു്, ചില സമയങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ തുക വരവു കാണും. ബാക്കി സമയങ്ങളിൽ ഒരു വരവും കാണുകയില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ആകെ കിട്ടുന്ന ആദായം വേണ്ട വിധത്തിൽ വിനിയോഗിച്ചെങ്കിലേ കുടുംബത്തെ മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അലവൻസു രീതി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കായി എപ്പോഴും ഒരു നിശ്ചിത തുക മാറ്റിവയ്ക്കേണ്ടതുകൊണ്ടു് കുടുംബത്തെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ വലിയ വിഷമം അനുഭവപ്പെടുകയില്ല.

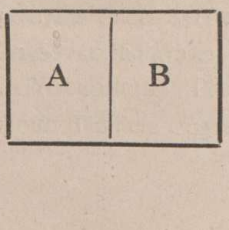

A + B = ആകെയുള്ള വരുമാനം

A = ചെലവിനങ്ങൾക്കായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന തുക

B = ഭർത്താവിൻറെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള തുക

3. തുല്യവേതനരീതി (Equal Salary Method)

ഈ രീതി, വലിയതുക വരുമാനമായി ലഭിക്കുന്നവർക്കു മാത്രം സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. ആകെയുള്ള വരുമാനത്തിൽ ഒരു ഭാഗം ചെലവിനങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കാം. ബാക്കിയുള്ള തുക ഭാര്യയ്ക്കും ഭർത്താവിനും ഒരുപോലെ വീതിച്ചെടുക്കാം. ഈ രീതിയുടെ ഒരു ഗുണം പണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ കുടുംബനായികയ്ക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നു എന്നതാണു്. ഭാര്യ സമ്പാദ്യശീലം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവളാണെങ്കിൽ ഈ രീതി നന്നായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ വീതമായി ലഭിക്കുന്ന പണം അനാവശ്യങ്ങൾക്കായി ചെലവഴിച്ചെന്നു വരാം.

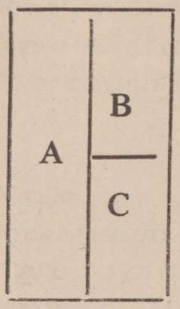

A+B+C = ആകെയുള്ള വരുമാനം

A = ചെലവുകൾക്കായി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള തുക

B, C = അധികതുക

4. തുല്യപങ്കിടൽ രീതി (Fifty-fifty System)

ഈ രീതിയിൽ ആകെയുള്ള വരുമാനത്തെ ഭർത്താവും ഭാര്യയും തുല്യമായി വീതിച്ചെടുക്കുന്നു. ഏതേതിനങ്ങൾ ഭർത്താവും ഭാര്യയും കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്നു് നേരത്തെതന്നെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കണം. സാധാരണയായി വസ്ത്രം, ക്ഷേണം, വീട്ടുചെലവുകൾ ഇവ ഭാര്യയും, നികുതി, വിദ്യാഭ്യാസം, യാത്ര, സമ്പാദ്യം, വാടക എന്നിവ ഭർത്താവുമാണു് കൈകാര്യം ചെയ്യുക. ഈ രീതിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകത, വരവു ചെലവുകളെപ്പറ്റി ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഒരുപോലെ അറിവുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നുള്ളതാണു്. ദമ്പതികൾ രണ്ടുപേരും ഉദ്യോഗസ്ഥരായിരിക്കുകയും കുടുംബത്തിൽ കൊച്ചുകുട്ടികൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയുമാണെങ്കിലേ ഈ രീതി നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കൂ എന്നൊരു ന്യൂനത ഈ രീതിക്കുണ്ടു്.

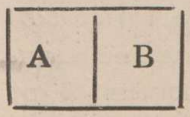

A+B = വരുമാനം
A = ഭർത്താവിന്റെ വീതം
B = ഭാര്യയുടെ വീതം

5. ആവശ്യമനുസരിച്ച് പണം നൽകുന്ന രീതി (The Handout Method)

ഇതാണ് ഏറ്റവും പഴയ രീതിയിലുള്ള പണവിനിമയ രീതി. ഈ രീതിയനുസരിച്ച് സാധാരണയായി കുടുംബനാ യകനോ, മറ്റു മുതിർന്ന ആളോ ആകെയുള്ള വരുമാനം സൂക്ഷി ക്കുന്നു. കൊടുക്കേണ്ടതു്, ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയാൽ മാത്രം, ഇയാളാ ആവശ്യക്കാരനു നല്കും. മക്കത്തായ രീതി (Patriarchal family) നിലവിലുള്ള കുടുംബങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും ഈ രീതി കാ ണാറുണ്ടു്. പണമിടപാടുകളെപ്പറ്റി ശരിയായ ഗ്രാഹ്യമില്ലാ ത്തവർക്കു പറ്റിയ രീതിയാണിതു്. പക്ഷെ, ഇതിന്റെ ഒരു ന്യൂനത, ഒരാൾക്കു കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വം നൽകുകയും മറ്റു ള്ളവർക്കു വരവുചെലവുകളെപ്പറ്റി അറിവില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് മനഃശാസ്ത്രപരമായി നോക്കിയാൽ ഈ രീതി അത്ര നന്നല്ല.

മേല്പറഞ്ഞവ കൂടാതെ, വളരെ ലളിതമായ ഒരു രീതി യുണ്ടു്. ഉടഞ്ഞ പഞ്ചസാരഭരണിയിൽ പണം സൂക്ഷിക്കുന്ന രീതി (Broken sugar bowl method) എന്നാണു് ഇതിനെ വിളി ക്കാറുള്ളതു്. വല്യമ്മമാരുടെ കാലത്തു് അവർ ചെറിയ ചെറിയ ടിന്നുകളിൽ പണം സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിട്ടു് ആവശ്യാനുസ രണം ചെലവഴിച്ചിരുന്നു. പൊട്ടിപ്പോയ ഭരണികളും ഇതി നായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നിരിക്കാം. ഈ രീതിയനുസരിച്ചു് ഓരോ ചെലവിനും ആവശ്യമായ തുക, ടിന്നുകളിലോ, ഭര ണികളിലോ, വാവട്ടമുള്ള കുപ്പികളിലോ അടച്ചു് അടുക്കള യിൽത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കും. ആവശ്യമനുസരിച്ചു്, അതാതിനു മാറ്റിവച്ചിരിക്കുന്ന പാത്രത്തിൽനിന്നും മാത്രം തുക എടുക്ക കയും വേണം. ഇതിന്റെ ഒരു വലിയ ഗുണം, കണക്കെഴുതി യില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും, ഓരോന്നിനും മാറ്റിവച്ചിരുന്ന തുക പര്യാപ്തമായിരുന്നോ, അതോ കൂടുതൽ തുക ചെലവഴിച്ചി ട്ടുണ്ടോ എന്നൊക്കെ പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷേ, ഈ രീതിയ്ക്കു് പല ന്യൂനതകളുമുണ്ടു്. പണം സൂക്ഷിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അനാവശ്യചെലവുകൾ ഉണ്ടാകാം. ഒന്നിനു മാറ്റിവച്ചിരിക്കുന്ന തുക മറ്റൊന്നിനായി വിനിയോഗി ച്ചെന്നുവരാം. കുട്ടികൾ ഉള്ള വീടാണെങ്കിൽ അവർക്കു പണം മോഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവണതയുണ്ടാകും. പോരെങ്കിൽ ഈ

സംഗതി മനസ്സിലാക്കുന്ന അയൽക്കാക്ക് വല്ലപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ അടുക്കളയിൽ ഒന്നു കടക്കണമെന്ന പ്രലോഭനവും ഉണ്ടാകാം.

ചെലവിനങ്ങളുടെ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

കണക്കുസൂക്ഷിപ്പിനുള്ള രീതി തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോഴും നാലു കാര്യങ്ങളും പ്രത്യേകം ഓർമ്മയിലിരിക്കണം.

1. ലളിതം (Simple)
2. സൗകര്യപ്രദം (Convenient)
3. കുടുംബത്തിന്റെ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിനു് അനുയോജ്യം (Adequate)
4. എളുപ്പം മാറാം വരുത്താവുന്നതു് (Flexible)

ചെലവിനങ്ങളുടെ കണക്കുകളും സൂക്ഷിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു്, ബജറ്റിൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിൽതന്നെയാണോ ചെലവുകളും നടക്കുന്നതെന്നു് അറിയുന്നതിനാണു്. കണക്കു കുറിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നതു് കുറപ്പെടുത്തുവാനല്ല എന്നു് കുടുംബാംഗങ്ങളും മനസ്സിലാക്കണം. ഓരോന്നിനും അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന തുകയിൽ പോരായ്മയുണ്ടോ ആവശ്യത്തിൽ വളരെ കൂടുതലാണോ എന്നറിയേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. അതിനാൽ ശരിയായ കണക്കുകളും സൂക്ഷിച്ചേ മതിയാവൂ.

പണം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ പല രീതികളുള്ളതുപോലെ, ചെലവുകളും കുറയ്ക്കാനും പല രീതികളുണ്ടു്. പ്രായോഗികമായി നടപ്പാക്കാവുന്ന മൂന്നു രീതികളും പ്രതിപാദിക്കാം.

1. ഷീറ്റ് രീതി (Sheet system)

പേരിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ കണക്കെഴുതാൻ കടലാസ് ഷീറ്റുകളും ഉപയോഗിക്കാം. ഷീറ്റ് അടുക്കളയിലെ അലമാരിയുടെ പുറകിലോ, ഭിത്തിയിലോ, ജനാലയുടെയോ, വാതിലിന്റെയോ പിന്നിലോ ഒട്ടിക്കാം. ഷീറ്റിന്റെ മുകൾവശം മാത്രം ഒട്ടിക്കുക. അടുത്തുതന്നെ ഒരാണി തറച്ച് ഒരു പെൻസിലും ചരടിൽ കെട്ടിയിടുക. കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും വാങ്ങിയാൽ,

Date	Items	Rs.	Ps.

ഉടൻതന്നെ അതു് ഈ കടലാസ്സിൽ കുറിക്കാം. സാധനംവാങ്ങിയ തീയതി, സാധനത്തിന്റെ പേരു്, അളവു്, വില ഇവയെല്ലാം അതാതു കോളത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കണം. ഒരു ദിവസത്തിന്റെയോ, ആഴ്ചയുടെയോ, മാസത്തിന്റെയോ അവസാനത്തിൽ ആകെ തുകയും, ഓരോന്നിനും ചെലവായ തുകയും കണ്ടുപിടിക്കാം. ഈ രീതി വളരെ എളുപ്പമാണെങ്കിലും പിശകുപറ്റാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നോക്കണം. വീട്ടിൽ കുട്ടികളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഷീറ്റുകളും കീറിക്കളഞ്ഞെന്നും വരാം.

2. നോട്ടുബുക്കുരീതി

പേപ്പർ രീതിയേക്കാളും സുരക്ഷിതമായ മാർഗ്ഗമാണു് നോട്ടുബുക്കുരീതി. കണക്കെഴുതുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക ബുക്കുകളും വാങ്ങാൻ കിട്ടും. സൂക്ഷിക്കാനെളുപ്പമുള്ള ഈ രീതി വളരെ പ്രായോഗികമാണു്. ഓരോ ഇനത്തിനും ഇത്രമുതൽ ഇത്രവരെ പേജു് എന്നു് ഏറ്റവും ആദ്യത്തെ പേജിൽ കുറിച്ചിട്ടു് അതാതിനങ്ങളും ആ പേജുകളിൽതന്നെ എഴുതാൻ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഓരോ ഇനത്തിനും ചെലവായതെത്രയെന്നു് എളുപ്പത്തിൽ കൂട്ടിയെടുക്കാം. വരവും ചെലവും തുലനം ചെയ്യാനും ഈ രീതി സഹായിക്കും. (അനുബന്ധം 1 കാണുക)

3. ഫയൽരീതി

ഈ രീതിയിൽ, ഓരോ ഇനത്തിനും വേറെ വേറെ ഫയലുകളും സൂക്ഷിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഓരോന്നിന്റെയും ചെലവുകളും വേറെ വേറെ കടലാസ്സിലെഴുതി ഫയലുചെയ്യാം. സാധനങ്ങളും വാങ്ങുമ്പോളും ബില്ലുകിട്ടിയാൽ അതും ഫയലുചെയ്യാം. ഈ രീതിയുടെ ഗുണം ഓരോ ഇനത്തിനുവേണ്ടിയും എത്ര തുക ചെലവായെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ എളുപ്പമാണെന്നുള്ളതാണു്.

മേൽ വിവരിച്ച രീതികളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നു സ്വീകരിച്ചു് ബജറ്റിന്റെ കാലാവധിവരെ ശരിയായ കണക്കു

സൂക്ഷിച്ചാൽ, ബജറ്റനുസരിച്ചുതന്നെയാണോ ചെലവുകൾ നടക്കുന്നതെന്നു് മനസ്സിലാക്കാം.

(C) ബജറ്റ് എങ്ങനെ വിലയിരുത്താം?

മാനസികസംതൃപ്തിയാണു് ബജറ്റിനെ വിലയിരുത്തുന്ന മാനദണ്ഡം. പദ്ധതിയനുസരിച്ചു് ബജറ്റ് നിയന്ത്രിക്കുമ്പോൾ സംതൃപ്തി അനുഭവപ്പെടുന്നെങ്കിൽ ബജറ്റ് വിജയമാണെന്നു് അനുമാനിക്കാം. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിനു് ബജറ്റ് സഹായിക്കുന്നെങ്കിൽ അതും ബജറ്റിന്റെ നേട്ടംതന്നെയാണു്.

പണത്തിന്റെ വിനിമയകണക്കുകളും വിലയിരുത്തലിനെ സഹായിക്കുന്ന മുഖ്യഘടകമാണു്. ഓരോ ഇനത്തിനും മാറ്റിവച്ചിരുന്നതു് പര്യാപ്തമായിരുന്നോ, സമ്പാദ്യം എത്ര, പുതിയ ബജറ്റ് ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തണം എന്നൊക്കെ ഇതു് വെളിവാക്കും. ന്യൂനതകൾ കണ്ടുപിടിച്ചാൽ അവയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് ഒരു പുതിയ ബജറ്റ്തന്നെ തയ്യാറാക്കേണ്ടിവന്നേക്കും.

വിലയിരുത്തൽ എപ്പോഴും വരവിന്റെയും ചെലവിന്റെയും ഒരു താരതമ്യപഠനമാണു്. ഇവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയെ കാണിക്കും. ദീർഘകാലലക്ഷ്യങ്ങൾക്കാണു് ഇവിടെ മുൻതൂക്കം നല്ലാറുള്ളതു്.

ലഡ്ജർ, ബാലൻസ്ഷീറ്റ് എന്നീ രണ്ടു രീതികളാണു് ഇതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു്.

1. ലഡ്ജർ

ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥിരആസ്തിബാധ്യതകളുടെ കണക്കു് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കണം. ആസ്തികളാണോ, ബാധ്യതകളാണോ കൂടുന്നതെന്നു് കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഇതു് സഹായിക്കും. അവയെപ്പറ്റിയുള്ള വിശദവിവരങ്ങൾ അതാതിനുള്ള ഷീറ്റിൽ കാണിച്ചിരിക്കണം. ബാധ്യതകൾ കൊടുത്തുതീർക്കുന്നതനുസരിച്ചു് ആസ്തി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഓരോന്നിലും ഉള്ള ബാധ്യത എത്രയെന്നു് പെട്ടെന്നു് കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഈ രീതി സഹായിക്കും (അനുബന്ധം 2 കാണുക).

2. ബാലൻസ് ഷീറ്റ്

ലഡ്ജറിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വേറൊരു രീതിയാണ് ബാലൻസ്ഷീറ്റ്. ആസ്തികളും ബാദ്ധ്യതകളും ഒരേ ഷീറ്റിൽത്തന്നെ കുറിച്ചിട്ട് അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അതേഷീറ്റിൽത്തന്നെ കാണിച്ചിരിക്കും. ആസ്തിയാണോ, ബാദ്ധ്യതയാണോ കൂടുന്നത്, ബാദ്ധ്യത എത്രയുണ്ട് എന്നൊക്കെ ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ രീതി വളരെ സഹായകമാണ്. ഓരോ വർഷത്തിന്റെയും അവസാനം ആസ്തികളും ബാദ്ധ്യതകളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കണം. (അനുബന്ധം 3 കാണുക)

പദ്ധതി (plan) തയാറാക്കി, നടപ്പിൽ വരുത്തി (Control) അതിനെ വിലയിരുത്തി (evaluation) കഴിയുമ്പോഴേ മാത്രമേ ബജറ്റ് പൂർത്തിയാകൂ. വിലയിരുത്തൽ നടത്തിയെങ്കിൽ മാത്രമേ ബജറ്റുകൊണ്ട് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളും നേടാമോ എന്നു മനസ്സിലാക്കാനാവൂ.

ലഡ്ജറിലും ബാലൻസ് ഷീറ്റിലും ബാദ്ധ്യതകഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവയുടെ മൂല്യം മാത്രമേ കണക്കാക്കൂ. ഉദാഹരണമായി, സ്ഥലം വാങ്ങാൻ ബാങ്കിൽ നിന്നും ഇരുപതിനായിരം രൂപ കടമെടുത്തെന്നിരിക്കട്ടെ. അതു കൊടുത്തുവീട്ടുന്നതനുസരിച്ചു മാത്രമേ സ്ഥലത്തിന്റെ വില വർദ്ധിക്കൂ. കൊടുത്തു വീട്ടാത്ത കാലത്തോളം ആ തുക ബാദ്ധ്യതയാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഇൻസ്റ്റാൾമെൻറ് രീതിയിൽ ഒരു തയ്യൽ മെഷീൻ വാങ്ങിയെന്നിരിക്കട്ടെ. ഓരോ ഇൻസ്റ്റാൾമെൻറ് അടയ്ക്കുന്നതനുസരിച്ച് ബാദ്ധ്യത കുറഞ്ഞും ആസ്തി ഏറിയും വരും. ഇതു് കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനർത്ഥം ബജറ്റിൽ ഇതിനുള്ള തുക ഉൾപ്പെടുത്തിയില്ലെന്നതായിരിക്കാം. എങ്കിൽ വേണ്ടമാറ്റം ബജറ്റിൽ വരുത്തണം.

ആസ്തിബാദ്ധ്യതകളും കണ്ടുപിടിച്ചശേഷം താഴെകൊടുത്തിരിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഉത്തരം നല്കിയാൽ ബജറ്റ് വിജയമായിരുന്നോ പരാജയമായിരുന്നോ എന്നു് അറിയാം.

1. കടങ്ങൾ

a) ഏതെങ്കിലും പുതിയ കടമുണ്ടോ? തുകയെത്ര? എവിടെനിന്നു വാങ്ങി? എന്തിനു്?

b) പലിശയിനത്തിൽ എന്തു നൽകാനുണ്ട്?

c) നികുതി, കരം, ഇൻസ്റ്റാൾമെൻറ്, ഇൻഷ്വറൻസ് ഇവ കുടിശ്ശികയുണ്ടോ? എത്ര?

2. ഭാവി സുരക്ഷിതത്വത്തിനുവേണ്ടി

a) പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹം നടത്താൻ എന്തെങ്കിലും പദ്ധതി ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

b) കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി എന്തുമാറ്റം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്?

c) ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് ഒരു തുക മാറ്റി വച്ചിട്ടുണ്ടോ?

d) നിക്ഷേപങ്ങൾ എത്രതരം? എവിടെ? എന്തിനു്?

e) ഇൻഷ്വറൻസിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ടോ? ഏതുതരത്തിലുള്ളതു്? എന്തിനു്? പ്രീമിയം ക്രമമായി അടയ്ക്കുന്നുണ്ടോ?

f) പുതിയ വസ്തുക്കൾ വാങ്ങിയോ? വിലയെത്ര?

g) വീടിനു് എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്തിയോ? മാറ്റം വരുത്തിയതുകൊണ്ടു് വീടിനു് മുൻപുണ്ടായിരുന്ന വിലയിൽ വന്ന മാറ്റമെന്തു്?

h) പുതിയ കെട്ടിടം പണിതോ? ചെലവെത്ര?

i) പുതിയ വീട്ടുപകരണങ്ങൾ വാങ്ങിയോ? വിലയെത്ര?

j) പുതിയ ബിസ്സിനസ്സിൽ ഓഹരിയെടുത്തിട്ടുണ്ടോ? ഓഹരിയുടെ മൂല്യമെത്ര?

k) കാറോ മറ്റു വാഹനങ്ങളോ വാങ്ങിയോ? വിലയെത്ര?

l) വീട്ടുപകരണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടു് പുതിയതു വാങ്ങിയോ? വാങ്ങിയെങ്കിൽ വിലയിലുള്ള വ്യത്യാസമെത്ര?

m) ആസ്തിയും ബാദ്ധ്യതയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെത്ര?

n) ആസ്തി കൂടിയോ? കുറഞ്ഞോ? ബാദ്ധ്യത കൂടിയോ? കുറഞ്ഞോ?

ഈ ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തികഭദ്രത ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. ഒരു കുടുംബബജറ്റ് ഭാവിഭദ്രതയ്ക്കുള്ള വാശ്വാനമാണെന്നു് മറക്കാതിരിക്കുക. ബജറ്റ് തയ്യാറാക്കലും ചെലവിന്റെ കണക്കു സൂക്ഷിക്കലും ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്നു് ഭാവി ഭദ്രതയ്ക്കു് മുൻതൂക്കം നൽകുന്നവർക്കു് ഒരിക്കലും തോന്നാനിടയില്ല.

അനുബന്ധങ്ങൾ

അനുബന്ധം 1

2. നോട്ടുബുക്കുരീതിയിൽ കണക്കെഴുതുന്ന രീതി

തീയതി	വിവരങ്ങൾ	വരവ് രൂ.	പൈ.	ചെലവ് രൂ.	പൈ.
1-1-'83	ശമ്പളം	600	00		
	ഭക്ഷണം			2	00
	മരുന്ന്			5	00
	പുസ്തകം			3	00
2-1-'83	നെല്ലുവിറ്റയിനം	300	00		
	പാൽ			50	00
	പത്രം, മാസികകൾ			15	00
	പച്ചക്കറി			10	00
	ദാനം			2	00
3-1-'83	കടംകൊടുത്തത്			50	00
	വാടകയിനം	50	00		
	കടം വാങ്ങിയത്	10	00		
4-1-'83	കടം തിരികെ കൊടുത്തത്			10	00
	ഇറച്ചി, മീൻ			20	00
	യാത്രച്ചെലവ്			5	00
	കടം തിരികെ കിട്ടിയത്	50	00		
	സമ്മാനം			10	00
5-1-'83	കറൻറ് ചാർജ്ജ്			30	00
	കാലിത്തീറ്റ			20	00
	ദിനപത്രം			10	00
	പഴങ്ങൾ			5	00
		1010	00	247	00

അടുത്ത പേജിൽ, വരവിനങ്ങളുടെയും ചെലവിനങ്ങളുടെയും ആകെ തുക അതാതിന്റെ കോളത്തിൽ എടുത്തെഴുതുക. ഓരോ പേജിന്റെയും അവസാനം ബാക്കി എത്രയുണ്ടെന്നു കാണാം. ചെലവിനങ്ങൾ അവശ്യാനുസരണം നിയന്ത്രിക്കാൻ ഇതു സഹായിക്കും.

അനുബന്ധം 2

ലഡ്ജർ – ഒരു മാതൃക.

വസ്തുവിന്റെ ആസ്തികത്വം—കണക്കുകാണിക്കുന്ന ഷീറ്റ്

തീയതി	വിവരങ്ങൾ	രൂ.	പൈ.
1-1-'82	വസ്തുവിന്റെയും വീടിന്റെയും മാക്റ്റ് വില.....	75,000	00
	പുതുതായി വാങ്ങിയ വസ്തുവിന്റെ വില.....	10,000	00
	തയ്യൽ മെഷീൻ	700	00
	ബാങ്കിൽ നിന്നെടുത്ത തുക തിരിച്ചടച്ചത്.....	25,000	00
	പലിശയിനത്തിൽ അടച്ചുതീർത്തത്.....	500	00
	വാഷിംഗ് മെഷീൻ തവണരീതിയിൽ വാങ്ങിയതിൽ അടച്ചുതീർത്ത തുക....	800	00
	വീട്ടുപകരണങ്ങളുടെയും ഫർണിച്ചറുകളുടെയും മാക്റ്റു വില	3000	00
31-12-'82	വസ്തുവിന്റെ ആകെ മൂല്യം.....	1,15,000	00

വസ്തുവിന്റെ ബാദ്ധ്യതകത്വം കാണിക്കുന്ന ഷീറ്റ്

തീയതി	വിവരങ്ങൾ	രൂ.	പൈ.
1-1'81	വസ്തുവിന്റെയും വീടിന്റെയും വിലയുടെ ഇടിവ്.....	5000	00
	വീട്ടുപകരണങ്ങളുടെയും ഫർണിച്ചറുകളുടെയും വിലയിടിവ്.....	250	00
	വാഷിംഗ് മെഷീൻ വാങ്ങിയ വകയിൽ അടച്ചുതീർക്കാനുള്ള തുക.....	1300	00
	പലിശ ഇനം.....	500	00
	കടം വാങ്ങിയത്.....	1000	00
31-12-'81	വസ്തുവിന്റെ ബാദ്ധ്യത	8050	00

ഇതിൽനിന്നും ബാലൻസ് ഷീറ്റ് ഉണ്ടാക്കുന്ന രീതി അനുബന്ധം 3-ൽ കാണുക

അനുബന്ധം 3

ബാലൻസ് ഷീറ്റ്–മാതൃക

വിവരങ്ങൾ	ഡിസം.31 1980	ഡിസം.31 1981	ഡിസം.31 1982
ആസ്തികൾ:			
ബാങ്ക് നിക്ഷേപം	2000.00	3200.00	5000.00
ഇൻഷ്വറൻസ് അടച്ചുതീർത്തത്	500.00	625.00	800.00
വസ്തുവിന്റെയും വീടിന്റെയും മൂല്യം....	65000.00	75000.00	85000.00
വീട്ടുപകരണങ്ങൾ	3000.00	4500.00	5000.00
ആകെ....	70500.00	83325.00	95800.00
ബാദ്ധ്യതകൾ:			
കടമെടുത്ത തുകയും പലിശയും	10000.00	1500.00	
വാഷിംഗ് മെഷീൻ വാങ്ങിയ വകയിൽ അടക്കാനുള്ള തുക..	1500.00	1300.00	1100.00
ആകെ....	11500.00	2800.00	1100.00
ബാലൻസ്:			
(ആസ്തി, ബാദ്ധ്യതകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം)			
ആസ്തികൾ.....	70500.00	83325.00	95800.00
ബാദ്ധ്യതകൾ	11500.00	2800.00	1100.00
	59000.00	80525.00	94700.00
		80525.00	94700.00
ആസ്തിയിലുള്ള വർദ്ധന		59000.00	80525.00
(രണ്ടുവർഷത്തെ ബാലൻസുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം)		21525.00	14175.00

അനുബന്ധം 4

ബജറ്റ് തയാറാക്കി വിലയിരുത്തുന്ന വിധം

ചെലവിനങ്ങളം	അനുവദിച്ച തുക * രൂ.	പൈ.	ചെലവായ തുക ○ രൂ.	പൈ.
1. ആദായനികുതി (ഇല്ല)				
2. ഭക്ഷണം (ഓരോന്നിനും അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ആകെ തുക)	340	00	350	00
3. വീട്ടുചെലവുകളം	50	00	35	00
4. വീട്ടുപകരണങ്ങളം.....	10	00	5	00
5. വസ്ത്രം.....	20	00	10	00
6. ആരോഗ്യം	20	00	45	00
7. യാത്ര	30	00	25	00
8. ചില്ലറച്ചെലവുകളം	20	00	10	00
9. വ്യക്തിപരമായ ചെലവുകളം ..	10	00	12	00
10. സമ്പാദ്യങ്ങളം	200	00	200	00
ആകെ....	700	00	692	00
	700	00		
	692	00		
ബാക്കി.....	8	00		
	* പഴയ കണക്കിൽനിന്നും കണ്ടുപിടിച്ച തുക; ഒരു മാസത്തേയ്ക്കു മാറ്റി വയ്ക്കുന്നതു്.		○ കണക്കു സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു കണ്ടുപിടിച്ചതു്.	

24

സന്തുഷ്ടകുടുംബത്തിനു് ഒരു ആരോഗ്യപരിപാടി

ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതു് ഗൃഹവും പരിസരവുമാണു്. വ്യക്തികളും ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കുകയും സഹവർത്തിത്വത്തോടെ പെരുമാറുകയും ഒരാളുടെ ജീവിതവും പെരുമാറ്റവും മറ്റെല്ലാവരെയും ബാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഘടകമാണല്ലോ കുടുംബം.

ആരോഗ്യരക്ഷയ്ക്കു് അനുഗുണമായ വീടു്

ഒരു വ്യക്തിക്കു് അഭയസ്ഥാനവും വിശ്രമകേന്ദ്രവും മാത്രമല്ല, സ്നേഹവും, സംതൃപ്തിയും, ആശ്വാസവും എല്ലാമെല്ലാം നിർലോഭം കിട്ടുന്ന ഒരു സ്ഥലം കൂടിയായിരിക്കണം അവന്റെ ഗൃഹം. നല്ല ആഹാരം, ശ്രദ്ധവായു, വിശ്രമം, വിനോദം, രോഗാവസ്ഥയിൽ ആത്മാർത്ഥമായ പരിചരണം, ഇവയും മാനസിക വളർച്ചയും നേടാനുള്ള ഒരു സങ്കേതമായിരിക്കും നല്ല കുടുംബം.

ആരോഗ്യമാണല്ലോ ഏറ്റവും വലിയ സ്വത്തു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആരോഗ്യരക്ഷ ആരംഭിക്കേണ്ടതും വീട്ടിൽത്തന്നെ. ഓരോ വീടിനും മട്ടിലും കെട്ടിലും വ്യത്യാസം കണ്ടേക്കാമെങ്കിലും അന്തേവാസികളുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിൽ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കുന്ന പൊതുവായ ചിലകാര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

ആരോഗ്യകരമായ ജീവിതത്തിനു് അവശ്യം വേണ്ട ഒന്നാണു് ശുദ്ധവായു. വായുസഞ്ചാരവും സൂര്യപ്രകാശവും കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ നിർമ്മിച്ചതായിരിക്കണം വീടു്, വലിപ്പത്തിൽ ചെറുതായിരുന്നാൽക്കൂടി.

വീട്ടമ്മയുടെ അദ്ധ്വാനഭാരം കുറയ്ക്കുന്നവിധത്തിലുള്ളതായിരിക്കണം ഗൃഹസംവിധാനം. എപ്പോഴും വ്യാപരിക്കേണ്ടിവരുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അടുത്തടുത്തു ഒരേ തലത്തിലും സംവിധാനം ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഉദാഹരണത്തിനു് അടുക്കളയിൽനിന്നും സ്റ്റോറിലേയ്ക്കും പാത്രം കഴുകുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കും ധാരാളം പടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ, ദൂരക്കൂടുതലുണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു് വീട്ടമ്മയ്ക്കു് അനാവശ്യമായ ജോലിക്കൂടുതലും ക്ഷീണവും വരുത്തിവയ്ക്കും. അതുപോലെതന്നെ, ഇടുങ്ങിയ വാതിലുകളും ഇടനാഴികളും വളവുകളും തിരിവുകളും നിരവധി പടികളും ഉള്ള വീടു് കൂടുതൽ ആയാസമുണ്ടാക്കും.

ആരോഗ്യപരമായ ദിനചര്യയിലും ജീവിതത്തിനും അനിവാര്യമായ ഒരു ഘടകമാണു് ധാരാളം ശുദ്ധജലം. ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ആരോഗ്യനിലവാരം വീടിന്റെ വൃത്തിയിൽ നിന്നും ഏതാണ്ടൂഹിക്കാവുന്നതാണു്. വൃത്തിയായി ഗൃഹാന്തരീക്ഷം സൂക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ ധാരാളം വെള്ളം ആവശ്യമാണു്. അതിനുള്ള സൗകര്യം വീട്ടിൽനിന്നും അധികം അകലെയല്ലാതെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. ജോലിചെയ്യുമ്പോഴോ, കളിക്കുമ്പോഴോ, ശരീരത്തിലും വസ്ത്രങ്ങളിലും അഴുക്കുപുരണ്ടെന്നുവരാം. ആ അഴുക്കോടെ കിടന്നുറങ്ങേണ്ടിവരിക കഷ്ടമാണു്. ശുദ്ധജലസ്രോതസ്സു് മലിനമാകാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. രോഗാണുബാധയും മലിനവസ്തുക്കളുംകൊണ്ടു് ചീത്തയായ ജലം അനാരോഗ്യമാണു്. ഉപയോഗശൂന്യമായ വസ്തുക്കളും വിസർജ്ജ്യങ്ങളും സുരക്ഷിതമായി നീക്കംചെയ്യാനും നിക്ഷേപിക്കാനുമുള്ള സൗകര്യവും വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

രോഗസംക്രമണം തടയുക

സാംക്രമികരോഗങ്ങളും തടയാൻ ഒരു വീടിനും പൂർണ്ണമായി കഴിയില്ലെങ്കിലും നന്നായി സംവിധാനംചെയ്ത വീടുകൾക്കു് കുറെയൊക്കെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണം നൽകാൻ കഴിയും. അണുക്കളും, രോഗസംക്രമണത്തിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്കു വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈച്ച, മൂട്ട, കൊതുകു്, ചെള്ളു്, മറ്റുപ്രാണി

കം എന്നിവയിൽനിന്നും സംരക്ഷണം നൽകുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കണം ഗൃഹനിർമ്മിതി. ക്ഷുദ്രപ്രാണികളെ കാലാകാലങ്ങളിൽ കീടനാശിനികം ഉപയോഗിച്ച് നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ പ്രാണികം പലപ്പോഴും വളർത്തുമൃഗങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് കഴിയുന്നത്. വിസർജ്ജ്യങ്ങം, ഈച്ചശല്യം, കൊതുകിനും വളരാൻപറ്റിയ ഒന്നായതിനാൽ ഗൃഹപരിസരങ്ങളിൽനിന്നു വളരെ അകലെ മാത്രമേ നിക്ഷേപിക്കാവൂ.

മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യരിലേയ്ക്കു പകരാവുന്ന ധാരാളം അസുഖങ്ങളുണ്ട്. കുട്ടികം വീട്ടുമൃഗങ്ങളുമായി ഇടപഴകാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. രോഗബാധ കണ്ടാൽ കഴിയുന്നതും വേഗം ശരിയായ ചികിത്സ സ്വീകരിക്കണം. പാസ്ചറൈസ് ചെയ്യുകയോ, തിളപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത പാലും പാലിൽനിന്നുള്ള ഉല്പന്നങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ. നന്നായി സംവിധാനംചെയ്ത ഒരു വീട്, ആ കുടുംബത്തിൽ ആരോഗ്യകരമായ ജീവിതത്തിനു് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായിരിക്കും.

ശീലങ്ങൾ, വൈകല്യങ്ങൾ, രോഗങ്ങൾ

ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യേകശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്ന ചില ശരീരഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് പല്ലും വായും. വായുടെ ശുദ്ധിയും, ദന്തശുദ്ധിയും പാലിക്കുന്നതു് അത്രമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതോ, പണച്ചെലവുള്ളതോ ആയ ഒന്നല്ല. ചെറുപ്പംമുതലേ നല്ല ഭക്ഷണരീതി ശീലിക്കേണ്ടതും കുട്ടികളെ ശീലിപ്പിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. മധുരപദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഉപയോഗം കുറയ്ക്കുന്നതു് പല്ലുകളുടെ രക്ഷയ്ക്ക് നന്നായിരിക്കും. മധുരപദാർത്ഥങ്ങം പുളിച്ചുണ്ടാകുന്ന അമ്ലങ്ങം പല്ലുകംക്കു് ഹാനികരമാണ്. ഓരോ പ്രാവശ്യം ആഹാരം കഴിച്ചശേഷവും പല്ലുകം ബ്രഷുചെയ്തശേഷം മോണകം തള്ളവിരലും ചൂണ്ടുവിരലും ഉപയോഗിച്ചു തടവുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

അതുപോലെതന്നെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട മറ്റൊന്നാണ് പല്ലുകളുടെ നിരയും ആകൃതിയും സംരക്ഷിക്കുകയെന്നുള്ളതും. വികൃതമായി നിരന്നിരിക്കുന്ന പല്ലുകം മോണയുടെ വളർച്ചയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കും. നേരത്തെതന്നെ ഒരു ദന്തരോഗവിദഗ്ധനെ കാണിച്ച് വേണ്ട പ്രതിവിധി തേടേണ്ടതാണ്. പലരെയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാറുള്ള മറ്റൊരസുഖമാണ് വായ്

നാറ്റം. വായിലോ, മൂക്കിലോ, തൊണ്ടയിലോ, ശ്വാസകോശങ്ങളിലോ, ഉള്ള രോഗങ്ങംകൊണ്ടു് ഈ അസുഖം കണ്ടെത്തുവരാം. ഒരു വിദഗ്ധ ഡോക്ടറുടെ ചികിത്സ ആവശ്യമുള്ള രോഗമാണിതു്. വായു് നാറ്റം അകറ്റാനുള്ള മരുന്നുകളം വായിലൊഴിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകില്ല.

ദമ്പതികളം അല്ലാത്തവർ ഒരേ കിടക്കയിൽ കിടന്നുറങ്ങേണ്ടിവരുന്ന അവസ്ഥ നന്നല്ല. മൂന്നുവയസ്സിൽ കൂടുതൽ പ്രായമുള്ള കുട്ടികളം മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം കിടന്നുറങ്ങുന്ന സാഹചര്യവും ഒഴിവാക്കുക. ഒരു കിടക്കയിൽ തന്നെ ഒന്നിലധികംപേർ കിടന്നാൽ ഒരാളുടെ രോഗം മറ്റേയാളിലേയ്ക്കു പകരാനിടയാകും. കുട്ടികളുടെ മാനസികവളർച്ചയിലും ആഘാതമുണ്ടാക്കിയെന്നുവരും. അനാശാസ്യമായ ചില ശീലങ്ങളംക്കു് ഇതു കാരണമായിത്തീർന്നേക്കാം.

കുട്ടികളുടെ വികൃതികൾ വരുത്തിവയ്ക്കുന്ന വിനകൾ

കുട്ടികളം ചെവിക്കകത്തു ചെറിയ സാധനം കടത്തിവയ്ക്കുകയോ, ആകസ്മികമായി കളികളംക്കിടയിൽ അത്തരം സാധനങ്ങളം ചെവിയിൽ കടന്നുപോവുകയോ ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതു് സാധാരണ സംഭവിക്കാറുണ്ടു്. പ്രാണികളം ഉറക്കത്തിൽ ചെവിക്കകത്തു കടന്നുവെന്നും വരാം. യാതൊരു കാരണവശാലും സൂചി, ഈർക്കിൽ, ചെവിത്തോണ്ടി എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചു് അവ എടുത്തുമാറ്റാൻ ശ്രമിക്കരുതു്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ചെവിയ്ക്കുള്ളിലെ ഒരു സ്തരം പൊട്ടി കേൾവിശക്തി എന്നേയ്ക്കുമായി നശിക്കാം. ജീവനുള്ള പ്രാണികളാണെങ്കിൽ അല്പം എണ്ണയോ വെള്ളമോ ചെവിയിൽ ഒഴിച്ചു് അവയെ ശ്വാസംമുട്ടിച്ചു് കൊല്ലാം. അതിനുശേഷം പരിചയസമ്പന്നനായ ഒരു ഡോക്ടറെക്കൊണ്ടു മാത്രമെ അതു നീക്കംചെയ്യിക്കാവൂ. ചില കുട്ടികളം മൂക്കിലും ചെവിയിലും പേപ്പർ, മഞ്ചാടിക്കുരു, കല്ലു് എന്നിവ കുത്തിത്തിരുകാറുണ്ടു്. ഇവയൊക്കെ എടുത്തുകളയാൻ വിദഗ്ധനായ ഒരു ഡോക്ടറെയാണു സമീപിക്കേണ്ടതു്.

കുട്ടികളുടെ വൈകല്യങ്ങൾ

അപൂർവ്വം ചില കുട്ടികളംക്കു കണ്ടേക്കാവുന്ന കേൾവിക്കുറവു് നേരത്തെതന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചു് പരിഹരിച്ചില്ലെങ്കിൽ സംസാരശക്തികൂടി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയേക്കാം.

കുട്ടികൾക്ക് പലപ്പോഴും ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന കാഴ്ചത്തകരാറുകൾ അറിയപ്പെടാതെ പോവുകയാണ് പതിവ്. ബോർഡിലെഴുതുന്നതു വായിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവപ്പെട്ടാൽ ക്ലാസ്സിൽ ശ്രദ്ധിക്കാനുള്ള താല്പര്യം കുട്ടിക്ക് നഷ്ടപ്പെടും. തുടർന്ന് പഠിത്തത്തിൽ പിന്നോക്കംപോവുകയും ചെയ്യും. കാഴ്ചശക്തിയിലുള്ള തകരാറുകൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ പരിഹരിച്ചാൽ ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. കണ്ണിൽ വീഴുന്ന ചെറിയ വസ്തുക്കൾ കഴിയുന്നതും തനിയെ എടുക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുക. അശ്രദ്ധകൊണ്ട് കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചശക്തി എന്നന്നേയ്ക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയെന്നുവരാം. കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് മറ്റ് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ മറ്റൊന്നും ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മുടികൊഴിച്ചിൽ

തൊലിയിലും മുടിയിലും ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന തകരാറുകൾ നിസ്സാരമെന്നുതോന്നുമെങ്കിലും അതുണ്ടാക്കുന്ന മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾ സ്ഥായിയായ ശാരീരികാസുഖങ്ങൾക്കു കാരണമായേക്കാം. അസാധാരണമായ മുടികൊഴിച്ചിൽ മറ്റു രോഗങ്ങളുടെ ലക്ഷണമായി കണക്കാക്കണം. പരിശോധനയും ചികിത്സയും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്നതിൽ ഒരു ചൂണ്ടുപലകയായി ചിലപ്പോൾ മുടികൊഴിച്ചിലിനെ പരിഗണിക്കാറുണ്ട്. മുടി വളരാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പല വസ്തുക്കളും പലപ്പോഴും ദോഷഫലങ്ങളുണ്ടാക്കുമെന്നുള്ളതും വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. തലയിൽ ചെറിയ അളവിൽ താരനുണ്ടാകുന്നതു ഒരു അസുഖമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ല. കൂടുതൽ കാണപ്പെട്ടാൽ ചികിത്സ ആവശ്യമായിവരും.

ശുചിത്വത്തിനു വളരെയധികം പങ്കുണ്ട്. ചർമ്മസംരക്ഷണത്തിൽ, എണ്ണമയവും, അഴുക്കും, അണുക്കളും നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പ്രത്യേകിച്ച്, ഉറങ്ങുന്നതിനുമുൻപ്. വെറുതെ തുമ്മുകയും ചീറ്റുകയും ചെയ്യരുതു.

രണ്ടു പ്രധാനകർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് മൂക്ക്: ശ്വാസോച്ഛ്വാസവും, ഗന്ധങ്ങളുടെ ആസ്വാദനവും. മൂക്കടച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുമ്പോൾ എങ്ങനെയെങ്കിലും തുറന്നുകിട്ടാൻവേണ്ടി ശക്തിയായി തുമ്മുകയും ചീറ്റു

കയും ചെയ്യുന്നതു് പലപ്പോഴും ഇന്നത്തേക്കാളേറെ ദോഷം ചെയ്യും. ചെവിയിലേയ്ക്കും മറ്റും പഴപ്പു കടക്കാൻ ഇതു ഹേതുവാകും. അതുപോലെ കുട്ടികളുടെ മൂക്കിനുള്ളിൽ ചെറിയ കല്ലുകളോ, മുത്തോ കയറിവച്ചുവെന്നു വരാം. കഴിയുന്നതും വിദഗ്ധനായ ഒരു ഡോക്ടറെക്കൊണ്ടു മാത്രമെ അതു നീക്കം ചെയ്യിക്കാവൂ. സ്വയം നീക്കം ചെയ്യാൻ യാതൊരു കാരണവശാലും ശ്രമിക്കരുതു്. വിശേഷിച്ചു് കാരണമൊന്നും കൂടാതെ കുട്ടികളുടെ മൂക്കിൽനിന്നും ചിലപ്പോഴും രക്തം വരുന്നതുകാണാറുണ്ടു്. അപ്പോഴും വായു് തുറന്നുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് മൂക്കിന്റെ മാംസളമായ ഭാഗം അല്പനേരം അമർത്തി പിടിച്ചാൽ രക്തം പോകുകയില്ലും. തുടർന്നു രക്തം പോകുന്നതായി കണ്ടാൽ ഒരു ഡോക്ടറെ കാണിച്ചു ചികിത്സിക്കേണ്ടതാണു്. മൂക്കിൽനിന്നും രക്തം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുട്ടിയെ യാതൊരു കാരണവശാലും മലർന്നു കിടക്കാൻ അനുവദിക്കരുതു്.

അപകടം പിണഞ്ഞാൽ അടിയന്തര നടപടി

അപകടങ്ങളും ആകസ്മികമാണു്. പലപ്പോഴും തൽക്ഷണം അപകടത്തിൽപ്പെട്ട ആളിനു് വിദഗ്ധ വൈദ്യശുശ്രൂഷ നൽകാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വരും. പക്ഷെ അപകടസ്ഥലത്തുവച്ചുതന്നെ പ്രഥമശുശ്രൂഷ നൽകിയാൽ പലപ്പോഴും രോഗിയുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. കുട്ടികളെ പ്രാഥമികശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റി ബോധവാന്മാരാക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്.

അത്യാവശ്യമായ രക്തസ്രാവം ഒഴിവാക്കുക, ശ്വാസതടസ്സം വരാതെ രോഗിയെ സൂക്ഷിക്കുക, കൂടുതൽ മുറിവുകളും ഉണ്ടാകാതെ സംരക്ഷിക്കുക, ഷോക്കു് ഉണ്ടാകുന്നതു തടയുക എന്നിവയാണു് പ്രാഥമിക ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളും. അവയെല്ലാംതന്നെ അപകടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളുടെ ജീവൻ നിലനിർത്തുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു.

രക്തക്കുഴലുകളിൽ മുറിവുകളും ഉണ്ടായാൽ അപായകരമായ വിധത്തിൽ രക്തസ്രാവമുണ്ടായെന്നുവരാം. ഉടനടി നിയന്ത്രിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശരീരത്തിലുള്ള രക്തം മുഴുവൻ വാർന്നുപോയി അഞ്ചുമിനിറ്റിനകം രോഗി മരിച്ചുപോയേക്കും. സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ മുറിവിനു മുകളിൽ വൃത്തിയുള്ള തുണിയോ, ടൗവ്വലോ വച്ചതിനുശേഷം നന്നായി അമർത്തിപ്പിടിക്കുക. മുറിവിനുമുകളിൽ അമർത്തുക. ബാൻഡേജുപയോഗിച്ചു്

തുണി മുറിവിനു മുകളിൽ അമർത്തി കെട്ടുക. രക്തസ്രാവമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗം, എല്ലുകൾക്ക് തകരാറൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ, ശരീരത്തിനു മുകളിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുക. മുറിവേറ്റ ആളിനെ താഴെ കിടക്കാനനുവദിക്കുക. എത്രയുംപെട്ടെന്നു വൈദ്യസഹായം തേടുക.

മുറിഞ്ഞു പൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെട്ടതോ, ചതഞ്ഞു നാശമായതോ ആയ അവയവങ്ങൾക്കു മുകളിൽ മാത്രമേ ടൂർണിക്കേറ്റ് കെട്ടാവൂ. അല്ലെങ്കിൽ കെട്ടുകൊണ്ടതന്നെ അതിനുശേഷമുള്ള ഭാഗങ്ങൾക്കു രക്തഓട്ടം നിലച്ചു കോശങ്ങൾ നശിച്ചുപോയേക്കാം.

കൃത്രിമ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം നൽകുന്ന വിധം

അപകടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം നിലയ്ക്കുമ്പോൾ ചുണ്ട്, നാക്ക്, നഖം, വിരൽത്തുമ്പുകൾ എന്നിവ നീലനിറത്തിലാകുന്നു. ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനു സഹായമാവശ്യമുള്ള ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് ആ വ്യക്തിയെന്നു അപ്പോൾ നാം മനസ്സിലാക്കുക. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം നിലച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഓക്സിജൻ കിട്ടാതെ ഏതാണ്ടു മൂന്നു മിനിട്ടുനേരം മാത്രമേ ഒരാളുടെ തലച്ചോർ ജീവനോടെ ഇരിക്കുകയുള്ളൂ.

കൃത്രിമ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം പല വിധത്തിൽ നൽകാവുന്നതാണ്. ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗം ഒരാളുടെ വായിൽ നിന്നു ശ്വാസം അപകടത്തിൽപെട്ട ആളിന്റെ വായിലേയ്ക്ക് ശക്തിയായി ഊതുകയാണ്. ശ്വാസനാളത്തിലോ, തൊണ്ടയിലോ, മൂക്കിലോ തടസ്സമൊന്നുമില്ലെന്നുറപ്പു വരുത്തുക. ആളിനെ മലത്തിക്കിടത്തി തല പുറകിലേയ്ക്കു വലിച്ചുപിടിക്കുക. നന്നായി ശ്വാസം ഉള്ളിലേയ്ക്ക് വലിച്ചശേഷം രോഗിയുടെ വായ്ക്കു മുകളിലേയ്ക്കും വായിലേയ്ക്കും ഊതുക. ആ സമയത്തു നെഞ്ചുയരുന്നുണ്ടോയെന്നു ശ്രദ്ധിക്കണം. ശ്വാസം ഊതിയശേഷം തല ഉയർത്തുക. അനന്തരം അകത്തേയ്ക്കു കയറിവിട്ട ശ്വാസം പുറത്തേയ്ക്കു വരുന്നുണ്ടോയെന്നു നോക്കണം. അതിനുശേഷം വീണ്ടും ശക്തിയായി ഊതുകയും ശ്വാസം പുറത്തുപോകാനനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുക. തുടച്ചയായി ഏതാണ്ട് ഒരു മിനിട്ടിൽ 15 പ്രാവശ്യം എന്ന കണക്കിൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ ആ രോഗിയെ രക്ഷിക്കാനാവശ്യമായ ഓക്സിജൻ ഊതുന്ന വായുവിലൂടെ ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും.

വായിൽനിന്നു വായിലേയ്ക്കോ, മൂക്കിലേയ്ക്കോ ഊതാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാവുന്ന മറെറാരു രീതിയുണ്ടു്.

അപകടത്തിൽപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ മലർത്തിക്കിടത്തി തോളിനുപുറകിൽ ഒരു തലയണയോ മറെറാ വച്ചു് തല ഉയർത്തുക. തല പുറകിലേയ്ക്കു് നിവർത്തിവയ്ക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. തലയുടെ രണ്ടു വശത്തുമായി മുട്ടുകുത്തി നിന്നു് രോഗിയുടെ രണ്ടുകയ്യും മണിബന്ധത്തിൽ പിടിച്ചു് ഉയർത്തി നെഞ്ചിന്റെ മുൻഭാഗത്തു് പരസ്പരം ക്രോസു ചെയ്യത്തക്കവിധം നെഞ്ചോടു ചേർത്തു് അമർത്തുക. പെട്ടെന്നു് കൈകളും രണ്ടു മുകളിലേയ്ക്കും പുറകിലേയ്ക്കുമായി വലിക്കുക. വീണ്ടും കൈകളും മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു് നെഞ്ചിലമർത്തുക. ഒരു മിനിററിൽ 15 പ്രാവശ്യം എന്ന കണക്കിനു ചെയ്താൽ ശ്വാസതടസ്സം മാറിക്കിട്ടുന്നു. ഇതു വെറും താൽക്കാലിക നടപടി മാത്രമാണു്. എത്രയും വേഗം വൈദ്യസഹായം എത്തിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകൊള്ളണം. വിഷവാതകം ശ്വസിക്കുകയോ, വെള്ളം കുടിച്ചു മുങ്ങിത്താഴുകയോ, വൈദ്യുതാഘാതമേൽക്കുകയോ, ചെയ്യുമ്പോഴാണു് ശ്വാസം പെട്ടെന്നു് നിലച്ചുപോകുന്നതു്.

ചിലപ്പോൾ ചെറിയ കല്ലു്, മുത്തു്, ഗോലി മുതലായവ കുട്ടികളുടെ തൊണ്ടയിൽ കുടുങ്ങിപോയെന്നു വരാം. ചെറിയ കുട്ടിയാണെങ്കിൽ രണ്ടു കാലുകളിലും പിടിച്ചു് കുട്ടിയെ തല കീഴായി ഉയർത്തി പിടിക്കുക. കുട്ടിയുടെ വായു് തുറന്നു പിടിക്കുക. കുടുങ്ങിയ വസ്തു താഴെ വീണശേഷം നേരത്തെ പറഞ്ഞ കൃത്രിമശ്വാസോച്ഛ്വാസരീതിയിൽ എന്തെങ്കിലും ഒന്നു സ്വീകരിക്കുക.

ഷോക്കു് (പെട്ടെന്നു് രക്തസമ്മർദ്ദം താണുപോവുക)

മാരകമായ മുറിവുകളോ മാനസിക ആഘാതമോ ഉണ്ടായാൽ പെട്ടെന്നു ഷോക്കുണ്ടാകുന്നു. രോഗാണുബാധ, രക്തസ്രാവം, ഹൃദ്രോഗം, പൊള്ളൽ എന്നീ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും ഷോക്കുണ്ടാകാം. തണുത്ത കൈകളും, കാലുകളും, വിളറിവെളുത്ത മുഖവും വിയർപ്പിൽ കുളിച്ച ശരീരവും ഷോക്കു വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു.

രക്തസ്രാവമോ, മറെറാ കണ്ടുപിടിച്ചാൽ അതു നിയന്ത്രിക്കുക. രോഗിയെ താഴെ കിടത്തുക. ശ്വാസതടസ്സമുണ്ടെങ്കിൽ

മാറുക. ഛർദ്ദിയുണ്ടെങ്കിൽ തല ഒരുവശത്തേയ്ക്ക് ചരിച്ചുവയ്ക്കുക. എല്ലുകഷ്ണങ്ങൾ ഒടിവ് ഇല്ലെങ്കിൽ കാലുകൾ ഉയർത്തിവയ്ക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. രോഗിക്ക് കുടിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ചായയോ കാപ്പിയോ കൊടുക്കുക. എത്രയും പെട്ടെന്ന് വൈദ്യസഹായം തേടുകയാണ് ഇവിടെയും വേണ്ടത്.

വിഷബാധ ഉണ്ടായാൽ

ആത്മഹത്യാശ്രമം നടത്തുക, അറിയാതെ മരുന്നാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു വിഷംകഴിക്കുക മുതലായ സംഭവങ്ങൾ വീടുകളിൽ ഉണ്ടാകാറുണ്ടല്ലോ. വിഷത്തിന്റെ മണം ഉണ്ടാകുമ്പോഴോ, തൊണ്ടയിൽ വേദനയോ നീറ്റലോ അനുഭവപ്പെടുന്നതായി പരാതിപ്പെടുമ്പോഴോ വിഷബാധയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നു സംശയിക്കാം. ഇതുപോലുള്ള അവസരങ്ങളിൽ എത്രയും പെട്ടെന്നു വൈദ്യസഹായം തേടുക. വിഷവസ്തുക്കൾ കഴിയുന്നതും കുട്ടികൾക്ക് എത്താവുന്നതും എടുക്കാവുന്നതുമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. മരുന്നുകൾ കുട്ടികൾക്കെടുക്കാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ വയ്ക്കരുത്. വിഷവസ്തുക്കളും മരുന്നുകളും ആഹാരസാധനങ്ങളും ഒരുമിച്ച് സൂക്ഷിക്കരുത്.

കുട്ടികൾക്ക് മരുന്നുകൊടുക്കുമ്പോൾ ആഹാരസാധനമാണെന്നുപറഞ്ഞു കൊടുക്കരുത്. പിന്നീട് കുട്ടി തനിയെ എടുത്തു മരുന്നുകഴിച്ചെന്നുവരാം. ഏതു രാസവസ്തുക്കളും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുമുൻപ് ലേബൽവായിക്കാൻ മറന്നുപോകരുത്. എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞ ടിന്നുകളുംമറ്റും വീണ്ടും ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ. ലേബലൊട്ടിക്കാത്ത കുപ്പികളിൽ വിഷദ്രാവകങ്ങൾ ഒരിക്കലും സൂക്ഷിക്കരുത്.

വിഷഭയം പ്രാണികളിൽനിന്ന്

കാലിലോ, കയ്യിലോ, വിഷമുള്ള ജീവികളിൽനിന്ന് കുത്തേല്ക്കുമ്പോൾ ഒരു ബലമുള്ള തുണിയോ, ബാൻഡേജോ കൊണ്ട് മുറിവേറ്റതിനു മുകളിൽ ഉള്ള ഭാഗത്തുവച്ചുകെട്ടുക. 15 മിനിറ്റ് ഇടവിട്ട് ഏതാനുംസെക്കൻറുനേരത്തേയ്ക്ക് അഴിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. എത്രയുംപെട്ടെന്ന് വൈദ്യസഹായം തേടാൻ വിസ്മരിക്കരുത്.

മുറിവുകൾ ഉണ്ടായാൽ യാതൊരു കാരണവശാലും ഊതുകയോ, വിരലുകൾ വായിൽവച്ചു രക്തസ്രാവം നിർത്താൻ

ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്. വൃത്തിയുള്ള ഒരു തുണിയോ ബാൻഡേജോകൊണ്ടു് അമർത്തിക്കെട്ടുക. എത്രയും വേഗം ഡോക്ടറെ സമീപിക്കുക.

അബോധാവസ്ഥയിൽ ഒരാൾ കാണപ്പെട്ടാൽ എത്രയും വേഗം ഒരു ഡോക്ടറെ വിളിക്കുക. തലയ്ക്കു പരുക്കേറ്റതാവാം കാരണം. ഒരുവശത്തേയ്ക്കു ചരിച്ചുകിടത്തുക. ഛർദ്ദിയോ, രക്തമോ, ശ്വാസനാളത്തിൽ കടക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുക. ചെവിയിൽനിന്നോ, വായിൽനിന്നോ രക്തംവരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തല അനക്കാതിരിക്കുക.

നട്ടെല്ലിനോ, കഴുത്തിനോ ആണു് പരുക്കെങ്കിൽ അയാളെ യാതൊരു കാരണവശാലും അനക്കാതിരിക്കുക. ഒരു ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശത്തോടെ മാത്രമേ ആ വ്യക്തിയെ നീക്കം ചെയ്യാവൂ.

നിത്യരോഗികളുടെ പരിചരണം

വീട്ടിൽ ഒരാൾ രോഗിയായാൽ അവർക്കു വേണ്ട ശുശ്രൂഷ നൽകാൻ വീട്ടിൽ സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കണം. രോഗിക്കു കിട്ടുന്ന പരിചരണം വീട്ടമ്മയുടെ അറിവിനെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുക. രോഗിയെ മലമൂത്രവിസർജ്ജനത്തിനു് സൗകര്യമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് അല്പം ഉയരമുള്ള കിടക്കയിലായിരിക്കണം കിടത്തേണ്ടതു്. അതു് ശുശ്രൂഷകന്റെ ജോലി ലഘൂപ്പെടുത്തും. ചാരിയിരിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കണം. കഴിയുന്നതും വൃത്തിയുള്ളതും അയഞ്ഞതുമായ വസ്ത്രങ്ങളേ രോഗിയെ ധരിപ്പിക്കാവൂ. ഉപയോഗിച്ച വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം അലക്കി വൃത്തിയാക്കണം. പുഴങ്ങി അലക്കാവുന്നവ അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. രോഗിയെ ഒരേ നിലയിൽത്തന്നെ കൂടുതൽ സമയം കിടക്കാനനുവദിക്കരുതു്. രോഗിയെ പരിചരിച്ചതിനുശേഷം കൈകൾ കഴുകാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. എല്ലായ്പ്പോഴും അണുനാശിനികൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതില്ല.

വ്രണങ്ങളുണ്ടാകാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുന്നതും, നല്ല ആഹാരം കൊടുക്കുന്നതും ദീർഘകാലരോഗിയായി കഴിയുന്ന ആളിന്റെ രോഗവിമുക്തിക്കു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. മരുന്നുകൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട സമയത്തുതന്നെ കൃത്യമായ അളവിൽ കൊടുക്കാനും വിസ്മരിക്കരുതു്. ഓരോ മരുന്നും

കൊടുക്കുന്നതിനുമുൻപ് ലേബൽ വായിച്ചു നോക്കി തീച്ചു പ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. രോഗീപരിചരണസംബന്ധമായി എ ന്തെങ്കിലും സംശയം ഉണ്ടായാൽ കഴിയുന്നതും നേരത്തെതന്നെ സംശയനിവൃത്തി വരുത്തണം.

രോഗപ്രതിരോധം

ജീവിതകാലത്തു് ഒരിക്കലെങ്കിലും ഒരു സാംക്രമികരോ ഗത്തിനടിമപ്പെടാത്തവരായി ആരുംതന്നെ കാണുകയില്ല. രോഗാണുക്കൾ ഒരാളിൽനിന്നു് മറെറാരാളിലേയ്ക്കു് പകരുന്നു. മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും മനുഷ്യരിലേയ്ക്കു് രോഗം പകരാറുണ്ടു്. മൂക്കു്, വായു് എന്നീ അവയവങ്ങൾവഴിയും മുറിവുകളിലൂ ടെയും ആഹാരത്തിലൂടെയും അവ ഉള്ളിൽ കടന്നുപറ്റുന്നു. രോഗാണുക്കളുടെ ശക്തി, രോഗബാധിതനായ ആളുടെ രോഗ പ്രതിരോധശക്തി എന്നിവയ്ക്കനുസൃതം രോഗമുണ്ടാകുകയോ രോഗത്തിൽനിന്നു മുക്തിനേടുകയോ ചെയ്യുന്നു. രോഗത്തെ ചെ റുത്തുനിൽക്കാനുള്ള ശക്തിക്കാണു് രോഗപ്രതിരോധശക്തി (Immunity) എന്നു പറയുന്നതു്. അതു സ്വാഭാവികമായി കിട്ടു ന്നതോ, കൃത്രിമമായി സൃഷ്ടിക്കുന്നതോ ആകാം. ജനിക്കു മ്പോൾ അമ്മയിൽനിന്നു കിട്ടിയതും സാധാരണ ജീവിത ത്തിൽ രോഗാണുബാധയുണ്ടാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ ശരീരം ഉല്പാ ദിപ്പിക്കുന്നതുമായ രോഗപ്രതിരോധശക്തിക്കാണു് സ്വാഭാ വികരോഗപ്രതിരോധശക്തിയെന്നു പറയുന്നതു്.

രോഗപ്രതിരോധശക്തി നല്കുന്ന ആൻറിബോഡി എന്നു വിളിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം മാംസ്യം മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും മനുഷ്യരക്തത്തിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചെടുത്തു് കുത്തിവയ്പു് നട ത്തി ഒരാളെ മാരകമായ രോഗാണുബാധയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടു ത്താറുണ്ടു്. അങ്ങനെയുണ്ടാക്കുന്ന താല്ക്കാലികരോഗപ്രതിരോ ധശക്തിക്കു് കൃത്രിമരോഗപ്രതിരോധശക്തിയെന്നു വിളിക്കാം. മറെറാരുവിധത്തിലും ഇതു സാധിക്കാം. രോഗാണുക്കളെ വള രെ ശക്തികുറച്ചു് രോഗമുണ്ടാക്കാനുള്ള കഴിവു് നശിപ്പിച്ച ശേഷം, എന്നാൽ ആരോഗ്യത്തിനെതിരെയുള്ള ആൻറിബോ ഡി ശരീരത്തിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവു നഷ്ടപ്പെടുത്താ തെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ കടത്തിവിട്ടു് കൃത്രിമമായി രോഗപ്രതിരോധശക്തിയുണ്ടാക്കുന്നു. ഈ പ്രക്രിയയ്ക്കാണു് വാക്സിനേഷൻ എന്നു പറയുന്നതു്. വളരെ മാരകമായ മസൂരി, കോളറ, ക്ഷയം, ടെറനസു്, പിള്ളവാതം എന്നീ രോഗങ്ങൾക്കു്

കൃത്രിമമായി നിർമ്മിച്ച വാക്സിനുകളും കുത്തിവച്ച കുട്ടികളിൽ രോഗപ്രതിരോധശക്തി ജനിപ്പിക്കാം. ഈ കുത്തിവയ്പു മൂലം മാരകരോഗങ്ങൾക്കടിമപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. സാധാരണയായി മസൂരി, ക്ഷയം, ടെറനസ്, പിള്ളവാതം, ഡിഫ്ത്തീരിയ, വില്ലൻചുമ, കോളറ, ടൈഫോയ്ഡ് എന്നീ രോഗങ്ങൾക്കെതിരെയാണു് കൃത്രിമരോഗപ്രതിരോധമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതു്.

അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന രോഗപ്രതിരോധശക്തി ഏതാണ്ടു് ആറുമാസംവരെ മാത്രമേ കുട്ടിക്കുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു് കഴിയുന്നത്ര നേരത്തെതന്നെ വാക്സിനേഷൻ നടത്തേണ്ടതാണു്.

ആരോഗ്യസ്ഥിതിയുടെ അവലോകനം

കാലാകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയുടെ ഒരു അവലോകനം പരിശോധനകളിലൂടെ നടത്തുകയും അതനുസരിച്ചു് ആഹാരത്തിലും, വ്യായാമത്തിലും മറ്റും ക്രമീകരണങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്യുക ആരോഗ്യരക്ഷയ്ക്കു് ആവശ്യമാണു്. കാലാകാലങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന വൈദ്യപരിശോധനയിലൂടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി നേരത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചു് ചികിത്സയ്ക്കു വിധേയമാക്കിയാൽ പലപ്പോഴും രോഗങ്ങൾ മാരകമായിത്തീർന്നേക്കാവുന്ന സ്ഥിതിയിൽനിന്നും നമുക്കു രക്ഷപ്രാപിക്കാം. ഉദാഹരണത്തിനു പ്രമേഹം, കാൻസർ, രക്താതിസമ്മർദ്ദം എന്നിവപോലുള്ള രോഗങ്ങൾ. എപ്പോഴൊക്കെ വൈദ്യപരിശോധന നടത്തണമെന്നുള്ളതു് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായെങ്കിലും, നാല്പതു വയസ്സിനു താഴെയുള്ളവർ മൂന്നുവർഷത്തിലൊരിക്കലും, 40-നും 50-നും ഇടയ്ക്കു പ്രായമുള്ളവർ രണ്ടുവർഷത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും 50-നു മുകളിലുള്ളവർ വർഷത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും വൈദ്യപരിശോധനകൾക്കു വിധേയരാകുന്നതു് നല്ലതാണു്. വൈദ്യപരിശോധനയുടെ രേഖകളും മറ്റും സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുന്നതു് പിന്നീടുള്ള പരിശോധനകൾക്കു വളരെയധികം സഹായകവുമായിരിക്കും.

25

സമീകൃതാഹാരം കഴിക്കുക– കുടുംബജീവിതം സുഖകരമാക്കുക

സമീകൃതാഹാരം എന്നുപറഞ്ഞാൽ ശരീരത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ പോഷകമൂല്യങ്ങളും കൃത്യഅളവിൽ അടങ്ങിയ ഭക്ഷണം എന്നാണർത്ഥം. ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനു് സമീകൃതാഹാരം അത്യാവശ്യമാണു്.

ആരോഗ്യമാണു് സമ്പത്തു് ('Health is wealth'), എന്നു് ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു ചൊല്ലുണ്ടു്. ശരീരത്തിന്റെ ശരിയായ വളച്ചയും തേയ്മാനം പരിഹരിക്കുന്നതിനും വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ശരിയായ നിയന്ത്രണത്തിനും ഭക്ഷണം അപരിത്യാജ്യമാണു്.

ശരീരത്തിനാവശ്യമായ പോഷകമൂല്യങ്ങളും മാംസ്യം, ധാന്യകം, കൊഴുപ്പു്, വിറ്റാമിൻസു്, ലവണങ്ങളും എന്നിവയാണു്. ഇതിൽ ഏതിന്റെയെങ്കിലും കുറവു ഭക്ഷണത്തിലുണ്ടായാൽ അതു് ആരോഗ്യത്തെ സാരമായി ബാധിക്കും. അതിനാൽ ഈ പോഷകമൂല്യങ്ങളെപ്പറ്റി സാമാന്യമായ ഒരറിവെങ്കിലും ലഭിച്ചാൽ മാത്രമേ സമീകൃതാഹാരം അനായാസേന ക്രമീകരിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവയെ പുരുക്കമായി താഴെ വിവരിക്കാം.

1. മാംസ്യം (Protein)

'Proteios' എന്ന ഗ്രീക്കുപദത്തിൽനിന്നാണു് 'Protein' എന്ന ഇംഗ്ലീഷു് പദത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. 'Proteios' എന്നതിനു്

പ്രഥമസ്ഥാനം എന്നാണർത്ഥം. മറ്റെല്ലാ പോഷകാംശങ്ങളെക്കാളും പ്രഥമസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന മാംസ്യത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ സസ്യലോകമോ ജന്തുലോകമോ വളർച്ചപ്രാപിക്കയില്ല. ശരീരത്തിന്റെ കേടുപാടുകൾ പോക്കുന്നതിനും, രക്തമുണ്ടാക്കുന്നതിനും, ദഹനരസങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റും മാംസ്യം ധാരാളമായി ആവശ്യമുണ്ട്; പ്രത്യേകിച്ച് ഗർഭിണികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്ന അമ്മമാർക്കും കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കും. ശിശുവിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായ മാംസ്യം കുട്ടി ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പും ജനിച്ചുകഴിഞ്ഞു കുറെ മാസത്തേയ്ക്കെങ്കിലും നല്കുന്നതു് അമ്മയാണു്. ഇതിൽനിന്നും അമ്മമാരുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ മാംസ്യത്തിനുള്ള സ്ഥാനം എത്രമാത്രമാണെന്നു് ഊഹിക്കാമല്ലോ.

നമ്മുടെ ഭക്ഷണം മാംസപ്രധാനമെന്നും സസ്യപ്രധാനമെന്നും രണ്ടായി തരംതിരിയ്ക്കാം. ഗുണം കൂടുതലുള്ള മാംസ്യം അധികം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് പ്രധാനമായി മുട്ട, പാൽ, മത്സ്യം, മാംസം, കരൾ എന്നീ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളിലാണു്. സസ്യഭക്ഷണത്തിൽ പരിപ്പു്, പയറു്, കടല, അരി, ഗോതമ്പു്, ചോളം, റവ ഇവയാണു് മാംസ്യപ്രധാനമായിട്ടുള്ളവ. ഈ രണ്ടിനത്തിൽ ശരീരത്തിനു കൂടുതലാവശ്യം ആദ്യത്തെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട മാംസഭക്ഷണങ്ങളാണു്. അവ വേണ്ടിടത്തോളം ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവയെങ്കിലും വേണ്ടത്ര അളവിൽ ഭക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

2. ധാന്യകം (Carbohydrate)

ശരീരത്തിനാവശ്യമായ ഊർജ്ജത്തിൽ അധികപങ്കും ലഭിക്കുന്നതു് ധാന്യകത്തിൽനിന്നാണു്. ഭാരതീയരുടെ ഭക്ഷണം, പ്രത്യേകിച്ചു് കേരളീയരുടെ ഭക്ഷണം, പൊതുവെ ധാന്യകപ്രധാനമാണു്. അരി, ഗോതമ്പു്, റവ, ഉരുളക്കിഴങ്ങു്, മരച്ചീനി, മധുരക്കിഴങ്ങു്, ചേന, ചേമ്പു്, മറ്റു കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങൾ ഇവയിലൊക്കെ പ്രധാനമായി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് ധാന്യകമാണു്.

3. കൊഴുപ്പു് (Fats & Oils)

ഊർജ്ജം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനു് ധാന്യകത്തേക്കാൾ ഇരട്ടി കഴിവുണ്ടു് കൊഴുപ്പിനു്. ഒരു ഗ്രാം ധാന്യകം നാലു കലോറി താപം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ ഒരുഗ്രാം കൊഴുപ്പു്

ഒൻപതു് കലോറി താപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ദിവസേന നാം കഴിക്കുന്ന കൊഴുപ്പിന്റെ അളവു് ധാന്യകത്തേക്കാളും തുലോം കുറവാകയാൽ ശരീരത്തിനാവശ്യമുള്ള ഊർജ്ജത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ പങ്കു് മാത്രമെ കൊഴുപ്പിൽനിന്നു ലഭിക്കാറുള്ളൂ. വെണ്ണ, നെയ്യു്, വെളിച്ചെണ്ണ, നല്ലെണ്ണ, വിവിധ മത്സ്യങ്ങളിൽനിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണകളും (Shark and Cod liver oils) ഇവയിൽ കൊഴുപ്പു ധാരാളം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്.

4. ധാതുലവണങ്ങൾ (Minerals)

വളർച്ചയ്ക്കും ആരോഗ്യത്തിനും മാംസ്യത്തെപ്പോലെതന്നെ ആവശ്യമായ മറെറാരു പോഷകമൂല്യമാണു് ധാതുലവണങ്ങളും. കാത്സ്യം, ഫോസ്ഫറസ്, ഇരുമ്പു്, അയോഡിൻ, മഗ്നീഷ്യം, മാൻഗനീസു്, പൊട്ടാസ്യം, സോഡിയം, കോപ്പർ, അലുമിനിയം, നിക്കൽ ഇവ ശരീരത്തിനാവശ്യമായ ചില ധാതുലവണങ്ങളാണു്. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ നാലു ധാതുലവണങ്ങളും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നുണ്ടു്.

a) കാത്സ്യം (calcium)

ധാതുലവണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു കാൽസ്യമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അസ്ഥിയുടെയും പല്ലിന്റെയും ശരിയായ ഘടനയ്ക്കും വളർച്ചയ്ക്കും ഈ ധാതുലവണം കൂടിയേ തീരൂ. കാത്സ്യത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ അസ്ഥികൾക്കു ബലം കുറയുകയും ശരീരത്തിന്റെ ശരിയായ ആകൃതി തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുകയും, വളർച്ച നിന്നുപോവുകയും ചെയ്യും. ഹൃദയപേശികളുടെ പ്രവർത്തനത്തിനും, രക്തം കട്ടിയാകുന്നതിനും ഇരുമ്പിന്റെ ശരിയായ ആഗിരണത്തിനും കാത്സ്യം ആവശ്യമാണു്.

കാത്സ്യം ഏറ്റവും അധികം അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു് പാലിലാണു്. കാത്സ്യപ്രധാനമായ മറ്റു ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളാണു് ചീസ്, മത്സ്യം, പച്ചക്കറികൾ, ചീര, മുരിങ്ങയില, രാഗി മുതലായവ.

b) ഫോസ്ഫറസ് (phosphorus)

കാത്സ്യംപോലെതന്നെ അസ്ഥിയുടെയും പല്ലിന്റെയും ഘടനയിൽ തുല്യപ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നതാണു് ഫോസ്ഫറസ്. തലച്ചോറിലും ഞരമ്പിലും ശരീരത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിലും അല്പം മാത്രമായിട്ടെങ്കിലും ഫോസ്ഫറസ് കാണാൻ കഴിയും. കാത്സ്യപ്രധാനമായ എല്ലാ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളിലും ഫോസ്ഫറസ് അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ശരീരത്തി

നാവശ്യമായ കാത്സ്യം ലഭിക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ ഫോസ്ഫറസും കിട്ടിക്കൊള്ളും.

c) ഇരുമ്പ് (Iron)

വളരെ ചുരുങ്ങിയ അളവിൽ മതിയാകുന്ന ഈ ധാതുലവണം ശരീരത്തിനു കൂടിയേ തീരൂ. ഇതിന്റെ അഭാവത്തിൽ വിളർച്ചയും ശരീരത്തിനു ക്ഷീണവും മറ്റു പല രോഗങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. മുട്ട, കരൾ, മാംസം, ഉണങ്ങിയ പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ, പച്ചക്കറികൾ ഇവയിൽ ഇരുമ്പ് അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

d) അയോഡിൻ (Iodine)

വളർച്ചയെ കാര്യമായി ബാധിക്കുന്ന മറ്റൊരു ധാതുലവണമാണ് അയോഡിൻ. വളർച്ചയ്ക്കു പ്രചോദനം നൽകുന്ന തൈറോക്സിൻ നിർമ്മിക്കുന്നതു തൈറോയിഡ് എന്ന ഗ്രന്ഥിയാണ്. അയോഡിന്റെ അഭാവത്തിൽ തൈറോക്സിൻ നിർമ്മിതി കുറയുകയും വളർച്ച നിന്നുപോകുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ വളർച്ച നിന്നുപോയവർക്കു ബുദ്ധിശക്തിയും ഉല്പാദനശക്തിയും നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്. അയോഡിന്റെ കുറവുകൊണ്ടു തൈറോയിഡ് ഗ്രന്ഥി വലുതായി തൊണ്ടമുഴ (simple goitre) എന്ന രോഗം ഉണ്ടാകുവാനും ഇടയുണ്ട്.

കടൽമത്സ്യം (Sea fish), ഷെൽ ഫിഷ്, കോഡ്ലിവർ ഓയിൽ, ഷാർക്ക് ലിവർ ഓയിൽ ഇവയിലെല്ലാം അയോഡിൻ ധാരാളമുണ്ട്. നാം നിത്യം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉള്ളിയിലും അയോഡിൻ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

5. വിറ്റാമിൻസ് (Vitamins)

വളർച്ചയ്ക്കും ആരോഗ്യത്തിന്റെ നിലനില്പിനും ആവശ്യമായ രാസവസ്തുക്കളാണ് ജീവകങ്ങൾ അഥവാ വിറ്റാമിൻസ്. ജീവകങ്ങളെ പൊതുവായി താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന വിധം തരംതിരിക്കാം.

വിറ്റാമിൻസ്

കൊഴുപ്പിൽ ലയിക്കുന്ന വിറ്റാമിൻസ് (Fat Soluble Vitamins)	വെള്ളത്തിൽ ലയിക്കുന്ന വിറ്റാമിൻസ് (Water Soluble Vitamins)
1. വിറ്റാമിൻ A	1. വിറ്റാമിൻ C
2. വിറ്റാമിൻ D	2. വിറ്റാമിൻ B
3. വിറ്റാമിൻ E	
4. വിറ്റാമിൻ K	

വിറ്റാമിൻ B_1, B_2 | Niacin നിയാസിൻ | മറ്റു B group വിറ്റാമിൻസ്

വിറ്റാമിൻസ് ഒരു ക്ലിപ്ത അളവിൽ ശരീരത്തിന ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ നേത്രരോഗങ്ങളം, ബറിബറി, സ്കർവി, കണതുടങ്ങിയ പലവിധ രോഗങ്ങളംക്ക നാം വിധേയരാകും. വിറ്റാമിൻ 'A' ധാരാളമായി അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത് ഷാക്കലിവർ ഓയിൽ, കോഡ്ലിവർ ഓയിൽ, പാൽ, വെണ്ണ, മുട്ട, കരളം, മത്സ്യം, കാബേജ്, കാരറ്റ്, ചീര, മുരിങ്ങയില, പഴവഗ്ഗങ്ങളം, തക്കാളി എന്നിവയിലാണ്. വിറ്റാമിൻ 'B' ആകട്ടെ വിത്തുകളം, ധാന്യങ്ങളം, പയറുവഗ്ഗങ്ങളം, കൊഴുപ്പില്ലാത്ത മാംസം, കരളം, മുട്ട, പാലു്, ഇലക്കറികളം എന്നിവയിലും വിറ്റാമിൻ 'C' ചെറുനാരങ്ങ, നെല്ലിക്ക, ഓറഞ്ച്, തക്കാളി, മുന്തിരി, പേരയ്ക്ക, പച്ചക്കറികളം, മുളപ്പിച്ച പയറുവഗ്ഗങ്ങളം എന്നിവയിലുമാണ്.

മേൽവിവരിച്ച പല പോഷകാംശങ്ങളമടങ്ങിയ ഭക്ഷണപദാത്ഥങ്ങളം നാം ദിവസവും ഭക്ഷണത്തിലുംപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും അവ ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യാനുസൃതമാണോ കഴിക്കുന്നതെന്ന ചിന്തിക്കാറില്ല. അതിനാൽ ഇക്കാര്യം പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. പല പ്രായത്തിലും ജോലിയിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ആരോഗ്യപ്രദമായ ജീവിതത്തിന് ദിവസവും ആവശ്യമായ പോഷകാംശങ്ങളുടെ അളവ് താഴെ ചേക്കുന്നു.

പുരുഷന്മാർക്കുള്ള സമീകൃതാഹാരം

	ഇരുന്നു് ജോലി ചെയ്യുന്നവക്കു്		മിതമായ ജോലി ചെയ്യുന്നവക്കു്		കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നവക്കു്	
	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)
ധാന്യങ്ങളം	400	400	475	650	650	650
പയറുവഗ്ഗങ്ങളം	70	55	80	65	80	65
പച്ചിലക്കറികളം	100	100	125	125	125	125
മറ്റുപച്ചക്കറികളം	75	75	75	75	100	100
കിഴങ്ങുവഗ്ഗങ്ങളം	75	75	100	100	100	100
പഴവഗ്ഗങ്ങളം	30	30	30	30	30	30
പാൽ	200	100	200	100	200	100
കൊഴുപ്പ്	35	40	40	40	50	50
മാംസം / മത്സ്യം	—	30	—	30	—	30
മുട്ട	—	30	—	30	—	30
പഞ്ചസാര / ശക്കര	30	30	40	40	55	55
നിലക്കടല	—	—	—	—	50	50

നിലക്കടലക്ക പകരം എന്തെങ്കിലും കൊഴുപ്പ് ഉപയോഗിക്കാം.

പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരു സ്ത്രീക്കുള്ള സമീകൃതാഹാരം

	ഇരുന്നു ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്ക്		മിതമായി അധ്വാനിക്കുന്നവർക്ക്		കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്നവർക്ക്		കൂടുതലാകാവുന്നത്	
	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)
ധാന്യങ്ങളം	300	300	350	350	475	475	50	100
പയറുവർഗ്ഗങ്ങളം	60	45	70	55	70	55	—	10
പച്ചിലക്കറികളം	125	125	125	125	125	125	25	25
മറുപച്ചക്കറികളം	75	75	75	75	100	100	—	—
കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങളം	50	50	75	75	100	100	—	—
പഴങ്ങളം	30	30	30	30	30	30	—	—
പാൽ	200	100	200	100	200	100	125	125
നെയ്യ്, എണ്ണ	30	35	35	40	40	45	—	15
പഞ്ചസാര, ശർക്കര	30	30	30	30	40	40	10	20
മാംസം, മത്സ്യം	—	30	—	30	—	30	—	—
മുട്ട	—	30	—	30	—	30	—	—
നിലക്കടല	—	—	—	—	40	40		

കുട്ടികൾക്കുള്ള സമീകൃതാഹാരം

	1–3വയസ്സ്		4–6വയസ്സ്		7–9വയസ്സ്		10-12വയസ്സ്	
	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)	സസ്യഭക്ഷ (ഗ്രാം)	മാംസഭക്ഷ (ഗ്രാം)
ധാന്യങ്ങളം	150	150	200	200	250	250	320	320
പയറുവർഗ്ഗങ്ങളം	50	40	60	50	70	60	70	60
പച്ചിലക്കറികളം	50	50	75	75	75	75	100	100
പച്ചക്കറികളം കിഴങ്ങുകളം	30	30	50	50	50	50	75	75
പഴങ്ങളം	50	50	50	50	50	50	50	50
പാൽ	300	200	250	200	250	200	250	200
നെയ്യ്, എണ്ണ	20	20	25	25	30	30	35	35
മുട്ട, മത്സ്യം, മാംസം	—	30	—	30	—	30	—	30
പഞ്ചസാര, ശർക്കര	30	30	40	40	50	50	50	50

ഭക്ഷണവർഗ്ഗങ്ങൾ

ധാന്യവർഗ്ഗങ്ങം (Cereals)

അരി, ഗോതമ്പ്, ചോളം, പഞ്ഞപ്പുല്ല്, ബാർലി, ഓട്ട്മീൽ, സൂജി, മക്രോണി, ഗോതമ്പുമാവ്.

പയറുവർഗ്ഗങ്ങം (Pulses)

കടല, പരിപ്പ്, ഉഴുന്ന്, ചെറുപയറ്, പട്ടാണി, സോയാബീൻസ്.

പച്ചക്കറികം (Green leafy vegetables)

ചീര, കാബേജ്, ചേമ്പിൻതാള്, മത്തയില, മുരിങ്ങയില, പയറില, തഴുതാമയില.

പച്ചക്കറികം (Other Vegetables)

പാവയ്ക്ക, വെണ്ടയ്ക്ക, വഴുതനങ്ങ, വെള്ളരിക്ക, പടവലങ്ങ, കുമ്പളങ്ങ, മത്തങ്ങ, മുരിങ്ങയ്ക്ക, പച്ചപ്പയറ്, കപ്പളങ്ങ, കടച്ചക്ക, ചക്ക, കോവയ്ക്ക, മാങ്ങ, വാഴയ്ക്ക, നെല്ലിക്ക, തക്കാളി.

കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങം (Roots and tubers)

ഉരുളക്കിഴങ്ങ്, കപ്പ, ചേമ്പ്, ചേന, കാച്ചിൽ, ചെറുകിഴങ്ങ്, മധുരക്കിഴങ്ങ്, ബീറ്റ്റൂട്ട്, കാരറ്റ്, സബോള

പഴവർഗ്ഗങ്ങം (Fruits)

ആപ്പിളം, ഏത്തപ്പഴം, ഈന്തപ്പഴം, മുന്തിരിങ്ങ, പേരയ്ക്ക, മാമ്പഴം, ഓറഞ്ച്, കൈതച്ചക്ക.

മത്സ്യം, മാംസം, മുട്ട (Fish, Meats, Egg)

അയല, ചെമ്മീൻ, വാള, മത്തി, ശ്രാവ്, മാട്ടിറച്ചി, പോത്തിറച്ചി, പന്നിയിറച്ചി, ആട്ടിറച്ചി, താറാവിറച്ചി, കോഴിയിറച്ചി, കോഴിമുട്ട, താറാവുമുട്ട.

പാൽ, ക്ഷീരോല്പന്നങ്ങം (Milk and Milk Products)

പശുവിൻപാൽ, എരുമപ്പാൽ, ആട്ടിൻ പാൽ, തൈര്, മോര്, വെണ്ണ, നെയ്യ്.

അണ്ടിപ്പരിപ്പുകം (Nuts & Oil Seeds)

എണ്ണക്കുരുക്കം

തേങ്ങ, നിലക്കടല, എള്ള്, കശുവണ്ടി.

സമീകൃതാഹാരത്തിന്റെ ചില മാതൃകകൾ

മേൽത്തരം

6 A. M. –പാലും കാപ്പിയും, വാട്ടിയമുട്ട

പ്രാതൽക്ഷണം –പാലപ്പം, ആട്ടിറച്ചി, വാഴപ്പഴം, റൊട്ടിയും വെണ്ണയും പാലും കൊക്കോയും

ഇടവേളയിൽ Spiced punch

ഉച്ചക്ഷണം –ചോറ്, കാരട്ട്, പച്ചടി, ഇറച്ചിക്കറി, ചീരത്തോരൻ വെജിറബിൾ സാലഡ്.

നാലുമണിക്ക് –പഴങ്ങൾ, ചായയും പാലും, പഫ്സ്, ഓറഞ്ച്.

അത്താഴം –ചപ്പാത്തി, ഫിഷ്മോളി, തക്കാളി, സാലഡ്, കൈതച്ചക്ക

കിടക്കാൻ നേരം–പാൽ ഒരു കപ്പ്.

ഇടത്തരം

I പ്രഭാതഭക്ഷണം

പൂരി, കിഴങ്ങു കറി
മുട്ട ഓംലറ്റ്
പാൽ കാപ്പി
ഓറഞ്ച്

ഉച്ചഭക്ഷണം

പുഴുക്കലരിച്ചോറ്
നെയ് ചേർത്ത പരിപ്പുകറി
ചീരത്തോരൻ
ഫ്രൂട്ട് സാലഡ്
തൈർ

നാലുമണിക്ക്

വടയും പഴവും
പാൽ കാപ്പി

അത്താഴം

ഗോതമ്പു ചപ്പാത്തി
ഫിഷ് മോളി
മാമ്പഴം
ചൂടുപാൽ

II പ്രഭാതഭക്ഷണം

ഇഡ്ഡലി, തേങ്ങാചമ്മന്തി
വാഴപ്പഴം
പാൽ കാപ്പി

ഉച്ചഭക്ഷണം

പുഴുക്കലരിച്ചോറ്
ഇറച്ചിക്കറി
കാബേജ് തോരൻ
തൈർ, അച്ചാർ
തക്കാളി സാലഡ്

നാലുമണിക്ക്

പാൽ ചായ
തേങ്ങ ചേർത്തു പുഴുങ്ങിയ ചെറുപയർ

അത്താഴം

ചോറ്
പച്ചക്കറി അവിയൽ
മീൻ പൊരിച്ചതു
നെല്ലിക്ക ചട്ടിണി
മോരോ, തൈരോ

ഉപസംഹാരം

കുടുംബജീവിതം ഒരേസമയം സാമൂഹ്യസത്യവും ധാർമ്മിക സത്യവുമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, അതിന്റെ പരമഭാവത്തിൽ വ്യക്ത്യധിഷ്ഠിതവുമാണ്. ഈയൊരു വസ്തുതയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആധാരശിലയായി വർത്തിക്കുന്നതെന്നു് ഇതിനെ അനുസന്ധാനം ചെയ്തവരോടു് പ്രത്യേകിച്ചു് പറയേണ്ടതില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതയ്ക്കനുസൃതമായ ഒരു വിഷയക്രമീകരണവും പ്രതിപാദനരീതിയും ഇവിടെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മനുഷ്യവ്യക്തി കുടുംബത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി, എന്നല്ല സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെയും ധർമ്മവ്യവസ്ഥയുടെയും ഊടും പാവുമായി എങ്ങനെ വികസിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരു ചിത്രം ഇതിലെ അദ്ധ്യായങ്ങളിലൂടെ കടന്നുവരുന്നവർക്കു് ലഭിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

കേവലം ജ്ഞാനവിതരണമായിരുന്നില്ല ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസാധനത്തിലൂടെ ഞങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കിയതു്. അത്തരത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ തീരെ ഇല്ലാതില്ല. അറിവിന്റെ സംഭൃതസംസ്കാരമായ, പ്രായോഗികതലത്തിലെ ചില ചൂണ്ടുപലകകളായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. തന്മൂലം, ഇതിനെ ഒരു വിജ്ഞാനകോശമെന്നതരത്തിലല്ലാതെ ഒരു ഹാൻഡ്ബുക്കായി കരുതുന്നതിൽ തെല്ലും അപാകതയില്ല. സാധാരണക്കാരാണു് ഇതിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക എന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അപ്പോഴും, പ്രമേയത്തെ ആവുന്നത്ര ഗൗരവബുദ്ധിയോടെ സമീപിക്കുന്നതോടൊപ്പം, പ്രതിപാദനപരമായ സാരള്യം പാലിക്കാനും ഈ ഗ്രന്ഥരചനയിൽ പങ്കാളികളായ മാന്യ ലേഖകന്മാർ മനസ്സിരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിൽത്തന്നെയും, ചില ലേഖനങ്ങൾ അവയുടെ വിഷയത്തിന്റെ ഗഹനതയ്ക്കൊത്തു് അല്പം ദുർഗ്രഹമായിട്ടുണ്ടെന്നതും ഒരു വസ്തുതയാണു്. താരതമ്യേന പ്രചാരം കുറഞ്ഞ സാങ്കേതികപദങ്ങളും കണ്ടെന്നുവരാം. വ്യത്യസ്ത ലേഖകന്മാരുടെ രചനകളാകയാൽ ശൈലിപരവും മറ്റുമായ വ്യത്യസ്തതയും സ്വാഭാവികമാണു്. എങ്കിൽത്തന്നെയും ഒരു പൊതുവായ പ്രതിപാദനസമ്പ്രദായം കൈക്കൊള്ളാനാണു് എഡിറ്റിംഗിലൂടെ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഇതിലെ ലേഖനങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചതിന്റെ സ്വഭാവമെന്തെന്നു നേരത്തെ വിശദീകരിച്ചല്ലോ. മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പടിപടിയായ വളർച്ചയെ വിഭാവനചെയ്യുന്ന തരത്തിലുള്ള ഈ ക്രമീകരണം മാത്രമാണു് ശരി എന്നും ഞങ്ങൾക്കഭിപ്രായമില്ല. മനശ്ശാസ്ത്രം, സാമൂഹ്യം, സാമ്പത്തികം, ആരോഗ്യപരം, ആദ്ധ്യാത്മികം എന്നിത്യാദി വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെടുത്തി ഇതിലെ അദ്ധ്യായങ്ങളെ പുനർക്രമീകരണം ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഒരുപക്ഷേ, ഒരു ലേഖനമെഴുതുന്നതിനോ സ്റ്റഡി ക്ലാസ്സു നടത്തുന്നതിനോ വേണ്ടിയൊക്കെ തയ്യാറെടുക്കാൻ ഈ തരം തിരിക്കൽ സഹായിച്ചേക്കാം.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ലേഖനങ്ങളിൽ ചിലതു് താത്ത്വികവും മറുചിലതു് ശാസ്ത്രപരവും ശേഷിക്കുന്നവ വിവരണാത്മകവുമാണെന്നതു് ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കയാണു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഏകതാനതയെക്കാളധികമായി വൈവിദ്ധ്യം അനുഭവപ്പെടാം. ഉദാഹരണമായി, ലൈംഗികധാർമ്മികതയെപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനം, ശിശുരോഗങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനത്തിൽനിന്നു് ഭാവപരമെന്നപോലെ രൂപപരവുമായി വിഭിന്നത പുലർത്തുക സ്വാഭാവികമത്രേ. ഏതാദ്ദശവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ലേഖനങ്ങൾ ആകാമെന്ന അഭിപ്രായവും അപ്രസക്തമല്ല.

അതിരൂപതയിലെ കുടുംബസേവാകേന്ദ്രത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണമായ 'കുടുംബവിജ്ഞാനീയ'ത്തിനു് ഒരു സാമൂഹ്യസ്വഭാവമുണ്ടു്. സെമിനാറുകൾ, ചർച്ചകൾ എന്നിത്യാദികളിലൂടെ ഈ കേന്ദ്രം നടത്തിപ്പോരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മറ്റൊരു മുഖമാണിതെന്നുപറയാം. അത്തരം യത്നങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കുന്നവർക്കു് ഒരു സംശോധകഗ്രന്ഥമായും ഇതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാകുന്നു. അവസാനത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥസൂചി ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉപരി വായനക്കു സഹായകമാകുന്നതാണു്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ അന്യൂനമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഏതു നിർദ്ദേശവും അടുത്തൊരു പതിപ്പുണ്ടാകുമെങ്കിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതാണു്.

രചയിതാക്കൾ

1) ഫാദർ ജോസ് ആലഞ്ചേരി:

ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാ ഫാമിലി അപ്പോസ്തലേറ്റിന്റെ ഡയറക്ടർ; ഫാമിലി കൗൺസിലിംഗിൽ എട്ടുവർഷത്തെ പരിചയം. കൗൺസിലിംഗിലും, മനശ്ശാസ്ത്രത്തിലും ബിരുദങ്ങൾ; I. A. C. P. (Indian Association of Clinical Psychologists) മെമ്പർ; C. B. C. I. യുടെ മാര്യേജ് കൗൺസിലിംഗ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി മെമ്പർ; C. B. C. I യുടെ ഫാമിലി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഉപദേശകസമിതിയംഗം.

2) പ്രൊഫ. ജോസഫ് അഞ്ചനാട്ട്:

ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്. ബി. കോളേജിലെ മലയാളം വകുപ്പധ്യക്ഷൻ; നല്ല എഴുത്തുകാരൻ, കുടുംബനാഥൻ; 'കുടുംബജ്യോതിസ്സ്' മാസികയുടെ ചീഫ് എഡിറ്റർ.

3) ഫാ. ഫേലിക്സ് പൊടിമറ്റം:

കപ്പൂച്ചിൻ സഭാംഗമായ ഫാ. ഫേലിക്സിന് ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് ബിരുദമുണ്ട്. നല്ല പ്രതിഭയുടെ ഉടമയായ ഇദ്ദേഹം ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ തൃശ്ശൂരിൽ കപ്പൂച്ചിൻ സെമിനാരിയിൽ ദൈവശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നു.

4) പ്രൊഫ. സ്സിറിയാ സക്കറിയാ:

ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്. ബി. കോളേജിൽ മലയാളം പ്രൊഫസർ; യുവസാഹിത്യകാരൻ; യുവജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള സെമിനാറുകളിൽ വളരെ ചർച്ചകൾ നയിച്ചിട്ടുള്ളയാൾ.

5) ഡോ. കെ. ജെ. ജോൺ:

പൊൻകുന്നം കെ. വി. എം. എസ്. ഹോസ്പിറ്റലിലെ C. M. O. സർജനായ ഡോ. ജോൺ ഒരു നല്ല സാഹിത്യകാരൻ കൂടിയാണ്. 'സെക്സും വിവാഹവും' എന്ന പുസ്തകവും അനേകം ലേഖനങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'കരുണാലയം' മാസികയുടെ മുഖ്യപത്രാധിപരും, 'കുടുംബജ്യോതിസ്സി'ന്റെ സഹപത്രാധിപരുമാണ്.

6) ഫാ. തോമ്മസ് മറ്റപ്പള്ളി:

ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്. ബി. കോളേജ് ലൈബ്രേറിയനായ ഫാ. മറ്റപ്പള്ളി തികഞ്ഞ ഒരു ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്. ''അന്വേഷണങ്ങൾ'' എന്ന ഗ്രന്ഥവും അനേകം ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ലൊരു വാഗ്മികൂടിയാണ് ഫാ. മറ്റപ്പള്ളി.

7) സി. ആൽമ കിഴക്കേക്കര:

നേഴ്സിംഗിലും, മിഡ്വൈഫറിയിലും ഡിപ്ലോമായുള്ള സിസ്റ്റർ നേഴ്സിംഗിലും, നേഴ്സിംഗ് ട്യൂട്ടർ എന്ന നിലയിലും വളരെ പരിചയമുള്ള ആളാണ്. ആസ്ത്രേലിയായിൽ ഡോ. ബില്ലിംഗ്സിന്റെ കീഴിൽ ശ്രേഷ്മരീതിയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേക പഠനംനടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശ്ശേരി കുടുംബസേവാകേന്ദ്രത്തിൽ N.F.P. കോ-ഓർഡിനേറ്ററർ എന്ന നിലയിൽ ദീർഘകാലം സേവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

8) ഫാ. തോമസ് വള്ളിയാനിപ്പുറം:

ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഉന്നതപരിശീലനം നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ യുവവൈദികൻ വി. പി. അമ്പൂരി എന്ന തൂലികാനാമത്തിൽ വളരെ ലേഖനങ്ങളും ദൈവശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

9) കെ. വി. ക്ലാരമ്മ:

എടത്വാ സെന്റ് മേരീസ് ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപികയായ ലേഖിക ഒരു കുടുംബനാഥകൂടിയാണ്.

10) റവ. എം. നമ്പിമഠം:

ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്.ബി.ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ; നല്ല വാഗ്മിയും, എഴുത്തുകാരനുമാണ്. ഒരു നല്ല കുടുംബനാഥൻ.

11) ഏ. റവ. ഫിലിപ്പ്:

മണിമലഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായ ശ്രീ. ഫിലിപ്പ് ഒരു നല്ല കുടുംബനാഥൻകൂടിയാണ്.

12) പ്രൊഫ. എം. എസ്. മുതുകാടൻ:

പാലാ സെന്റ് തോമസ് കോളേജിൽ സുവോളജി പ്രൊഫസറായ ശ്രീ. മുതുകാടൻ നല്ലൊരു എഴുത്തുകാരനും വാഗ്മിയുമാണ്.

13) പ്രൊഫ. റോസിലിൻ ചെറിയാൻ:

പാലാ അൽഫോൻസാകോളേജിലെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രൊഫസറും പാലാ മുൻസിപ്പൽകൗൺസിൽ മെമ്പറുമായ ലേഖിക അറിയപ്പെടുന്ന വാഗ്മികൂടിയാണ്.

14) ഫിലിപ്പ് കുന്നത്ത്:

എം. എ. എം. എഡ്. ബിരുദധാരിയായ ശ്രീ. ഫിലിപ്പ് തുക്കൊടിത്താനം ഗവ. ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ധാരാളം ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ലൊരു വാഗ്മികൂടിയാണ് ഫിലിപ്പ്സാർ.

15) ഡോ. ആൻറണി മണ്ണാർകുളം:

വടവാളൂർ സെമിനാരി പ്രൊഫസറായ ഡോ. ആൻറണി ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റും കൗൺസിലിംഗിൽ എം. എ. ഡിഗ്രിയും നേടിയിട്ടുണ്ട്. പല ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം നല്ലൊരു വാഗ്മികൂടിയാണ്.

16) സി. കൺസീലിയാ:

അഗതികളുടെ സഹോദരീസമൂഹത്തിൻെറ ചങ്ങനാശ്ശേരി റീജിയണൽ സുപ്പീരിയർ. ജനറൽ നേഴ്സിംഗിലും, മിഡ് വൈഫറിയിലും ഡിപ്ലോമ. നേഴ്സിംഗിൽ ദീർഘകാല പരിചയം.

17) ഡോ. തോമസ് സ്രാമ്പിക്കൽ:

കുറിച്ചി ജീവജ്യോതിയുടെ റെക്ടർ. ധാർമ്മികശാസ്ത്രത്തിൽ (Moral Theology) ഡോക്ടറേറ്റും മന:ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രത്യേക പരിശീലനവും നേടിയിട്ടുണ്ട്.

18) ഡോ. എം. എൽ. തോമസ്:

ആലപ്പുഴ മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ പീഡിയാട്രിഷൻ. ശിശുരോഗ ചികിത്സയിൽ ദീർഘകാലപരിചയം.

19) പ്രൊഫ. ഏലീശ്വാ ആൻറണി:

ചങ്ങനാശ്ശേരി അസംപ്ഷൻ കോളേജിൽ ഹോംസയൻസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അദ്ധ്യാപികയായ ഏലീശ്വാ പാചകകലയെക്കുറിച്ചും കുടുംബബഡ്ജറിനെക്കുറിച്ചും വളരെ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

20) ഡോ. റവി. പി. തങ്കപ്പൻ:

ആർപ്പൂക്കര മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഡോ. തങ്കപ്പൻ പല ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

21) സി. ളയിസ് മേരി:

നേഴ്സിംഗിലും, മിഡ്വൈഫറിയിലും ഡിപ്ലോമായുള്ള സിസ്റ്റർ നേഴ്സിംഗിൽ വളരെ പരിചയമുള്ളയാളാണ്. ഇപ്പോൾ ഭരണങ്ങാനം മേരിഗിരി ആശുപത്രിയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു.

ഗ്രന്ഥസൂചി

മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങൾ

ആന്റെറണി മൈക്കിൾ — ലൈംഗികമനഃശാസ്ത്രം
ദീപിക ബുക്കു് ഹൗസു്, കോട്ടയം, 1974

ജോൺ പോൾ II — ''കുടുംബം ഒരു കൂട്ടായ്മ'', 'ഫമിലിയാരിസു് കൺസോർസ്യോ'
സന്ദേശനിലയം, ചങ്ങനാശ്ശേരി, 1982

ഡോ. കെ. ജെ. ജോൺ — 'സെക്സും വിവാഹവും'
കറൻറു് ബുക്സു്, കോട്ടയം, 1982

സി യെച്ചു് ജോസഫു് — വളർച്ചയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ
ജനതാ ബുക്കു്സ്റ്റാൾ, തേവര, 1976

,, ,, — സ്ത്രീയായി പിറന്നാൽ,
ജനതാ ബുക്കു്സ്റ്റാൾ, എറണാകുളം, 1980

,, ,, — മാതൃത്വവും മനഃസാക്ഷിയും
ബ്രദേഴ്സു് ബുക്കു് സെൻറർ, പൊന്നുക്കര

ഡോ. കെ. ജെ. ലില്ലി — ഗർഭധാരണം മുതൽ ശിശുപരിപാലനംവരെ
എ.&ജെ.പബ്ളിഷേഴ്സു്, കൊച്ചിൻ,1973

ഡോ. ളയീസു് & ജോസു് പൊന്നുക്കര — ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലൂടെ
ആസാദു് ബുക്കു് സെൻറർ, തൊടുപുഴ ഈസ്റ്റു്, 1970

ഫാ. മാർസൽ — കൗമാരത്തിൻെറ മനഃശാസ്ത്രം
സി. പി. ആർ. സി. കൊച്ചിൻ, 1981

ജി. മേനാച്ചേരി — ദാമ്പത്യമനഃശാസ്ത്രം
ദീപിക ബുക്കു് ഹൗസു്, കോട്ടയം, 1981

,, — യുവജനമനഃശാസ്ത്രം
അസ്സീസ്സി, ഭരണങ്ങാനം, 1977

റാൽഫു് മാർട്ടിൻ (വിവ. ജോസു് പാലാട്ടി) — ക്രിസ്ത്യീയകുടുംബജീവിതം കരിസ്മാററിക് ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ, കെ. എസു്. ററി. 1982

''ലൈംഗീക വിദ്യാഭ്യാസ വിജ്ഞാനകോശം''
മോറൽ ബുക്കു്സു്, 1979

ഡോ. പി.ജെ. ജോസഫു് — ആത്മവും ആത്മരോഗങ്ങളും
ദീപിക, കോട്ടയം, 1980

ഫാ. ഫ്രാൻസിസു് കരിപ്പേരി — വിവാഹത്തിനു് ഒരുങ്ങാൻ
യൂണിയൻ ട്രസ്റ്റു്, മരിയാപുരം, 1981

വലേറിയൻ പ്ലാത്തോട്ടം — സംതൃപ്തകുടുംബം
ജനതാ ബുക്കു്സ്റ്റാൾ, തേവര, 1977

ടി. ഒ. പി. മേവള്ളൂർ	സെക്സും വിവാഹവും ജനതാ ബുക്സ്റ്റാൾ, തേവര, 1978
ചെറിയാൻ കുനിയന്തോടത്തു്	പ്രേമവിവാഹം ഒരു പരാജയമോ? ജനതാ ബുക്സ് സ്റ്റാൾ, തേവര, 1978
ഡോ. ഇയ്യീസു് പൊന്നുക്കര	അവൻ വളരുന്നു ജനതാ ബുക്സ്റ്റാൾ, തേവര, 1978
,, ,,	അവൾ വളരുന്നു ജനതാ ബുക്സ്റ്റാൾ, തേവര, 1978
റോസക്കുട്ടി കാപ്പൻ	പുഞ്ചിരിക്കുന്ന അമ്മ ആസാദ് ബുക്സ് സെൻറർ, തൊടുപുഴ, 1982
ഫാ. സർഗീസു് സി. എം. ഐ.	അമ്മ ദീപിക, കോട്ടയം, 1978

ENGLISH BOOKS

Billings John J.	Natural Family Planning, The Ovulation Method, Collegevile The Liturgical Press, 1973
Billings John J. and Evelyn and Maurice Caterinich	Atlas of the Ovulation Method, Melbourne, Australia, Advocate Press, 1973.
Blackall, Randall	Design for Marriage, Hamden, Conn., Cana House, 1966.
Clinebell. Jr., Howard J. and Charlotte H.	The Intimate Marriage, Harper & Row, N. Y., 1970
D'souza, Antony	Happiness in Marriage, Indian Social Institute, New Delhi 1968
Dunn. H. P.	"The Reliability of the safe period" *Child and Family, Fall, 1968*
Faber, Adele and Mazlish Elaine,	Liberated Parents and Liberated Children, Avon Books, N. Y., 1975
Francoeur, Robert T., 'Eves New Rib:	Twenty Faces of sex,' *Marrige and Family*. New York, Harcourt, Brace Jovanorich, 1972
Frankl, Victor	Man's Search for Meaning, New York, Washington Square Press Inc, 1963
Gallagher, Fr. Chuck S. J.	The Marriage Encounter, Doubleday & Co. Inc, Garden City, N. Y., 1975
Gallagher, Chuck	Love is A Couple, St. Paul Publ., Bombay
Geissler, Eugene S.	The Ideal Father, St. Paul Publ., Bombay
Ginott, Dr. Haim G.	Between Parent and Child, Avon Books, N.Y., 1969

Gioiosa, Rose,	Breast Feedingand Child Spacing. *Child and Family* (spring, 1964)
Gordon, Dr. Thomas	P. E. T. Parent Effectiveness Training, Peter H., Wyden Inc, N.Y., 1974
Greenblatt Robert B.	Ovulation, Philadelphia, J. P. Lippincott Company, 1966
Hannah & Abraham Stone	A Marriage Manual, Pocket Book Inc, N. Y.
Haring, Bernard C. Ss. R.	Marriage In The Modern World, The Mercies Press, Cork–1965
Harlock Ellis	Phychology of Sex, Pan Books LTD, London, 1967
Hollender, Marc H.	"Women's Wish to Be Held: Sexual and Non. Sexual Aspects". *Medical Aspects of Human Sexuality* (October 1977)
Holt, J. G. H.	Marriage and Periodic Abstinence, London, Longman's, 1961
Jmbiorski, Rev. Nalter (ed).	The New Cana Manual, Delancy Publication, Oak Park, Illinois, 1957
Joyce, Mary and Robert Joyce	New Dynamics in Sexual Love. Collegeville, Minn., St. John's University Press, 1970
Kanaby Donald and Helen Kanaby	Sexual Behaviour in the Human Male, Philadelphia, 1963
Kinsey A.	Sexual Behaviour in the Human Female, Philadelphia, 1963
Kippley, John and Sheila	The Art of Natural Family Planning, The Couple to Couple League International Inc., Cincinati, 1977
Kippley, John F.	Catholic Sexual Ethics., The Continuing Debate on Birth Control "Linacre" N.Y., February 1974
Lesser, R. M.	So you Want to get Married St. Paul Publications, 1978
Lynch William	Marriage Manual for catholics New York, Trident Press, 1964
Mace, David & Mary	How to have a happy Marriage, Abingdon, Nashville, 1979
Marshall, John	Catholics, Marriage and Contraception Baltimore, Helicon Press, 1965
Mead, Margarett	Male & Female, William Morrow and Co, 1949

PALACKAL JEEVASS KENDRAM LIBRARY 16/69

Monfalone, Wesley R. Coping with Abuse in the Family, Christian Care Books, The westminister Press, Philadelphia, 1980

Nolen, William A. "Vasectomy: A Cautionary Note" Mccalls June, 1972

Paine III, Roger W. We Never Had Any Trouble Before, Stein & Day, N.Y., 1975

Pikunas Justin, Human Development, Kozhakuzha, 1976

Racy, John "Ten Misuses of Sex" *Medical Aspects of Human Sexuality* (Feb. 1971)

Reejhsinghani Aroona, Handbook of Baby and Child Care, Jaico Press, Bombay, 1977

Rowatt, Jr. G. Wada, The Two Career Marriage, Christian Care Books, The Westminister Press, 1980

Schomp, Gerald, Parent / Child / God, Brining you closer Together, St. Antony Messenger Press, 1977

Schreiber, Angela M (ed.) Marriage and Family in a World of Change Ave Maria Press, Indiana 1975

Shoemaker, Rev. Donald, Abortion, The Bible and the Christian, Hayes Publ. Comp Inc., Cincinati, 1976

Slightam, Pierre E "Remarks on Diet" *Coverline* Vol. 2. No. 16. (Spring 1973)

Spock Dr. Benjamin, Baby and Child Care, Pocket Books, N. Y., 1977

Suenens, Leon Joseph Cardinal Love and Control, Westminister Md., The Newman Press, 1967

Von Hildebrand, Dictrich, In Defense of Purity, Chicago. Franciscan Herald Press, 1970

Von Hildebrand, Dietrich, Man and Woman, Logos Edition, Chicago, 1976

Wessling, Frank M. "Is it Immature Loving? *America*, May, 1964

Winder, Alvin E. Adolescence, Contemporary Studies, D'Van Nostrand Company, N.Y., 1974

W.H.O. Scientific Group Biology of Fertility Control by Periodic Abstinenec, W.H.O. Technical Report Series No. 360, 1967

Wright, Norman H., Communication, Key To Your Marriage, G/L Publications, Glendale, Calif, 1978

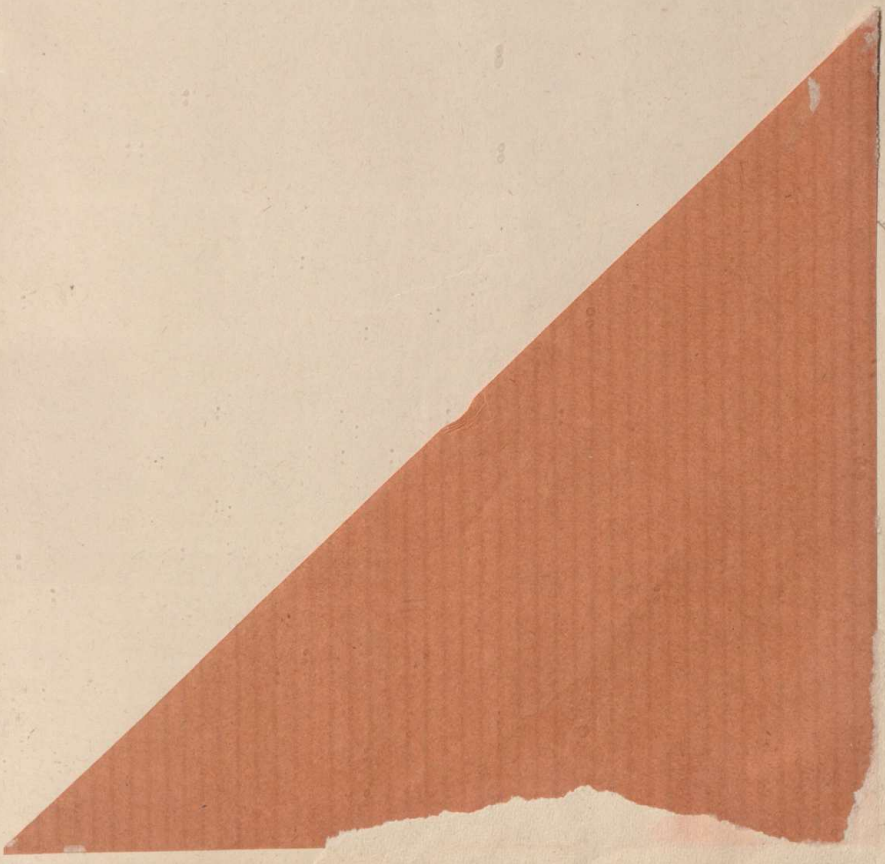

CT Library
00096795
H15 AL25

കുടുംബവിജ്ഞാനീയം

എഡിറ്റർ: ഫാ. ജോസ് ആലഞ്ചേരി

''മലയാളത്തിൽ കുടുംബജീവിതത്തെയും വിവാഹത്തെയും
സംബന്ധിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കുറെയൊക്കെ
ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ പലതും ഈ വിഷയങ്ങളുടെ
ചില വശങ്ങൾ മാത്രമാണ് ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.
കുടുംബവിജ്ഞാനീയത്തെ സംബന്ധിച്ച്
ഇത്രയും സമഗ്രവും ആധികാരികവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇതിനുമുമ്പ്
നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ വെളിച്ചം കണ്ടിട്ടുള്ളതായി അറിവില്ല''.

''ഇത്തരമൊരു സമഗ്രഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കുവാൻ
ഒന്നോ രണ്ടോ വ്യക്തികൾ മാത്രം
ശ്രമിച്ചതുകൊണ്ട് ഫലമില്ലതന്നെ.
കുടുംബവിജ്ഞാനീയമെന്നത്
ഇന്ന് ഒരു 'ഇൻഡർഡിഷിപ്ലിനറി' സമീപനം
ആവശ്യമുള്ള വിഷയമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്.
ചരിത്രം, ജീവശാസ്ത്രം, മനഃശാസ്ത്രം,
നരവംശവിജ്ഞാനീയം, സാമൂഹികശാസ്ത്രം,
വൈദ്യശാസ്ത്രം, നിയമം, രാഷ്ട്രവിജ്ഞാനീയം,
സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, ദർശനം, ഈശ്വരവിജ്ഞാനീയം,
സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയവയുടെ
വിവിധങ്ങളായ സംഭാവനകൾ കണക്കിലെടുക്കാതെ
സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു കുടുംബവിജ്ഞാനീയം
കെട്ടിപ്പടുക്കുക സാധ്യമല്ല.
പ്രായോഗികദൃഷ്ട്യാ നോക്കുമ്പോൾ
കേരളീയരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ
കുടുംബജീവിതത്തിലെ
വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാനും
പരിഹാരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാനും
ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം അങ്ങേയറ്റം ഉപകരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ
എനിക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ല''.

പ്രൊ. പി. ടി. ചാക്കോ

Rs. 30/-

കുടുംബജ്യോതിസ്സ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്
ഫാമിലി ലൈഫ് സെന്റർ
ആർച്ച് ബിഷപ്സ് ഹൗസ്
ചങ്ങനാശ്ശേരി – 686 101